

1766

திருக்கோவையார்.

மாணிக்தவாசகசுவாமிகள்

அருளிச் செய்தது.

மதுரைசுரீயர் பார்த்துவாசி

நச்சினார்க்கினிய நூலாயேயாடு

இராமநாதபுர ஜமிந்தாரவர்களின்

மாதேஜராவிய ம-ரா-III-ஸ்ரீ

பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்

மேட்டுக்கொண்டபடி,

யாழ்ப்பாணத்து நல்லாள்

ஆதிமுகநாவலரால்

பலபிரதி ரூபங்களைக் கொண்டு

பரிசேஷித்து,

சென்னைப்பட்டணம்

முத் தமிழ்விளக்கவச்சுக்கூடத்திலு

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ரொளத்திரிஞ் ஐப்பசுமன்

Registered Copyright.

உ.

சிவமயம்.

நப்பியாண்டார்நம்பி.

வருவாசகத்திலின்முற்றுணர்ந்தோனைவண்டி ஸ்லமஸ்னேத் *
 திருவாதவூர்ச்சிவபாதீதியன்செய்திருச்சிற்றம்பலப் *
 பொருளார்நருதிருக்கோவைவண்டேயுமற்றப்பொருளைத் *
 தெருளாதவுளாதத்தவர்கவிபாடிச்சிரிப்பிப்பமே. *

அபியுத்தர்.

உருவாருந் தமிழ்ச்சங்கத் தடம்பொய்கைத் தோன்றி *
 யுயர்ந்தோங்கு மெய்ஞ்ஞான வொளியையுடைத் தாதி *
 மருவாருங் கிளவியிதழ் நன்னாறுந் *
 மதுப்பொருள்வாய் மதிப்புலவர் வண்டா யுண்ணத் *
 நருவாரும் புலியூரி னுலகுய்யக் குனிப்போன் *
 நடங்கருணை யெனுமிரவி தன்உதிரா லலருந் *
 திருவாதவூரானி திருச்சிற்றம் பலவன் *
 திருவடித்தா மரைச்சாத்துந் திருவளர்தா மரையே. *

இலக்கணக்கொத்துரை.

“ பஸ்காந் பழகினுந் தெரியா ளுளவேந் *
 ரொல்காப் பியந்திரு வள்ளுவர் சொண்பாரர் *
 மூன்றினு முழங்கு மாண்டினு மிலபேல் *
 வடமொழி வெளிபெற வழங்கு மென்க. *

திருவைக் கோவைக்குங் கூட்டிசு. மாணிக்கவாசகர். அறிவாற்கி
 வனெயென்பது தின்னம். அன்றியும், அழகியதிருச்சிற்றம்பல
 முடையார் அவர் வாக்கிற்கலந்திருந்து அருமைத் திருக்கையா
 வெழுதினார். அப்பெருமையை நோக்காது, சிந்தாமணி, சிலப்ப
 திகாரம், மணிமேகலை, சங்கப்பாட்டு, கொங்குவேண்டாக்கதை மு
 தலியவற்றோடு சேர்த்துச் செய்யுட்களோடொன்றாகுதல். அந்

ஐயமுமமைபாது, இலக்கணமாகவது தொல்காப்பியமொன்று
மே செய்புனாவது திருவள்ளுவரொன்றமே இவ்விரண்டும் நீங்
கள்ள இலக்கணவிலக்கியமெல்லாம் ஒன்றற்கொன்று பெருமை
சிறுநம் இணைப்பென்று கொள்வாரொன்பது தோன்ற, இம்முறை
வைத்து அடைபப் பொதுவாக்கினும் அவர் அதுமட்டோ,
இறைபொருள் பொருள் முதலான இலக்கணங்களுய்ந்தேவாரம்,
திருவாசக, திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாணி, பெரியபுராணம்,
சுலோகநெபாதி, சிவஞானசித்திராரி, சிவப்பிரகாசம், பட்டணத்
தந்திரஞ் சாரபாபாட புகழிய இலக்கியங்களையும் ஓரம்பொருளா
க வகையாக, திருவாய், சிவஞான, அகல்பொருள், காரிகை, அல
கையுமுடைய இலக்கணங்களையும், பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொ
கை, பாலையுடைய இலக்கணங்களை, நளபரிபாட, அரிச்சந்
திருவாய் முதலான இலக்கியங்களையும் ஓரம்பொருளாகவண்ணி
யுடையவற்றைக் கழிப்பார். இவைகள்ருக்கல் அநவகளை விரு
ட்டாகவல்லவனன்றி, பாறகடலுட்பிறந்து அதனால் வாழ்மீக்க
ள் ஆப்பாலை விருப்பாது வேறுபலவற்றை விரும்புதலேபாலை
அவரெட்டிற்செயென்க.

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்	வரி	பிழை		திருத்தல்	
		பிழை	திருத்தல்	பிழை	திருத்தல்
	ய	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி
௨	௪	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி
௬	௬	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி
௧௧	௧௧	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி
௧௨	௧௨	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி
௧௩	௧௩	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி
௧௪	௧௪	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி
௧௫	௧௫	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி
௧௬	௧௬	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி
௧௭	௧௭	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி
௧௮	௧௮	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி
௧௯	௧௯	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி
௨௦	௨௦	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி	விருருமுளவழி

முற்றிற்செய.

செறப்புப்பாயிரம்.

தேரிஷசயா கிசியப்பா.

நிலைமகன் முகத்தி னிலவுறு மியாணர் தீ
திலகமென் றுரைக்குந் தென்னு டதனிற்
கீர்மலி புகலிச் சிவபிரா னருளா
லேர்மலி சிவையி னிணை முலைப் பாலெனும்
பாருா னந்தனைப் பரிவொடும் பருகி
யுரவுநீர் ஞால முருற்றிய தவத்தாற்
றோடெழு வாயிற் றோன்றுபு துலங்கும்
புரிசால் பதிகப் பெயர்பெற வுமிழ்ந்த
ஞானசம் பந்த நற்றமிழ்ப் பெருமா
னீனசம் பந்த விருட்சமண் பொருட்டா
லருடருப் பாசா வருந்தமிழ் மறையினைத்
தெருள்படப் பயின்று தெய்வவை திகமுஞ்
சைவமு முலகிற் தழைந்திட நிறுத்த
வையைவார் நதிசூழ் வாத ஐரின்
மறையவர் குலத்திலா மாத்தியர் மாபி
லிறையவ ணருளென வெழில்பெறத் தேரன்றி
வளர்தரத் தாதையார் வரத ஞானென்
துளமகிழ் சிறப்பா னுதவுமொன் பெயருநீயி

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேதமாகமம் வேறுமற் றுள்ள
 வோனாநூற் பகுதியு முனங்கொளக் கற்று
 வாழ்நாட் கூடல் மனைரி மருத்தனைப்
 பூழிபன் விளித்துப் புகன்முக லமைச்சுந்
 தென்னவன் பிரம ராபுனென் சிறப்பு
 மன்னபி தானமும் வழங்குறப் பெற்றவ்
 வண்ணலுக் கென்று மணிமணிக் கவசமுங்
 கண்ணுமென் னுடைபடக் காரியம் புரிந்து
 வதியறா னாழிதும் வளர்சிவ புண்ணியப்
 பொதியினற் றாய்மை புந்தியிற் பொருந்த
 நிலைநிலை யாடையி நிலைமைமைய யளவிட்
 டலைவுதும் பிறவியி னருந்துபர்க் கஞ்சி
 வீழி பேற்றின் மிகவிருப் பினராய்க்
 கூடுமெய் யடியார் குழாத்தொடுங் குலாவிச்
 சிந்தையைச் சிவபிரான் நிருவடிக் கமைத்துத்
 தந்தொழி லுங்கொடு சாரவோர் ஞான்று
 குணநிலைக் கலித்துறை குறிநாகு குறுகலை
 மண்பவிரி தண்டார் மன்னவன் மெரிந்தெம்
 பொன்னறை திறந்து பொருள்பல கவாந்துபோய்க்
 கொன்பரி வாங்கிக் கொணர்கனக் கூறி
 விடைதரப் பொருளொயிம் விமலனை வணங்கி
 நடைகொடு வருமிவர் நடைமுத லனைத்தும்
 பரசிவன் நிருவுளம் பற்றியோர் பனவக்
 குரவாழ்ப்ப் பெருந்துறைக குருந்தடி நீழலிற்
 போரறிமா ணவர் குழாம் புடையுற நாப்பண்
 லீற்றிருந் தருளவல் வியனக ரண்மி
 யாலபம் புகுந்தன் பால்வலம் வருவார்
 கோலமாச் குருந்துறை குருமணி தண்ணைக்
 கண்ணின முருகிக் கண்ணீர் பெருகித்
 தெண்டனிட் டெழுந்து சிவதே சிகனே
 யடிய நேனைபு டாண்டருள் செப்கென
 முடியிசை யஞ்சவி முகிழ்த்துநின் திரப்ப,
 வேதியர் மலபரி பாக வினைவினை
 பாதிதே சிதனநிற் தியாக்கைபர ருயிர்பொருண்
 ழுன்றையும் புனலொடு முளழியல் காத்தா
 ழுலின்றருட் கண்ணு விருண்மல மகத்திச்

சிறப்புப்பாயிரம்.

சென்னிமேற் செங்கராஞ் சேர்த்திவைந் தெழுத்தான்
 மன்னிப பாச வலிகெழித் தின்பப்
 பூரண வடிவம் புரிந்தவப் போதுபே
 ராரண மறியா வருட்டே கினை
 மாணிக்க நிரர்க்கு மதுரவா சகத்தாற்
 பேணிப் பரவப் பிராணனி மகிழ்ந்தவ்
 வாகிலகா ரணத்தா மமலமா ணிக்க
 வாசக னெனப்பெயர் வழங்கினன் மறைதலும்
 வியந துயின் நெளிந்தவ் விரிபொரு ளனைத்து
 நயந்தா னுலப தற்பணி தனகரு
 மணிவிழா னிற்ருமர்ச சணக்குமங் கணங்கண்
 மணிகொண்மெய் யடியார் மாண்பு சணக்கு
 மமைத்தரு டந்த வாரிய னடிக
 டமைப்பணிந் தங்குனஞ் சார்ந்தன ரிருப்ப
 ளெழுதியீ தறிந்து வரவழைத் தெம்பொருண்
 முழுதுயி யலனமா முறையினிற் கொணர்ஜியென்
 தண்டரு மஞ்ச வல்லலகெய் மலலராற்
 தண்டனே செயவது சங்கிலி ருகிக்
 கூடலங் கோனரி குறிசாயாக் கியதிரு
 வாடலா திகளா லரசனைத் தெருட்டக்
 தெருண்டவவ் வரசனிச் சிவனடி யாளை
 மருண்டபுன் மதியான் வரு ளின் னெனவவ்
 வன்பரை யடைவுந் தடிசளிற் பணிநகே
 பென்பிழை பொறுத்தருள் வீரென் நிரப்ப
 வகமகிழ்ந் தன்பரவ் வரசனாக கலகில
 முகமணன் குரைத்து முளைமதி முடியோன்
 சன்னிதி சார்ந்து தாழ்ந்துபின் புறம்போந்
 தென்னிதி பேயென வெய்துபாண் டியனை
 நிற்கப் பணித்து நின்மல மாக்கிய
 வற்களத் தைய ரம்பெருந் துறையை
 யடைந்து முன்பேரல வாரியந் காணவுள்
 னுடைந்துரைந் துருகி புலப்பிப்பே ரன்பூந்
 பற்பல விதமாப் பாமா லுகள்புனைந்
 தற்புதல் செவடிக் கணிந்தவு ணிருப்பந்
 தில்லையில் வருகெனச் சிவபர னெருளு
 மொல்லையி னிறைக்கி பகனினிங் கியாந்

செவ்வுழிச் சிற்சில சிவநகர் அழித்துப்
 பவ்வாழ் படைத்த பரமர் காய்
 பண்டை புரந்தலிற் பொருந்தி
 பாண்டிமம் பெருமா னருண்டங் குப்பிட்
 டாரா உயி னருட்டி யிபநிச்
 திரை, செவயோ க்விதிறந் திருப்ப
 மலி - திற் கூடலில் வளந்தமிழ்ச் சங்கத்
 தலிநுந் புலவரு யுயர்தரும் போது
 கூறரு கின் பொருட் கூறிறந் துதிதலின்
 மாறனும் புலவரு மடங்குது காலை
 யிறைபு ரு ரகப்பொரு ளெனப்படுங் பருவ
 முறைமையிற் மொழிந்த முதிர்நரு வாகா
 லெந்நினைக் கொவை யலங்கரித் துரைவ
 சூற்றைத் தாண்டவந் தோன்றலார் படைபக்
 கருணையை யுலகிக் கண்கலிபே ரிப்பிட்
 பொருணயந் தழுவிப் புனிதநல் வாக்காற்
 திருக்கோவை புல்கிநீந் தேவரும் பரகந்
 திருக்கோவை யாடுகைச் செய்தின ரெல்லா
 யிருக்கினுந் திறந்நா வேற்றெம் பெருமாண்
 திருக்கூறு கொண்டு தீட்டிய தல்திபு
 மழகய திருச்சிற் றம்பல முடையா
 நெழுதிப தெனநெட் டெழுதுயிட்ட டருளின
 னதலா விந்நா ளரும்பொருட் பயனை
 போதவுங் கேட்கவு மொருவரான் முடிமோ
 காமச் சூறையினைக் கட்டுணாத் திடுதலாந்
 காமாகா காமநா லெனக்களித் துணாப்பவு
 மிலக்கியக் கடனில் நேறுதற் கீதோ
 நிலக்கிய நூலெனக் கவிஞர்க ளிசைப்பவு
 மிலக்கண விழியேலா மெளிதினிற் பயில
 விலக்கண நூலென வியல்வலோ ரியம்பலு
 மன்பினைப் பெருக்கி யானடி யளித்தலா
 லன்புநா லெனமெய் பன்முன ரறைபவும்
 வேதமெய்ப் பொருளின் விளக்கலோ அதுலால்
 வேதமே யெனவே தியர்விவந் துணாப்பவுஞ்
 சைவசித் தாத்தத் தனிப்பொரு டருதலிற்
 சைவா கமமெனக் சைவரீகங் சாற்றவும்

சிறப்புப்பாயிரம்:

பலபட விங்ஙனம் பாருளோர் புனைந்து *
 சொலதனி விளங்கித் தோன்று மித் தூலிற் *
 குச்சிமேற் புலவர்கொ ருபர்நூற் குணாகள்செய் *
 நச்சினூர்க் கிணியார் நயந்துரை செய்வெலி *
 மற்றைய பொருளெலா டனக்குமெட் டாமையைத் *
 தெற்றென வுணர்ந்து கீர்சா லகப்பொரு *
 ணூலினு ணுதலிய நுண் பொருட் கிணங்க *
 வரலிதிற் றேர்ந்து வகுத்தபே ருணாயின *
 பெளிதினிற் கற்றிய விருநிலத் தோளாக *
 கனிபெறும் பபனைக் கருத்திடை யுணிக் *
 கரலிடி தங்களிற் கரணிகள் கீளாதே *
 புரமொறி மச்சிட் றிதவுக வெய்நு *
 நதியணி சமூல நம்பனேர் முனியுற *
 பொதியமென் னுணாக்கும் பொருலின்மா மலையின *
 னுணாயர் கொடியின னருளினுற் போதலின் *
 வரணுளோர் கரும்புகழ் வைபவவா ராநின் *
 னம்பினோர்க் செல்லா நலங்களுந் கொடுத்தபர் *
 செம்புகழ் படைத்த செம்பிறன் னட்டினன் *
 விதுவைபூர் மரமூ மேடையு மினங்கும் *
 பொதுவையுந் கொண்டொளிர் புதுவையா நகராண் *
 கற்றவர் புனைபா மாலையி னொழிகனி *
 னுற்றதண் டளவ வொன்றி மாலையான் *
 பண்பரி யிப்பரி பாகவுட் பதியவும் *
 னிண்பரித் திசைப்பவும் விளங்கும்வெண் பரிபாண் *
 றிகைக்களிற் றினமுஞ் சென்றெதிர் டலைநடுநிற் *
 றிகைக்குமா நிகல்டரி சேமவெந் தளிற்றினன் *
 மாண்டபி மாற்றல ரன்றிமற் றையருந் *
 காண்பரே லச்சுதங் காணியந் கொடியினன் *
 வம்மினென் றெவனாயும் வரச்செயுந் கொடைமுதன் *
 மும்மைகொண் டென்று முழங்குமும் முரசினன் *
 பொங்கொளிக் கதிரோன் போற்றுணாம் புலியிட *
 மெங்கணு நடாத்து மிசைச்செந் கோலின *
 னொழுக்கமும் வாய்மைபு முயர்குடிப் பிறப்பு *
 மழுக்கலா வன்பு மடக்கமு மருளுந் *
 சலவியுந் கொடையுந் கணக்கிலக்ப ராற்றலுந் *

செறப்புப்பாயிரம்.

செல்லமு மியல்பாச் செவனுறச் செறந்தோ
 னருந்தமி முளக்கரை யறிவெனு யம்பியாற்
 நிருந்துறக் கடத்தலாற் சீர்பெறத் திகழ்வோன்
 சாந்த சமூத்திரம் தருமமா ணிக்கம்
 வாய்ந்தபொற் பேழை வரகுண மேரு
 சீரிட புலவர் திறந்தெறிந் தொண்பொருண்
 மாரியம் வெள்குற வழங்கிடும் வள்ளன்
 டேவுபெய் யறிவாண் மேம்பா யிற்று
 யாவருள் ளத்து மரசுவீற் நிருப்போ
 விராசாங் கதழ்னை ஈரோப் பியரும்
 பராவுறா செந்தத்தம் பண்புகொள் பார்த்திவன்
 செது பங்கடஞ் செங்கோற் சோமை
 தீதுன்பா டெய்து நிலவுறச் செய்வோன்
 பூகல்காளே ரம்பனாய்ப் பொருந்தலிற் புனியோர்
 மாககொண்டன் னிபமுக வானவ னெனவுந்
 தெய்வப் பிடிபொய் சேர் குலிற் தேவர்கட்
 சுவ்வை தருவே லுத்தம னெனவு
 மின் னூர் பசுபாதா மேவலில விண்மிளிர்
 பொனஞ் டளிற்கும் புரந்தா னெனவு
 மம்புய மேவி யமர்தலி ணுவகெலா
 மும்பரும் வியக்க வுதவுவோ னெனவு
 மீகையுடையனா யிருத்தலிற் நிருவொடு
 மோகையுற் றுறைதரு முபேந்திர னெனவும்
 புலவர்கள் கவிளாற் புணந்தேத் தெடுப்ப
 நலமலி வாழ்வினா னண்ணு நனோந்திரன்
 பரிதிகள் பலவெண் பாற்கட லுதித்தாங்
 கரிமுரல் செந்தா மரையலர்ந் தொளிரும்
 பூம்புணற் பொய்கையும் புதுமணம் பரப்பந்
 தேம்பழச் சோலையுஞ் செறித்துகுழந் திலங்கிப்
 புகழ்தரு ஈராம நாதபூம் புரத்திற்
 நிகழ்தரு செது பதியெனு மிராணி
 பாசசீர் பெற்றுயர் பருவத வர்த்தனி
 நாச்சிபுரீக் கினிய நற்ககோ தரிபு
 மவஞா னந்தனை யகற்றிநல் லறிவுகொள்.
 சிவஞா னப்பெயரீத் தேவரும் புரிந்த
 சூற்றவப் பேற்று னாலெழுந் ஞாலத்

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஆற்றொளிர் உின்ற வயர்குணத் தூலோ	✽
னோரிடத் தனக்கோ வரியமா னேசரிப்	✽
பாரிடத் தனக்கெலாம் பகருமா னேசரென்	✽
றெம் மனோர் புகலெவண் செல்வமு மெய்திச்	✽
செம்மையி னோங்கிச் சிறந்திடுந் தீமான்	✽
பொன்னுசா மிப்பெயாப் பாவலன் மகிழ்ந்து	✽
நன்னய மோடு நலின்றன றுக	✽
மூலமு முறைய முறைமுறை நோக்கி	✽
யேல்கை திருத்தி யெழுதா வெழுத்திற்	✽
பதிப்பித் தலிந்தனன் பாகிவ தலங்களுட்	✽
கறிப்பெயி மிரண்டிதன் கண்ணுறக் காட்டு	✽
மீழ்நாட் டைச்சேரிந் திலங்குபல வளங்களுந்	✽
தாழ்விலா ஆற்றுத் தயங்குப்பாழ்ப் பாண	✽
நகர்தனி னல்லூர் நாமமார் புரத்திற்	✽
பகர்தரு சைவ பரம்பரைக் குலத்தூத்	✽
றோன்றிய கந்தவே டொல்லையிற் செய்த	✽
வேன்றந் தவத்தா லெழில்பெற வுறுத்தோ	✽
னிபற்றமிழ்ப் பகுதியி னியல்பெலாந் தெள்ளி	✽
நயத்தக வுணர்ந்த தற்றமிழ்க் குரிசி	✽
நிருக்குற ஞ்ஞாமுதற் சிறந்தரு ளாபெலாட்	✽
சுருக்கமின றறிந்த ஆகனிப்பே ரநிலிஞ்ஞன்	✽
கதிதரு சைவா கமங்கனிற் கழறும்	✽
பதிமுதன் முப்பொருட் பகுதியி னியல்பெலாட்	✽
சங்கையொன் றிசுநித் தவலிசெ டத்தா	✽
லங்மையி னெல்லிபேர லளவிட் டறிந்தோ	✽
னானடி யருச்சனை யன்றிமற் றொன்றுந்	✽
திரமுறு பவநோய் தீர்த்திடா தெனவச்	✽
சுப்பவின் பூசனை தண்ணநா டோறு	✽
தம்பி மெய் யன்பா னடாத்திடு நல்லோ	✽
னயிட்டிகப் பிரம சாரிதன் னிலையிற்	✽
நியக்கற திற்குஞ் சீர்மைபெற் றடைபோன்	✽
சங்கர னடியவர் தமைச்சகண் பணிந்கே	✽
யிங்கியான் செப்பணி பெண்ணை வியற்றுவோன்	✽
செவிரான் மகிமைவயச் சீவர்க டமக்துப்	✽
பவமறப் போதனை பண்ணுபாக் கெய்ததோன்	✽
திரிபையான் ஞானங் கிடைக்கும் துன்பி	✽

சிறப்புப்பாயிரம்.

புரியமெய்ம் முத்திக் குபாயமன் றென்றுஞ்
 சார்கே வலமுதற் சாற்றுமு விடத்து
 மாருயிர் சிவனுக் கடிமையே பென்றும்
 பகலிவா கமவாக் கிப்பப்பொரு டன்னே
 யிகலறத் தேர்வுற் றிதயத் திருத்தினோன்
 கல்லியிற் காலங் கழித்தலீந் திவல் கணென்
 றல்வில குளத்தவ ரறைதா வமைந்தே
 யாறு முகனென வவனி
 கூறு மியற்பெயர் கொண்டநா வலனே.

திரிசிரபுரம்,

ம-நா ௩-ஸ்ரீ-மஹாவித்துவான்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளவரர்

இயற்றிய

நேரிசையாகிரியப்பர்.

திருவளர் மாம்பதி தருவளர் கோவுந்
 தாமரை வாழ்க்கைக் காமரு சேவு
 நண்ணுதற் கரிய கண்ணுதற் பெருமா
 னுடையொரு பாசத் தன்மதர நாளும்
 பெற்றும் விகாரஞ் சற்று மிலாதவ
 னொருவா வைந்தொழின் மருவா நின்றந்
 தொழிலென் தில்லா வெழிலென் றொருவன்
 மண்ணுரு வாதி பெண்ணுரு வெட்டி
 மேவுரு வத்து வரவுரு வாறுஞ்
 சாலவைந் தொழிற்கு மூல மாகிய
 வொன்பா னுருவு மன்பான் மருவியு
 முருவொன் தில்லான் கருவொன் தில்லான்
 றுனிமி மலரைக் கானிமி மலரென்
 றன்ன னுருவுற முன்ன முதல்வன்
 முத்தி விரும்புநர் பத்திமை பென்னும்
 பொருணயந் தமருக் கருணையெம் பெருமான்
 செந்தளி ரீன்று பைந்துணர் கான்று
 கனிபல பழுத்து முனிவறப் பிழிந்து
 தறவுவட் டெடுத்திற் சுறவமக் கழி

செற்புப்பாயிரம்

யோருவப் பெய்த நீருவர்ப் பகற்றி	✽
புயிர்மல மகற்றுஞ் செயிரதல் (ஏரவர்	✽
தன்மை தெரிக்கு நன்மையிற் பொலியுந்	✽
தேமாம் பொழிநும் வாமாஞ் செயலும்	✽
பொற்ப வுரித்த கற்பமெண்ணி லெரி	✽
குருந்துறை தெய்வப் பெருந்துறை மேவித்	✽
திருவுரு வென்னுந் குருவுருக் காட்டி	✽
வருடா நன்று மருடப் நின்று	✽
னூரியங் கடந்து டிரியம் படர்ந்த	✽
பேரா னந்த மாரா நின்று	✽
வேதஞ் சொனவு நாதஞ் சொனவு	✽
போத ளு சொனவு மோதஞ்ச் சிர்க்கி	✽
வாதஞ் ரடிதள் வாய்மலர்ந் தருளிப்	✽
திருக்கோவை யாரொணுந் தெய்வமா மறைபைப்	✽
பழமறை தெரிந்த பாரத்து வரசு	✽
தச்சினுர்க் கினியர் நலின்று பேருநாபொடு	✽
கரலிக் தங்களிற் காண்டி னுழ பார்ப்பிச்	✽
சொலிக் தம்போற் திருந்துற வாற்றி	✽
வச்சிற் பதிப்பித் தமைகரத் தருகென்	✽
திசசகம் புகழு மிராசரு ளாமணி	✽
நலந்தரு மிராம நாத புரத்தில்	✽
வலந்தரு செங்கோன் மாண்டி னடாத்தி	✽
வரசுவீற் திருக்கு மண்ணெந் குணமே	✽
விரசுமா மேரு வினாநறுங் கமல	✽
மாதுபதி பென்று வானவர் துணிபுந்	✽
நோதுபதி பற்ப லுயிரிக்குறல் லருட்கடல்	✽
கோதுபதி பாத குலகிந் தாமணி	✽
சேதுபதி ராணி திரைக்கடல் வரைப்பிற்	✽
முன்னுமா ருயிரிக்குலாந் தோன்றுதா பேராய்	✽
மண்ணுசீர்ப் பருப்பத வர்த்தனி நச்சிபார்	✽
தமக்கினி தாப சகோதரி பாரு	✽
தமக்கினி தாஞ்சிவ ஞாநத் தேவரு	✽
மிபற்றருத் தவத்தா விருநில மகிழறு	✽
மபறறவை புகுத்தா வண்டமிழ் தாழ்பவழி	✽
திகழ்தரு பற்பல சிவாலயம் விளங்கவும்	✽

சிறப்புப்பாயிரம்

புகழ்தரு தருமம் பொலிந்து முழக்கவு	✽
மறக்கடை பாவு மஞ்சிபோட் டெடுக்கவும்	✽
பிறக்கடை ஞானப் பெருவின லோங்கவும்	✽
கவிதரு நாகக் கடுங்கத வடைக்கவும்	✽
பொலிதரு மின்பப் புதவந் திறக்கவு	✽
முணருந் திறத்தர்க் கொளிபா மொருவன்	✽
புணருந் திருவருள் பேரலவ தரித்தோ	✽
னற்புறத் தயிமோ டளாய்நறுஞ் சாந்தம்	✽
பொற்பறக் கமழும் பொகியமால் வண்பா	✽
னணிபல கொழிகரு மருந்தமிழ்ச் சுவைதெரிஇ	✽
மணிபல கொழிக்கும் வைபவமா நதியான்	✽
கன்னலுந் கமுகுந் கதலியும் பலவுஞ்	✽
செந்நெலும் பொலிபுஞ் செப்பிறன் னாட்டான்	✽
றன்னெயி லெனமேற் றலங்கொண் டுவககப்	✽
பொன்னெயி லோங்கும் புதுவைமா நகரா	✽
னிணிபெயல் பொய்மை யினுலே மால்கொ	✽
டனியரு வென்று சாற்றுவாம் பரியா	✽
னுற்றுள வெருகோட் டொன்றனை வணங்கி	✽
மற்றுள வெவையும் வணக்குமால் களிற்றான்	✽
கண்டுநிகர் மொழிபார் கண்ணொடு காடர்	✽
வண்டுபழந் துழக்கும் வாகைமா லிகையான்	✽
றண்டார் புனைந்து தடஞ்சில குனிக்கு	✽
மண்டார் நடுங்க வதிந்தரு முரசான்	✽
மயலுக் கொடியா வருந்தவே ருபர்த்த	✽
கபலுக் கொடியாக் காவிக் கொடியான்	✽
றுய்ப்புகு மான்றேர்த் தாணிபொன் செங்கதிர்	✽
போய்ப்புகு மிடமெலாம் போய்ப்புகு மாண்பான்	✽
மேவிக் குடையான் விறங்கொரி தொடுக்கும்	✽
காவிக் குடையான் காவிக் குடையான்	✽
சோரார் மணிமுடி தேய்க்குந் தாளான்	✽
காரா நிருநிதி காம தேனு	✽
கற்பகத் தையும்புறங் காணுந் கையான்	✽
பொற்பக் மலர்ந்து பொலிதிரு மார்பா	✽
னென்றல மேருவென் றுணைசெய்தின் டோளான்	✽
மன்றமறு வில்லா மதியெனு முகத்தா	✽
புருண்மடை திறந்தா லண்பசெங் கண்ணன்	✽

சிறப்பப்பாயிரம்.

பொருணபத் தெரிந்து புக்கொருஞ் செவிபான்
 கனவினுங் கயிஞ்சொற் கரைதலில் வாயா
 னனவினுங் கனவினு நள்ளார் நயிந்த
 விபைதரும் படிசிறி தெழுங்குறு மூலான்
 றபைகுடி யிருந்து தனழககு மனத்தான்
 வெள்ளிய நீறு விளக்குதிரு றதலான்
 வள்ளிய வதற்கலால் வணங்கா முடிபான்
 பயன்மா முள்ளூர்ப் பழுத்தற் றுணன்
 னயதுடை யான்ச ண்ணிய செல்வமென்
 றுன்றோ ருரைத்த வதற்கொரு சான்றாய்த்
 தோன்றா நின்ற சந்தரக் குரிசி
 னுளன்ம போகிப் புள்ளிடை தட்பப்
 பதனயறு புக்குது கிறனன்று மெழியினும்
 வறிது பெயர்குற ரல்லரிநின் மாட்டென்
 றறிதா முன்னு ளான்றோ ருரைத்த
 துவண்செய னொக்கி பெறிது போற்றி
 யன்றே யென்றுபே ரறிஞ ரூர்ப்ப
 றன்றே நாளு நடாத்திவரு வள்ள
 லிவென்னு மெவ்வ மெனுந்திருக் குறட்குப்
 பலர்பல விதமாப் பகர்ந்தபே ருடையு
 ளிரப்பவ னிரக்கப் படுவோ னாக
 சாக்குங் கொடையே சொல்லின் முதற்ரு
 வக்கொடை யிவன்பா லமைந்ததயல் பேபென்
 றெக்கொடை வல்லரு மியம்பப் பொலிவோ
 னருந்தமி ழாகா வாரிய முழுதுங்
 பெருந்தமி ழாமொழி பெயர்ப்பது குறித்தோ
 னிகழே யுரொழித் துயம்புவ வெலாத்தன்
 புகழே யாக்கிய புண்ணிய மூர்த்தி
 யரியமா நேசாநிகா ரத்தைத்
 தெரிய நடாத்தித் திகழ்புரு டோத்தமன்
 மன்னு சாமிநன் மாதவத் சாமி
 பெரன்னு சாமியேன் புகன்றன னாக
 வண்டமிழ்ச் செய்புண னூறுமவா யுடையு
 னொன்பது மாதன னொருதலை கொண்டது
 னெழுத்தே யாமென் றியாவரு மகிழ

வழுத்தே யச்சில் வயக்கி முடித்தனை
மன்னுகோ ஞ்சலமாகே தீச்சா
மென்னு மிரண்டு மிரண்டு கண்ணகப்
பெற்றனீ ழத்திற் பிறங்கும்பாழ்ப் பாணத்
ஹற்றபல் வளனுக் குறையிட னுகிச்
சொல்லூர் சமுனி சூழ்தாக் கொண்டு
செல்லூர் பொழிலாற் சேணுந் தளந்து
வில்லூர் மாட மிகக்கொப் பொலியு
தல்லூர் வாழ்க்கை நயந்தரு னறிகுன்
சத்தவே டவத்திற் சருதரன் பான்முன்
வந்தவே ளென்ன வந்தவ தரித்தோ
னீற்றொடு கண்மணி நிறைபப் புண்பார்ப்
பொற்றொடு பொலியும்புண்ணிய புருட
னவநெறி பாய வணைத்துங் களைந்து
சுவநெறி வளர்க்குந் திப்பிய குணத்த
னெழுத்துமுத லாக விடம்பிலக் கணமுங்
வழுத்திலக் கியமும் வரம்புகண் டெழுந்தோன்
சுமயம் விசேடந் தருநிரு வாணமென்
றமையமுத் தீக்கையு மடைவுறப் பெற்றோன்
சுமங்கல விசேடக் கருதியா முலா
சுமங்கலின் முப்பொருள் கருதுபே ரருளான்
யுத்தியி னமைத்துணர்ந் தொங்கனு புகி
சித்தியுற் றமைந்த செவிகற் தாமணி
சென்றுணர் புலவருட் களிக்கு
முற்றுண ராறு முகநா வலனே.

சிவமயம்.

தி நி ரு ர ம்,

ம-ந-ந-ஸ்ரீ-மஹாவித்துவான்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளைமாணிக்கரும்

சிதம்பரச்செட்டியார் குமாரருமாவிய

தி ய ர க ர ன் ன ச் செ ட் டி ய ர்

இ ய ந் தி ய

நேரிசையாசிரியப்பா.

பூமலி சந்தனப் பொழிலிடை யலாவுந் *
 சேமலி கருங்குழற் சிறுகுற மடவார் *
 மீ லிசைத் தொடுத்த வினமுற விருலை *
 யிருள்குடிற் செழுந்து மருவுதக் காதலர் *
 வரவு தகைந்த மாபதி யெனநினைந் *
 தங்கைக கவனுறு மலிர்கதிர் மணியார் *
 ருக்குறச் சிவையா மீககிளர் புலமைபோர் *
 தனிவருத் துறர்க்கு நன்கு புரிந்தாக் *
 கிழுமென வொழுக்குஞ் செழுமன வொழுக்கந் *
 தம்முள மகவாத் தலைவர்தோ டழுவு *
 மாவொடு புரியுங் காவலை யோவ *
 வினைவநீறு யியற்றிய வுளைவுறு பகையெனப் *
 பளிக்கறை வகுத்த வொளிக்கறைக் குழிப்பெய் *
 தமிகரி மருப்பி னதிரீவுற வவைத்த *
 பைந்தினை யிடியிற் பாய்தாத் திரட்டிக் *
 கடவுள ரமுதமுங் கைப்பவர்த் துவக்கும் *
 பொதியப் பொருப்பிற் பொலிந்தினி திருக்குந் *
 தெய்வப் பெருமைச் சைவமா முனிவர *
 னன்புளம் பெருக விர்புட னளித்த *
 செந்தமிழ்க் கன்னியைச் செவிவிபோல் வளர்க்கு *
 மங்கலப் பாண்டி வளநா டதனுள் *
 விண்ணர சனிக்ரும் பண்ணவர் பெருமான் *
 தன்பகை மறையிடந் தந்தபகை நினைந்தென *
 வளதெழ வளக்க ரார்புனல் பருகி *
 புவர்கழித் திவிய வுதக மாக்கிப் *

பெருநிலஞ் செழிக்கப் பிழையறப் பெய்தென்
 றுணையா றெழுரு மாணமொழிவினைய
 யேவுபே ருதவினையினிதுளத் துன்னா
 வெதிர்செயுந் தகம்மா நேய்ப்ப வர்புருந்
 தன்னவ னமர்தரு மணிவசந் தத்தின்
 மூன்னர் மேவி முகநனி மலர்ந்து
 தலைவனைத் தின்கனி தளிர்க்கைக தாங்குபு
 தின்றற விளங்குந் துன்றலர் பொதுளிய
 தன்பொழி லுயித்த வண்டினன் மருந்
 வளம்பொலிந் தொளிர்கிரு வாத பூரிந்
 காமாரி யன்றிக் கனவினுந் கருகர்
 ளாமாத் தியொணு மருமறைக் குலஞ்செய்
 தொல்லைமா தவப்பயன் றேன்றிய தென்ன
 வேத மாகடி யினிர்நலை பெயிப்பப்
 பாதகப் பிடகம் படுகுழி வீழ
 மெய்யுறு சைவம் விளங்கிதனி செழிப்பப்
 பொய்யுறு பெளத்தம் போய்மாய்ந் தொளிப்ப
 வுன்னுபே ரன்பா முருக்கொயி தோன்றிய
 மன்னுபே ரருட்டிரு வாதஞ் ரடிகள்
 கதிர்மணி மாடந் கருவொளி காலு
 மதுரை யாளரி மருத்தன பாண்டியன்
 முதலமைச் சரிமை யுதவுறப் பெற்று
 வதிதரு நாளில் வாசுகொள் வானச்
 செழிய னேவச் சென்றிடு காலிக்
 கரும்பவ சாகரந் கடந்தினி தேறும்
 பெருந்துறை பெறுத்திருப் பெருந்துறை பதனில்
 வண்டுண் மதுப்பெய் மலர்க்குருந் தடியிந்
 தழைதரு சத்துவந் தழீஇக்கொண் டெண்ணப்
 புண்ணிய நீறு சண்ணித்த மேனியஞ்
 சிரமு முாமுந் சாமுந் காதுந்
 கண்டமும் பொலிதரு கண்டிகை யழகுந்
 கொண்டொளி ரடியார் குழாங்கள் குழ
 தலிமலத் தெறுசெவ ஞான போதந்
 சாமலர் பொருந்தக் கனிதிரு வுனத்தொழி
 ப்க்கைவ கோக்கிப் பகரிம கையார்த்

செய்ப்பப்பாயிரம்:

ஞாலமுத தன்னொழி லுலகையறி விக்ஷப்
 பொருந்திய சென்னவீற் திருச்சுருள் பாகிவ
 ஞான சற்குரு நானனை முன்கண்
 டெதுர்சென்று வணங்கி யிருகணீர் வார
 நெஞ்சதெக் குருகி நிற்பவத் தேசிக
 னுடல்பொரு ளாவிமூன் றதகமொடு அவரடி
 வருட்டிரு நோக்கா லாம்பரி சத்தாற்
 பொருட்டிரு வாக்காற் பொலிவுற வருணி
 யறிவுரு வாக்க வானந்த வெள்ளப்
 பெருக்கிட மூழ்கிப் பேருலகு வாழத்
 திருவாய் மலர்ந்து செப்பிய சிற்சபைத்
 தேவையே பரவுச் திருச்சிற் றட்பலக்
 கோவைபர றென்னுங் குலவரு ணூலை
 தச்சினூர்க் கினியராய் தலம்பல பயகரு
 தச்சினூர்க் கினியர் தலைபறச் செய்த
 செறிசுவை யுணர்பொடு தேர்த்துணர் வோர்க
 ளாரண முணர்பய னாகம முணர்பயன்
 சீரண வியபல் செழுங்கலை யுணர்பயன்
 யாவு மெளிதி னினிதுணர்ந் தடைபப்
 பாவுறு மச்சிற் பதித்துத் திருகெனப்
 பளிங்கு படுத்த பன்மலர் வரவிழைக்
 கயவாய்ச் செங்கட் கவைபடிக்க கவரி
 கன்றுள்ளிப் பொழிந்த துன்றுளவைத் தீம்பால்
 பாய்ந்து பெருகலிற் பபோதறி யென்று
 மதனிகை யாட வவாவிப் புக்குத்
 தாமரை நாளந் தனைதா நிற்குந்
 கறையடிப் புக்கீழகக் கவுட்கடாக் கலிற்றை
 வாசுகி பிணித்த மந்தா மென்றும்
 வெள்ளொளி விரிக்குந் வள்ளிதழ்க் கமலச்
 செறிவினை யமுதத் திரள்வினை வென்றும்
 பொற்றாறு பொதித்த பொற்புடை மாரளந்
 தடமுலைச் செறிநீட்டித் தாக்கணங் கென்றுந்
 திரைபெறி மணியுஞ் செம்பொறு நிறைந்த
 குடக்கண் சங்கையுந் கோகன தந்தையும்
 பெருநிதி யளிக்கு மிருநிதி யென்றுந்

சிறப்புப்பாயிரம்:

தேவருண் மதித்துச் சேந்தரப் பொலிந்து *
 பம்புவளன் காக்குஞ் செம்பிறன் னுடன் *
 ஸ்ரீ ரித வுயர்ந்த வாடகக் குன்றம் *
 புலவருக் கொண்டு நிலவிய தென்னைச் *
 சேயோள் ளிரிக்குஞ் செப்பொன் மாடத் *
 தொளிரர மிபகழின் மிளிர்ந்த மேனிக் *
 கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்ணலைப் பைந்தொடிக் *
 ஞானியுட பன்றிக் கொடியிடைக் கோதையர் *
 நினைவக் குயிற்றிப தத்தொளி யட்டின *
 செந்தொடிக் கரங்கொட தெய்வநன் னுடிக் *
 கடவுள் வேழக் கவளமென் னுன்னித் *
 னுதிக்கை நீட்டத் துறைத்தினி தாயிம் *
 புனைவளஞ் செறியும் புதுவைமா நகரான் *
 கனியினும் பாகினும் கண்டினும் தேனினு *
 மிலியதென் ளமுதினு டினிக்குஞ் சுவைத்தமி *
 மேலெதி ரோற்ற பாடுறு நதியான் *
 ஸ்ரீகொடி கயற்கொடி புற்கொடி யிவைசட் *
 காலிக் கொடியெனுந் காலிக் கொடியா *
 னல்லெழி லிராம நாத புரமெனும் *
 பதியான் சேது பதிமகி ஸ்ரீராணியார் *
 தருமவா கரமாய் பருவத வர்த்தனி *
 தாச்சியா ருடன்வரு நற்சகோ தரியும் [ஞ்
 பெறுபெரு நலனெலாம் பெயரொன்றின் விளக்கு
 சிவஞானத் தேவருஞ் செய்தமா சுவத்திற் *
 புண்ணிய மென்னும் பொலிபயிர் தடைப்பக் *
 கண்ணுறு பாவக் காஞ்சிரந் தருவிழச் *
 செவ்வ மென்னுஞ் செழுங்கிரி வளர *
 வல்ல மென்னு மார்கலி வறப்ப *
 வேதமி லறிஞ ரெண்ணில ராக *
 வாதுல ரவனியி லரிப ராகச் *
 காற்கந் கருண் காந்தரு மண்பு *
 வாய்ந்தநற் சீல மாண்புகந் தேற்றம் *
 வாய்மை படக்க மலிதரு நீதி *
 யின்னை குணமெலா மெழின்றுப் பாகக் *
 கொடைபொரு நல்லுருக் கொண்டு வந்ததென் *

செப்புப்பாயிரம்

நிரும்புவி வியப்புந் நிசைப்பத் தோன்றியோன் *
 லனையாழி வரவ்வில் வயங்குகரஞ் சமர்ந்து *
 தலைசீர் கொள்வனந் ததைதொடை தாஸி *
 மாயக் கலைபொழித் தேப்பொற் கலைசூழிவித் *
 தாணுவை யேந்தித் தனர்பசு விடச்சூழிவித் *
 கான முவந்து கலினுற வாய்ந்து *
 வரணாறு புலவர் மெருத்தப் பெற்று *
 மிளிர் தலின் வனசு மென்மலர் வதியும் *
 பொன்னுச் சாமியே யெனப்புல வோர்சொலப் *
 பொன்னுச் சாமிப் பூம்பெயர் புனைந்த *
 பூபுறி யினிது புகல் றன ஞாந *
 நன்றுநன் மென்று நலிபுள மகிழ்ந்தே *
 புயம்பிர ணவப்பொரு ளொருதா னென்றே *
 நலறறி வுறுத்தக் கொன்றைமலர் முடித்த *
 புராணப் பெருமான் ஔபாவிற்றினி தமரு *
 மருக்கொள்பூஞ் சோலைத் திருக்கோ னாசலங் *
 கருக்கோ கடற்றுந் திருக்கே திச்கா *
 மென்னுநித் கலங்களைத் தன்னகத் தடக்கிய *
 தென்னிழ நாடடிண் மன்னுயாழ்ப் பாணத்துப் *
 பல்லூர் புகழு நல்லூர் வாணன் *
 சந்தகமுஞ்சிவ சிந்தனை யகலாக் *
 கந்தவே டவசினிச் சந்தவ தரித்தோன் *
 ஞொல்காப் பியமுத னெலிலக் கணங் ஞா *
 மொல்காப் பவற்றருப் பங்காப் பியங்குஞ் *
 தவறெறி காட்டுஞ் சிவபுரா ணங் ஞாந *
 பதிபசு பாசப் பகுப்பினி துணாந் துஞ் *
 செய்தவர்க் கேயுறுஞ் சைவசாத் திரங்கு *
 மையந் திரிபற மென்று தெளிந்து *
 பெயரா வறியிற் பெரியோ ளுதி *
 வீறுகொண் மியர்ந்த வாறுமுள நாலலன் *
 காலிவி தங்களாந் காணாறு மெருக்கனைந் *
 தானடி யவர்க்கின் பரும்பப் *
 பாவுறு மச்சிந் பதிப்பித் தனனே. *

செந்திபரம்

19-11-1951, மதுரைவித்துவான்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளைமாணிக்கராசிய

சோடசாவதானம்

சுப்பராயச்செட்டியார்

இயற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

மூண்திகழ் பஃறலை வாளர வனந்த
மூண்திகழ் செஞ் குட் டதன் மிசைக் கிடக்குங்
கடல்விளிம் புடுத்த நெடுநிலப் பரப்பின்
மீமிசைப் போர்த்த விரியிருட் குப்பை
பாம மார்கடற் பணிநிறா முகட்டெழீஇக்
கதிரீவா னோச்சுங் கனலொளிப் பரிதிக்
கதிரீவகத் தடைருற் றடைக்கலம் புக்கெனத்
கூணங்கற விவந்த மணங்கடும் பொனும்பர்
புடைதெழ் பாண்டிப் பொருவினன் குட்டிற்
கடையகற் நெழுந்த காரிக்குல மென்ன
மகத்தெழு புக்கெனவால் வான்முகி அவன்
மிகப்பருட் சீர்த தெழுந்தெனியொருத்தல்
கனல்கொப் புறிக் கூறங் கண்ணம் புளிப்பப்
பனலுறந் திவையதாறம் படர்ந்து போர்ப்பப்
புரிநூல் கிடந்து புரளு மாப்பினர்
திரிபினெய் மொதுது இருக்குழி வர்க்குஞ்
சீர்சால் வாழ்வுச் செய்தவப் பேற்றாற்
பேர்சா ஞன்மறைப் பிணக்கற வந்த
மாதவர் குழம்புகழ் வாழ்வு ரடிசு
விருவகைப் பந்தத் திரையினு வெற்றுண்
டடலரும் போதத் தடஞ்சுழி வாய்ப்பப்
டொழிவிலவெம் பிறவிக் கடலிற் றுளைந்துளோ
ரொன்றிரண் டுகந்த பொன்றலின் முத்தி
வியல்கரை காணுபு நயன்றரு மின்பிற்
நெற்றெனத் துளைத்துத் தேக்கெறிந் துவப்பக்
குற்றமின் மதலைபக் கொடுத்தளித் தென்னப்

இப்ராஹீம் சகலருட் புணர்ச்சினை யிரிக் நந் *
 திருவா சகமருள் செழுந்தவ மாமணி *
 செய்வதுத் தனிவதும் பெறுவது முறுவது *
 முய்வது மாய வொருநாள் விவறு *
 ஞானவசே பேரின பதுதலா மென்ன *
 மாயிரு ஞான மேவ மன் பதைக *
 ளகத்தடைத் துய் கரப் பகுத்துபந் சருளிய *
 திருசுகிற் றம்பலத் திருத்தகு மகாண்டா *
 ரநம்பொரு வொருநதும் பெருப்பயி யீது *
 கைத்தலத் தடர்சரு கருமணி கருது *
 வித்தக ஞானத்தெளி வித்தகை விட்ப்பக் *
 தள்ளாந் புலமைத் தலைமைசால் சிறப்பி *
 னைசெ டாக் கரணிகர் தஞ்செருக கினிய *
 ரிலக்கண நெறியின் டவகையக சபைகள் *
 திருவுளம் பற்றிய பொருளின டவையின *
 யறுகாந் புள்ளின் மறுகாந் துறைய *
 யறித்துக் கணத்துக ஞான டவையி டவம்பப் *
 புரிமுறக் கவிழ்ந்து நறுமது வாக *
 மம்போ ருசவயல வெம்போ ருசவத *
 வனங்கவே டவறு மனங்கவ டவறுதும் *
 பாச ஞான திகர்ப்பப் பாசடைக கைதாடாய் *
 லிமைசரு மிச்சுடைக் கைதலை வனகரும் *
 பம்பிய வளஞ்சேர் வெம்பிநா ஞான *
 கைபெயரி பொருதுந் திவா கையாவி கைநிப்ப *
 வதுகையின் முழக்கார் புதுகையநக ராவி *
 புங்கைர் குடைவாய் கங்கையிற திடாபடத் *
 தேந்துகள் கொட்டிம் பூந்துணா பொதுளிய *
 செருவ வால் சினைச் செஞ்சாந்து செறிந் *
 போசுபர் குமிழிப் பொதியப் பொருப்பன *
 கரிமுசை சக்கினஞ் சூதுனைந் துயிர்த்த *
 விரிதில வெறிக்கும் வெண்மணிக்கு குவையின் *
 யிருகையஞ் சிந்தி யெகை ராக்கும் *
 பெருநதி லையைப் பிழிபெரு துறைய *
 னன்றின ருணத்துக் துணைமா யுபத்த *
 மேவிக் கதிர்க்குங் காவிக் கொடியிடுஞன் *

சிறப்புப்பாயிரம்

கலியருப் பகத்தில் சஞ்ஞபல் ஹயிரீகட்	✽
கோவற நிழற்றங் காணிக் கவினையன்	✽
தடமருப் பிருக்கவுட் கடவுள் யானே	✽
வினையுமின் பிடியெனப் புழைக்கை நீட்டி	✽
மூழு மணி யினங்கண் முகிழ்ச்சுறும் பித்திகை	✽
கெழுமிய மாடமீக் கிளர்நரு மாமியத்	✽
திந்துறொற் றுயிர்த்த பைந்தர ளம்போன்	✽
மறுவில்வாண் முகத்திற் குறுவெயர் வரும்பச்	✽
சொலரிச் சிலம்பொர் பொல்லென வெலிப்பச்	✽
சிறுகிட மறுகச் செறிசூழல் மடவியர்	✽
நிச்சிலந் தாயிற் பொற்கழங் குந்தும்	✽
பாரைய சூசா விராம நாத	✽
புரந்திசுப் புறவருள் காந்து புரக்குஞ்	✽
சேது பதியயிற் சேது பதிய	✽
னில்லறக் கிழை பூண் டலலை மழுக்கு	✽
மருந்துதிக் கற்பிற் பெருந்துதி யிராணி	✽
நங்கையொடு வந்த உங்களை தம்பாற்	✽
பஞ்ஞா னந்தெறு பான்மையிற் படிந்த	✽
செஞ்ஞா ன தேவர் செய்தவச் சிறப்பான்	✽
வெம்புரி பயந்த நலம்புரி முக்தின்	✽
வந்தநா புலமைச் செந்தமிழ்க் குரிசி	✽
லைவகைப் பகையு மெய்வகை யுயிரீகட்	✽
கணுகா வண்ண நணுகா உளிக்கும்	✽
புரவு பூண்ட வுரவதி காரன்	✽
மெய்முனை யடுபோர்ச் சேற்றதி துப்பின்	✽
வெய்முனை யவுணர் வெளிக்கொடுத்த திரியத்	✽
திரிமருப் பிரலை செருமுகத் துகைக்குங்	✽
கொற்றவைக் காங்காங் கொற்றப் புபத்தினன்	✽
கோத்திரா மிகைவேர் வீழ்த்தெழுந் தகைந்	✽
திகைதொறும் படர்ந்து செல்லிட மின்றிப்	✽
புகைநிறத் தங்கட் புட்காழ் போரித்துக்	✽
கண்ணகன் ஞாலத் தண்ணிய கலியிரு	✽
மிண்ணென வெள்ளிப்ப வெண்ணில வெறிக்கும்	✽
பகழ்ப்படாம் போரித்த தகைப்பெருஞ் செம்ம	✽
தன்பா லேற்குநர் தம்பா லேற்ப	✽

செறப்புப்பாசைச்.

ஸ்ரீராமாநு கொடுக்கும் வள்ளன்மை சற்றேறா
 னுணர்சால் கலைபயி னுணர்ச்சியின் மிக்கோன்
 னுன்னுந் பல்வறத் துறையிற் தீரம்பாப்
 பொன்னுச் சாமிப் புண்கழ னரேற்றிரன்
 பெருகிய லச்சிற் றருகென வுணப்பத்
 தோன்றிய பலரும் வேண்டிய வாறே
 வணாதலின் வலவரும் வல்லா ராகி
 நிறைதளர்ந் தயி:த்து நெட்டியிரிப் பெறிய
 மிக்குக் குறைந்து முறந்தும் பிறழ்ந்துந்
 தொக்கபல் பிரதியி:ந் னுரிசொருங் கசற்றி
 யெளியரு மினிதுணர்ந் துளநனி வியப்பக்
 கனிவகத் தரும்பி நனிபெறப் பதித்தனன்
 முழுமணி சூயின்றபொன் மோலிக னுரிஞ்சிப்
 பழுதறு பொற்றுடைப் புழுதி பறிப்ப
 நறுமணங் கமழுந் துறுமலர் சொரிந்து
 விண்ணவ ருச்சியி லண்ணிய கரங்கூய்க்
 கெழுமிப நிகேதனக் கேதீச் சுரமுந்
 தொழுதகை யடியவர் தொல்பவத் தொடக்கைக்
 காணு வகைசெய் கோணு சலமுந்
 தன்னிடை தழுவ மன்னிய சிறப்பாற்
 ருபழமறை மூவர்சொல் புணந்த
 காழநிற் பொழில்சூ ழிதநன் னுட்டின்
 முகிறுழா மிலாங்கனி தருமிட னுமிழ்ந்த
 முற்றிய முப்புடை நெற்றிளங் கமுதிந்
 படுகுலை சாய்த்துத் துமிமென விழ்கலின்
 வானயாற் தகவயின் மீனினை மொளிப்பக்
 கானிமிர்த் தினவரால் கெழுதாய்த் திருமு
 தீர்கால் பாத்த சீர்சால் படப்பை
 புறந்தழிஇ யோங்கிச் சிறந்தறல் லூரன்
 ஞர்முத றடிந்த கூர்துதி வேற்கைக்
 கந்தவேட் கன்பாரீ கந்தவேட் பெயரியோன்
 சொவியன் றவத்தாற் கவ்வியத் குரித்தென
 விடலரும் பல்லுயிரீ மடனற வற்றோ
 னிலக்கண விலக்கிய தருக்கவே தாற்சப்
 பெருக்கமுந் துணர்ந்த ஸ்ரீமது பெரியோன்

பதிபசு பாசப் பகுத்திற் றுமெனப்
 பொதிவறத் தெரித்துப் பொருளின் புறத்துஞ்
 சைவசித் தாந்த மெய்வரு பனுவன் *
 முற்றொருங் குணர்ந்தருள் பொத்திய வசத்தாற் *
 சிவமே பொருமெனத் தேர்ந்த புத்தியோ *
 னவநிதி சமழ்ப்ப நல்கருட் கொடையினேன் *
 சதுவிப புலமைக் கதிர்ப்பின் *
 முதுபுக ழாறு முகநா வலனே. *

திரிசிரபுரம்,

முத்துச்சாமிப்பிள்ளைசுமாரர்

முருகையப்பிள்ளை

இயற்றிய

ஆசிரியவிருத்தம்.

மருவளர் மலர்க்கணயன் மாற்கரிய திருமுடியு மலரடியும் வையை நதியின்
 வாங்கரைம னெளிதுணர மலிய டு வாய்த்ததிருவாதலு ரடிக ளருள்கெய்
 திருவளா திரு கோவை யார்ந்தசசி ரு க்கவியர் செய்தவுனாசேர்த்தெழுதவுஞ்
 சிற்றமப லந்தத்தை நீனையின வகாமவர் சிவக்குமென் னுகவே *
 னருவனரு மோருரு வெடுகதள முவந்ததற் குரியதிரு நாம னாண் [ய்வத்
 யோக ழார் தனிலவந்த தெனவாறு முகனென்னு மொண்டியர் சுமந்துதெ
 தருவளர் கரத்தினு னருளன்பு முதலாய சுற்குணஞ் சார்ந்த பொன்னுச *
 *சாமிவேன் கொண்டாட வடியர்கட் கின்பந் தழைப்பவச் சிட்டனனாரோ.

சூசீபத் திரம்.

எளவிக் கொத்து.

பக்கம்.

ச	இயற்கைப்புணர்ச்சி.	உ
உ	பாங்கற்கூட்டம்.	உக
க	இடந்தலைப்பாடு.	ரு
ச	மறுபுடம்படுத்தல்.	ருக
ரு	இருவருமுளவழியவண்வாவுணர்ந்தல்.	ருக
க	முன்னுறவுணர்ந்தல்.	க
எ	குறைபுறவுணர்ந்தல்.	க
அ	நாணநாட்டம்.	க
க	நழிங்கறாட்டம்.	க
ய	மடந்துறை.	க
யக	குறைநயப்பித்தல்.	அ
யஉ	சேட்படை.	அ
யக	பசற்குறி.	ய
யச	இரவுக்குறி.	ய
யரு	ஒருவழித்தணைத்தல்.	ய
யக	உடம்போக்கு.	ய
யஎ	வரைவுமுழிக்கம்.	ய
யஅ	வரைபொருட்டிரித்தல்.	ய
யக	மணஞ்சிறப்புரைத்தல்.	ய
உ	ஒதற்பிரிவு.	உ
உக	காவற்பிரிவு.	உ
உஉ	பண்கதணிவினைப்பிரிவு.	உ
உக	வேந்தற்குற்றழிப்பிரிவு.	உ
உச	பொருள்வழிப்பிரிவு.	உ
உரு	பாத்தையிற்றிரிவு.	உ

கணபதி நான்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோவையார்

என் கின்ற

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்

மூலமும் உரையும்.

விநாயகவணக்கம்.

எண்ணிறந்ததில்லை பெருகோபுரத்திசழகி *
கண்ணிறந்ததில்லை பெருகோபுரத்திசழகி *
சேனாறுசெஞ்சொற் திருக்கோவையென்கின்ற *
நானூறுமென்மனத்தேறல்கு. *

நூற்சிறப்பு.

ஆரணங்காணென்பரந்தணர்யோகியராகமத்தினி *
காரணங்காணென்பரந்தணர்யோகியராகமத்தினி *
ரோணங்காணென்பரந்தணர்யோகியராகமத்தினி *
சேனாறுசெஞ்சொற் திருக்கோவையென்கின்ற *
நானூறுமென்மனத்தேறல்கு. *

இவ்விரண்டு செய்யுளும்
பிற்காலத்தால் நோர்ந செய்யப்பட்டன.

அதிசாரவரலாறு.

இயற்கைபாங்க விடந்தலைமதிபுட, நிருவருமுளவழி யவன்
வரவுணர்ந்தன், முன்னுறவுணர்ந்தன் குறைபுறவுணர்ந்தன், எண்ணிலநா
ண நறிக்கதாடன், மடல்குறைமயப்பு வழிச்செட்டியித்த, விடமி
குபகற்குறி யிரவுக்குறிபோ, டொருவழித்தணத்த லுடன் கொண்

* என்னென்பது தருக்கமாலும், எழுத்தென்பது இலக்கணமாலும்
கும்பெயர். அது "என்னுமெழுத் தங்கண ணியையாய்ந்தித நூற்பயனை-க
ண்ணகாரண பார்ந்த கதி. காண்டலனு மானங் கதைபருந்தா பத்தியிவை-பீ
ணகிடைத்த வெண்ணெயே யெண். உழுப்பதத்தை வாக்கினுக்கு மாற்றிவந
மாக்கு-மெழுத்தெழுவா யெந்து மெழுத்த.., என்னும் பரமத தியிரபாதுத்
திருத்தமாய்மனானுணர், ஏனெனினும் என்னெனினும் அளவையெனினும்
தருக்கமெனினும் நியாயமெனினும்மொக்கும். வடநாலாறம் தருக்கம வியாகர
ணமெனினும் இரண்டையுமே மக்கட்குருகண்ணெனக்கூறுமாறுகேட்டுணர்.

டேகல், வரைவுமுடிக்கம் வரைபொருட்டிரிதல், மணஞ்சிறப்போ
தல் வார்ப்புகாவ, விணங்கவர்ப்பொருத்தல் வேந்தற்குற்றுழி,
பொருள்வயிற்பிரிதல் பரத்தையிற்பிரிதலென், நருள்வயிற்பெற
த வசத்திணைமருங்கி, னிருளாறுநிகழ்ச்சி யிவையெனமொழிப.

இதன்பொருள்.

இயற்கைப்புணர்ச்சி- பாங்குக்கூட்டம்- இடந்தலைப்பாடு- மதி
புடன்புரித்தல்- இருவருமுளவழி யவன்வரவுணர்தல்- முன்னுறவு
ணர்தல்- குறைபுறவுணர்தல்- நாணநாட்டம்- நடுங்கநாட்டம்- மடல்-
குறைநயப்பித்தல்- சேட்படை- பசற்குறி- இரவுக்குறி- ஒருவழித்த
ணத்தல்- உடல் போக்கு- வரைவுமுடிக்கம்- வரைபொருட்டிரிதல்-
மணஞ்சிறப்பரைத்தல்- ஒகற்பிரிதல்- காவற்பிரிதல்- பகைதணிவி
ணப்பிரிதல்- வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிதல்- பொருள்வயிற்பிரிதல்- ப
ரத்தையிற்பிரிதல் எனவிவ்விருபத்தைதந்தும் இந்நூற்குக் கிளவி
க் கொத்தெனப்படுமதிகாரங்களாமென்றுகூறுவா அகத்திணையி
லக்கணமுணர்ந்தோரென்றவாறு. அவற்றுள்,—

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

இயற்கைப்புணர்ச்சியென்பது- பொருளதிகாரத்திற் கூறப்ப
ட்ட தலைமகளும், தலைமகனும், அவ்வாறொரு பொழிவிடத்தென
தப்பட்டுத் தெய்வமிடைநிற்பப் பான்மை வழியோடி ஓர்வா
கிருகோடுதோன்றினாற்போலத்தம்முளொத்தவன்பினராய் அவ்
விருவரொத்தாரி தம்முட்டாமே கூடுங்கூட்டம்.

அது நிகழுமாறு- காட்சியையற் தெளிதனய்ப் பேயுட்கோ
டெய்வத் துணிதல்கைகிணையொடு, கலவிபுரைத்த விருவயிடுதெத்
தல், கிளவிலேட்ட னலப்புணர் துரைத்தல், பிரிவுணர்த்தல்வொடு
பருவரலிதல், வருட்குணமுரைத்த லணிகைகூற, லாடிடத்துய்த்த
லருமையறிதல், பாங்கியையறித லெனவிரொன்பா, லீங்காவியற்
கை நேறிமெனமொழிப.

(இ-ள்.) காட்சி-ஐயம்- தெளிதல்-நயப்பு- உட்கோள்- தெய்வத்
தைமகிழ்தல்- புணர்ச்சி துணிதல்- கலவிபுரைத்தல்- இருவயிடுதெத்
தல்- கிளவிலேட்டல்- நலம்புணர் துரைத்தல்- பிரிவுணர்த்தல்- பரு
வரலிதல்- அருட்குணமுரைத்தல்- இடமணித்துக்கூறிவற்புறுத்
தல்- ஆடிடத்துய்த்தல்- அருமையறிதல்- பாங்கியையறிதல் என வி
வைபுகினைட்டும் இயற்கைப்புணர்ச்சியாம். எ-று. அவற்றுள்,—

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

காட்சி.

காட்சியென்பது-தலைமகளைத் தலைமகன்கண்ணுற்று இஃதென்கரு விப்பென்னென்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

திருவளர்நாமனாசீர்வளர்காவிகள் சரிதில்லைக் *
 குருவளர்பூங்குமிழ்கோக்குடைங்காந்தள் கொண்டோங்குதெய்வ *
 மருவளர்மாலையோர்வல்லியினொல்கியனறடைவாய்த் *
 தருவளர்காமன்றன்வென்றிக்கொடிபோன்றொளிர்கின்றதே(க)

மதிவாணுதல் வளர்வஞ்சிபைக்
 கதிரவேலவன் கண்ணுற்றது.

திருவாதவூரடிகள் இத்திருக்கோவை யை
 என்னுதலியெழுத்துக்கொண்டாரோவெனின்,

அறிவோனறிவில் தெனவிரண்டாரு *
 நெறியினிற் றொகைபெற்று நிரல்படவிரிந்த *
 மண்புனலனல்வளி மாவிகட்பெனாஅ *
 வெண்மதிசெஞ்சுடர் வேட்போனெனாஅ *
 வெண்வகைநிலைய வெவ்வகைப்பொருளுந் *
 தோற்றநிலையிறுதி கட்டுவிடென் னு *
 மாற்றருஞ்செயல்வழி மாறுதுசெயப்பட்டு *
 வெருவாவுள்ளத்து வேட்போன்றான்செய் *
 யிருவினைப்பயன்றுய்த்து மும்மலனொரீஇப் *
 பொருவறுசுவகதி பொற்பினிற்பொருந்தவு *
 மேனையனதத்தங் குணநிலைபுணர்வு *
 நிலைஇயவ்வயி னியித்தமாகி *
 பவகுதவிர்ந்த பவவகையண்டமு *
 மின்னுழைவெயினின் னுன்னுண்புரைத்து *
 தன்னுளடங்கவுந் தானவற்றுள்ளு *
 நுண்ணுணர்வாயு நோக்கருதுழையிற் *
 சிறுமைபெருமைக் கிருவரம்பெய்திப் *
 போக்கும்வரவும் புணர்வுமின்றி *
 பாக்கமுங்கேடு மாதியுமந்தமு *
 நயவுமிகந்து ஞானத்திரளா *
 படியுமுடிய மளவாதயர்ந்து *
 நெடியோனும்முக னன்மறைபோற்ற *
 வெளியுடர்க்குணவியி னீங்காதுவிளியுடர் *

திருக்கோவைபார்.

வெப்பமும்விளக்கமு மொப்பவோர்பொழுதினிற்
 னாப்புறவிபற்றுவ தெனவெப்பொருளுங் *
 காண்ட னுமிபற்றலு மியல்பாமாண்டென் *
 றன்னீனி. காது தானவின் றுவிளங்கிய *
 வெண்புண்கலையுள் சிலம்புஞ்சிலம்படிப் *
 பண்ணமைத்தொழிப் பார்ப்பதிகாண *
 வையாறதன்மிசை பெட்டுத்தலையிட்ட *
 மையிலவாண்கலை மெய்யுடன் பொருந்தித் *
 துல்லாமுதார்ப் பொதுவு னிற்றோன்றி *
 பெயலையினாந்த நடப்புரிசின்ற *
 பரமகாரணம் திருவருளதனும் *
 திருவாதவூர்தமகிய் செழுமறைமுனிவர் *
 ஐயபொறிக்கையிற் தறிவாயறியாச் *
 செம்புலச்செவ்வ ராயினராசலி *
 னநிலனூற்பொருளு முலகநூல்வழக்க,மென *
 விருபொருளுதலி பெயித்துக்கொண்டனர் *
 ஆங்கவ் றேரண்டனூள்
 ஆகமநூல்வழியி னுதலியரு-ன *
 போதுண்டொருளின யுணர்ந்துகற்கரி *
 துலகநூல்வழியி னுதலியபொருளெனு *
 மகிழ்ந்தபாற் பரவைக்கண்ணெம் *
 புலனெனுந் கொள்கலன் முகந்தவகைசிறி *
 னுலையாமரபி னுரைக்கற்பாற்று. *

அஃதுயாதோவெனின், எழுவாய்க்கிடந்தபாட்டின் பொருளு
 னாக்கவெனின்கூம். அஃதே, இப்பாட்டென் னுதலிற் றோடுவ
 னினா, அறம் பொருள் இன்பம் வீடுதென்ன நான்குபொருளினு
 ட், இன்பத்தை முதலி இத்திருக்கோவையின்க ணுநாக்கின்ற கள
 விபற பொருளின துபொழிப்பிலக்கணத்தையும், அதற்கு அப்பா
 கிய கைககினைத்திணையின்கண் முதற்கிடந்த காட்சியென்னும் ஒரு
 ருக்கலகாமத்தினையும், உடனிலச்சிலேடையாக வுணர்த்துதலுத
 னென்று.

திருவளர்தாமரை—போன்றோளிர்கின்றதே.

மதிவாணுதல்—கண்ணுற்றது.

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

இசைப்பொருள் திருவளருந் தாமரைப்பூவினையும், அழகு வளரு நீலப்பூக்களையும், ஈசர் நிலைவரைப்பின் கணுண்டாகிய பூங்குமிழினை அறிந்தவனருப் பூவினையும், கோங்குமடிகளையும், செவ்விகாந்தடபூக்களையும் உறுப்பாகக்கொண்டு, மேம்பட்ட கெய்வமணம்வளரும்மாலை ஒருவலவிபோலறுடங்கி, அன்னத்தினாடை போலறடைவர்த்தது, வடிவுவளருங்காமனை வெற்றிக் கொடி போன்று விளங்காறின்றது, எண்ணியப்போ! என்றவாறு.

திருவெண்பது-கண்டாரால் விரும்பப்படுந் தன்மைதோக்கம். ஏ-று திருமகடங்குந் தாமரைமெளினுமடையும் பூங்குமிழன் பது முகவாகிய தன்பொருட்டேற்ற அடையுத்த நின்றதோரா குபெயா ஈசர்நிலையென்பதனை எல்லாவற்றோரங்கூட்டிச், பலநிலங்கட்டுமுரிய பூக்களைக்கூறியவதனால், நிலையக்கூறியவா னாயிற்று ஆகவே, பலநிலங்களினால் சென்று அங்குமின்பமெ லவாந்நிலையி ன்வாழ்வார் ஆண்டிருந்தே ஆய்ப்பொலபதுபோ தரும். போதா, நுமையின்பகுதிக்குத ன்நிலையகாரணமென் பது கூறியவாறாயிற்று ஆகவே, ஈசர்நிலையென்றதனால், மறு மையின்பகுதிற் றங்காரணமாதல் சொல்லாமல்யங் னங்கும் செ ய்ப்ளாதலாற் செவ்வெண்ணிற்ருகைதொக்கநிலை தது. ஓங்கு மர லையெனளியையம் செய்வமருவளர்மாலையென்றதனால், தாமரை முகையின் வறறுணியன்றபிற லாலையோடு இதற்கு வேற்றுமைகூ றியவாறு 1. உயர்ந்தென்பது நடையினவினைபாலொரு சினைநனை ப்பாறப்பட்ட முகவலினைமையுமுடிந்தது உருவளர்வாய்மன்றன் வெனறிக் கொடியயன்றது ஹவலிழிகுத்தமோதல் உருவிழிப்ப தன்முன்மடிபாவாணையாய் நின்றுயர்த்தகொடியுட. அனநடை வாய்ந்தென்பதற்கு அவ்வவ்விதவடிவாய்ப்பப் பெற்றெனினும மையும.

திருவெண்பது கண்டாரால் விரும்பப்படுந் தன்மைதோக்க மென்றது அழக. 200 தென்சொல்லியவாரோவெனின், பாவனெ ருவன் பாதொருபொருளைக்கண்டாலே அக்கண்டவற்கு அப் பொருண்மேற்சென்ற விருப்பத்தோடேகூடியவதற்கு. அதன் மேலவற்கு விருப்பத்தோறல் அதனிற்சிறந்தவருவும் தலனுய் ஒ ளிபுமெவ்வகையா னும் பிழிதொன்றற்கெல்லாமையால். திருவென்றது அழகுககெபெயராயிற்று அக்ஷணமாயின் இதுசெய்யுளினொழிப உழக்கினுமவருவதுண்டோவெனின், உன்மி, கோயிலைத்தரு க்கோயிலெனும், கோயிலவாயிலைத்திருவாயிலென்னும், அல்ல

திருக்கோவைபார்.

த்திருவல்லென்றும், பாதுகையைத்திருவடிநிலமென்றும், வழங்கும் இத்தொடக்கத்தனவெல்லாந் திருமகளோரோக்கியெழுந்தனவல்லி. அது கண்டவனுடைய விருப்பத்தானேயெழுந்தது. ஆதலானாற் திருவென்பது அழகென்றேயறிக. அதனாற்றிருவென்பது கண்டாரால் விரும்பப்பெற்ற தன்மைநோக்கமே. அல்லது உந்தான் கண்டவடிவின் பெருமையைப்பாராட்டிவாழாதலான், ஒருத்திரிந்த தவிசை இவளுக்கமுக்கமாகக்கூறுதல்வழுவாம். ஆதலாற்றான் கண்டவடிவினுயாசையை யே கூறினானெனக்கொள்க.

வளரொன்பதற்கு வளருமென்றும்மைகொடுத்து உரைவாய்பா கோட்டியுமெழ் விறகு மேலாலோ வளர்க்கடவதென்பது கடா. அதற்குவிடை- வாய்நீந்ததாமரை வளராரின்றதாமரையென்றுகழிகா லத்தையும் திகழ்காலத்தையுங்கூறுது, மேல்வருங்காலத்தைக் கூறவேண்டியது. கழிவாலத்தைக்கூறினாற் கழிந்ததனைக்கூறிற்றும். திகழ்காலத்தைக்கூறினால் மூன்றுபின்னுமின்றி இப்பொழுதுள்ளதனைக்கூறிற்றாம். ஆதலான் வளருமென்று வருங்காலங்கூறிப் பாராது. மூன்றுகாலத்திற்கும் பொதுவாகிய சொற்றோன்ற வேகுகிறார். ஆயின் உம்மைச்சொல் மூன்றுகாலத்திற்கும்பொதுவாகியந்தவாறெண்ணை- இது செய்யுட்கொல்லாதலால்வந்தது. செய்யுளினொழிய வடக்கினும் வருவதுண்டோவெனின், உண்மி. அது ஞாயிறு திங்களியங்கும் - யாரொழுகும் - மலைநிற்கும் என்ற ற்றொடக்கத்தனைவற்றானறிக. அன்றியும், “முந்நிலக் கால்முந்நோன்று மியற்கை- பெம்முறைச் சொல்லு திகழுந் காலத்து- மெய்நிலப் பொதுச்சொற் கிளத்தல் வேண்மி” என்றாராகலின், உம்மைச்சொல் வருங்காலத்தையே காட்டாது மூன்றுகாலத்திற்கும் பொதுவாய்நிற்குமென்றேயறிக.

இனித்திருமகடங்குந் தாமரையெவினுமமையுமென்று அமைவுரைத்ததெண்ணை இதனையுமையாக்கக்குறையெண்ணை யெனின், திருமகளாலே தாமரையுயர்ந்ததாம். தாமரையினது சிறப்புக்கூற்றில்லையாம். எண்ணை, எல்லாராலும்விரும்பப்பட்ட அழகுஅவட்குண்டாகையாலே திருமகளென்று பெயராயிற்று. அங்ஙனம் பெருமையுடையவளும் இதன்சிறப்புநோக்கியேயிதனினிருந்தாளல்லது தன்னாலேயிதற்குச் சிறப்புப்பெறவேண்டியிருந்தாளல்லள், ஆதலாற்றாமரைக்கொத்ததும் மிக்கதுமில்லை. அங்ஙனம் பெருமையுடையவளா லும்விரும்பப்பட்டதாதலால், திருவெண்

இறக்கைப்புணர்ச்சி.

பது கண்டாரால்விரும்பப்படுந்தன்மை நோக்கமென்பது பெற்றும்.

இனித்திருவளர்தாமரை சீர்வளர்காவியென்றனபோல இஃனையுந் தருவளர் குமிழென்னுது புகுக்குமிழென்றதெற்றிற்கெனின், முன்னும்பின்னும் வருகின்ற எண்ணிற் புவைநோக்கியன்று, ஈண்டுச் செய்புனின் பத்தைநோக்கியும் இதற்காருபெயரை நோக்கியுமெனவறிக. அஃதெனப் போலவெனின், “தளிபெறு தண்புலத்துத் தலைப்பெயற் கரும்பின்று-முளிமுதற் பொதுளிய முட்டிறப்பிடவமும், என்பதுபோல. கோங்கென இஃனையொழிந்த நான்கிற்கு மடைகொடுத்த இத்தகடைகொடாதது பாலைநிலஞ் சொல்லுதலுக்கி, என்னை, பாலைக்குநிலமின்றதுதலான். ஆயின் மற்றையநிலம்போலப் பாலைக்கு நிலமின்மையாற் கூறினாராகின்றார் மகளிர்க்குறுப்பிற்சிறந்தவுறுப்பாகிய முலைக்குவமையாகப் புணர்க்கப்பட்ட கோங்கிற்கு அடைகொடுக்கக்கடவதன்றோவெனின், அடைகொடுப்பிற் பிறவுறுப்புக்களுடன் இஃனையுமொப்பித்ததாம். ஆகலான் இதற்கடைகொடாமையே முலைக்கேற்றத்தை விளக்கிநின்றது. அஃது முற்கூறியவகையில் திருக்கோயில் திருவாயில் திருவாகு என்றவற்றிற்கு நாயகராகிய நாயனாநாத் திருநாயனாரென்னுதுபோலவெனக்கொள்க.

இனியுடனிலைச் சிலேடையாவது ஒருபாட்டிரண்டிவகையாற் பொருள்கொண்டிற்பது. அவ்விரண்டனுள்ளும் இத்திருக்கோவையில்கணுரைக்கின்றபொருளாவது காமனதுவென்றிக் கொடி போன்றுவிளங்கி அன்னநடைத்தாய்த் தாமரையே நெய்தலே குமிழே கோங்கே காந்தளே யென்றிப்பூக்களாற் றொடுக்கப்பட்ட கோங்குந் தெய்வமருவளர்மாலையின் வரலாறு விரித்துரைக்கப்படுகின்றதென்பது. எஃகறுது என் சொல்லியவாறோவெனின், தாமரை மருதநிலத்துப்பூவாதலான் மருதமும், நெய்தல் நெய்தனிலத்துப்பூவாதலான் நெய்தலும், குமிழ் முல்லைநிலத்துப்பூவாதலான் முல்லைபும், கோங்குபாலைநிலத்துப் பூவாதலாற் பாலைபும், காந்தள் குறிஞ்சிநிலத்துப்பூவாதலாற் குறிஞ்சியுமென இக்கைவந்துபூவினும் ஐந்துநினைபுஞ் சட்டினார். ஆகலாற் றுமெடுத்திக்கொண்ட அகத்தமிழின் பெருமைகூறாது தில்லைநகரின் பெருமைகூறினார், நில வயக்கங்கூறுதலான். அற்றன்று அஃதேகூறினார். என்னை, சொல்லின் முடிவினப்பொருண்முடித்தலெண்ணற் தந்திரவுத்தியாற் புணர்தலும் புணர்தனியித்தமுமாகிய குறிஞ்சியேகூறினார். என்

நீர், பைநீகாந்தளென்று குறிஞ்சிக்குரிய பூவிலே முடித்தலான். அந்நியும் பூவினானே நிலமுறைததிட வறு இத்திருக்கோவையின் கண்முன்னிக்குறிப்பாறையின்முடிவெங்கையம்பொதொடுகோங்கம்விராய், என்னும்பாட்டினுட்குண்பிகொள்க அல்லதூஉஞ்சின்னையக்கூற முடிவறிகளவியெண்ணு மாசுபெயராணுமாப். ஆயிற் குறிஞ்சியே கூறவண்மயாதோ நிலமயக்கக்கூறவேண்டியது என்றிற் கெனின், ஓரிடத்தொரு கையாணமுண்டானுள் எல்லாரிடத்து முண்டாகிய ஆபரணங்களெல்லாம் அவ்விடத்து கூடிய அந்தர்ப்பாணங்களைச் சிறப்பித்தாற்போலப் பலநிலங்களும்துந் குறிஞ்சியையே சிறப்பித்து நின்று உருவளர்காயன்றன்வென்றித்கொடியெய்வறையையின், அன்பினானே திரிந்தகாமப்பொருளாச்சுட்டினார் யாருங்கேட்டோரின்நிர் தன்னெஞ்சிற்குச் சொன்னவையின், கந்தருவொழுங்கத்தையெயொத்த களவொழுங்கத்தையேகட்டினா ஈசரினில்லெய்வறையின், வீரபேற்றின் பயத்தென்குட்டினார்.

களவொழுங்கமென்னும் பெயர்பெற்று வீரபேற்றின் பயத்ததாய் அன்பினானிகழ்ந்த காமப்பொருளுதலிக்கந்தருவொழுக்கத்தொடொத்துக்காமத்துவென்றித்கொடிபோன்று ஐந்தினையின்கண்ணும் வென்று விளங்காநின்ற கடிமலர்மாலையின்வரலாறு இத்திருக்கோவையின் அணுகுக்கப்படுகின்றதென்றவாறு. களவொழுக்கத்தினே ஓர் மாலையாகவுட்கொண்டு உருவகவாய்பாட்டானுணர்ந்தனரொன்பது. இன்பத்தை அகலியதென்றாராயினும், இன்பநல்லகிடாக அறம் பொருள் இன்பம் வீரபேற்றான் குபொருளைப்படுகின்றது. அவற்றுள், வீரபேற்றையவாறு பேலே சொல்லிற்று. ஒழிந்தமுடிந்தனையும் அகலியவாதென்றையெனின், ஈசரிக்கல்லமகனார் தல்லமகனாமென்றுநாட்டினார். இவனுக்கு ஆண்குழவினுள் பிக்காருமெப்பாருமில்லை இந்நித்தரல்லது இவளுமல்லள். இவள் ஒருவர்க்கென்றொருவர் இன்றியமையாத அன்புடையாதலான், இவர்கண்ணே அம்முன்றுமுளவாம். இவ்வொழுக்கத்தினது சுவையிடுகுகேட்கவேவிதைமுடிவித்தவிழுமிப்பாருள்ளும் விநயசிங்கட்டாரு மாதலிற், காமனதுவென்றித்கொடியெனவே வென்றிகொள்ளா நின்றுதென்றென்கப்பது. முதற்க்கிடந்த இப்பாட்டிக்குக் காட்சியின்பேற்று இப்பாட்டால் வேட்கை இவன்க வண்டாயவாதென்றென்பதுமாறெனின், உருவளர்காமன்றன்வென்றித்கொடியெய்வறையிற் பெற்றும்.

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

உவமைமிகுதியாற் சொன்னாளுகலின், இப்பாட்டிற்கு மெய்ப்பு பாடி-உவமை. உவமையாவது சிறுங்காரம், அது மாம்பல்பொருண் முதலாயினின்பத்தின்கேற்ற உவமையென்பது காரணத்தால், உவப்பித்தலினுவமையாயிற்று. உயர்த்தென்னுனாய் அவனையோர் தெய்வப் பூ மாலையாகவு நவகாசகொண்டு காணாது வெவ்விடக்கொடியோடுவமித்துச் சொன்னுணைப்பது. எல்லையுமாலையாமாறு, “பூப்பினை மாலையு மாலையுனை மாநாறு, மேலாற்புனை வின்னாறு டொடர்கைக் கட்டியுங், கோச்சேரன் பொருந் கோலதெய்வன் குருந், என்பதொற் பெண்ணுக்கு மாலையெ றுட்பொராயிற்று. ஆயின் யாரொருவரையுங் கேசாநிபாதமாலை பாதா நிமேகமாதல வருணிக்கவேண்டும். அவற்றுள், இது கேசாநிபாதமாகவருணிக்கப் பட்டது. எவ்வன, திருவளர் தாமரையென்று மூ முதலாகக் கவித்துக்கொண்டு அன்னநடையென்று பாதத்திலேமுடிந்தலான். ஆயின், இதுநடைகண்டாயின் மேல் ஐயதிலையுணாதல வடிவா மெனின், இவன் நடைகண்டானல்லன், இம்மாதல் நடக்குமாயின் அன்னநடையை யொக்குமென்றான். வாய்ந்தென்பது நடையின் வினையாகலிற் சினையினைப்பாற்பட்டு முதல்வினையோடு முடிந்த தென்றது-அன்னத்திற்குச்சினை கால், காலிற்குச்சினை நடை, ஆகையால் முடிவெ றுறது அன்னத்தை.

அங்ஙனமுவமித்துச் சொன்னதனுற்பயன் மகிழ்தல். எவ்வன, “சொல்லெனின் பெறாஅன் சொல்லியின் புதுதல், புல்லித்தோன் னுங் கைக்கினைக் குறிப்பே , என்று அகத்திணையிற் குத்திரத்திற் சொன்னாகலினென்பது. அஃதேவ உவமையென்னுமெய்ப்பு பாட்டானே மகிழ்ச்சிபெற்றும். இவ்விதிக் கொப்பன் னிசேடினா மகிழ்வித்தவாறெய்வையெனின், பெருஞ்செய்திபுது வாய்கொந்த னு தானவேட்டபொருள்வயிற் றன் குறிப்பெய்தியயரு கொன்னி கழும். நிகழ்ந்தோறு மகிழ்ச்சி தீதான் னுமென்பது, எவ்வோல வெனின், ஒருவன் தான்வழிபிற தெய்வதீவதப்பரவியசெய்யுட் கையோபுயணர்ந்திருந்தானெனினும், அவற்றான் அந்தெய்வத் தை வழிபடும்போது எண்ணிவாரிந்து மெய்ப்பொரு ளினிர்ப்ப க்காணும், அல்லலானுஞ் சுற்றத்தாரது சாக்காடுமுற்றவுணர்ந்தா னெயெனினுஞ் செத்தாரிடஞ்ச உலையாடினபொழுது துன்ப மீதாரக் கடிவழக்காணும், இவைபோலவென்பது, ஆகலின் நினைப்பின்வழிபுதுரையாயினுந் நினைப்பின் உலையப்பன் விடுத்தமு

டைத்தீதன்பது நெஞ்சின்மிக்கது வாய்சோர்ந்து சொன்னிசுறு
மென்பதனை ஓக்கோவையின் எண்வகையெய்ப்பாட்டின்கண் னு
ந் கந் துரைத்துக்கொள்க. பபனென்பது நெஞ்சினடுதததோர்
மெய்ப்பாடி-ராணமாகத் தன்வயினிகழ்ந்த சொல்லா மெய்து
பது மெய்ப்பாடென்பது பறத்துக்கண்டதோர்பொருள் காரண
மாக நெஞ்சின்கட்டோன்றிய விகாரத்தின்விளைவு எழுவாய்க்கிட
ந்த இப்பாட்டினுதலியபொருள் பொழிப்பினு லுலாததாம், துண்
ணிதாக வுரைப்பான்புகின் வரம்பின் நிப்பெருகுமென்பது. (ச)

ஐயம்.

ஐயமென்பது- கண்ணுற்றபின்னர் இங்ஙனந் தோன்றாநின்ற
இம்மாறு திருமகள் முதலாகிய தெய்வமோ அன்றி மக்களுள்ளா
ள் கொல்லோவென் றையுறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

போதோவிசும்போபுனலோபணிகளதுபதியோ *
யாதோவதிசுவதேதுமரித்யமன்விடுத்த *
தூதோவனங்கன்றுணையோலிணையிலிதொல்லித்திலில்லை *
மாதோமடமயிலோவென்றின்றுவரவாழ்ப்பதியே. (உ)

தெரியவரியதோர் தெய்வமென்

அருவரைநாட னெயுற்ற

(இ-ள்.) யமனூல்விடுக்கப்பட்டதூதோ, வகித்தற்கரியாரை வகி
த்தற்கு அனங்கந்ருண்டாயிற்றோர் துணையோ, ஒப்பில்லாதானது
பழையதாகிய இத்திலைக்கண் வாழ்வாரோர்மாதரோ, மடப்பத்
தையுடைய மயிலோவென்று சொல்லும்வண்ணம் நின்றவாதுவா
ழ்ப்பதி தாமரைப்பூவோ, ஆகாயமோ, நீரோ, பாம்புகளதுபதியா
கிய நாகருலகமோ, யாதோ சிறிதுந் துணிதலரிது என்று.

யமனூதும், அனங்கன்றுணையும், மடமயிலும், ஐயதிலை யுவு
மைக்கணுவமையாப்பிற்றன. திலைமாறு உஷ்ணிகப்பயிம்பொ
ருள். ஐயநிகழ்ந்தது திருமகள் முதலாகிய தெய்வமோ மக்களுள்
ள்ளாளோவென்றென்க. மக்களுள்ளாளாதல் சிறுபான்மையாதலிற்
கூறிற்றிலர்.

திலைமாதோ வென்பதற்குத் திலைக்கண் வாழ்வாரோர் மா
றுடமாதரோவென் றுரைப்பாருமுளர். திலைமானுடமாறு மக
ளர்க்குவமையாகப் புணர்க்கப்படுவனவற்றி னென்றன்மையால்
உவமையாகாக உவமிக்கப்படுங் பொருளுளனின், ஐயமினறித்

துணிவாம். அதனால் தில்லைமாதோவென்பது மாணடம் தெய்வமென்றும் வேறுபாடுகருதாத மகனிரென்னும் பொதுமைபற்றிநின்றது தில்லைநின்றவனாகக் கூட்டிணைபயம்.

தெய்வமென்ன- தெய்வமோ அல்லலோவென. மெய்ப்பாடு- உவகையைச்சாரிந்தமருட்கை. என்னை, “புதுமை பெருமை கூறுமை யாக்கமொழிமகிமை காலா மருட்கை நான்மீக” என்றாகலின். நான்மீ வனப்பினதுபெருமைகைய விபந்தொன்னிடது அவ்விதப்படி மருட்கைப்பாறபடியும் பயல்-ஐயந்தீர்தல். (உ)

தெளிதல்.

தெளிதலென்பது- ஐயுற்றபின்னர் அவயவாபிபங்கக்கண்டு இவள் தெய்வமல்லளென்று தெளியாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

பாயும்விடையான் தில்லைச் னுள்படைக்கண்ணி மமக்குந் *
தோயுநிலத்தடிதூமலர்வாநிந் துயரமெய்யி *
பாயுமனனையணங்கல்லளம்மா முழுமெய்யு *
தேயுமருங் குற்பெரும்பனைத சோளிச்சிறுதுநலே. (ங)

அணங்கல்லளென றயிட மெய்வ

குணங்களை மேககிசு குறித்துரைத்த து.

(இ-ள்) பாய்ந்துசெல்லும் விடையாயுடைய அரனது தில்லையெயரப்பாருடைய படைபோலுங்கண்கள் இரமையாநின்றன. நிலத்தின்கண் அடிதிண்டாநின்றன. தூயமலர்கள் வாடாநின்றன. ஆகலின், துயரத்தையெய்தி ஆராயுமனனே, அழகிப்பெரியவாடியமுலைகளைச்சுமந்து தேயாநின்ற மருங்குடைய பனைபோலும் பெரியசோள்களையுமுடைய இச்சிறுதுதல தெய்வமல்லள். என்று.

துயரமெய்தியாயுமனனே யொன்றதனால், தெளிவுகூறப்பட்டதாம். மெய்ப்பாடு - மருட்கையினி டியெ பெருந்தம். என்னை, “கல்வி தறுக ணிசைமை கொடையெனச், சொல்லப் பட்ட பெருமித நான்மீக” என்றாகலின், தெளிதலுங் கல்வியின்பாற்படியும். பயல்-தெளிதல்.

அவ்வகை தெய்வங் கொல்லோவென் றையிற்றின்றுந் இவ்வகை குறிக்கண்டு தெய்வமல்லள் மக்களுள்ளாளெனத் துணிந்தானென்பது. எனவே தெய்வமல்லளாதற்குக்காரணம் இனையுணகுறிப்பே வேற்றுமை யில்லையென்பது துணிவு.

நயப்பு.

நயப்பென்பது-தெய்வமல்லளென்று தெளிந்தபின்னர் மக்களு

ள்ளாளென்று நயந்து இடையில்கொலென்ற தெஞ்சிற்கு அல்
சூலும் முலைபுக்காட்டி இடையுண்டென்று சென்றெய்த நினைபா
நிற்றல். அநற்குச்செய்யுள்.

அகல்கின்றவல்குற்றடமது கொங்கையவைவநீ *
புகல்கின்ற தென்னை தெஞ்சுண்டேயிலையடையார்புரங்க *
ளிகல்குன்றவில்லிற்செற்றோன்றில்லைச்சென்மாமனெதிர்த்த *
பகல்குன்றப்பல்லுருக்கோன்பழனம்மன்னபல்வளைக்கே. (ங)

வண்டமர்புரிமுழ லொண்டொழிமடந்தையை
நயந்தவண்ணல் வியந்துள்ளிய

(இ-ள்) அகலாநின்ற வல்குறாகிய தடம் - அது, முலை அலை, தெஞ்
சே, காணாயின்பிற் கொல்லுகி - நதென்! அடைபாதார்புரங்கள
து இகல்குற் குன்றமாகிய விலை லாற்சென்றவல், தில்லைக்கணுள ஓகிய
லிசன், எம்முடையவிறைவல், மாறுபட்ட ஆதித்தனது பெருமை
சூன்றப் பல்லைபுகுத்தகோல், அவனது திருப்பழனத்தை யொக்கு
ம் பல்வளைக்கு இடையுண்டு. எ-து.

தடம்-உயர்ந்தவிடம். அல்குற்றடமது கொங்கையவை என்பு
ழி அல்குற்ற பெருமையானும் முலைப்பெருமையானும் இடையுண்
டு என்றவாறு. அல்குறும் முலைபுழுண்ணமயான் இடையுண்டு
என்றவாறு. அல்குற்றடமதுவென்றும் முலையவைவென்றும் பெ
ருமை கூறியது அவை விளங்கித் கொன்றுகொடுக்கி. இகல்குன்ற
வில்லிற் செற்றோனென்பதற்கு இகல்குறைய வில்லாற்செற்றோ
னெனினும் அனையும். நயந்தவண்ணல்- மக்களுள்ளாளென்று அ
ணிதலால் நயந்தவண்ணல். உள்ளியது - கூட்டத்தை நினைந்தது.
மெய்ப்பாடி- உவகையைச்சார்ந்த மருட்டை, வியந்துநாதத்தலின்.
பயல் ஐயந்தோந்துகிழ்தல்.

இந்நான்குபாட்டிற் ஒருவருள்ளக்கருத்தை யொருவரையிபாதி
யொருநிலைக்காமமாதலிற் கைக்கிளைப்பால். அகத்திணையின்கட்
கைக்கிளைவருதல் திணைமயக்காம் பிறவெனின், கைக்கிளை முதற்
பெருந்திணையிறுவாயெழுதிணையினுள்ளுஞ் கைக்கிளையும் பெரு
ந்திணையும் அகத்தைச்சார்ந்த புறமாயினும், கிளவிக்கோவையிற்
எழித்துக்கோடற்குட் காட்சிமுதலாயின சொல்லுதல் வனப்புடை
மைநேரக்கி கைக்கிளைதழீஇயினார். பெருந்திணைதழுவுதல் சிறப்
பியுணையிலிளினார். இது நலம்பாராட்டல். (ச)

• உட்சொள்.

உட்சொள்ளென்பது-மக்களுள்ளுள்ளென்று நயந்துசென்றெய்த நினைபாநின்றவகை தல்லிடத்து அஞ்ஞக்குண்டாயகாதல் அவன் கண்ணிற்கண்டு தன்னுட்டுகொள்ளுநிறுபல. அதற்குச்செய்யுள்.

அணிபுமயிபுதுமென்னுபியு ராயவல் நிலைச்சிந்தா *
மணியும்பாராதிபாமறைமோன உயர்த்தலரிற் *
பிணிபுமகற்குமருந்துபிதழப்பிறழல் ஸ்ரீம *
பணியுப்புரைமருநுநிற்பெருநற்கோளிபடைசுகண்களே. (௫)

இறைநிநுக்கரத்தமநிபுலுக்க இ
யள்ளக்கருத்து வள்ளலரிபுகை . து.

(௫) மிண்ணையும் பாம்பையுட மாக் க மி லையிற் றபுந் பெரு ந்கோலினையமுடையாளது பாம்புபோலியகண்கள் பிறழும்கோ லும் பிறழும்கோலும் பொதுதெருக்கதகாற பிணிபுட்டவளக்கரு த்து வெளிப்படுக்கு நானோடுகடிய தோக்ககதால் அதற்குப் பரு ந்துமாகாநின்றன. எ-று எனக்காபரணமும அமிழ்தும் என் னுயிருமாயவல், நிலைக்கடன்ற மாமணிப்பால் அன்புநிக்குநிற் றவைகொடுப்போன், அன்பரவலாதசெவரிசளறியாதவந்நான் , து னுடையதிருவடிகளை வருத்தாதவரைப்போல உடம்பையிடுபெண க்கூட்டிக.

அணிபென்றார் அழகுசெய்கலான் அணிபென்றார் பிற்பெரு ள் சுவையோ மறுதிபயந்தலுடமைமான். து யொருநா ளை விக்கப்படும் பொருள்களெல்லாவற்றினைத் தந்தமைமான் . அ னின்பம்பயக்கு மிறைவனோடுசாரித்த அணிபுட் டமிழ்தும் ஆவி யும் இறப்ப விழித்த எவையாபினை, “பொருது புறாவே பு ணர்ப்போன் குறிப்பினி, பருளம் ருடமயிநிபுந் துட, எம்ப தருண் டணியிசெரால்லுவாண்ட கருதுபுருகயாது, உலகத்து ப்பொருள்களுள் அவற்றி லுபுரு பகணவிரைபயாதுபு, உயர்ந் தனவாயுடை யய்யின. உப்பராவென்பது பாடமாயிற், உப்பரா னறிப்பப்பாதவெனவுணர்க. பிறழப்பிறழ மென்பது பாடமா யின், பிணிபுமருந்தும் மாநிமாநிவரப்படைக்கண்கள் பிறழ்மெ ன்வுணர்க. இஃதுட்சொள் இவையையந்தநகக்கிள்ள.

திணை-குறிஞ்சி. கைகோள் - களவு கூற்று - தலைமகன்கூற்று. கேட்பது-தெஞ்சு. தெஞ்சென்பது பாடமும் கண் இல்லையாவோ

திருக்கோலையார்.

வெனின் எஞ்சிற்றென்பதாம், வயிதேகூறினென்னு மமையும். இடம்-மூன்னிலை. காலம்-நிகழ்காலம். எச்சம்-இப்பெருந்தோளி படைக்கண்களென்புழி இவ்வென்னுஞ் சட்டிச் சொல்லெஞ் சிறு. மெய்ப்பாடு-உவகையைச்சார்ந்தபெரும்தம். ஈண்டு மெய்ப்பாட்டுப்பொருள்கோள் - கண்ணினுள் யாப்புறவறிதல். எனனை, “கண்ணினுஞ் செவியினுந் திண்ணிதி னுணரு, மூணர்வுடை மாந்தரிக கல்லது தெரியி, னென்யைப் பொருள்ம்கா ளெண்ணுந் குறாததே,” என்றாராகலின். பயன்-தலைமகளது குறிப்பறிந்தும கிழ்சால் பிணியுமதற்கு மருந்துமாம் பெருந்தோளி படைக்கண்களென்றமையின், அஃருடம்பாட்டிகளுறிப்பு அவள் நாட்டத்தா னுணர்ந்தானென்பது. எனனை, “நாட்ட மிரணி மறிவுடம், படு தீதற்கு, கூட்டி யுணர்குந் குறிப்புபாயரும்,” என்றாராகலின்.

தெய்வத்தை மிகுந்தவ,

தெய்வத்தை மகிழ்த்துவிட்டு உட்கொண்ட பிறின்று, என்னிடம்
துவிரூப்பத்தையுடைய இவ்வொத்தந்த செய்வதெனயல்லது வே
றொரு தெய்வத்தை யாசீ வியவேனெனத் தெய்வத்தை மகிழ்ந்து
கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

*
*
*
(சுர)

ஆய்வினைமென்னையுரியவையெய்தித் த
மன்னிநூற்பெய்வதனை மெய்திநூலாகித் த

(இ-ன்.) சங்குதெருக்கின சீழ்த்திவசக்கடலிலே நின்று இட, அவ்
வொத்தகழி மேற்றிவசக்கடலிலிட்ட பெரிய துவத்தினது துறை
க்கட்டுசென்று கோத்தாற்போல, திவையிடத்துப் பழையோனது
கைலைகண் ஆயத்தாரிடத்து நின்று நீக்கி இகவெண்ணடையோலுங்
கண்ணையுடையாளைக் கைக்கொண்டதந்த நல்லனையில் விளைவாகி
ய தெய்வத்தைப் பல்லாயி்க்கனவாகிய பிறதெய்வத்தை வியப்பது
ஞ்செய்யேன் நயப்பது ஞ்செய்யேன். எ-று.

கைலக்கட்கொண்டு தந்த வெவையையும். இவளை கீதந்த தெய்வத்தை யல்லீனா நயவேனென்று அவள துறவீதை மிகுத்தமையினின்று, இதுவும் தலம்பாராட்டல். பயந்தோர்ப்பழிச்சற்பாற்படுத்தினுமமைபும். மெய்ப்பாடி - உவகையைச் சார்ந்த மருட்டை. பயன் - மகிழ்தல்.

புணர்ச்சி துணிதல்.

புணர்ச்சி துணிதலென்பது-தெய்வத்தை மகிழாநின்றவன் இது நமக்குத் தெய்வப்புணர்ச்சி யெனத் தன்னெஞ்சிற் குச்சொல்லி அவனோடு புணரத் துணியாநின்றல் அதற்குச் செய்புள்.

எழுதையான் பொழிலெட்டு டையான் பயமென்னை முண்டி *
 எழுதையான் புலியூர் னென்பான் விடியர் பொழிலவாய்ச் *
 எழுதையாய்த் தநீர்க்குப் பிடித்தென யாமலானே *

பாழுதையார் மணங்காணுண்பார் வந்தகப்பட்டதே. (எ)

தெய்வத்தைச் செய்வாய்க் கொடியிலெட்டேயெனத்

தெய்வப்புணர்ச்சி செய்மறுணிந்த

(இ-ள்.) பொழிலே எழுதையான், பாய்மெட்டு டையான், எனக் குழப்பிநின்றன் மையுண்டாவதற்கு முன் மேன்மையானவன் வந்தாற்புத்தாகிய முறைமையையுடையாய், அவனது புலியூரை மொகும் பொண்ணையான் இவ்வயாந்த பொழிலிற் புது ஒரு பொழுதும் விடாது சூழ்தலையுடைய ஆயத்தநீர்க்குத் தற்காண்பாய் விதி துணையாக, மனமே, சந்தருவர் மணங்காண முன்வருந் துவதாய் வந்து அகப்பட்டது, இனிக்கூட்டத்துக்குடன்படுவாயாக. எ-று.

பொல்லிக்குமெனவியையும், ஆகவென்பது ஆவென நின்ற செய்புன்முடிபு பறண்டயாற்கொள்க. அணவகாய்வதென்றான், உள்ளஞ்செல்லவும் இதுதகாதென்று விலக்குவதால் முன்வருத்தமாயினமையின் தெய்வத்தன்மை யுடைத்தாய் வந்ததனினும் மையும். அகப்பட்டதென்று இறந்தகாலத்தாற்குறிஞ்சு, புணர்ச்சி துணிந்தமையான் இதுவுமுட்கொடபற்பயித.

இவையிரண்டும் ஒருதலைக்காமமல்லவெனினும் புணர்ச்சி நிகழாமையிற் கைகவினப்பாற்படும். புணர்ச்சி நிகழாமை தெய்வப் புணர்ச்சி செய்மறுணிந்த தென்பதனானிக பேதையைப் புணர்ச்சி துணிந்தது, விதி துணையாகச் சந்தருவர் மணம் ஓர் பெண்வடிவுகொண்டு எனக்கெய்துற்றென்றமையின். இவ்வுருவவரிடையுண்டாய் அன்பிற்ருக்காரணம் விதியல்லாமை நண்பிப்பெற்றாய், பாக்கைக்கூட்டந் தோழியிற்கூட்டமென்றிவற்றில் அவர் துணையாவாறுபோல விதியும் இவரை ஆயத்தினிக்கிக்கூட்டினமாத் தமையெய்வி அன்பிற்ருக்காரணம் என்றென்பது. அவ்வாறும், விதி

பாலது செயப்படும் வினையினது நிபந்தியன்றே, அதனையென்பு
தொன்றிப்புணர்ந்தாரொனின், அதுவுஞ்செடற்கைப்புணர்ச்சியா
ய்முடியுந், அது உறுத்தற்பொருட்டன்றே தொல்லோரினையி
ற்கைப்புணர்ச்சியென்றுருநியிட்டது. அல்லதூஉம், நல்லனைதாய்
த்தக்கால முடிவெய்தும் இவர்களைன்பு துய்த்தாலு முடியெய்தா
து எஞ்ஞான்று மொருபெற்றியே நிற்குமென்பது அ. ஸ. உ
ம், “பிறப்பா னம்பிணும் பின்னாந் துன்னத்தும் பெறநிட்டா”
என்றாடும் இவாகளல் பிற்குக்காரணம் விதியை மெய்ப்பதால்
பிறப்பிடுவா பெற்ற அன்பென் றாகலின், பல்பிறப்பி ட்பாந்
து நிறப்பொருளினயி னையென்பது அலட்சுதல, பேய்ச்செய்யு
ளிய அலட்சுதியே கூட்டிந் தக விசேஷசுதுச் சொல்லெய்யு
யசென்னையெ ின், இவ்வையிற்பாங்க னயுந் தோழி யடங்குந்
புற அவர்கள் தங்கலிருகிய கூட்டங்கூட்டினார்கள. உண்மைய
வினையைக் குறையுந் துணைவத்து இம்மையுடைய மறந்தாய், உறப்பு
றியும், அதுதான் மறவாது இவர்களைபுங் கணனுறுவித்து இவர்க்
குத்துப்புகையிற்றாகலான், விசேடிக்கப்பட்டது. அல்லதூஉம்,
“பாங்களை யானன்ன பண்பனை” என்று அவனை விசேடித்தும்
“முத்தகஞ்சேர் மென்னகைப்பெருந்தோளி” என்று அவனை
சேடித்தும், அவர்களினால் கூட்டத்திற்கும் கூற்றினமையில், நல்
வினைப்பயனும் அம்மாத்தினாயே விசேடித்ததென்பது. (எ)

கலவியுணர்த்தல்.

கலவியுணர்த்தலென்பது-மேய்ப்புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைமக
ன் புணர்ச்சியின்பத்தியல்பு கூறுபிறல். அதுந் துச் செய்யுள்.

சொற்பாலமு றுவள்தாலை ஈவைபென்ன துணிந்திடுவனே *
நற்பால்வினைதொலைந் துநின் னநானிவளாப்பகுதிப் *
பொற்பாரறிவார்புலியூ ர்ப்புனிதன் பொது யிலெவற்திற் *
சற்பாவியவலையா ய்க்கடிதோட்டகளவசத்தே. (அ)

கொலைவேலவன் கொடியிடைபொரு

கலவியின்பங் கட்டுணர்த்த

(இ-ள்.) சொற்பால்-தந்து. எ-து சொல்லும்பகுதியில் அமுநி
வன் பாணதன்னைவென்று துணிந்துகொல்ல இவ்வண்ணமே நல்
லகூற்றின்வினையாகியதெய்வந்தா எ-று. என்றது கலவையையுடை
யபொருட்டுஞ் சுவைக்கும் வேறுபாடில்லாதவாறுடோல எனக்
கும் இவட்கும் வேறுபாடில்ல- எ-று. இன்று நானிவளாப்பகுதி

ப்பொற்பாரதிவாரி. எ-து இவ்வாறு வேறுபாடிக்கொளியினும், புணர்ச்சிபாண் வரும் இப்பந்துபித்தற்பொருட்டாக இன்றுயானென்றும் இவளென்றும் வேறுபாட்டோடுகூடிய அழகை யாரதிவாரி இதனைப்பணித்தென்ற யானே யறியினல்லது! எ-து. புலியூர்- களவகத்தே. எ-து. புலியூர்க்கணுளாகிப் தூபொனது பொதுபிலாகிப் பெற்றிற் கற்பரந்த தாழ்வரையிடத்துக் காவலைவாங்கிய களவிடத்து எ-து.

களவகத்துப்பொற்பெணக்கூட்டுக. தந்தென்பது தாவெனத்திரிக்கப்பட்டது. தந்தின்மென்பது தந்தென்னும் பொருள்படாமையறிந்துகொள்க. தந்தின்மென்பது உம்பாடம்போலும். கடிதோட்டவென்பதற்குக் கடியப்பட்ட தொகுதியையுடைய களவென்றுரைப்பினுமையும்கூட்டவென்றது தலைமகளாயதையுந்தலைவினாளுரையும். கடிதோட்டவென்பது பாடமாயின், மணந்தொடங்கிய களவென்றுரைக்க. கொடியிடைபொடுகலவி- கொடியிடைபொடுதிகழ்ந்தகலவி. மெய்ப்பாடி- உவகை. பயன் - மகிழ்ச்சி, தலைமகளைமகிழ்வித்தலுமாம். நல்வினைத்தெய்வம் இவளைக் களவின்கட்கூட்ட அமுதமும் அதன்கட் கரந்துநின்ற சுவையுமென்ன என்னெஞ்சும் இவள்கண்ணே பொருக்க யானென்பதோர்தன்மை காணுதொழிய இருவருள்ளும்களும் ஒருவேமாயாறுகரப்ப ஒருவேமாயிய ஏகாந்தத்தின்மீட்டிற்றத புணர்ச்சிப் பேரின்பவெள்ளம் யாவரானறிப்பாடி மென்றுமகிழ்ந்துரைத்தான், உரைப்பக்கேட்டதலைமகளும் எம்பெருமான் என்கண்ணைத்த அருளிஞனன்றோ இவ்வகையருளியதென்று இறப்பவு மகிழ்வாளாம். (அ)

இருவயிஞ்சுத்தல்.

இருவயிஞ்சுத்தலென்பது - புணராதமுன்னின்றுகைபன் பு புணர்ந்தபின்னும் அப்பெற்றியே நியுறுவளர்ந்து சேறலால் தலைமகளைமகிழ்ந்து கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

உணர்ந்தார்க்குணர்வரியோனில்லைச்சிற்றம்பலத்தொருத்தன் * குணந்தான்வெளிப்பட்டகொவ்வைச்செவ்வாயிட்டுநடையிடத்தோள் * புணர்ந்தாற்புணருந்தொறும்பெரும்போகம்பின்னும்புதிதாய் * மணந்தாழ்புரிமுழலாள்குல்பொலவளர்கிழ்ந்தே. (க)

திருக்கோவையார்.

ஆராவில் பத்தன்பமீதா

வாரார்முலையை மகிழ்ந்தனாத்தது.

(இ-ள்.) ஒருகாற்றம்ணையணர்ந்தவர்கட்குப் பிள்ளுணர்கற்குக் கருவியாகிய சித்தவிருத்தியுமொழிக்குதலால் மீட்டயல் வரிபோன், திலையிற் சிற்றம்பலத்தில்கணுள்ளாகிய ஒப்பிலாதான், அவனது குணமாகிய ஆனந்தம் வெளிப்பட்டாற்போலாகக் கொல்வனவக் கனிப்பாலுஞ் செவ்வாயையுடைய இக்கொடியினைத் தோலாகக் கூடினாலும், கூறித்தோறும் பெரிதாகியவின்மீடம் முன்புமீடால் பிழிணும் புதிதாய், மணந்தந்திய கருண்ட முழுவையுடையானது அல்குல்போல வளராநின்று. எ-று.

உணர்ந்தார்க்குக் குணந்தான் வெளிப்பட்டவென இயைத்துரைப்பினுமடையும். உணர்ந்தார்க்குணர்வரிமையானபதற்குத் தவறாநூற் தியானததானும் எல்லாப் பொருள்வொரு முணர்ந்தவர்க்கு உணர்வரியொனினுமடையும். இப்பொருட்டு உணர்ந்தாகருமென உம்மை வருவித்துரைக்கப்பட்டது. குணந்தான் வெளிப்பட்ட கொடியிடைமென்புரி உவமையோடு பொருட் கொறுமைகருதி உவமைவினை உவம்க்கப்படுபொருண்மேலேற்றப்பட்டது புணர்ந்தாற் புதிதாயெனவியையும். புணர்ந்தாலுமென இஃதும் உம்மை வருவித்துரைக்கப்பட்டது இன்பத்தின் பு-இன்பத்தான்வந்தசெய்தனகடல் பு-மெய்ப்பாடும் உயனும் அவை. புணர்ச்சிக்கட்டோன்றி யொருகாலெக்கொருகாற் பெருகாநின்ற பேரின்பமென்னத்தைத் தாங்கலாற்றாத தலைமகன் ஆற்றாதல் பயனெனினுமடையும்.

வளர்கின்ற தென்றமையிற் புணர்ந்தகனூற் பயனென்னையெனின், புணராதமுன்னிற் மேல்கை புணர்ச்சிக்கட்குறைபடும், அக்குறைபாட்டைக் கூட்டத்தின்கட் டப்பிற்பெற்ற குணங்களினாலாகிய அன்பு நிறைக்கும், நிறைக்க எஞ்ஞான்றும் ஒரு பெற்றித்தாய் நிற்குமென்பது. அல்குல்போல வளர்கின்றதென்றவழி ஒருகாலெக்கொருகால் வளருமென்றால். என்ன, குறைபாடுள்ளதற்கன்றே வளர்ச்சியுண்டாவது, அல்லது உம் எஞ்ஞான்றும் வளருமெனின், அக்குற்கு வரம்பின்மையுந்தோன்றுதல், பற்றென்னையெனியதெனின், இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்கின்றகாலத்து இவள் பறிஞ்சோன்றும் பத்துத்திங்குளும் புக்காள், ஆகலின் இவளது அல்குல் இலக்கணக்குறைபாடின்றியே வளராநின்றது. வளர்

இயற்கைப்பணர்ச்சி.

நீதுபன்னீரான்நி நிரம் டினால் ஒருபெற்றியேநிற்கும். அதுபோல இவன்நா தனும் உள்ளமுள்ளவநிதறந்து பின்னாகுறை பாடினநி ஒருபெற்றியே நிற்குவி மன்பது. (க)

கிளவியேட்டல்.

கிளவியேட்டலென்பது - இருவயி ன்னெத்தின்புறநின்ற தலைமகன் உறுதல்முதலாகிய நான்கு புணர்ச்சிபுன்பெற்றிசு செவிப்புணர்ச்சிபெறுமையின் ஒருவெட்டிலேட்டி வருந்தாநின்றல அசற் குசசெய்யுள்

அளவியைபாரிக்குமறிவரிபோன்றி லேயட்டலம்போல் *

வாவிபவான் கொங்கவாட்டடங் கண்ணுதல் மாமழியின் *

பிளவியன்மின்னிடைபேரண மதோளிதுபெற்றியென்றாந் *

கிளவியெயன் னெனினிசகிள்ளையார்வாயிற்செட்டிக் கந்தே. (க)

அண்ண மன்னவ எவயவங்கண் (இ)

மென்மொழி தேட்க வருப்புற்றல்.

(இ-ள்.) அளவை பாரிக்குமறிவரியவனது தலைவர்பலம்போலப் பெருங்கொங்கைககள் என நன்குமுடையவ பெரியகைககள் வானோடொக்கும். முதல் பெரிய மழையி டொதுபொழிய வாயுடைத்து. இடை மின்னொடொக்கும். கொள்கர் பெரியவையொடொக்கும். இவற்ற தகன்மை இதுவாழ்ந் தின்பாசீபாலவாள் வாயின் மொழியை இனிசெகெட்டவேண்டிகின்றமென்! விப்பெற்றிக்குத்தகத்தேயிருக்கும். எ-று.

தறவு தறவியென நின்றாந்போல அளவு அளவியெனநின்றது. மொழி கிளி மொழிபோடொக்குமென்பது போகாக் கிள்ளையொன்றான். வயினைன்பது பாடமாயிற், வாயினைன்பது குறுகிநின்றதாகவுணர்க்க, வாயின் இடமெயினு மமைபும். அவயவங்கண் டென்புழி உறுதல் முதலாகியநான்கையுங்கண்டென்றார். மெய்ப்பாடி- உவகை பயன்-நம்ப்புணர் த்துதல். (ங)

நலம்புலிந் துரைத்தல்.

நலம்புலிந் துரைத்தலென்பது - கிளவியேட்டி வருந்தக்கண்ட தலைமகள் மூரன்முறுவல்செய்ய, தலைமகன் அது பெற்றிசு சொல்லாடாமையா னுண்டாகிய வருத்தந் தி, துமதகன்மருத நிலத்துக் குறிஞ்சிநிலத்து இவன்வாப்போல நானும் ஆம்பட்டிக் கருளவோவென அந்நிலத்துவண்டோயி வினவாநின்றல. அதற்குச் செய்புள்.

கூம்பலங்கைத்தலத்தன்பொன்புருகக்குனிக்கும் *
பாம்பலங்காரப்பரன்றில்லைம்பலம்பாடலரிற் *
தேம்பலஞ்சிற்றிடைநீக்கிவடங்கனிவாய்கமழு *
மரம்பலம்போதுளவோலனிகரணும்கண்பணையே. (யக)

பொங்கிழையைப் புனைநலம்புகழ்த்
தங்கதிர்வேலோனயர்வுநீங்கியது.

(இ-ள்) வண்டிகாள், நாமதகன்ற மருகநிலத்துத் தேம்புஞ் சிறி
யவிடைபயபுடைய இவளது இனியதாகிய கனிந்தவாப்போல நா
றும் ஆர்ப்பற்றுக்களுளவோ? சொல்லுமின். எ-து கூம்புநகைத்
தலத்தன்புடைய அன்பாது என்புமுள்ளுருகக் கூத்தாடாநீன்ற
பாம்பாகிய அனியபுடைய பரமனது நிலையம்பலத்தைப்பா
டாதாராப்போலத் தேம்புமெனக்கூட்டிக.

அல்லும் அட்டும் அல்லழிச்சாரியை. பாம்பலங்காரம் மெலிந்
துநின்றது. ஈங்கிவளென்பது ஒருசொல். கனிவாய் - கனிபோலு
ம் வாயெனினுமமையும். புனைநலமென்றது புனைப்பட்ட விய
ற்கைநலமென அயர்வுநீங்கியது - சொல்லாடாமையி னுண்டாகிய
வருத்தநீங்கியது. மெய்ப்பாடி - உவமை. பயன் - நயப்புணர்ததுதல்.
இயற்கையன்பி னுறும் அவள் குணங்களாற்றோன்றிய செயற்கை
யன்பினுனும் கடாவப்பட்டி நின்ற தலைமகன் தனதன்புமிகுதியை
புணர்த்துதல் நயப்புணர்த்துதலென்பது. (யக)

பிரிவுணர்ந்தல்.

பிரிவுணர்ந்தலென்பது - ஐவகைப்புணர்ச்சியும்பெற்றுப் பு
ணர்வதன் மூன்றும் புணர்ந்தபின்னும் ஒத்தவன்பின்னாய் நின்ற
தலைமகன் பிரிபுமாறெண்ணெயெனிந், இப்புணர்ச்சி நெடுங்காலஞ்
செல்லக்கடவதாக இருவரையுட்கட்டியதெய்வந் தானே பிரியாம
ற்பிரிவிக்கும். அது பிரிவிக்குமாறு, தலைமகன் தனதாதவினா
லம்பாராட்டக் கேட்டு, எம்பெருமான் மூண்ணின்று வாய்நிறந்து
பெரியதோர்நாணின்மைசெய்தேனெனத்தலைமகள் நாணிவருந்தா
நிற்ப, அதுகண்டு இவள்வருந்துகின்றது யான்பிரிவேனாக நினை
ந்தாக வேண்டுமென்றுட்கொண்டு, அவளுக்குந் தான் பிரிவிண்
மை கூறுநிற்பல், அதற்குச்செய்ப்புள்.

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

சிந்தாமணிதென்கடல்மீர்தத்தில்லபானருளால்
வந்தாவிசுழப்பிமேமடமான்விழிமயிலே
பந்தாமரைபன்னமேநின்னைபானகன்றாறுவனோ
சிந்தாகுலமுற்றென்னோவெண்ணவாட்டந்திருத்தவதே. (௮௨)

பணிவளரல்குலைப் பயிர்ப்புறுத்தி ப்
பிணிமலர்த்தாரோன் பிரிவுணர்த்தியது.

(இ-ள்.) ஒருவன்வஞ்செய்து பெறுஞ்சிந்தாமணிபும் தெளிந்தகடலினமீர்தமும் வருத்தமின்றித் தில்லபானருளாற் றாமேவந்தால், அவை அவனாவிசுழப்பிமோ? மடமான்விழிபோலும் விழிபையுடைய மயிலே, அழகிய தாமரைக்கண் வாழுமன்னமே, நின்னை பான் பிரிந்தாற்றிபுளனாவனோ? சிந்தையின்மயக்கமுற்று எண்ணவாட்டுவதெனனோ? எ-று.

அந்தாமரையன்னம் திருவென்பாருமுளர் நினைபென்புழி உயிரினுஞ் சிறத்தநினைபென்றும், பாணென்புழி இருதலைப்புள்ளினோருயிசோனாகிய பாணென்றும், அச்சொற்களான் விளக்கின. வாட்டந்திருத்தவதே பென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்னிரவாய், வாட்டுவசேயென்று பொருள்பட்டு, இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. வாட்டத்திருத்தவதென்று பாடமாயின், வாட்டத்தின்கணி ருத்தவதென்றுணர்க்க. பயிர்ப்பு-பயிலாத பொருட்கண்வந்த அருவருப்பு. ஈண்டுப்பயிலாத பொருள் பிரிவு. பிரிவுணர்த்தல்- அகன்றாறுவனோவெனப் பிரிவென்பது மொன்றுண்டென்பதுபடமொழிதல். மெய்ப்பாடு- அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம் பயன்- பிரிவசமுணர்த்துதல். (௮௨)

பருவரலறிதல்.

பருவரலறிதலென்பது- பிரிவின்மைகூறக்கேட்டதலைமகள் பிரிவென்பதுமொன்றுண்டுபோலும் மெனவுட்கொண்டு முன்னுணிரைச்சென்றெய்திய வருத்தநீக்கிப்பெரியதோர் வருத்தமெய்த அனுகூலி, இவள் மேலுமேலும் வருந்துகின்றது பிரிந்தாற்குநிதல் பிரிவென்றுநினைந்தோ நெயிம்பொழு திவ்வாறிருந்தால் அவ்விடத்துக குடிப்பழியாமென்று நினைந்தோ அதிகலேனென அவள் வருத்தமறிபாற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கோக்கிற்பொலிபரும்பேய்கொக்கைபங்கன்றாறுகலரூர் *
நீங்கிநுக்குச்செற்றகொற்றவன்சிறம்பலமனைபா *

திருக்கோவைபார்.

ஊக்கிற் புணர்வரிதென்றோ நெடிதிக் கனையிருந்தோ *
 ஊக்கிற் பழியாமெனவோவறிவேனபர்கின்றதே. (யக)

பிரிவுணர்ந்த பெண்கொடிதன்
 பருவரலின் பரிசுதினைந்த னு.

(இ-ள்.) கோங்கிண்கணுண்டாகிய பொலிந்தவரும்பைபொச்சு
 முலைபுடையாளது பங்கையுடையான், குறுகாதார்புரங்கள் பா
 சண்ட தருமமாகியதீங்கிலே புருதலான் அவற்றைக்கெடுத்த வெ
 ற்றியையுடையான், அவனது திருச்சிறந்தம்பலத்தை யொப்பான்
 வருந்துகின்றது பரிந்தாற்கூய்தலரிதென்று நினைந்தோ! நெடும்
 பொழுதுவாழிருந்தால் அவ்விடத்துக் குடிப்பழியாமென்று நி
 னைந்தோ! அறிக்கேல். எ-ன.

தீங்கிற் புகவென்பதற்குத் துன்பமறியாதார் துன்பத்திற் புகவே
 னினுமடையும் ஆங்கென்றது - சுற்றத்தாரிடத்துப் புகலாரிடத்
 துப் புகுந் துணைகூறியெயினுமடையும். பிரியனுக்கிற் குறுகலி
 ன், இடப்பழியாமென துறவேறுபட்டாளாயின் நன்மென்பதுகருத்
 து. மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்தமருட்கை. பயன் - ஐயத்திற்
 தல். அவ்வகை தலைமகனது ஆற்றாமைத் தன்மைதலைமகற்குப் புல
 னாயிற்று, புலனாகத்தலைமகன் இவ்வகை தன்மெனஞ்சொய்சாவி ஆற்
 ருளாயினென்பது. (யக)

அருட்குணமுரைத்தல்.

அருட்குணமுரைத்தலென்பது - இடப்பழியாமென்று நினைந்
 தோவென்று கூறக்கேட்டலைமகள் இது நன்கோழியறியின் எ
 ன்னாங்கொல்லோவென்று பிரிவுட்கொண்டு பிரிவாற்றாது வருந்தா
 திற்ப, அக்குறிப்பறிந்து அவள்பிரிவுடம்படுவது காரணமாகத் த
 லைமகன் பாப்பிரிந்தேமாயினும் பிரிவினையெனத் தெய்வத்தின
 ருள்குறறிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தேவரிற் பெற்றதஞ்செல்வக்கடிவடிவார்திருவே *
 யாவரிற் பெற்றினியார்கிதைப்பாரிமைபாதமுக்கண் *
 மூவரிற் பெற்றவர்கின்றம்பலமணிமொய்பொழில்வாய்ப் *
 பூவரிற் பெற்றசூழலியென்வாடிப்புலம்புலதே. (யச)

கூட்டியதெய்வத் தின்னருட்குணம்
 வாட்டமின்மை வள்ளலுரைத்த னு.

(இ-ள்.) முயற்சியும் உளப்பாடுமின்றித் தேவாரலேபெற்றதம
 சூட்சியமணத்தை, வடிவார்த்த திருவே, இனிச்சிதைத்தற்கீடாகியத

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

ன்மைபை யாவராலேபெற்று யாவர் சிதைப்பார்? இமைபாத மூன்றுகண்ணையும் மூவராலேபெற்றவானு சிற்றப்பலத்தையழகு செய்க செறிந்தபொழிவிடத்துளவாகிய பூக்களது பிணக்கத்தைப் பெற்ற மழையுடையாய், நீ பொலிவழிந்து ஆண்டப்படுகின்ற தென்னோ! ஏ-று.

மூவர்-சந்திராதித்தர் செந்திக்கடவுள். பிரிவுணர்த்தினாலாகவி ன் பிரிந்தாலென்ற மண்ணும் ஐயநீங்கக்கூறினான் இக்கடியை யாவரார் பெற்றெண்ணுமையுட. மெய்ப்பாதி- பெருமிதம் ப யன்- வன்புறை. பெரியத்தாருவகைமீதார இவ்வகை வற்புறியி னானென்பது. (யௌ)

இடமணித்துக்கூறிவற்புறுத்தல்.

இடமணித்துக்கூறி வற்புறுத்தலென்பது - அருடருணமுணர் தி அவற்புறுத்தவும் ஆற்றாமையுடையதலை கட்டுரு, அம்மூரிடத்திற் குளம்மூரிடம் இதன்கண்மைத்தெனத் தன்முனரி னணியைக்கூறி வற் புறுத்தாதிற்ற. அதற்குச் செய்யுள்.

வருங் குன்றமொன்றுரித்தோன்நிலையம்பலவன்மலபத் *
 திருங்குன்றவாணரிளங் கொடியேயிடொய்தலெம்மூரிட் *
 பருங்குன்றமாளிகைகூண்களபத்தொளிபாயறுட்டமுங்க *
 கருங்குன்றம்வெண்ணிறக்கஞ்சுகமேய்கருங்குண்குளையே.(யௌ)

மடவரலே வற்புறுத் தி
 இடமணித்தென் றவனியம்பிய து.

(இ-ள்) இயங்கு மலைபொன்றை யுரித்தவன், நிலையம்பலத்தை யுடையான், அவனது பொதியின் மலையிடத்துப் பெரியகுன்ற த்தி ன்கண்வாழ்வாருடைய மகமே, வருத்தத்தையிழி. கனங்குழாய், எம்மூரிடத்துப் பெரியகுன்றம்போலு மாளிகைகளின் னுண்ணி தாகிய சாந்திடுளபாந்து அம்மூரிக்கணுண்டாகிய கரியகுன்ற ம் வெள்ளை நிறத்தையுடைய சட்டையிட்டதனோடொக்கும். ஏ-று.

கருங்குன்ற வெண்ணிறமென்பது பாடமாயின், னுண்களபத் தொளிபரப்ப அவ்வொளி அம்மூரிக்க கருங்குன்றத்திற்கிட்டவெ ண்ணிறக்கஞ்சுகத்தோடொக்குமென்றுணர்க. ஈண்டிறத்தவாற் றான், தலைமகன்மிக்கோ னாதலெண்ணியும், வேண்டலே ஒப்பு என் னைபொருந்துமாறெனின், “மிக்கோ னுயினுக் கடிவனாயின்மே,, என்பதோத்தாகலிற் பொருந்துமென்க. வற்புறுத்தி-வன்புறுத்தி.

இடமணித்தென்றகே வற்புறுத்தலாக வுரைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடி-பெருமிதம். பயன்-இடமணித்தென்று வற்புறுத்தல். (1)

ஆடிடத்துய்த்தல்.

ஆடிடத்துய்த்தவென்பது- அணிமைகூறி பலராதின்றவன், இனிநீமுற்பட்டிவிளைபாடி யான் இங்ஙனம்போய் அங்ஙனம் வீரராதின்றேனென அவனை ஆடிடத்துச் செலுத்தாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

தெளிவளர்வான் சிலைசெங்கனி வெண்முத்தந்திக்கனின்வாய்த் *
தளிவளர்வல்லியுன்னாப் முன்னியாடிபிசியானளவா *
வொளிவளர்நிலையொருவன்கயிலையுருபெருந்தேன் *
துளிவளர்சாரத்கரத்துங்ஙனெவந்துதோன் துவனெ. (108)

வன்புறையின் வற்புறுத்தி
அன்புறுமொழியை யருககன்றது.

(இ-ள்.) காணியிர்ந்த பெரிபசிலைகளும் சிவந்தகொங்கைகளும் வெள்ளியமுத்தங்களும் ஒருநிலைகளின்கண்ணே வாய்ப்ப அனிகள் தங்கும் வல்லியையொப்பாய், யான்சொன்னவற்றைத் தெளிவாயாக, இனிமுற்பட்டி விளைபாடியாக ஒளிவளராதின்ற நிலைக்கணுளாகிய அளக்கப்பட்டாத ஒருவனது கையிடத்து உகாநின்ற பெருந்தேன்றுளிகள் பெருகுஞ்சாரம் பொதும்பரி கொளித்து யான் பின்னும் உங்ஙிடத்தேவந்து தோன்றுவென். எ-து.

தெளிவளர்வான்சிலை என்பதற்கு ஒளிவளருஞ் சிலையென்றுரைப்பினுமமையும். திங்களை வல்லிக்கண்ணதாகக்கொள்க. வாய்ப்பென்பது வாய்ப்பவென்பதன்றிரிபாகவின், அளிவளரொன்னும் பிறவினைகொண்டது. சாரலென்பது- ஆகுபெயர். வன்புறையின்-வற்புறுத்துஞ்சொற்களால். மெய்ப்பாடி அது. பயன்- இடங்குறித்துவற்புறுத்தல். (108)

அருமையறிதல்.

அருமையறிதலென்பது-ஆடிடத்துய்த்த அகலாதின்றவன் ஆயவெள்ளத்தையும் அங்ஙிடத்தையும் தேக்கி, இவனை யானெய்தினெனென்பது மாயமோ-கனவோ இன்னதென்று அறிவேன் இனியிவள் நம்சுக்கு எய்தற்கு அரிபவனென அவளது அருமையறித்துவருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

இயற்கைப்பூணரிச்சி.

புணர்ப்போனிலனும்விசும்பும்பொருப்புந்தன் பூசிசுதலின்
 அணர்ப்போதெனக்கணியாக் குந் தென்கலோன் தில்லைச்சூழபொழில்வா
 யினர்ப்போதணிமுதலேஐததன் னீர்மையித்தீர்மை மயென்றத்
 புணர்ப்போனை சவாழிதிதோவறியென்புருந்ததுவே. (௮௭)

சுற்றமுமிடனுஞ் சூழலுநீறாக்
மற்றவளருமை மன்னன்றிந்த

(இ-ள்.) பூங்கொத்துக்களை அணிந்த குழல்படைய எழுகன
துநீர்மை இதத்தன்மைபாயின், மண்ணையும் வின்னையும் மண்ணி
ன்கணுள் ளமலைபையும் படைப்போன், தன்னுடையபொலிவினை
புடைய திருவடிபாகிய துணர்ப்போதுகளை எனக்குமுடியனியா
க்கும் படைப்போன், அவனது தில்லைக்கணுண்டாகிய குழ்பொழி
விடத்தி லவள் 'புஞ்சுத்தது, மாயமோ' கனவோ! இரண்டிமணி, வே
றொன்றோ! இன்னவதன்றியேயில். எ-து.

பூங்கழல்வெண்பது பூப்போலும் கழல்வெண் உவமைத்தொகையாய்க் கழல்வெண்ணுந் துணையாய் நின்றதெனினுமமைபும். வீரகீதம் லேபுடைப துணைப்போதென் னுரைப்பினுமமைபும். பொழிச் ஸாயிணைப்போதென்பாருமுளர். பிறிதோவென்புதற்குநனவே வொன்பாருமுளர். புருந்ததுவேயென்பதில் வதாரம் விகாரவகை பான்வந்தது சுற்றம்-ஆயம் இடம்-அந்நிலம். சூழல்-அந்நிலத்து ள்ளும்புருதற்கரிய அப்பொழிச்-மெய்ப்பாடு-மருட்டகை. பயன்-தலைமகளதருமையுணர்தல். (யௌ)

பாங்குடையறிதல்:

பாங்கியைப்பறிதலென்பது - அருமையறிந்து வருந்தியதிற்தலைமகன் ஆயத்தோடு செல்லாதின்ற தலைமகனோடுக்க, அந்திலைமைக்கண் அவனும் இப்புணர்ச்சி இவனுக்குப்புலனாகக்கொல்லோவென உட்கொண்டு எல்லாரையும்போலன்றித் தன்வாதற்றேழியைப் பலகாற் கடைக்கண்ணாற் பார்க்கக்கண்ணி, இவன்போலும் இவட்குச்சிறந்தாள் இதுவும் என்க்கோரிசார்பாரமெனவுட்கொண்டு அவள்காதற்றேழியை அறியாதிற்றல் அறித்குச்செய்யுள்.

உபிரொன் ஞானமுமொன், ஞானம் தேகிறப்பிவட்கென் டெடென் பப்
பயில்கின்ற சென்று செவியுந் தீர்ப்புடக்கென் னின்வாபச்
செபிரொன் ஞானமுப்பாஞ்செந் தவன் திசைச்சிந் தம்பவத் துப்
பயில்கின்ற கத்தன நுளெனலாகும் பணிமொழிக்கே. (யசு)

கடல்புளையாயத்துக் காதற்றேழி யை
மடவரல்காட்ட மன்னனறிந்த னு.

(இ-ள்.) என்னோடு இவட்கு உயிரு மொன்று மனமு மொன்று
ராவர்களாற் செய்யப்படுஞ் சிறப்புக்களுமொன்றென்று சொல்
லி, தாழ்ந்த மொழியையுடையாட்கு, செலியுறம்வண்ணம் நீண்ட
படைபோலுங்கண்கள் இவள்கட்சென்று பயிலா நின்றன. அத
னால் இவள் போனும் இவட்குச்சிறந்தாள். எ-று விண்ணிடத்துக்
குற்றத்தொடர்பொருந்தின மூன்றுபுறத்தினையுங்கெடுத்தவன், தில்
லைச்சிறம்பலத்தின்கண் இடைவிடாதாடுகின்ற கூத்தையுடையா
ள், துணைதருளென்று துணிபலாம்பணி மொழிக்கெனக்கூட்டுக.

அருளென்றது - அருளால்வரும் ஆனந்தத்தை மெய்ப்பாடு
டெருமிதம். பபன் - ஆற்றாமையுடையது.

இப்பதினெட்டிப்பாடற்ம் இயற்கைப்புணர்ச்சியையும் அது
நிமித்தமாகப் புகளையையும் நுகலின இதனை இயற்கைப்புணர்ச்சி
யெனினும், தெய்வப்புணர்ச்சியெனினும், மூன்றுப்புணர்ச்சி
யெனினும், காம்புணர்ச்சியெனினும் ஒக்கும். (யஅ)

இயற்கைப்புணர்ச்சி முறறிற்று.

பாங்குந்கூட்டம்.

இனிப்பாங்குந்கூட்டம்வருமாறு - தெய்வப்புணர்ச்சிபுணர்ந்த
தலைமகன், தெருண்மலரைதலதெருளானாயின், தன் பாங்குந்கூ
ல் இடந்தலைப்பட்டாளுதல இரண்டனுள்ளொன்றைச் சென்றெய்த
ல் முறைமைபெண்ட. அஃதென்று, -

பாங்குந்கூட்டமாவது - நினைதல் வினாது ஸ்ரீத துணைத்தல், கழ
றன் மறுத்தல் கவுன்று ஸாத்தல் லே, வலியழி வந்ததல் விநியா
டுவெறுத்தல், நெருந்து கூற நேத லீங்கி, யிபலிடந் மேட்டலிய
லிடந் கூறல், வற்புறுத்தல், குறி உழிச்சேறல் காண்டல், விபந்து
ணைத்தலம் மெல்லிய ஸ்ரீதனைக், கண்டமை கூறல் கருத்துக் கேற்ப
ச், செவ்வி செப்ப லவ்விடத் தேச, லீங்கிவை நிறக விடந்தலை த
னைக்கு, மூலகவண் மெலிதல் பொழிலகண்டு மகிழ்த, லீங்கா மகி
ழ்வொடு நிலைகண்டு விபத்த, தளர்வுகண் றுணைத்தன் மொழிபெற
வருந்தல், கண்புனை வுருத்தந் காவ னுணவிட, ஸ்ரீத பொழி செ
ன்று ஸ்ரீதருந் கண்த, லீன்நியமை யாமை யாயத் தய்த்த, லி
ன்று வருந்த லீகழா ஸ்ரீதருந், துன்று பாங்குந்கூறுமைபென மொ
ழிப.

(இ-ள்) பாங்கனை நினதல்- பாங்கன் வினா தல்- உற்ற துறா தல்- கழறிப் பறா தல்- சுடற் றெஜிரமறுத்தல்- கவண் ணறா கதல்- வளியழி வுறா தல்- யித் தியொழி வெறுத்தல்- பாங்கெனத் துறா தல்- இயலி டங்கே டல்- இயலிடங்குறல்- வற்புறுத்தல்- குறிக்கிறா டல்- குறிப்பிடுகிறா டல்- தலைவனை யிறத் துறாத்தல்- கண்டைய கூறல்- செவ்வி செப்பல்- அய்-ரிடத்தீர்க்கல்- இப்பதினெட்டுக்களை யிறிற்ச, இடந்கலைதனக்கும், மின்னிடைமெயி தல்- பொழில்கண் றிடங்கிற் றல்- உயி ரொன் றியத்தல்- தளர்வகண் றுறாத்தல்- மொழி பெறவருந்த ல்-நாணிக் கண்புதைத்தல்- கண்புதைக்கவருந் தல்- நாண்விடவருந் தல்- மருங்கனை தல்-இன்றியமையா ணமகூறல், ஆபத் துயித்தல்- தின் றுவருந் தல் என விவைமூட்பதும் பாங்கற் கூட்டமாம், எறு. அ வற்றாள், -

பாங்கு வொநிவொதல்.

பாதினை நினைதலென்பது-தெய்வப்பணர்ச்சியற்றதென்கெட்டு
 ன்றென்பது, ஈருமையினினைத் தவருந்தாதி என்றலென்கண் அவன் க
 ண்னுலியப்பட்டவசதற்குமுறிய நயந்து, இவன் அவட்டிசெ
 றந் : ஆனைபற்றே ஈக்துணை என்குமுகிறந்தாளல்லன் என்குமுக
 சிறந்தானை கண்டிப்பவர்களை நயந்து, இவனியனைசென் றெய்து
 க் : மறியல்லெயனத் தன்காதற்காவதென்கண், நினையுநிறைவு. அதற்
 குச் சென் :

புத்தனை யா ரீபுனற் றெ ன்பு ளியூ ரீபுரி ந்தகம்ப லத்தி
ளாகி ிகனை யுண் டி கொ ண்டுள மீமொ ளையி டிசு தாட ணை கீசை
பா ன்தனை யாள ன்னப ணீன பனை க்கனை டிப்பரி னு ருத்தா
லீங்கெனை யா ரீநிதிப் பா ரிமடப் பா னை வய வெய்து தற் கே. (யகூ)

எய்துதற்கருமை யேனழிந்றோல் த
பையருற்றவல் பாங்கனநினைத்த

(இ-ள்.) பூங்கனையுடைத்தாய் முழங்குகின்றதைப் புனையுடைத்தாகிய தென்டனியூரம்பலத்தின்கண்ணிருப்பி அவ்வாறெல் னையாண்டு கொண்டு ஆரம் பிராணுடைய அடிபாகிய தாமசாகட்டுசை பாங்காயுள்ளானை என்னை யொக்கு மியுலம்புலையானைக் கண்டு நிகழ்ந்த பிப்பரிசையுடைத்தால், ட்டிப்பரணுவன்மபெப்துதழ்ந்த இவ்வுலகத்தின்கண் என்னை தீர்ப்பாரியவர? ஒருவருமினில். எ-று.

அம்பலத்துளாயும் பிரானேனவியையும். தென்புலிதூர்புரித்த
ம்பலத்துளாய்கெனை யாண்டு கொண்டு டென்பதற்குப் பிறவும

ரைப்ப. ஆங்கென்றார் ஆண்டவாறுசொல்லுதற்கருமைபான். எ
 ன்முயி னென்புழி இச்-எழுநூறுபு, அது பறனடையாற்கொள்ள
 ப்பட்டது பையுள்-தோய் மயக்கமெண்ணுமையுமெய்யும் மெய்ப்பா
 டி-அகவுபற்றிவந்த அமுக்க என்னை, “இனி மீவயிழவே யசை
 வே வறையென, வினியில் கொள்கை யமுக்கை நான்கே,, என்
 றாராகிச் பயன்-ஆற்ற நமதிக்குதல் மேற்றோடுபால என்ரு
 றைமுடிக்கலாமென்றுகருதுப் பெயாந்த தலைமகன் பாங்கனா
 முடிப்பெனக்கருதினென்பது. என்ன, தமரான்முடியாக்
 கருமமுளவாயினன்றே பிறவாக் குறைபற வேண்டிவதென்பது.

பாங்கன்வினாதுல்.

பாங்கன்வினாதுலென்பது தன்னைநினைந்து வாராநின்ற தலைமக
 ணைத் தானெதிர்ப்பட்டி அடியிற்கொண்டு முடிசுறுதோக்கி,நின்
 னுடையதோள்கள் மெலிந்துநீயிவ்வாறுதற்குக்காரணமென்றே
 வென்று பாங்கன்முந்துற்று வினாவாநின்றல். அதற்குச் செய்புள்.
 சிறைவான்புன்றி லைச்சிற்றம்பலத்துமென்றிதைபுள்ளு *
 முறைவாணுயர்ப்புந் கூடலினாபந்தவொண்டந்தமிழிற் *
 னுறைவாய்து நன்கு மனையோவன்றியேழிசைச்சுழம்புக்கோ *
 விறைவாதவரைத்தோட்கென்கொலாட்புகுந்தெய்தியதே. (உய)

கலிகெழுநூலோடு மெலிவது ண் ட
 இச்சுயிரிப்பாங்கன் மன்னனைவினா து.

(இ ள்.) காவலாயுள்ளமிக்க நீராயுடைய திஃலைச்சிற்றம்பலமா
 விய தல்லவிடத்தும் என்னெஞ்சமா விய தீயவிடத்தும் ஒப்பத்தங்
 குமவனது உயர்ந்த மதிபுடைய கூடலினைகனாராந்த ஒர்விய
 வினிய தமிழின்றுறைகளிடத்து துறபுந்தாயே? அய்நி எழிசை
 யினது சூழலிங்கட் புகுகலானே, இறைவனே, பெரியவனாபோ
 னுநின்றோளகட்கு மெலியப் புகுந்தெய்தியதென்னே? எ-று.
 தமிழின்றுறைகளாவன ஈண்டகமும் புறமுமாகிய பொருட்
 கூறு. எழிசையாவன குரல் முதலாயின. சூழலென்றது அவற்றா
 னியன்ற பண்ணும் பாடலுமுதலாயினவற்றை கொல் - கொலா
 மென வீறுநிரித்தது. ஆம்-அசைநிலையெனினுமையுமெய்யும் கலி-பு
 கழாண்வருமாரவாரம், தலைத்தென்னினுமையுமெய்யும் மெய்ப்பா
 டி அணங்குபற்றிவந்த அச்சம். என்னை, “அணங்கே விலங்கே கங்
 ற்தம் மிசையெனப், பின்னங்கல் சாலா வச்ச நான்கே,, என்றா
 கலின். பயன்-தலைமகற்கு உற்றுணர்ந்தல். (உய)

பாங்கற்கூட்டம்.

உற்றதுணாத்தல்.

உற்றதுணாத்தலென்பது - எதிர்ப்பட்டிவிடுவாநின்ற பாங்குணுக்கு, நெருநிலைநாட்டினைப் பொழிதகட்டுகென்றேன். உயிர் உடைய ஒருசிறுநிடைச்சிறு மாண்பிழிகுறத்தையால் இவ்வாறாயினேன். ததனக்குற்றது கூறாநிறைவு. அன்றகுச்செய்யுள்.

கோம்பிக்கொதுங்கிமேயாமன்றைநாளுநாநீர் கோளிநழங்கும் *
பாம்பைப்பிடித்துப்பட்டநிழித்தாங்கப்பண்ணமுலைக்க *
தேம்பற்று உயிடைமாளபடநோக்கிநிலைக்கி *
ளாம்பொற்றடமலர்நாடுமென்றற்றலகற்றிபழை (உரு)

மற்றவன் வினா வ
உற்றதுணாத்த து.

(இ-ள்) ஒத்திக்கொதுங்கிப் புறப்பட்டிணைகவராத மாரிப் பாங்குசாகைதக்கோளிநழங்கவல்ல பாம்பைப்பிடித்துப் பட்டதைக்கிழித்தாற்றம்பால், மானின் மடநோக்குப்போலும் நோக்கையுடையாநாநீரைய அப்பண்ணமுலையானே தேய்க்கையுடைய துடிப்போலுயிடைமுலைக்கணுளையினை சிவனுடைய ஈளாம்பொம்போற்சிறப்புடைய பெரியதாமரைப் பூவைப் பூங்கின்ற எவனுவனியாநீக்கிற்று. எ-து.

குஞ்சரம் தான் உவமையின்றி உவமைக்கடையார். அன்றிறல் விளக்கின்றது. தடமலர் தான் உவமிக்கப்பட்டிவிடுபாறாநின்ற உவமிக்கப்பட்டிவிடுபாருட் கடையாய் அகற்றாமல் விளக்கின்றது. அப்பண்ணமுலைக்கே பெய்திழித்து இவள் முலைப்பொருள்பாற்று, முலைப்பண்ணுஞ் சாதுவையந்தாகை ஆறாயி டையபடி உவமையன்மடநோக்கி எச்சுற்றலகற்றிபது மன்றாநாடாம்பிடித்துப் பட்டதைக்கிழித்தாற்போலுமெனக்கூறியுள்ளபொருளுவார். பெய்ப்பாதி-அருமை. பயன்-பாங்கறகுணாதது. (உரு)

கழறியுரைத்தல்.

கழறியுரைத்தலென்பது-உற்றதுணாப்பக்கேட்டபாங்கன், ிஃது இவ்வறல் மமப்பாட்டிற்குப்போதாதென உட்கொண்டு, நீ ஒருசிறு மாண்பிழிக்கு யான் இவ்வாறாயினேன் என்றவு நிச்சதபணைப்பிப் போதாதெனக் கழறிகூறாநிறைவு. அதற்குச்செய்யுள்.

[அ]

உளமாம்வகைநம்மைப்புப்பவந்தாண்டுசென்றும்பருப்பகி *
 களமாம்விடமடிகீதாங்கியதில்லைதொலலோன்சயிலை *
 எளமாம்பொதுப்பரிசுவஞ்சித்தூறிச்சீரேரிவஞ்சிம்மருங்கு *
 விளமாண்விழித்ததென்றேவிண்ணெம்மண்ணவிரங்கியதே. (உஉ)

பெற்பனைத்தன் மெய்ப்பாங்கன்
 கற்பனையிற் கழறியது.

(இ-ள்) உளமாயும் இலமாயும் மாறிவாராது நாமொருபடியே
 உளமாம்வண்ணம் பிறவித்தூறியதத்திற்செழுக்கத் தால்வந்து நம்
 வாயாண்டு உம்பொள்வாந்தன்மெய்சென்று செழுக்க மிடற்றிவகை
 னாபாருநஞ்சையமிர்தமாக்கியதில்லைகண்ணுளனாகிய பழையோ
 னது மகையிவ வளவிய மாஞ்சீசாலக்கண் வருகதுவதென் றறி
 யாபவதிது வஞ்சிபொருட்குநிலையுடையகோரிளமாண் விழி
 த்கெதென்றே எம்மண்ணல் இன்றிரங்கியது! இது நின்றபெருமை
 க்குத்தொது எ-து.

நம்மைமெய்ந்து நம்மைப்போல்வாரா. களமார்விடமென்ப
 தூஉம்பாடம். மெய்ப்பாடு-எள்ளப்பற்றிவந்தநகை. எண்ண, “எ
 ள்ள விளமைபேதைமை மடனென், றுள்ளப்பட்ட நகைநான்
 கொள்ப,” எல் றராகலிள். உயல்-கழறுதல். (உஉ)

கழற்றெதிர்ப்புறுத்தல்.

கழற்றெதிர்ப்புறுத்தலென்பது-காதற்பாங்கன்கழறவும் கேளா
 றுய்ப் பின்னும் வேட்கையததனார் நின்று, என்னுந்காணப்பட்ட
 உவகைவ நீகண்டிலை கண்டனையாயிற் கழறுபென்று ஆவனெடு
 மறுத்துகாதது வருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சேணிற் பொலிசெம்பொன்மாளிகைத்திலைச்சிற்றம்பலத்து *
 மாணிக்கக்கூதையவடவாண்சயிலையிலைமயிலைமயிலைம *
 பூணிற் பொலிகொங்கையாயியையோவியப் பொற்கொழுந்தைக்
 காணிற்கழறலைகண்டிலைமென்றோட்கரும்பினையே. (உஉ)

ஆங்குயிரன்ன பாங்கன்கழ
 வளந்தருவெற்பனுளந்தளர்த்துரைத்தது.

(இ-ள்) சேய்கைக்கண் விளங்கித்தோன்றாநின்ற செம்பொரு
 னியின்ற மாளிகையையுடைய துலகைச் சிற்றம்பலத்தின்கண்ணு
 கிய மாணிக்கம்போலும் கூத்தனது வடக்கின்கண்ணுண்டாகிய பெ
 ரிய கைக்கண்வாழாமையிலை, பொருந்திய பூண்களாற் பொலிகி

ன்ற கொங்கையையுடைய என் துறியினாலுரிய மாவியபொற்கொழுந்தைக் கண்டனையாயிற் கழறாய், மெய்க்கொழுந்தையகரும்பைக் கண்டிலை எ-று.

மாணிக்கங்குத்தனென்புழி மாணிக்கத்தைக் கூத்திற்குவனம்பா கவுரைப்பினு மமையும் பொற்கொழுந்து - பொன்னைவண்ணமா கக்கொண்டெழுதியகொழுந்து. மெய்க்கொழுந்தையும்பின்னெயென்ப தற்கு மெல்லியதோளிலெழுதிய கரும்பையுடையானெயெனினு மமையும். மெய்ப்பாபி- அருகையைச்சார்ந்துவருததம்பற்றிவந் தவிளிவரல். எண்ண, "மூப்பெயிணிமேய வரு"த மெய்க்கொழுந்தையாப்புற வந்த விளிவர னுன்கே, என்னுராகவின. பயன்-பாங் கையுடம்பற்றித்தல். பாங்கன் கழறவும் இவ்வகமறுத்துரைத் தானென்பது. (உரு)

கவன்றுரைத்தல்.

கவன்றுரைக்கலென்பது- மறுத்துரைத்தன வருந்தாநிப்பாக்கி டபாங்கன் ஒருக லத்துக்கலங்காதவுள்ளம் இவ்வாறு கவன்று கழறக் காரணமென்பது வெவ்வேறு தலைவனுடன் கூறுநிறைவு. அந்நாற்சு செய்புள்.

விவங்கலைக் காட்டினாநிமே மண்மேலிடவிண்ணு ண்ணுமுந்நீர்க் கலங்கலைச் சொன்றவாறுகலங்காய்ப்பாற்கொன்றைதுணையு *
மலங்கலங்குந்நீர்க்கின்றம்பலத்தானருளிவலவர்போற் *
துவங்கலைச் சொன்றிதென்னுள்ளுள்ளந்நுயர்கின்றமே (உரு)

கொலைக்களிற்றண்ணல் குறைநயந்துரைப்ப க்

கலங்கலங்குச்சுப்பாங்கன் கவன்றுரைத்த

(இ-ள்) மலைகளைக் காற்றுப்பிளந்து மேலுமேலாய் வரணலு கும் மண்ணுலகும் முந்நீராற்கலங்குதலையவாற்றவந்ததுங் கலங் குந்தன்மைமையலலை, கமழாநின்றவொன்றைப் பூற்றருங்கிய மா லைய முடிமாலையாகச் சுற்றிப் பிற்றம்பலத்தானது அருளையுடைய வல்லாதாநாம்போலத் துளங்குதலையடைந்து, வள்ளலே, நீயனு ள்ளந்நுயர்கின்றது இஃகென்கேளு-எ-று.

விண்ணென்பது பிளந்தென்பதுபோலச் செய்வதென்றொழிற் குஞ் செய்விப்பதன். மெறுழிற்கும் பொறு. இவனது கலக்கதற்கு ருக்காரணமாய் அதற்கு முன்னிகழ்த்துகேளுகநிச் சொன்றவன்று மெ னயிறந்தகாலத்தாற்குநின்று. வள்ளலென்பது நன்றிமுல் னிலை

சண்வந்தன. இதென்றேவென்பது வினாவுகல் கருதாது அவனது கவறசிறைபிளக்கின்றது. கலக்கஞ்செய்பாங்கன்-கலங்கியபாங்கன். தலைமகனைக் கலக்கிய பாங்கனெனினுமையும். மெய்ப்பாடி-இளிவால பயன்-சமுதாதல் மேற்பொதுவகையாழ்கழறினான், ஈண்மிவிசேடவகையாழ்கழறினென்பது. (௨௪)

வலியழிவுரைத்தல்.

வலியழிவுரைத்தலென்பது- பார்க்கண்வன்றுரையாநித்புழுள் பு இத்சன்மைபெருகிய யான் இன்று ஒருசிறுமான் விழிக்கு இவ்வாறாயி னெனெனத் தலைமகன் தன் வலியழிந்தமை கூறிவருந்தா நிறறல். அதற்குச் செய்யுள்.

தலைப்படுசால்பினுக்குந் தளரேன் சித்தம் பித்தனென்று *
மலைத்தறிவாரில்லையாயுந் தேற்றுவனென்றணையுந் *
கலைச்சிறுநுக்கண் மிலத்திசிற்தம்பலவன்கயிலை *
மலைச்சிறுமான்விழிபாலழிவுற்றுமயங்கினென். (௨௫)

நிறைபொறைதேற்ற நீதியொய்சால்

மறியுறுநோக்கற்கு வாடினெனென்றது

(இ-ள்.) முன் தலைமையாய அமைதயானுமுள்ளந் தளரேன், பிறழவுணர்ந்தாயென்று மாறுபட்டறிவாருமில்லை, பிறழவுணர்ந்தார் யாவரையும் மிகவுந் தெளிவிப்பாநித்பேன், இப்பொழுது ஒருகலையாகியபின்பின்பைச் சூழியசிற்தம்பலவன்கைகலையென்கணுண்டாகிய சிறுமானினது விழிபால் அழிந்துமயங்கினென் என்று.

சால்பழிந்துள்ளந் தளரேனென்பான் சால்பினுக்குந் தளரேனென்றான். தலைப்படு சால்பென்பதற்கு எல்லாப்பொருளுஞ்சிவனைத்தலைப்பட்டுச் சென்றொடுக்கும் உழியிறுதியென்றுரைப்பினுமையம். நிறையும் பொறையுஞ் சால்பும் தலைப்படு சால்பென்றதனாற்பெற்றாம். பித்தனென்று மலைத்தறிவாரில்லையென்றதனால் தேற்றம்பெற்றாய்-யாரையுந் தேற்றுவனென்றதனால் நீதிபெற்றாய், கலக்கினுரைத் தெளிவித்தல் நீதியாகலான். ஈண்மித்தல்களைபுயர்த்தலென்னுந் குற்றந்தக்காது, சால்புதலாயினவற்றை இப்பொழுதுடையெனென்னுமையின் சால்பு. “அன்புநா னெப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோடாந் துசூர் பூன்றிய தான்”, என்பதனானிக. நோக்கிற்கு-நோக்கினால். மெய்ப்பாடி-அழகை, பயன்-ஆற்றாமையுணர்ந்தல், இதுவும் மேலதேபோலமறுத்துரைத்தானென்பது. (௨௫)

விதியோடுவெறுத்தல்.

விதியோடுவெறுத்தலென்பது - வலியுழிந்தமைகூறி வருந்தா நின்ற நிலைமகன் பாங்குடையது வெள்கியாய்செய்த நலவினையும்வந்து பயன்றற்குறிவெனத்தன் விதியோடுவெறுத்துக்கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தலையிடுந்நயநாந்தல் ஹவீரநடுமின்மேற்
கொலையினவெனகொந்தரும்பாடென ஹபாக்கித் தொல்
விவியினை நடுவெனவந்தவன்றிலைதெழாரிடைவெள்கித்
தொலையினயாறுயரும்மெனதாருபிராதுபுறவே. (உள்)

கவலியிடுபாங்கன் கழறென் கி

செல்லமிச்சிலம்பன் மென்றதுசெப்பியது.

(இ-ள்) கொல்லுந்தொழிலைவென நடுவென மின்மேலுண்டகியம்ககந்தபுகளாமெனறு யான் பற்றுக்கோடாக நினைந்திருந்த பாங்குநாமின் இகழ்ந்துகொல்லுதலால், நாணிப் பழையநாகிய தீவினையாற்றுயருறுநின்ற எனது அரியவுயிரி வலியுறும்வண்ணம், யான் உயிர்செய்த நலவினையும் வந்து பயன்றத்தின்கலை என்று விவியிற்றெழிலினை மேருவின்கண்வைத்தவனது தில்லைவதாழாதாடைப்போல வெள்கியெனக்கூட்டுக

உயிர்ம-எச்சவுடைய, கவலியேயுமன்றியென்றவாறு. நலவினை தீவினையக்கெடுக்குமாயினும் யான்செய்த நலவினை அதுசெய்ததில்லையென்பது சுருந்த. நாணிநு பேணி வெள்குதலால், வெள்கியென்றல். அப்புறவென் னுமெச்சும் தற்றிற்றென்பதில் தருதென்பதென்ற முடிந்தது. அப்புறத்துயருமென்றியததுமிகவுந் அபருமென முற்றுவதுரைப்பினு டமையும். நலவினையுந் நயந்தந்ததென்பது பாடமாயின், குறிப்பிலையாககொளவமெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (உள்)

பாங்குநெந்துரைத்தல்.

பாங்குநெந்துரைத்தலென்பது- விதியோடுவெறுத்து வருந்தா நிற்பக் கண்டபாங்கன், அமிர்தமும் மழையும் தங்குணங்கெழுணும் நிற்குணங்கெடாதநீ ஒருத்திகாரணமாக நின்சிலத்தெநினை யாதவாறு இவ்வாறுகிய எனது தீவினையின்பயனும் இத்தனைபன்றோவெனத் தானும் அவதூறுகூட வருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தேருக்கோவையார்.

ஆலத்தி இலயிர் தாக்கியகொன்றில்லையம்பலம்போற்
கொலத்திலுள் பொருட்டாகவயிரிற்சூண்டு, செழுநூல்
சாலத்தி இன்மலமாறினுமாறுகூவினச் சிறிபொற்
சிலத்தறநீபுநினையா தொழிவதென்றிவ்வேயே. (உள)

இன்னுயிர்ப்பாங்க னேழையசீசுட் 19.
 பின்னதுதன்மை நிறைந்திலையென்ற 20.

(இ-ள்.) நஞ்சால் அமிர்தத்தை யுண்டாக்கிய இறறனது திவ்ய
 உபவீரபலப்போலும் அழகையுடையாளொருத்தி காரணமாக, அ
 மிர்தம் தங்குணங்கெழுநூல் பெய்யுங்காலத்து மழை பெய்யாது
 மாறினும் மாறாத வண்மையையுடைய இறந்து பொன்போலப்
 பெறுதற்கரிய ஒழுக்கத்தை, அறியதரித்தநீயும், அறியாநொழிகி
 ன்றது எனது தீவினப்பயல். எ-று.

நஞ்சிற்றன்மைபொழிந்து அமிர்தஞ்செட்புந் காரியத்தைச் செய்வின், அமிர்தாக்கியவென்றார் ஆவத்தினுலென்னு முற்றுவது பாலாற்றயிராக்கியவென்பதுபோலநின்றது. நஞ்சினுலோர் மோனகதையுண்டாகிய வெணினுரமையும், அம்பலம்போலுமென்னு முவமை பட்டாங்குசொல் லுதற்கண்களந்தனது புதழ்த்தணை வந்ததென்பார் அம்பலம்போற் மோலத்தினுள் பொருட்டேயாயினுமாகவென முற்றுகவுலாப்ப. பாராக்கவிகையென வன்மை மிகுத்துக்கறிஞன், தானுமொன்றாகவென்றானை மாராக்கவிகைநீயுமெனக்கூட்டினுமனமபு. மெய்ப்பாயி - இளியரால், பயன்-தலைமகனைத்தெருட்டல். (உன)

இயலிடங்கேட்டல்

இயலிடங்கேட்டலென்பது-தலைமகனுடன் கூட வருந்தாதின
றபாங்கன் பாணும் இவனுடன் கூடவருந்தினால் இவனை ஆற்றாவி
ப்பாடுகிறபென அது பற்றுக்கோடாகத் தாளுற்றிற்று, அது
கிடக்க நின்றாணப்பட்டவடிவுக்கு இயல் பாது இடம் பாது
கூறுவாயாகவென அவளுடைய இயலும் இடமூங்கேளாநின்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்.

தின்னாடைநீர்மையநீயும்வாறுநினைத்தெருட்டு
மெல்னாடைநீர்மையிதென்னென்பதேதில்லையேர் கொண்முக்கண
மன்னாடைமால்வறையோமலரோவிசும்போசிவம்பா
வென்னிடம்பாதுயனின்னயின்னெதெய்தவீரீங்கொழுக்கேஉய

பரங்கஜ்ஜட்டம்.

கருமஸெய்திய காதற்சேஷ

செழுமலைநாட்டினத் தெரிந்துவிடுப அ.

(இ-ள்.) நின்றுடைய வியல்பாயிருணமும் இவ்வாறாயிற்று, ஒருகாலத்துக்கலங்காதநீயும் இத்தகன்மையைப்பாடியும், இனி நினைத்தெளிவிற்கும் என்னுடையவியலுபு யாதென்று சொல்லுமோ! அதுவிடக்க, சிலம் பா, நின்றுபரிசுதன்மையைபாக்கச்செய்த இவியகொடிக்குத் தில்லைகணுளமுடிய அழகுபொருந்திய மூன்றுகண்ணெழுரையமன்னது பெரியகலைமலையோ தாடணாப்பூவோ உரையு முடம் யாது? இயல் யாது? கூறுவாயாக. எ-று.

என்னென்பதென்பது மேலாம் வினா, அகையென்பது மையம். பிறர்களைப் போலாது மூன்றுநீருந்தனவாயினும் அவை சீரம் ஒருதருதென்பதென்பதுநீருந்தாய், எரிகொண்டிருக்கென்குறியு. அருமல் - மயக்கம். மெய்ப்பாடு - அச்சம், பயன் - தலைமகன் பாற்றுவித்தல். (உரு)

(உன)

இயலிடங்கூறல்.

இயலிடங்குறலென்பது-இயலிடங்கெட்டபாங்களுக்குத் தான் அவனை பெய்தினாற்போலப் பெரியதோ ராற்றாடையுடையனாய் நின்று, எவ்ஞற்காணப்பட்டவடிவுக்கு இயல் இவை இடம் இது என்று இயலிய இடமுங்கூறுநிற்பா. அதற்குச்செய்யுள்.

விழியாற்பிணைமாம்விளக்கியவான்மயிலாமிழற்று *
 கொழியாற்கிளியாருதுவானவர்தமுடித்தொலககள் *
 கழியாக்கழற்று,லைக்கைத்தலைகயிலைமுத்தம்மலைத்தேன் *
 கொழியாத்தகமுய்கொழிந்கெழிலாமெய்வலதெய்வமே. (உக)

அழுங்கலெய்திய வாருயிர்ப்பாங்கெற்கு ச்

செழுந்தழியேலோய் நெரிந்துசெப்பிய த.

• (இ-ள்.) தலைவரவர்களே இந்திரன் முதலாகிய தேவர்களுடைய முடித்திரங்கள் நீங்காததால் உயரதய நிலைக்குத் தனது எல்லை விரித்து மூத்துக்கொப்பெருந்தேன்கொழித்து விளங்கும் பொழுதே அழகாம் எம்முடைய நல்லதெய்வம் விழிசுளாற் பிணையாம், விளங்காநின்ற இயலான் பயிலாம், கொஞ்சமொழியாற் கிளியாம். எ-று.

இயல் இன்னவென்றும் இடம் கைலைப்பொழிலென்றும் கூறப்பட்டனவாம். முத்தம் - பாணக்கோட்டினும் வேயினும் பிறந்த முத்து. அழுங்கல் - இரக்கம். செழுமை - வளமை. மெய்ப்பாடு - உவமை. பயன் - பாங்கற்றணர்த்தல். (உக)

(25)

வற்புறுத்தல்.

வற்புறுத்தலென்பது-இயலிடக்கூறக்கேட்டபாங்கன் நீ சொன்ன கையிலிடத்தே சென்று இப்பெற்றியாளைக்கண்டு இப்பொழுதேவருவான் அவ் ளவும் நீ யாற்றவாயாகல வேண்டுமெனத் துணைகளை வற்புறுத்தாற்றல். அதற்குச் செட்டியுள்.

குயிலைசிலம்படிகொம்பினைத் திலையெங்குத்தப்பிரான் *
கயிலைசிலம்பிற் பிழைப்பூப் புனங்காக்குங்கருங்கட்செவ்வாய் *
மயிலைசிலம்பகண்டியாற பொய்க்ருகன் னெழுந்கொழிகள் *
பயிலைசிலம்பெடதிரகூப்பினை னெனநன்னு மடளிகககறம்ப. (கய)

பெயர்ந்துரைத்த பெருவரைநாட னென

வயக்க முடிபுமோன் வற்புறுத்தியது

(இ-ள்.) சிலம்பனை, குயிலை, சிலம்படிவையுடையதோர் கொம்படை, திலைகளுள் எனிய எம்முடைய கூத்தப்பிரானது கையிலையு சிலம்பின்கட் பைப்பூப்புனத்தைக்காக்கக் கரிபகண்ணையுந் சிவந்தவையுமுடையதோர்மயிலை, வளவிய புவையுடைய கொழிகன்போலும் ஆயத்தார்தெருங்க அவரோர் சிலம்பிற்கெதிரகூவித் தான் விளையாட்டைப்பொருந்தும் டளிகககறக்கண் யான்கென்று, கண்டிவருவேன், நீ யாற்றவாயாக. ஏ-று.

கூத்தப்பிரான் என்பதுகூத்தனாழிணும் பிராணுள்ளான். ஏ-று. பெயர்ந்துரைத்தல்-கழற மறுத்துரைத்தல். ஆற்றுத்தன்மையாய்ப்பெயர்ந்து இயலும் இடனுக்கறிபவெனினுமமையும். வயவென்னுமுரிச்சொல் விகாரவகையால் வயமெனநின்றது. சிறுபான்மை மெல்லெழுத்துப்பெற்றதெனினுமமையும். கெழு-சாரியை. மெய்ப்பாடு-மெருயிதம். பயன்-வற்புறுத்தல். (கய)

குறிவழிச்சேறல்.

குறிவழிச்சேறலென்பது-தலை மகன்வற்புறுத்தி அவன்குறிவழிச் செல்லாநின்ற பாங்கன் இதன்மையாலே யான் அவ்விடத்துக்காணலாக்கொல்லாவென அந்நிலையோமி செல்லாநின்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

கோயின்கால்குலவரையேழேழ்பொழிலெழில்குன்றமன்று *
நடிகாதவனைநடிகுடாட்குநடுவையுடைய *
விடங்காலயிற்கண்ணிகேவுக்கொலாந் திலைபிச்சல்வெற்றிற் *
நடங்கார்தருபெருவான் பொழினி ழுலந்தண்புனத்தே. (கக)

பாங்குக்கட்டம்.

அறைகழலண்ண வருளினவழி பே
நிறைபுடைப்பாங்கனி னவொழிசென்றது.

(இ-ள்) கொடியகாற்றாற் குலகலையெழுந்தும் பொழிலேழும் அழகுசெய்தும் ஊழியிறுதியாகிய அன்றும் நற்கூதவண்ண நரக்குவிசுக்கும் இடைபையுடைய நஞ்சைக்காணும் வேடபோலங் கண்ணையுடையாள் நிலைக்கணுளாகிய காணாது வெற்றிடத்துப் பெரிய முகிப்போலும் மிகவும் பெரிய பொழிலினிழையுடைய குளீர் நீர்புனத்தின்சண் மேவுமோ மேவாளா! எ-து.

கொடியகாலெனச் சந்தேககிசு நிரியாதுநிசு நது. கொடுங்கோ டுவுளவெண்ணினுமமைபு உருங்குடங்குமென்னுஞ் சொற் கொ ஒருசொல்லி வாய் நடுகி மண்ணும் பொருள்பட்டு இரண்டாக நொழு முடிபாயின் ஐ உரு அகைநிலையெண்ணுமமைபும். நருவென்பது ஒருவனையுடைய தடங்கார் நருபெருவான்பொழிலுண்பதற்குக் கார்க்குப்பொழிலுண்ணுமமைபும். நிறும- ஐ மடபாறியுடையுடையுடைய மெட்பாடு-பெருமிதஞ்சார்ந்த மருட்டைக். பயல்-உசாவியுணர்ந்தல். (கக)

குறிவழிக்காண்டல்.

குறிவழிக்காண்டலென்பது - குறிவழிச்சென்றபாங்கன்தண்ணை அவள் காணாது தானவளாக் காண்பதோரணினமககணித்து, அவன்சொன்ன விடமும் இதுவே இயலும் இவையேஇவ்வாறு அவளேயென்று ஐயமறத் தெரியக்காணுநின்றல். அதற்குச்சொல்லுள். வடிக்கலிவவஞ்சியஞ் சமிகுடபிதுவாம்பள்ளந் * அடிக்கின்றவனவற்பன் சொற்பரிசேயான்றோடர்ந்துவிடா * வடிச்சந்தமாமலர்சண்ணலிண்ணோர்வணங்கம்பலம்போற் * வடிச்சந்தமுமிதுவையிவளையப்பணிவொழியே. (கஉ)

குளீர்வரைநாடன் குறிவழிசென்றது
தளிப்புணாமெல்லடித் தையல்ககண்டது.

(இ-ள்) அவன்குறிய வடுவெடுபோலுங்கண்ணும் இவையே, வஞ்சிக்கொம்பஞ்சு மிடையும் இதுவே, வெற்றிபன் சொற்பரிசே வாய்பவனந்துடித்தார்போலத் துடிக்கின்றவாறெஃ! அதனால், ஒருணர்வுபிலவாதயாணும் பற்றி விடமாரட்டாத அடியாகிய சந்தமா மலையுடைய தலைவனது விண்ணோர்வந்துவணங்கும் அம்பலம்போலும் ஒப்பும் இதுவே, அப்பணிவொழியும் இவளே! எ-து.

திருக்கோவைவயாழி.

வெற்பல்சொற்பரிசேயென்றது - இதனையவன் தப்பாமற்கு
 றியவாறெண்ண. ஏ-று வடிபென்பது வடுவெருக்கோர்பெயர்.
 அதாத்திருத்தடித்தல் இயல்பாகக்கூறுப படிளந்துடிக்கின்றவா
 ளன்பதற்குப் புலளம்போலப்பாடஞ்செய்கின்றவாறு என்னென
 றுணர்ப்பாருமுளர். படிச்சந்தமென்பது வடமொழித்திரியாவெ
 ய்ப்பாறி- பெருமூதம். பயன்-தெளிதல். (கஉ)

தமிழ்வணவியந் துணாத்தல்.

நிலைவாசியைத் துணைத்தலென்பது - குறிவழிக்கண்டபாக்கள் இவ்வறுப்புக்களையுடைய இவ்வாக்கண்டு பிரிந்து இங்குநின்ற அநீருவந்து பார்க்கமுறவும் ஆற்றி அதிதனையுந் தப்பாமற் சொன்ன அண்ணலே துண்ணியானெனத் தலைமகளை வியந்துகூறுதிற்றால் அதற்குச்செய்யுள்.

குவளைக்களத்தம்பலவன் குரைகழல்போற்கமலத்
 தவளைப்பயங்கரமாகதிறிநீராண்டவவயவத்தி
 னிவளைக்கண்முகஞநின்றுநிகரவந்தததுணையும்பகர்ந்த
 கவளக்களிற்றண்ணலேதிண்ணிபாணிக்கடலிடத்தே. (கக)

[illegible]

(இ-ள்.) குறளைப்பூப்போலும் திருமிடற்றையுடைய அம்பல
வளையைய ஒலிக்குங் கழலையுடைய திருவடிபோலும் தாமரைப்பூ
விலிநககுந் திருமகளைத் தாமவட்குப் பயத்தைச் செய்வனவாகதி
என்று அடிமைக்கொண்ட உறுப்புக்களையுடைய இக் குறையைக் கண்டு பிரி
ந்து இங்ஙு நின்றும் அவ்விடத்துவந்து பாண்கழறவும் ஆற்றி அங்
வள வெவலாக் கூறிய கவளக்களிற்றையுடைய அண்ணலே இங்வுல
கத்துத் திண்ணியால் . எ-று.

இவ்வாக்கண்டென்றது இவளுடைய நலத்தைக்கொண்டாடிய
வாறன்று, மூன்னகை தலைவனுடைய பொலிவழிவுகண்டு இங்கே
வந்தவன் இங்கு இவளுடைய பொலிவழிவுகண்டு கிலேசித்து இவ
ளித்தன்மையளாக இங்கே யிவளைப்பிடுகின்ற அக்கேவந்து அச்சு
ணையும்பகர்ந்தவனே திண்ணியபொன்று இருவருடைய அனூர
கமூகூரியவாறு. கவளக்களிறு- தான்றிருப்புகளும்பெற்று வ
ளர்த்தகளிறு. நயந்த-தலைமகனயந்த. மெய்யுப்பாடு- மருட்கைபு
ச்சாரந்த அச்சம். பயன்-தலைமகனைவிடத்தலை. (௬௬)

புணர்ந்தோர் அறிவியல்

புணர்ந்தோர் அறிவியல் - தலைமகன் வயந் துரைத்தபாங்கன்
நீதுசென்று, தானவனைக்கண்டமை தலைமகனுக்குப் பிடிமி
வைத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச் செய்துள்.

பணந்தாழ்வரைச் சிற்றம்பலவர்ப்பைம்பொற்கயிலைப் *
புணர்ந்தோர்க்கன்றொருபுண்புண்தையலே *
மணந்தாழ்பொழிந்கணவடிக்கண்பரப்பிமடப்பிடிவாய் *
நிறந்தாழ்குடரினவேலகண்டேனென்றுநின்றதுவே. (௩௪)

பிடிமிசைவைத்துப் பேரையதுநிலைமை
அறிதிறவண்ணற் கறிபவுரைத்தது.

(இ-ள்.) வாய்க்கணினந்தக்கிய குடரினவேலுபுடையாய்ப்பணந்
தாழ்ந்த அரவையணிந்த அரவையுடைய சிற்றம்பலவரது பசு
ம்பொண்ணையுடைய கைலக்கண், கூடி ஆய்விடத்துநின்றதுமகன்
றொருபுண்புண்தையலே மணந்தக்கிய பொழி
ற்கண் வரவகிர்பொலுங் கண்களைப்பரப்பி மடப்பிடிபொன்றுநி
ன்றதனைக் கண்டேன் எ-று.

பணந்தாழ்கல் - முடிந்தவிடுதலாற்றொங்கல்போலத்தாழ்கல்.
சங்குதலெனினுமையுட. ஆங்ககன்றவென்புழி நின்றென ஐந்
தாழ்வெற்றுடைப் பொருளுணர்நிற்பதோடுடைச்சொல்வருவித்
துரைக்கப்பட்டது, புணத்தையலெயென்றான், புணத்துவிடாபாநி
ம் ஆயத்தநீங்கிநின்றலின் வடிக்கண்பரப்பியென்றான், இன்னி
சையால்வருமன்றிறபாது சுற்றெங்குநோக்குகலின். கைலக்க
ணென்பதூஉம், புணத்தயலென்பதூஉம், பொழிற்கணென்பதூ
உம், நின்றதென்னுற்பொழிற்பெயரோடுமுடியும் நின்றதுவே
யென்புழி வரைஞ்சுந்தறோக்கி வந்தது விரிக்கும்புழி விரிதற்
பாற்படும். மெப்பாபி உவகை, பயன்-தலைமகனையாற்றுவதித்தல்;

செவ்வீசெப்பல்.

செவ்வீசெப்பலென்பது-பிடிமிசை வைத்துக்கூறக்கேட்ட த
லைமகன் அது தனக்குச்செவ்வீசெப்பலையிற் பிண்தும் ஆற்றா
மைநீங்காதுயினான், அதுகண்டு அவனை ஆற்றுவரிப்பதுகாரணம
க அவனுக்கு அவளவயங்கூறுநிற்றல் அதற்குச் செய்துள்.

திருக்கோவைபாரி.

கயலுளவேமலத்தலர்மீ துணிபவளத்
சயலுளவேமுத்தமொத்தநிலாபரணம்பலத்தி
னியலுளவேயிணைச் செப்புவெற்பாறினதீரங்கொடிமேற்
புயலுளவே மலர்சூழ்ந்திருடுக்கிப்புரள்வனவே.

அற்புதல் ஹகலை பெற்பொனிலிம்ப த்
சவ்வுருக்கண்டவன் செவ்விசெப்பிய த.

(இ-ள்.) வெற்பா, நினது நரீங்கொடிக்கண் தாமரைப்பூயின்மே
ற்கிடப்பன விலகயங்களுளாவே, கனிந்தபவளத்திற்கயல லுளவொ
த்தநிலாயாகப் முத்துக்களுளாவே, இணைபாடியசெப்பு அரணது
அம்பலத்தி னியல்பையுடையனவுளாவே, மாலைசூழ்ந்து இறள் செ
றிந்துகிடந்து புரள்வன புயலுளவோ, உளவ யின் யார்கண்டவு
ருவம் நீ கூறிபவு நயமாம். எ-று

அரணம்பலத்தினியல்-ஆறும்வேற்றுமைப் புறத்துப்பிறந்தஅ
ன்மொழித்தொகை. சூழ்ந்த சம்பளாலும், தூங்கியென்பதாலும்,
கிணைனி னாப்பீற்படப முகலிணைகொண்டன. மலர் கிணைபோல
கொழுந்தி செறிபலையாடைபிற கிணைப்பாற்பட்டது. புயல் திரண்
டாறப்பொழுது என்பது போதாப் புரள்வனவெனப் பன்மைபாற்
கூறினான். பெய்ப்பாறும் பயனும் அவை. (கூறு)

அவ்விடத்தேகல்.

அவ்விடத்தேகலென்பது - செவ்விசெப்பக்கீட்ட தலைமகன்
இவ்வாறு காணப்பட்ட துண்டாயின் அது என்னுயிரொன்றி தானவ்
வோடேதொகைச் செல்லாதிற்றல். அஃதற்குச் செய்புள்.

எயிற்சுலமநிதிரு தியெய்தவெய்தவன் திலைலயாத்தனக் *
சூழிற்சுலமநகரணத்தொண்டைக்கனியாய்க்குளிரமுத்தநிலாத் *
பயிற்சுலமநகரணத்திறகிடத்தியனநடக்கு *
பயிற்சுலங்கண்டதுண்டேலதுவெண்ணுடைமலர்னுயிரோ. (கூறு)

அநிலையதுநிலைமையறிந்தவனுரைப் ப
எரிதறிவேலோ னெனிய த.

(இ-ள்.) எயிற்சாதிமும் ிறும் பெரியதீரையெய்த அவற்றையெ
ய்தவனது திலைலையெய்த்துக் குயிலாகிய சாதினையக்கொண்டு
தொண்டைக்கனியிடத்துக் குளிர்த்தமுத்தவனை நியாதுக் கூர்
மைபையுடைய நல்லனெலைக் கமலத்தின்கட்கிடத்தி அன்னம்பொ
லதடப்பதோராயிற்சாதி காணப்பட்டதுண்டாயின், அது என்
து நிலைபெறுமுயிர் எ-று.

பரகதற்கூட்டம்

எயிற் குலமூன்றென்றார், அவை இரும்பும், வெள்ளியும், பொன்
இவைய சாதிவேறுபாடுடைமையின். குயிற் குலங் கொண்ட
ன்றான், மொழியாற் குயிற்றன்மையை யுடையதாகலின். தொண்ட
டக்கனியாயென்பதற்குத் தொண்டைக்கனிப்போலும் வாயென்
பாருமுளர். பெய்ப்பாடி-உவமை. பயன்-ஆற்றாமலீர் நகல. ()
இவைநிறக இடந்தலைனக்குமாமாறு சொல்லுமாறு.

மிஸ்ஸிடைமெலிதல்.

மி ற்ணி நடபுல்தலென்பது- தெருநல்லநாளில் சலையளி செய்
து நினைப்பிரியேங் பிரியினும் ஆறமெனவாறு கூறிப் பிரித்த
வாழ்வடைகமிகுபொல இடமறியாது ஆயத்தியடவருபாரீகொட்
லோவெண்ணும் பெருநாளினுணர், ஆற்றாமையான் இறந்துப
ட்டார் கொலலோவெண்ணுபுட்டராகச்சொன்னு, யாருமிடவா
ருகிறதைத் தனியேறிச் சூலமகழ்நிதாந்து, சூலமகள் பெலிபா
றிறழல் அகந்குசெட்டியர்.

ஆவியன் குப்பைவெல்லை சீலமன்றளித்தொளித்த	*
பாவியன் குர்மிதகவாள் னராய்க்கொழுநாழிவிழ்	*
நாழியன் ஐரம்மணிபாடிடஞ்சீரீராய்க்காண்பலத்தெய்	*
பாவியன் குப்பலினுந்கடிலாபுகழ்ருவவாழ்ப.	(௩௭)

மார்ச் மாதம் நினைவு

பிப் பினைடை மெலிந்தது

(இ-ள்) தலைவனிடத்து ஆவியைப்பொப்பாப் கவலாதொழி நினைநீர் புகமென்று கொலி மறைந்த எஸ்ருவியைப்பொப்பா, மிக்கவிருப்பத்தை யுடையாய் கெழுமுக்காரணமாக நெஞ்சு மிதலான், இடமறியாது, அப்பலாபிசைகளுமாறிய எம்மாவியைப்பொப்பான் அறித்துவாழ்ந் கையாய் தீண்டி நிறாமினப்புகழ் கரிய தாழ்வரையிடத்து, ஆவியைப்பொக்கும் ஆபதொர் நிலைபற்றி வினையாயிம் அங்கிடத்து, அவர்காண வந்துபெருந் தவமே! எ-து.

அளித்தல். புகழின் மகாலத்தினைச் செய்த தலையளி யெனினு மமை
யும். மிக்கவெ ஸ்பது கண்டக்குறைந் துநின்றது ஆயத்திடைவரு
வர்கொலவென ஐயம் ஆள் ஒருதலையேகூறினாள், பெருநாணினளா
தலிசு. மெய்ப்பாடு- அச்சத்தைச்சார்ந்த மருட்டைக டயன் உசா
விபாற்றுகுமைநீங்குதல். ஆபவெள்ளத்துள்ளே வருவர்கொலவோ
வெண் டும் பெருநாணினும், ஆற்றுகை யொன் றிறத் துபட்டனர்

கொல்லோவென்னும் பேரச்சத்தினுந் மீதாரப்பட்டித் தன்ற
ன்மையளன்றிநிலு இவ்வகை உசாவினொன்றபது. (௬௭)

பொழில்சண்முகெழ்தல்.

பொழில்சண்முகெழ்தலென்பது-தலைமாறே

நிறைந்தலைமகன் மூன்றைஞான்று அவனைக்கண்
சென்றனைந்து, உப்பொழிலிடை அஞாறுப்ப,
ப்பொழில் என்சிந்தனைக்கு அவன் தானெவனத
தென்று இன்புறுநிற்பல் அதற்குச்செய்யுள்.

காப்பிணையாற்களிமாமயிலாற்கழிர்மாணியால் *
வாப்பிணையா வல்லியொரு தலைமகன் னுமம்பலவன் *
பாப்பிணையாருளமுதொண்டிரண்டயிலைப்பயிலபுனமுந் *
தேப்பிணையாருழலொன்றதந்தான்று'வல்லிநீர்க்கணைக்கை. (௬௮)

பணங் காப்பொழிலின் வடிவுக ண்
டணங்கெனநினைந் தயர்வுநீடவப் பு.

(இ-ள்.) வேயிணையானும், களிண்டயுடைய கரியமயிலானும்,
ஒளியையுடைய பெரியநீல-ணியானும், வாவுப்பிணையானும், வல்
லிமுடையவனானும், வல்லியொரு தலைமகன் னுமம்பலவன்
பாப்பிணையாருளமுதொண்டிரண்டயிலைப்பயிலபுனமுந்
தேப்பிணையாருழலொன்றதந்தான்று'வல்லிநீர்க்கணைக்கையுடைய
நெடியாருழலையுடையாருளம் நெத்தொன்றி-றது. எனறுநிலைபெ
றுமம்பலதையுடையவன், பாம்பு ஒன்று வல்லியாத குழையாக
க்கொண்டவன் அவனது வல்கலைவல்லிகூட்டாக.

பம்பையிணைத்துக் குழையாகக்கொண்டவனென்னுமையு
ம். தேப்பிணை-தேயையுடையதாண்ட. தேப்பிணையாருழலொ
னத்தோன்றுமென்பதற்கு அவளைப்போலப் புனமும் யானிசுபு
றத்தோன்றாதென்பாருமுளர். மெய்ப்பாய்-உயகை. பயன்-
புகழ்ச்சு. நெருநிலைநாளில் தலைமகனைக்கூடின பொழிலிடம்பகு
ந்து இவ்வகை சொன்னவென்பது. (௬௮)

உயிரொனவியத்தல்.

உயிரொனவியத்தலென்பது-பொழில்சண்முகெழ்த்து அப்பொ
ழிலிடைச்சென்றுபுக்கு, அவனாக்கண்டதுணையான் என்னுயிர் இ
வ்வாறு செய்தோநிற்பதென வியந்துகூறுநிற்பல். அதற்குச்செ
ய்யுள்.

நேபத்ததாப்பென்னலெண்ணெப்புணர்ந்துநெஞ்சந்தெகப்போக
யாயத்ததாபமிதிதாயனங்காயானமபலம்போற

நேபத்ததாபென்றல் கிந்தையதாய் தெனியிறப்பரிது

மாயத்ததாபெனிகோவந்திறுநறதெய் ஐயுறமோ. (கூக)

தெனியுறபொழிலிற் விபலம்போதுபரிபர்

மாய நஞ்சுழி திலைமகண்ட

(இ-ள். நெருங்க உள்ளதெனக் கொண்டு யுடைத்தாய் என்வாய்கு
மறுபின் கிந்தையதாய்போல வாயனஞ்சுடைய வண்ணம் பெ
போய், மாய நஞ்சு வணக்காய், இப்பொருததாய்ப்பரிபர் அமித
பாயது மபத்ததாய்செய்தவிண்ணோர், அப்பாடடாய் அம
தாய்பலப்போனும் ஒளிபடையாய், புலப்படாதுவந்து என்
கிந்தையதாய் நாரிற (பெரி) மாய நஞ்சுழி வடத்தாய் வ
ந்திறுநறது இதுமோ எனது மனமுரிபர் என.

நேபமுடைமையும் நேபமில்மையம் இவபஞ்செய்தும்
விபலம்போதுபுலப்பய்தனும் மபல - மாயமும் ஒருபொரு
ட்டாய்மாயின, பெரிமாயத்ததாவியொரு மாயம் - வட
மாயத்தாய் நஞ்சு. அமபலப்போனும் மாயத்தாய் வணக்காய்
முணாப்பி மாயமாய். ஒகாரம் அசைநிலைபெனினுமலமபும் எ
ன்மாயத்தாய் முறகாலத்து எண்ணெந்தகூடி அருளி
ல்லதுபெல என்னைஞ்சுடைய வண்ணம்போய்ததன்மெய்யது
யார் நஞ்சு. மாயத்தாய்கோனும் அமிததபோல இவபஞ்செய்
துகடபுல நுதாயையிற்றுன்பஞ்செய்து அமபலப்போனும் நல்
லகேசங்களின்னைநாய் வந்து என்மனத்தகத்தாய் இததார்
மைத்ததாவிற பெரிதும் மாயத்ததாய் வடத்தாய் எனதுநிலைபென
முயிர் வந்ததோன்றிற் றகெனலேறுமொருமபாருமாயின வி
யவாறு கண்டகொள்க. பொழிலிற்விபலம்போதுமபா - பொழி
லில் மரஞ்செறிந்தவிடம். மெய்ப்பாபம் பயனும் அமை. (கூக)

தளர்வகன்றுரைத்ததல

தளர்வகன்றுரைத்தலென்பது - உயிரென விபந்துசென்று, பூ
க்யெய்தன்முதலிய வினாயாடடையொழிந்து யாருமல்லொரு
கிறைத்தனியறிந்து இவர்கெய்யாறின்ற பெரியதலம் யாதோ
வென அவனைப் பெரும்பான்மைகூறித் தளர்வுநீங்காநின்றம். அந்
ற்கூச்செய்யுள்.

ருக்மீஷ்வரபாரி.

சாதியர் பேரதுகொய்பார் தையலாரங்ககூப்பறிந்து *
 சோகிலரிப்பந்தையர்க்குண்புனலாடல்செய்பார் *
 டோகிலர்க்குப்பசநாடுபுல்லென்னதீசம்பொல் னாடிப்பா *
 யாதியர் மாநலம்பலக்கான் மலையெய்துதற்கே. (சும)

பனி மிதழுவியைப் பைம்பொழுவின் பட
தனிநிலைகண்மீ தளர்வகன்றுரைத்த

(இ-ள்.) தாதுபரந்த பூக்களோக்கொய்வில்லரி, ஆயகதாராகி
யதையலர் அங்கங்களைக்கூப்பிதினது ஒளிநயமு வரிநயமு
டைய பந்தையடிகளின் லிலர், கணைப்பா லாடுதலை செட்டில்
ரி, அதைந் போதுபரந்த கற்பகங்கலையுடைய தேவருடைய
லிவழிப நிலந்தோயாக தமனொன்பொருடைய நிதன்க,
ட்பாவி அம்பலத்தானது கைலாய பெய்ததற் றுலாசெய்யக்
கருதுகின்றபெரியதவம் யாது! ஏ-து.

தவஞ்செய்வாரி புறத்தொழிலகனாவிட்டு அகத்தானொன்றையு
ண்ணி மல்லக்கட்டிக்குவான்றே, இவனாப் பூக்கொம்பதல முதலாகிய
தொழில்களை விடப் பணத்தாற்றக்கூடியதன வகையிடத்தன நிற்
தலால் பாதிவாபாதவமென்றால் பெய்ப்படாப் பயனும் அமலும்

மொழிபெறவருந்தல்.

மொழிபெறவருந்தவென்பது - தளாவுநீம்பெயிர் னீர்ச் சாரித்
 னுருநீர் மயன் ஒருசொற் பெறுமுதையாநிசென்று சாரவேண்
 டிப்பி ன் னும அக ணாப்பெரும்பான்மை கூறி ஒருசொலவேண்டி
 வருந்தாநிறைவு. அதனாட்செய்யுள்.

காரிதின் நெரிசுருகண்டர்வண்முட்டைக்கண்ணுருவலத்
 வேலியன்மேயயாஞ்செய்ததன்மேயறிபகிழ்து
 மாபுடயன்னைவெண்ணுகுகிறிவ்வாய்திறவாவிடினென்
 னாயிவக்தேயம்முதேயணக்கேயிய்தழுகின்றதே. (சுக)

கூடற் கரிதெ
யாடி யுரைத்த

(இ-ள்.) மாவோக்கத்தான் இயன்றதோலும் மெல்லியதோ
கூசையுடையாய், நஞ்சாசியநீலப்பூ நின்று அழகைக்கொடுக்கும்
மிடந்நயுடையவான வளவிய நிலைக்கண வடாசிய கண்ணிற்
கு ஐந்தந்நாமரைப்பூவின்வாழ்ந் தேவிமேல வன்மு ஐயநிசுந்
சது, மிளநிநயியச சிறிகாமினும் நின்றுவாய்ந்நவா மொழியின்,

அமிதம்மே, அணங்கே, இப்பொழுதுகூட சிறந்து என்னுமிரன்றே,
இதனை நீ கருதாதொழிவென்றதெவ்வை! எ-று.

தேவியென்பது பெரும்பான்மைமயாதலின், தேவியென்றே
யையபஞ்சென்றதென ஐயத்தினர் ஒருகல்மேயபதிக கூறினார். அ
நியமென்னும்வினை யெச்சமும் சிறிதென்றும் வினையெச்சமும்
நிறவாவிடினென்னுமென்றமற்றையிற் நிறக்கமொழி முடிந்தன.
அமிதம்மே, அணங்கேயென்றார், இப்பொழுது அப்பொழுதும் ஒருநிகழ்ச்சி
எய்தியின். மெய்ப்பாடி- அருகை பயன்-ஆற்றையுணர்த்துதல்.

நாணிக் கண்புதைத்தல்.

நாணிக் கண்புதைத்தலென்பது-தலைமகன் பற்றியிருந்து பெ
ரும்பான்மைகூறக்கூட்ட தலைமகள் பெருநாணியொத்தலின் அவ
ன்முன்விற்கலாகாது நாணி, ஒருகொடியிடுகுதுவகி, தல்கண்பு
தைத்து வருந்தாநின்றல். அதற்குச் செப்பும்.

அகலிடந்தாவிபவாடு என நின்று நறஞ்சம்பலத்தி *
விட மிடந்தாவிடையிசைத் துழநி. வின்னற்கிடமா *
புகலிடந்தான் சென்றெனதுயிர்தைபாவகையொதுங்கப் *
புகலிடந்தாபொழிலவாடுபழிலவாய்தருபூங்கொடியே. (சுட)

ஆயிடைத்தனியின் னுற்றாழிந் *
வேபுடைத்தோளி மயார் மெய்கொடிமறைந்த *.

(இ-ள்.) உலகத்தைத்தாவி யளந்த வானவன் வணங்கப்படுவதெ
ன்றநிக் கணவன்க்கும் அம்பலத்தின்மேலானாடுபெ றுமலைபுடையபெ
டங்களிலே தாவும விடையையுடைபயன் கொண்டுதொழாதாரைப்போ
லத் துன்பத்திற்கிடமாய் அழிபுமாமைத நாளைடைந்து எனதுயிர்
நெயராவண்ணம், பொழிலிடத்தளவாடுபெ றுதருவாய்த் துழவ
புடையகொடியே, யாடுகுதுவகுதற்குப் புகலிடம் ஒருபயக.
எ-று.

உகலிடம்- உகுதற்கிடம். உகுதலைபுடைய விடமென்றது உமைபு
ம். ஆயிடை-தலைமகள் அவ்வாறுகூறியவிடத்து. தனியிசை- ஆற்
றுப்பிரணாயிந்தியின்று ஆற்றாது-நாணிணுநாறாது. மேய்-மே
ய்த்தன்மை. மெய்ப்பாடி- அச்சம். பயன்- ஆற்றாமையிருத்தல்.()

கண்புதைக்கவருந்தல்.

கண்புதைக்க வருந்தலென்பது- தலைமகள் நாணிக் கண்புதைப்பா
நிற்ப, இவள் கண்புதைப்பாநின்றது தன்னுடையகண்கள் என்ன

வருத்தத்தைச் செய்யுமென் றாகாதெயென உட்கொண்டு, யான்வ
ருந்தாதொழியவேண்டுவையாயின் தின்மேனி முழுதும் புதைப்
பாயாகவெனத் தலைமகள் தன்வருத்த மிகுதி கூறுநிற்றல். அதற்
குச்செய்யுள்.

தாமச்செய்தாநீமுடிதன்னடிக்கீழ்வைத்தவரைவிண்ணோர் *
சூழாசெய்தானம்பலங்கைதொழாரினுள்ளந் துளங்கப் *
போழச்செய்யாமல்வைவேற்கண்புதைத்துப்பொன்னெயெண்ணீ
வாமச்செய்தாட்குற்றுமுற்றுப்புதைநின்னைவாணுதலே (சுரு)

வேற்றருங்கண்ணினை பிளிரவனவன்றுநி ன்
கூற்றருமேனியே கூற்றெனக்கென்ற து.

(இ-ள்.) தன்கட்டாழிந்தவர்களுடைய முடிக்கீழ் தன் திருவடி
க்கீழ்வைத்து அவர்களை விண்ணோர் பரிவாரமாய்ச் சூழும்வண்ண
ஞ்செய்தவனது அம்பலத்தைக் கைதொழாதாணாப்போல நெஞ்
சுந்துளங்கப் போழாமற் கூரிய வேல்போலுங்கண்களைப்புதைத்
து, பொன்னே, நீ என்னைவாழும்வண்ணஞ்செய்தாய், வாணுகலை
புடையாய், என்னுள்ளந் துளங்காமவைவெண்டின் நின்னைச் சுற்று
முழுதும் புதைப்பாயாக. எ-று.

தாமச்செய்தாரென்பதனை ஒருசொல்லாக்காது தாமும்வண்ண
ம் முற்றவஞ்செய்தாரொன்றானும், தம்மைச்செய்தா ளொன்றானும்
ஒருசொல்வருவித்துப், போழச்செய்யாம வென்புழியும் போ
ழும்வண்ணமொருதொழிலைச்செய்யாம வென ஒருசொல்வருவித்
தும், யிரித்துரைப்பினுமமையும். வாமச்செய்தாயென்பது குறிப்
பறில். புதைத்தவென்பது உம்பாடம். வேற்றருங்கண்-வேல்போ
லுங்கண்-மெய்ப்பாடி-அழகை-பயன் - ஆற்றமைபுணர்ந்தல் ()

நாண்விடவருந்தல்.

நாண்விடவருந்தவென்பது- தலைமகள் தனது ஆற்றமைமிகு
திசூறக்கேட்டு, ஒருஞான்றுந் தன்னைவிட்டுநீங்காதநாண் அழலைச்
சேர்ந்த மெழுகுபோலத் தன்னைவிட்டுநீங்காநிற்ப, தலைமகள் அ
தற்குப் பிரிவாற்றாது வருந்தாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

சூருநாண்மலர்ப்பொழிஞ்ஞுழ்தில்லைக்கூத்தனை மயத்தலரிபோல் *
வருநாள்பிறவற்கவாழியரோமற்றென்கண்மணிபோன் *
நெருநாள்பிரியாதுயிரிற்பழகியுடன்வளர்ந்த *
வருநாணளியவழல்சேர்மெழுகொத்தழிவன்றதே. (சசு)

பரிசுத்கட்டம்.

இ
அ.

ஆரீய வங்கிசன் டாற்றுவார
நீக்கின நாமெனும் தெரிவழதின்ற

(இ-ள்.) இன்றியமைவாமைபால் எக்கண்மணியைப்போத்து உயிர்போவசுகிறப்படைத்தாய்ப் பழவி ஒருபொழுதும் பிரியாது என்னுடனேவளர்ந்த பெறுதற்கரிய அளிகதாவி நான் அழகிச் சேர்ந்தமெழு அன்பாதது என்மணியல்லது அழிபாறியற்றது, அந்நான், நிறதகைய மடவவாகிய நான்மலர்க்களையுடைய பொழிகளாற் சூழப்பட்ட திவலைக்கணுளாகிய கடகத்தினையத்காதுர் அன்புறம பிறையிற் பிறப்பாரச்மே அவர் போய்ச் சீவல் மேலவரக்கடவநாளிற், யான் இவ்வாறு பிறவாதொழி. எ-று.

வருமாள்பிறவற்கெவன்பதற்கு எத்தாதாணாப்போல வருந்த
இவ்வாறு பயிலிஞ் சாப்பிசியவரு நாடகன் உள்கா கா தொழிகவெ
னிணுமமைபு. வாழியென்பது இவ்வாறுமததாபெ இயக்கணின்
பு இந்நாண் வாழ்வகாகவென்றவாறு. அமோவும மற்றுய் அசைநி
லை. ஆங்கனநீக்கணி- அவ்வாற்றினுக்க கண்கி பெய்ப்பாய்- அழு
கை. பயன்- ஆற்றுகைநீக்கதல். (சச)

மருங்கு வணதல்.

மருங்கிணைதலென்பது - தலைமகள் நாணிமுற்று வருந்தாதிற்பு,
சென்றுசார் தலாகாடையின், தலைமகன் தன்னுதாவினாய் அவ் வருத்
தந்தணிப்பான் போன்று முலைபொயிமுனிந்து, ஒருகையால் இறு
மருங்குருங்கியும், ஒருகையால் அளிஞல் மல்லக்கி அளகந்தொட்
டும், சென்று அணையாதிற்றல், அதற்குச் செய்யுள்.

கோலத்தனிக் கொம்பு நும்பர்ப்புக்கல்தேருநைப்பவரிதஞ்
சேவத்தன சொவநகதேற்றிக் கிலஞ்சிவன்றிலையிவரு
ஊவிலாத்ததேரிடைநொய்ம்மையெண்ணுறுநன் டேனசையாற்
சூலத்தகாணுகண் டூர்வன்யுகாள் கொண்டசார்வதுவே. (சுரு)

ஒளிதிகழ்வார் குழ லளிசூலம்விலகி

கருங்களிற்றண்ணன் மருங்கிணைந்தி

(இ-ள்.) அழகையுடைய தனியாகிய கொம்பின்மேலேறி அதன்மேல் அடிக்கக் குறைப்பார்தமது தன்மையை யுடையவாயிருந்தன கொங்கைகள், இவை இத்தன்மையவாயிருந்தலான் இதுவீழுமென்றியாந்தெளிக் கிறிலம், அதனால், வண்டுகள், சிவனது திலையை யொப்பாளுடைய நூல்வொத்த நேரியனிடையினது நொய்ம்மையைக் கருதாது னுண்ணிய தேன்மேலுண்டாகிய நரசயால் நீயிர் கொண்டையெச்சார்தல் மிகவுந்தகாது. எ-று.

செற்றகிலமென்பது“ செற்றாப்புன்சொனேற்றிசெய், என்
பது”பாவத தெளிதற்கண்வந்தது. முலைகளைத் தொவினிக்மட
டேமென்பாருமுளர். பின்வருந் மதனைநோகல். அபிரியமுத
நிலைககிற்ற இஃது இறப்பதென்கூறியது. மலையுடைய
வெள்ளையன் கண்டவன்பது முன்னிலையன் என்பது. அளிஞல்
வடமொழிமுடிபு விவகலனானது - அங்கு நிற் றன்கது.
மெய்ப்பாடி-உயதை. பயன்-சார்த்தல். அங்குநிலைமை குறிப்பி
னானுணர்ந்த மலைமகன் இவ்வகை சொல்லிச்சொந்தாவென்பது.

இஃ நிபமையாமைகூறல்.

இந்நிபமையாமைகூறலென்பது - புணர்ச்சியிற்றுககண் விசு
ம்பும், நிலனும், குறுகுபெறவரினும் இக்காங் ககளை மறந்து
அங்கு முயல்வெனப் பிரிவுநெய்ற்றத சிலைமகன் தனது இ
ன்றிபமையாமை கூறுகின்றல் அந்நீர்செய்யுள்.

நீங்கரும்பொந்தழறசுற்றம்பலவர்நெய்விசுப்பு *
வாயவருந் தெண்கடல்வையமுடி ய்நினும்பாணமறவேன் *
நீங்கரும்பும் மரித்துஞ் செழுந்தேனும் பொய்துஞ்செய்ப்பு *
கோங்கரும்புநெய்க்கைதென்கையுமட கொண் டபொங்கைகளே.

வென்றிவ்வயன் மெ. லிபறன் க்

இன்றிபமையாமை பெய்க்குணர்த்தது.

(இ-ள்) விழுந்தாரிப பொன்னுணியன்ற கழலைபு நடத்தாகிய தி
ருவடிபையுடைய சிற்றம்பலவான நெய்க்காய் தேவருலகையும்
விளைந்தபெரிப தென்கடலாக் முதப்பட்ட நினைதையு ஒருகு
பெறவரினும் இஃபகருடபிசொந்தறயு அவிசுணையு கொ
ழுதியிசெய்யும் உள்வடககிச் செய்தபயு நெய்க்குமுண்டையும்
வென்று என்னையு அடிமைக்கொண்ட கொங்கைகளை யாண் ம
றவேன். எ-று.

விம்பும் நிபமும் ஒருங்குபெறவரினும் இக்காங்கைகளை ம
றந்து அதன்கண் முயலுமாநிலைப்பெனத் தன்னினை மையா
மைகூறிவவாறுயிற்று என்னையுமென்றவுமைய எச்சவுடைய. தொ
ழிற்படுத்தலொற்றுமைபால தன்னினை யாயிற்று மிமய்ப்பாடி-
அது. பயன் நயப்புணர்ந்துதல். (சுஎ)

ஆயத்துய்த்தல்.

ஆயத்துய்த்தலென்பது- இன்றிபமையாமைகூறிப் பிரிபனு
நிபமையு, இனிப்பலசொல்லியெய்களை என்னுயிரி நினக்கடிமை

பாயிற்று இனிச்சென்ற நின்றுபத்திடைச் சேர்வாயாகவென;
ன் பிரிவினமை கூறித் தலைமகளை ஆபத்துச்செலுத்தாநின்றல் அ
தற்குச்செய்யுள்.

சூளாமணிபம்பரிக்காயவன் சூழ்பொழிற்றிணையன்னாய்க் *
காளாயொழிந்ததென்னுருயிராமிழ்தேயணங்கே *
தோளாமணிமீயபிணையபலகொல்லியெய்னைதூண் *
நாளாரீமலர்ப்பொழில்வாயெழிலாயநணுகுகவே. (சுள)

தேங்கமழ் சிலம்ப ன்

பாங்கிற்குட்டிய து.

(இ-ள்.) வானவர்க்கு முடிமணியாயவனது சூழ்நீர் பொழில்பு
டைய திலையைபொக்கும் நினக்கு எனதாருயிர் அடிமைபாயிற்
று, ஆதலாற் பலசொல்லிப் பெறுவதென்! நிறைந்தவயிர் தே, அ
ண்க்கே, தூண்க்கப்படாதமாணிக்கமே, மான்பிணையே, நீ பலகா
லுஞ்சேர்ந்துவினையாயும் நிறைந்தநாண்மலையுடைய பொழிற்
கண்வினையாயும் அழகிய ஆபத்தை இனிச்சேர்வாயாக. எ-று.

அறிக்கிய விளிகளாற் காத்தெழிப்புவினக்கும். பலசொல்லியெ
ன்னபென்றது உயிர் நினக்கு ஆளாகியபின் வேறுபல சொல்லு
தல் பயனில் கூறவன்றேயென்றவாறு சொல்லியென்னும் வினை
யெச்சக்கிற்குப் பெறுவதென ஒருசொல்வருவித் தூண்க்கப்பட்
டது. பொழிலாயப் நணுகுவென இயைப்பினுமமையும். மெய்
ப்பாயி-பெருமிதம். பயன்-பிரியலுறுந்தலைமகன்வற்புறுத்தல். ()

நின்றுவருந்தல்.

நின்றுவருந்தலென்பது- தலைமகளை ஆபத்துப்பத்துத் தானவ்வி
டத்தேறின்று அட்புனத்தியல்புகூறித் தலைமகன் பிரிவாற்றாதுவ
ருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பொய்யுடையாரீக்காய்போலதனும்மகன்றற்புணரின் *
மெய்யுடையாரீக்கவனம்பலம்போலமிகறணுகு *
மைபுடைவாட்கண்மணிபுடைப்பூண்முல்வாணுதல்வான் *
பையுடைவாளாவதற்குல்காக்கும்பைம்பூம்புனமே. (சுஅ)

பாங்கிற்குட்டிப் பதிவயிற்பெயர்வோ ன்

நீங்கற்கருமை நின்றுநினைந்த து.

(இ-ள்.) மைபையுடைய வான்போலுங்கண்ணையும் மணியையு
டையபூணணிந்த முலையையுமுடைய வானுதல், பெரியபடத்தை

யடைத்தாகிய ஒளியையுடைய அரவுபோலும் அல்குலையுடையாள், அவள் காக்கும் பூக்களையுடைய பசியுனம், தன்னை யானகன்றால், பொய்யையுடையவர்க்கு, அரன்றுன்பத்தைச்செய்து சேயனாமாறுபோல, மிக்கதுயரத்தைச்செய்து, எனக்குச்செய்ததாம். அண்ணந்தால், பெய்யையுடையவர்க்கு அவனது அம்பலம் பேரின் பக்கமாகச்செய்து அணித்தாமாறுபோல, கழியுவதைச்செய்து, எனக்குமிகவும் அணித்தாம். ஆலான் நீக்குதல் பெரிதும் அரிது. எ-று.

வாணுலையுமென்றெண்ணினும் அமைபும். மெப்ப்பாடு-அருகை. பயன்-ஆற்றாமை நீக்குதல். (சஅ)

பாங்கற்கூட்டம் முற்றிற்று.

இடந்தலைப்பாடு.

சூத்திரம் பொழிலிடைச்சேற விடந்தலைசொன்ன, வழியொருகூட்டி வகுத்திசு னோரே.

(இ-ள்.) பொழிலிடைச்சேறவொன்றும் இடந்தலைப்பாட்டிற்கேயுரியது. இகலையுட்குமேலைப் பாங்கற் கூட்டமுணர்ந்திய சூத்திரத்தில் “நங்கிலவற்றிக் விடந்தலைதனக்கும், எனக்கூறியவாற்றி னினைநாடமெனினால் முதல் நின்றவருந்துகலீராகக் கூறப்பட்ட கிளவிகளோடுகூட்டி இடந்தலைப்பாடாமென்றவகுத்துரைத்துக் கொள்ள. அவை பாங்கற்கூட்டத்திற்கும், இடந்தலைப்பாட்டிற்கும், உரியவாறு என்ன பெயரிச், பாங்கற்கூட்டம் நிகழாதாயின் இடந்தலைப்பாடு நிகழும், இடந்தலைப்பாடு நிகழாதாயின் பாங்கற் கூட்டநிகழும் ஆகலிள்.

பொழிலிடைச்சேறல்.

பொழிலிடைச்சேறவென்பது - இயற்கைப்புணர்ச்சியறிதிறன்கூடச் சென்றெய்துதற்கருமை நினைந்து வருந்தாநின்ற தலைபுகன் இப்புணர்ச்சி நெருறலும் என்னதிவோடுகூடிய முயற்சியான்வந்ததன்று பெய்வந்தா வந்தது இன்னும் அத்மெய்வந்தானே தருமியம் அப்பொழிலிடைச்செல்வெமெனத் தன்னெஞ்சொடு கூறுநின்றல். அகற்கூச்செய்யுள்.

என்னிவால்வந்ததன்மீதுமுன்னுமின்னும்முயன்றான் *

மன்னெறித்தந்தி நுந்தன்றுமெய்வம்வருந்தனெஞ்சே *

மின்னெறி செஞ்ஈடைக்கூத்தப்பிரான்விபந்தியலைமுற்றீர் *

பொன்னெறிவார்துறைவாய்ச்சென்றுமின்றோய்பொழிலிடத்தே

ஐயபரிக்கண்ணியை யாடிடத்தேசென்
மெட்டு வண்ணநின் தேந்தல்சென்றது.

(இ-ள்.) இப்புணர்ச்சி நெருநலும் என்னறிவோம் கூடிய முயற்சிபாணவந்ததன்று, தெய்வந்தர வந்தது இன்னுஞ் சிந்திது முயன்றான் மண்ணிய மிநிபாகிய இவ்வொழுக்கத்தைத் தந்ததாகிய தெய்வம் இன்னுமிருந்தது, அது முடிக்கும் அருள் நெஞ்சமே, வருங்கா தொழி, மின்ன வெலகின்ற சிவந்தகடையையுடைய கூத்தப்பிரானது அகன்ற திவலைபாச ரூபந்த கடந்திரா பொண்ணைக் கொணர்ந்தபிறிசிற நெடிய துறையிடத்து மின்னையுடைய மூங்குத மீதாயம் பொழிற்கடசெல்லுதும். என்று

இன்னுமிருந்ததன்மேன்கூட்டி மூப்பன்ரு வண்ணுமின்னியெச்சததற்கு முடிக்குமென ஒருசொல் வருவித்துணாககப்பட்டது. மிம்மொனுவந்தித்த சடையெனினுமமையும். கரையிற்பொண்ணை தறையெறிபுந்துறையெனினுமமையும். இருந்திள மென்பது பாடமாயின், இருந்தி மீறேவென ஓராரம் வருவித்து இருந்தி மீயாவெனவுணாக்க. மெய்ப்பாற- பெருமிதம். பயன்- இடந்தலைப்பதில். (சக)

இதற்கு மின்னிடமெலிதன் முதலாக நின்றுவருந்தலிருக்க வருங்கிளவியெல்லாம் எடுத்தனாததுகொள்க. என்ன, இவ்விண்ணுள்ளும் ஒன்றே நிச்சுமாகலின்.

இடந்தலைப்பாடு முற்றிற்று.

மதியுடம்படுத்தல்.

மதியுடம்படுக்கல்வருமாறு - இரண்டனள் ஒன்றைச் சென்றெய்தியபின்னர்க் கெருண்டியரைதலைத் தெருளானபிள் அவள் கண்ணார் காட்டப்பட்டகாதற்றேழியை வழிப்பட்டுச் சென்றெய்துதல் முறைமைபென்ப. வழிப்படுமாறு-தெற்றெனத் தன்குறைகூருது யாந்துவத்துக் கரந்தமொழியாற்ற நன்கருத்தறிவித்து அலைஐயபுணர்வினளாககி அதுவழிபாசநின்று தன்குறைகூறுதல். குறாம். சேறறுணிதல் வேழம் விஞ்சல், கலைமாண் வழிபதி பெடாரினு கல்லே, மொழிபெறு துறைத்தல் கருகதறி வித்த, லிசுடரி னுதலோ டிசையி னாந்து, மடவாற் றேழிக்கு மதியுடம்படுத்தல்.

(இ-ள்) பாங்கிபிடைச்சேறல்- குறைபுறத்துணிதல் - வேழம்விஞ்சல்-சலைமான்விஞ்சல்- வழிவிஞ்சல்-பதிவிஞ்சல் - பெடார்விஞ

தல்- மொழிபெறு தகூறல்-சுருத்தறிவித்தல்- இடைவினாதல் என
விவைபத்தும் மதிபுடப்படுதலாம்.எ-று. அஃற்றுள்,--

பாங்கியிடைச்சேறல்.

பாங்கியிடைச்சேறலென்பது-இரண்டனுள் ஒன்றும் சென்றெ
ய்திப் புணர்ந்து நீக்கிய தலைமகன் இனியினிச் சென்றெய்துத
ல் எளிதன்று யாம் அவன் கண்ணாற்காட்டப்பட்ட காத்தெழுதித்
து நங்குலமுள்ளது சொல்லெனவென்று அஃனறோக்கச செல்லா
நிறமாம். அகற் குச்செய்யும்.

எளிதல் நினைக்கனிவாய்வல்லிபுல்லெழின்மதிக்கீற் *
நெருளிச்சென்றசெஞ்சடைககூத்தப்பிராணையுள்ளரினென்கட் *
மெய்சென்றவேற்கண் வருவித்தசெல்லெல்லாந்தெளிவித *
தனிச்சென்றபூநாழந்நெழுதிக்குவாழியறிவிப்பனெ. (௫௦)

காந்துறைமகிளவிபிற் காத்தெழுதி வய

இரந்துகுறையுறுவெனத் தேந்தல்சென்ற து.

(இ.ள்.) தொண்டைக்கலிபோலும் வாயையுடைய வல்லியப்
புல்லுதல இனியெயிதன்று,அதனால் எழிலையுடைய மகியாகிய கீ
ற்றிடுளளிபாந்த சிவந்தசடைகையுடைய கூத்தப்பிராணே நிகர்பா
தாராப்போல வருந்த என்னிடத்துத் தெளிதலையடைந்த வேல்
போலுக்கண்கள் வருவித்த இன்னுமைய முழுதையுப், என்னடை
ந்தபூநாழநையுடைய தோழிகுறையுறிப்பினால் தெளிவிப்பா நின்
து சொல்வென். எ-று.

இரண்டாவது விகாரவகையாற்றொக்கது. எல்லெது டல்லெ
னினுமமையும். வருந்தவென கொடுக்கல வருவித ஆகாக்கட்டி
ட்டது. கண்ணோடாது பிறர்க்குத்தலைட்டுசெய்யின், உலகுதா
ந் கண்ணிற்கு உவமையாகவுடைப்பினுமமையும் செல்லெல்லாந்
தெளிவித்தென்பதற்குச்செல்லெல்லாவற்றையுநீக்கியென்பாரு
முளர். வாழி-அசைநிலை. காந்துறைமகிளவி- உள்ளக்ருதிட்டக்காந்
துறையுமொழி. மெய்ப்பாடி- அருகையைச்சார்ந்தெருமிதம்.
பயன்-தோழிக்குணர்த்தி அவளான முடிப்பெனக்கருதி ஆற்றா
டைநிக்குதல். (௫௧)

குறையுறத்துணிதல்.

குறையுறத்துணிதலென்பது- பாங்கியைநினைந்துசெல்லாநின்
றவன் தெய்வத்தினருளால் அவ்விருவரும் ஓரிடத்தெதிரிற்றிப்பக் க
ண்டு, இவள் இவட்குச் சிறந்தாள் இனியென்குறையுள்ளது சொ
ல்லுவேனெனத் தன்குறையுறத்துணிப்பா நிற்தல். அச்சற்குச்செய்
புள்.

குவளைக்கருங்கட்கொடியேரிடையிடுகொழுகடைக்கை *
 னுடனே ததனதுயிர் கொள் மதுதன்னே யுடையயிலரை *
 தவளைத்தம்பாடி யவத்தசிறமட்பலத்தானருளில்லிப்போற் *
 ழுவளத்தலைவந்தவின்னலின்னேயிலிசொகாலுவமன். (104)

ஓரிடையனைப் பொருங்குகண்டிதன் *
 பெரிடையிடுந் துந்தனைப் பேசத்துணிந்தது.

(இ-ள்) குவளைப்பூப்போலுங் கரியகண்ணினையுங் கொடியைப்
 பொத்த இடையிலையுமுடைய இக கொடியினது கடைக்கண் உவ
 னைத் தன்னுடையயுயிரி கொன்று சொலவிற்று அகநாடகத்தொடர்
 பிலவாதவன் தன்னொரு கூற்றின் கண்ணைவத்த சிறமட்பலத்தான
 னு அந்நாயுடையாலலாதாணாப்போல உரைய வறந்தும்வண்ணம்
 ளன்னிடத்துவந்த இன்னொமையை, இவட்கு இனி யிப்பொழுத
 சொல்லுவேன். - ன-று.

கடைக்கணுவையுயிரி கொன்றதென்றது - எனக்கிடையிடுச் செய்த
 கடைக்கண் இடர் நீர்தும் வாயிலுந் தானே கூறிடிறம்வாறு.
 இன்னேயென்பது இவர்கூடிய இப்பொழுதே என்வாறு இனி
 பென்றது இவளிடையிடுபமைமயாலமயறிந்தபின்னென்பது ப
 டறின்றது. ஒருங்குகண்டி-ஒருகாலத்துகண்டும். பெய்ப்பாயி-சுழ
 ளைகைபசுசார்ந்த பெருமிதம் புயன் - மதியுடம்பித்தற்கொருப்
 பித்தல். (105)

வேழம்வினாத்தல்.

வேழம்வினாத்தலென்பது - குறையுறத்துணியாநின்றவன் என்
 குறையின்னதென்று இவருக்கு வெளிப்படக்கூறுவல்லாயின் இ
 வள மறுக்கவுங்கூயமென உட்கொண்டு, என் குறைய இன்னதென
 ற இவடானேயுணருமளவும் கரந்தமொழியாற் சிலசொல்லிப்பி
 ண்குறையுறவதே காரியமென, வேட்டைகருதிச் சென்றாலு
 க அவ்விருவருமழச்சென்று நின்று, தன்காதோன்றி இவ்விடத்தொ
 ருமதபாணவாக கண்டிரோவென வேழம் வினாவாநிற்றல். அதற்
 குச்செட்டி.

இருக்களியாயின் நியாணி மாப்பவின் பம்பணிவோர் *
 மருங்களியா உனலாடவல்லோன் னில்லையாண்டியே *
 கொருக்களியா ட்பவுயிற்று மும்மதத்திருகோடடாருநீர் *
 கருங்களியார் மதபாண புண்டோலாககண்டதுவே. (106)

ஈழபரிருவரு மிருந்தசெவ்விபு ள்
வேழம்வினாஅய் வெற்பன்சென்ற து.

(இ-ள்.) அடியவரிடத்தே அவரோடுகூடிப்பெரிய களிப்பையு
டைபெறாய் பான் இன்றிறுமாக்கும் வண்ணம் இன்பத்தை பென
கின்றதுத் தீபாடவல்லோன், தில்லைபான், அவனது மலையின் இ
டையிலே அளிகொளருங்கார்ப்ப உமிழ்ப்படாநின்ற மூன்றாம
படியும் இரண்டு கோட்டையுமுடைய நீண்ட கரிய களியார்த்த
புருமதயானை வாராநிற்பக் கண்டதுண்டோ? உராமின் ஏறு.

மருந்திறுமாப்பவெனக் கூடிற்று. அனலாடவென்பது அன
லோடாடவெனவிரியும். ஆர்ப்ப வரவெனக்கூட்டிக. ஆர்ப்பவுமி
முடையனினுமமைபும். நீட்சி - விலங்குண்டாகியநெடுமை களி-உ
ள்ளசெருக்கு. மதயானை-மதமிடையருத யானை. (இஉ)

கலைமான் வினாதுல்.

கலைமான்வினாது வென்பது- வேழம்வினாவி உட்புகுந்தபின்னர்,
தான் கண்ணாடர்ப்பட்டமை தோன்ற நின்ற, தும்முடைய க
ண்கள்மேலாக் கணைபொருதலா னுண்டாகிய புண்ணாழி இப்பு
ண்தீவில்கண் ஒருகலைமான் வரக கண்டமோவென்று கலைமான் வி
னாநிறறல். அகற்றாசெய்யுள்.

கருங்கண்ணையறிபாமைநி லீழைநிலைக்கார்ப்பொழில்வாய்:
வருங்கண்ணை பவண்டாழிவளரிளவடிவியக் கனி *
மிருங்கண்ணையகணைபொருட்புணரிப்புணத்தின் *
மருங்கண்ணையதுண்டோவந்ததீங்கொருவரண்கலையே. (இரு)

கலைமா னண்ண ல்
கலைமான் வினாது ள்.

(இ-ள்.) கரியமால் அவனறிபாமற் றண்ணை யொளித்துநின்றவ
னது தில்லைவகாப்பி னுண்டாகிய கரியபொழிலிடத்துப் புறப்ப
டாநின்ற கள்ளாற் றம்மேனிநனையும்வண்ணம் வண்டிகளாகும் வ
ளராதின்ற இளைபவல்லியை பொட்டிர், தும்முடைய பெரியக
ண்கள்மேலாக் கணைபொருதலா னுண்டாகிய புண்ணாழி
த ஒருவரண்கலை அத்தன்மையது இப்புணத்தின்கருக்கு கங்கு வ
ந்ததுண்டோ? உராமின். ஏறு.

கண்ணவென்பது கரியவென்னும் பொருளு தோர்பாகக
ச்சிதைவு. அஃது அப்பண்புருவியது கண்டுப்பெயராய்நிச்சு

மதியுடம்படுத்தல்.

மையின், கருங்கண்ணென்றார், சேற்றிற்பங்கயமென்றும் போல அறிபாமை தின்றோ வென்றனாஞ் சொற்கள் ஒரு சொல்லீரவாய் ஒளித்தோனென்றும் பெருள்பட்டி, இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. ஐதாரம் அசைதிலபெனினுமமைபும் வருங்கண்ணையென்பதற்கு உண்டாகக்கடவ கண்ணையுடைய அரும்புகளை யுடையபரன் வண்டு காலம்பார்த்த ஆழிமாறுப்பால, அம் முள்ளத்த தெவிழ்ச்சிபுண்டாமளவும் அமதுபக்கம் விடாது உழலகின்றே னென்பது பப்பப்பவருங்கண்ணையையுடையவென்றுரைப்பிதறுமமைபும். மருங்கென்பது மருங்கண்ணென கூறுதிரி, அந்நிறை. அனிக் தாகவல்லும் பொருட்டாய், அணி அண்ணெனக்குறைந் து திற்தெனினுமமைபும் மருங்கண்ணைய துண்டோ பென்பதற்கு அண்ணல நையதென்று, புனத்திம்மருங்கு தலைமை, உலையுடையதெனினுமமைபும்.

வழிவினாதுதல்.

வழிவினாதுதலென்பது- கலைமான்வினாவாநின்றவன், இவன்கருங்குணவென்று தோழியநிப, அதனோடு மாறுபடநின்று, அதகூறியாயின் துரமூர்க்குச் செல்லுதெறி கூறுமினென்றுவழிவினாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிலம்பணி கொண்டசெஞ்சிறுபங்கன்றன்சீரடிபார் *
 குலம்பணி கொள்ளவெண்க்கொடுத்தோன் கொண்டு தானணியுந் *
 சலம்பணி கொண்டமம்பலங்கொண்டவன்கார்ககயிலைச *
 சிலம்பணி கொண்டதுஞ்சிறுநர்க்குராயின்கள் சென்னெறியே..)

கலைமான்வினாப கருத்துவெற்றி ய

மலைமானண்ணல் வழிவினாப து.

(இ-ள்.) சிலம்பு தானழகுபெற்ற செய்ய சிறிய அடியையுடையாளது கூற்றையுடையான், தன்மெய்ப்படியாரலுக்கட்டல் குற்றேவல்கொள்ள எண்ணக்கொடுத்தவன், தான்கொண்டணியும் அணிகலம் பாம்பாகக்கொண்டு அம்பலத்தையிடமாகக்கொண்டவன், அவனது முகில்களையுடைய கைலக்கட் சிலம்பழகுபெற்ற துமது சிறியபூர்க்குச் செல்லு தெறியை உராயின். எ-று.

கொண்டுகொடுத்தோனென இயைப்பாருமுளர். தனக்குத்தகிதையலை இடத்து வைத்தானென்றத் தன்னடியார்க்குத் தகாத எண்ண அவர்க்குக் கொடுத்தானென்றும், அணிதற்குத்தகாத பாம்பை அணிந்தானென்றும் தனக்குத் தகுமம்பலத்தை இடமாகக்

திருக்கோவையார்:

கொண்டாநென்று, மாறுபாட்டொழுக்கங் கூறிப்பலாறும். கற
 திறுநெறிய- வினாபதற்கு மறுமொழிபொறுது பிண்ணு
 னை வினாவுதலான் இவர்களுடைய வேறென்று சொழியிய. சி
 நெறிபென்றுபாடமாயி, சிறிபெறற்பென்றுணைக்க. சி
 நியென்பது அந்நிலத்தப்பண்பு. (சே)

பதிவினாசல்.

பதிவினாசலென்பது- மாறுபடநின்று வழிவினாவும் அதற்
 கு மறுமொழி கொடாதாரா எதிர்முகமாகநின்று, வழிகுறியி
 ன் னுப்பதி கூறுதல் பழிபன்றே அது கூறுவீராயினென்று
 அளிப்பதி வினாவாநின்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

ஒருங்கடமு வையி லொற்றைக்கொள்கொள்கிற்பலவன் *
 ஒருங்கடமு ற்றுநூலாய்க்கரியுரித்தோன்கயிலை *
 யிருங்கடமு ற்பொழி லெழிற் கொம்பான் னீர்கனிச்சே *
 வருங்கடமு பகர்ந்தாற்பழியோலிஞ்ஞாழ்பலவர்க்கே. (திரு)

பதியொய்மிறினாய் மொழிபலமொழிந்
 மதியுடப்பிர்க்க மண்ணவலிந்தது.

(இ-ள்) ஒருவையிலையும் ஒருங்கே அடவேண்டித் தனிப்பைப
 க்கொண்ட சிறப்பலவன், உரிய மதமுற்றுமொழாநின்றநா
 ன்வரையையுடைய கரியையுரித்தவன், அவனது வகலக்கட் பெரி
 யகாட்டான் மூடப்படுந் பொழிற்கணிந்கின்ற எழிலையுடைய
 கொம்பையொட்டிராகிய நீங்கள் இங்கே வாரு, நூலாராயுரை
 த்தால் இம்மலைவாழ்வார்க்குப் பழிபாடோ? பழிபாயின் உணர்க்க
 ற்பாலீரலீர். எ-று.

இரண்டிமதந் கடத்திற்பிறத்தலிற் பன்மைபற்றிக் கடமென்
 றார் கொம்பான் னீர்களைன்பது முன்னிலப்பெயர் இன்னேவ
 ருங்களைன்பது எதிர்முகமாக்கியவாறு. வாருமென்பதுகுறுகி
 நின்றது.

பெயர்வினாசல.

பெயர்வினாசலென்பது-பதிவினாவும் அதற்கொன்றுங்கூறா
 தாரா, நும்பதி கூறுதல் பழிபாயின் அதனைப்பொழியின் நும்பெ
 யர்கூறுதல் பழிபன்றே இதனைக்கூறுவீராயினென்று அவரது
 பெயர் வினாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தாரொண்ணவோங்குஞ்சனடமுடிமேற்றனித்திங்களைவைத்த
 காரொண்ணவா ருங்கறையிடற்றம்பலவன்கயிலை

பூரென்னவென்னவும் வாய்திறவெனியுநிபெய்யேற்
பேரென்னவோவுனாயிர்வினாயிர்க்குழற்பெதைபரே. (இள)

பேரமைத் தேளிய

ர்

பேர்வினா

து.

(இ-ள்.) உயர்ந்த சடையானியன்ற முடிமேல் தாராத ஒருகலை யாகிய திங்களை வைத்த கொண்டலென்று சொல்லும்வண்ணம் நிறைந்த கறுப்பையுடைத்தாகிய மிடற்றையுடைய அம்பலவனது கலைக்கண் தும்முடைய ஊர்கள் பெயர் முதலாயினவற்றான் எத்தன்மையவென்று சொல்லவும் வாய்திறக்கின்றிலீர், ஊர் கூறுதல் பழியாயின், அதனையொழிவிச். தும்முடைய பெயர்கள் எத்தன்மையவோ? தறுநாற்றத்தைபும் நெய்ப்பையு முடையவாகிய குழையுடையபேசையிர், உரைப்பிராமின். ஏ-து.

தனித்திங்கள் ஒப்பிலாத திங்களெனினு மமையும். ஒருகரம்-வினா. தலைமகளுந் தோழியும் ஒருராரல்லவென்று கருதினும்போல ஊரென்னவெனப் பன்மையாற்கூறினான் என்னை, “இரந்தருறையுறது கிழவியுந் தோழியு, மொருந் சதலைப் பெய்க வெவ்விதோககிப்பறியும் பெயரும் பிறவும் வினாஅய்ப், புதுவோன் போலப் பொருந்துபு கிளந்து, மதிபுடம் பறித்தற்கு முரிய னென்ப, என்பதிலக்கணமாதலின். பேதையோயெனச் சிறுபான்மை ஏகாரம்பெற்றது. ஊருஞ்சொல்லாதாரைப் பெயாசேட்கவே வேறுகருத்துடையனென்பது விளங்கும். வாய்திறவாசொழிவீரென்பதாஉம் பாடம். (இள)

மொழிபெறுதுகூறல்.

மொழிபெறுதுகூறவென்பது- பெயர்வினாவும் வாய்திறவாமையின், இப்புனத்தார் எதிர்கொள்ளத்தக்க விருந்தினரோடு வாய்திறவாமையை விரதமாகவுடையராதல் அதுவன்றி வாய்திறக்கின்மணிசிந்துமென்பதனைச் சரதமாகவுடையராதல் இவ்விரண்டனுள்ளொன்று தப்பாதென்று கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.
இரதமுடையநடமாட்டுடையவொம்முடையர் *
வரதமுடையவணிதில்லையன்னவரிப்புனத்தார் *
விரதமுடையர்விருந்தொடுபேச்சின்மமீட்டதன்றேற் *
சரதமுடையர்மணிவாய்திறக்கற்சலக்கென்பவே. (இள)

தேமொழியவர் வாய்மொழிபெறு

மட்டவிழ்தாரோன் கட்டுகாத்த

[௨௫]

(௧௨-ள்.) வினாமையபுடைய கூத்தாட்டையுடையவர், எட்டு
டையதலைவர், அவரது வரதமுடைய அழகியநிலையையொப்பா
ராகிய இப்பனத்தூதர்நிறநிலைகள் எதிர்கொள்ளக்கூடா விருத்தின
ரோடு பேசாமையை விரகமாவது உடையர், அதுவாய்நாயில், பின்
வாய்திறக்கிற சலக்கென விழுவன மூத்தமணிகளை மெய்ப்பாவு
டையர். எ-று.

இராமென்றது நாட்டியச்சுவையையன்று, கங்கினிமையை.
நடமென்றது நாட்டியத்தையன்று, கூத்தென்னும் பொதுமை
யை. மீட்டென்பது பிறிதுமொன்றுண்டென்பதுபட வினமா
ற்றாய்திறப்பதோரிடைச்சொல். இவையாற்றற்கும் மெய்ப்பாடு இளி
வரலைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்-மதியுட்படுதல். (௫௪)

கருத்தறிவித்தல்.

கருத்தறிவித்தலென்பது-நீயிர் வாய்திறவாமைக்குக் காரணமு
டையீர் அதுகூடக்கூ இத்தலை நும்மல்குற்றத்தகுமாயின் அணி
வீராயினதைத் தலைகாட்டிநின்ற தன்கருத்தை அறிவியாற்றற்
ல். அந்நஞ்ச்செய்யள்.

விண்ணிறவாணுகலவேணிற் கண்கண்மெல்லியலைமல்லற் *
றண்ணிறமொன்றிலிருத்திநின்றோன்றனத உலகம்போன் *
யின்னிறநுண்ணிடைப்பேரெழி வெண்ணைகப்பைந்தொடியீர்.
பொன்னிறவல்குலுக்கா மோமணிநிறப்பூந்தலையே. (௫௫)

உரைத்தனாயாது
கருத்தறிவித்தது.

(இ-ள்.) வில்வினியப்பையுடைய வாணுகலையும் வேலினியல்
பையுடைய கண்களையுமுடைய மெல்லியலை அழகையுடையதன்
நிருமேனியொன்றின்கண் இருத்திநின்றவனது அம்பலத்தை
யொக்கும் யின்னினியல்பையுடைய நுண்ணிய இடைசுயயும்
பெரியவெழிலையும் வெள்ளியமுறுவலையுமுடைய பைந்தொடி
யீர், மணியினது நிறத்தையுடைய இப்பூந்தலை நும்பொன்னிற
அல்குலுக்குத் தகுமோ தகுமாயின் அணிவீராயின். எ-று.

பொன்னிறத்திற்கு மணிநிறம் பொருத்தமுடைத்தென்பது
கருத்து. பொன்னிறவல்குலென்று அல்குலின்றன்மைகூறியவத
னான், முன்னமே புணர்ச்சிநிகழ்ந்தமையுமுண்டென்பது கூறிய
வாறாயிற்று. ஆமோவென்ற ஓகாரம் கொழிப்பாரதுண்டகிழ்ச்சி
பையும் கொள்வாரது தலைமையையும் விளக்கிநின்றது. மெய்ப்
பாடும் பயனும் அவை. (௫௫)

இடைவினாத்தல்.

இடைவினாத்தலென்பது - தனதுகாட்டித் தன்சுருத்தறிவித்த அதுவழிபாடுநின்ற அம்மல்குளும் முலையும் அதிபாரமாயிராநின்ற ன இவ்வ இவ்வாறுநின்றற்குக்காரணம் யாதோவென்று அவரிடை வினாநின்றல் அதற்குச் செய்யுள்.

கலை : மேலக லுக்குந் பாரமதாரங்கண்ணாநீநிலங்கு *
முலைகீழ்ச் சிறிதின் நின்றம் முற்றுகண் நிலங்கையர்கோன் *
மலைகீழ்ச்சிறிதின் சென்றசிறந்தம்பலவாவன் பூங்கயிலைச் *
சிலைகீழ்ச்சுண்ணையன் கண்ணீர் அதுவங்கன் சிறந்திடையே. (௫௯)
உழிபதி பிறவினா ய்
மொழிபல மொழிந்த து.

(இ-ள்) மேலகக்குக் கீழாகிய அகன்றவல்குலாகிய பாரமது முக்துவடம் கண்ணிற்கு ஆர்நீநிலங்காநின்ற முலைபி கீழ் இடை சிறிதின் தானே நின்றம் முடிவுபெறாது இவ்வணைபயந்த த அன்று இலங்கையர்கோன் இவ்வணைகீழ் விழுந்தவண்ணு செ ந்த சிறந்த பவரது வளையிப்பொலி வபுடைய லகையினிந்நி ன்ற சிலபின் கீழ் வவந்த சுண்ணோலைய புருவத்தின்கீழுளவாகிய கண்ணையுடைய அம்முடைய சிறந்திடையாது? கடவுலகுநின்ற தில்லை. எ-து

பாரமது நின்றவெனவியையும். பாரம் அதுவென எழுவாயும் பயனிலையுமாகக், முலைகீழ்ச் சிறிதாயினும் ஒன்றின்நி இவ்வுரு வநின்றம் முற்றுகண் னுரைப்பாருமளர் அதுவென்றும் எதுவெ ன்றும் சாதிபற்றி ஒருமையாற்குறிஞன். மெய்ப்பாடி-அது. பய ன்-விசேடவனாகயான் மதிபுடம்படுத்தல்.

மேலைப்பாட்டாறனானும் வம்புமாக்கள் வினாவும்பெற்றியே : அமெனத் தன்னு ளுறைதோன்றாவகை வினாவினாள், இப்பாட்டி ண்டினுணும் நிலங்குறை நங்கண்ணதேயென்பது தோழிக்குப்பு லப்பட, இததததததத கொள்ளிவென்றும், அம்பிடை யாதென் றும் வினாவினாவென்பது. (௫௯)

மதிபுடம்படுத்தல் முற்றிற்று.

இருவருமுள்வழியவன்வாவுணர்தல்.

இருவருமுள்வழியவன்வாவுணர்தலென்பது - தலைமகளுந் தோழிபுமுள்வழிச்சென்று, தலைமகன் கரந்தமொழியார் தன்சுருத்து அறிவிக்க, தோழி அவனின்வழியாநின்றல்.

அதுவருமாறு, குத்திரம் - ஐய நாட லாக்வை யிரண்டு, மைய
து தோழி யவன்வர வுணர்தல்.

(இ-ள்.) ஐயுறுதல் - அறிவுநாடல் எனவியைபிரண்டும் இருவரு
முள்வழியவன்வரவுணர்தலாம். எ-று அவற்றுள், —

ஐயுறுதல்.

ஐயுறுதலென்பது - தலை மகன் தழைக்கொண்டு நின்று காந்தமொ
ழியாற் றன்கருத்தறிக்கா, மேனியொளியிலுந் இப்புணத்தினி
ன்றும் போகாது யானையோடு எனவ்வினாவி இவ்வாறு பொய்கு
றாநின்ற இவன் யாவனோவெனத் தோழி அவனையெய்துந் கூறு
நிற்பல். அதற்குச் செய்துள்.

பல்லிலனாகப்பகலெவென்றோ நீல்லபாடலர்போ *
வெல்லிலனாகத்தொடென வ்வினாவின்யாவன்கொலாம் *
விலவிலனாகத்தழைக்கையில் வேட்டைகொண்டாட்டமெய்யோர் *
சொல்லிலனாகற்றவாகடவானிச்சுணப்புனமே. (சூய)

அடற்குறிவேலோன் றொடர்ச்சிநேக்கித் த
கையற்பாங்கி யையமுற்ற து.

(இ-ள்) பல்லிலனாவண்ணம் பகலோனைவென்றவனது தில்லை
கையப் பாடாதாணாப்போல ஒளியையுடையனல்லன், ஆயினும் வி
னாவப்படுகின்றன. யானையும் எனமுமாயிருந்தன, வில்லைபுடைய
னல்லல், கையின் நாகமரத்தின்றிழைகளாயினும், கொண்டாடப்
படுகின்றது வேட்டை, கண்டவாற்றாள் மெய்யாயிருப்பதொரு
சொல்லுபுதுடையனல்லன், இவன் பொய்யுரைப்பக்கற்றவாறு எ
ல்! பொய்யுரைத்து வறிதுபோவானுமல்லன், ஈண்டொருகுறை
யுடையான்போல இச்சுணப்புனத்தைக் கடவான், இவன் யாவ
னோ! எ-று.

வினாவென்பது ஆகுபெயர். 'ஆ' வியப்பிச்சுக்குறிப்பு. ஆகத்
தொனெனமென்றுபாடமோதி, ஆகத்தொளியில் செனவுரைப்பா
ருமுளர். வினாய் என்பதுபாடமாயின், வாராநின்றவென ஒருசொ
ல்வருவித்து முடிக்க வினாய்க் கடவானென்று கூட்டுவாருமுளர்.
கையல்-புணையப்பிதல். மெய்ப்பாடு- மருட்கை. பயன்- உசாவி
யையுத்திர்தல். (சூய)

அறிவுநாடல்.

அறிவுநாடலென்பது - இவன் யாவனோவென்றையறாநின்ற தோ
ழி பேராராய்ச்சியளாதலின், அவன் கூறியவழியே நாடாது வந்
துதங்குளிடைக்கேமுடிதலின், இவ்வையர்வார்த்தை இருந்தவாற்றா

ன் ஆழமுடைத்தாயிருந்ததென்று அவனினவறிபாற்றில். அதற்குச் செய்து.

ஆழமன்னொருவுடைத்திவ்வையர்வார்த்தைபனங்கினைந்து
வீழமுன் லொக யவமபவத்தான்வெற்பிணிப்புனத்தே
வேழமுன்னுய்க்கலையாய்ப்பிறவாய்ப்பின்னுமென்றழைய
மாணமுமன்னொருக்கியிடையர்க்கழிந்ததுவந்துவந்தே. (௭௧)
வெறபுள்ளினுப சொறபதநோக்
நெறிசுழற்பாங்கி யறிவுநாடியது.

(இ-ள்.) முற்காலத்து அனங்கன் அழிந்து பொடியாய்வீழ நோக்கிய அடபலத்தானதுவெற்பின் இப்பனத்தின்கண்ணே கூறுவது முன் வேழமாய், பின் கலையாய், பின் வேறுசிலவாய், பின் னும் மெல்லியதனழமாய், வந்துவந்து, முடிவிற பேதைமையை யுடைய மெல்லிய நோக்கத்தை யுடையானது இடையாய்விட்டது, அதனால் இவ்வையர்வார்த்தை இருந்தவாற்றான் ஆழமுடைத்து. எ-று.

மன்னும் ஓவும் அசைநிலை. இப்புனத்தேயென்றது இவளிருந்தபுனத்தேயென்றவாறு. மெல்லிய நோக்கத்தை யுடையான் இடைபோலப் பொய்யாய்விட்ட தென்பாருமுளர். பின்னுமென்றது முன்னினினுவே ஐபந்தாராநிற்பப் பின்னுமொன்று கூறினென்பதுபட நின்றது. தங்கண்வந்த முடிசலின் வந்துவந்தென்றான். சொற்பதம்-சொல்லளவு. அறிவுநாடியது- அறிவானுடியது. மெய்ப்பாடி-மருட்கையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன்-ஐபந்தார்தல். (௭௧)

இருவருமுள்வழியவன்வாவணர்தல் முற்றிற்று.

முன்னுறவுணர்தல்.

சூத்திரம்- வாட்டம் வினாதன் முன்னுறவுணர்தல், கூட்டியுணருந் குறிப்புணராகும்.

(இ-ள்.) வாட்டம்வினாதல் எனவிலிதொன்றும் முன்னுறவுணர்தலாம். எ-று.

அது தலைமகன் இடையன்னவினாதற்கெல்லாம் தோழி மறுமொழி கொடாளாகத் தலைமகன் வாடினான், வாடவே தலைமகனும் அது கண்டு வாடினான், ஆதலால் இருவரது வாட்டமும் வினாவட்டமுதல் அன்றியும் முன்னர்த் தலைமகனது வாட்டத்தைப் பாங்கன் வினாதபோலத் தலைவியது வாட்டத்தையும் பாங்கி வினாதலாம். முன்னுற்றதனுபுணர்தலானே இதற்கு முன்னுறவுணர்தல் என்று

[௮௪]

பெயராயிற்று அக்கோவை தலைமனைப் பாங்கள் வினாபவாறு
பெயர் தலைமனையம் பாசனா ினா இவள்வாடியதென ஐயுற்று
ணர்ச்சி. இவன் தலைமனை வினாவது இயற்கை யிதாதி இடந்தலை
யிற்றுவிதி வெண்கொள்க. என்னை, தோழியும் பாக்கனைப் போல
ப் பிறல்வாறுவற்ற தலைமனைவினாவப் பெறாளாவெனின், வி
னாவான். ஏதறிந்த? தலைமனை ஒருபொழுதும் விடாத தோழி இ
வளை இத்தலைவகா றங்காணுமோவெனின், காணும் காணின், இய
ற்கைப் பணர்ச்சியை நீக்கத்து இவளதுவாட்டம் தோழி காண
தோழியாட்சை என்னின், இவரைக்கூட்டி முடித்த விதி தோழிக்
கோ தலைமனை வாட்டம் புலனாகாமையறக்கும், என்னை, பா
ல்கற்கூட்டமுட இடந்தலைப்பாங்கம் நடக்கவேண்டி. அல்லதூஉம்,
தலைமனைவரும் தலைமனைவரும் வாட்டம் ஒகாநிகழினும் இயற்
மைப்பினர் சிவது இறுதிக்கூட்டலைமனைப் பாங்குகூடியும்,
தலைமனைப் பாங்குகூடியுஞ் செய்தாராயினும், தலைமனை வாட்ட
த்தைப் பாங்கள் வினாவது தலைமனையாகலான முன் வினாவப்படு
ம். பாங்கள் வினாவிப்பின்னர் பாங்கி வினாவப்படும். ஆகலால்
இடந்தலைப்பாட்டினாறுதேயே தோழிக்கு வாட்டம்வினாதற்கு இட
மாயிற்றெனவறிக.

கூட்டியுணர்நி குறிப்பனாயாகுமென்றது இந்நவாட்டம் வி
னாதற்குப் பக்கக்கிளவியாகச் செறல் அணிதல முதலாக முன்னு
ரைக்கப்பட்ட கிளவியெல்லாங் கூட்டியுணர்த்துக் கொள்ளப்படு
மென்றவாறு. என்னை பக்கக்கிளவியாமாது? தலைமனை தனதுவா
ட்டத்தால் அகவனம்பலவும் வினாபனவெல்லாம் தலைமனை தனது
வாட்டத்தாலுணர்த்தாற்போலாயின. என்னை, அகவனவெல்லாம் அ
யன்வினாபதற்குத் தோழி மறுமொழி கொடாது நிற்பலானென
வறிக.

வாட்டம்வினாதல்.

வாட்டம்வினாதலென்பது - தலைமனை மதிபுடம்படுத்தவருந்
தாழிப்பகன்று, எம்பெருமான் எம்பொருட்டான் இவ்வாறு இ
டப்பட்டாநின்றனெனத் தலைமனை தன்னுள்ளே கவன்றுவருந்தா
நிற்க, அதுகண்டு, அனையாடிச் சிலம்பெனிரைமுத்தோ பிறிதொன்
நின்று நீ வாடியதென்னெனத் தோழி தலைமனை வாட்ட
ம் வினாவ நிற்பல். அதற்குச் செய்யுள்.

திருத்தம்பயின் தவன் சிற்றம்பலத்து நெற்றித்தனிக்க

*

வினாருத்தம்பயிலுந் தெயிலையினுபர்குமிநிற்

*

குறைபுறவுணர்தல்.

திருத்தம்பயி லுஞ்சுணகுடைந்தாடிச்சிலம்பெதிர்கூய் *
வருத்தம்பயி னு லெல்லோவல்லி மல்லிபவ்வாடியதே. (௭௨)

மின்னிடைமடந்தை சன்னிபனோக் கி

ஈங்குமென்முலைப் பாங்குபசுந்த னு.

(இ-ள்) கிற்றம்பலத்தின்கண் திருத்தத்தையிடைவிடாதேயாடி
பவன், தெற்றிபிலுண்டாகிய தனிககண்ணையுடைய ஒப்பினாதான்,
அவன் பயிலுங் கையாகிய மலையினது உயர்ந்தவுசுகிபிற் புணர்
ணிபநீர் இடையறுகுநிற்குஞ் சூனையைக் குடைந்தாடிச் சிலம்பு
ற்கெதிரழைத்து இய்வாறு வருத்தத்தைச் செய்பும் வினாவுடைய
ப் பயின்றோடு மிதிதொன்றிநோவு வல்லிபோதும் மெல்லிபவ்வ
யினைபுறடபாள் வாடியது! என

வருத்தம்-ஆகுபெயர். மெய்ப்பாடு-மருட்கை. பவன்-தலைமக
ட்குற்ற வாட்டமுணர்தல். (௭௨)

முன்னுறவுணர்தல் முற்றிற்று.

குறைபுறவுணர்தல்.

குறைபுறவுணர்தலாவது தலைமகன் குறைபுறத் தேழி அதனை
தீதுணர்ந்துணர்திற்றல்.

அதுவருமாறு-குந்திரம். குறையுற்று தீற்ற வலங்குறிப் பநிசு,
லவள்குறிப் பநிகலோடவர்தினை வெண்ணல், கூறிய நாவற்குப் கு
றைபுறவுணர்வெனத், தேறிய பொருளிற் மெறிந்நிதி நோகு.

(இ-ள்.) குறையுற்றுநின்றல்- அவன்குறிப்பநிசு - அவள்குறிப்
பநிசு- வருவர்தினைவுமொருவழியுணர்தல் எனவிலைநாற்கும் கு
றைபுறவுணர்தலாம். என. அவற்றுள்,—

குறையுற்றுநின்றல்.

குறையுற்றுநின்றவென்பது-தலைமகன் துவாட்டங்கண்ணி ஐயுறு
நின்ற தொழியிடைச் சென்று, பான் உங்களுக்கெல்லாத் தொழினு
த்தும் வல்லென் நீயிர் வேண் பவதென்குறு மொருவழியிற் பான் அ
து செய்பக்குறையிலலைபென இழிந்தகொல்லால் தலைமகன் தன்
னின்னவுதோன்ற ஐயறக்கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மயிககோகடலின்விடுதிவிலன்மறிநிறாமீன் *

படுக்கோபணிலம்பலகுளிக்கோபரன்நிலைமுன்றிற் *

கொடுக்கோவனைமற்றுநம்மைபர்க்காயகுற்றேயுல்செய்கோ *

தொடுக்கோபணியிரணியீர்மலர்நுஞ்சுகிமுழந்தே. (௭௩)

குறையுற்ற வேலவ

குறையுற்ற

திருக்கோவைபார்.

(இ-ள்) விடப்படுந்திமிலைக் கடவின்சட்செலுத்துவேனோ? அந்நிக் கீழ்மேலாந் திரையையுடைய கிளர்ந்தகடலிற்புக்கு மீனைப் பறிப்பேனோ? ஒருகுளிப்பின்சுட்பலபண்ணிக் களையுடெடுப்பேனோ? பரனது தில்லைமுற்றத்திற்சென்று எல்லாருக்கிணச் சங்கவளைகளை விற்பேனோ? அன்றி நுழைமையன் மாரீர்க்குப்பொருந்தின குற்றேவலகளைச் செய்வேனோ? அணியப்பயிற் தேனாலீரியமலையை நஞ்சரிசுமுற்குத் தொடுப்பேனோ? நீயிர் சுவண்டியது சொல்லுமி-எ-று.

மற்று-வினைமாற்று. இவன் உயர்ந்ததலைமகனாதவின் அவர் தன்னைவேறுபடவுணராமையகூறியவாறு. நுழைநிரந்து குறையுறுதற்கிடங்காட்டிக் குறையுறுவணர்சுற்கு இயைபுபடக் குறையுறுமாற்றை ஈண்டிக்கூறினான். இது திணையக்கம். எனனை, “உரிப்பொருள் எல்லையுடையவன் பெறுமே,, எ-ம். “புனவர் உடைய படைப்பிணையலதிர் சங்குகதிரலமருங்கழனியு ம் பிறங்குநீர்ச சேர்ப்பினும் புள்ளொருங்கெழுமே,, எ-ம் சொன்னாராகலின். உடையபாடி-இளிவரல். பயல்-குறையுறுதல். (சூக)

அவன்குறிப்பறிதல்.

அவன்குறிப்பறிதலென்பது-குறையுறுநின்றவன் முகத்தே தலைமகனதுசெயல் புலப்படக்கண்டு, இவ்வண்ணல் குறிப்பு இவளிடத்ததெனத் தோழி தலைமகனது நினைவு அணிந்துணராநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அளியமல் னும்மொன்றுடைத்தண்ணிலண்ணரன் லில்லையன் னார்
கிளியை மன்னுங்கடியச் செல்லநிற்பிற்கிளரளகத் *
தனியமர்ந்தேறினவநிதேயிருப்பிற் பளிக்கறித்த [த்தே.

மொளியமர்ந்தாங்கொன்றுபோன்றொன்று தோன்றுமொளி முக

பொற்றொடித்தோளிதன் சிற்றிடைப்பாங் கி

வெறிப்பூஞ்சிலம்பன் குறிப்பறித்த னு.

(இ-ள்.) அரனது தில்லைபையொப்பாள் புனத்துமன்னுங்கிளியைக்கடியவதற்குச் சிறிதகலநிற்பினும், இவளுடைய விளங்குநின்ற அளகத்தின்கண் வண்டிகள் மேலியேறினும், இவள் வாளாவிருப்பினும், இவன்தொளியையுடைய முகத்தின்கண்ணே பளிக்குதல் னிறத்தவையிட்டுத் தண்ணையிட்டுத் திறத்தை மேலினுற்போல முன் வேறொன்றுபோன்றிருந்து பின்னிவள்குறிப்பாங்கிய வேறொன்று தோன்றுநின்றது. அதனால் அளிய அண்ணலது குறிப்பு மன்னுமொன்றுடைத்து, அஃகிவள்கண்ணதேபோலும். எ-று.

கிளியைமன்னுமென்புழி மன்னும் அசைநிலையெனினுமமைம
பம். ஒன்றுபோன்றொன்றுதோன்றுமென்றது - கிளியைக்கடியச்
சிறிதுபுடைபெயரின் நெட்டிடைசுழிந்த - ந்தோல ஆற்றாநுகலா
னுய், வண்டிமுசப் பொருளென்று வருந்தி வண்டையோச்சுவா
ன்போலச் செறலாணுய், வாளாவிருப்பித் கண் முன்புறுதலாணு
ய், இவள் கண்ணிசுழ்ச்சி இவன் முகத்தே புலப்படாநின்றது. எ-று.
ஈறி வறிதேயிருப்பினைன்பது பாடமாயிற், அளியேறி அளகத்
தின் கட்டிநிறுப்பினுமெனவுணர்க்க. ஒளிர் முகமேயென்பது உ
ம்பாடம். (௬௪)

அவள்குறிப்பறிதல்.

அவள்குறிப்பறிதலென்பது - தலைமகனது நினைவறிந்த தோழி
இ-ளிடத்து இவனினைவேயன்றி இவனிடத்து இவள் நினைவு மு
ண்டோவெனத் தலை மகனோடே, அவன் முகத்தேயும் அவன் செ
யல் புலப்படக்கூடாது, இவ்வொண்ணுதல் குறிப்புமொன்றுடைத்
தென அவனின் வந்த துணிந்துணராநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.
பிழைகொண்டொருவர்க்கெடாதென்புசெய்யிற்பிறவிபென்னு
முழைகொண்டொருவன் செல்வாமைநின்றம் பலத்தாடுமுன்னோ
னுழைகொண்டொருங்கிருநோக்கம்பயின்றவெம்மொண்ணுதன் மாந்
தழைகொண்டொருவனென்னமுன்னமுள்ளத்தழைத்திடுமே. ()

ஆங்கவள் குறிப்பு ப்
பாங்கி பகர்ந்தது.

(இ-ள்.) பிழைக்கலைப்பொருந்தித் தன்கட்செல்லாதுநீக்கி இவ்
வாறுகெடாதே ஒருவர் அன்புசெய்யு மாயின் அவன் பிறவிபெ
ன்னாநின்ற பாழியையடைந்து செல்லாதவண்ணம் அம்பலத்தின்
கணின்றுநிம் எல்லாப்பொருட்கும் முன்னாயவனது உழைமாண
மருனோக்கத்தாலொத்து வெள்ளோநோக்கமும் அவ்வுழைக்கில்லா
த எள்ளநோக்கமுமாகிய இருநோக்கத்தையும் ஒருங்கே செய்யக்
கற்ற எம்முடைய ஒண்ணுதல், மாந்தழைப்பைக் கொண்டொருவ
னென்று சொல்லுவதன்முன், உள்ளத்தழையாநின்றாள், அதனால்
இவள்குறிப்பு இவன் கண்ணதேபோலும். எ-று.

அடைந்தார்பிழைப்பிற், தலையாயினார் பிழையையுட்கொண்ட
மைதலும், இடையாயினார் அவரைத் துறத்தலும், கையாயினார்
அவரைக்கெடுத்தலும் உலகத்துண்மையின், அம்மூவகையுஞ் செ
ய்துநெனினுமமையும். பிறிதுணர்ப்பாருமுளர். ஒருவியென்னும்

வினையெச்சம் கெடாதென்னு மெந்நீர்மறைவினையெச்சத்திற் கெ
டுதலோடுமுடிந்தது. (சு.சு.)

இருவர் நினைவு மொருவழியுணர்தல்.

இருவர் நினைவுமொருவழியுணர்தலென்பது - இருவர் நினைவுக்க
ண்டு இன்புறுநின்றதோழி இவ்விருவரும் இவ்விடத்துவந்தகாரிய
ம் இவன்முகமாகிய தாமரைக்கண் இவள்கண்ணாகிய வண்டு இன்ப
த்தேனையுண்டு எழில்பெறவந்த இத்துணையல்லது பிறிதில்லைபெ
ன அவ்விருவரது நினைவுநுணிந்துணராநின்றல். அதற்குச்செ
ய்யுள்.

மெய்யேயிவற்கில்லைவேட்டையின்மேன்மனமீட்டவளும் *
பொய்யேபுனத்தினைகாப்பதிறபுலியூரையான் *
மையேர்குலனைக்கண்வண்டினம்வாழுஞ்செந்தாமரைவா *
யெய்யேமெனினுங்குடைந்தின்பத்தேனுண்டெழிறருமே.

அன்புறுறோக் காங்கறி ந்
தின்பறுதோழி யெண்ணிய னு.

(இ-ள்.) இறைவனதுபுலியூரை யொப்பாருடைய மையமுறைய
யுடைய குவளைபோலுங்கண்ணாகிய வண்டினம், தான்வாழ்ந்தற்குத்
தரும் இவன் முகமாகிய செந்தாமரைமலர்க்கண், யாமறியேமாயி
னும், குடைந்து இன்பமாகிய தேனையுண்டு, எழில்பெறாநின்ற
து! அதனால் இவற்கு மெய்யாகவே வேட்டையின்மேல் உள்ளமி
ல்லை. இவளும் புனத்தினையைக் காப்பது பொய்யே. எ-று.

மீட்டென்பதற்கு மீட்டதன்றேலென்பழி உரைத்ததுரைக்க.
எர்குலையென்னுமியலபு புரண்டையாற்கொள்க. வண்டின்மெ
ன்றான், தோக்கத்தின் பன்மைகருதி. எய்யேமெனினுமென்பதற்
கு ஒருவனையொருவரறியேமென்றிருப் பினுமெனினுமமையும்.
எழிறருதல் - எழிலப்பலப்படுத்துதல். இன்புறுறோழி - இருவர்
காதலையுங்கண்டன்புறுறோழி. ஐயநீங்கித்தெளிதலான் இன்புறு
மெனினுமமையும். அன்றியும் இவளுடையநலத்திற்கேற்ற நலத்
தையுடைய தலைமகனைக் கண்டன்புறுறோழி. என்னை, களவொ
ழுக்கத்தில் எழினல முடையானொருவனைக்கண்டு இன்புறுக்கடவ
மொவெனின், எழினலமேயன்று, பின் அறத்தொடுநிலைநின்று கூ
ட்டியகை அகத்தமிழினதிலக்கணமாதலால் தன்ருரவர் வினைவத் தா
னறக்கொடுநிற்குமிடத்துக் குரவர் தாமேசென்று மகட்கொழிக்
குங்குடிப்பிறப்பினால் உயர்ச்சியையுடையனாகலானும் இன்புற்ற

நாணநாட்டம்.

ள். இவைமூன்றற்கும் மெய்ப்பாடி- பெருமிதம். பயன் - துணித்
துணர்தல். இவைமூன்றும் குறையுறவுணர்தல். என்னை, “இருவரு
முள்வழி யவன்வர வுணர்தன், முன்னுற வுணர்தல் குறையுற வுண
ர்தலென், மம்முன் நென்ப தோழிக் குணர்ச்சி,, என்பவாகலின்.
குறையுறவுணர்தல் முற்றிற்று.

நாணநாட்டம்.

இனிமுன்னர் “நன்னிலநாணம்,, என்றோதப்பட்டநாணநாட்
டமென்பது- இருவரிநினைவு ஐயமறத் துணிந்ததோழி அவரது
கூட்டமுண்மை அறிவது காரணமாகத் தலைமகளை நாணநாட் நிற்
றல். நன்னிலநாணமென்றது நல்லநிலப்பெற்றநாணம் நல்லநிலை
யாவது-நாணவு நயங்கவுநாடுதல் அகத்தமிழிலக்கணமன்றாகலா
ன் இக்கோவை இஃதாமென்னுமிடம்பெற்றதாம். என்னை, தலைம
கன் கணக்குத் தலைமகனோடு இனடாகிய புணர்ச்சியொழுக்கத்துக்கு
இவள் காவற்றோழிபாகையான் இடையூறுமென்னும் உள்ளத்த
ளாய்நின்று, இவ்வொழுக்கத்தைத் தோழிபறியின் நன்மென்னும்
நினைவு வாராநிற்க, அவ்விடத்திலே இவள் நாணநாடுகையின், நன்
னிலை நாணமென்றார். என்னை. “நாணவு நயங்கவு நாடா தோழி,
காணங் காலத் தலைமக டேத்து,, என்பவாகலின்.

சூத்திரம். பிறைதொழு கென்றல் பின்னு மவளை, யுறவென
வேறுபடுத்தி யுரைத்தல், சூனையாடல் கூற நோற்றல் கண்டு, பண
ர்ச்சி யுரைத்தல் பொதுவெனக் கூறி, மதியுடம்பிதல் வழிநா
ண நயங்கல், புலியிசை வைத்தல் புகலுங்காலே.

(இ-ள்.) பிறைதொழுகென்றல்- வேறுபடுத்துக்கூறல்- சூனையா
டல். கூறிநகைத்தல்- புணர்ச்சியுரைத்தல் - மதியுடம்பிதல் என வி
வையந்நும் நாணநாட்டமாம். புலியிசைவைத்தல் எனவினேதொ
ன்றும் நயங்கநாட்டமாம். ஏ-று. அவற்றுள்,—

பிறைதொழுகென்றல்.

பிறைதொழுகென்றலென்பது- பிறைபக்காட்டிக் தான்றொ
ழுதுநின்று, நீயும் இதனைத்தொழுவாயாகவெனத் தோழி தலைம
கனது புணர்ச்சிநினைவறிபாறிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.
மைவார்க்குக்கண்ணிசெங்கரங்கூப்புமறந்நுமற்றப்
பொய்வானவறிற்புகாதுதன்பொற்கழற்கேயடிபே

திருக்கோவைபார்.

ஊய்வான்புகவொளிர் தில்லைநின்றோன் சடைமேலதொத்துச் *
செவ்வானடைந்தபுகங்கதிர்வெள்ளைச் சிறுபிறைக்கே. (௬௭)

பிறைதொழுசென்று பேதைமாத னா
நறறுசுற்பாங்கி நானநாட்டிய னா.

(இ-ள்.) மறந்தும் பொய்ம்மைபையுடைய அவ்வானவரிடத்து
ப் பகாதே தன்னுடைய பொன்னுணியன்ற சழலையுடைய திருவ
டிகளிலே அடியேன் உய்யவேண்டிப் புக விளங்குந் தில்லைக்கட் க
ட்டிலுநாட் தின்றுவனுடைய சடைக்கண்ணதாகிய பிவறமையொத்
துச் செக்கர்வானையடைந்த செவ்விக் சிறுபையுடைய வெள்ளையா
கிய சிறியபிறைக்கே, மைபையுடைய நெடிய கரிய கண்ணையு
டையாய், தினதுசெய்ய கைகளைக் கூப்புவாயாக. ௭-று.

மறந்துமென்பது ஈண்டு அறியாதுமென்னும்பொருட்டாய்த் தி
ன்றது. மற்று- அகசநிலை. மற்றையென்பது பாடமாயின், அல்
லாத பொய்வானவொன்றுணர்க்க. இனமல்லராயினும் இண்
பாக உலகத்தாராற் கூறப்படுதலின் அவ்வாறுகூறினார். “மூலொ
ன் நேயெம் பிராளுமி மெண்ணி, என்பதூஉம் அக்கருத்தெப
ற்றிவந்தது. பிறர்கூறும்பெருமை அவர்க்குண்டையிற் பொய்வா
னவொன்றார் எனக்குப்பொறிபுணர்வல்ல தின்மையிற் கண்கவரு
ந்திருடேனிகாட்டி எண்ணவெத்தானென்னுங்கருததால், உய்வான்
புகத்தில்லைநின்றோனென்றார். சடை செக்கர்வானத்திற்குவமை.()

வேறுபடுத்திச்சுறல்.

வேறுபடுத்திச்சுறலென்பது - பிறைதொழுது தலைசாய்த்து
நாணி நிலங்கிளைபாற்றிப் பக் கண்டு,பின்னும் இவன்வழிபேறொழு
கி இதனையறிவோடென உட்கொண்டு, நீபோய்ச் சூனைபாடிவா
வென்ன, அவளும் அதற்கிசைந்துபோய் அவளோடு தலைப்பெட்
துவா,அக்குறியறிந்து அவளை வரையணங்காகப் புனைந்து வேறு
படுத்திச் சுறுநிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்.

அககிசைநவாமணிகோர்கண்டனம்பலவன்மலயத் *
திக்குன்றவாணர்கொழுந்திச்செழுந்தண்புனமுடையா *
ரக்குன்றவாறமர்ந்தாடச்சென்றாங்கடவ்வவையே *
யொககிசைநவாறணங்கேயிணங்காகுமுனக்கவளே. (௬௮)

வேய்வளைத்தோளியை வேறுபாடுக ண்
டாய்வளைத்தோழி யணங்கென்ற னா.

(இ-ள்) அக்காகிய நல்லமணிபொருந்திய மிடற்றையுடையா

தரணநாட்டம்.

ன், அம்பலவன், அவனது பொதியின்மல்தீன்கணுளாகிய இக்ஞாந்தரவாணருடைய மகளாகிய வளவிய இத்தண்டுகை காவலுடையாள் அக்குன்றத்தின்கணுண்டாகிய ஆற்றைமேவி ஆடப் போயினாள், நின்றுறுப்புக்கள் அவளுறுப்புக்களாகிய ஆவரணப் பெயொக்கிற்படி, எண்ணங்கே, நினக்கு அவளினங்காடும், அதனால் அவளைக் கண்டு போவாயாக. எ-று.

இன் - அல்லாதிச்சாரியை. மலையத்திக்குன்றமென்று இயைப்பா
ருமுளர். (சு.அ)

சுவையாடல்கூறிநகர்த்தல்.

சுனையாடல்கூற்றைக்கத்தலென்பது - வேறுபடுத்திக்கூற நான் ல்கையி, சுனையாடினால் இவ்வாறு அழிந்தழியாத குங்குமமும் அளக்கத்தப்பிய தாதும் இற்றிறமுந்தருடாயின் யாணூர் சுனையாடிக்காண் ப்பெண்ணை தோழி தலைமகளோடு நகையாடாற்றில். அதற்குச்செய்யுள்.

செந்திரமேனியெண்ணீரணிவோன் தில்லையம்பலம்போ
லத்திற¹மீனினினை கொங்கையிலங்கழிக்குங்குமமு
டைந்திறவார்குழைமாலைபுந்தாதுமவளாய்மதஞ்சே
ரிந்திறமும்பெரிசியாணங்குடைவனிருஞ்சுனையே. (சூசு)

மாணநாட்டிய வாரீசுழற்பேதை யை
நாணநாட்டி நகைசெய்த து.

(இ-ள்.) செய்யுறத்தையுடைய மேனிக்கண் வெள்ளியநீற்றை அழகிய திலகமும்பலத்தையொக்கும் அழகிய நிறத்தையுடையதாகிய மேனியையுடைய தின்னுடைய கொங்கைகளில் அங் விடத்தழிந்த குங்குமத்தையும், மையப்போலுநிறத்தையுடைய நெடியகுழலின் மாலையையும், அளகத்தப்பியதாழையும், மேனி முழுதையுஞ்ஞாந மதத்தைச்சேர்ந்த இந்நிறத்தையும் பெறுவெனப்பின், நீகுடைந்த பெரியஎனைய யாதுங்குடைவேல். எ-று.

அம்பலம்போன்மேனியெனவியையும். அங்கதிகுங்குமமென்றது முயக்கத்தான் அழியும் அவ்விடத்தழிந்த குங்குமம். எ-று. மைன்றிறவாரீசுமுற்கண் மாலையுந் தானும் வளாவ இதனையும் இதனையும் பெறினென எச்சந்திரித்துணாப்பினுமடையும். வளாவுதல்-புணர்ச்சிக்காலத்திற் மாலையின் முறிந்தமலரும் அளகத்தப்பி

யதானது சிதறிக் குங்குமத்தினமுந்தி வாங்குதற்கருமைபாக விர ழுதல். மதமென்றது காமக்களிப்பானுண்டாகிய கதிர்ப்பை. ()

புணர்ச்சியுரைத்தல்.

புணர்ச்சியுரைத்தலென்பது-சுணையாடல் கூறி நகையாடாநின்ற சோழி, அடங்கிய நியாடிய அப்பெரியகண்ணதான் கண்ணிவப்ப லாடிகிட்டுப்பாணிதொடரும் வரைமலரைச் சூட்டவற்றோ சொ ல்வாயாகவே அப்புணர்ச்சி உரையாற்றறல். அதற்குச்செய்யுள்.

பருங்கண்மலர் கொலைவேழப்படையோன்படப்படந்தித் *
தருநி னாறு நிழிலையம்பலத்தோன்றடபால்வளாவய்க் *
கருங்கண்ணியப்பகலினாயினரிப்பக்கண்ணொளிபுண் *
வருங்கண்மலையெல சூட்டவற்றோமுற்றவீவால்சுண்ணிய. (எஃ)

மருககுறி நோக்கி ப்

டணாகசு புரைத்த து.

(இ-ள்) பரியகண்ணியும் விரும்பப்பெற்ற கொலையையுமுடைய கருப்புச்சிவையெ படையையுடையவன் மாளச் செல்லுந் தீ யைத்தருநி கண்ணியுடைத்தாகிய துதலையுடைய தில்லையம்பலத் தானது பெரியமாலவரையிடத்து நியாடிய அப்பெரியகண்ணைய கண்ணிவப்ப, தொண்டைக்கனிபேரனும் வாய் விளர்ப்ப, அளிகள் பின்னொடாந்துவருந் கண்ணிற்கு ஆருங்கள்ளையுடைய மலை மல ரைச்சூட்டவற்றோ? சொல்வாயாக. ஏ-று.

பருங்கண்ணென்மெலிந்துநின்றது. தடமும் மாலும் பெரு மையாகலின் மிகப்பெரியவென்பது விளங்கும். தடம்-தாண்டா யெனினுமமையும். வருங்கண்வரைமலரென்பது பாடமாயின், அ னித்தொடரு மிடந்தையுடைய வரைமலரென்க. இடமென்றது பூ னினேகத்தெதிர்தை. இன்னும் வரைமலரென்பது- ஒருபூவை முழு துஞ்சூட்டி ஓடியின் தலை அடியையறிந்து பேண வேண்டி வா ங்குதலுக்கூடும். ஆசையால் ஓவளிக்கறியாமற் றோழியறிவது ப யுரை ஒருபூயின் முறித்த தொருகிறியறிதமைச் சூட்டினாள் ஆ சையான் வரைந்தமலரென்றாளாம். மற்று-அகசநிலை இவைநான் கும்நாணநாட்டம். மெய்ப்பாதி-நகையாடல்-காவரநாடியுணர்ந்தல்.

இவை முன்னுறவுணர்ச்சியில்கற்பம். இவைநான்கும் பெரு ந்தினைப்பாற்படும். என்னை, அகத்தமிழ்ச்சிதைவாகவாய். என்னை, கைக்கிளை பெருந்தினை யகப்புற மாகும், இவற்றுள், கைக்கிளை

யென்பது ஒருதலைக்காமம். பெருந்திணையென்பது பொருந்தாக்காமம். எனவே “ஒப்பிய கூட்டமு முடிந்தோர் முடிக்கமுன், செப்பிய வகத்தமிழ்ச் சிவதவும் பெருந்திணை, எப்படியாகும். நாணநாடலாகாமை - இவன்பெருநாணினைளாமலாய், சாப்பிடிவற்றது செய்தகாரியத்தைப்பிறாழியிற் இறந்துபடுமா தலால், நாணநாட்டமாகாது. நசிங்கநாட்டமுமாகாது, இருவர்க்கும் உயிரொன்றாவான் இறந்துபடுமாதலின். ஆகலால், அகத்தமிழிநாடு இவை வமுவாயின. இனி இதற்கு வருவனமதி “நயிலிலைநாட்டம், என்பது எனநினை.

(எம்)

மதியுடம்படுதல்.

மதியுடம்படுதலென்பது - பலபடியும் நாணநாட்டக் கூட்டமுண்ணுமயுணர்ந்ததோழி இம்மலையிற் துது இயிற்றும். இப்பகுத்துன்பங்கள் பொதுவாய் வாராநின்றன அதனால் முடிபிருவாக்குமயிரொன்றையென வியந்துகூறுநிற்றல் அதற்குச்சொப்பின.

காகத்திருகண்ணிற்கொன்றேமணிகலந்தாங்கிருவ *
 பாகத்துளொருயிர்கண்டளம்பாயின்று பாகவையுமா *
 மேகத்தொருவனிருப்பொழிபலம்பலவன் மலையிற் *
 ரோகைக்குந்தோன்றற்குமொன்றாய்வருமின்பத்துன்பங்களே.()

அயிலவேற்கண்ணியொடாடவன்றனக்குயிரொன்றென
 மயிலியற்றோழி மதியுடம்பட்டது.

(இ-ள்.) எல்லாப்பொருள்களுமாய் விரியும் ஒன்றையுடையவொருவன், பெரியபொழியில்களாற் குழிப்பட்டு அப்பலத்தையுடையான், அவனது மலையில் இத்தோகைக்கும் மிகத்தோன்றற்கும் இப்பத்துன்பங்கள் பொதுவாய் வாராநின்றன. ஆகலால், காகத்திரொன்றி கண்ணிற்கும் மணியொன்றே கலந்தாற் மீபல இருவர் பாக்கையுள் ஒருயிகா யாயின்று கண்டேம். எ-று.

யாவையுமா மேகம்-பாகத்தி. அப்பலவன் மலையில் இன்றுபாங்கண்டனமென்றுகூட்டி, வேறொரிடத்து வேறொருபலத்து வேறொருவர் இதுகண்டறிவாரிலையென்பது படவுணர்ச்சிநாமமையும். கலந்தாரிருவரென்பது பாடமாயிற், காகத்திருகண்ணிற்கொன்றேமணியென்பதனை எடுத்துக்காட்டாகவுணரக்க. மெப்பப்பாடி-பெருமிதம். பயன்-மதியுடம்படுதல்.

(எச)

நாணநாட்டம் முற்றிற்று.

தூய்மையான நியாயத்தின் மூலம் உலகம் மாறும். *
 அந்த நியாயத்தின் மூலம் உலகம் மாறும். *
 உலகம் மாறும். *
 தாய்மையான நியாயத்தின் மூலம் உலகம் மாறும். (எஉ)

நடுக்க நாடிய து.

அப்பனும் ஊரியச் சிலலைப்பலத்திற்றென்று வணக்குமாறதிந்
திலெண்ணுங்கருத்தினராகலின், ஆவாவென்பது அருளின்கட்கு
றிப்பு. இரகசத்தின்கட்குறிப்பாய்த் தீவாயுருவகிழித்ததென்ப
தனை நோக்கிற்சிந்தனெனினுமமைபும். வருந்தவென ஒருகொல்
வருவிததுணக்கப்பட்டது. கொடியவுள்ளத்தராகலின் உன்னு
தார்புலிக்குவரையாகவுரைப்பினுமமைபும். தீவாயுருடையவு
ருவக அலவன் கெழிக்கதெனத் தெளிவுபற்றி இறந்தகாலத்தாற்
கூறப்பட்டவெனினுமமைபும் அந்தோவென்பது இரகசத்தின்
கட்குறிப்பு. இறுதிககண் ஆவாவென்பது வியப்பின்கட்குறிப்பு.
இகலால் தவிரகளை நயிக்கநாடிவெவ்வாறெனின், தன்கொடிய
வா னி அங்காந்தன, உழுவையினது தீவர்பை வேறென்
யக ன், உழுவையினது தீவரப் பிறிதொன்றைக் கிழித்தது
என ிழும்பொருளுடையகையான், இது நயிக்கநாட்டமாயி
தல். எனின், தலைமகள் இங்ஙனம் நடுக்கிவாராயும்வண்ணம் தோ
ழி நாயிகையாள். தீவாயுருவகிழித்ததென்ற இம்மூன்றுபொரு

மடற்றிறம்.

ஊம் வினா. இங்ஙனம் தோழிபடைப்பத் தலைமகள் நாடி நடுங்காநி
ற்கக்கண்டு, ஓராண்டை வேலைப்பணி கொண்டவாறென்னை ந
டுக்கத் தீர்த்தகாரியிற்று. இது கரவுநாடுதல். அஃதாவது வெளிப்ப
டச் சொல்லுஞ் சொல்லென்றிப்பிதி தொன்றன் மேல்வைத்தல்
சொல்லுதல். இதுவும் பெருந்திணைப்பாற்படும். மெய்ப்பாடு-
தகை. பயச்-நடுங்கநாடிக் கரவுநாடியுணர்தல்.

நிருத்தம்பயிற்றவனென்பதுதொட்டி மெய்பேயிலற்கில்லை
யென்பதன்கூறும் வர ஐந்துபாட்டினும் முன்னுறவுணர்தலையும்
ஐயறவாக்கி, இருவருமுள்வழி பவன்வர வுணர்வினைத் துணிந்து
ணர்வாக்கினார். மைவாறென்பதுதொட்டி இதற்கூறும்வர இவை
யாறினும் முன்னுறவுணர்தல் குறைபறவுணர்தல் இருவருமுள்வ
ழிபவன்வர வுணர்தலென்னும் மூன்றனுபுந் துணிந்துணர் வாக்கி
னார். நண்டியுயிர்தப்பங்கண்டு கொள்க. (௭௨)

நடுங்கநாட்டம் முற்றிற்று.

மடற்றிறம்.

மடற்றிறமென்பது-நடுங்கநாடவும் பெருநாணிள்ளாதலின், த
லைமகள் தன்குறைசொல்லமாட்டாது நிற்பு, இனி இவளிறந்துப
டவுக்கடுமென உட்கொண்டு தலைமகனுடன் சொல்லாடத் தொ
டங்காநின்ற தோழி, தானும் பெருநாணிள்ளாதலிற் பின்னாற் த
லைமகன் குறையுறவேண்டிநிற்பு, அந்நிலைபக்கட் தலைமகன் செ
ன்று, இந்நாளெல்லாம் என்ருறை நின்னான் முடியுமென்று நின்
னை வந்திரந்தேன் இது நின்னான் முடியாமையின் பான்மட லூரி
ந்தாயினும் இக்குறைமுடித்துக் கொள்வேனெனத் தோழிக்குக்
கூறாநின்றல் என்னை, “முன்னுறவுணரினு மவன் குறையுற்ற, பி
ன்னரல்லது கிளவிதோன் றுது,” என்பவாகலின்.

குறிபரம். ஆற்றா துறைத்தல் லுலகின் மேல் வைத்த, நன்றுணி பு
ரைத்த பொருவகையுரைத்த, லருளா லரிதென னடைபா லரிதெ
ன, லவயவ மெழுத லரிதென விலக்க, லுடம்படாது விலக்க லுட
ம்பட்டி விலக்க, நிடம்பட வெளிப்பதுஞ் செப்புந் கால, வடம்
படு முலைமேன் மடலா குமமே.

(இ-ள்.) ஆற்றா துறைத்தல்- உலகின் மேல்வைத்துரைத்தல்- தன்
றுணிபுரைத்தல்-மடலேறும்வகையுரைத்தல்-அருளாலரிதெனவின
க்கல்-மொழிநடைபெழுதலரிதெனவிலக்கல்-அவயவமெழுத லரி

செனவிலக்கல் - உடம்படாதுவிலக்கல் - உடம்பட்டுவிலக்கல் என்
விவை ஒன்பதும் மடத்திறமாம். எ-று. அவற்றுள், —

அறநாதுணைத்தல்.

ஆற்றாதுணைத்தல் என்பது - தலைமகன் மேல் மடத்திறங்கூறுகி
ன்றாதுணை அதுங்கியவடிவ அவிநாருவருள் முகசென்றுநின்
று, நீயிர் அருளாபையின என்னுயிர் அநியாநிற்றது இசை அ
நியினைநத் தலைமகன் தனது ஆற்றாமை மிகுதிக்கூறிற்றல். அ
தற்குச் செய்யுள்.

பொருளாடுவோடுபுருந் தாண்டிபுரந்தரன்மாலையன்பா *
விருளாயிநுகவுமொளிநின்றகீற்றப் பலமெனலாஞ் *
சுருளாநுகுங்குடும் லெனலாநுகசெய்வாய்த் துடியிடையீ *
ரருளாதொழியி லெழியாபுழிபுமென்றருயிமா. (எஃ)

மலலறற்றா வரைத்தோளவ ன்
சொல்லாற்றாது சொல்லிய து.

(இ-ள்.) தானேவந்து புழுந்து எண்ணப்பொருளாக மதித்தா
ண்டு இந்தரன் மால் அயனென்னும் அவர்களிடத்து இருளாயி
ருக்கின்ற ஒளி தங்கிய கிற்றம்பலமென்று சொல்லத்தகுஞ் சுரு
ளாந்த கரியகுழலியையும் வெள்ளியநகையினையஞ் செய்யவாயி
லையமுடைய துடியிடையீர், நீயிர் அருளாதொழியின் எனதாரு
யிர் தப்பாமலழியுத், அதனை அருளத்தரும். எ-று.

தொலையினையிற் பாலெல்பதனை எல்லாற்றோடுநிகூட்டு
க. சுற்றம்பலம் துடியிடையார்க்குவமை. மடத்திறங்கூறுகின்ற
னாகின், அதங்கியவடிவ என்மந் குறைபுறுதல்கூறினான். சொ
ல்லாற்றாது - சொல்லாற்றும் ஆற்றாது. மெய்ப்பாடு - அருகை. ப
யன் - ஆற்றாமைபுணர்ந்ததுதல். (எஃ)

உலகின்மேல்வைத்துணைத்தல்

உலகின்மேல்வைத்துணைத்தல் என்பது - ஆற்றாமைகூறி அதுவ
நியாகறின்று, ஆடவர் தம்முள்ளமாகிய மீன பகளிந்து கண்வலை
ப்பட்டால் அதனைப் பெறுதற்கு வேறுபாயமில்வாதவிடத்து ம
டலார்ந்தும் அதனைப்பெறுவதோன உலகின்மேல் வைத்துக் கூறு
நிற்றல் அதற்குச் செய்யுள்.

காய்கின வேலன்னமில்லினிலக்கண் வலைகலந்து *
லிகென்பொதுள்ளமீனிழந்தாரிலியன் றென்புலிபூ *
ரீகசைந் துமெருக்குமணிந்தோர்கிழிபிடித்துப் *
பாய்கினமூ வெனவேறுவர்கீழார்ப்பனைமடலே. (எஃ)

புலவேலண்ணல் புனைமடலே

யானுகிம்மேல்வைத் துயித்துரைத்த து.

(இ-ள்) காயினி நதி நதபுடைய வேல்போலும் ஒளியியலும் கண்ணாகிய வலிமையுடைய கலந்துவிசினபோது அவ்வலைப்பறிதலான் உள்ள மாகிய மீன யிழந்தவர்கள், பெரிய தென்புலியூங்க னுளமுடிய நசுநாடைய நீற்றையும் எருக்கர் பூவையும் அணிந்து, ஒருகிழியைக் கையிற் பிடித்து, பாயவல்ல சினசகையுடைய மாவெனப் புனை மடலாக சீறாகக் கிணறுவர், தம்முள்ளம் பெறுதற்கு வேறுபாயமில்லாதபடித்தது. ௭-௧.

மீனயிபுலவேலென்று கூட்டி னுமமைபும். இச்-சுல்லழிசசா ரியை. கண்ணென்கலை வலிப்பதாம் பாடம் மகளிரொரு ஒரு சொல்லாருளியாது சுருதி கருதாவாக உணர்ப்பினை மையபடி. உள்ளமிழந்தவா உள்ளம்பெறுமளவும் தவ்வயமசுநி மடலிற் வரத்தாய் திறமல்ல சுருதி கருத்தாவாகக் கொள்க. சாந்தும எடுக்கா மென பிரண்டாகிய நசுனவெனப் பன்மைபுநபுலகாமபாரா. பாய்கின்றமென்பதிக சினம்- உள்ளமிகுந். உய்த்துரைத்தது-ருதி ப்பாலுரைத்தது. (௭௪)

தன்னுணிபுரைத்தல்

தன்னுணிபுரைத்தலென்பது-முன்னுலகிம்மேல்வைத்துரைத்தி அதுவழியாக நின்று, என்மையுள் ஒருபெண்கொடி பிறரிடைய மடலேறப்பண்ணாதின்றதென முன்னிலைப்புறமொழிபாகத் தன்னுணிபு கூறாதிற்றல். அஃதற்குச் செய்யுள்.

விண்ணை மடங்கலிநீர்பார்த்து வெற்புக்கரப்ப *

மண்ணை மடங்கலுந் தொருகாலத்து மன்சிறிற்று *

மண்ணை மடங்கலதன் பவ்வனருளிலர்போற் *

பெண்ணை மடன் மிசையாந் வரப்பண்ணிற் றொன்பெண்கொடி *

மாணவேலவன் மடம்மாமிசை

யானுகிமேலவைத் துயித்துரைத்த து.

(இ-ள்) விண் மடங்கலும் விநிதீர் பரத்தலான வெற்பொளிப்பவருமண் மடங்கலும் வரும் ஊழியிதுதியாகிய ஒருகாலத்தின்கண்ணும் நிலைபெற்றுநிற்கும் அண்ணல், சிவசுந்தரது மகாபுடைய அம்பலவன், அவனருளிலாதாரைப் போலப் பிறரிடைய பன்மைமடம்மேல் பான்வரும்வண்ணம் அறிவின்கையையச் செய்தது ஒருபெண்கொடி. ௭-௨.

விண்ணை மண்ணை என்புழி ஐராரம்-அசைநிலை மடகிருதல்-த
ந்சங்காரணங் களிஞ்ஞெருதல். மடக்கல்-டலிபெனினுமபைடம்
மானம்-கொண்டாட்டம். வேலைபுடையவனது மானமாகியபுண
ம் வேண்மேலேற்றப்பட்டதெனினுமமையும். இவை யிரண்டற்
கும் மெய்ப்பாடு-இளிவரல்-டயன்-ஆற்றாபையுணர்த்துதல். ()

மடலேறும்வகையுரைத்தல்.

மடலேறும்வகையுரைத்தலென்பது- துணிபுகறவும் பெருநா
ணிள்ளாதவிற் சொல்லாடாத தோழிகு வெளிப்பட்டத தான் நா
ணிமுந்தமைதோன்ற நின்று, யான் நாளை நின்னூததெருவே ம
டலுங்கொண்டி வருவேன் பின்வருவது காணெதை தலைமகன்தா
ன் மடலேறும்வகை கூறுநிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

சுழிகு ஏற வெண்ணைபநிச் சிறநிற் காரீமயிறண்ணையுய்யான் *
கிழி யொன்றா டுபெழு நுகைக்கக் கொண்டென் பிறவிகெட்டின் *
றழிவி னறகாக்கிபதாளம்பலவய்ச்சயிலைபந்தேன் *
பொழிகின் றசாரனுஞ்சீ தூர்த்தெருவிடைப்போதுவனே. (எஃ)

அடல்வேலவ னழிவுந் து

மடலேறும் வகையுரைத்த டு.

(இ ள்) சுழிபாநிற் ற எண்ணையும் பாணித்தன்மையஞ்சவுந் த
ன்றன்மையளாய்நிற் ற தின்னுடைய காரீமயிறண்ணையுங் கிழிக்க
டபொருந்த ஆராய்ந்தெழுதி, யான் அதனைக்கையிற் கொண்டு,
எச்சிறியவை இன்று கெட்டழிபாநிற் றதாசச் செய்ததானையுடைய
அம்பலவனது கைலரின் அழகிப மேன் பொழிபாநிற் றசார
றகணுண்டாகிய றுமதுசீ தூர்த்தெருவின் கட்டிநிவேன், பின்வரு
வதுகான். ஏ-று.

தனக்க அளவெண்ணுங் கருத்தினனும், நின்காரீமயிலெண்
றும். எண்ணயம் நின் காரீமயிறண்ணையும் மடலிடத்தெழுதுவே
யென்ற வெண்ணை காரீமயிலை பெழுதுவதன்வித்தரணையுமெழுது
மேடாவெனிற், மடலெழுதிக்க கையிற்கொண்டால் உரையாறகையி
யின்றி இவனும் ஓயியமாகலின், மடலிற் றலையிலே தன்னுரை
யந் தன்பேரையும் அவனாரையும் அவன்பேரையும் எழுதுகைபா
ல் எணையமென்றான். காரீமயில்-காரீகாலத்துயிலே. அழிகின்ற
தென திகழ்காலத்தாற்கூறினார், பிறத்தற்குக் காரணமாகிய மலந்
கெட்டும் யாகைக்க்குக் காரணமாகிய மலத்துடனே வினைநின்ற
றையின். மெய்ப்பாடும் -பயனும் அவை. (எஃ)

அருளாலரிதெனவிலக்கல்.

அருளாலரிதெனவிலக்கலென்பது - தலைமகன் வெளிப்பட நின்று மடலேறுவேனென்று கூறக்கேட்டதொழி இனியிவன் மடலேறுவற்கு மென உட்கொண்டு, தன்னிடத்து நானினெனவிட்டுநின்ற எதிர்தின்று, நீர் மடலேறுதல் உட்கொண்டப அருள் யாரிடத்தகாமென்று அவனதருளை பெயித்துக்கூறி, விலக்கா நின்றல். அதற்குச் செய்துள்.

மடனும்வணங்குந் கொல்லோனெல்லையாநி முகன்மாலயிபாக் *
கடனமுருவத்தாந் திலைமல்லற்கண்ணூர்ந்தபெண்ணை *
யுடனும்பெடையொடொண்ணேசெவ்வுருட்டையங்கட்டழித்து *
மடனும்புனைதரிசுயார்கண்ணதோமன்னவின்னருள்ள (என)

அடல்மலண்ணை வருநுடைமையி ன்
மடலேற்றனக் கரிதென்ற து.

(இ-ள்.) கூத்தன், நாம் வணங்கும் பழையோர், நான்முகனும் மாறும் முடியும் அடியுமாகிய எல்களை அறியாத இயல்பாகிய வடிவையுடைய அரசர், அவனது தில்லைக்கண்ணுண்டாகிய வளத்தை யுடைய கண்ணிற்கார்ந்தபெண்ணைக்கண் உடனாகும் பெடையோயும் ஒள்ளியசேவலையும் முட்டையையுங் காவலையழித்து மடலை நாம் பண்ணின், மன்னனே, இனிப அருள் இவ்வுலகத்தில் யார்கண்ணதாப்? என்று.

அறியாவருவமென விரையபும் அறியாத அக்கடனுளதா முருவமெனினு மமைபும். மடலவிலக்கித் தழீஇக்கொள்கிலு றுளாதலின், நாமென உறப்படுத்துக்கூறினான் நின்றுருளென்பது, பாடமாயி ன், யார்கண்ணருருவையென்றுணராக. அண்ணல் - முன்னிலைக்க ண்வந்தது. (என)

மொழிநடையெழுதலரிதெனவிலக்கல்.

மொழிநடையெழுதலரிதெனவிலக்கலென்பது - அருளெடுத்திவிலக. வும் தலையழி தில்லாமெகண்டு அவன்வழியாய் முகி விலக் குவாளாக, அது மதருள்கிடக்கமடலேறுவார் மடலேறுதல் மடலேறுப்பவர நுருவெழுதிக்கொண்டன்றேறு மக்கு அவள் மொழிநடையெழுதல் முடியாதாகலின் நீயிர் மடலேறுமாறென்றோவென விலக்கா நின்றல். அதற்குச் செய்துள்.

அடிச்சந்தமாக்கண்மலாதனகாட்டிலுந்தாண்டு கொண்டுடன் *
முடிச்சந்தமாமலாதருமுன்னுன்புலியுர்புடையது *

[உய]

சடிச்சந்தபாழிகற்றமென்மொழிக்கல்லியனநடைக்குப் *
படிச்சந்தமாக்கும்படமுளவோடும்பரிசுகததே. (௮௮)

அவயவ பரிதி னண்ணறீட்டினு ம்

இவையிவைத்திட வியலாதென்ற து.

(இ-ள்.) மறையும் மாணும் கண்டரியாதனனாகிய அடிகளை என
க்குச்சாட்டித் தானே வந்தாண்டுக்கொண்ட அவ்யடிகளை என்முடி
யிற் றிதகதையுடைய பெரியமலராகச் செய்யும் முன்னோனது பு
லியு ராயொகட்டு கிறந்த நிறதகதையுடைய பாழோசையிற்றன்
னமையென்ற மென்மொழியையுடைய கண்ணிபுற அச்சுத்தி ன
டைபோன்ற நடைக்குப் படிச்சந்தமாகப் பண்ணப்படும் படங்க
ள் உளவோ டு மறு கித்திரசாலையின்கண் ௪-று.

சடிச்சந்தபாழிகற்ற மென்மொழியென்பதற்குச் சிறந்தவோ
சையையுடைய பாழுவற்றினிதாகவொலித்தலைக கற்ற மென்மொ
ழியென்றுரைப்பாருமுளர். படிச்சந்தமென்பது ஒன்றன்வடி
வையுடைத்தாப் அதுவென்றே கருதப்படும்பலவையுடையது ப
டிச்சந்தமென்பது பிரதிச்சந்தமென்னும்வடமொழிச்சினைதவு.()

அவயவமெழுதலரிதெனவிலக்கல்.

அவயவமெழுதலரி தெனவிலக்கவென்பது- அவளது மொழி ந
டைகிடக்க இவைதாமெழுதமுடியுமோ முடியுமாயின் யாங்கொ
ன்னபடியே தப்பாமவெழுதிக்கொண்டி வந்தேறுமென்று அவ
வதவயவங்கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

யாழுமெழுதியொழிந்முந்தெழுதி நிருளிய் மென்முள் *

ரூழுமெழுதியொதொண்டையுந்தீட்டிவென்ருளியறிவி *

யேழுமெழுதாவகைகதைத்தேரன்புள்பூரிளமாம் *

போழுமெழுதிற்றொர்கொம்பருண்டேற்கொண்டிபோதுகவே.

அவயவ மான என

யிவைவியவை பெற்ற து.

(இ-ள்.) மொழிபாக மொழிபோடொக்கும் ஓசையையுடைய
பாழையுமெழுதி, முறவலாக எழியையுடைய முத்துக்களையு மெ
ழுதி, குழலாக இருளின்கண் பெயலிய பூவானியன்ற குழையு
மெழுதி,வாயாக ஓர்வொண்டைக்கனியையு மெழுதி, கண்ணுக்
கையொழியமாவியொழிபுள்ளுதப்பட்டுநொர் கொம்பருண்டா
யின், அதனைக் கொண்டு எம்முளிக்கண் மடலேற வாரும். ௪-று.
என்னுடைய பழையவாகிய பிறவிகளெழையும் கூற்றுவன் தன்க

ணக்கிலெழுதாதவண்ணஞ் சிதைத்தவனது புலியூரினமரட்பேர
முமெனக்கூட்டுக.

முத்துமெனது மும்மை விகாரவகையாற்றொக் கூறின்றது. மு
தென்றது சூழ்ச்சமாயினைய. செய்கெனெச்சய்கள் எழுதிற்றென
துந்தொழிற் பெயரிற் ஏழுதுகொயி முடிந்தன எழுதிற் பென
பது செயப்படுபொருளைச் செய்கதுபோலக் கூற்றில்றது. னீ
னையெசகம் ஞர் உய்வாறு நின்றவெனினு மடையும் தொடரியு
ம் இவளதாக்கிய, அவபவமென்றான். இவ்வ மூலம் றற்றுப்பெட்ட
பாபி தகை பயல- மடவாபி உககுல.

(அக)

உடம்படாது விலக்கல்.

உடம்படாது விலக்கலென்பது- எழுதவாசனமகூறிக் காட்டி,
அது உககுலம் யாம் விலக்கி நின்றமூலம் பான் சென்று
அவனின்வாறுது வந்தாற் பின்பு நீயிராமென்கிறன்றி செப்பும்
அவ்வாறு நீயி வந்தவர்தொழிபுமெனத் தானுடம்படாது வி
லக்காதி றவா வசந்தம் செய்யுள்.

உளவாய்வு பின்புபாபெண்ணை பின்புமடவின் குறிப்புச் *
கூறவாய்க்கு உபநிந்தநிந்தநிலைச் சாதினிலை *
வாய்வாய்க்கு உபநிந்தநிந்தநிலைச் சாதினிலை *
வாய்வாய்தரின நிவாயின வச செய்கவநிந்தநிலை.

(அய)

அபிபாசனம் லெழுதுவொழிபென

மடநடைத்தொழி மடவிலக்கியது.

(இ-ள்) உயர்ந்தபெண்ணையினது பின்வாய்ப்படவெழுந்தாய், அ
ன்றியொழிவாய், அழகு வாய்தத விலக்கபெனவாய், பின்வருத்
தை யாற்றிருத்த விருத்திதமலமென்குசரது திலக்கபெனவாய்
கருமவாய்த்த குழுவெனவாய் உடம்பு விருத்திததை செய
விருத்திதது அவருடம்பிற் பெண்ணைத் திலக்கி றவா கருதிந்
பாபி தகை, இடநதருமாயினும் யாரநிவாய்! இடநதாராவாயிற் பின்
நிபற்றிதவன்றிச் செய்வாயாக. எனது.

கார்போலங் குழுவெனினு மடமையும். வாய்வாய்வென்கபதற்கு
வாய்ப்பிடுவெனினு மடமையும். பின்வாய்வென்கவென்றது- நீ குறித்த
து செய்வாயாயினும் என் குறிப்பிடுவென்றவாறு.

(அய)

உடம்பட்டு விலக்கல்.

உடம்பட்டு விலக்கவென்பது உடம்படாது முன்பொதுப்பட
விலக்கி முகங்கொண்டு, பின்னர்த் தன்னோடு அவளிடையே வேற்று
மையின்மைகூறி, யான் நின்குறைமுடித்துத் தருவேன் நீ வருந்த

வேண்டாவெனத் தோழி தானுடம்பட்டுவின்காதிற்றல். அதற்குச் செய்தல்.

பைந்நாணரவன்புகடவ்வாய்ப்பிறஞ்சமுதா *
பைந்நாணமணிவென்மன் னும்புலியூர்மணந்தொன்னி *
மொய்த்நாண்முதுகிணாவாயானமுந்தினுமென்னிம்முன்னு *
பிறநளிதுமதுவாரசமுலாட்கென்கணினினருளே. (அக)

அரவருதுன்னிதடத் குரவருகூந்தெனல்

ஊர்ளக்கருத்து விள்ளாளென்றது.

(இ). பையயபுடைய அரவாகிய நாணபுடையான், ஒலிக்குங்கடவிடத்துப்பட்டதஞ்சம்அமுதாக்கும்மொறாணநீலமணிப்பாணந்தண்டத்தையுடையான், அவன் மன்னும்புலியூரப்பொருந்திய பொன்போர்வாள், நாட்காலத்தாரிம் பெருமைபுடைய இம்முதுபுகடற்கண் யானமுந்தினேனாயினும் தான் என்னிம்முந்தட்டமுந்தும் வேண்புடைய நெடியகுழலாடரு என்னைண்டாகிய இலியஅருள் இப்பொழுதித்தன்மைத்தாயிராறித்தது. எ-து.

அமுதாமென்னும் பெயரெச்சம் கண்டமென்னு நின்பெயர்க்கொண்டது. மைந்நாணந் கண்டமெனவியையும் மணிகண்டனென்பது உடமொழிபிலக்கணத்தாற்றொக்குப் பின்நிறிந்துநிலிந்து மொய்-வலி, ஈண்டுப் பெருமைமேனித்தது. குற்றேவலெசய்வார்ப்பட பெரியோர்செய்யும் அருள் எககாலத்துமொருதலினைத்தய் நிகழாதென்னுங்கருத்தான் இந்நாளிதுவென்றான். எனவே தலைமகனதுபெருமையந் தன்முயற்சியது அருமைபுக்கூறிப்பொறுபிற்று. அரா குராமென்பன குறுகிநின்றன. வருமென்பது, மாசொல. இவைவிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு- பெருமீதம். பயன்-தலைமகன்யாற்றினித்தல். (அக)

மடந்நிறம் முந்நிறம்.

குறைநயபபுக்கூறல்.

குறைநயப்பக்கூறவென்பது-தலைமகனை மடல்வின்க்கிக் குறைநேர்ந்தெய்த புதிதலைமகளைக் குறைநயப்பிக்க அவன் குறைகூறாநின்றல்.

அதுவருமாறு, -சூத்திரம். குறிப்பறித லோடு மென்மொழி கூறல், வரவிக கூற வறியாள் போறல், வஞ்சித் துறைத்தல் புலந் து கூறல், உன்மொழி கூறல் மனத்தொடு நேர்நல, சொன்ன விரு நான்குந் துறைகுறை நயப்பென, மன்னிய பொருளில் வருத்திவி ன்றோம்.

(இ-ள்.) குறிப்பறிதல்-மென்மொழிபாற்கூறல்-வீரவிக்கூறல்-
அறிபான்போறல்-வஞ்சித்துரைத்தல்-புலந்துகூறல்-வென்மொழி
பாற்கூறல்-மனத்தொழிநேர்தல் என வினவுவெய்தமங் குறைநயப்
பித்தலாம். எ-று. அவற்றுள்,—

குறிப்பறிதல்.

குறிப்பறிதலென்பது-கலைமகனது குறைகூறல் துணியாநிற
கோழி கொற்றனக் கூறுவேனாயின் இவள் இதனை மறக்கவுட்கூ
றுமென நடக்கொண்ட நம்பன்குறிக்கட்கேளினது வடிவையுடைய
யாபிச்சி எவ்விலைந்து ஒருவர் பலகாலும் வாழாநின்றார் நன்றி
ன்று ஒன்று சொல்லுவதுஞ்செய்திநின்றார் அவரிட்குணயாது செ
ய்ப்புகக்கொபாடுதனத்தான் அப்பாது ஸ்போலக தலைகொண்ட
உடைய, அவனினவறிபாநின்றார். எ-று. “ஆந்ரணம்” என்ற
கிழ்வொடேதனது, தான்குறையுறுதல் குறிக்கியல், எ-று. அவர்
கயிர். அதற்குச்செய்யும்.

கோகேய்மலாக குஞ்சியாடு கிறைவண்நிகண்டேன்பருகித் *
தேம்தெயனாந்நிலைபோன செயெனசெய்வெய்வொருவர் *
மாமபு புனத்திடையாளாவருள்நதிபாது குஞ்சொல்லாம் *
யாம்தெயனத்தக்கது மதுவார்புற மலந்திமழைய. (அ-உ)

நிறைவளர்கோதைதயைக் குறைநயப்பித்தல் ந்
குள்ளறிகுற்ற வெள்ளினிழைபுணத்தல் னா.

(இ-ள்.) மாதே, தாதுபொருந்திய உலாயுடைய குஞ்சொளி
ன்மண் உழுகிய கிறைகயுடைய வண்மணங்கள் தன்மேல்செய்தருகி
த்தேம்தெயனப்பாநிந் நிலையையுடையாணுடைய புதுவெய்ய
முருகவேளென்றே சொல்லும்வண்ணம் செய்வெய்யுடையா ரொ
ருவர் நம்புனத்தின்கண் வாளா பலகாலும் வாழாநின்றார், உத்தரி
ன்று ஒன்றுமுடியாடார், மதுவார்த்து குழலையுடைய குறித்தல்,
அவரிடத்து நஞ்செய்தல் நதக்கது யாடுதலுறுநிகண்டேன் எ-று.

குஞ்சி-தில்லைவாழ்வார் குஞ்சி, மலரினது குஞ்சியெனவிரிந்து,
அலலியென்றுரைப்பிழைமையுள். செய்யொடொகதல்-பண்பு வ
டிவு முதலாயினவும், சின்னவேலேதது வரையிடத்து வருகலுமாம்.
வேடடைமுதலாகிய பயன்உருதாது வருவொனபாள், எ-று. வஞ
வென்றார். முகப்புகுதி குறாரதலின், பின்னும் எச்சிநழம்பு
பென்றார். செய்யெழுதி எண்ணுகார்த்தொகுநிறைது, என

னை, மேலே “புரிசேர்சடையோன்புதல்வன்கொல் பூங்கணைவேள்
கொல்,, எனவருதலான். யாதேயெக் னுமேகாரம் விடா. யாதே ஏ
ந்நிழையே என்டழி ஏகாரம் விளியுருபு. அநிர்ந்தலென்பது அ
நியவேண்டியவென்னும்பொருட்கண்வந்த ஒருமொழிமுடிபு.

மென்மொழியாற்கூறல்.

மென்மொழியாற்கூறலென்பது-நனைவறிந்து முகங்கண்டு, அ
து வழியாகநின்ற, ஒருபெரியோன் வாழப் மேனயனும் வாடா
த தழையனுமாய் நமடனத்தை விட்டுப் பேர்வதுஞ் செய்கின்றி
லைய தன்குறை இன்னதென்று வெளிப்படச்சொல்லுவதுஞ் செய்
ய்கின்றிலன் இஃதென்னமாயங்கொல்லோ அறிகின்றிலென்ன
த தோழிநாள் அதற்கு நொந்து கூறுகிறதல். அதற்குச்செட்டியள்.
வரிசேர்தடங்கண்ணிமம்மர்கைட்டிககென்னமாயங்கொல்லோ *
வெரிசேர்தளிரான்மேனியனீர்த்தழையன்புலியூர்ப் *
புரிசேர்சடையோன்புதல்வன்கொல் பூங்கணைவேள் கொலென்னத்
தெரியேமுகாயான் பிரியானொருவனித்தேடினமே. (அக)

ஒன்றறுவேவவன் தளர்வுறுகின்ற மை
இன்மொழியவட்கு மென்மொழிமொழிந்தது.

(இ-ள்.) வரிசேர்ந்த பெரியகண்ணையுடையாய், ஒருவன் மயக்
கந்தகம்மிக்கு, எரியைச்சேர்ந்த தளிரையொக்கும் மேனியயு
டையனுமாய், வாடாத தழையையுடையனுமாய், இத்தேடினத்
தைப் பிரிகின்றிலன், ஒன்றுணர்ப்பதுஞ் செய்கின்றிலன், அவன்
னைப் புலியூர்க்கணுளாகிய புரிதலைச்சேர்ந்த சடையையுடை
யோனுடையபுதல்வனோ பூவாகிய அம்பையுடைய காமவேளோ
வென்று யாந்துணிகின்றிலெம், ஈதென்னமாயமோ! எ-று.

உவ்வாறு இறப்பப்பெரியோன் இவ்வாறு எளிவந்தொழுகுதல்
என்ன பொருத்சமுடைத்தென்னுங் கருத்தாள், என்ன மாயங்கொ
ல்லாவென்றுள். புலியூர்ப்புரிசேர்சடையோன்புதல்வன்கொலெ
ன்றதனால் நம்மை உழிக்கவந்தானோவென்றும், பூங்கணைவேள்
கொலென்றதனால் நம்மைக்காக்கவந்தானோவென்றும் கூறியவாறு
யிற்று. புரிசேர்சடையோன் புதல்வனென்றதனை மடற்குறிப்பெ
ன்றுணர்க. கொல்-ஐயம். மேனியன் தழையனென்பன வினையெ
ச்சங்கள். மென்மொழிமொழிந்தது - மென்மொழியான்மொழிந்
து.

(அக)

குறைநயப்பித்தல்.

விரவிக் கூறல்.

விரவிக் கூறலென்பது-வன்மொழிபாற்கூறின் மனமெவியுமென்றஞ்சி, ஓரலவன் தன் பெடைக்கு நாவற்கனியை நல்கக்கண்டு ஒருபெருமதனை பேய்கண்டாற்போல நின்று அந்நிலைமையை நீகண்டாயின் உயிர்வாழ மாட்டாய் யான் வன்கண்மையேனாலான் ஆற்றியுள்ளோய்ப் போற்கேனைனென்மென்மொழியோயி சிறிது வன்மொழிபடக் கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நீகண்டனை யெனின் வாழ்வுநேரி ஈழப்பவத்தான் *
செய்கண்டனையன் சென்றாங்கொலவன் றன்சீர்ப்பெடையின் *
வாய்வண்டனையதொர்நாவற்கனிநனிநல்கக்கண்டு *
பேய்கண்டனையதொன்றாகிநின்ருனப்பெருந்தகையே. (அச)

வன்மொழியின் மன மெலிவதஞ் சி
மென்மொழிவிரவி மிகுத்துரைத்த து.

(இ-ள்) நேரிழைய், அம்பலத்தான் புதல்வனைக்கண்டாற்போன்றிருக்கும் ஒருவன் அவ்விடத்து ஓரலவன் தனதழகையுடைய பெடையின்வாயின் கண் வண்டனையதொருநாவற்கனியைச் சென்று மிகவுங்கொயிப்ப அதனைக்கண்டு அப்பெருந்தகையேயாற்சாணப்பட்டாற்போலவந்தேர்வேறுபாட்டையுடையதாகி நின்று, அந்நிலையை நீகண்டாயாயின் உயிர்வாழமாட்டாய். யான் வன்கண்மையேனானால், அதனைக்கண்டும் ஆற்றியுள்ளோயினென்-எ-று.

பேய்கண்டனையதென்பதற்குப் பேரைக் கண்டாற்போலி நோர்வேறுபாடென்றுகாப்பினுமையும் பேய்கண்டனையதொன்றையுடையனென்னுது ஒற்றுமைநயப்பற்றி ஒன்றாகியென்றான். நாவற்கனியை நனிநல்கக்கொரி தன்னுணர்வு மூழ்ப்போயினுள் இன்றுவந்தினென்னுது பேய்கண்டனையதொன்றாகிநின்றனென்று கூறினமையான் மென்மொழியுந், செய்கண்டனையனென்றதனால் வன்மொழியும் விரவியதாயிற்று மிகுதல்- ஆற்றுமைமிகுதல் இவைமூன்றற்கும் மெய்ப்பாறு-இனிவரலைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்-தலைமகளை மெலிதாகச்செய்வதிக குறைநயப்பித்தல். (அச)

அறியாள் போறல்.

அறியாள் போறலென்பது-பேய்கண்டாற்போல நின்றுணைத் தலைமகனிலைமகேட்ட தலைமகள் பெருநாணினைரதலின் இத

பேராய்வுகாணிட்போல, இவ்வொருசுடல்வழி நந்தவாறு காண
பொதை காணென்று கூறுற்றல் அசரிச்செல்பள்.

சங்கந்தருமத்தியாம்பெறவான்கழி கா டெழுமிப் *
பொங் டுபனற்சுவகநாடுகிப் பொலிகலிப்பாஅலவு *
அங்கம்செ லெபெ ட்சகி மீனந்திநாடுதொலெப்பண்மா *
வடிகமலிநலிநீரிதுபலெலாந டொலாநடுமே. (அரு)

அறியாள் போய் நா

சுறிபாள் கூறிய து.

(2-ஈ.) எ. இராம், இத்தஞ்சைமீதான பல்வாப்பிடரி மரங்களின் மரங்களையும் மிகப் பெற்ற பல்முயதானிய கடல் திட்டிலாவனவற்றைக் கரப்பாய் என்று

சங்கராஜன் முதலியவர்களை யாமபெற்றப் பெரிய சூழிகளைத் தான்
பொருத்திப் பொருள் பண்டியுடைய கலைகளைத் தாங்கிப் பொ
லிந்த ஆரவாரத்தையுடைய பாருகிய மரச்கலைகளியம் நாற் திரைக
ளிய மிசையுடைய சகலவித எண்கடலிந்தெழ்வவும், திருமடி
க்கணுண்டாகிய பறந்ததும் முதலிய யாமபெற்றவகளை
வெலாப்பொருளையும் அகப்படுத்திற்றதும் ஆகாயத்தையும்கூடத்
தாண்டித் தான் பூருவடிவிகொண்டவர்களைப் பொருத்திப் பொருள்
புனைபுடைய சங்ககலைச் சூழ மிக்க ஆரவாரத்தையுடைய பா
ருகிய படம் சூழாநிலை உயர்வுமிக்க தலையோட்டையேற்றுவத
விய எண்கடலிந்தெழ்வதும் உரைக்க

[illegible]

ஓ பெரியகழிகையவந்து பொருங்கிறுப்போல், ஓ ஓ உணக்கு வேண்டியது செய்யாமாகவேண்டி மட்டையாயிற்று மெய்ப்படாதி-
மருட் கை, நொழி சொன்னருமையதிராள்போறன்றி படி - - -
யாள்போறல். (அரு)

வருகிறதொத்தல்.

வஞ்சிச் சூரைச்செயல்பது - நாலடியும் (நைதேரமாட்டாது
வருமக நிகழ்த்தல்மகள் இன்னுடைய நயவளவாழ்வில் எல்லாம்
கவனமீட்ட சொல்லுதி உடையதன் முதல் பரமாரிதாநிசுமுள் இ
தமிழராவே நிறுந்து சொல்லாவிடாவிடையெல்லாமா இந்நீ
சூபறிவெல்லவடக்காக்கி, உலிடத்தொறா டெவட்டி, பாங்க
ற்கூட்டம்பெறதுக்கீழாழிட்டு கூட்டத்துக்குவளாநின்றுருன
ன்பனுகோன்ற, பிள்ளை வெளிப்படக் கூறமாட்டாது, மாயவ
ன்மே மனவதன வர் சித்திக்குறநிர்யல. அஃதேசெய்யுள்.

புரங்கை நீதானடிக்கல் பால்பு ிண்ணி புத்திபா
 தூங்கி வெ ிதாவை பதாப்ததூய் னீரடிக்கக் கெவிரண்டு
 கரங்கடநீராபெ நூ ினுகாட்டமநீரூங்கு புகாட்டிவிடென்று
 வரங்கிடநீராவநி ில்ல பபழமுதீலம்மாபாடுணை. (அகநா)

செஞ்செந்தமிழ் நகர வளமுதினவயி வை
செஞ்சடைபோனபுன் வர் சிகழ்நோத்த த.

(இ-ள்) புரந்தரங்கேதந்தவணது விஷயோக்காணவேண்டி நெ
திபலகா ரொயிப ம் திவரண ப் பிளர் துசொனாபு புக்குக் கண
து பிஸ் ரொயிப ம் திவரண எர்தாய் அருளேன் மெயல் நிரப்ப,
தபிணை ய வரைய மிராடி ஹோபுதம ராபுதம ரென்னுடைய
இரண்டுகரகம் ஹோபுந் ததகவ ஸ்ய அண்டி ராபி, நுநுநிருகடி.
வயக்காட்டி, மற்றதனயங் காட்டாட்டியே வரமெ. ய திலையம்
பலமுற்றத்தின்கண் பூலினர் அய்யாறு யா மெனம். கு செருக்
காற் காணவற்ற மாயவன் வரநிகிடந்தாற் தப்பாணம் எ-று.

வினா: டென்பதற்கு முன்பு ஹனா கிதேயு ராக்க. மாயவன் முதலாயினார்க்கு அவ்வாறியவராயினும் எம்மேலோர்க்கு இவ்வாறெளிவதென வவன் னாய்க்கருத்தால், தன்னாழ்க் தென விரல் யகரங்கதந்தாவென்றார் ஆக் தென்பது ஒரு வகைய டி னும் வரங்கிடக்கி ன்றானவன், முன்கண்டது ஒன்றுபோலுமென்பது கருத்து புரங்கதந்தானடிக்கோக் காணுமாறு தெரிபட்டிருக்காணையாவது- அலின் தீநீர் குற தாமனாய்ப், பன்றிக்குக் காடுமாதலால், இவரிடமி

ஊர் ததிகநிலைப்பரிசே தேடுதல். இவ்வாறுதேடாது தமதகங்காநீ
நீனான் மாறப்பட்டுப்பன்றி தாமதாயும் அன்னங் காடுமாகப் பட
ந்நது தேடுதலாறகண்டலர். இது தெரியல்லாதெறியாயினவாறு.
இனி இது தொழிற்முத தலைவி மறமொழியாகக் கூறியவாறென்
னை? ஒன்று காட்டவென்றது- மூன்னர்ப் டாங்குக்கூட்டம் பெற்
ருண் அதன்பின் நிண்ணியுக்கூட்டம் பெறுகை காரணமாகநின்றி
டத்து வந்திரந்து ஈறையுருநின்றி, அஃதென்போலவெனின்,
மற்றாங்கு காட்டிடுதென்று மால் வரக்கிடந்தாற்போல. எ-று.
வெஞ்சித்தலை- மறமொழியை வெளிப்படையாகக் கொடாது பிறி
தொருருக்கூறுதல். இவையிவை-மூன்னர்ப்பாட்டும் இப்பாட்டி
ம். இதன் 5 தொழிற்முதவுணாப்பாருமுளர் இவையிவைவென்
ன்று மயிககாரும் இனி “உள்ளப்படுவன வுள்ளி” எனத் தலைமக
னோடு புலந்தகூறுகின்றமைபாணும், இவ்விரண்டுதிருப்பாட்டும்
தலைமகள் கூற்றாகவே பொருத்தமுடைத்தென்பதற்கு. (அள்)

புலந்தகூறுதல்.

புலந்தகூறலென்பது- வெளிப்படக்கூறுது வஞ்சித்துக் கூறு
தலாம் எனக்குமுனை வெளிப்படக்கூறுபாயின் திண்காநீரோ
ழியார்சூடு வெளிப்படக் கொல்லி அவரோடு சூழ்ந்து திண்கூறற
து உப்பாய் பான்சொன்ன அறிபாடமைய திண்ணுள்ளதகூ
கொள்ளு மறப்பாயாக யான் வேண்டிய துதுவேயெ ரத மீதா
ழி தலைமகனோடு புலந்தகூறுது கூறுநின்றல். அதற்குச்செடியுள்.

உள்ளப்படுவன வுள்ளியகூச்சுக்கவர்க்குநாதது *
மௌளப்படிதுது னினுணியேலி னுவெண்டிவல்யான் *
கள்ளப்படிதாருளவாநிநிலைகாணலன்போற *
கொள்ளப்படாது மறப்பதறிவிவென்கூற்றுக்களே. (அள்)

திருந்தியசொல்லிற் செவ்விபெரு

வருதியசொல்லிற் வஞ்சிதுநாதது.

(இ-ள்) இதன்கண் ஆராயப்படுவனவற்றை ஆராய்ந்து இதனை
வெளிப்படவுணாத்தற்குத் தகை திண்காநீரோழியர்க்குநாது
அவரோடு சூழ்ந்து நீபடுதென்று கருதிய இதன் மெள்ளத்து
ணிவாய், அன்றித் துணியாதொழியாயி, தெஞ்சிற் கள்ளத்தைபுடை
யவஞ்சுகளீக்கு அருள் செப்பாத அரனது தில்லையை ஒருகாற் கா
ருதாணாட்போல அறிவில்லாதென் சொல்லிய சொற்களை உள்
ளத்துக்கொள்ளத்தகாது, அவற்றை மறப்பாயாக, யான் வேண்டு
வதிதுவே. எ-று.

குறைபயப்பித்தல்.

திஸ்லைகாணலர் கோழிகூற்றிற்குவரை. கொள்ளப்பட்டசென்
பது வினாமுகன்மேலுஞ் செயப்பயிப்பொருள் மேலும்குறி
வினமேனிற் றமுற்றுசொல்லு, “அகத்தின்று வஞ்சகம் உடைய
பயிற், என்பதுபோல. மறப்பதென்பது விபங்கம். உடைய
பசொல்லின்-வருத்தத்தை வெளிப்படுத்திஞ் சொல்லு. உடைய
விபயன்பது உடம்பாடம். வருத்தனாதத்து - வெளிப்படல். உடைய
ல்லவ்வன்றஞ் சொற்கேட்குமளவுஞ் சொல்லுஞ்சொல். அஃகா
வது நீ சொல்லவதற்குக்காதற்றேழிபாக்கு வெளிப்படச் சொல்லு
ன்று புலந்துகூறியது. (அஅ)

வன்மொழிபாற்கூறல்.

வன்மொழிபாற்கூறவென்பது - புலந்துகூறுதிற்தோழி. அ
க்கொடியோன் அருளுறுமையான் மெய்யிற் றபாடியுந் கையிற்
கிழியாய் மடலேறத்துணிபாநின்றான் அக்கிழிதான் திர்ஷ்டை
பவடிவென்று உரையுமுளதாயிருந்தது இனி நீயும் திண்கூற்ற
து செய்வாயாக யானறியேனென வன்மொழிபாற் கூறுதிறல்.
அதற்குச்செய்யுள்.

மேவிபற்கோலுந்க்குற்றிலையான் பொடியெய்யிற் கையி *
லோவிபற்கோன்றுக்கிழிநின்றெழி வென்றுயாபுநாதற் *
னாவியற்கோகையன்றையென்னபாவுஞ்சொல்லாட்செய்யான்
பாவிபற்கோபனைமாமடலேறக்கொலடாவித்தே. (அஅ)

கடலுலகறியக் கமழலந்துறைவன்
மடலேறம்மென வன்மொழிபொழிந்தான்.

(இ-ள்) பெய்க்கட்பூசியது விருப்பிற் றவர்க்குக் கூர்ந்துநி
ல்கையாறுடையதீறு, கையின் டெறுண்டாகியது கிழிநின்றான் வளங்கு
ங்கிழி, அக்கிழிதான் திர்ஷ்டவென்று உரையுமுளதாயிருந்தது,
தூவியாயுடைய வழகியதோகையைப்பொப்பாய், இவற்றுகார
ணமாகிய திணியைபாடுதலிறியேன்! ஒன்றுமுறையாடாய், இருந்
தவாற்றான் அக்கொடியோன், அந்தோ! பன்னினது பெரியமட
லேறத்தற்குப்பொலுநிணந்தது. எ-று.

கிழியென்றது கிழிக்கொழுதியவடிவை. தன்குறையறவுகண்
டு உயிர்தாங்கல்லது அத்தன்மேலும் மடலேறுகலையுந்துணிபா
நின்றான் னுறங்குந்தான், பாவிபென்றார். எனவே, அவனாற்
றுமைக்குத் தூன்றாநாகியுறமை கூறினான். கமழலந்துறை
வென்பதற்கு, கூம்பலந் கைத்தலமென்பதற் குரைத்தது உ

சேட்படை.

அதுவாறுமாறு-ருத்ிரம். தழைக்கொண்டி நேறறகாவி " நிறமாறுக்த, னிலத்திவிடமா கூற னிப்பவதிவு கூறல், ப-ல-திது பொழிதலொழி பணிமரி றுபலியை, பெயர்க்குநா னுறாதத லிவரகா உம கூறல், செவ்வியில் வென்றல் செட்பட நிறக", லவ்விய பொழிந் யவட்குறா பொன்றல், தலமுறை கிராமதல் மோதல் உதவொழி, வயிவொலி மறுத்தல் பற்றல் ரெங்க, நெட்பெண்மை கூறல் கிதியென் னுறாதகல், பன்றதலமை கூறி தலமை, னா செய், னைககண் பகிடுத ளுறவ டவரை, யறிவ பவரை லவபவல் கூறல், கண்ணபந னுறாத்தல் கையுற பெய், டுசம்பக வுறாத்தல் முகங்கண் ப கூறல், ளுறது ளுறாத்தலொழி வண்டாழ பவட்கு, மிஞ்சுது ளு செய்து ளுரு பட் கலொழி " நிறழைநுப் புறாதத றுவிருபத்தா, திழவவா டுலொயா யிலவ செட்படையே

(இ-ள்.) கவமுக்கொண்டுசெறல்-சந்தனநீதாழ்கநாடுதென்று, 'நா
தீர-நிலத்திசைமகாநிகழுகதல-நினைவநிபுடந்தியு-தல-ம-உட
த்து-உ-புரிபாவிமறுதல-ந-பு-பாத்த-ம-தல-பெருமா-ம
காநிகழுகதல-செய-பெயல்-என்றுமறுதல-காப்புமடத்தெய்
னுமறுதல-நீயெகுவென்றுமறுதல-மு-பு-மகாநிக-நீய-
மகையாழமறுதல-இரகசத்தொழி-ம-பா-செய்தி-பெயர்-நி
மறுதல-இளமைகூபிமறுதல-மறை-தரமகூ-ப-பத்தனாந
தல-நகைகண்ணிமதிழ்கல்-புரிபாவிபோன்றநிலவு-மீகட்ட-அய
யவங்குறல்-கண்ணயந்துரைத்தல-தலநிபுடந்தல-சூழிப்பநிந
ல்-சூழிப்பநிந்துகறல்-வகுத்துரைத்தல்-தலமு-பெருமா-சமந
விருப்புமரத்தல-எனவினையிருபதாறு-செடபவடபா-ம-
அயற்கள்,-

தமிழக காணிச் சேறல்.

தலைமுகொண்டிசேறலென்பது - மேற்சேட்படைகூறாது அணி
பாதின்ற தோழியிடச் சென்று, அவளது குறிப்பறிந்து, அவள்

திருக்கோவைபார்.

ஊங் ஈறையுறவு சோன்றநின்று, நும்மாலுளுத்தக்காரை அலைபா
சே இத்தகைய வாங்கிக்கொண்டு என்ருறை முடித்தருள விராமெ
ன்று, மறத்தற்கிடாற, சந்தனத்தனிழுகொண்டு தலைமகன் செல்
லாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

தேமென்கிளவிதன்பங்கு துறைபுறையில்லையன்னீர் *
பூமென்றையுமட்போதுங்கொள்ளீர்தமியேன்புலம்ப *
வாமென்றருங்கொம்பாடுகள்செய்து நுங்கண்மலராங் *
காமன்னைகொண்டலைகொள்ளவே முற்றக்கற்றதுவே. (கூய)

கொய்ம்மலரிஞ்ஞழி ஈறையந்தயி ன்
கையுறபோடு காளைசென்ற து.

(இ-ள்.) தேம்போலும் மெல்லிய மொழியையுடையாடனது
கூறல்புறையுடைய ிறையுறையுந் தில்லையெயாட்டிர், பாண்
கொணர்ந்த பூவையுடைய மெல்லியதையுடைய அழகிய பூக்க
ளையுந் கொங்கிழ்நிலீர், உணர்விழந்த யான்றனிமைப்படச் செய்
யத்தகாத பொறுத்தற்கரிய கொடுமைகளைச் செய்ததற்குமென்
று துணிந்துசெய்து நுங்கண்மலராகின்ற காமன்னைகொண்டு
அருளத்தக்ககாவா அலைதலையோ முடியக்கற்கப்பட்டது, நும்மா
ல் அருளுமாறு கற்கப்பட்டதில்லையோ! எ-று.

பங்குத்துறையிறையென்பதூஉம் பாடம். தமியேன்புலம்ப
வென்பதற்குத் துணையிலாதேன் வருந்தவெனினுமையுந். மே
ற்சேட்படை கூறுகின்றதையின் அகற்கியையுபட ஈண்ங் கு
றையுறவுகறிஞ்ச். பெய்ப்பாடு-அழுதை. பயல்-ஆற்றையுண
ர்ந்ததுதல். உவ்வகை தோழிக்குக் குறைமேற்றந்த நோத்துத் தலை
மகன் கையுறையோடுஞ்செய்து இவ்வகைசொல்லென்பது. ()

சந்தனத்தழைதகாதென்றுமறுத்தல்.

சந்தனத்தழைதகாதென்றுமறுத்தலென்பது. தலைமகன் சந்த
னத்தழைக்கொண்டு செல்ல, அது வழியாக நின்று, சந்தனத்தழை
இவர்க்கு வந்தவாறென்றேவென்று ஆராயப்படுதலால் இத்த
ழை எமக்காகாதெனத் தோழி மறுத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்
செய்யுள்.

ஆரத்தழையராப்பூண்டம்பலத்தனலாடிபன்பரிச் *
காரத்தழையன்பருளிநின்றேன்சென்றமாமலயத் *
தாரத்தழையண்ணறந்தாவிவவபவளல்குந்தண்டா *
லாரத்தழைகொய்வந்தாரொனவருமையுறவே. (கூக)

சேட்படை

**இறைமறுதற்பேதையைக் குறைநயப்பித்தபி ன்
வாட்படையண்ணைச் சேட்பமிதழ து.**

(இ-ள்.) ஆரமாகிய தழைந்த அரவைப்பூண்டு அம்பலத்தின்கண் அனலோடாடி அன்பராயினுக்குத் தானும் மிகக் அன்பைப் பெருக்கச்செய்துநிறைவன் சேர்ந்த பெரிய பொதியின் மலையிடத்துள்ளாகிய சந்தனத்தழைகனோ அண்ணல் தந்தால், இத்தழைகனோப் பிறர் அவனக்குறக்கட்காணின் ஈண்டில்லாத அத்தழைகொண் டீவந்தார் யாவொன ஐயமுண்டாய், அதனால் இவை கொள்ளேம். எ-து.

ஆரத்தழையர- பூண்டகாலத்து ஆரத்தழைத்த அரவெனினுமமைபும் அன்பர்க்காரத்தழையன்பருளினின்றோ வண்பதற்கு அன்பர்க்கு அளித்துக் கரும்வண்ணம் மிகக் அன்பைக்கொடுக்கோனெனினுமமைபும். அன்பான் வருங்காரியமேயன்றி அன்புதானும் ஓரின்பமாகலின் துகர்ச்சியாயிற்று அண்ணலென்பது ஈண்டமுன்னிலக்கண்வந்தது. அத்தழையென்றது : அம்பலயதீசையுள்ளவரது. (கக)

நிலத்தின்மைகூறிமறுத்தல்

நிலத்தின்மைகூறிமறுத்தலென்பது-சந்தனத்தழை தகாதென்றதல்லது மறுத்துக் கூறியவா றன் றென மறறொருதழை கொண்டு செல்ல, அது கண்டு, இக்குன்றிலில்லாத தழைய எமக்கு நீகந்தால் எங்குமுக்கு இப்பெழுதே பழியாம் ஆகலான் அத்தழையெமக்காகாதென்று மறுத்துக் கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுளமுன்றகர்த்தெல்லாவிமையோரையும்பின்னைத்தகண்முத்தீச் சென்றகத்திலாவகைகிதைத்தோன்றிருந்தப்பலவன் *
என்றகத்திலாவத்தழையண்ணறந்தர்கொடிச்சியருக் *
கின்றகத்திலாப்பழிவந்துமூமிமென்றென்குதுமே. (கஉ)

கொங்கலர்காமோப் கொணர்ந்தகொய்த எழ
எங்குலத்தாருக் கேலாதென்ற து.

(இ-ள்.) முன் வேள்விக்குச் சென்ற எல்லத்தேவர்களையும் புடைத்துப் பின்சென்று தக்கனுடைய மூன்றநீயையும் குண்டத்தின்கண் இல்லையாம்வண்ணம் அழித்தவன, திருந்தியவம்பலத்தையுடையான், அவனுடைய இம்மலையிடத்திலலாத தழைய அண்ணல் தந்தால், கொடிச்சியருக்கு இல்லின்கண் இலலாகபழி இன்றுவந்தமூமிமென்றுகூளும், அதனால் இத்தழை கொணர்பாரில்லீர். எ-து.

திருக்கோவைபார்.

குன்றகத்திலீலாத் தழையென்றது - குறிஞ்சிநிலத்தாரீர்க்கு உரிய
வல்லாத தழையென்றவாறு. அண்ணலென்பது முன்னிலக்கண்
ணுப், கொடிசையென்பது தன்மைக்கண்ணும் வந்தன. இல்லா
வென்பது பாடமாயின், இல்லையாம்வண்ணம் முன்றகர்த்தென்ற
மைக்க. (கூஉ)

நினைவறிவுகூ-றிமறுத்தல்.

நினைவறிவுகூறி மறுக்கவென்பது - இத்தழை தந்நிலத்துக்கு
ரித்தன்றென்றதல்லது மறுத்துக்கூறியவாறன்றன உட்கொண்
ம், அந்நிலத்திற்குரிய தழைகொண்டிசெல்ல, அதுகணி தாணுட
ம்பட்டாளாய், யான் சென்று அவணியாவறிந்தால் நின்னெதிரீ
வந்துள்ளேன் அதுவல்லது கொள்ள அஞ்சுவேனென மறு
த்துக்கூறுநின்றல். அதுநஞ்சுச்செய்யுள்.

பாழார்மொழி மங்கையகந்திவறவனெறிநிறைநீ *
மோழாடு மூபொழிலாயிருந்தோனின் தில்லையன் *
சூழார்முழுவெழிற்றொண்டச்செவ்வாய்தவ்விசொவலறிந்தார் *
சூழாதெதிரீவந்துகொய்க்கிவம்பதருந்தழையே. (கூக)

மைதழைக்கொணர் மனமறிந்தல்ல

கொய்க்குமதந்தார் கொள்ளேமென்றது.

(இ-ள்.) பாழாசைபோலும் மொழியையுடைய மங்கையது.
கூற்றையுடைய இவறவன், எறிபாநின்ற திரையையுடைய கடலே
முமாய் எழுபொழி, மூமாயிருந்தவன், அவனின் தில்லையை ஒக்
கூள் சுருண்ட நிரந்த சூழலினையுந் தொண்டைக்கணிபோலும்
எழிலையுடைய செவ்வாயினையுமுடைய நவ்விபோல்வானது மாற்
றறிந்தார், யின் சிலம்பனே, நீ தருந்தழைபைத் தாழாது நின்
னெதிரீவந்துகொள்வேம், அவள்கொள்ளுவது அறிபாது கொள்ள
வஞ்சனும். எ-று.

சூழாரொப்பிசி சூழ்தல் - சூழ்த்துமுடித்தலென்னுமமையும்.
தில்லையன் நவ்விபெனவியையும். (கூக)

படைத்துமொழியான்மறுத்தல்.

படைத்துமொழியான்மறுத்தலென்பது - நினைவறிந்தல்லது
லெமென்றது மறுத்துக்கூறியவாறன்று நினைவறிந்தால் ஏறபே
மென்றவாறாமென உட்கொண்டிநிற்ப, சிறிதுபுடைபெயர்ந்து
அவணியை வறிந்தாளாகச்சென்று, இத்தழை யானேயன்றி அவளு
ம் விரும்புமாயினும் இது குற்றாலத்துத் தழையாதலான் இதத

சேட்படை.

நம இவர்க்கு வந்தவாறு என்னோவென்று ஆராயப்படுமாதலான் இத்தகையபெயர்க்காதென்று மறுத்துக்கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

எழிவாயினவஞ்சியும்விரும்பும்மற்றிதைகுறையண்
உழல்வாயினொளியம்பலத்தாடுநஞ்சோதியந்திங்
சுழல்வாய்மொழிமங்கைபங்கன்குற்றலத்துக்கோலப்பிண்டிப்
பொழிவாய்தடவனாவாயலதிலையிட்டுந்தழையே. (கூச)

அருந்தழைமேனிமேற் பெருந்தகலகாணா ப்
படைத்துமொழிவிளையிற் றறி : கவண்மொழிந்தது.

(இ-ள்.) நின்பாற்றாழ்கோடற்கு யானேயன்றி எழில்வாய்த்த இனையவஞ்சியைப்பொப்பாறும் விநம்பும், ஆடிறஞ் சிறிதுகுறையுண்டு, அழைபுத்தள பிப வ். நாகுமொளியாயுள்ளான், அம்பலத்தின்சுற்றும் அழகிய மீசாங், அழகியவினியகுழலோகை போலும் மொழி வையுடைய மங்கையது கூற்றையுடையான், அவனது குற்றாலத்திக்குறுவதாகிய அழகையுடைய அசோகப் பொழிவவாய்தட பெரியதாழ்வரையிடத்தல்லது வேறோரிடத்து இட்புந்தழையிலை, அசுனால இத்தகைய இவர்க்கு வந்தவாறென்னென்று ஆராயப்பட்டு, ஆதலான் இவை கொள்ளேம் என்று.

இத்தகைய யினவஞ்சியும் விரும்புமெனினுமமையும். அவி ரொளியையுடைய அஞ்சோதியென்றியைப்பினுமமையும். பிறவி டத்துமுள்ளகளை ஆவ்ரிடத்தல்லது இல்லையென்றமையின், படைத்துமொழியாயிற்று. (கூச)

நாணுரைத்துமறுத்தல்.

நாணுரைத்துமறுத்தலென்பது - பலபடியந்தழைக்கொண்டு செல்ல மறுத்துக்கூறியவழி, இனித்தனமுயொழிந்து கண்ணியைக்கையறையாகக் கொண்டுசென்றால் அவள் மறுக்கும்வகையில்லைபெனக் கழுநீர்மலரைக் கண்ணியாகப் பறைந்துகொண்டுசெல்ல, அதுவண்ட, செவிலியர் சூட்டிய கண்ணியின்பேமல் யானொன்று சூட்டினும் நாணுநிற்பள் நீர்கொணர்ந்த இந்தக்கண்ணியை யாங்வனஞ் சூடுமெனத் தலைமகள் நாணுரைத்து மறுத்துக் கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

உறுங்கண்ணிவந்தகணையுரவோன்பொடியபொய்க்கத்
தெறுங்கண்ணிவந்தகிற்பலவன்மலைச்சுற்றிலின்வாய்

[உச]

திருக்கோவைமார்.

தறுங்கண்ணிகுட்டி நூநாணுமென்வாணுதலுக்கத்தொன்புங் *
குறுங்கண்ணிவேய்ந்திளமந்திகளுணுமிக்குந்நிடத்தே. (௬௫)

வாணுதற் பேனையைய

நாணுத லுரைத்தது.

(இ-ள்.) எல்லார்கணையினும் உபரித்த மிகுந்த கேண்டியுடைய மலர்க்கணையையுடைய பெரிபவையோன் நீராய்க்கெடத் தெறவல்ல கண்ணோங்கிய சிற்றம்பலவனது மலைக்கணுண்டாகிய சிறநிலி உத்துச் செவிலியர் குட்டிய கண்ணிமேல் யானோர் தறுங்கண்ணி பைச் குட்டினும் அத்துணையானே என்னுடைய வாணுதற் புதி தென்று, நாணுநிற்கும், மகளிநாச் சொல்லுகின்றதென்! இக்குன் றிடத்து நாகமாகினை ஒள்ளிய பூக்களாலியன்ற குறுங்கண்ணி பைச் குடி அச்சுமிதலான் இளமந்திகளும் நாணுநிற்கும். ஏ-று, கண்ணிவந்தவென்பதற்குக் கண் மிக்க கணையெனினு மமையும். தெறுங்கண்ணிவந்தவென்றார், அக்கண் மற்றையவற்றிற்கு மேலாய் நின்றவென். மேனோக்கி நின்றலானெனினுமமையும். முதலொடு சிணக்கொற்றுமையுண்டையான் நிவந்தவென்னும் பெயரொச்சத் திற்குச் சிற்றம்பலவனென்பது வினை முகந் பெயராப்தின்றது. மந்திகளுணு மன்பது பெயரொச்சமாக மலைக்கண் இக்குன்றிட துத்துச் சிறநிலிவாயெனக் கூட்டியுரைப்பினுமபையும். இப் பொருட்டுக் குன்றென்றது சிறுகுடைடை யானென்று குட்டி னும் நாணும் பெருநாணியுள் நீர்கொணர்ந்த இவ்வண்ணியை யாங் கவனஞ் சூழ்மென்பது கருத்து. நாணுதலு நாதல் வகையினுஞ்சொ ள்கள் ஒரு சொன்னீர்மைப்பட்டு இரண்டாவகையையமத்தன. ()

இசையாமைகூறிமறுத்தல்.

இசையாமைகூறிமறுத்தலென்பது-தலைமகளுரைத்து மறுத்ததோழி அவளுணங்கிடக்க யாங்கள் வேங்கைமரல்லது தெ ப்வத்திற்குரிய வெறிமலர்கூட அஞ்சுதும் ஆதலான் இக்கண்ணி எங்குதெறி இசையாதென மறுத்துக்கூறுநின்றல். அதற்குச்செ ய்யுள்.

தறமணவேங்கையின் பூப்பயிப்பாறையநாகநண்ணி *

மறமணவேங்கையெனநனிபஞ்சமஞ்சாரிசிலம்பா *

குறமணவேங்கைசகனங்கொடணங்கலர்கூட்டிபவோ *

நிறமணவேங்கைபதளம்பலவனெழுவராயே. (௬௬)

வசைதீர் குலத்தி

இசையா தென்ற

சேட்படை

(இ-ள்.) கேனிற்கிடமாகிய வேங்கைகட்பூக்கள் பயிற்ற பாறையை யானை சென்றணந்து அதனைத் தறுகணைமக்கிடமாகிய புனியென்று மீதவுமஞ்சும் மஞ்சாடுஞ் சிலம்பைபுண்டாய், நிறந்த கிடப புலிபசையுடைய அம்பல, னது நெடிய இவ்வகாக்கட்கு நவரம்மையிலுளவாகிய வேங்கையினது சுணங்குபோலும் பூனொயி கெய்வத்திற்குரிய சமுநீர முதலாகிய பூக்களைக் கூட்டுவனோ? கூட்டார். ஏ-று

நறமனை வேங்கையென்பதற்கு நறுமிக்கபுவெனினு மமைபும். நறமனைகூட்டிப்போ வென்பதற்குக் குறககுடிதன் அவ்வாறு கூட்டிவனோவென்றுணாப்பாடுமுளர் நிறம்பென்புழி ஐகாரம் அகசுநிலை, விப்பென்பாருமு ஈர் நிறம். அத்தன்மைததாகிய அதனொழிபு மமைபும். ஒன்றன் ஒன்றாக ஒர்க்குறாடனாகலான் அனர்கலர்குடாக எம்மைச் சூடுவேமாக ஓந்தாயென்பது நிறைச்சிப்பொருள். ஒப்புமைபாற் அஞ்சப்பட்டாததலையும் அஞ்சும் நிலமாகலாற் எங்குலத்திற்கேலாத அணங்கலா யாமஞ்சுதல்கொல்லவேன்றிமாவென்பது இறைசகியெனினுமமைபும். இப்பொருட்டு ஒருநிலைத்துத் தலைமகளாகக் கொள்க. வேங்கைகட்பூகிற்குச் சுணங்கணிற்கிருத்தல் குணமாதலால் சுணங்கணியப்பட்டதனைச் சுணங்கென்றே கூறினார். (கூன)

செவ்வியிலனென்ற மறுத்தல்.

செவ்வியிலனென்ற மறுத்தலென்பது- அணங்கலர் தங்குலத்திற்கி ரசயாதெல்லாதெல்லது மறுத்துக்கூறிப்பவாறன்றென மாந்தழையோடு மலர் கொண்டு செல்ல, அவை கண்டு உடம்படாளாய், அன்னம் பிணை கிள்ளை தந்தொழிப்பயில இன்று செவ்வியெற்றன விலலை அதுகிடக்க என்னுந் நிரீவந்தவாறும் யானைக்குக் குறைநெற்கவாறும் இன்னுமறிந்திலன் அதனாற் செவ்வியெற்றாற் கொணருமென மறுத்துக்கூறிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கற்றிலகண்டன் னெமன்னடைகண்ணமலர்நோக்கருளப் *
பெற்றிலெனெரிணைபேச்சுப்பெருகி ன்னோபி ன்மையின்ருண் *
அற்றிலனாற்றத்தறிந்திலவாகத்தொளிபிளிரும் *
புற்றிலவாளாகல்புலிபூரன்னபூங்கொடியே. (கூன)

நவ்வி நோக் கி

செவ்வியிலனென்றது.

(இ-ள்.) புடைபெயர்ந்து விளையாடாமையின் நடைகண்டு அன்னங்கள் மெல்லியநடையைக் கற்கப்பெற்றனவிலலை, தம்மாற் குறிக்கப்படுங் கண்மலர்நோக்குக்களை அவள்கொடுப்ப மென்பி

திருக்கோவைபாதி.

களைகள் பெற்றனவில்லை, உதாரணமாக மையின் தாங்குதலொழிந்த
 னைக் கிளிகள் பெற்றனவில்லை, இருந்தவாற்றான் எப்பிள்ளை இன்
 றொரு விளையாட்டின்கணுற்றிலர், அதுவேயமர்நி ஆகத்தன்க
 ட்கிடந்தொளிவிளங்கும் புற்றில்கண்ணவாகிய ஒளிப்பயுடைய
 பாம்பையடையவனது பவிழ்நாடொக்கும் பூக்கொடி என்னு
 னைநீர்வந்தவாறும் யானுடைய குறைநெற்றங்கவாறும் இன்னு
 மறித்திலர், அதனும் செவ்வி பெற்றுச் சொல்ல வேண்டிய. ஏ-று.

கண்டென்பது கற்றலோயிம், அருளென்பது பெறுகலோ
 யிம் முடிந்தன. புற்றிலென்பதற்கு வேள்வி, தீயிற்றேறது தி
 ருமேனிக்கண் வாழ்தலாற் புற்றையுடையவல்லாத அரவண்ண
 னாப்பினுமமையும் ஆரத்தொளி பென்பது உம்பாடம் இவையே
 பூற்றும் மெய்ப்பாதி - அச்சத்தவகசார்ந்தபெருமிதம். முடியா
 தெனக்கருதுவாளாயின் இறந்துபடுமென்னும் அச்சமும் முடி
 க்கக்கருதலிற் பெருமிகமு மாயிற்று. பயன் - செவ்வி பெறுதல்.
 மேற்றலைகளைக் குறைநயப்பித்து அவனது கருத்துணாந்து தன்
 னினாகிய கூட்டக்கூட்டலுறுந்தோழி தலைமகன் நெருன்றி வரை
 ந்தெய்துதல்வேண்டி, இவைமுதலாக முன்னர் விண்ணிறந்தாரொ
 ன்ணும் பாட்டொரு இவையெல்லாக்கூறிச் சேட்படுத்தப்பெறு
 மென்பது. (கூஎ)

காப்புடைத்தென் றுமறுத்தல்.

காப்புடைத்தென்று மறுத்தலென்பது - செவ்வியிலுள்ளது
 செவ்விபெற்றுற் குறையிலையென்றானமென உட்கொண்டுதிற்
 ப, கதிரவன் மறைந்தான் இவ்விடம் காலனுடைத்து னுட்டிமு
 ள்சேய்த்து எம்மையார் மாநுந் கடியர் யாந்தாழ்ப்பின் அன்னைபு
 முனிபும் நீரும் போய் நாளாவாருமென இசைய மறுத்துக்கூறு
 திற்றல் அர்த்தம் செய்யுள்.

முனிசுரு மல்லைபுமலைபாதிசாலவுழர்க்களின்னே *
 சனிசுருமிந்நிலக்கதன்சைபகுன்றமுந்நாழ்சடைமேற் *
 பனிசுருந்நீர் னனிபம்பலவர்பகைசெகுக்குந் *
 குனிதருநின்னிலக்கோடுசென்றான் ஈடர்க்கொற்றவனே. (கூஅ)

காப்புடைத் தென் று

சேட்படுத்த னு.

(இ-ள்.) ஈடர்களுட் டலைவன் தாழ்ந்த சடைமேற் குளிர்ச்சியை
 த்தருந் திங்களேச் சூடிய அம்பலவர் பகையைச்செகுக்கும்வனெந்
 த திண்ணிய இலையாகிய மேருவினது ஜோட்டையடைந்தான்,

செட்டியை.

இனித்தாழப்பின் அன்ணையும் முனியும், அன்ணையன்மாறும் மிகவு
மாராபாது ஏதஞ்செய்யுந்தன்மைபர், இவ்விடமும் இனி யிப்பஞ்
வாரியின் அமயின் இப்பொழுதே தனிமைபத்தரும். ஐயனே, தின
து குன்றமும் இந்நிலத்தின் கண்ணதன்று, அதனால் நண்டுநிற்கத்
தகாது எ-று.

அம்பலவர் பகைசெருத்தற்குத் தக்க தின்மை முதலாகிய இயல்பு அதற்கெக்காவல்து முண்மையால், செருக்குமென நிகழ் காவல்தாற்குடறினார். இந்நிலைத் திறம்பெறு பாடமாயிஃ, இக்குன்றமும் இவ்வாறு மசளிரும் ஆடவருந் தலைப்பெய்து சொல்லாபு நிலைமததன் மெனவுகாக்க. மெய்ப்பாடும் பபணம்-அமை. இவ்விடம் மிக்க காவலையுடைத்து இக்குவராஃமி'மென்றாலென, இவ்விடத்தருமைபை மறையாது எனக்குரைப்பாளாயது எல்க்ட்டிடந்த பரிவினானன்றே இத்துணையும் பரிவுடையாள எனதாந்ருமைக்கிரங்கி முடிக்குமென ஆற்றும்மென்பது. (கஉ)

நீயேகூறென நும நுத்தல்.

நீயே கூறென்ற மறுத்தலென்பது - இவள் இவ்விடத்து நிலைமையை மறையாது எனக்குரைப்பாளாயது என்க்கிடந்த பரிவினுனன்றே இத்துணைப் பரிவுடையாள் எனக்கிது முடியாமை யிடுவெனத் தலைவன் உட்கொண்டுபோய்ப் பிறரைஞான்றுசெல்ல, தோழி யாள் குற்றேவன் புகளாகவிந் துணிந்துசொல்லமாட்டம்கின்றிலென் இனி நீயே சென்ற நீங்குறையுள்ளது சொல்லெனத்தானுடம்படாது மறுத்துக்கூறு நின்றல். அதற்குச் செய்யுள் அந்தியின்வாயெழிலம்பலத்தெம்பரானம்பொன் வெற்பிற் பந்தியின்வாய்ப்பலவின்சுனைபந்தேனொழிப்கடுவன் மந்தியின்வாய்க்கொடுத்தோம்பஞ்சுசிலம்பமனனெனிய மூந்தியின்வாய்மொழிநீயேமொழிசென்றம்மொய்குழந்தே. ()

அஞ்சுதும்பெரும பஞ்சினீமெல்லியை க்
கூறுவநீயே கூறுகென்ற து.

(இ-ள்) அந்தியின் அணுண்டாயிப் செவ்வானையுடைய அம்பலத்தின் கணுளாகிய எம்முடைய எல்லாப் பொருட்கும் அப்பாலாயவனது அழகிய பொன்னையுடைய வெற்புடைய பந்திராகிய நிராயின்சட் செவ்வித்தேனோடும் பலாச்சுவையக் சரிவன் மந்தியின் வாயின் அருந்தக்கொழித்துப் பாதுகாக்குஞ் சிறியையுடையாய், அவன் மனநெகிழ விரைந்து இவ்வினிய வாய்

திருக்கோவைவாரி:

மொழிகளை அம்மொய்த்தகுழலையுடையாட்கு நீயேசென்றுசொல்லுவாயாக. எ-று.

எல்லாப்பொருளையுங் கடந்தானாயினும் எமக்கணியனென்னுந் கருத்தான், எம்பரனென்றார். வெற்றிற்சிலம்பலெனவியையும். பந்தி பலாநிறையென்பாருமுளர் சிலம்பென்றது வெய்யினொரு பக்கத்துளதானிய கிறுஞவட்டை. வாய்மொழி-மொழியென்னுந் னுணையாப்தின்றது. மனக்கணியுமென்பதூஉம், நின்வாய்மொழி யென்பதூஉம் பாடம். மந்தி உயிர்வாழ்வதற்குக் காரணமாகியவற்றைக்கவியன் தானேனொடுக்கு மனமகிழ்வித்தாற்போல உளர் உயிர்வாழ்வதற்குக் காரணமாகிய நில்வார்த்தைகளை நீயே கூறி அவளை மனமகிழ்விப்பாயாகவென உளருறையுடமங் கண்கொள்க. மெய்ப்பாறும் பயனும் அவை. (ஈஈ)

குலமுறைகூறிமறுத்தல்.

குலமுறைகூறிமறுத்தலென்பது - நீயேகூறெனச் சொல்லக் கேட்டு, உலகத்து ஒருவர்கண் ஒருவர் ஒருகுறை வேண்டிச்சென்றால் அக்குறை நீயே முடித்துக்கொள்ளுனபாரி. இல் அவ்வாறன்றி இவளிந்தராளெல்லாம் என் குறைமுடித்துத் தருவேனென்று எனையவமேயுதற்றி இனம் நின் குறை நீயே முடித்துக்கொள்ளென் னுநின்றுள்ளெனத் தலைமகள் ஆற்றுகுதிட்ப, அவனைபாற்று விப்பது காரணமாக, நீர்பெரியோ யாகுகியேயம், ஆர்வான் எம்மோடு நாமக் சீ சொல்லாபிதல் தகாதெனக் குலமுறைகூறி மறுத்துணையாற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தெங்கம்பழங்கமுகின் குலசாடிக்கதலிசெற்றுக் *
கொங்கம்பழனதொளிர்குளிர்தாட்டினைநீயுடைகூர் *
பங்கம்பலவன்பாங் குன்றிற்குன் றன்னமாபதைப்பச் *
சிக்கந்திரிதருசீ தூர்ச்சிறுமியெந்தேமொழியே. (ஈ)

சொழுஞ்ஞலதீர் சொற்காகே ப்

இயிசுலத்தே மெனவுகாத்த து.

(இ-ள்.) மூக்கூத்துவிழுகின்ற தெங்கம்பழம் கமுகினது குலையை உதிர மொழி வாழைகளைமுறித்துப் பூந்தாண்டியுடைய பழனத்துக்கிடந்து விளங்குந் குளிர்த்தாட்டினுள்ளாய் நீ, எம் முடைய தேமொழி உணம சிறந்த பாசத்தையுடைய அப்பலவனது பரங்குன்றிடத்து மலைபோலும் பாணிகள் நயிங்கச் சிக்கங் கள் வேட்டந்திரியுஞ் சீ தூர்க்கணுள்ளாள் ஓர் சிறியாள், அதனால் எம்மோடு நீ சொல்லாபிதல் தகாது. எ-று

நாட்டினை யென்பதற்கு நாட்டையிடமாகவுடைமையென இரண்டாவதன்பொருள்பட உணர்ப்பினுமமையும். பரங்குன்றிற் சீறாரொனவியையும். பெருங்காட்டிற் சிறுகுரம்பை யென்பது போதர, சிங்கத்திரிதரு சீறாரொன்றன் மெய்ப்பாழும் பயனுமாவை.

(ரா)

நகையாடிமறுத்தல்.

நகையாடிமறுத்தலென்பது- இவள் குலமுறைகிளத்தலான் மறுத்துக்கூறியவாறன்றென மனமகிழ்ந்துநிற்ப, இனியிவனாற்றுவானென உட்கொண்டு, சிவனுத்தழையெதிராது, எம்மையன்மாரோவுங்கண்டவிடேவம் இவ்வையர் கையிலேப்போலக்கொலையாற்றின்னியபது கண்டறிபேமென அவனேவரடல்சொல்லிநகையொடுமறுத்துக்கூறுநிற்ப. அதற்குச்செய்யுள்.

சிலையொன்றுவாணுதல்பங்கன்சிறற்பலவன்கயிலை *

மலைபொன்றுமாமுகத்தெம்மையமொய்க்கணமண்குளிக்குங் *

கலையொன்றுவெங்கணையோடுகயிகிட்டதென்னிற்கெட்டேன் *

கொலையொன்றுதீண்ணியவாறையர்கையிற்கொடுஞ்சிலையே (ராச)

வாடடைமையெதிராது சேட்பயித்தற் கு

மெண்ணகத்தோழி யின்னகைசெய்தது.

(இ-ள்) சிலையொருங்கும் வாணுகலை யுடையானது கூற்றையுடையான், சிறற்பலவன், அவனது கலைக்கண் மலையை யொக்கும் யானாமுகத்து எம்மையன்மார் எய்யுங்கண அவற்றையருவி மண்ணின் டுகுளிப்புக்காண்டும், உய்வாறாதி ஒருகலையவொய்த வெள்ளையாழி மூலம் ஈனாநோடிற்றாடின், இவ்வையர் கையிலவனைக்கலை, கெட்டேன், கொலையாகியவொன்று திண்ணியவாறென! எ-று.

கலைக்கண் மண்குளிக்குமெனவியையும். கொடுஞ்சரமென்பதூஉம் பாடற்.

(ராச)

இரக்கத்தொடுமறுத்தல்.

இரக்கத்தொடுமறுத்தலென்பது- இவள் என்னுடனே நகையாடுகின்றது தழைவாங்குதற்பொருட்டென உட்கொண்டுநிற்ப, பிண்ணபுத் தழையேலாது, இவ்வையர் இவ்வாறுமயங்கிப் பித்தழையாற்றற்றற்குக் காரணமென்னேவென்று அதற்கிரங்கி மறுத்துக்கூறுநிற்ப. அதற்குச்செய்யுள்.

ஓடத்தழைபாநிசிற மாமிடற்றம்பலவன்கழற்சே *

மெய்த்தழைபாநிசிறவன்பிணுர்போலவிதிராவிதிர்த்துக் *

திருக்கோவைபரம்.

கைத்தலையேந்திக்கடமாவிராய்க்கையில்லிள்லிந்நியே
பித்தலையாநிற்பாரென்னபாலம்பெரிபவரே. (௩௨)

செய்யுறைபெய்திராது காதற் று மு
பையநீபெரி தயர்த்தனைபென்ற து.

(இ-ள்.) கருமை மிகாநின்ற கரியமிடற்றையுடைய அம்பலவனது கழற்கண்ணே பெருகாநின்ற மெய்யன்பையுடையவரைப் போல மிகநெருங்கிக் கைக்கண்ணே தழைய ஏற்றி, இதனோடுமூறுபடக் கடமாவை வினாவி, தங்கையில் விவளின்றியே, இப்பேரியவர் பித்தழையாநின்றார், இஃதென்ன தீவினையோ! ஏ-று.

மா-சுருமை மாமிடறெப்பது பண்புத்தொலையாய் இன்ன
திருவென்னுந் தணையாய் நின்றலானும், மைததனழபாநின்ற
வென்பது அக்கருமையது மிகுதியை உணர்ச்சிநின்றலானும், கூ
றிபதுகூறலாகாமையறிசு அது “தாமமாமீயிசை, எனவும், “கு
ழிந்காழ்ச்சகண்ண, எனவும், இத்தன்மையபிறவும் வருவனபொ
ல. பெய்கதனழபாநிற வவன்பென்பதற்கு பெய்தாந்நனழபாநி
யிற அப்பென்னுமனமபயம். பித்தென்றது ஈன்பிப் பித்தாந்நிற்
ந்த அனழப்பெ. அனழப்பு-பொருள்புணராவோசை. (நஉ)

சிறப்பினைமகூறிமறுத்தல்.

சிறப்பில் ஐரகூறி மறுத்தென்பது- என்வருத்தந்திற்குக் கவ
லாநிலை நனன் இவளாதலின் எனக்கிதுமுடியாமையின்பெயன உ
ட்கொண்டுநித்ப, நோழி இக்குன்றிடத்து மாவுஞ் சீனையும் இவ
ள்வடிவுக்கேடுகி மலர்ந்தறிபாவாதலான் நண்டில்லாதனவற்றையா
மணியிற் கண்டார் ஐயுறுவனென மறுத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்கு
சீசெய்யுள்.

அககுமரவுமணி மணிச்சுத்தன் சிற்றம்பலமே
யொகீகுமிவளதொளிநுருவஞ்சிமஞ்சார்சிலம்பா
கொக்குஞ்சுனையுஞ்ஞளிந்தளிநுங்கொழும்போதுகளு
ம்குஞ்நிலென் னுமலர்ந்ததியாதவியல்பின வே. (நாக)

மாந்தளிர் மலர்நீலமு ம்
ஏந்தலிம்மலை யில்லைபென்ற னு.

(இ-ள்) மஞ்சார்ந்த சிலம்புபுடையாய், அச்சையும் அரவையு
மணியும் மாணிக்கம்போலும் கூத்தனது சிற்றம்பலத்தையொக்
கும் இவளது விளங்காநிறைவு வடிவையஞ்சி மாக்களுஞ் சினைசுரு
ம் பூளிர்ந்தவளிர்களும் கொழுவிப்போதுகளும் இக்கூன்தில் எச்

பெரும்பலகை.

காவத்தும் விநிந்தறிபாத தன்மைபுடைய, அத்தால் சுண்டில்லாத இவற்றை யாமணியிற் சுண்டார் ஐயுறுவர். எ-று.

தளிர்மலர்ந்ததியாதவென்னுஞ் சின்னவினை முதன் மேலேறியும், போதுமலர்ந்ததியாத வென்னும் இடத்து நிகழ்பொருளின் வினை இடத்துமேலேறியும், நின்றன. (நாக)

இளமைக் கூறி மறுத்தல்.

இளமைக் கூறி மறுத்தலென்பது - அவளது வழவுக்கஞ்சி மலர்நீ
தறிபாவென்றதல்லது மறுத்துக்கூறிப்பவாற்று சிறப்பின்மைக்
கூறிப்பவாறென உட்கொண்டு, சிறப்புடைத் தழை கொண்டுசெல்
ல, அதுகண்டு, குழலும் முழையும் குவிபாத சூதலைச்சொல்லிக்கு
நீ சொல்லுகின்றதாரிபம் சிநிதுமியைபுடைத்தலைநென அவளது
ளமை கூறி மறுத்துரைப்பாநிற்கல். அதற்குச்செய்யுள்.

உருகுதலைச்சென்மங்கள் எத்தனும்பலத்தும்மொளியே
பெருகுதலைச்சென்முதிர்ச்சிமுன்பெருந் துறைப் பிள்ளைகளார்
முருகுதலைச்சென்மகழைமுடியா முலைபொடியா
வொருகுதலைச்சின்மமுலைக்கண் ணைவையவோ துவதே. (ராசு)

முனையெயிற் றரி வை
வினாவில ளென்ற னு.

(இ-ள்) அன்பருடைய உருகுதலையடைந்த உள்ளத்தின்கண் னும் அம்பலதனின்கண் னும் இரண்டிடத்தினுமொப்ப ஒளிபெரு குதலையடைந்து நின்றவனது பெருந்துறைக்காணுளளாகிய எம் பிள்ளையுடைய தேயுந் திறநாற்றம் தம்மிடத்தடைந்த சூழல் கள் முடிக்கப்படா, முலைகள் தோன்ற, ஒரு குதலைச் சிண்டியலை மொழியாட்டு, ஐயுனே, நீ சொல்லுகின்றவினா யாதாம்! சிறிதுபி யையுடைத்தன்று. எ-று. .

ஏகாரம்-அசைதில், எள்ளார் கூடையெனவிடையும். குதலைமை-
விளங்காமை. மழல்-இளஞ்சொல். சிசுமழலைத் திறத்தென நான்
காவது ஏழாவதன்பொருட்சண் வந்ததெனினும்மையும். இவைநா
ன்கதற்கும் மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (ம)

மறைத்தமைமகூறிநகைத்துரைத்தல்.

மறைத்தமைகூடிறகைத் துரைத்தவென்பது - இவள்திள்ளைமையுடையவளென்று தன்மயங்குதற்பொருட்டின்கருவேண்டும் அதுவன்றி

திருக்கோவையார்.

இந்நாளெல்லாயியைப் பறத்து இப்பொழுது இவளினையென் னு இயைபாமைகூறி மறுக்கவேண்டியதென்னை இனி யிவ்வொரு சீகம் இவளைப்பொழியவொழுக்கடவேனென உட்கொண்டுநிற்ப, நீயென்னையுறையதாரியம் இனி நினக்கு முடியாதென அவனோ டி நகைத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பண்டாலியலுமிலைவளர்பாலவன்பார்கிழித்துத் *
தொண்டாலியலுஞ்சுடர்க்கழலோம் ப்ருவலைத்திலையின்வாய் *
வண்டாலியபுறவளர்பூந்துறைவழகைவெண்ணைக் *
கண்டாலியபுறங்கடனிலைகொல்லெகருதியதே. (௩௫)

என்னமறைந்திடு நெண்ணியதரிதென் ன
நன்னுதற்றோழி நகைசெய்தது.

(இ-ள்.) முற்காலத்து ஆலிந்தணுளதாம் இல்லியிச்சுட்டுயின்ற பாலகருதிய மாபோன் நிலத்தைத்திழித்துக் காட்டாமையிற் பிள்ள ரொண்டாலியொழுஞ் சுடர்க்கழலையுடையானது பண்டையதானிய திலைவரைப்பிழுவண்டாகிய வண்டிகளா ஆலிப்போயி திரிகரும் மி ள்க்க பூக்கையுடைய துறையைபுடையாய், ஆராய்ந்தால் எவ்வை ம றைப்பின் நிகருதியது முடியுமுறைமையிலைபோலும். எ-று.

பண்டிதொண்டாலியலுமெனவும், திலைவரைப்பிற்றுறையெ னவுமியையும். திலைக்கட்டுறைவென்னினுமனையும். மெய்ப்பா யி- அச்சத்தைச்சார்ந்த நகை. இவள் நகுதலான் என்னுறையின்ன தென உணர்ந்த ஞான்றுதானே முடிக்குமென நினைந்து ஆற்றா வானுவது-டயன். (௩௫)

நகைகண்டுமகிழ்தல்.

நகைகண்டுமகிழ்சலென்பது - இவள் தன்னை மறைத்தால் முடி யாதென்றது மறையாதொழிந்தால் முடியுமென்றாளபெனத்த லைமகல் உட்கொண்டு நின்ற, உன்னுடைய சதாப்பாட்டைச்சே ரீந்த மெல்லென்ற நோக்கமன்றோ எனக்குச் சிறந்த துணை யல் லது வேறு துணையுண்டோவென அவளது நகை கண்டு மகிழ்நி ற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மத்தகஞ்சேர்நணிநோக்கினன்வான்றிநூறமுதே *
பொத்தகஞ்சேர்ந்தென்னையுய்யநின்றோன்நிலையொத்திலக்கு *
முத்தகஞ்சேர்மென்னகைப்பெருந்தோளிமுகமதியின் *
வித்தகஞ்சேர்மெல்லென்னுக்கமன்றோவென்விழுத்துணையே

சேட்படை.

இன்னகைத்தோழி மென்னகைகண் ௮

வண்ணக்கிழிவே லண்ணலுனாத்த து.

(இ-ள்.) நெற்றியைச்சேர்ந்த தனிக்கண்ணையுடையான், சொல்லளவைக் கடந்து ஊறுமுழுதத்தையொத்து மனத்தைச்சேர்ந்து என் னையுய்யநின்றவன், அவனது தில்லையையொத்திலங்கும் முதிருப்போலும் எயிறுகளுள்ளடங்கிய முரன்முறுவலுடைய பெருந்தோளியது முகமாகிய மதியில்கணுண்டாகிய சதுரப்பாட்டைச்சேர்ந்த மெய்வென்ற நோக்கமன்றோ எனது சிறந்ததுணை, அதனால் ஆற்றக்கூடும். எ-று.

வாக்பெறந்தென்பதானும், அமுதொத்தென்பதானும், அகஞ்சேர்ந்தென்பதனோடும் உய்யநின்றோமென்றோ சொற்கள் உய்வித்தோமென்னும் பொருளவாய், ஒருசொல்லீர்மைப்பட்டு இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. இலங்குமுகத்தியென வியையும். மறுத்தாளாயினும் நங்கண் மலர்ந்தமுகசகலென்றுவருத்தால் இலங்குமுகத்தியினென்றான் உள்ளக்குறிப்பை துண்ணிதின விளக்கலின், எத்தகஞ்சேர்மெய்வென்க்கமென்றான். உள்ளக்குறிப்பென்றவாறெனின், முன்னர்ச் சிவமழலைக்கென்றோவையவொதுவதென்று இளையனென மறுத்தவிடத்து இந்நாமொலையியையாமறுத்து இப்பொழுது இவளினையென்று இயையாமை மறுத்தான் இவ்வொழுக்கம்இனி இவளை பொழிய வொழுகக்கடவெனென்று தலைமகன் தன்மனத்திற் குறித்தான் அக்குறிப்பைத்தோழி அறிந்து கூறினமையின் வித்தகஞ்சேர் மெய்வென்க்கமன்றோ எனக்குச் சிறந்ததுணை யிநிலையெனத் தனதாற்றாமதோன்றக கூறினான். மெய்ப்பாடு-உவமை. பயன்- ஆற்றமைநீங்குதல்.

(௩௭)

அறியாள்போன்றுநிலைவுகேட்டல்.

அறியாள்போன்றுநிலைவுகேட்டலென்பது - தலைமகனது மகிழ்ச்சிகண்டு இவன் வாடாமற் றழைவாங்குவேனென உட்கொண்டு, என்னுடைய தோழியர் எண்ணிற்றதாருளர் அவருள் தின்னுடைய நிலைவு யார்கண்ணதோவெனத் தானறிபாதாள் போன்று அவண்ணவு கேளாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

விண்ணிறந்தார்திலம்விண்டவொன்றுமிக்காரிருவர் *

கண்ணிறந்தார்தில்லையம்பலத்தாரீகழுக்குள்நினின்று *

தண்ணறுந்தர்திவரீசந்தனசேரலைப்பந்தாடுகின்ற *

கொண்ணிறந்தாவுர்பார்கண்ணதோமன்னநின்னருளே. (௩௮)

திருக்கோவைப்பாதி.

வேந்தன்சொன்ன மாந்தநிர்மேணி யை
வெறிபார்க்கோதை யறிபெனென்ற . . .

(இ-ள்.) விண்ணக்கடந்தவர் திருத்தைப்பிளந்தவொன்று சொல்
வப்பரும் பேரியோரிருவருடைய அண்ணக்கடந்தார், தில்லையம்
பலத்தின் கண்ணார், அவரது கழுக்குன்றின் கணின் நண்ணி, தாமி
ரந்நிய தாது பரந்த சத்தனச் சோலையிடத்துப் பந்தாடுகின்றார்
இறப்பப்பலர், மன்னனே, தினதருள் அவருள் யார்கண்ணதோ?
கூறுவாயக. எ-று.

விண்டவரென்பதற்கு முன்னுணர்த்துணாக்க. அன்றோர்க்கு அரிபராயினும் எம்மெனார்க்கு எளிபொருளாகருத்தால் தில்லை யம்பலத்தாரென்றார். சோலைக்கணிற் றென்று கூட்டினு மமைபு ம். எண்ணிறந்தாபலரென்பது உம்பாடம். மெய்ப்பாடு - மருட் கையைச்சாரிந்த பெருமிதம் தும்மாற் கருதப்படுவானே அறியே னென்றானாக எங்குறை இன்னொங்கண்ணதென அறிவித்தால் இவ ள் முடிக்குமென நினைந்து ஆற்றவாலென்பது -பயன். (ரர)

‘அவயவங்கூறல்.

அவயவங்கூறலென்பது-இன்னும் அவளை யிவள் அறிந்துலள் அறிந்தாளாயிற் றழைவாங்குவாடுன உட்கொண்டி நின்று, என் னாற்கூறப்பட்டாளுக்கு அவயவம் இவையெனத் தோழிக்குத் தலைமகன் அவனாடைய அவயவங்கூறாதிற்றல். அசற்ருச்செய்யுள்.

ஞானின்கொங்கைக்ரும்பைகுழல்கொன்றதொகைவசவியாய் *
 சுவனினவாணைசுவெண்முத்தியசன்மலர்செங்குநூதீர் *
 சுவலினைதீர்ப்பவன்சூழ்பொழிற்சிற்றம்பலமனையாட் *
 ஞானினநாண்மதிபோன்சொனிரகின்றதொளிமுகமே. (௩௮)

அவயவ மவளு . க்
கினைபிவை பென்ற ன்.

(இ-ள்.) விரதங்களான் வருந்தாமற் தவத்தொழிந்தீர்க்கி அன்ப நீக்கு இன்புறு தெரியருளியவனது தாழ்ந்தபொழிபுடைய சி ற்றம்பலத்தைப்பொப்பாட்டுக்கு வித்தகொங்கைகள் குரும்பையை யொக்கும், குழல் கொன்றைப்பழத்தை யொக்கும், செய்யவாப் கொவ்வவக்கனியையொக்கும், அதனகத்திடப்பட்ட வாணகை வெ ண்டுத்தையொக்கும், கண்டலங்கள் செங்கழுநீரைப்பொக்கும், ஒளி முகம் உலாவின்னதுதாடிய செவ்விமதிப்பொன்றொளிராநின்ற ன். எ-து.

சேட்பண்டி

தவவினையீர்ப்பவனென்பதற்கு மிகவுங் வினைகளைத் தீர்ப்பவன்
 எனினுமமைபும். உவவினநாண்மதியென்றது “காலகுருஞ்சு”
 என்பதுபோலப் பன்மைபொருமைமயக்கம். எப்பொழுதும் த
 ன்னுள்ளத்திடைபுறது விளங்குதலிற், ஒன்றிலித் தத்தெ நிசுநகர்
 லத்தாற்குறிஞன் உவவினமதி-பலகலைகன்சுடி நிறைந்த தன்மை
 பையுடைய மதி. நாண்மதி-உவாவான நாளின்மதி. (ராஅ)

கண்ணாயந் துரைத்தல்

கண்ணயந் துரைத்தலென்பது - அவயவங்கூறியவழிக் கூறியும்
 அமைபாது, தனக்கு அன்று தொழிற்பக காட்டினமை நினைந்து
 பின்னுங்கண்ணயந் து கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்புள்.

ஈசற்கியான்வைத்தவன் பினகன்றவன்வாங்கியவென் *
 பாசத்திற்காரொன்றவன் லில்லையின்னொளிபோன்றவன்றோன் *
 பூசத்திருநீறெனவெனாத்தாங்கவன் பூக்கழல்பாம் *
 பேசத்திருவார்த்தையிற் பெருநீளம்பெருங்கண்களே. (ராங்)

கண்ணினை நெழ்வ ன
 வண்ண முரைத்த ன்.

(இ-ள்) ஈசனிடத்து பான் வைத்த அன்புபோல அகன்று, அவ
 னால் வாங்கப்பட்ட எனது பாசம்போலக் கறுத்து, அவனது தில்
 லையினொளியைப்போத்து, அவன்றோள்களிற்சாதனம் அத்திருநீ
 றுபோல வெளுத்து, அவனுடைய பூப்போலும் திருவடிகளை பா
 ம் பேசும் அதிருவார்த்தைபோல மிகவு நெடியவாயி ருக்கும்
 என்னுற் காணப்பட்டவளுடைய பெரிப கண்கள். என.

அன்பின்கன்றென்பதற்குப் பிறிதுரைப்பாருமுளர். தில்லையி
 னொளிபோல - தில்லையினொளிபேரலும் ஒளியையுடைத்தாதல்;
 ஆகவ தில்லையே உவமைபாம். பூசத்திருநீறு வெள்ளி நாய்த்தோ
 ன்றுமாறுபோல வெளுத்தென்றும், பேசத் திருவார்த்தை நெடி
 யவாயினுற்போலப் பெருநீளமாமென்றும், வினையெச்சமாக்கி,
 சிலசொல் வருவித்துரைப்பினும் அமையும். பெருநீளமாமென
 ஆக்கம் வருவித்துத் தொழிற்படவுணர்க்க. கண்களாற்பெரிது மி
 டர்ப்பட்டானாகலானும், தொழிற்பத்தனக்குக்காட்டின பேருத
 வினையுடையனவாகலானும், முன்னர்க்கண்மலர் செங்கழுநீரென்
 றும் அமைபாது, பின்னும் இவ்வாறுகூறிஞன். கண்ணிற்குப் பிறி
 து வகையான் உவமங்கூறுது இவ்வாறு அகலமுதலாயின கூறவே
 ன்றபுது ஏற்றிற்செனின், அவை கண்ணிற்கிலக்கணமுந் காட்டி
 யவாரும். என்ன இலக்கணமாய்மறு? “கண்ணிற் கிவன்பு சசடற்க்

கிளப்பிச், வெண்மை கருமை செம்மை யகல, நீள மொளிபெண்
நிகழ்த்துவர் புலவர்,, ஆயின் இதனுட் செம்மை கண்டிலேமெ
ன்பார்க்குச் செம்மைபுந் கூறிற்று. அவன்றோளிந் பூசத் திருநீறெ
ன்றதனால் சிவப்புஞ்சொல்லியதாயிற்று. அது செம்மைபாற் றோ
ன்றும் வரிபெனவறிக. யான்பேசத்திருவார்த்தைபெண்ணுது யா
மென்ற தென்னைபெயின், திருவார்த்தை பேசுமன்பர் பலராகலா
ன் யாமென்று பலராகக்கூறினார். இவையிரண்டற் றும் மெய்ப்பா
டு- உவகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்-ஐயமறுத்தல். (௩௯)

தழையெதிர்தல்

தழையெதிர்தலென்பது-கண்ணயந்துரைப்பக்கேட்ட தோழி
இவ்வாறு ஏற்றல் எக்குடிக்கேலாவாயினும் நீ செய்தவுதவிக்கும்
நின்போன்புக்கும் ஏலாநின்றேனெனக் கூறித் தலைகன்மாட்டி
த் தழையெதிராற்றல். அதற்குச் செய்துள்.

தோலாக்கரி வென்றதற்குந் துவள்விற்குமில்லின் றென்மைக் *
கேலாப்பரிசுளவேயன்றி ப்பலேமிருஞ்சிலம்ப *
மாலார்க்கரியமலர்க்கழலம்பலவன்மலையிற் *
கோலாப்பிரசமன் னுடையநீதந்தகொய்தழையே. (௩௮)

அகன்றவிடத் தாற்றாமைகண் டி

கவன்றதோழி கையுறைபெதிர்த்து. து.

(இ-ள்.) இருஞ்சிலம்பா, எம்மையேதஞ்செய்யவருந் தோலாக்க
ரியை நீ வென்றதற்கும் யான் குறைமறுப்பவும் போகாது பே
ரன்பினைபுடையயாய் நீவிடாது துவண்ட துவட்சிகளும் எமது
குடியின்பழமைக்கேலாத இயல்பையுடைய வென்று எம்மாற்செ
ய்யப்படாதனவுளவே! ஐயனே, மாலார்க்குமரிப மலர்போலும்
கழலையுடைய அம்பலவனது மலையின்கண் வைக்கப்பட்டாத தே
னைபொப்பாட்டு நீ தந்த கொய்தழையைப் பிறிதோராற்றாந்
லேம். எ-று.

உளவேபென்னுமேனாரம் எதிர்மறை. அஃதென்போலவெ
னின், “தாற்றாதே தூர விடல்,, என்றது தாற்றுமென்று பொரு
ள்பட்டவாறுபோலவென்றறிக. அன்றியும், ஏலாப்பரிசுளவேயெ
ன்பதற்குநாங்கள் இத்தழை வாங்குவதன்றென்றது கருத்தது. எம
துகுடிப்பிறப்பின் பழமைபற்றி அது சுற்றத்தார்க்குடிவாங்குவ
தொழிந்து நாங்களாக வாங்கினுந் குடிப்பிறப்புக்குப் பழிவரு
மென்பதனைப்பற்றியென்றவாறு. வழிபட்டுக்காணலுறுமையின்,
மாலாநொ இழித்துக்கூறினானினுமமையும். உளவேவன்றி
யேலேமென்பது பாடமாயின், தழைவாங்குகின்றழி என் பொரு
ட்டால்நீர் துங்குடிக்கேலாதனவற்றைச் செய்பாநின் றீர் கொன்று தலை

மகன்கூறியவழி, நீ செய்ததற்குக்கிணைம்மாறுசெய்யவேண்டுமென
தவிநீ இற்பழிபாக்குற்றம் இதற்குளவாயினல்லது இதனபேலே
மென்று கூறினாரகவுணாக்க என்றது-இற்பழிபாக்குற்றம் இதற்
குளவாகலான் ஏற்றினதேம் நீ செய்தவுதவிபைப்பற்றி அல்லதே
வேமென்றவாறெனவறிக. கோலாற்பிரசமென்பதுபாடமாயின்,
கோலிடத்துப்பிரசம் - என்றது - கோற்றேன். இது சுவையிசு
தியுடைமைகூறியவாறெனவுணாக்க.தோலாக்கரிவென்றது முதலா
யின் நிகழ்ச்சி செய்யுளின்கட் கண்டிலேமென்பார்க்கு இயற்கை
ப்புணர்ச்சிபது நீககத்தின்கண் நிகழ்ந்தனவெனவுணாக்க. அன்றியு
ம்படைத்துமொழி வகுத்துணையென்பனவற்றானுமறிக. அகறல்-
அவன்சொந்தந்தற்ககறல். மெய்ப்பாடு-அச்சத்தைச்சார்ந்தபெருமித
ம். பயன்-குறைநேரிதல். (௭௮)

குறிப்பறிதல்.

குறிப்பறிதலென்பது - தலைமகன் மாட்டுக் தழை யெதிர்த்த
கோழி இவளுக்குத் தெற்றெனக் கூறுவேறாயின் இவள் மறுக்கவு
கூறாமென உட்காண்டு, இந்நாள்காறுந் தழையேலாமைக்குத்
தக்க பொய்ச்சொல்லி மறுத்தேன் இன்று அவனது நோக்கங்கண்
டபின் பொய்ச்சொல்லுநெறி அறிந்திலேன் இனி பவனுக்குச் சொ
ல்லுமாறென்றேவெனத் தழையேற்பித்தற்குத் தலைமகனது குறி
ப்பறிபாற்றல். அகற்குச்செய்யுள்.

கழைகாண்டலுஞ்சுளியுக்களியாணையன்னாந்திறம் *
றழைகாண்டலும்பொய்தழைப்பமுண்காண்பனின்மம்பலத்தா *
னு மழைகாண்டலுநினைப்பாருமென்றோக்கிமன்றோக்கங்கண்டா *
விழைகாண்பணமுலையாயறியேன்சொல்லுயீடவற்கே. (௭௯)

தழையெதிரா தொழிவதற்கோ ி

சொல்லறியேனெனப் பல்வளைக்குரைத்த னு.

(இ-ள்.) குத்துகோலைக் காண்டலும் வெகுளுங் களியாணைய
யொப்பானுடைய கையிற் றழையையக்காண்டலும் அப்பொழுது
சொல்லத்தரும் பொய்யை முன்பெருகக் காண்பேன், அம்பலத்
தானுடைய கையி லுழைமாணக்காண்டலும் நினைவுண்டாம் மெ
ல்லியநோக்கத்தையுடையாய், அம்மன்னனுடைய புன்களோக்கத்
தைக் கண்டால் இனது விரும்பிக் காணப்படும் பெரியமுலையையு
டையாய், இன்று அவற்குப் பொய்சொல்லுநெறி யறிவின்றிகே
ள், இனி யாது செய்வாய்! எ-று.

குத்துகோல்வரைத்தன்றி யாணை களியரைத்தாயினற்போலக் க

திருக்கோவையார்.

முதுவாரி சொல்வதென்றி வேண்டவயத்தொழிஞனென்பது
போதாக்கைமுதலாண்டதுஞ் சுளியுங்களியாணையன்ருனென்றீர்.
என்கிக்கமுதுவாரொன்றதுமோழிதன்னை. உடுத்தவதுகையுறையல்
வற்றையும் ஆகாவென்றுதான்மறுக்கதனைநோக்கி. தலைமகன்மு
கங்கோடற்கு இறைமுகாண்டனைமுலைபாயெனப்பின்னும் எதிர்மு
கமாக்கினான். தலைபெய்திரந்தாளாயினும் தலைமகளது குறிப்பறி
பாடையின், அவனைக கண்டிலன் போலக் கண்டாலென எதிர்சால்
தீதாடகூறினான். இதனை முகம்புகவுரைத்தவெனினும் குறிப்பறித
வெனினுமொக்கும். (நயக)

குறிப்பறிந்துகூறல்.

குறிப்பறிந்துகூறலென்பது-குறிப்பறிந்து முகங்கண்டு, அது வழிபாடுநின்ற, பாணை கடிந்த பேருருவிபார் ஸகயிற்ற ரபுந்நு வளத்தகுமோ அது துவளாமல் யாம் அவரது குறைமூடிக வேண்டாரவோவெனத் தோழி நயப்பக கூறுநிற்றல். அதற்குச்சியுள்.

தவளத்தீநீறணிபுந்தீநீதோளண்ணறன்ஞொருபா
 வவளத்தஞமகஞந்தில்லையானல் ஹரித்ததங்
 கவளத்தபாணிகமுந்தாரிகரத்தகண்ணூர்தைழபுந்
 துவளத்தஞவனவோகரும்பாரிசூழந்தாமொழியே. (நாயுட)

ஏழைகள் கிடுந்த லை

தோழிகொண்ட முனாத்த து.

(இ-ள்.) சுருமபார்ந்த குழலையுடைய தூமொழியாய், வெண்மையையுடைய நீற்றைச் சாத்தும் பெரிய தோள்களையுடைய அண்ணல், தனதொரு பாகத்தினுள்ளாகிய அவட்குத் தந்தையுமாய் மகனுபாற் திலையான், அவன் அன்றிரித்த பாணையெொக்குள் சுவந்தையுடைய யானையை றம்மேல் வராமற் கடிந்தவருடைய கையவாகிய கண்ணிற்காருந் தனதுயும் வாடத்தகுவனவோ! தகா. ௭-ற.

தவளத்தீற்று கவளத்தயானையென்பன பன்மைபொருமைமய
கீகம். சிவதத்துவத்தினின்றுஞ் சத்திதத்துவந்தோன்றலின் அட
த்தொடும், சத்திதத்துவத்தினின்றுஞ் சதாசிவதத்துவந்தோ
ன்றலின் மகத்தொடும், கூறினார். “இம் வான்மகத்துத் தன்னு
டைக் கேள்வன் மகன் தகப்பன், என்பதூஉம் அப்பொருண்
மேல் வந்தது. கவளத்தயானையென்பதனால் தான்னிரும்புந்களை
முண்டி வளர்ந்த யானையென்பதூஉம் கூறப்பட்டதாம். அது ஒ
ருவாரத்திட்டப்பட்டி மிடிப்பட்டதன்றாகலான், அதனை வெவ்வேறு

சேட்படை

‘து அப்படிப்பட்டபாணையையும் வென்றவர், அங்ஙனம் பாணை
முந்த பேருதவிபார்க்கையவர்த் துவளத்தருவனவே வென்றதனா
ல், அவருள்ளுந் துவளாமற் குறைமுடிக்கவேண்டிமென்பது
குறிப்பாறகறிஞன். உம்மை-சிறப்புப்மை எனமுடிநாத்தென
வினயயும். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடி-அருகையைச்சார்ந்
தபெருமியும், பயன்-குறைநயப்பித்தல். (ளயஉ)

வகுத்துணர்த்தல்.

வகுத்துணர்த்தலென்பது- உதவிகூறவும் பெருநாணிணளாதவி
ன் தலை வாங்க மாட்டாது. இப்படி, அக்குறிப்பறிந்து, இருவகையா
னும் நமக்குப்பழிப்பதும் அதுகிடக்க நமக்குகவி செய்தாற்கு
நாமுமுதலிசை பாறாறென்றேயுணர்த்தலைமகள் தலைமையேற்கு
மாறு வகுத்துக்கூறுநின்றல் அகற்றச்செய்யுள்.

ஏறும்பழி காழ்ப்பற்றின்பற்றேலாவிடனமடன்மா *
மெறுமவனிடபங்கோடியேற்றியந் தம்பலதது *
ளேறுமரண்மன்னுமீங்கோய்கலைநடவி முடபகல்காய்ந் *
தேறுமலைதொலைநதாற்கெண்ணையாளுசெய்வதெற்றிமுடியே. ()

சுடிச்சுழுகொணர்ந்த காத்தெரு பழி

மடகொடியுமாநர்க்கு வகுத்துணர்த்தல்.

(இ-ள்.) ஏந்திழாய், தலைமையேற்பிய காமேயொரு நட்பச்
செய்கொண்டு பிறரிடத்து நமக்குப்பழிப்பதும், அதனையேலா
தொழியின் பிறிதோருபாடமிடையென்று அவன் மடலாகிய மா
வையேற்பும். கருமவடிவாகிய இடபத்தைக் கொடியின்கண்ணைவி
து நமது பிறனித்துண்பத்தை நீக்க ஒருப்பட்டிவந்து அப்பலதி
தின்கணையும் அரண்மன்கும் ஈங்கோய்கலையின் நமதுபெரியபு
ணத்தையழித்து நம்மைநோக்கி எந்தேறும் மலைப்பாறும் பாணை
யைத்தோற்றிதவற்கு பாஞ்செய்வதென்றோ! அங்ஙன யானறிவி
ன்றிலேன். எ-று.

மற்று- வினைமாற்று. மடன்மாவெறுமலென்குறு தலைமையேலா
விடனும் பழியேறுமென்பது படக்கறினமைபானும், ஏறுமலை
தொலைத்தாற்கென அவன்செய்த உதவிகு தினமைபானும், தலை
மையேற்பதே கருமமென்பது படக்கறினளாம். அன்றியுந் தலை
மையேற்றால் நமக்கேறுமபழியை அறத்தொடு நிலைமுதலாயினகொ
ண்டு தீர்க்கலாமென்றும், ஏலாவிடின் அவன் மடன்மாமையேறு
தலான் வரும்பழி ஒன்றினுந் தீர்க்கமுடியாதென்றும், கூறியவா

திருக்கோவைபார்.

முயிற்சு. வகுத்துணர்த்தல்-தழையேற்றலே கருமமென்று கூறு
பயித்துச்சொல்லுதல். (நாயக)

தழையேற்பித்தல்.

* தழையேற்பித்தல்வென்பது - தழையேலாதொழியினும் பழி
பேறுமாயிற் தழையேற்பதே காரியமென உட்கொண்டுநிற்ப,
அக்குறிப்பறிந்து, இத்தழை நமக்கெளிபதொன்றன்று இகனை
பேற்றுக்கொள்வாயாகவெனத் தோழி தலைமகளைத் தழையேற்பி
பாற்றிற்சு. அதற்குச் செய்யுள்.

தெவ்வனாமெய்யெரிசாய்சிலையாண்டெண்ணையாண்டுகொண்ட *
செவ்வனாமேனியன்சிற்றம்பலவன்செழுங்கயிலை . *

தவ்வனாமேலன்யியிலலைகண்டாயுள்ளவாறருளா *

தவிவனாமேற்கிலம்மடலினெளிதிற்றந்தவீர்த்தழையே. (நாயக)

கருங்குழன்மடந்தைக் கரும்பெறற்றோழி

இருந்ததழைகொள்கென விரும்பிக்கொடுத்தது.

(இ-ள்.) நமமாட்டுண்டாகிய அருளான் இம்மலைக்கட் சிலம்ப
ன் எளிதாகக்கொணர்ந்து தந்த வாடாத இத்தழை ளளவிய கைலை
பாகிய அம்மலையிடத்தலவது பிறிதோரிடத்திலில்லை, இதனைக் கொ
ள்வாயாக. ஏறு உள்ளவாறென்பது யாண்குறிய இது மெய்ம்மை
யென்றவாறு. பகைவரை மெய்யெரித்த வனாயாகிய காய்சிலையை
ப் பணிகொண்டு பின் என்னை யடிமைக்கொண்ட செவ்வனாபோ
லுந் திருமேனியையுடையனாகிய, சிற்றம்பலவனது செழுங்கை
லைபெணக்கூட்டுக.

மெய்யெரியென்பன ஒருசொல்லாய்த் தெவ்வனாவென்னும்
இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. மெய்யெரித்த காய்சிலை மெய்யெ
ரி காய்சிலையென வினைத்தொகையாயிற்று. காய்சிலை- சாதுயடை.
ஐகாரத்தை அசைநிலையாக்கித் தெவ்வர்மெய்யெரித்தற்குக் கார
ணமாஞ்சிலையெனினுமமையும். வலியனவற்றை வயமாச்சிப் ப
யின்று பின், என்னையாண்டானென்பது போதா, காய்சிலையாண்
டென்னையாண்டுகொண்டவென்றார். என்னைத் தனக்கடிமைக்கொ
ள்ளுதல் காரணமாகப் பிறிதொன்றின் மேலிட்டுக்கல்லைவளைததா
ன் என்னெஞ்சைவளைத்தல், காரணமாக அல்லது தனக்கொரு ப
கையுண்டாய்ச் செய்ததன்றுபோலும் என்பதுகருத்து. “கல்லை
மெய்க்கணியாக்கும் விச்சைகொண் டென்னை நின்கழற் கன்பனா
க்கிணய், என்பதுமனது, கைலைத்தழையை எளிதிற்றந்தானென்ற

நான் வரைவு வேண்டியவனாகத் தமர் மறுப்பின் வரைந்து கொள்
 னார் தாளாண்மையென்பது கூறினான். கண்டாபென்பது
 முன்னிலைபகைச்சொல். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடி-பெ
 ருமிதம். பயன்-கையுறையேற்பித்தல்: (௩௦௪)

தழைவிருப்புரைத்தல்.

தழைவிருப்புரைத்தலென்பது-தலைமகளைத் தழையேற்பித்து
 தலைமகனுழைச்சென்று, நீதந்த தழையை யான் உலர்ந்து கொ
 மித்தேன் அதுகொண்டு அவள் செய்கது மசாலையிற் பெருகுமெ
 னத் தலைமகளது விருப்பங் கூறாநின்றல். அகற்சொசெய்யள்.

பாசத்தனையறுத்தாண்டு கொண்டோர் நினைப்ப பலஞ்சும் *
 தேசத்தனசெம்மனிதந்தன சென்றிபாங்கொடுத்தேன் *
 பேசிறபெருஞ்சுருங்குமருங்குலபெயர்ந்தொத்துப் *
 பூசுற்றிலளன் நிச்செய்யாதனவிலைபூந்தலையே. (௩௦௫)

விருப்பவ டோழி
 பொருப்பற் குரைத்த னு

(இ-ள்.) பாசமாகிய தனையிற்பட்டுக் கிடப்ப அதனை நயந்து
 துற தலக்குக் குற்றேவல்செய்ய என்னை யடிபைக் கொண்டவ
 னது துலையப்பலத்தைச் சூழ்ந்த தேசத்தின்கணுள்ளன, அச்சி
 றப்பேயன்றி, செம்மாள், நின் னுற்றார்பட்டன, அவற்றைச்சென்
 னு யான் கொ மித்தேன், கொடுப்ப, ஆண்டு நிசுந்ந்தனவற்றைச்
 சொல்லுவேனாயிற் பெருகும், சுருங்கிய மருங்குலையுடையாள் அ
 ப்பூந்தழையை அரைத்துத் தன்மேனியெங்கும் பூசுற்றிலளவ்ல
 னு பெயர்த்துச்செய்யாதனவிலை. எ-று.

என்றது - இவை வாயிமென்று கருதான அரைத்துப்பூசுறந்
 போலத் தன்மேனிமுழுதும் படித்தாள். எ-று. பெயர்த்தென்ப
 து பெயர்ந்தெனமெலிந்து நின்றது. பிசைந்தாரத்தென்று பா
 டுரைத்துவருமுளர். மெய்ப்பாடி-உவமை. பயன் - தலைமகனையா
 ற்றுவித்தல். (௩௦௬)

சேட்படைமுற்றிற்று.

ப க ற் கு றி.

பகற்குறிமென்பது -தலைமகளைத் தழையேற்பித்ததோழி தலை
 மகனுடன் அவனைப் பகற்குறிக்கட்டலைப்பெய்விநின்றல்.

அதுவருமாறு, - குத்திரம். குறியிடங் கூற லாடிடம் படர்த
 ல், குறியிடைச் சேற விடத்துய்த்து நீங்க, லுலத்து ரைத்தலொடு

திருக்கோவைபார்.

மருங்கணை தல்லே, யறிவறி விந்த வையனுண் மகிழ்த, லாயத் தாய்
 த்த சேறழிவந்து கூட, லாடிடம் புகுத மனிகண் மலாதத, மடமெ
 ன் முலையாள் பருவங் கூறி, வரவு விலக்கண் வரைவுடம் ப
 டாது, மிகுத்து னைத்தலொடு பெய்ம்மை யுரைத்தல், வருத்தல் கூ
 ற ருயச்சங்கூர, விற்செறிவறிவித்த மமீதினை வுரைத்த, லெழுந்
 கோள் கூற லேறுகோள் கூற, லேனிலார் தம்முரை கூற வவளொ
 டு, கூறுவாள் போன்று தினைமுதிர் வுரைத்தல், பகல்வரல் விலக்கல்
 பையு வெய்தித், தினைபொடு வெறுத்தல் சிதைப்புற மாக, வேங்
 கையொடு வெறுத்தல் வெற்பமர் நாடற்றி, கழுமலுற் நிரந்தல்
 கடிப்புளங் கையறிக, கொய்தமை கூறல் பிரிவருமை கூறல், ம
 யிலொடு கூறல் வறுப்புளங் காண்டல், பயில்படு நோ கிப்பதி
 மிக லாடல், சொன்னநா லெட்டுந் தேர்ந்து பியற்கை, மன்னிய
 பகற்றி வகையா ழும்மே.

(ரு-ள்.) குறியிடங்கூறல்- ஆடிடம்படர்தல்-குறியிடத்துக்கொ
 ண்மீசேறல்- இடத்துய்த்துநீயகல்-உவந்துரைத்தல்- மருங்கணை
 ல்-பாங்கியறிவுரைத்தல்-உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்- ஆயத்துய்த்தல்-
 தோழிவந்த கூடல்-ஆடிடம்புகுதல்- சனிகண்டுரைத்தல்-பருவங்
 கூறிவரவுவிலக்கல் - வரைவுடம்படாதுமி குத்துக்கூறல் - உண்
 மைகூறிவரைவுகடாதல் - வருத்தங்கூறிவரைவுகடாதல் - தாயச்ச
 ங்கூறிவரைவுகடாதல்- இற்செறிவறிவித்துவரைவுகடாதல்- தமீதி
 னைவுரைத்துவரைவுகடாதல் - எழிநீகோள் கூறிவரைவுகடாதல்-எறு
 கோள்கூறிவரைவுகடாதல்- ஐயலுரையுரைத்துவரைவுகடாதல்- தி
 னைமுதிர்வுரைத்துவரைவுகடாதல்- பகல்வரல்விலக்கல்வரைவுகடாத்
 ல்-தினையொடு வெறுத்துவரைவுகடாதல்- வேங்கையொடு வெறுத்
 துவரைவுகடாதல்- இரக்கமுற்றுவரைவுகடாதல்- கொய்தமைகூறி
 வரைவுகடாதல்-பிரிவருமைகூறிவரைவுகடாதல்-மயிலொடுகூறி
 வரைவுகடாதல்- வறுப்புளங்கண்டிவருத்தல்- பதிநோகிவருத்தல்
 என விவரமுப்பத்திராண்பிம்பகற்குறியாம். ஏ-று. அவற்றுள், -

குறியிடங்கூறல்.

குறியிடங்கூறலென்பது - தலைவியிருப்பதைத் தோழி ஆங்க
 வள் வினையாய்மிடத்து ஒருநரிபலிபாழில் சதிரவன் துழையாவி
 ருளாய் மயிவண் ஓர் பனிக் குப்பாறையை யுடைத்தாயிருக்கும் அ
 க்னியித்து வருவாயாகவென்று தலைமகனுக்குக் குறியிடங்கூறுந்
 தல். அதற்குச்செய்யுள்.

வாணுழைவாளம்பலத்தார்குன்றென் துவட்கிவெய்போன் *
 னுணுழையாவிருளாய்ப்புறநாப்பண்வண்டாரகைபோற் *

தேனுழைநாகமலர்ந்துதிசுநீர்பளிங்காகன்மதிபோன்
காணுழைவாழ்வுபெற்றாங்கெழிங்காட்டுமொர்கார்ப்பொழிலே.

வாடிடத்தண்ணல் வண்டைழையெதிர்த்தவன்
ஆடிடத்தின்னியல் பறியவுணத்தன்.

(இ-ள்.) ஒரு கரியபொழில், புறமெங்கும் கதிரோன்றான் சென்று நுழைபாதவிருளாய், நடுவண் வளவிய வான்மீர் போலத் தேன்கள் றுழையும் நாகப்பூ மலர்ந்து, திகழும் பளிங்காற் நிற்க ட்கடவுள் வானிடத்துவாழ்வையொழிந்து காண்டத்து வாழ்கலைப் பெற்றாற்போலத் தனசெழிலைப் புலப்படுத்தும். - ன்று இருக்கு அப்பாலாகிய வானிடத்துண்டாகிய ஒளி, இவ்வண்ணஞ் செயறா யினும் அணிபொப் அம்பலத்தின்கணுநன்கு அரண், அவனது மலையென்று கூசிறுந்தோல வெய்யவன் று நுழையவெனக் கூட்டிடுக.

“அண்ட மாரிரு னுந் கடந்தும்ப-ருண்டு போலுடோரொண் கூடர், என்பதூஉம் அப்பொருண்மேல் வந்தது உட்கியென்பத னால் முன் பற்பறியுண்டாளுதல் விளங்கும். வாணுழைவாளென்ப தற்குக் கற்பவிறுதிருகண தோன்றிய முறையானே வான் சென் றொழிங்குத் ஒவியெய் றுணாப்பாருமளர். பறம் இருளாயெனவு ம், நாகமலர்ந்தெனவுந், சினை னை முதன்மேலேறி நின்றன. பற ம் இருளாயென்பது இடத்து நின்றுபொருளின்வினை இடத்தின் மேலேறி நின்றது. இதுகுறிப்பெச்சமாதலான், ஆண்டு வாவென் பது கருத்து. மெய்ப்பாடி-உவகை பயன்-குறியிடமுணர்ந்துதல்.

ஆடிடம்படர்த்தல்.

ஆடிடம்படர்த்தலென்பது - தலைமகனுக்குக் குறியிடங் கூரின தோழியும் புனத்தி ன்கட்போய் ஊசலாடி அருவியேற்று விரோ யாரிவேம் போதுவாயாகவெனத் தலைமகன் ஆயத்தொழிங் கொ ண்மிசென்று ஆடிடம் படராதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

புயல்வளருசன்முன்னாடிப்பொன்னெயின்னைப் போய்ப்பொலி
மயல்வளருசன்நினைந்தேற்றுமருவிதிருவருவிற்
கயல்வளர்வாட்கண்ணிபோதருகாதாந்திர்த்தகருநூற்
தயல்வளர்மேனியன்பலத்தான்வணத்தண்புனத்தே. (நாயன்)

வண்டைழையெதிர்த்த வொண்டொடிப்பாங் கி
நீடமைத்தோளியொ டாடிடம்படர்ந்த ன்.

(இ-ள்.) பொன்னே, பிறவி காரணமாக வருமச்சத்ததை நீக்கி அ
[உக]

ருள்செய்யுந் தையல் தங்குந் திருமேனியை புடைபவனாகிய அம் பலத்தானது மலையிற் குளிர்த்த புனத்தின்கட் புயல் தங்குமுசலை முன்னடி, பின்போய், அதற்கயலாகிய பொலியும் உபர்ந்த குன் தின்கணியுறு அருவியை ஏற்போய், திருப்போலும் உருவினையும் கயல்போலும் வாட்சண்ணையுமுடையாய், நீபோதுவாயாக, எ-று.

உபர்ந்தவழை மாத்திற் றெறித்தலா, புயல்வளருசுவென்றாள், வளர்கண்ணெனவியையுட். ஈண்டு வளரொன்பது உவமையுருபு. வாள்- உவமை ஒளியெனினுமமையும் தண்புனத்துப் போதருவென இயைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடு- பெருமிதம், உவகையுமாம். பயன்-குறியிடத்துப்போதருதல். (௩௦௭)

குறியிடத்துக்கொண்டுசேறல்.

குறியிடத்துக்கொண்டுசேறவென்பது- ஆடிடம்படர்ந்த கோழி தலைமகனுக்குத் தாங்கொன்ன குறியிடத்து இவனைக்கொண்டு சென்றுயசூம்பொழுது, ஆயத்தானாத் தம்மிடத்தினின்று நீக்க வேண்டுகழித் திணைகாததல முதலாகிய வினையாட்டிக்களைத் தான் கூறவே அவ்வவினையாட்டிற்குரியார் கலைமகள் அவ்வவ்விடங்க ளிலே வருவனென்று கருதித் தொழி சொன்னவகையே அவ்வ வினையாட்டிவிருப்பினால் எல்லாரும் பிரிவர் அவ்வகை ஆயபொள் ளத்தைப் பிரிவித்து, தமிழளாப் நின்ற கலைமகளையுங்கொண்டு, யாமுற்போய் மயிலாடலகாண்பேமென ஆக்குறியிடத்துச் செ ல்லாநின்றல், அதற்குச்செய்யுள்,

திணைவனக்காத் துச்சிலம்பெதிரீகூஉய்ச்சிற்றின்முற்றிழைத்துச் *
சுணைவளம்பாய்ந்துதுணைமலர்கொத்துதொழுதெழுவார் *
வணவளநீறெழநீறணியம்பலவல் றன்வெற்பிற் *
புணைவளர்கொப்பான்றாயன்னகாண்டுப்புனமயிலே. (௩௦௮)

அணிவளராடிடத் தாயவெள் ள
மணிவளர்கொக்கையை மருங்ககல் றது.

(இ-ள்.) தொழாநின்று துயிலெழுவாருடைய வினையினது பெ ருக்கம் பொடியாகத் தன்றிருமேனிக்கண் நீற்றையணியும் அம்ப வனது வெற்பிற் கையுணையப்பட்ட வளர்கொம்பையொப்பாய், திணை கிய வளத்தைக் காத்து, சிலம்பிற் கெதிரழைத்து, கிற்றி லைமிகவுயிழைத்து, சுணைப்புனலிற் பாய்ந்து ஒத்தமலர்களைக்கொ ய்து, அத்தன்மையவாகிய புன மயிலைக் காண்பேம் யாம் எ-று.

பலைக்கு வளமாதலுக்கித் திணைவனமென்றாள். திணையினது மி குதியெனினுமமையும், தொழுதெழுவாரொன்றது துயிலெழுந்

காலத்தல்லது முன்னுணர்வின்மையான் உணர்வுள்ள காலத்து மறவாது நினைவார். எ-று. நீறணிந்தகோலம் நெஞ்சம் பிணிக்குமெழியுடைமையான் அககோலந்தொழுதெழுவாருள்ளத்து நீங்கலாநிற்பவான் ஆண்டுள்ளவினை நீறுமென்னுங்கருத்தான், வினைவளநீ மெழநீறணியப்பலவென்றார். புதல்வனது பிணிக்குத் தாய் மருந்துண்டாற்போலத் தொழுதெழுவார் வினைக்குத் தாலீறணிந்தானென்பாருமுளர். வெற்பினென்புழி வெற்பைத் தின்காத் தல் முதலாகிய தொழிற்கு இடமாகவுணாப்பினுமமையும். அத்தன்மைமையாகிய மலிவென்றது பொருளதிகாரத்திற்கு உற்பட்டதலைமகன் காள் மலிபராய் நின்று கண்டமயிலை. இயற்கைப்பணர்ச்சிபெறுபுயல் மலிபுழி தனதுவாட்டத்தைவினவியபோது யாற்றொரிமயிலாடாது கண்டேன் அதனை நீயங்காணப் பெற்றிலையென வாடினே யென்று உலாப்பக் கேட்டாளாதலால், அதனைப்பற்றி அம்மயிலை காண்மெனீருளாயிற்று. மெய்ப்பாடி - அது. பாயன்-ஆயம்பிரி. (ராமு)

இடத்துய்த்துநீங்கல்.

இடத்துய்த்துநீங்கலென்பது - குறியிடைக் கொண்டு சென்ற கோழி யான் அவ்விடத்துச்சென்று நின்றமுற்குப் பூக்கொய்து வருவேன் அவ்விடம் வேய் முத்துநீர்கலான் நின்னுடைமலையுஞ் சூத்தகாதலான் நீ என்னோடு வாராது இங்கேநின்று பூக்கொய்வாயாகவெனத் தலைமலரைக் குறியிடத்துநிறுத்தித் தாலீங்காநிற்பல், அதற்குச்செய்புள்.

நரல்வேயின நினதோட்குடைந்துக்கறன்முத்தஞ்சிந்திப் *
பரல்வேயறைபுறைக்கும்பஞ்சடிப்பரன்நிலையன் *
வரல்வேய்கருவனிங்கேறிலுங்கேசென்றுவார்முழற்கீர்த் *
குரல்வேயளிமுரல்கொங்கார்தடமலர்கொண்டிவறதே (ராமு)

மடத்தகைமாதரை யிடத்தகத்துய்த் து
நீங்கலுற்ற பாங்கிபகர்ந்த து.

(இ-ள்.) யான் உவ்விடத்தேசென்று தேனானிய பூக்கொத்தை முடிய. அளிகள் முாலுந் தாதுநிறைந்த பெரியமலர்களைக் கொய்துகொண்டிவந்து நின்னுடைம. நெடியகுழற்கண் வேய்வேன், பாணது திண்ணையபொப்பாய், காற்றொன்னோடொன்று தேய்ந்து நாலும் வேய்த்தீரள் உன்னுடைம. தோள்கட்கஞ்சிப் பிளத்தலால் உக்கறல் முத்துக்கள் சிதறுதலாற் பரல் முடிய பாறை

திருக்கோவைமார்.

தினது பஞ்சமிக் கணுறைக்கும், அதனால் என்னோடு ஆண்டு வரப்
பரலையலை, நன்றி நிற்பாயாக. எ-று.

யான்றா னீ நீ வேயென்றும் பிறவாற்றாது முணாப்பாருமு
ளர் குரவென்றது பூங்கொத்தை. தடமலவென்பதற்குத் தடத்து
மலவென்றாப்பாருமுளர். பரல்வேயறையுறக்கும் வரல்வேய்
தருவனிடே திவென்றுத் தலைமகளைத் தொழி கூறி இப்பிடத்தே
நிலவென்றான். மெய்ப்பாடி- அது. பயன்-தலைமகளைக் குறியிடத்
துய்த்துநீங்குதல். (நாடக)

உவந்துநாத்தல்.

உவந்துநாத்தலென்பது-தொழி தலைமகளைக் குறியிடெடுத்துத்
தி நீக்காநிற்பத் தலைமகன் சென்றெனிற்ப்பட்டி, இக்குவட்குட மா
சுணப்பள்ளியாகவும் என்னைத் திருமாலாகவும் நினைந்தோ நீயி
ப்பொழிற்கண் வந்து நின்றதெனத் தலைமகளை உவந்துகூறுநின்ற
ல். அதற்குச் செய்யுள்.

படமாசுணப்பள்ளியிக்குவடாக்கியப்பங்கயக்க *
னெடுமாவெனவென்னைநீநினைந்தோநெஞ்சத்தாமரையே *
யிடமாவிராக் ளுற்றோடுவிலிநின்றவனீர்க்கயிலை *

படமார்முலைமடவாய்வந்துவைகந்நிவ்வார்பொழிற்கே. (நாடக)

சுளியிற்சாயலை பொருகிறைக்கண் ட

ஒளிமலர்த்தாமா ளுவந்துநாத்த னு.

(இ-ள்.) படமார்ந்த முலைபயுடையமடவாய், இவைக்கணின்த
வானது குளிர்த் தலைக்கண் நீண்ட இப்பொழிவிடத்துவந்து தந்
கியது, இக்குவட்டுடப் படக்கையுடைய மாசுணமாகியபள்ளிபா
க்கி என்னை அம்மாசுணப்பள்ளியிற் றங்கும் பங்கயம் போலுந்
சுண்ணாயுடைய அந்தெடிய மாவென்று நீநினைந்தோ! நெடுமாலின்
மார்பினின்றித் தாமரையினுமிருத்தலான் யான் நீங்கினும் என்னெ
ஞ்சமாகிய தாமரையே நினக்கிடமாக இருக்க நினைந்தோ? கூறுவா
யாக எ-று.

மாசுணப்பள்ளி- மாசுணத்தானியன்ற பள்ளியென்னுமமை||
ம். என்னெஞ்சத் தாமரைக்கணிருக்கலுற்றோவென்றசொல், இ
ப்பொழிற்கண்வந்து நின்றநிலை ஒருஞான்றும என்னென்கினி
து நீக்காதென உவந்துகூறினாம். கைலைமடவாயென்றியைப்பி
லுமமையும். வார்பொழிவென்பதுஉம் பாடம். மெய்ப்பாடி- உ
வநக. பயன்-தலைமகளைக்கண்டு தன் காதல்விருதியாற் றோன்றிய
பேருவகையை ஆற்றகில்லான் ஆற்றாதல், தலைமகளை மகிழ்விக்க
லுமாம். (நாடக)

மருங்கவண்ணதல்.

மருங்கணைத லென்பது - உவந்துரைப்பக் கேட்ட தலைமகள் பெருநாணினளாதலிற் கண்புதைத்து ஒருகொடியினொதுங்கி வருந்தாநிற்ப, சென்றுசாரிதலாகாமையிற் தலைமகன் அவ்வருத்தந் தணிப்பான்போன்று, முலைபொடிமுனித்து அவளினுமருங்குருக்கி யணைபாநிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்.

தொத்தின்மலர்ப்பொழிந்நிலைத்தொல்லோனருளென்னமுன்னி
முத்தின்ருவனைமென்சாந்தளின்முடித்தன்னோளப்பா *
ளொத்திரிங்கொடியினொதுங்குகின்ருண்மருங்குன்னெருங்கப் *
பித்திர்பனைமுலைகாளென்னுக்கின்னும்பெருக்கின்றதே. (௮௨௧)

வாணுதலரிவை நானுதல்கண் ட
கோதைவேலவ குதாவுரைத்த னு.

(௮-ள்.) கொத்துக்களையினு மலர்ப்பொழிலுடையதில்லையித்
றொல்லோனதருள்போல வந்தெதிர்ப்பட்டி, கண்ணீர்த்தளியாபி
யமுத்தைவிடாநின்ற கண்ணாகிய ருவனைகளைக் கையாகிய மெல்லி
யகாந்தப்புவாய்முடி அதனோய்சார்த்தி, தன்னெழிலு யளவியிவா
ள்போன்று, குளிர்ந்தகொடியின்கண் நாணி மறைகின்றவளது ம
ருங்குலடர்ப்புண்ண, பித்தையுடையிர் பனைமுலைகள், தம்பெரு
மைமேல்இன்னுநீர்பெருக்கின்றதெற்றிற்கு! இதுநல்நன்று. ௮-னு

தமக்காதாரமென்று கருதாது அடர்க்கின்றமைநோக்கி, பித்தி
ரென்றான். பெருக்கின்றதெற்றிற்கு நீர்பித்தையுடையிரென வினை
க்குறிப்பு முற்றுகவுரைப்பினுமமையும். இவ்வாறு தானாகவுரைத்
து இறுமருங்கு ருங்குவாறாய்ச்சென்று சாருமென்பது. ஈன்கொ
டி ஈன்பனைமுலை'யென்பனவும் பாடம். ஈன்கொடி - மலரின்ற
கொடி. அரிவைபையென்பது பாடமாயின் நானுதல்கண்ட வெண்
பனவற்றை ஒருசொல்லாக்கிமுடிக்க. மெப்ப்பாடி-அது. பயன்-
சாரிதல். (௮௨௧)

பாங்கியறிவுரைத்தல்.

பாங்கியறிவுரைத்தலென்பது-மருங்கணைவிறுதிக்கட் டலைமகன்
தைபந்தீர, அவனைக்கோலஞ்செய்து, இதுதின் றோழிசெய்தகோ
லமே நீகவன்காதொழிசெனைத் தலைமகன், தான்றோழிபொடி தலைப்
பெய்தமைதோன்றக் கூறுநிற்கல். அதற்குச்செய்யுள்.

உண்மதிநீர் து மூலமலர்வதுபோல, பொருளிய நிலைமையவிட்டு மலராம் நிலைமையடைந்து சிந்திதே மலர்தல்நாடங்குந்தேனை யகத்துடைய கழுநீர்மலர் இவள், பான் அககழுநீர்மலர்க்கண்மருவி ஒருகாலும்பிரிபாத கொழுவிநீர்மைபுடைய அந்தறவைப்பருகும் பெருந்தன்மைபுடையதோரளிகாதி எ-று.

செழுநீர்மதிக்கண்ணி யென்பதற்கு வளவியநீரு அபிபாகிப கண்ணியுமென்பாருமுளர். திருக்கழுநீர் யென்னு மகாரம் பிரிபிலையேகாரம். செழுநீர்மைபுடைய கழுநீர்மலரொன்றியைப்பிணைமையும். சென்று கிண்கிணியாய்க்கொள்ளு பதன்பதனா, பேதைப்பருவங்கடந்து இப்பப்பருவத்த னாயினு வென்பது விளங்கும். கள்ளகத்தவென்பதனால், புலப்படா துண்ணியற்றந்த காதலு ளென்பதுவிளங்கும். கள்ளகத்தகழுநீர் மலரொன்பது - கால்குருகென்பதுபோலவிற்து. பெய ரொச்சமெனினு மமையம். யான்மருவிப்பிரிபாத அளிகுலமெனினுமமையும். நறு-குறுகிநின்றது. பெரு நீர்மைபுளிகுலமென்றது, கழுநீர்மலரல்லாதாமையின். அதனால், பிரிதோரிடத்துந் தன்னுள்ளஞ்செல்லாமையி ளளங்கும். மெய்ப்பாடி-உவமை. பயன்-நயப்புணர்த்துதல். (௩௨௬)

ஆயத்துய்த்தல்.

ஆயத்துய்த்தலென்பது-மலரளியேல்வைத்து மகிழ்வுற்றுப்பிரியலுறுதின்றதலைமகன், பாபித்தன்மையேமாதலின், நமக்குப்பிரிவினலை, இனியமுகிய பொழிவிடத்து விளையாடுப் ஆயம் பொலிவுபெறச்சென்று, அவரோயிசேர்ந்து விளையாடுவாபெனத்தலை னையாயத்துச்செலுத்தாதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கொழுந்தாரகைமுக்கொண்டலம்பாசடைவிண்மயிவி *
கொழுந்தாரிமதிக்க மலம்மெழிறந்தெனனிப்பிறப்பி *
கொழுந்தாவகையெனையாண்டவய்ச்சிறந்தம்பலமணையி *
கொழுந்தாவியின்பொழிலாயதனாச்சேர்கதிருத்தகவே. (௩௨௭)

கண்ணுடலின்ன காசுமயிற் கணத்து ப
புனைபடமாணப் புகவிட்ட து.

(இ-ள்.) இப்பிரிவின்க கழுந்தாவண்ண மென்னை யதுமகக்கொண்டவனு ளிறம்பலத்தை யொப்பாய், கொழுவிபதாரகையாகிய முக்கையபுகு கொண்டலாகிய பசிய விலையை முடையவிண்ணாகிய மயிவின்கண் எழுந்துநிறந்த மதியாகியவெண்டாடரைப்பூத் தனதெழிலிப் புலப்படத்தி னுற்போல, வளவியதாவியி

நாதின்றபொழிற்கண் வினையாகென்ற ஆபத்தின்சுட்பொலிவுதக
இனிச்சேர்வாயாக ஈ-று.

மூகையோடு தாரகைக்கொத்தபண்பு-வெண்மையும்வடிவும் ப
ண்மையும். தாரகையோ டாய்க்தார்க் கொத்தபண்பு- பண்மையும்
ஒன்றத்தஞ்சுற்றமாய் அதனிற்றாழ்ந்துநின்றனும். கமலத்தோடும்
திக்கொத்தபண்பு-வெண்மையும்வடிவும்பொலிவும். மதியோடு த
மைசுட்கொத்தபண்பு-கட்கினிமையும் சுற்றத்திடை அதனின் மிக்
குப்பொலிதனும். இவ்வாறொத்தபண்பு வேறுபடுதலான் உவமை
க்ருவமை யாகாமையறிந்துகொள்க. கொண்டலம் பாசுடையென்
புழி, அம்மூச்சாரியை யல்லழிக்கண்வந்தது அம்-அழகெனினும
மையும். புனைமடமான்-கைபுனையப்பட்டமான். மெய்ப்பாடு-பெ
ருமிதம். பயன்-புறத்தாரியாமையிடுதல். (௩௨௪)

தோழிவந்துகூட்டல்.

தோழிவந்துகூட்டலென்பது-தலைமகனைப்பிரிந்த தலைமகடானு
ம்மூக்கொய்யாநின்றாளாகப் பிரிவாற்றாமையானும் பெருநாணி
னானுந்தடுமாறி மொட்டுக்களைப்பறியாநிற்ப, யானின் குழற்காம்
மூக்கொண்டுவந்தேன், நீ விரல்வருந்த மொட்டுக்களைப்பறிக்கவே
ண்டாவெனத் தோழிவந்துகூட்டாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பொன்னையான்நிலைப்பொங்கரவம்புன்சடைமிடைந்த *
மின்னையானருண்மேவலர்போன்மெல்விரல்வருந்த *
மென்னையாய்மறியேபறியேல்வெறிபார்மலர்க *
மின்னையான்கொணர்ந்தேன்மணந்தாழ்குழற்கேய்வனவே. ()

நெறியுறுகுழலியை நின்நிடத்துய்த்து ப்
பிறைஅதற்பாங்கி பெயர்ந்தவட்குரைத்த து.

(இ-ள்.) அசைந்தமான்மறியோல்வரப், பொன்னையொப்பான்,
நிலைக்கனாளுகிய வெருளாநின்ற வரவம் புல்லிய சடைக்கண்மி
டைந்த மின்னையொப்பான், அவனதருளைப் பொருந்தாதாரைப்
போல, மெல்லியவிரல்கள்வருந்த, மென்னையனைப் பறியாதொ
ழிவாயாக, நின்மணந்தங்கியகுழற்குப் பொருந்துவனவாகிய தறு
நாற்றநிறைந்தமலர்க ளித்தன்மையனவற்றை யான்கொணர்ந்தே
ன். எ-று.

மிடைந்தவென்னும்பெயசெச்சம் மின்னையானென்னுநில
ப்பெயர்கொண்டது. அவஞ்சுடைமிடை தலைமின்மேலேற்றி, இ

ப க த் ரு தி.

ஓபொருளுவமைப்பாவுரைப்பாருமுளர். இஓபொருளுவமைப்பெனினும் அபூதவுவமைப்பெனினு மொக்கும். இவன்மலரைப்பநிபா மல மொட்டைப்பநிப்பானெனென்பதுகடா. அதற்குவிடை- இவன்மலரைப்பநிபித்து அப்பிளவாற்றாமையானும், தலைமகன்புணர்ச்சிநீக்கத்துக்கெட் டண்ணக்கோலஞ்செய்த அக்கோலத்தைத்தோழிசான்றின்றுளென்னும் பெருநாணிதானும் ஆற்றாளாய், மலரைப்பநிக்கின்றவன் மயங்கி மொட்டைப் பநித்தாளெனவறித. மெலிப்பமொட்டிக்கண்ப்பநிபாதொழி, இத்தன்மைய தறுமலரை நின்றுமுற்றணிதற்கு பான்கொணர்ந்தேனென்பதனும், இவ்வொழுக்கம் பானநிப்பப்பட்டதுகொணென் றுடம்பாபி கூறியவாறாயிற்று. என்னையாப் கொணர்ந்தே னென்பதுஉடம்பாடம். நின்றிடத்துப் பத்து-இடத்துப்பத்துநீக்கிநின்று, பெயர்ந்து-மீண்டுசென்று. ()

ஆடிடம்புகுதல்.

ஆடிடம்புகுதலென்பது-கொய்தவந்தமலருக்குமுற்றணிந்து, இனி நிச்சிதமருக்குவருந்தாமல் மெல்லச் செல்வாபாகவெனத்தோழி தலைமகனாயுங்கொண்டி ஆடிடம்புகாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அதுகாணிதறமலரைப்பானிதறபணிந்தேனணியார் *
 அதுகான்மலர்த்தொத்துத்தோகைதொல்லாபமெல்லப்புகுத *
 அதுகான்மருக்குவருந்தாவகைமிகவென்சொத்தி *
 அதுகால்பிறர்க்கரிபொன்புலியூண்னவொண்ணுதலே. (ரஉசு)
 தனிவினைபாடிய தாழ்குமுற்றோழி
 பனிமதிதாதையொ டாடிடம்படர்ந்தது.

(இ-ள்.) என்றலக்கணுற்றகால் பிறர்க்குமிகவரியவனது புலியூரை பொக்குமொண்ணுதலாய், அழகார்த்த நெருங்கிய நறுநாற்றத்தைபுடையமலர்க்கொத்துக்களை வண்டிகணிதறந்த மலரையுடைய நிண்ணம்பாற்கண் நிறைபவணிந்தேன், தோகையைப்பொப்பாய், சிறியவிடத்தைபுடைய மருக்குவ் வருந்தாவண்ணம் பழையநாகிய ஆபத்தின்கண் மெல்லப்புகுவாபாக. எ-று.

அதுகாணிதறமலரையணிந்தேனென்னும், மலர்க்கொத்துக்களையுடைய தோகையென்றும், உரைப்பாருமுளர். நிறையபெயன்பது குறைந்தநின்றது. காலெண்ணுஞ்சினை - பிறர்க்கரிபொ னெனத்தன்வினைக்கொவெழுத்துக்கொண்டது. இவையிரண்டற்குமெய்ப்பாபி- பெருமிதம். பயன்-தலைமகனையாற்றாநிதிக்குதல். ()

திருக்கோவைபாடல்.

தனிகண்ணினாத்தல்.

தனிகண்ணினாத்தலென்பது - தலைமகனையாயத்துயிற்றுத் தலைமகனுடைசென்று, இவ்வெதம்மூர், இதன்கண்யாமருந்துந் தேனையுந் கிழங்கையுந்நீயுமருந்தி, இன்றெம்மோடுதங்கி, நாளைநில் னாருக்குப்போவாயாகென வுலகிபல்கூறுவாள்போன்று, வரைவுடயப்பக்கூறுநின்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

தழங்குமருவியெஞ்சீறார்பெருமவிதுமதுவுங் *
கிழங்குமருந்தியிருந்தெம்மொழின்றுகொன்றதுகுன்றி *
முழங்குங்குரையிரவிநெய்யேருமுததன்முதகி *
வழங்குமபிரானெரிபாடிதென்றிலைமணிநகர்க்கே. (௩௨௭)

வேயொத்ததோளியை யாவத்துத்த

குனிசிலையண்ணலைத் தனிகண்ணினாத்தது.

(இ-ள்.) பெரும, தழங்கா நின்றவருவிடையுடைய விவ்வேதமது சீறார், இதன்கண் யாமருந்துந் தேனையுந் கிழங்கையுந்நீயுமருந்தி, இன்றெம்மோடுதங்கி, குன்றொல்லாருமெழுந்து முழங்குமிந்நிலத்து விளையாட்டாகிய குரவையையிரவித்கண்டு, நாளை நினது நல்லதகர்க்கேருவாயாக. எ-து இயல்பாகவே முத்தன், முத்தியை பேற்பார்க்கு வழங்குமுதலவன், ஊழித்தியின்கணுவான, அவனதுதெற்கின் கட்டிவையாகிய மணிநகரென்கூட்டுக.

ஏற்பார்மாட்டொன்றுங்கருதாதுகொடுத்தலின் வடங்குமென்றார் உலகியல் கூறுவாள்போன்று ஒருகாலிவந்துபோந்துணையாவளாற்றுந்கண்மையளல்லென்பதுபயப்பக்கூறி, வரைவுகடாயவந்து மெய்ப்பாடி-பெருமிதம். பயன்-குறிப்பினுந் திரிவாற்றாமையுடையவராகாதல், (௩௨௭)

பருவங்குறிவரவுவிலக்கல்.

பருவங்குறிவரவுவிலக்கலென்பது - உலகியல்கூறுவாள்போன்று குறிப்பாடல்வரைவுகடாவி, இனியிலவாறொழுகாது வரைவொடுவருவாயாகவெனத் தலைமகனதுபருவங்குறி, தலைமகனைத் தோழிவரவுவிலக்காத்திறல், அதற்குச்செய்யுள்.

தள்ளிமணியித்தமுந்தித்தறுகட்கரிமருப்புத் *
தெள்ளிநறவற்றிசைநிசைபாடியுமலைச்சிலம்பா *
வெள்ளிமலையன்னமால்விடைபோன்புலியூர்விளங்கும் *
வள்ளிமருந்ருவருத்துவரைபொன்நவணமுலையே. (௩௨௮)

மாத்தளிர்மேனியை வரைந்தெய்

தேந்தலிவ்வா நியங்கெவென்ற

(இ-ள்.) மணிகளைத்தள்ளிச் சந்தனமாங்களை நூக்கித் தறுகண்மைபயபுடைய பாணியின் மருப்புக்களைக்கொழித்துத் தேன்றிசைசேறும் பரக்கும் மலைபயபுடையசிலம்பனே, தனதுவள்ளிமலைபாகிய கயிலையைவாக்கும் பெரியவிடையை யுடையவனது புலியூர்போல விளங்குகக்கொடிச்சியது மருங்குலை, நல்லமுலைகள் வளராதின்றபடியாக், வருத்துவனபோன்றன, இனிவரைந்தெய்துவாமாக ள்-து

சிலம்பனென்பது அதனையுடையனென்னும் பொருளுக்கன்றது நன்குப்பெயராய்நின்றது. புலியூர்புறையுமென்பதாடம்பாடம். யாவருமறியாவிவ்வரைக்கண்வைத்த தேன் முதிர்ந்துக்கு அருவிபோல, வெல்லாருங்காணத் திசைதிசை பாரந்தாற்போல, காந்தாரமும் இவள் கதிர்ப்புவேறுபாட்டாற் புறத்தார்க்குப்புலவாய் வெளிப்படாநின்றதென. உள்நூறையுமையாயினவாது கண்டு கொள்க. மெய்ப்பாடி-அச்சம் இவ்வொழுக்கம் புறத்தாரியினின்று நின்றதுபடிக, இறந்துபடவிவனுமிறந்துபடிகென்னு நினைவினளாதலால், பயன்-வரைவுகடாதல். (ரூஉஅ)

வரைவுடம்படாதுமிகுத்துக்கூறல்.

வரைவுடம்படாதுமிகுத்துக்கூறலென்பது-பருவக்கூறிலவரைவுகடையதொழித்து, அமராவதிக்கண்ணும் இம்மாதர்க்கொப்பில்லைபென நான் முகப்பயந்தபிள்ளையை யான்வரையுந் துணையெனியளாக நீகூறுகின்றதென்றேவெனத் தலைமகன் வரைவுடம்படாது தலைமகளைமிகுத்துக்கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மாடஞ்செய்பொன்னகருந் திகரில்லையிம்மாதர்க்கெண்ணப்
பிடஞ்செய்தாமரைபோன்பெற்றபிள்ளையுள்ளலாதி
கிடஞ்செய்தென்றிறப்புக்கெடத்தலைநின்றேன்கயிலைத்
கூடஞ்செய்சாசுந்தொடிச்சியென்றேநின்றகூறுவதே. (ரூஉக)

வரைவுகடைய வானுதற்றோழிக் கு

வினாமலர்தாரோன் மிகுத்துணைத்த து.

(இ-ள்.) மாடமாகச்செய்யப்பட்ட பொன்னகராகிய அமராவதிக்கண்ணும் இம்மாதர்க்கொப்பில்லைபென்று சொல்லும்பண்ணம் பிடமாகச்செய்யப்பட்ட தாமரையைபுடைய நான்முகப்பயந்தபிள்ளையைக் கயிலைமலைக்கட்கூடஞ்செய்யப்பட்ட சாசுலேடத்து

திருக்கோவைப்பாடு

வாழும்வொடிச்செய்கிறோ நீ தீர்ந்துசொல்லுவது, இவ்வாறென
 ல்லற்பாண்பல்லி. எ-து. தன்னை தீர்ப்பாறாமைப் பழுக்களாகச்செய்
 து பான் தன்னை தீரவேணுகச்செய்து என் பிறப்புக்கெடத்திவல்ல
 க்கணின் நவனது செய்கெனக்கூட்டுக.

கூடமென்றது மன்றாகச்செய்யப்பட்ட தேவகோட்டத்தை.
 கூடஞ்செய்சாரலென்பதற்கு மாத்திராளாற்கூடஞ்செய்தாற்போ
 லுஞ் சாரலெனினுமறையும். கூடஞ்செய்தாற்போலு முறையு
 னையுடைய சாரலெனினுமறையும். வரைவுடம்படாது மிகுத்துக்
 கூறிபது. மெய்ப்பாடி-இனிவரல். பயன்-தலைமகனதுவிருப்புண
 ர்த்துதல். (எஉக)

உண்மைகூறி வரைவுகடாதல்.

உண்மைகூறிவரைவுகடாதலென்பது- வரைவுடம்படாது மிகு
 துக்கூறிபதலைமகனுக்கு, எங்களுக்குத் தாயுந் தந்தையுக்கானவர்,
 பாக்கள்புணக்களப்போஞ்சிலர். நீர்வரைவுவேண்டாமையி னென்
 மைப்புணர்ந்து கூறல்வேண்டியதில்லைபெனத் தோழி தங்களுக்கு
 மைகூறி வரைவுகடாவாதிற்றல். அத்தற்குச்செய்யுள்.

வேய்தந்தவெண்முத்தஞ்சிந்துபைங்கார்வமைன்பாப்பிச் *
 செய்தந்தவானமொழுஞ்சிலம்பதன் செவடிக்கே *
 வாய்தந்தவன்புதந்தாட்கொண்டவம்பலவன்மலையிற் *
 றுய்தந்ததகானவனெனலெக்காவளித்தாழ்வனாயே. (எஉக)

கல்வரைநாடனில்லதுரைப் ப

ஆங்கவருண்மை பாக்கிபகர்ந்தது.

(இ-ள்.) வேயுண்டாக்கிய வெள்ளிபமுத்துக்கள் சிந்திப சோலை
 களாற்பெய வரிபதாழ்வரை மின்னெத் தண்டப்பாப்பிச் செய்
 மையைப் புலப்படுத்திய வானிடத்தைப்போக்குஞ் சிலம்பையுடைய
 பாப், எமக்குத் தாயுந் தந்தையுந் தன்னுடைய செவந்த திருவடிக்கே
 ஞ்ஞராயப்பட்டவன்னைபத்தந்து என்னைபதமைக்கொண்ட அம்
 பன்னனது மலையிற் கானவனே, இத்தாழ்வனாயினுண்டாடிய தீரண
 பெய்துளவனாயிருக்கும், அத்தனையாவையுண்டாடிமைபிற் புண
 ர்த்துகூறவேண்டியதில்லை. எ-து.

வினாமுதலல்லாத கருவிமுதலாயின அவ்வினமுதல் வினைக்கு
 ச்செய்யிப்பனவாமாதலில், பாப்பிபெனக்கெய்யிப்பதானக்கூறி
 றுக். செவடிக்கே வாய்புதந்தெனவினையுடும். மெய்ப்பாடி- பெரு
 மிதம். பயன்- வரைவுகடாதல். (எஉக)

வருத்தங்கூறியவாவுகடாதல.

வருத்தங்கூறியவாவுகடாதலென்பது- உண்மையுரைத்து வரைவுகடாபதோழி, வரைபாமைநினைந்து அவன்வருத்தாநின்றான், வரைவென்று நினைக்க நீயிரவருத்தாநின்றீர், இவ்வாறு தும்முள்ளம் மாறுபடநிகழ்தலின் இருவர்க்குமிடையே யாவருத்தாநின்றேனெனத் தலைமகனுக்கு வருத்தங்கூறியவாவுகடாவாநின்றல். அதற்குச் செப்பியுள்.

மன்னுந் திருவருந்தும்வரைபாவிழனீர்வரைவென் *
 னுன்னுமதற்குத்தளர்ந்தொளிவாழிநும்பொலாம் *
 பன்னும்புகழ்ப்பரமன்பாஞ்சோதிசிறந்தப்பலத்தான் *
 பொன்னங்கழலவழுத்தார்புலனென்னப்பலம்புலவேனே. (௩௯௧)

கனங்குழைமுகத்தவண் மனங்குழைவுணர்ந்தி
 நிராவளைத்தோளி வரைவுகடாயன.

(இ-ள்.) வரைபாதோழியிற் பெரும்பான்மையுந் திருவையொப்பான்வருத்துவன், நீயிர வரைவென்று நினைக்குமதற்குமனத்தளர்ந்து மேனியொளிவாடாநின்றீர், இவ்வாறு தும்முள்ளம் மாறுபடநிகழ்தலின், யான் பொன்னையொக்குங்கழலவாழ்த்தமாட்டாதாநிவுபோலத் தனிமையுற்று வருத்தாநின்றேன். ஏ-று. அறிதற்கருமையான் உம்பொல்லாமாராயும்புகழையுடையபரமன், எல்லாப்பொருட்கும் அப்பரலாகியவொளி, ஆயினும் அன்பர்க்கு இப்பரலாப்ச் சிறந்தப்பலத்தின்கண்ணாயவன், அவனுடையபொன்னங்கழலெனக்கூட்டுக.

மன்னுமென்பது- ஓரிடைச்சொல். நிலபெறுந்திருவென்றுரைப்பாருமுளர். முன்னர் இவட்குத்திருவையுலமங்கூறுதல் தக்கதன்றென்று, ஈண்டிவமித்ததெண்ணெயெனின், ஆண்டுத்தெளிபாமை யிற்கூறலாகாமையுந், முக்களுள்ளாளென்று தெளிந்தபின்னர்தி கூறலாமென்பதனும் கூறியதெனவுணர்க. பொன்னங்கழலென்பதற்குப் பொன்னையன்ற கழலையுடையதென அன்மொழித்தொகைப்படவுணர்ப்பினுமமையும். புலனென்னவென்பதற்குச்சுவைமுதலாகிய தம்பொருள்பெறுது வழுத்தாதானம்பொறியும்புலம்புமாறுபோலவெனினுமமையும். இருவருள்ளநிகழ்ச்சியுந் கூறுவான்போன்று, தலைமகளதாற்குமைகூறியவாவுகடாபவாறு. பெய்ப்பாடி-அச்சம். பபன்-வரைவுகடாதல். (௩௯௧)

தாயச்சங்குநிவரைவுசடாதல்.

தாயச்சங்குநிவரைவுசடாதலென்பது - வருத்தங்குநிவரைவுசடாயதோழி, எம்முடையவண்ண அவள்முலைமுதிர்வுகண்டு இவள் சிற்றிடைக்கு ஒருபற்றுக்கண்டிலேமென்று அஞ்சாநின்றாள், இனிமகட்பேளவார்க்கு மறுதலொடுக்கவுங் கூடுமெனத் தாயச்சங்குநிவரைவுசடாவாழித்தல அதற்குச்செய்யுள்.

பனித்துண்டஞ்சூறும்படர்சடையம்பலவன்னுலகந் *
தனித்துண்டவண்ணொழுந் தாளோன்கயிலைப்பயில்கிலம்பா *
கனித்தொண்டவாய்ச்சிகதிர்முலைப்பாரிப்புக்கண்டழிவுத் *
நினைக்கண்டிலம்பற்றுச்சிற்றிடைக்கென்றஞ்சுமெம்மனையே. ()

மடத்தகைமாதர்க் கடுப்பனவறி பா
வேற்கட்பாங்கி யேற்கவுரைத்த து.

(இ-ள்.) பனியையுடைய துண்டமாகியபிறையைச்சூறும் பாப்பியசடையையுடையவம்பலவன், எஞ்சுவான்றனையாய்த் தானல்லாத உலகமுமுதையுமுண்டவண்ணொழுந் தாளையுடையவன், அவனது கயிலைக்கட்பயிலுஞ்சிலம்பனே, தொண்டைக்கனிபோலும் வரையையுடையாளுடைய கதிர்முலைகளது ஒருப்பாட்டைக்கண்டு, நெஞ்சழிந்து, எமமண்ண இவளசிற்றிடைக்குஇனியொருபற்றுக்கண்டிலமென்று, அஞ்சாநின்றாள், இனிப்படிப்பனவறியேன். எ-று

துண்டம்-ஒருபொருளினதுகூறு. புரிப்பு- அடியிடுதலெனினுமையும். இளமைப்பருவம்புகுந்தமையான் மகட்கூறுவார்க்கு அன்னைமறுதலே கொடுக்கும் நீ முற்பட்டு வராவாயாகவென்று தோழியேற்கக்கூறியவாறு. மெய்ப்பாடு-அச்சத்தைச்சார்ந்தபொருளிடம். பயின்-செறிப்பறிவுறுத்து வரைவுசடாதல். (நகஉ)

இற்செறிவறிவித்துவரைவுசடாதல்.

இற்செறிவறிவித்துவரைவுசடாதலென்பது-தாயச்சங்குநிவரைவுசடாயதோழி, எம்மண்ண அவளையுந்துறாக்கி, கிருமலைக்கட்புறம்போய் விளையாடவேண்டாவெனக்கூறினாள், இனி யிற்செறிப்பாளன்போலுமென, இற்செறிவறிவித்து வரைவுசடாவாழித்தல். அதற்குச்செய்யுள்.

விளையாடறவினாவோர்க்கெமர்மால்பயத்தும்
வேய்விளையாடும்வெற்பாவுந்துறாக்கியெம்மெய்விவலைப்

போய்வினையாடலென்றானைப்பலத்தான்புத்தித் *
நீவினையாடநின்றேவினையாடிதிருமலைக்கே. (௩௩௩)

விற்செறி துதவி வை
யிற்செறி வுரைத்த து.

(இ-ள்.) தேனிக்கள்பறந்துவினையாட அவற்றினது வினையாட்
டாத் தேனினதுவினையையோர்ந்தறிந்து எம்முடையதமர் கண்
ணேணியைசெய்யும்வேய்வினையாடும் வெற்பையுடையாய்,குறி
த்துநோக்கி அண்ணை எம்முடையமெல்லியலைத் திருமலைக்கட்புற
ம்போய் வினையாடவேண்டாவென்றுகூறினாள்,இனியிற்செறிக்கு
ம்போலும். எ-து. அம்பலத்தின்கண்ணான், முப்புரத்தின்கட் டு
வினையாடநின்றது * ஏத்தொழிலால் வினையாடுவான்,அவனது திரு
மலையெனக்கூட்டுக.

எமர்மால்பிபற்றும் வெற்பாவென்றதனால், தாமந்நிலத்துமக்க
ளாதலும் அவன்றலைவனதுலுக்கறினாள்.போய்வினையாடுகென்
றாளைன்பதுபாடமாயின்,உற்றுநோக்கி இன்றுபோய்வினையாடு
கவென்றான் அக்குறிப்பால் நாளையிற்செறிப்பாள் போலுமெனவு
ரைக்க.நவினையாட்டாத் தேனின்வினையையோர்ந்து எமர்மால்பிபற்
றுமாறுபோல,கதிர்ப்புவேறுபாட்டால் இவளுள்ளத்துக்காரத்தொ
மமுணர்ந்து மேற்செய்வனசெய்யக் கருதாநின்றாளுளை உள்ளு
றைகாண்க. இற்செறிவித்ததென்பது பாடமாயின், இன்னார் கூற
றென்னது துறைகூறிற்றுகவுரைக்க. (௩௩௩)

தமர்நிவணவுரைத் துவரைவுதடாதல்.

தமர்நிவணவுரைத்து வரைவுதடாதலென்பது - இற்செறிவறிவிந்
துவரைவுதடாயதொழி,அவண்முலைதாங்கமாட்டாதிடைவருந்துவ
தனைக்கண்டி எமரிற்செறிப்பாராக நினைபாநின்றார், அயலவருமக
ட்பேசநினைபாநின்றானைத் தமர்நிவணவுரைத்து வரைவுதடாவாநி
ன்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஈற்றுஞ்சடைக்கற்றைச்சிற்றம்பலவற்றொழுகுதொல்கீர் *
ந்துமறுபுலரிந்கிலம்பாவிடைநைவதுகண் *
ந்துநதினாயின்குமரிநையினித்தமரிற்செறிப்பார் *
ந்துஞ்சிலபலகிறுபகர்பெருவார்த்தைகளே. (௩௩௪)

திருக்கோவைபாதி.

வீற்செறிதூதலியை யிற்செறிவிப்பொ ண்
 ரொளியேவவற்கு வெளியேயுரைத்த னு.

(இ-ள்.) சிலம்பா, சுற்றப்பட்டசடைத்திராணையுடைய சிற்றம்பலவனை முற்பிறவியிற்றொழாமைபான் தூல்களைக் கற்றவைத்தும் அவனதுபழையபுகழையறிபாதாரணப்போல, முலைதாங்ககில்லா திடைவருந் துவதனைக்கண்டு, எற்றுந்தினாயையுடையகடலீற்றிறந்த இலையவமிர்தத்தையொப்பாணை இப்பொழுதுதமர் இற்செறிப்பார், அதுவுமன்றி இச்சீதூரார் பகரப்படும் பெரியவார்த்தைகள் சிலபலவுள. எ-று.

எற்றுந்தினாயென்பது சினையாகிய தன்பொருட்கேற்ற வடையுதித்துநின்றதோராகுபெயர். இற்செறிப்பாரென்பது ஆரீற்று முற்றுச்சொல். வினைப்பெயரென்பாருஞ் செறிப்பொன்றுபாடமோதுவாருமுளர். சிலபலவென்பது பத்தெட்டுளவென்பது போலத் துணிவின்மைக்கண்வந்த து-சீதூரீப்பகொன்பது உம்பாடம். இவற்றிற்கு மெப்பாடும் பயனும-அவை. இவற்றுண்மேலைப்பாட்டிற் குறிப்பினானே செறிப்பறிவுறுத்தாள். (நாகசு)

எதிர்கோள் கூறிவரைவுகடாதல்.

எதிர்கோள் கூறிவரைவுகடாதலென்பது - தமர்நினைவுரைத்து வரைவுகடாபுதோழி, நீவரைவொடுவரிசை, அன்னையும் ஐயன்மாரும் அயலவரும் நில்வாவெதிர்கொள்ளாநிற்பர், இனிப்பலநினைபாது பலருமறியவரைவொடுவருவாயாகவென எதிர்கோள் கூறிவரைவுகடாவாநின்றல், அதற்குச்செய்யுள்.

வழியும் துவன்னைபென்னின்ம கிழும்வந்தெந்தையுநின் *
 மொழியின்வழிநிற்குஞ்சுற்றமுன்னேவயமம்பலத்துக் *
 குழியும்பொத்துமெங்குத்தன்குற்றாலமுற்றுமமறியக் *
 செழியும்மவேபணைத்தோள் பலவென்கு னெகிளக்கின்றதே. (நாகடு)

எந்திதைத்தோழி யேந்தலமுன்னி ட்
 சடியாமாறு தொடிசென்ற னு.

(இ-ள்.) இவனைநீயெய்துதற்கு முறைமையும் வரைவுவேண்டி லே, இவணலத்திற்குத்தக்காரோர்கணவனைவேண்டுவானாகவின் நீ வரைவுவேண்டியிடத்து அன்னையென்னைப்போலமகிழும். உலகியலான்மறுத்தகன்றுநின்றாளுயினுந் தகுதிதோக்கிவந்து எந்தையுநின் மொழியைக்கடவாது அதன்வழியேநிற்கும். இவனோடுநின்னி

ப க த் ரு தி.

கூட்டிசெய்தது குறிப்பானதிந்தகாலத்தில், நீலநாவுவேண்டுவதன் முன்னே சுற்றம் தினகிருவடிமாயிருக்கும். பலசொல்லுகின்றதென்றிரண்டு உம்பரானேத்தப்பெடும் அம்பலத்தில்கணுளகுவிபஎம் முண்டபகூத்தனது குற்றமுமுழுதுமறிப்பப்பொருந்திய உம்மன வேபனைத்தோள்சன்ஐபுறவேண்டா. ௪-து.

வழியுமென்னுமுன்மை எச்சவுன்மை, உபாயமாதலேயன்றி ௪-து எந்தையுமென்பது இறந்ததுகழீஇய வெச்சவுன்மை. முன்னே வயமென வேறுபடுத்தகூறுகலால், சுற்றமுமென வும்மை கொடாதுகூறினர். நலமுக்குவமு முதலாயினவற்று னேராராயினும், வயிவஞ்சி மீறாவொன்பதுபயப்பட்ட, குற்றமுமுற்று மறிபகசெழீஇயவென்றாள் செழீஇயவென்பது செழிபெனக் குறைந்துநின்றது. நின்மொழிபெய்த உம்மலே என்றது “என்னோநியாதீர்போலவிவைகூறுநின்னீரவகெறெறிந்தகாய், என்பதுபோலகண்ணிம்பன்மைபு மொருமையுமயங்கிநின்றன குற்றமுமுற்று மறிபகசெழிபென்பதற்கு மறைந்தொழுகாதெல்லாருமறிய வரைவொழிவருவாயகவென் றுரைப்பாருமுனர். இப்பொருட்டுக்கு செழுமு வென்பதுவிதாரவகையாற்கெழிபென நின்றது. மெய்ப்பாடுமப்பட துறும்புவை வரைவின் கட்டலைமகனைபொற்றுமை கொளுவுதலுமா.

தழங்குமருவிபென்னும் பாட்டுத்தொட்டிதன்காறுமவர இப்பாட்டென்பதுஞ்செறிப்பறிவுறுத்துவரைவுகடாபின் வென்பது இவையெல்லாந்தோழியிற்கூட்டமுந்தோழியிற் கூட்டத்தின்விசற்பமுமெனவறிச.

(ராகு)

ஏறுகோள்கூறிவரைவுகடாதல்.

ஏறுகோள்கூறிவரைவுகடாதலென்பது - எதிர்கோள்கூறிவரைவுகடாயதோழி, எம்முடைய வையன்மார் அயன்குடையமுணியின் பெருமையும் இடையின்சிறுமைபுங்கண்டு எப்போர்க்கண்விடையின்மருப்பைத்திருத்திவிட்டார் இனியடுப்பன வறிபேனென ஏறுகோள்கூறி வரைவுகடாவாதிற்றல். ஈண்டுக்கூறுவானுதலுகின்றதுமுல்லைத்திணைபாகலின்ஐந்தமுல்லைத்திணைக்குமாபவதுஓரிடத்தொருபெண்பிறந்தால் அப்பெண்ணைப்பெற்றவரிதந்தொழுவில் அன்றுபிறந்த சேங்கன்றுள்ளனவெல்லாத் தன்னாட்டியாகவிட்டுவளர்த்து அப்புரிசினால்வளர்த்த வேற்றைததமுவி னுஞ்ஞுவனுக்குஅப்பெண்ணைக்கொடுத்தல்மாபென்ப-அதற்குச்செய்ப்புள்.

திருக்கோவையார்.

புடையார்களுக்கண்ணிவண்ணப்போதர்ப்பாரமுதல் *
 ணிடையார்மெலிவுக்கண்டடர்களைமுடையேலியெய்மார் *
 ணிடையார்முப்புத்திருத்திவிட்டார்விபற்மென்புலியு *
 ருடையார்கடவிவருவதுபோலுமுருவினதே. (௩௩௯)

என்னவர் ணினி
 வின்ன தென்றது.

(இ-ள்.) புடைக்கலம்போலுங் கரியகண்ணையுடையாருடைய
 நிறத்தைபுடையமுலைகளின்பாரத்தையும் அப்பாரத்தைத்தாக்கலு
 ருநின்ற ணண்ணியிடையாது மெலிவைபுக்கண்டு, என்னையா
 கியவாயர் கரியமுடையாகிய வேலியையுடைய எம்மாரின்கண்ணி
 டையினது நிரடயிமருப்பைத் திருத்தச்செய்துவிட்டார்கள்.
 அவ்விடையாகுண்டதென்புலியுடையவார் செலுத்திவரும் வி
 டையோலுமுருவினையுடைத்து. இனியென்னிகளும். ஏ-து.

இயலவதுமேற்கொள்ளாமையின் இடையாரொனவிழித்துக்கூ
 றிருள். முலையையுடைய வேலியெனினு மனமும். அவ்வெறு
 கோந்திக்நீவதன்முன் வரைந்தெய்துவாயாகவென்றவாறு. வி
 டையார்முப்புத்திருத்திவிட்டார் நினக்குற்றதுசெய்யென்பத
 ணைக்கேட்டித் தலைமகனுள்ளம்வாடினான், அஃதெற்றிற்கெனின்,
 ஏறுசெயுவிக்கோடல்தங்குலத்திற்குமரபாகலானும், தமக்குப்பொ
 ஞுவர் பொதுவியொன்று பெயராகலானும், அவ்வெற்றைத்தன்னி
 ன்முற்பட்டாடுருவன்றமுவவுந்கருமென்றுள்ளம்வாடினான் அ
 தனைத்தொழிகணி அவ்வவறு புலியுருடையார் கடவி வருவது
 போலு முருவினதென்றுள், என்றது அதன்மென்மை சொன்ன
 வாதன்று, இவ்வொழுக்கம் புலியுருடையாரதருளாண்வந்ததாகலி
 ன் அவ்வெறுநினக்கேவடிப்படுவதன்றி மற்றொருக்கராலணுகுத
 ற்கரிது, நீகடிதுவினாந்துசெய் அஞ்சவேண்டா வென்றுளாயிற்
 று. உதுமுலையதினை. மெய்ப்பாடி-அது. பபுண்-ஏறுகோளுண்
 ற்த்திவரைவுகடரதல். (௩௩௯)

அபலுனாயுரைத் துவரைவுகடரதல்.

அபலுனாயுரைத்துவரைவுகடரதலென்பது - ஏறுகோள்கூறிய
 ணைவுகடரதொழி, அபலவர் நாளைப்பொன் புனைப்பகுதாநின்
 றார், இசற்குததீயினபேன்சொல்லுவதென்னோவெனத் தான்மு
 லையிடைப்புறமொழியாகஅபலுனாயுரைத்துவரைவுகடரவாநின்ற
 அதற்குச்செய்யுள்,

**மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையார்நினைநிலையம்**

அக்டோபர், சென்னை-20.

நெருப்பணையன்னகைக்குன்றொன்றரித்தரூபுரித்த *
நெருப்பணையம்பலத்தாதுபையுடம்பர்சென்றெத்திநின்ற *
நெருப்பணையுரணையாணைப்பொன்னுணைப்புணைதல்செப்பி *
பொருப்பணமுன்னின்மென்னுணைபென்பான்புகல்வதுவே
கயல்புரை கண்ணி யை
யயலுரை புரைத்த து.

(இ-ள்.) வடிவுபணயையொக்குக்கையையுடையகுன்றொன்றை
புரித்து வலியையடையுரிவளைபெரித்த நெருப்பையுடையாணை,
அம்பலத்தின் கணுநாகைய வெல்லாப்பொருட்கு முதலாயவனை,
உடம்பர் சென்றுவாழ்ந்ததிநின்ற கிடம்பர்நெருப்பணையுரைபொப்பா
ணை அயலார்நாணைப்பொன்புணைதல்சொல்லித்திவினைபெறுகிய
யான்முன்னின்று பொருப்பணைச் சொல்லுவதெவனோ. எ-து.

உரூபுரித்தலைநெருப்பிட்டுமேலென்றுகளித்தநெருப்பனை
ன்றசொற்களித்தற்றலாக், எரிக்கதுநெருப்பானென்பது போத
ரும் புகல்வதென்றது வரைந்தெய்துவாயாகவென்று பின்சொல்
லப்படுகிகாரியத்தை இது கிதைப்பதும், பொருப்பணைப்பது மு
ன்னிலக்கணவந்ததென்று மலமகன் முன்னிலையாகக் கூறினான்
னிணாமமையும். அயலுரை- தலைமகட்கியாது மின்பயில்லாதவுரை.
அயலாரொருப்பட்ட வுரையெனினாமமையும் மெய்ப்பாறி- அ
முனையச்சார்ந்தபெருபிதம். பபன்-வரைவுகடாதல். (மகன்)

திவணமுதிர்வுரைத்துவரைவுகடாதல்.

திவணமுதிர்வுரைத்துவரைவுகடாதலென்பது- அயலுரையுரைத்
துவரைவுகடாயதோழி, இவ்வேங்கை, நினைப்புநிக் கொங்கவென்று
சோதிடங்கொல்லுதலைப்பொருந்தி பெய்மைக்கெயிவித்தது, இ
னிதமக்கேனல் வினையாட்டில்லையெனச் சிறைப்புறமாகத் தலைம
களோடுகூறுவாள்பொன்று, திவணமுதிர்வுரைத்து வரைவுகடாவாநி
த்தல். அதற்குச்செய்யுள்.

மாதிடங்கொண்டம்பலத்துநின்றோன்வடவான்கயிலைப் *
போதிடங்கொண்டபொன்வேங்கைகண்ணெப்புகொய்கவென்று *
தாதிடங்கொண்டுபொன்வீசித்தன்கள்வாய்சொரியநின்று *
சோதிடங்கொண்டதெம்மைக்கெயிவித்ததுதாமோழியே. ()

எனவ்வினையாட்டினியில்லையென

மானற்றோழிமடந்தைக்குரைத்தது

(இ-ள்.) தூயமொழியையுடையாய், மூலையிடப்பட்டகத்துக்

கொண் டெல்லாருங்காண அம்பலத்தின்கணினீறபொருந்தாவெந்
முக்கத்தையுடையவனது வடக்கின்கணுண்டாகிய பெரியகைண்
மலைக்கணுளநாகிய பொருப்பிடங்கொண்டபொன்போலுமலரை
யுடையவேங்கை, திணைப்புனத்தைக் கொங்கவென்று தாதையிடத்
தேகொண்டு, பொன்போலுமலரையெல்லார்க்குங்கொடுத்தது, தண
துதேனைப்பூத்தவிடஞ்சொரியநின்று, சோதிடஞ்சொல்லுதலைப்
பொருந்தி, இவ்வெம்மைக்கெடுத்தது, இனிபெய்ச்செய்தும். எ-று.

பொன்னைக்கொடுத்தப்பிறர்க்கடிமைபாதலைப்பொருந்தித்தா
கனிழிந்தசாதியாதலாற்றனைக்குரியவள்ளை வாய்சொரியநின்றெனச்
செலவடைவகையா னிழித்துக்கூறினாருமுணாக்க. சோதிடங்
கொண்ட. தெம்மைக்கெடக்கொண்டசென்பதபாடமாயிற் செ
டக்கொண்டதென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்னீரவாய்க் கெடுத்த
தென்னும்பொருள்பட்டி, எம்மைப்பெனனு மிரண்டாவதனை முடி
த்தனவாகவுணாக்க. மெய்ப்பாடி-அமுதை. பயன் - செறிப்பறிவு
துத்தல். (நாகு)

பகல்வரல்லிலக்கிவரைவுகடாதல்.

பகல்வரல்லிலக்கிவரைவுகடாதலென்பது - சிதைப்புறமாகத்தி
ணமுதிர்வுரைத்துவரைவுகடாபதோழி, எதிர்ப்பட்டிநின்று, இப்
பெருங்கணியார் நமக்குநோவுதகப்பருவஞ் சொல்லுவாராயிருந்
தார், எம்மைபன்மார் இவர்கொற்கேட்ட இத்திணையைத் தடிவாரா
யிருந்தார். எமக்குயினித்திணைப்புனக்காவலிடை, நீரினிப்பகல்வா
ல்லேண்டாவெனப் பகல்வரல்லிலக்கி வரைவுகடாவாற்றற்றல். அது
ற்குச்செய்புள்.

வடிவார்வயற்றில்லையோன்மலயத்துநின்றும்வருதேன் *
தடிவார்களிவண்டுநின்றலரிதுற்றப்பெருங்கணியார் *
நொடிவார்நமக்கினிநோதகபானுமக்கெண்ணுணாக்கேன் *
தடிவார்திணபெயர்காவேம்பெருமவித்தண்புனமே. (நாகு)

அகல்வரை நாடனை

பகல்வர லென்ற

(இ-ள்.) அதுகாந்தவயல்கூழ்ந்த இல்லையையுடையவனது பொ
திழிந்தகணினீறுவைத்தும், நறுதாற்றத்தால்வாராநின்றதேன்கணும்,
தாற்றத்தைத்தேருதெழுப கணிவண்டுகணும், நின்று அவர்களைக்கு
டைந்துதாற்ற, வேங்கையாகிய பெருங்கணியார் இப்பொழுது
நமக்குநோவுதகப்பருவஞ்சொல்லுவாராயிருந்தார், யானுமக்கெ

சொல்லுவேன், கணிபார்சொல்லுதலால் எமர்தினையைத் தடிவா
ராயிருந்தார். அதனால், பெரும, இத்தண்புனத்தை யாமினிக்காவே
உ, நீ பகல்வர வேண்டா. எ-று.

வடிவார்தில்லைபென்றின்பப்பினுமமையும். மலயத்துவாழ்வார்
பிறர்புருவருத்தஞ்செய்யாராகலின், மலயத்துநின்ற மெய் தும்
மைகொடுத்தார். மலயத்துநின்றும் வருந்தேனென் றுரைப்பாரு
முளர். இப்பொருட்கு வேங்கைமலயத்தை யணந்த கோரிட னு
நின்றதாகவுரைக்க. சுடி-பதுமையுமாம். வண்டொழுங்கினது நெ
யிமைபற்றி வாரிகளினவென்றாள். இதுவுமதுவாகலால், உலர் தூ
ற்றவென்பதற்குத் தன்னொடுபயின்றாராக் கண்ணோட்டமில் லிவ
ருத்தாநின்றதென்று புறங்கூறவென்றுமுரைக்க. மெய்ப்பாடி-
அது. பயன்-பகற்குறிவிலக்கல். (நாகூ)

திவனயொடுவெறுத்துவரைவுகடாதல்.

திவனயொடுவெறுத்துவரைவுகடாதலென்பது-பகல்வரலிலக்கி
வரைவுகடாபதோழி, இத்தினைக்காவறலைக்கிடாக நாமலையெதி
ர்ப்படலாமென்று நினைந்து நினைபவித்திக்காததோம், அதுபோ
ய்த் தினையைவித்திக்காதது அதன்விளையைமுண்டதாகி முடி
ந்தகெனச் சிறைப்புறமாகத் திவனயொடுவெறுத்து வரைவுகடா
வாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நினைவித்துத்தன்னைபென்னெஞ்சத்திருந்தம்பலத்துநின்ற *
புனைவித்தவீசன்பொகியின்மலைப்பொருப்பன்விருப்பிற் *
நினைவித்திக்காத்துச்சிறந்துநின்றேமுக்குச்சென்றுசென்று *
வினைவித்திக்காத்துவிளைவுண்டதாகிவினைந்ததுவே. (நாசய)

தண்புனத்தோடு தளர்வுற்று ப்
பண்புனமொழிப் பாங்கிபகர்ந்த னு.

(இ-ள்.) நானேவந்திருந்து திருத்தவேண்டுதலின் என்னெஞ்ச
த்துப்புருந்திருந்து தன்னை யானையுப் வண்ணஞ்செய்து அம்
பலத்தின்கட்டணிற்ருமேனிகாட்டினின்ற என்னுற்றன்னைப் புகழ்
வித்துக்கொண்ட ஈசனதுபொதியின் மலைக்கணுளானாகியபொரு
ப்பன்மேல்வைத்த விருப்பினுற்றினைபவித்தி அதனைக்காத்து உ
ள்ளமலிந்துநின்ற எங்கட்கு அத்தினைப வித்திக்காதத காவல்
போய்த் தினையைவித்தி அதனைக்காத்து, அதன்விளையைமுண்ட
டதாகிமுடிந்தது. எ-று.

திருக்கோவைபாற்

நினைவித்துத்தன்னைபெண்ணெஞ்சத்திருத்தென்பதற்கு ஒருகா
ற்றன்னைநினைவேனாகவுஞ்செய்து அந்நினைவேபற்றுக்கோடாகத்
தான்புருத்திருத்தெனினுமமையும் பொருப்பன் விருப்பென்ப
தனை நீர்வேட்கைபோலக்கொள்க. நினைவித்திபருந்து இத்தினை,
க்காவல் தலைக்கீடாக அவனைபெறுரீப்படலாமென்று மகிழ்ந்து அ
தற்குடம்பட்டாராகலிற் றும்வித்தினார் போலக்கூறினான். புனத்
தோழிதனார்வுற்று-புனத்தாற்றளர்வுற்று. (நாசுய)

வேங்கைபொடுவெறுத்துவரைவுகடாதல்.

வேங்கைபொடுவெறுத்துவரைவுகடாதலென்பது- நினைபொடு
வெறுத்துவரைவுகடாபதோழி, இவ்வேங்கையரும்பிய ரூன்றே
அரும்பறக் கொய்தேமாயின் இவர் இன்றுநம்மைக் கெடுப்பான்
வேண்டி இத்தினைகெட முயலுமாறுமுண்டோ பாமதுசெய்யப்
பெற்றிலேமென வேங்கைபொடுவெறுத்து வரைவுகடாவாற்றிற்
ல். அதற்குச்செய்யுள்.

கனைகடற்செய்ததஞ்சுண்டுகண்டார்க்கம்பலத்தமிழ்தாய் *
வினைகெடச்செய்தவன்விண்டோய்கயிலையிலையைய *
நனைகெடச்செய்தனமாயினமைக்கெடச்செய்திடுவான் *
நினைகெடச்செய்திடுமாறுமுண்டோவித்திருக்கணியே. (நாசுச)

நீங்குகவினி நெடுந்தகையென
வேங்கைமேல்வைத்து விளம்பியது.

(இ.ள்) ஒலியாநின்ற கடலின்கணுண்டாக்கப்பட்ட நஞ்சையு
ண்டிவைத்து, அம்பலத்தின்கணின்து கண்டார்க்கு அமிழ்தமாய் ந
ம்பினைகெடும்வண்ணஞ்செய்தவனது விண்ணத்தோயாநின்ற கை
லையின்பயிலையொப்பாய், அரும்பியரூன்றே நனைபைக்கெடும்வ
ண்ணஞ்செய்தேமாயின், நம்மைக்கெடுப்பான் வேண்டி. இத்திரு
வாகியகணி தினைகெடமுயலுமாறுமுண்டோ, பாமது செய்யப்
பெற்றிலேம். எ-று.

கனைகடற்செய்தவென்றதனால் நஞ்சின்பெருமைகூறினார். செ
ய்யாததஞ்சிற்செய்ததஞ்சுகொடிநாகவின், அதன் கொடுமைவிளங்
க, செய்ததஞ்சென்றார். அமிழ்தாதல்-அமிழ்தின்காரியத்தைச்செ
ய்தல், கண்டார்க்குண்டதனால், அல்லாதவமிழ்தோயி இவ்வமிழ்திற்
குவேற்றுமைகூறியவாறும், கெடச்செய்திடுவா, எனன்னுஞ்சொற்
கள் ஒருசொன்னிரவாய், கெடுப்பானென்னும்பொருள்பட்டி,

பட்டினம்பெய்ந்து பிரண்டாவதற்கு முடிபாயின. வீணைகெடச் செய்த
வனென்பது முதலாயினவற்றிற்கு மிங்ஷாறுணாப்பினு மடைபுய்.
திரு-சாதிப்பெயர் தணி-தொழிற்பெயர். தல்லகணியென்றிழித்
துக்கநிறுளாகவுணாப்பாருமுளர். (௩௪௧)

இரக்கமுற்று வரைவுகடாதல்.

இரக்கமுற்றுவனாவுகடாதலென்பது - வேங்கைகொழிவெறுத்
துவனாவுகடாயதோழி, பாமவனை யெதிர்ப்படலாமென்'நின்புறன்
வளர்ந்ததனைத்திரள் இப்புணத்தின்கணில்லாவாயிருந்தன, இனிநா
மவனை யெதிர்ப்படுமாறென் ளோவெனச் சிறைப்புறமாகத் தலைம
கணுகொக்கமுற்றுவனாவுகடாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வழுவாவியலெம்மலைபுரீவிதைப்பமத்திரியாம்பவளர்த்து *
கொழுவார்துணையிங்குழாங்கொல்லாநெக்துழாம்பவணங்குஞ் *
செழுவாரிகழற்றிக் கிடைசுதற்றம்பலவணாச்சென்று நின்னு *
தொழுவாரீயின் நிற்கியெறிப்பதாவதித்தொல்புணதே. (மரசுஉ)

செழுமலை நாடற்கு
செழுமலூர் திரங்கிய

(இ-ள்.) விதைக்கும்பருவத்திற் செய்யும்பருவத்தும் வழுவாது செய்யுமியல்பையுடைய எந்தமராகிய மலைப் பிதைப்ப யாம் வளர்த்தகொழுவின நெடிய துணையின் திரட்டகொல்லாம், எமது குழாஞ்சென்றுவளங்கும் வளவியநெடியகழலையுடைய துல்லையிற் சிறம்பலத்தையுடையானச் சென்றுநின்று தொழுவாருடையவினை அவர்கண் திங்கிலே, இப்பனலையுணத்தினிற்பதாவது, இனிதில் லர். எ-று.

குழாங்களெல்லாநிற்பதாவதெனக்கூட்டிக. நிற்பதென்பது- நி
ற்றவெண்ணும்பொருட்டி நிற்பதாவவென்பதபாடமாயின், ஆவ
வென்பதிரங்குநிற்ப்பாகவுணக்க. நிற்பவென்பதூஉம்பாடம்.
ஞ்ஞவார்தினையென்பதூஉம்பாடம். (௩௪௨)

கொய்தமை கூறிவரைவு கடாதல்.

கொய்தமைசூழிலுடையதுதான் - இரக்கமுற்றுவுடையது என்று எதிர்ப்பட்டுள்ளது, இப்படிப்பட்டதினாலேயன்றி இன்னொருபகுதியைக் கொய்ததற்கு, எமக்குமினிப்புணங்காவலில்லை, பாடுமக்களிடமிருந்துகின்றேமல்லவே, நீபோய்விடுவாய் தீண்டுகொய்தமைசூழிலுடையதுதான் என்றால் அந்தச் செய்தியை.

'திருக்கோவைமார்.

பொருப்பர்க்கியாமொன்றுமாட்டேம்புகலப்புகலெமக்காம் *
 விருப்பர்க்கியாவர்க்குமேலர்க்குமேல்வருமொரித்த *
 நெருப்பர்க்குநீடம்பலவருக்கன்பர்குலநிலத்துக் *
 கருப்பந்துவிட்டெனக்கொய்தற்றதின்நிக்கடிப்புனமே. (௩௪௯)

நீடும்புனத்திலி யாடேமென் று
 வரைவுசொன்ற வுரைசெய்த று.

(இ-ள்.) எம்க்குப்புகலிடமாதற்குக்காரணமாகியவிருப்பத்தை
 புடையவர்க்கு, எல்லார்க்குமேலாவவர்க்கு, ஆகாயத்தின்கீட்செல்
 னுழர்க்கினை யெயிர்த்த நெருப்பையுடையவர்க்கு, நிலப்பெற்றவம்ப
 லத்தையவையவர்க்கு அன்பராயினுடையகுலங்கள் உலகத்துப்
 பிறவிக்காரணத்தைப்பற்றுவிட்டகன்றும்'பொல, இக்காவலையுட
 ையபுனம் இப்பொழுதுதொடர்பறக்கொய்தற்றது, அதனும் பொ
 ருப்பர்க்கியாமொன்றுஞ்சொல்லமாட்டேம். எ-று.

யாமொருகுணமுமில்லையினுந் தமதுவிருப்பினு லெமக்
 குப்புகலிடமாயினொன்னுக்கருத்தால், பகலெமக்காம்பவிருப்பரீ
 க்கென்றார் எம்மாலவிரும்பப்படுவார்க்கென்பாருமுளர். வீடெ
 னவென்பதுஉம்பாடம். (௩௪௯)

பிரிவருமைகூறிவரைவுகடாதல்.

பிரிவருமைகூறிவரைவுகடாதலென்பது- சொய்தமைகூறிவரை
 வுகடாய்கோழி, இப்புனத்துப்பயின்றகிளிகள், தமக்குத் தூப்பா
 சாக்காலத்துந் தினைத்தானைவிடாதிராநின்றுந், நாம்போலுநநங்கா
 தலரிவ்விடத்தேறந்துநின்று நம்மைத்தேறிவர கொல் லோவெனச்
 சிறைப்புறமாகப்பிரிவருமைகூறி வரைவுகடாவாற்றற்றல். அதற்கு
 ச்செய்யுள்.

பரிவுசெய்தாண்டப்பலத்துப்பயில்வோன்பரக்குன்றின்வா *
 யருவிசெய்தாழ்புனத்தைவனங்கொய்யவுமிக்வனத்தே *
 பிரிவுசெய்தாலரிதேகொள்கபெயொடுமென்னும்பெற்றி *
 யிருவிசெய்தாளினிருந்தின்றுகாட்டுமிளங்கிளியே. (௩௪௯)

மறைப்புறக் கிளவியி ன்
 சிறைப்புறத் துறைத்த று.

(இ-ள்.) எம்மைப்பரிந்தாண்டு, அம்பலத்தின்கீட்பயில்வானது
 பரங்குன்றினிடத்து அருவிநீராற்செய்யப்பட்ட தாழ்த்தபுனத்தி
 ன்குணுண்டாகிய ஐவனத்தைக்கொய்யவும், இக்காட்டின்கண் இரு

விபாகச்செய்யப்பட்ட தாளிலேயிருந்து, தப்புச்செய்தாற் பே யோடாயினும் பிரிவரிது இதனைபுள்ளத்துக்கொள்கவென்னுந் தன்மைபை இளங்கிளிகள் இப்பொழுதுகாட்டாநின்றன எ-று.

பேயோடாயினும் பிரிவுசெய்தாலாற்றதலரிதென் னுரைப்பி னுமமையும். இருவிபென்பது-கதிர்கொய்ததட்டை, தாளென்ப து-கதிர்கொய்பாதமுன்னுஞ்சொல்வதோர்பெயர். இப்புனத்து ப்பயின்றிகளிகள் தமக்குத் துப்பாகாக்காலத்து மிகனைவிடாநிரா நின்றன இனிநங்காதவர் தம்மாட்டென்செய்வொன்னுங் கருத்தா ன், மறைப்புறமாயிற்று. சிறைப்படவுரைத்ததென்பதுபாடமாயி ன், சிறைக்கண்வந்துநிற்பவென்றுரைக்க. (௩௪௪)

மயிலொடுகூறிவரைவுகடாதல்.

மயிலொடுகூறிவரைவுகடாதலென்பது - பிரிவருமைகூறிவரை வுடையதொழி, பிரிவாற்றாமையோடு தலை மகனையுங்கொண்டு பு னங்காவலெறிப்போகா நின்றான், கணியாரினைவு இன்றுமுடிந்த து, பாக்கள் போகாநிற்குமே, இப்புனத்தொருவரவந்தால் இங்கு நிறுத்துப்பாணவர்கள் னுணியாதன னுணிந்துபோனொன்று அவர்க்குச் சொல்லுமினென மயிலொடுகூறி வரைவுகடாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கணியாரிகருத்தின் னுமுற்றிநிறியாஞ்சென்றுங்கார்ப்புணமே ✽
மணியாரிபொழி லகாண்மறத்திரிகண்டார்மன்னுமம்பலத்தோ ✽
னணியாரிகயிலமயில்காளயிள் வேலொருவரவந்தாற் ✽
னுணியாதன னுணிந்தாரென்னுநீர்மைகள் சொல்லுமினே. (௩௪௫)

நீங்கரும்புனம்விடு நீள்பெருந்துபா ம்
பாங்கிபகர்ந்து பருவாலுற்ற

(இ-ள்.) கணியாரினைவு இன்றுமுடிந்தது, பாக்கள் போகா நின்றேம், கரியப்புணமே, மணிகளார்த்தபொழில்சாள், வேல்கை யொடுபயின்றீராகலின் நீரெம்மைமறப்பீர், நிலபெறு மம்பல த்தையுடையவனது அழகார்ந்தகையிலினின் றும்வந்தமயில்காள், அயில்வேல் னுணையாகத்தனிவருமவர் னுணியுந்தால், அன்புடை யார் னுணியாதனவற்றை அவர் னுணிந்தாரென்னுநீர்மைகளை யவ ர்க்குச்சொல்லுமின். எ-று.

நீர்மை-ஈண்டிவிப்பது. நீரிவாறுசொன்னால் அவராற்றவாரொ ன்பதுகருத்து. போருளினுன் கையினுள்ளீராகலின் நீர்கண் ணேட்டமுடையுடையதுகருத்து. காற்ப்புனமென்பதற்குக்கா

பதிநோக்கிவருந்தல்.

பதிநோக்கிவருந்தலென்பது - வறும்புனத்திடைவருந்தாநின்ற தலைமகன், இவ்வாறணித்தாயினும் நம்மாற்செய்யலாவதொன்றில்லை யென்று அவளிருந்தபதியைநோக்கித் தன்னெஞ்சோயிசாவிவருந்தாநின்றல். அதற்குச் செய்புள்.

ஆனந்தமாக்கடலாமிசிறந்தம்பலமன்னபொன்னின் *
மேனாந் துமாமலைச்சீறாரிதுசெய்யலாவதில்லை *
வானாந் துமாமலிலேண்டிபமுமழப்போலுமன்னே *
நானுந்தளர்ந்தனனிபுந்தளர்ந்தனைநன்னெஞ்சமே. (௪௪௪)

மதிநுதலரிவை பதிபுகலரிதென
மதிநனிகலங்கிப் பதிமிகவாடிபது.

(இ-ள்.) ஆனந்தமாகிய நீரானிறைந்ததோர் பெரிபகடல் நின்ருமிஞ் சிறந்தபலத்தையொக்கும் பொன்னினதுதேன்றத்திப்பாயும்பெரிபமலைக்கணுண்டாகியசீறாரிது, இவ்வாறணித்தாயினும்மாற்செய்யலாவதொன்றில்லை அதனால் வானின்சட்செல்லும்பெரியமதியைக்கொள்ளவேண்டி அதனருமைப்பிரபாதமுங்குமுவிபோல் எய்துதற்கரியானேவிரும்பி, நல்லநெஞ்சமே, நீயுந்தளர்ந்தாய், நீபவ்வரும்பொருள்விரும்புதலானபானுந்தளர்ந்தேன்-என்று

தேனையுமிழுமாமலையெனினு மமையும், மழவை நெஞ்சத்திற்சேய்நித் தலைமகற்குவமைபாக வுடைப்பினுமமையும். நெஞ்சத்தைத்தன்னோடுபித்தற்கு நன்னெஞ்சமெனப்பண்ணுகுறிஞன். இதுதலைமகன் இற்செறிவிக்கின்றகாலத்துஆற்றாறுகியதலைமகன்றோழிகேட்பத் தன்னெஞ்சிற்குச்சொல்லியது. மன்னுமோவுமகைநிலை. பதி-தலைமகன். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடி- அழகை. பயன்-ஆற்றமைநீங்குதல். (௪௪௪)

பகற்குறிமுந்திற்று.

இரவுக்குறி.

இரவுக்குறிவருமாறு—பகற்குறிபுணர்ந்து விலக்கப்பட்டதலைமகன் தெருண்டிவரைதலை, தெருளானுயிற் பின்னைபுந்தோழியைத்தலைப்பட்டு இரவுக்குறிலேண்டிச்சென்று எய்துதன்முறைமையென்ப. என்னை? எனினுட்டவிர்ச்சி கிழவொற்கில்லை, என்றாகலின்.

குத்திரம். இரவுக்குறிவேண்ட லாற்றருமைகூற, னின்றொருஞ்
சுடைத னிலைகண்ணிறேந்த, ஓட்கோள்வினாத ஓட்கொண்டிவினாத
ல், குறியிடங்கூறல் குறியேற்பித்த, விரவரவுரைத்த லேதங்கூறல்,
குறைநேர்தலோடு குறைநயப்புகாத்தன், மயின்மேலிகைத்துவா
வுணர்ந்துரைத்த, ராய்நுயிலறித றலைவினாபெடுத்த, விடத்துய்த்
தூநீங்க மளர்வகன்றுரைத்தன், மருங்கணைதலோடு முகங்கண்முகி
ழ்தல், பள்ளியிடத்துய்த்தல் பள்ளியிடத்துய்த்து, வரைவுகடாவி
வரவுவிலக்கல், வரைவுடம்படா தாற்றாதுரைத்த, ஸதிரிடைச்செல
விற் கிரக்கங்கூற, லீருளறநிலவு வெளிப்படவருந்தல், வேற்றுக்கு
நிகூறல் கடலிடைவைத்துத், துயாறிவித்த ரோழிபுயிர்நிதிக், தா
னேகிடத்து தனிமைபுற்றற்றுந், காம்பிக்க கழிபடர்கிளவி, காப்
புச்சிறைமிக்க கையறுகிளவி, யாறுபார்த்துற்ற வச்சக்கிளவி, தன்
னுட்கையா மெய்திடுகிளவி, நிலைகண்ணிரைத்த நெயிங்கடற்சேர்த்
த, லலரறிவித்தலோடாமைமூன்று, மிரவுக்குறியிவை பென்றிசெ
னோ.

(இ-ள்.) இரவுக்குறிவேண்டல்- உழியருமைகூறியுறுத்தல்-நின்
றொருஞ்சுடைதல்- இரவுக்குறிநேர்தல்- உட்கோள்வினாதல் - உட
கொண்டிவினாதல்-குறியிடங்கூறல்-இரவுக்குறியேற்பித்தல்-இரவ
ரவுரைத்தல்-ஓதங்கூறியுறுத்தல்- குறைநேர்தல்-குறைநேர்த்தமை
கூறல்- வரவுணர்ந்துரைத்தல்- ராய்நுயிலறிதல்- துயிலெடுத்திச்
சேறல்-இடத்துய்த்துநீங்கல்-தளர்வகன்றுரைத்தல்-மருங்கணைதல்-
முகங்கண்முகிழ்தல்-பள்ளியிடத்துய்த்தல்-வரவுவிலக்கல்-ஆற்றா
துரைத்தல்-இரக்கங்கூறியவரைவுகடாதல்- நிலவுவெளிப்படவருந்த
ல்-அல்லகுறியறிவித்தல்-கடலிடைவைத்துத்துயாறிவித்தல்-காம்பி
க்ககழிபடர்கிளவி- காப்புச்சிறைமிக்ககையறுகிளவி- ஆறுபார்
த்துற்றவச்சக்கிளவி- தன்னுட்கையாமெய்திடுகிளவி - நிலைகண்
நிரைத்தல்- இரவுறுதுயாறல் கடலோடுசேர்த்தல் - அலரறிவுறுத்தல்-
என விவை முப்பத்துமூன்றுமிரவுக்குறியாம். எ-று. அவற்றுள்,

இரவுக்குறிவேண்டல்.

இரவுக்குறிவேண்டலென்பது - பநிநோக்கிவருந்தாநின்றதலை
மகன், இற்றையிராநிற்கியானுங்கள்சிறார்க்குவிருந்து என்னை யே
ற்றுக்கொள்வாயாகவெனத் தோழியையிரவுக்குறி வேண்டாநின்ற
ல். அதற்குச்செய்யுள்.

மருந்துறம்மல்லற்பிறவிப்பிணிக்கம்பலத்தமிர்நா
யிருந்தனர்சூன்ரிணின்மேங்குமருவிசென்றேர்திகழப்

பொருந்தினமேகம்புதைத்திருக்கும்புனையிறும்பி-
விருந்தினன்பாணுங்கள்சீறாதனுக்குவெள்வளைபே. (௩௪௮)

தள்ளிருட்டருமியை வள்ளனினைத்
வீங்குமென்முலைப் பாங்கிகுரைத்த

(இ-ள்) வெள்வளைபையுடையாடீ, ஞாநிச் சகனின் றொலிக்கும்
ருவிசைப் பாய்த்தழகுவிளங்கும்வண்ணம்சேகர்வந்த பொருந்தி
ன அதனால் அம்மேகத்திளகட்டினைத்திருள்செறியுந் தெய்வகாட்
டையுடைய நுமதுசீறாதற்கியான்விருந்தினன், எவ்வோயோற்றுத்
கொள்வாயாக. ஏ-று தம்முடையவல்லலைச் செடியடிபிறையாயிய
பிணிக்கு அருந்தாமருந்தாயிலவா னும் அம்பலாபிண்கட கவைபா
னமிர்தமுடா யிருந்தவரது குன்றினைக்கூட்டிடுக.

மேகம்பந்துபொருந்தினவென்றதொரு, தன்னாபிசூப் போத
லருமைகூறுவானபோன்று இரவுக்கட பிண்டிமைப்படுமென்ற
ஞம் இருக்கீடும் பனையிறும்பென்றதனால், யாயருக்காருராகலி
னாழ்வர்துதித்தினதேனென்றாழ்வர் மாவிலிந் தினனா பார்த்து
தலநனைநென்பது தோலற விருந்தினனென்றான். குன்றியின்
நேங்கு மருவியோதிகழ்ச்சென்றுபொருந்தினமேகமெனச் அ
ருவியேர்ப்பெற மேகம்பொருந்தினனார் நின்றுராகலான் என்னி
னைப்பற்றயானு மேர்பெற நின்றுவந்துசேர்ந்தே நென்பது
போதரும். மெய்ப்பாடி - பெருமிதம். பயல் - இரவுக்குறிநேர்
வித்தல். (௩௪௮)

வழியருமைகூறிமறுத்தல்.

வழியருமைகூறிமறுத்தலென்பது-தலைமகனிரவுக்குறிவேண்
டிநிற்ப, பாங்கள்வாழும்பதி ஏற்றிவிடைத்தாகலின் அவ்விடதி
துதினக்குக்கிற்றைக்கு மேறற்கரிதெனத் தோழி வழியருமைகூ
றி மறுத்துக்கூறுநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்.

விசும்பினுக்கேணிநெறியன்னினைநெறிமேன்மழைநாங்
கசும்பினிற்றுன்னியனா நுழைந்தாலொக்குமையமெய்யே
யிசும்பினிற்றிற்றைக்குமேறற்கரிதெழில்மப்பலத்தப்
பசும்பனிக்கோடுமிலைந்தான்மலையத்தெம்வாழ்பதிகே. (௩௪௯)

இரவரவேந்தல் கருதியுரைப்ப
பருவர்ப்பாங்கி யருமையுரைத்த

(இ-ள்) ஐயனே, விசும்பிறகிட்டதோ ரோணிறெறிபோலுஞ்
[௩௪௯]

திருக்கோவைபார்.

துநெறிமேல் மழையிடைபறாதுநின்றலான், இடையிடைபுண்டா
கிய உசும்பிச்சென்று பொருந்தியேறுமிடத்து இட்டிமையா
ல்அனை னுதழந்தாற்போன்றிருக்கும். அதுவேயுமன்றி எம்வாழ்ப
திகழுக்கினான் மெய்யே கிந்தைக்குமேறுதற்கரிது. அதனாலான்
பிரதந்தகாது. என்று எழிலையுடைய வம்பலத்தின்கணுளஞ்சியகுனி
ரீந்தபலியையுடைத்தாகிய பிறையைச் சூடியவனது மலயத்தின்
கணுண்டாகியவெம்வாழ்பதியெனக்கூட்டிக.

இசும்பு-ஏற்றிழிவுமுதலாயின குற்றமென்பாருமுளர். அசும்
பு-சிறுதிவலை இசும்பினிச்சிந்தைக்குமேறற்கரிதென்றவதனால், எ
மதுவாழ்பதியிவ்வொழுக்கத்தைச் சிறிதழியுமாயிற்சிந்தையானுநி
னைத்தற்கரிய துபரத்தைத்தருமாதலால், தாஞ்செத் துலகாள்வாரி
ல்லை அதுபோல விவ்வொழுக்கமொழுகற்பா லீரல்லீரென்றும
றுத்துக்கூறியவாறுயிற்று பசுமை-செவ்வியுமாம் அதனக்கோட்
டிண்மேலேற்றுக கோட்டையுடைமையாற்கோடெனப்பட்டது.
மெப்ப்பாடு-இளிரவரல். பயன்-இரவுக்ருபிமறுத்தல். (ராசக)

நின்றுமெய்யுடைதல்.

நின்றுமெய்குடை... பது வழிபருமைகூறக்கேட்டதலைம
கன், எய்துகற்குரிபாட்டாவிருப்பி நீமெலியாதின்றவிதற்கு யானாந்
தேவனைக்கூவி, சினதுந் துபாயிதோன்றின்று தன்னெஞ்சுடை
ந்துவருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மாற்றேவனைவந்தகாலனை யோலமிடவடர்த்தம் *
கோற்றேவனேசுளிர்துல்லைக்கூத்தன்கொடுங்குன்றினீள்குடுமி *
மேற்றேவன்குட்புமுடவனைப்போலமெலியுநெஞ்சே *
பாற்றேனரியவரிவைக்குநீவைத்தவன்யினுக்கே. (ராசு)

பாங்கிலிலங்கப் பருவநாதா ட .
வீங்கிலிலங்காது நெஞ்சுடைந்தது.

(இ-ள்.) ஒருவரானு மாற்றப்படுகென்று வழிபடுவோனது
யினாவெளவ வந்தகாலனை அவனொலமிடும் வண்ணமடர்த்த கோ
ற்றேன், குளிர்த்துல்லைக்கணுளஞ்சியகூத்தன், அவனுடையகொ
டுங்குன்றினது நீண்டகுடுமியின்மேலுண்டாகிய, தேனைவிரும்பு
முடவனைப்போல எய்துதற்கருமையைநினைபாதுடெலிகின்றநெ
ஞ்சமே, அரியனாகியவரிவையிடத்து நீயுண்டாகிய அன்பால் பா
ற்றேன். என்று.

மாற்றேனென்பது செயப்படுபொருட்கண்வந்தது. மாற்றேனென்பது விராவகைபான் மாற்றேனென நின்றகண்ணுமமைபும். சுவையிசுதியுடைமையிற் சேற்றேனென்றார் நீவன்கண்மையையாதலின் இவ்வாறுமெலிந்துமுயிர்வாழ்தி, பாணத்கண்மையேனல்லேன் இறந்துபடுவேனென்னுங்கருத்தான், மெலியுநெஞ்சேயானற்றேனென்றான். நீங்கிவிடங்காது-நீங்கியுள்ளஞ் செவகின்ற செவலினின்றும்கிவிடங்காது மெய்ப்பாடி-இளிவரல். பயன்-இரவுக்குறிநயப்பித்தல். (௩௩௮)

இரவுக்குறிநேர்தல்.

இரவுக்குறிநேர்தலென்பது-தலைமகனெஞ்சுடைந்து வருந்தாநிற்பக்கண்டு, இவ்விதந்தபடவுங்கூறிமெனவுட்கொண்டு, நீ பாளிகணிகைத்துநின்றியான்களைத்தேயி மிராவழியின்கண்வந்து மீள்வேனென்னுநின்றாய். இதற்குத்தீவினை யேன் சொல்லுவதெவனோ வென்றுமறுத்த வாய்பாட்டாற்றெழுதியிரவுக்குறிநேராநிற்தல். அ. தற்குச் செய்யுள்.

கூளிநிலாக்கநின்றம்பலத்தாடிருகைழற்கீழ்த் *
தூளிநிலாத்தசுடர்முடியோயிவடோணசையா *
லாளிநிலாத்தடலான்கடேருமீரலில்வந்து *
மீளியுரைத்திவினை யேனுரைப்பதென்மெல்லியற்கே. (௩௩௯)

தடவரைநாடன் நளர்வுதி *
மடநடைப்பாங்கி வகுத்துரைத்தது.

(இ-ள்.) கூத்தின்கட்குவையாற் பேய்களுப்போகாது நிகாத்து நிற்ப நின்ற அம்பலத்தின்கண்டுவானது ஒலிக்குங்கழலையுடைய திருவடிக்கணுண்டாகிய தூளிமொத்த சுடர்முடிபையுடையோய், இவடோண்மேலுண்டாகிய விருப்பினால் ஆளிகள் ஊமி போக்கதநிலாத்துவலியையுடையபாண்களைத்தேர் மிரலின்கண்வந்துமீளாதலைச்சொல்லாநின்றாய். இனி மெல்லியற்குத் தீவினை யேன் சொல்லுவதென்? உடம்பமிவாயென்பேனோ மறுப்பாயென்பேனோ. எ-து.

• இரவுக்குறியுடம்பட்டாளாகலின், தூளிநிலாத்த சுடர்முடியோயென்றதனால், அனையிருளின்வருதலான்வருமேதத்தை அத்துளிகாக்குமென்றுகூறினோம். குரைகழல்-அன்மொழித்தொகை. மருடல் வெருடலென்பன-மருளி வெருளியெனநின்றற்போல, மீடலென்பது மீளியெனநின்றது. வந்துமீளியென்பதற்கு, வந்து

மீட்புடைய விரவுக்குறிப்பென்றுரைப்பாருமுளர். உடம்படவு மறுக்கவுமாட்டாதிடென்று வருந்துதலின், வினைபென்னென்று ஆளிறினைக்குமாற்றின்கண் தீவருதற்குடம்பதிதற்காதாயினுந் தோணசையாற்கூறுகின்ற விதனைமறுப்பின் நீ யாத்ருபென்பத னுடம்படாபிந்தேனென்பதுபடக் கூறினமையால், வகுத்து னாத்தலாயிற்று. மெய்ப்பாடு-அச்சம் பயன்-இரவுக்குறிநேர்சல். இறந்தகாலவுட்கோள் குறிப்புறுட்பம். (௩௩)

உட்கோள்வினா தல்.

உட்கோள்வினாதலென்பது - இரவுக்குறிநேர்ந்ததோழி, தந்த ணிலத்துமக்கள் கொலத்தொழுவருகற்கு அவனுட்கொள்வது கார ணமாக, திண்ணரிடத்தார் எம்மலர்சூழ எச்சாந்தனைந்து எம்மா நிழலிழை விளைபாடுபவெனத் தலைமகனைவினாவாற்றல். அதற் குச்செய்புள்.

வரையன்றொருகாவிருகால்வளநிமிர்ந்துவட்கார் *
நிறாயன்றழலெழுவெய்துநின்றோன்றி லையன்னநின் னார் *
வினாபென்னமென்னிழுவென்னவெ நியுறுதாதிவரம்பா *
துனாபென்னவோசிலம்பாநலம்பாவினாவினவெ. (௩௪)

நெறிவிலக்குற்றவ னுறுதுயர்நோக் கி
யாங்கொருசூழல் பாக்கிபகர்ந்த னு.

(இ-ள்.) சிலம்பா, நின் னாரின் நலம்பாந்து விளங்குவனவாகிய ஆண்டையார் புகழ்வினாபெத்தன்மைய? அவர்வினையாடுமெல்லி யநிழலெத்தன்மைய? அவர்சூழிறுநாற்றம்பொருந்திய தானுபா ற்தபோதுகொத்தன்மைய? உரைப்பாயாக எ-று அன்றொருகா ல்வரையயிரண்டிகா ளு மவளாயும்வண்ண மார்பைபுந்தோளாயுந் திமிர்ந்துப் பகைவா னுநிறையையழுவெழும்வகை பன்றெய்துநினை மவளா னுதில்லையபொக்குறிந் னாரொணக்கூட்டுக.

மெல்லியநிலத்தைபுடையநிழலென்னிழுவென்னுள், நலம்பா னொளிர்வனஎன்பதனை பெல்லாவற்றோடுங்கூட்டுக. அன்றுநி மிர்ந்தெனவும், அன்றெய்துநின்றோனெனவுமியையும் இது குறி ப்பெச்சம். வன்றழலென்பது உடம்பாடம். இவ்வாறுவினவத் தலை மகனொன்றையுட்கொள்ளுமென்றுசொகுதிக்கூறினமையால், ஆ ன்கொருசூழலென்னார். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன் - தலை மகற்குக் குறிபிடமுண்டித்துந் தோழி யவனாற்றண்ண வினாவு வித்தல். (௩௫)

உட்கொண்டு வினாத்தல்.

உட்கொண்டு வினாத்தலென்பது - கேட்டவினாவையுட்கொண்டு
அந்நிலைத்துமக்கள் கேலத்தையுச்செல்வாநாக, நின்னாரிடத்து
இராப்பொழுது நாமர் எம்மலகாசுருடி எச்சாந்தையணிந்துள்ள
னமரநிழலில் கீழ்வினையாபிபவெனத் தலைமகன் குறுழியைவினா
நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

செம்மலராயிரந்துய்க்கருமாநிருக்கண்ணணிபு *
மொய்ம்மலரீரங்கழலம்பலத்தோன்மன்னுதென்மலயதீ *
தெம்மலர்குடிநின்றெச்சாந்தணிந்தென்னநன்னிழல்வா *
யம்மலர்வாட்கணல்லாபெல்லிவாய்துமாநிவதே. (நாடு)

தன்னேவினவத் தானவள்குறிப்பதி ந்

தொன்னெந்நின்றுடிபலனியென்ற ன்.

(இள்.) அழகியமலர்போலுமொளியையுடையவாகிய கண்ணை
யுடையதல்லாய், செய்யதாமலாமலர்களாயிரத்தையுடைய மூலவ
ழிபட்டு ஒருநான்று அவற்றுள்ளொன்றுகுறைதலாற் கரியமால்அவ
ற்றோடொக்குந் தனதுநிருக்கண்ணையிடத்தணிபுப் பெரியமலர்
போலும்மெய்க்கிறத்தையுடையவாகிய நிருவடிபுடையவம்
பலத்தானற்குந்தென்மலயத்திட்டு நு இராப்பொழுதியின் நண்
மர்வினையாபிவது எம்மலகாசுருடி யு எச்சாந்தையணிந்து எ
ன்னநன்னிழற்கீழ்க்குறையாக எ-று.

வாள் உவமையெண்ணு மமைபும். துக்கொன்றது அவரோடொ
ருநிலைத்தாராகியமலர்களை நிருமலென்பதாஉட்பாடம். நிழல் அ
ணியன்றெலினுந், பன்மைபற்றியணியென்றார். மெய்ப்பாடு- அ
து பயன்-குறியிடமுணர்த்துதல். (நாடு)

குறியிடங்கூறல்.

குறியிடங்கூறலென்பது-உட்கொண்டு வினாவிபதலைமகனுக்கு
யாங்குச் சந்தனச்சாந்தணிந்து, அணக்காவின்குடி, தோகையி
ல்செய்யும்வேங்கைப்பொழிந்தண்ணினையாபிவேம், அவ்விடத்து
நின்வாவறியயயிலெழுப்புவாயாவெனத் தோழி குறியிடங்கூ
நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பனைவளர்கைம்மாப்படாத் தம்பலத்தான்பாதம்விண்ணோர் *
பனைவளர்சார்பொழியில்மலைப்பொலிசந்தணிந்து *
அனைவளர்காவிகள் குடிப்பைந்தோகையுயில்பயிலுந் *
பனைவளர்வேங்கைகள் யாங்கணில் றுந்ருசெழுப்பொழியில் (நாடு)

திருக்கோவையார்:

இரவுக் கூறியிவ னென்றுபாந்
பரவச்சுழலவற் கறியவுரைத்த

(இ-ள்.) பண்போதுநெடியகையையுடையமாவினுநிபாகிவப
டாத்தையுடையவம்மலத்தான்பாதங்களை விண்ணோர்பரவுதற்கிட
மாகிய வளருஞ்சாரலையுடையபொழியின்மலைக்கட் பொலியுஞ்ச
ந்தனச்சாந்தையணிந் து, எனைக்கண்வளருநிகாவிசளைச் சூழி, யாங்
தணின்ருநிம்வளவியபொழில், பசியமயில்கள் துயில்செய்யுங்கோ
டுவளரும்கேங்கைப்பொழில். எ-று.

என்றது சந்தனச்சாந்தனரிந்து அணைக்காவிழுடி. வேங்கைப் பொழிந்தகண்நீவந்துநின்று நிழலவரவறிய மயிலெழுப்புலாபாக வென்றவாறு. மெய்ப்பாடு-அது. பயன் - இரவுக்குறியிடமுணர் த்துதல். (௩௫௪)

இரவுக்குறியேற்பித்தல்.

இரவுக்குறியேற்பித்தலென்பது - தலைமகனுக்குக்குறியிடங்கூறித் தலைமகளுமைச்சென்று, அந்திக்காலத்தோராவன் நன்பெடையோற்பயிலக்கண்டு ஒருபெரியோன்வருத்தமிழக்குச்சென்று அந்நெடுப்பின் அவன்சோதியிலநிற்கிலேனெனத் தோழி அவனாதற்றாமகூறித் தலைமகனையிரவுக்குறியேற்பியாநிற்றல. அதற்குச்செய்யுள்.

மலவன் ஞாயிற்றுக்கிழமை மாற்றியம்மாள் முதல்வாணர் கீகப்பாற்
செல்வன் பர்க்கோக்குஞ்சுவன் திலைக்காணியர் சீர்ப்பெடையோ.
டலவன் பயிலவ துகண்டஞர் கூர்ந்தயில்லே ஹுர வோன்
செல்வன் திரைக்கிண்டன னென்னதாந் கொண்மனசேர்தயிலே (எழுது)

அரவக்கழல்வ னூற்றினெ ன
விரவுக்குறி பேந்திதத ன.

(இ-ள்) மலங்களை யுடைய வலிய பாக்கை யாகிய குரம்பை யை மா
த்தி மால் முதலாகிய அவ்வானவர்க்கப் பாற் செல்லுஞ் செலவை அ
ன்பராயினு ரீக்கென்றோக்கிவைக்குஞ்சிவனது திலையையச் சூழ்ந்த
காணிடத்து நல்லபெடையோடலவன்பயின்று விளையாடுவதனை
ஃகண்முவருத்தமிக்கு அயில்வேலையுடைய வரவேழன் அந்திப்பொ
ழுதின் பட்செல்ல அவனைக்கண்டேன், பின் அம்மன்னனதுசேர்
துயிலெத்தன்மையத்தாப்! அநியேன், எ-று.

அப்பாற்செல்லு-மாஸ்முதலாயினுர்க்குமேகாகியபதக்கள். அ
ன்பருட்போகவேட்கையுடைபார் அவற்றைப்பெற்றுப்போகத்

தூய்ப்பாராதவற்றை வெவ்வேறுபாடுகளுக்கிடையிலாகப் பைதையொ
மடப்பயிலு கலவனைகொண்டிருப்பிதாபிசென்ருனாதலினாலே
னென்றான். (௩௫௫)

இரவரவுரைத்தல்.

இரவரவுரைத்தலென்பது- அவ்வன்மென்வைத்திரவுக்குறிபே
ற்பித்து முகங்கொண்டு அதுவழிபாகறிந்து, வேட்கைமிகவால் பா
னைகண்டுங்கச் சிங்கத்திரியுமலைச்சரியிடத்துவரவேண்டிச் சொல்
லாநின்றான் இதற்கியாஞ்செய்வதென்பேவெனத் தொழிதலை
கருக்குத்தலைமகனிரவரவுகூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மோட்டங்கிழிர்முலைப்பங்குடைத்தில்லைமுன்னோன்சுழற்கே *
கோட்டந்தருநங்குருமுடிவெற்பன்மழைகுழுமி *
நாட்டம்புதைத்தன்வறநின்றுகறநிற்கச்செங்கம் *
வேட்டந்திரிசரிவாய்வருவாய்சொல்லுமெல்லியலே. (௩௫௬)

ரவரவுகூறு

இரவரவுரைத்த

(இ-ள்.) மெல்லியலாய், பெரியவழுவிய கழிர்முலைபயுடைய
தோர்கூற்றையுடையதில்லைக்கணுளையுடைய எல்லாப்பொருட்குமு
ன்னுபவனுடைய திருவடியொன்றிடுமே வண்ணஞ்செய்யு
ங்கு நமுடியையுடையநிலைப்பன், முடிவென்பாரைவலாய் நாட்
டத்தைப்புதைத்தாற்போன்றிருக்குஞ்செறிந்தயிருட்கண் பாணை
கணங்கச் சிங்கம்வேட்டந்திரியுமலைச்சரியிடத்துவரவேண்டிச்
சொல்லாநின்றான், இனிவென்செய்தற்கும் ஏ-று.

குருநிறம். முன்னோன்சுழற்கல்லது அறிதோரிடத்துந் தாழ்ந்
துநில் லாப்பெரியோன் தாழ்ந்து வேண்டுவதனைமறுத்த லிதென்
பதுபோதா, முன்னோன்சுழற்கே கோட்டந்தருநங்குருமுடி வெ
ற்பனென்றான். ஆற்றின்கண் வருமேத மதியிதும் அவனதுவேட்
கைமி குடியா வென்னுலொன்றுக்கூறுவதரிதாயிற்றென்பதுபோ
தா, நன்னிருணாகறநிற்கச் சிங்கம்வேட்டந் திரிசரிவாயென்றான்.
ராவெனவும் இரவெனவும்விகாரவகையாற்றுகிறின்றது. இவை
யிரண்டற்கும்மெய்ப்பாடு- அச்சத்தைச்சாந்தனினிவரல். பயன்-
'தலைகனையிரவுக்குறிநேர்வித்தல். (௩௫௭)

ஏதங்குடறிமறுத்தல்.

ஏதங்குடறிமறுத்தலென்பது- தலைமகனிரவரவுகேட்டதலைமகள்

தனக்கவன் செய்த தலைபளியுமுதலியுந் திணையாநின் தவுள்ளத்தளாய்,
அரிதிரண்டுநிலிநியாணவேட்டஞ்செய்யும்வல்லிநுட்கண்வள்ளலை
வாவென்று சொல்லத்தகுமோவென ஏதக்கூறி மறுத்துரைபாதிற்
றல். அதற்குச்செய்யுள்.

செழுங்கார்முழவதிரிசிற்றம்பலத்துப்பெருந்திருமால் *
கொழுங்கான்மலரிடக்கூத்தபர்வோன்கழலெத்தலர்போன் *
முழங்காரரிமுரணவாரணவேட்டைசெய்மொய்யிருள்வாய் *
வழங்காவதரின்வழங்கென்றுமோவின்றெம்வள்ளலையே. (௩௫௪)

இழுக்கம்பெரி திரவரினெ ன
அழுக்கமெய்தி யரிவைபுணர்த்த னு.

(இ-ள்.) வளவியகார்போலக் குடமுழாமுழங்குஞ் சிற்றம்பல
த்தின்கண்ணெபெரிபதிருமால் நறுநாற்றந்தையுடைய கொழுவி
யமலையாழிப்பிப் பரவக் கூற்றைவிருட்டிச்செய்வாணுடைய கழல்
களைபேத்தாதாணாப்போலவருந்த முழங்காநின்ற கிட்டிதற் கரிதா
கிபசேயம் முரண்புடையவாரணவேட்டையைச்செய்யும் வல்லிநு
ட்கண் யாவரும்வழங்காதவழியிடத்து வழங்குவாயாகவென்று எ
ம்முடையவள்ளலை யின்றுசொல்லுதுமோ! இவ்வாறுசொல்லுதற்
குமோ! ஏ-று.

ஏத்தலரை யாணக்குவமைபாகவுணாகீச. ஏத்தலர்போல்வழங்
கென்றுமோவென்று கூட்டியுணாப்பாருமுளர். முழங்காரரியெ
ன்பதற்கு முழங்குதலார்ந்த வரியென்பாருமுளர். தனக்கவன்செ
ய்ததலைபளியுமுதலியு ந் திணையாநின் தவுள்ளத்தளாகலின், வள்ளலெ
ன்றான். மைந்தனையென்பது பாடமாயின், ஆண்மைத்தன்மைதோ
ன்றதின்ததாகவுணாப்பாருமுளர். அலங்காரம்- எதிர்காலக்கூற்றி
டத்து, காரியத்தின்கண்வந்த இரங்கல்லிலக்கு, உபாயவிலக்கு.
மெட்டப்பாடு - அச்சம். பயன் - இரவுக்குறிமறுத்தல். ஆற்றினேத
முணர்ந்துமறுத்தான். அவருடை யாஞ்சேறலொழிந்துஅவனாவ
ச்சொல்லக்கடவேமோவென்றவாறு. (௩௫௫)

குறைநேர்த்தல்.

குறைநேர்தலென்பது-ஏதக்கூறிமறுத்ததலைமகள், அவளுற்று
குடிபநிலைமகேட்டு, பாண்புணலிடைவீழ்ந்துகெடப்புக என்னு
யிர்தந்தபெரிபோர்க்குச் சிறியேன்சொல்லுவதறியேனென உட
ப்பட்டுநேராற்றிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஒங்குமொருவிடமுண்டம்பலத்துப்பருப்பவன்று *
தாக்குமொருவன்றடவரைவாய்த்தழங்கும்மருவி *
வீங்குஞ்சுணப்புணல்வீழ்ந்தன்றமுங்கப்பிடித்தெறித்து *
வாங்குமவர்க்கறியேன்சிறியேன்சொல்லும்வாசகமே. (௪௫௮)

அலைவேலண்ணை நிலைமைகேட்டு

கொலைவேற்கண்ணி குறைநயந்த

(இ-ள்.) உலகமுழுதையுஞ்சுயிர்வண்ணம் மேன்மேலும்வளரா
றின்றதோர்விடத்தைத்தானுண்டு உட்பொல்லாமுப்ப அன்றுதாங்
குமம்பலத்தொருவனுடையபெரியவரையிடத்து ஒலிபாறின்றவருவி
யாற்பெருகுசின்ற சுணப்புணற்கண் அன்றியான்விழுந்துகெடப்
புகப் பற்றியெயிற்றுக் கரைக்கணுய்த்தபெரியோருக்குச் சிறியே
னாகிய யான் சொல்லுவதோர்மாற்றமறியேன். ௪-று.

ஒருநஞ்சென்பதற்கு ஒப்பில்லாதநஞ்சென்னுமடையும். தடவ
ரைவாய்வீழ்ந்தழங்கவெனவியையும் சுணபெய்ந்தியப்பிணும
டையும். சுணப்புணல்வாய்வீழ்ந்தழங்கவன்றுதாபேவந்தெறித்து
பிவித்தாற்போல வழங்காதவதரிற்றும் வருதலான் எனக்கு வருபி
டுக்கணையுந்தாமேநீக்கினல்வது யானறிவகொன் றிலையென்னுங்
கருதலால், சுணப்புணல்வீழ்ந்தன்றமுங்கப்பிடித்தெறித்துவாங்கு
மவர்க்கென்றாள் ஆற்றின்கணேதநினைந்திரவுக்குறிமறுத்ததலைமக
ள் அவன்செய்தவுதவிநினைந்து பின்னுடம்பட்டாளாதல் பொருந்
தாமையறிந்துகொள்க. இக்கருத்தேபற்றியுதவிநினைந்துகுறைநய
ந்ததென்றது அவனதாற்றாமையிலைமைகேட்டுக்குறைநயந்ததெ
ன்றார். அவன்செய்தபேருதவிசொல்லுவகையால் அவன்செய்தவுத
விக்குக்கைம்மாரவதுநானவனுழைச்சேறலேபென்றுடம்பாடா
யிற்று. பிறவிக்குட்டத்தியான்விழுந்துகெடப்புகத் தாமேவந்து
பிடித்தெறித்து அதனினின்றுவாங்கியபேருதவியார்க்குச் சிறி
யேனாகிய யான்சொல்லுவதறியேனென்று வேறுமொருபொரு
டோன்றியவாறுகண்டுகொள்க. மெப்ப்பாடு- அழகை. பபன்- இர
வுக்குறிநேர்தல். (௪௫௮)

குறைநேர்ந்தமைகூறல்.

குறைநேர்ந்தமைகூறலென்பது - தலைமகனைக்குறைநயப்பிதி
யுத் தலைமகனுழைச்சென்று, இன்றையாமத்தெல்லாம் தின்றருண்
மேனிற்கவேண்டித் துன்பமுற்றேன், நீ கருதியதாஉமுடிந்ததெ

[௪௮]

ஊத்தோழி தலைமகனுக்கு அவன்குறைநேர்ந்தமைகூறாநின்றல். அந்நஞ்சுச் செய்யுள்.

ஊற்பகங்கதிருண் னூழ்க்கழியவெழிலியுன்னிக் *
காணகடறவர்கன் கம்பலைசெய்யும்வம்பார்சிலம்பா *

பானிற் றறபாமத் துநின்னருண்மேனிற்செலுற்றுச்சென்றேன் *

நேனக்கொன்றையன் றிலையுறார்செல்லுஞ்செல்லக்களே(௮௫௯)

குறைநயந்தன னெநிசூழலியெ ன

எறிவல்லண்ணத் கறியவுணாத்த னு.

(இ-ள்.) திணையினதுபசியகதிர் கோடையாலழிய அச்செழியாம ன்மழைபெறக்கருதிக் காணத்துவாழ்க்குறவர்கள் தெய்வத்திற்கு ப்பலிகொடுத்தாடவாசிக்கும் வம்பார்ந்தசிலம்பையுடையாய், இந் தையிரவின் கண் பான் நின்னேவன்மேனிற்செவ்வென் றத் தேவொ டுமலர்ந்த கொன்றையையுடையானது தில்லையப்பொருந்தாதா ரடைபுந் துண்பத்தையடைந்தேன். திருநிலைநூலமுடிந்தது எ-று

வம்பு-காலமல்லாதகாலத்துமனமு. பாமமுமென்பது பாடமாயி ற் பகலேயன் றியிரவுமெனவுணாக்க. பாமமு நின்னருளே என்ப தூஉம்பாட்டி. காணக்குறவர்கள் தமக்குணவாகிய திணைக்கதிர்கோ டையாலழிபத் தெய்வத்தைப்பாராவி மழைபெய்விக்க முயல்கின் றாற்போல, நினக்குத் துப்பாகிய இவணலம், அவ்முதலாயினவற் றுறற் றொலையும்வழி அதுதொலைபாமன்முயன்று பாதுகாப்பாயெ ன உன்னு றறபாமாறுகாண்க. மெய்ப்பாடி-பெருமிதம். பயன்-த லைமகற்குக்குறைநயந்தமைபுணர்த்துதல். (௮௫௯)

வரவுணர்ந் துணாத்தல்.

வரவுணர்ந் துணாத்தலென்பது-தலைமகனுக்குக்குறைநயப்புக்கி றியதோழி, பாம்பினாபாடாநின்ற பொழிலிடத்து வேங்கைமேலு ண்டாகிய மயிலினமின்புற்றுத் துயில்பெயரநின்றன இதற்குக் காரணமென்றோவென அவன்வரவறிந்து கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

மூன்றுமொருவரிரும்பொழின்மூன்றற்குமுற்றுமிற்றுத் *

பின்னுமொருவரிசிறம்பலத்தார்தரும்பொருள்போற் [ன்

துன் னுமொரின்பமென்றோகைத்தோகைக்குச் சொல்லுவபோ

துன் னுமரவத்தவாய்த்துயில்பெருமயிலினமே. (௮௬௦)

வளமயிலெடுப்ப விளமயிற்பாங் இ
செருவேண்ணல் வரவுணர்த்த னு.

(இ-ள்.) பெரியவுலகங்கள்கூன் னுமுளவா தற்கு முன்னுந்தா
மொருவருமேயாகியுள்ளார், அவ்வுலகமுழுதுமாபந்தாற் பின்னு
ந்தாமொருவருமேயாகியுள்ளார், சிற்றம்பலத்திணைநூர், அவர்
தரும்பெரியவருள்போல இவ்விவ்வின்கண் ஓரின்பம்வந்துபொ
ருந்துமென்று தம்முடையதோகைகட்கோகைசொல்லுவனபோ
ல, உடைவிடாது திகழுமாரவாரத்தை யுடையவாய் மயிலினந்துயி
ல்பெயரா நின்றன. இஃதென்னோ! ள-று.

சிற்றம்பலத்தாரொன்பதற்கு, உலகங்களுளவாய்ச்செல்லுங்கால
த்துச் சிற்றம்பலத்தின் கண்ணொன்றுரைப்பினுமமைபும். தன்
றோகைக்கென்பது பாடமாயிற் பன்மையொருமை மயக்கமாகக்
கொள்க. ஒருகால்வெருவித் தாமே துயிலெழுந்துணையன்று இஃ
தவன் செய்தருறியென்பதுபோதர, மன்னுமாவத்தவாயென்றான்
மெய்ப்பாடு-அது. பயல்-தலைமகன்வரவுணர்த்துதல். (௩௫௫)

தாய் துயிலறிதல்.

தாய் துயிலறிகலென்பது - தலைமகன்வரவுணர்ந்து தலைவியைக்
கொண்டிருக்கல்கருதா நின்றதோழி, பாம்பினை யாடாநின்றபொ
ழிலிடத்து ஓர்யானை நின்ற ஊசலைத்தள்ளாநின்றது அதற்குயாரு
செய்வதென்னோவெனத் தாயது துயிலறியாநின்றல். அதற்குச்செ
ய்ப்புள்.

கூடாராரணிகூடக்கொடுஞ்சிலைகொண்டவண்டன் *
சேடார்மதின்கல்லற்றிலையன்னுப்சிறுகட்பெருவெண் *
கோடார்கிரகுருமாமணியூசலைக்கோப்பழித்துத் *
தோடார்மதுமலர்நாகத்தைநூக்குநஞ்சூழ்பொழிற்கே. (௩௫௬)

ஊசன்மிசைவைத் தொள்ளமலியி த்
ருயதுதுயி றுணறிந்த னு.

(இ-ள்.) கூடாநாருடையவாண்களைபெரிசென்றுகூட வளைந்த
சிலையைக்கொண்ட அண்டனதுபெருமையார்த்த மதிலையு
வளத்தையுமுடைய திலையைப்பொப்பாய், சிறியகண்ணையுடைய
பெரியவெண்கோடுநிரம்பிய யானை நமதுசூழ்பொழிற்கண் நிற
ந்தையுடையவுயர்ந்தமணிகளாற்செய்யப்பட்ட ஆசலைச்சீரழித்து

இதழார்ந்தமதுமலர்களைபுடைய அவ்வுகலைத்தொடுத்த நாகமரத்
தைதூக்காநின்றது. இதற்கென்செய்வேம்! எ-து.

சூழ்பொழிந்தென்னுநான்குநுருபு-ஏழாவதன்பொருட்கண்வ
ந்தது. சூழ்பொழிவேயென்பதுஉம்பாடம். இவ்வாறுகூறவும், வா
ளாகிடப்பிற்றுயினுயின்றொன்றிதல் பயன். அலங்காரம்- பரி
யாயம். மெய்ப்பாயி-அது பயன்-இடையிடாராய்தல். (௩௩௬)

துயிலெடுத்ததுச்சேறல்.

துயிலெடுத்ததுச்சேறலென்பது - தாய்துயிலறிந்ததோழி, சூவ
ளைப்பூக்கண்மலராரின்றன அவைநின்-கண்ணையொக்குமாயிற் கா
ண்பாயாகவெனத் துயிலெடுத்ததுசெல்லாநின்றல். அதற்குச்செ
ய்ப்புள்.

விண்ணுக்குமேல்வியன்பாதலக்கீழ்விரிநீருமித்த *
மண்ணுக்குறாப்பணயந்துதென்றில்லைநின்றோன்மிடற்றின் *
வண்ணக்குவளை மலர்க்கின்றனசினவாண்மிளிர்நீள் *
கண்ணொக்குமேற்கண்மிகாண்வண்மிவாழுங்கருங்குழலே. (௩௩௭)

தாய்துயிலறிந் தாய்தருபவ ண்
மெல்லியற்குச் சொல்லிய் னு.

(இ-ள்.) வண்புகள்வாழுங்கரிபகுழலையுடையாய், எல்லாப்பொரு
ட்குமேலாகிய விண்ணுக்கும்மேலாயவன், எல்லாப்பொருட்குங்
கீழாகிய அகன்றபாதாலத்திற்குக்கீழாயவன், நமிகைய கடலையுமித்
தமண்ணிற்குறியவாயவன், விரும்பித்தென்றில்லைக்கணி ன்றோன்,
அவனதுமிடற்றின் வண்ணத்தையுடைய சூவளைப்பூக்கண் மலர்கி
ன்றவை சினவாண்மிளிர்ருமாறுபோலமிளிர்நீள்கண்கள் யொக்
குமாயிற் காண்பாயாக எ-து.

பாதாலம் - பாதலமெனக்குறுகிநின்றது. மண்ணினுள்ளுமுள
ளுதலின், மண்ணுக்குறாப்பண்ணென்றார். மண்முழுதுக்குமிடைத்
தில்லைபைநயந்து அதன்கணின்றோ னென்னுரைப்பாருமுளார். சி
னவாண்மிளிர்நீள்கண்ணொக்குமேல்வெப்பிழிந்தபண்பு வேறுப
ட்டமையான்உவமைக்குவமைப்பன்றே. கண்மிகா னென்பதொ
ருசொல். ஆய்தருப்புவள்-புறத்துக்கொடுபொழுபாயமாராய்பவள்.
மெய்ப்பாயி-அது. பயன்-தலைமகளைக் குறிப்பிட்டுத்தய்த்தல். அலங்
காரம்-புகழுவமை. (௩௩௮)

இடத்துய்த்துநீங்கல்.

இடத்துய்த்துநீங்கலென்பது - அழியெழித்துக்கொண்டு சென்ற அக்குறியிடத்து நினைத்து, இவற்றின் கண்ணெவன் தருணமலர் இவற்றைக்காண்பாபாக, பாணின் குழற் குச்சி தனத்தையெவன் கொய்ப்பா நின் றேவெனத் தாங்கி நிகலாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

தந்தீவரமென் னுநாரணனா மலர்க்கண்ணிற் கொச்சேற்
தந்தீவரம்புலியூ னையாப்தடங்கண் கடந்த
நிந்தீவரமிவைகாணின் னிருள்சேர குழற் கொழில்சேர்
சந்தீவரமுறியும் வெறிவியுந் தருவனே. (௩௬௩)

மைத்தடங்கண்ணியை யுய்த்திடத்தொரு பா
ளிக் கலுற்ற பாங்கிபகர்ந்த)

(இ-ள்.) கண்ணியிடத்திட்டு, தந்தீவரந்தாரவேண்டு மென் னுநா ரணனது அந்நாண்மலர்போலுங்கண்ணிற் கு ளொ ள்க் கதைப்ப டைத்துக்கொழித்தலைவனது புலியூ னையாப்பாப், இவை நில் பெ ரிபகண்கள் கடந்தநீலங்கள், இவற்றைக்காண்பாபாக. நின் னுரு மைசேர்ந்தகுழற் குச் சந்தனமாந்தரும் எழில் சேர்ந்த நல்லமுறி களையும் நறுநாற்றத்தையுடைய மலர்க்கையும் பாண் கொணாந் துருவென். நீ நீலப்பூக்களையுங்கண்டு நன்மிதித்தாயாக எ-து.

நந்தியென்பது ஒருதிருநாமம். அணையாமையதடங்கண்களே ன்றுகாப்பாருமுளர். இந்தீவரமாவன விவைகாணென்றுகாப்பினும் கமய ம். இதுகுறிப்பெச்சம். உய்த்திடத்து- இடத்துய்த்து. மெய்ப்பா ரு-அது. பயன்- தலைமகன்குறியிடத்து நிதிநீங்குதல் (௩௬௩)

தளர்வகண் றுரைத்தல்.

தளர்வகண் றுரைத்தலென்பது - தொழிசூறியிடைநிறுத்திநீக்கி நிற்பதலைமகனெதிர்ப்பட்டி, அம்முடையகமலக்கோயில் கதிரவ ன்வருவதன்முன் நீரேதிறந்துகொண்டேபோந்தது இப்பொ ருழியிடவந்துறபந்ததென்னோவெனத் தலைமகனைப்பெரும்பாண் டைகூறித் தன் தளர்வுநீங்காநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

காமகாவென் றகண்ணோன் னிலைப்பல்கதிரோ ணடைத்த
தாமரைபுல்லினிதழ்க்கவந் திறந்தோதயியே
பாமரைமேகைப்பந் திச்சிலம்பொ டுக்கிப்பைபவவே
தாமரைபாமத்தென்னோவந் தவைகிறபந்ததுவே. (௩௬௪)

[௩௬]

வடுவகிரணப வுரிநெடுக்கண்ணியை
தடுவரிபல்பொடு தளர்வதன் றுரைத்த

(இ-ள்.) நிறைபழிக்கவந்தகாமனை வென்றதன்னைபுடைபவனது
தில்லைக்கட் பல்கதிரோனாகிய வாயிலோன் அடைத்துவைத்ததாம
ரைபாகிய றும்மில்லின்கண் இதழாகியகதவத்தை அல்வாயிலோன்
வருவதன்முன் நீரே திறந்துகொண்டோபொந்தது? இதுகிடக்க,
பார்த்தவராயின் மேகலையை பொலியாமற்பிடித்துச் சிலம்புகளை
மேலேறக்கேட்கித் தனியே பைய அரையாமததின்ன்கண் நாம் ஈண்
மியந்துதல்கிவிரும்பியதென்னோ? இதனைக்கூறுவீராயின். எ-று.

காமசென்னும் ரகரவீறு - இழிவின்கண்வந்தது. தில்லைத்தாம
ரைபெனலியையும். கதவந்திறந்தோவென்னு மோகாரத்தை. அ
சைநிலபாக்கியுரைப்பாருமுளர் பாவுமென்னுமீற்றுமிசை உகா
ம் மெப்போடுக்கெட்டுக் காலமபக்கமாய்தின்றது. எல்லாரானுந்
திருமகனைபக்கப்படினல்லது திருமகடன்னாயக்கடப்படுவதொன்
றிலலைபென்னுங்கருத்தான், நாம் நயந்ததென்னெவென்றான். நா
மென்னுமுன்னிலை புளப்பாட்டுத்தன்மை உயர்வுதோன்றமுன்னி
லைக்கண்வந்தது. தடு-தடுத்தல். அரிபல்பு-பரியரைபொலப்பண்பு
த்தொகையாய்தின்றது. தடையருமன்பென்றுபாடமோதுவாரு
முளர். கண்ணியபுரைத்ததெனலியையும். பெய்ப்பாடு- உவகை.
பயன்- தலைமகளைக்கண்டுதோன்றியவுவகையைப் பரிக்கலாற்றாத
தலைமகனாற்றாதல். தலைமகளைமகிழ்வித்தலுமாம். (1188)

மருங்கவரிணதல்.

மருங்கனைதலென்பது- பெரும்பான்மைகூறக்கேட்டதலைமக
ள் பெருநாணிள்ளாதலிற் றன்முன்னிற்கலானநாணித் தலையிறை
ஞ்சுவருந்தாநிற்ப, சென்றுசார்தலாகாமையிற் றனதாதாவுமிகவா
ல் அவ்வருத்தந்தணிப்பான்போன்று, முலைபொடுமுனிந்து, அவ
னிறுமருங்குருங்கிச் சென்றனைபாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்.

அகிலின்புகைவிம்மியாய்மலர்வேய்த்தஞ்சனமெழுதத் *
தகிலுந்தனிலடம்பூட்டத்தகாள்சந்தான்புலிபூ *
சிகலுமவரிந்நளருமித்தேம்பலிடைஞெயிபய *
புகிலுமிசவிக்கனையிறுமாக்கும்புணர்முலையே. (1189)

அன்புமிகுதியி னனவளவுவனை
பொன்புனைவெலோன் புகழ்ந்துரைத்தது.

(இ-ள்.) குழந்தைகிழ்புகைவிம்ம ஆரவப்பட்டமலர்களைவே

இ ர வு க் கு தி.

பிற்று கண்மலர்க்கஞ்சனமெழுதத்தருவளாயினும், ஒருதனிவடதி
தைப்பூட்டத்தருவளல்லள். அதனைப்பூட்டுதலெயன்றி, சங்கரன
துபுலியூரில்பெருமையைபுணராது அதனோடுமாறுபடுவாராப்
போலத் தளராநின்ற இத்தேய்தலையுடைய இடைநெரித்தொழி
ப்புகிலும், அதையுணராது இப்புணர்ந்தமுலைகள் இவ்வண்ணமே
மிகவும் விம்மாநின்றன. இஃதென்னுய்முடியுப்! எ-று.

தேம்பலிடை- இருபெயர்ப்பண்புத் தொகைபென்னுமமையு
ம். ஆய்மலராய்ந்தென்பதுபாடமாயிற், ஆராய்ந்துகூட்டியென்
ச் சூட்டுதலை ஆற்றலான் வருவித்துகாக்க. புதுலுமென்பதுபாட
மாயிற் புகுதலுமெனவுகாக்க. பிறபாடமோதுவாருமுளர் அள
வனாயென்பது மிகுதிக்கணிரட்டித்துவந்தது அளபென்பதனை
ச் செய்தென்னும்பொருட்டாக்கி அளவுதலைச்செய்தென்றுரைப்
பாருமுளர். மெப்பாமி-அது. பயன்-தலைமகளைச்சார்தல். ()

முகங்கண்டுமகிழ்தல்.

முகங்கண்டுமகிழ்தலென்பது-மருங்கிணைவிறுதிக்கட்டலைமகள்,
துமுசமகிழ்ச்சிகண்டு, இவளும்பாணும் மலருமதியுமெனத் தலைம
கன்றன்னப்புணர்த்தி மகிழாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அழுந்தேனரகத்திபானென்றிருப்பவந்தாண்டு கொண்ட *
செழுந்தேன் திகழ்பொழிற்றிலலைப்புறவிற்செறுவகத்த *
கொழுந்தேன்மலர்வாய்க்குமுதமில்வாண் ஞாளுச்சுடர்கொண்,
டெழுந்தாங்கதுமலரித்தும்முயர்வானத்திளமதியே. (நானு)

முகையவிழ்குமுலி முகமறிகண் மு

திகழ்வேலண்ணன் மகிழ்வுற்றது.

(இ-ள்.) யானினிநரகத்திற்புக்கழுந்தேனென்று செம்மாந்திரு
கும்வண்ணந் தானேவந்தாண்டுகொண்டசெழுந்தேன்போல்வள
னது விளங்கும்பொழிலையுடைய தில்லைபச்சூழ்ந்த இளங்காட்
டிற்செய்யின் கண்ணவாகிய கொழுவியதேனையும்மலராநின்ற வா
யையுமுடையகுமுதமலர் இவள், யான்நிறத்தையுடையநிலாவைக்
கொண்டெழுந்து அக்குமுதத்தைமலரித்தும் உயர்ந்தவானத்தின்,
சுட்டிகழும் முதிர்மதி. எ-று.

நரகமென்றது-கண்டுப்பிறவியை. வீடுபேற்றின்பத்தோடுசா
ர்த்த நரசமுஞ்ஞவர்க்கமுமொருநிச்சானவாதலின், நரகமென்றார்.
ஆண்டு கொண்டுகொண்டதுபாடமாழிற் செழுந்தேனைப்பொழி

வின்மேலேற்றை. செறு-நீர்நிலையுமாம். வாய்-முகம். மலர்வாய்க்
குழைமென்றது-கிண்கிணியாய்க்கொள்ளுநிலைமையு. அதனாவி
வளதுபருவம்விளங்கும். குறூஉச்சுடர்கொண்டு மலர்ந்துமெனக்
கூட்டிக் குறூஉச்சுடரான் மலாத்துமென் றுரைப்பினுமமைபும்.
அதனால், தலைப்பெய்தமையானன்றிக் கண்டதுணையாவண்டகிழ்
தலைக்கூறினாம். இஃபின் பம்பழி முறைபாற்பெருகுமென்பது
போதா, இளமதியென்றான். மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-நயப்புண
ர்த்துதல். (நானூ)

பள்ளியிடத்தாய்த்தல்.

பள்ளியிடத்துப்த்தலென்பது-மலர்மதியேல்லைத்துக்கூறி ம
கிழ்வுற்றுப்பிரியவருநின் தவன், இப்பொழிவிடைபிணிததனியே
நின்ற நிலப்பூக்களைக்கொய்யாது, நின்னரிபதோழியோடு ஆயத்
திடைசென்று துயில்பயில்வாயெனத் தலைமகளைப்பள்ளியிடத்
துச்செலுத்தாதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

எரும்புறுநிலைக்கொய்யற்றமிநின்ற துயில்பயின்மோ *
வரும்பெறற்றோழி யொடாயத்துநாப்பணமாரொன்றோ *
விரும்புறுமாமதில்பொண்ணிஞ்சிவள்ளிப்புரிகையன்றோர் *
தூரும்புறச்செற்றகொற்றத்தெம்பிரான் திலைச்சூழ்பொழிற்சே

மிரிவதுகருதிய பெருவரைநா ட

னொள்ளிழைப்பாங்கிபொடு பள்ளிகொள்கென்ற து.

(இ-ள்.) அமரர்க்குப்பணகவராயினுருடைய இரும்புபொருந்
திய பெரியமதிடையுடையதூரும் பொண்ணிஞ்சியையுடையதூரும்
வெள்ளிப்புரிகையையுடையதூரும் அன்று ஓர் தூரும்பின் தன்
மையையுற எரித்த வெற்றியையுடைய வெம்பிரானது திலைக்கட்
கூழ்ந்தபொழிவிடத்துத் தனியேநின்ற, எரும்புபொருந்து நிலப்
பூக்களைக்கொய்யாதுதாழி. அரிப்பெறுகலையுடைய நின்றோழி
யோடு ஆயத்தினிடைத் துயில்பயில்வாயாக. எ-று.

கோ-அகை. எரும்புறுநிலை-மேலாந்தூரும்புறந்துபொருந்து
நிலைமலர். எதிர்காலவினை. மெண்ணையாய் மதியேபநியேலென்ற
துபோலக்கொள்க. சூழ்பொழில் - திலையைச்சூழ்ந்தபொழில்.
பொழிற்சென்பது - வேற்றுமைப்பக்கம். பொழிலேயென்ப
துஉடம்பாடம். மெய்ப்பாடு -பெருமிதம். பயன் - புறத்தாரதியா
மைப்பிரிதல். (நானூ)

வரவுவிலக்கல்.

வரவுவிலக்கல்செய்தது-சோழி தலைமனைப்பள்ளி யிடத்துத்
சேர்த்திச்சென்று, இக்கல்லதர் இவள்காரணமாகதினக்கெளிதாயி
ற்று ஆயினும் இனிபிவ்வாறெழுதற்பாலைப்பலபென வரைவுப
ப்பக்கநித் தலை மனைவரவுவிலக்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தற்பகற்சோமனெரிதருநாட்டத்தனில்லைபன்ன
விற்பகைக்கோங்கும்புருவத்திவளின்மெய்பேயெயினிதே
வெற்பகச்சோலையிச் செய்பவனர்தீச்சென்றுவிண்ணினின்ற
கற்பகச்சோலைதவவுங்கன்குடவிக்கல்லதரே. (ரகஅ)

தெய்வமன்னாநீத் திருந்தமனிசேர்த் தி
மைவரைநாடனை வரவுவிலக்கிவ
து.

(இ-ள்) வெற்பிடத்துச்சோலையின் கணுண்டாகியவேய்க்கட்டி
றந்துவளருந்தீ விண்ணின்கணிற் கற்பகச்சோலையைச்சென்று
பற்றுமலைநாடனே, இக்கல்லபுடையகிறுநெறி, தல்லராயிற்றுந்
திக்கொருந்தீபுழுண்டாகியமூன்றுநாட்டத்தையுமுடையவனது
தில்லைப்பாக்கும் வில்லைப்பகைதது அதனின்மிது மபுருவத்தையுடைய
இவள்காரணமாக, மெய்ப்பாகவெளிதாயிற்று. ஆயினும், இனிநீவா
ற்பாலைப்பல. எ-று.

செவ்வெண்ணின்னெருகை-விகாரவகையாற் றெக்குறின்றது. உ
ம்மைத்தொகையெனினுமமையும். தில்லைபன்னவிவளென விபைய
யும். இவளின்மெய்பேயெயினிதேயென்பதற்கு இவள்காரணமாக
வெளிதாமோ எளிதன்மென வெதிர்ப்பையாக்கியுரைப்பினுமனம
யும். வேயிற்சிறந்ததி ஆண்டடங்காதுசென்று தேவருகத்தினின்
றகற்பகச் சோலையைக் கதுவினாற்போல நிச்சவரவினல் அபவாரி
டத்துப்பிறந்த அலர்பெருநி நின்னாருமறிப்பார்த்துநின்பெரு
டையையசகிதைக்குமென உன்னுறவைகையான் அலரறிவுறுத்தவா
றுகண்டு கொள்க. இவனுக்குப்பெருமைபாவது இவன்வழியிற்
திருள்கொண்டாட்டம். சிறைத்தலவாது இகலோகபரலோகமிர
ண்டையுஞ்சிறைத்தல் மூக்கிலிற்சிறந்ததித் தன்னையுஞ்சுட்டுத்தன்
னுடைய சுற்றத்தையுஞ்சுட்டுக்கிற் கற்பகச்சோலையைக் கதுவினாற்
போலவென்க. தற்பகற்சோமன்-விகாரவகையான்வலிந்துநின்றது
மெய்ப்பாடி-அச்சம். பயன்-வரவுவிலக்கிவரைவுகடாதல். (ரகஅ)
[சுவி]

ஆற்றாதுணைத்தல்.

ஆற்றாதுணைத்தலென்பது - வரைவுகடாவிவரவுவில்லைதொழி
கீது வரைவுடம்படாது, பின்னுள்ளவொழுக்கம்பெண்டி, யான்மு
ன்செய்த தவப்புயனால் எனக்கெய்தலாம்வண்ணத் திருமகளிவ்வா
றுகொடிச்சியாயிருந்தாளெனக்கருதியே எனநின்னுயிர்திற்பது
இத்தன்மையான பான்வரைபுத் துணையெளியளாக நீ கூறுகின்ற
தென்னெனத் தலைமகள் தனதாற்றாமைதோன்றக் கூறுநிற் தலை
அதற்குச்செய்யுள்.

பைவரைபுரவரைபம்பலத்தெம்பரன்பைக்கயிலைச்
செய்வாய்க்கருங்குட்பெரும்பணைத்தோட்சிறிடைக்கொடியை
மொய்வாரிகமலத்துமுற்றிழையின்றென்முன்னத்தவத்தா
விவ்வாறுருக்குமென்றேதிற்பதென்றுமென்னின்னுயிரோ (நான்கு)
வரைவுகடாய வாணுதற்றேழி
கருவரைநாட ஆற்றாதுணைத்தல்.

(இ-ள்.) புடத்தைபுட்பெரியவாயையமுடைய அரவை யணித்த
வரையையமுடைய அம்பலத்தின்சண்ணுளாகிய எம்முடையபரண
துசொல்லாற்படியகலைக்கணுள்ளாகிய செய்வரையபுக்கரியக
ண்ணையும் பெரியபணைபோலுந் தோள்வையுஞ் சிறியபிடைபைய
புமுடையகொடிபோல்வானை, பெரியகாகியதாளானொடிய கமல
த்தவாழுந்திருமகளாகியமுற்றிழை முற்பிறப்பின்சண்ணுண்டாகிய
எனதுதவப்புயனால் எனக்கெய்தலாம்வண்ணம் இன்றிவ்வாறு கொ
டிச்சியாயிருக்குமென்று, கருதியே என்னின்னுயிர்த் துன்றும்நிற்
பது. இத்தன்மையான பான்வரைபுத் துணையெளியளாக நீகூறுகி
ன்றதென்! ஏ-று.

எம்பரனென்பதற்கு முன்னுணைத்ததனாக்க. கலைக்கொடி
பெணுளியையும். கொடியையென்னுமீரண்டாவது என்னுகருதி
பெணவெஞ்சிறின்றவினையெடு முடியும். மெய்ப்பாடி - உவமை.
பயன்-வரைவுடம்படாமை. (நான்கு)

இரக்கங்கூறுவரைவுகடாதல்.

இரக்கங்கூறுவரைவுகடாதலென்பது-களவுவிரும்பிவரைவுடம்ப
டாததலைமகனுக்கு, நீரெல்லுறெறிக்கண் தினக்கிடைபூறுண்டா
மென்னு மச்சத்தால் அவளமுதிரக்கா நின்றாளென்று, நீ சென்ற
மைபறிப நின்குறிசாட்டுவாயெனத் தலைமகன் இரக்கங்கூறு வரைவு
கடாவாதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பைவாபாவுமதியுமழுவுப்பயின்மலரிக்கை *
மொய்வாச்சடைமுடிமுன்னவன்நிலையின்முன்னின்காத் *
செவ்வாய்குறையிச்சேர்த்திச்சிறிபாள்பெருமலர்க்கண் *
மைவார்குறையினிடுமன்னநீன்முத்தமால்களே. (நளம)

அதிர்செவ்வனகன்றவழி
பெதிர்வதறிபா திரங்கியுரைத்தது.

(இ-ள்.) மன்னனே, நீ சென்று மெறிக்கண் நினைக்கிடையுறுண்டா
மென்னுமச்சத்தால் இச்சிறிபாளுடையபெரியமலர்போலுக்கண்
களாகிய சருமையைமுடைய நெடுபகுலங்கள் நீண்டமுத்தமாலி
களைப்பறப்படவிடாநிற்கும் அதனான் நினைக்கிடையின்மையை
யிவளறிப, நீன்பதிபாகிய நிலையெல்லையிற்சென்றுவிட்டினால், நி
ன்செப்பவாயைக்கையொழிச்சுக்கட்சேர்த்திபுத்தவெனும். எ-று.
படத்தையும்பெரியவாயைமுடைய அரவும்மான்மதியும்மழுவா
ளும் விடாதுநிகழுமலர்போலுக்கையையும் நெருங்கியநெடுபச
டைகளானியன்ற முடிபையமுடைய எல்லாப்பொருட்கு முன்னு
பவனது நிலையெனக்கூட்டுக.

குறிஞ்சிநிலத்திற்குரியமக்கள் கோலத்தனாபுருமாதலின், வயி
ரிசூறப்பட்டது. மலர்க்கெனென்பது உவமைகருதாது கண்ணெ
ன்னுந் துணையாய்நின்றது. கண்ணாகிய குறைய்பெருமலரென்று
கூட்டுவாரும் மலரிதையுடைய கண்ணென்பாருமுளர். மெய்ப்பா
யி-அச்சம். பயன்-வரைவுகடாதல். (நளம)

நிலவுவெளிப்படவருந்தல்.

நிலவுவெளிப்படவருந்தலென்பது-இரக்கங்கூறி வரைவுகடாய
தொழி, பிறறைஞான்ற அவனிரவுக்குறியிடவந்துநிற்ப, நிலவு
வெளிப்பாட்டாத் சென்றெதிர்ப்படமாட்டாமற் றுக்கள்வருந்தா
நின்றமை சிறைப்புறமாக மதியொடு புலந்துகூறுநின்றல். அதற்
குச்செய்யுள்.

நாகந்தொழுவெழில்பலநண்ணிரடநவில்வோ *
ஞாயிதுமதியேமதியேநலிலவேற்கைபெங்க *
ஞாய்வாவெதிர்நாங்கொள்ளுநள்ளிருஷ்வாய்நறவார *
நாகமவிபொழில்வாயெழில்வாய்த்தின்றுபுகழே. (நளக)

தனிவேலவற்குத் தந்தளர்வறிப
பனிமதிவிளக்கம் பாங்கியகர்த்த

(இ-ள்.) பயிலப்பட்டவேலேயே, திபலையைமுடைய ஏக்கள்யா

னைவர நாங்கனெதிர்கொள்ளுஞ்செறிந்தவிருளிதந்து அவ்விருளைச் சிறைத்துக்கீதெனார்ந்தநாகமலர் மலிந்தபொழிவிடத்துநின்று நீ செய்கின்ற அழகுமாய்த்தறினது மூதன்மை, தூதாள், நினைக்கறிவே! பதஞ்சலியாகிப் பநாகந்தொழ எழில்புடையவம்பலத்தை நண்ணி க்குந்தைப்பயில்வானது மலைகாணிஃது. இதனைக்கடைப்பிடிப்பாயாக. எ-று

நாகத்தான்விழுங்கப்பயிநீ நாகந்தொழுவம்பலத்த நடம்பயில்வோனது மலைக்கட்புகுந்து விளங்கினிற்றிருததல் நினைக்குநன்றி பயவாதென்பதுகருத்து. அறிவென்பது-நண்டறிந்துசெய்யப்படுநாரியத்தை. தனிநாயகமென்பதுஉடம்பாடம். மெய்ப்பாடு-வெகுளி. பயன்-இடையீடறிவித்தல் (௪௭௧)

அல்லகுறியறிவித்தல்.

அல்லகுறியறிவித்தவென்பது-குறியல்லாத குறியெதிர்ப்பட்டு மீண்டமை, பிறற்றஞான்று தலைமகன் சிறைப்புறம் வந்துநிற்ப, தோழி தலைமகன்குக்குகறுவாள்போன்று, அன்னத்தின்மேல்வைத்து அபிவிபாதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மின்னங்கலருஞ்சடைமுடியோன்வியன்றில்லைபன்றி *
யென்னங்கலமாலெய்திபதோவெழிந்முத்தந்தொத்திப் *
பொன்னங்கலர்புண்ணைச் சேக்கையின்வாய்ப்புலம்புற்றுமுற்று *
மன்னம்புலருமளவுந் துயிலாதமுங்கினவே. (௪௭௨)

வலிபன்னவ எல்லகுறிப் பா

டறைப்புனற்றுறவற்குச் சிறைப்புறத்துணைத்த து.

(இ-ள்.) ஒளி யவ்விடத்துவிருஞ்சடையானிபன்றி முடியையுடையவனது அசன்றதில்லையெய்ப்பாய், எழில்புடைய அரும்பாவிமுத்தந்தொத்தி அவ்விடத்துத் தாதாகிப் பொன்மலரும் புண்ணைக்கண்ணாடாகிப் தஞ்சேக்கையிடத்து அன்னமெல்லாம்துற்புற்றுப் புலருமளவுந் துயிலாத ஆரவாரித்தன. அவ்விடத்தெய்தியதாகிப் புலமாலென்னு! அறிவித்திலேன். எ-று.

மின்னங்கலருமென்பதற்கு மின்னங்கலரித்தலரித்தாற்போலுஞ்சடையெனினுமமையம். என்னங்கலமாலெய்திபதோ வென்பதற்கு என்னவமரலாண்டெய்திற்றோ வென்று கூட்டியுணர்ப்பினுமமையும். இப்பொருட்டு என்னவென்பது கடைக்குறைந்துநின்றது. முத்தந்தொத்துறவற் பொன்மலரித்தலுமாகிய உறுப்பினொ

ழில் முகன் மேலேறிநின்றன சேக்கையின்வா யழுநினைவெனவி
யையும். நெடுமென்பொழுது துபின் நிலவென்பாள் புலருமளவுமெ
ன்றாள் பிற்பைஞான்றபகற்குறிவந்துநிற்பக் கூறிஞ்ஞெளவினும
மையும். அழுங்கல்-இரக்கமெனினுமமையும். அறைப்புணல்-அறை
தல்புடையபுணல் மெய்ப்பாடி- அழுதை. பயன்-அல்லகுறிப்பட்
டமைதலைமகற்குணர்ந்துதல். இனிதனைநெய்யல். (௪௪௨)

கடலிடைவைத்துத் துயரநிலித்தல்.

கடலிடைவைத்துத் துயரநிலித்தலென்பது-தலை மீளிரவுத்து
யாம், தலைமகன்சிறைப்புறமாக, இவள்வாட நீயினாய் நிற்குப் இ
துநினக்குநன்றோவெனத் தோழி, கடலொடுபுலந்துகூறுநிறைம்.
அதற்குச் செய்யுள்.

சோத்துன்னடிய மென் னொரைக்குழுமித் தொல்வானவர் குந்தி *
சேத்தும்படிநிற்பவாள் நிலையன்னொளிவெயள *
வாரத்துன் னமிழ் அந்திருவுமெய்யுமிழ்ந்தவநீ *

பேர்த்துமிகாப்பொழியாய்ப்பழிநோக்காய்ப்பெருங்கடலே (௪௪௩)

எறிகடன்மேல்வைத் திரவருதுயர ம்
அறைகழல்வந் கறிபவுரைத்த னு.

(இ-ள்) பெருங்கடலே, முற்காலத்துமிக்வாறொலித்து உன்னை
மிர்தத்தைபுந்நிருக்கையுந்நிற்குகளையுமிழந் தவைச்சொல், பெயர்சொ
மொருபயனின்றியே இவ்வகாட ளுரையாநிற்குய் காரணங்நிறி
ப்பிறரை வருத்துதலான் வருந்தியுந்நோக்கித் தலைநிலைநிலை
தான்னோ-து. சோத்தம் உன்னடிய மென் னொ நகற்செய்ந்
ரைப் பழையராகியவானொ டுழுமிட்டிவாரமாய்ச் சூழ்ந்துநி
நேத்துமவண்ணம் நிற்குமவனது தில்லைபண்ணொளிய இவ்வென
கூட்டுக.

சோத்தம்-இழிந்தார்செய்யுமஞ்சலி னது சோத்தெனக்கடைக்
குறைந்துநின்றது. சோத்தமடியமென்பதாவும் அடியமென்றிற்
குழுமித்தொல்வானவரென்பதாவும் (புதிதெல்லாவானவர்
சூழ்ந்தேத்தும்படிவைப்பவனென்பதுஉற்பாடம் திருவுமதியு
மென்பது செல்வமுமறிவுமென வேறுமொருபொருடோன்ற
நின்றதென்பாருமுளர். இரா-குறுகிநின்றது. மெய்ப்பாடிம் பய
னம்-அவை. (௪௪௪)

காமமிக்ககழிபடர்கிளவி.

காமமிக்ககழிபடர்கிளவிபென்பது-தலைமகனைக் காணலுற்று வ
ருந்தாநின்று தலைமகள், தனது வேட்கை மிகவாற்கேளாதனவற்றைக்
கேட்பனவாக விளிக்ந்து, நீங்கள் என்னை எனற்றழிகின்றபெய்ந்து
ஒருகால்வினவுகின்றிலீர் இதுவோ தங்காதன்மைபென அவற்
ற்றெய்தியுத்தகூறாநின்றல். அதற்குச்செப்டியர்.

மாதுற்றம்மலியையுற்றவிலிதினிலைநகர்க்குந் *
போதுற்றம்மலியுறவாழிசாழிசாழிநிழல்புள்ளினங்கா *
ளேதுற்றழிபெயன்னீர்மன்னுமீர்ந்துறைவர்க்கிவளோ *
தீதுற்றதென்னுக்கென்றோ இதுவோ நன்மைசெப்டமினே (௭௭௪)
நாமமிக்க தாழ்குழலே னை
காமமிக்க கழிபடர்கிள வி.

(இ-ள்.) மாதுபொருந்தியமேனியையுடையவரையாகிய மிக்க
வில்லையுடையவனது தில்லைநகரைக்குந்த போது பொருந்திய
மலரினையுடையபொழிபில்காள், அப்பொழிலைக்குந்தகழிகாள்,
அக்கழிகளிற்பயிலுமெழிலையுடையபுள்ளினங்காள், என்னை நீங்கள்
யாதலையுற்றழிகின்றபெய்ந்து ஒருகாற் கூறுகின்றிலீர், குளிர்ந்த
நுறைவாக்கு இவள் தீதுற்றதென்றிற்கென்று கூறுகின்றிலீர். இ
துவோ நம்மாட்டுதங்காதன்மை! சொல்லுமின். ௭-து.

மாதுற்றமேனியென்பது ஆகுபெயராய் மேனியையுடைய
ன் மேனியின்றதெனினுமமையும். வரையுற்றவிலியென்பதற்கு வ
ரைத்தன்மையைப்பொருந்தியவில்லையுடையானெனினுமமையும்
வரைத்தன்மையைப்பொருந்துதல் - வரையாயிருத்தல். போது-
போரும்பு. மன்னுமென்பதூஉம் இவளோவென்னுமோகாரமு
ம் அகநிலை மன்னுந்தீதுற்றதெனக்கூட்டி மிகுதிக்கண்வந்ததெ
ன்பாருமுளர். இதுவோ நன்மைபென்பதற்குத் தில்லையைக்குந்
ந்தவிடத்துள்ளீராகலின் உமக்குண்டாகிய சிறப்புடைமையிது
வோவெனினுமமையும். அழுதியென்பதூஉம்பாடம். ஏழையது
கிளவிபெனவியையும். (௭௭௪)

காப்புச்சிறைமிக்ககையறுகிளவி.

காப்புச்சிறைமிக்ககையறுகிளவிபென்பது- காமமிக்கெதிர்ப்
படவிருப்பாநின்று தலைமகள், இவ்விடையீடெல்லாநீந்தி ஒருவழி
பாய் வந்தாடியினும் இஞ்ஞாவி குரைதாராநின்றமையின் பாயிவ

வாபெதிர்ப்படுதலரிதெனக் காப்புச்சிறைமிக்கு வருந்தாநிற்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்.

இன்னறவார்பொழிந்தில்லைநகரிதைசீர்விழவிற்

பன்னிற மாலைத்தொகைபடலாம்பல்விளக்கிருளின்

அன்னறவுய்க்குமில்லோருந் துயிலிற்றுதைவர்பிக்க

கொன்னிறவேலொடுவந்திடினாள்ளிகுரைதருமே. (எளகு)

மெய்யுறு காவலி

கையறு கிள

வா.

(இ-ள்) இனிபறவார்த்பொழிலையுடைய தில்லைநகர்க்கிறைவ
னாகியவனது சீரையுடைய விழவின்கண் மாணிக்கமுதலாயினவற்
ருற்பலிதத்தையுடையவாகிய மாலைகளின்றொகைகளான் இராப்
பொழுதும் பகலாகாநிற்கும். அதுவேயுமன்றிப்பலவாகியவிளக்
கு இருளின்பொருந்துதலறத் தூக்கும். இவ்விடையீடே பன்
தி ஒருபொழுதும் துயிலாத இல்லோருமொருகாந்துயில்வராயின்,
துறைவர் அச்சத்தைச்செய்யுடிக் கறித்தையுடைய வேலோடொ
ருகால்வருவராயின், அப்பொழுது நாய்குரையாநிற்கும். அதனால்,
அவரைநாமெதிர்ப்படுதலரிதெனாஹும். எ-று.

மாலைத்தொகையும் இராப்பகலாகாநிற்கும் பலவிளக்கும் இரு
ளைத் தூக்குமென்றுரைப்பினுமமையும். இல்லோருந் துயிலினை
ன்றதனால், அதுவுமொடுக்கையீடு கூறப்பட்டதாம் மிக்கவேலென்
றியப்பினுமமையும். மெய்யுறுகாவல்-பிழையாதமிக்ககாவல். இ
வையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாமி - அருகை. இவற்றைத்தலைமகள்
கேட்பின்வரைவானும், தோழிகேட்பின்வரைவுகடாவுவாளாம், பா
ருங்கேட்பாரில்லையாயின் அயர்வுபிரிந்துத்தானே ஆற்றதல்பயன்

ஆறுபார்த்துற்றவச்சக்கிளவி.

ஆறுபார்த்துற்றவச்சக்கிளவியென்பது - சிறைப்புறமாகத்தலை
மகள் ஆற்றுகைகூறக்கேட்டதலைமகள், குறியிடச்சென்று நிந்
ப, தோழியெதிர்ப்பட்டு, நீகான்பாறுபலவுநீந்திக் கைவேல்துணை
பாக அஞ்சாதுவந்தால் பாங்களிச்சோலையிடத்துண்டாகியதெய்வ
த்துக்களுகவேம், அதனாலிவ்விருளிடை வரற்பாலைபல்பெனத்த
ங்களச்சக்கிளவி வரவுவிலக்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நாருதுகொன்றையன் தில்லைச்சடைமுடிபோன்கயிலை

நீருதுகான்பாறுவிலநீந்திவந்தாவினது

போருறவேல்வனுப்பொக்குருமஞ் சுகமஞ் சிவருஞ் *
 குருறுசோலையின்வாய்வரற்பாற்றன்று தூக்கிருளே. (௪௪௪)

நாறுவாரீரமு நவ்விநோக் கி
 யாறுடாதுநற்ற வச்சக்கிள வி

(இ-ள்.) தாராகியமிக்ககொன்றையையுடையவன், தில்லைக்கணு
 ளையையுடையானியன் முடிபையுடையவன் அவனதுகையில்
 நீராணமிக்ககொன்றுகொண்ணிறந்தவனவற்றை நீந்திவந்தான், அ
 டிவருகலியையுடைய பொருட்கு முடியேறு நினைபுபொருட்கு
 வேலையஞ்சி நின்பால்வாராதொழுக ஆயினும் மஞ்சபாக்குறதெ
 ம்பாம்பொருந்துஞ்சோலையிடத்துச்செறிந்தவிருட்சண வரும்பா
 ண்மைத்தன்று, அதெய்வகண்ண யாமஞ்சுதும். எ-று.

தாராகுறகொன்றையென்பதுபாடமாயின், தாராகுறகொன்ற
 யையெனன் முதலாகிய தல்பொருட்கேற்றவடையுடையதுநின்ற
 தாகவுறாக். இப்பாடத்திற்கு ஏனைமுன்றடியும் உறையென்றே
 னுப வரற்பாற்றன்றென்பது வினைமேனின்றது நவ்விநோக்கிய
 னுகிளவியெனவினயயும். மெய்ப்பாடி-அச்சம். பயன்-வரைவுகடா
 (௪௪௪)

* ம் னுட்கையாறெய்திடுகிளவி.

ம் னுட்கையாறெய்திடுகிளவியென்பது- தில்லைக்கணு
 ளுந் தாநின்றதலைமகள், இக்கண்டல்சான்றாகுறகொன்றையின்
 ன்னையிடத்துக்கலந்த கள்வரை இவ்விடத்து வரக்கண்ணுடைய
 னுணையிலாதேற்கு ஒருசொல்லருளாயென்று, தன் னுட்கையா
 னை மதியொடுக்கறிவினுவாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

விண்டலையாவர்க்கும்வேந்தர்வண்டில்லெல்லங்கழிசூழ்
 கண்டலைச்சபரியாககண்ணிப்புண்ணைக்கலந்தகள்வர்
 கண்டலைச்சபரக்கக குவெல்லாமந்ருல்லாய்விளக்கு
 மண்டலமேமணியாய்தமியேற்கொருவாசகமே. (௪௪௫)

மின்னுப்புளாயு மந்ருண்மருங் கு
 மன்னுட்கையா றெய்திடுகிள வி.

(இ-ள்.) கங்குள்முழு தாமாகாயத்திடத்தைவிளக்குமண்டலமே,
 விண்ணிடத்துள்ளாராகிய வெல்லார்க்கும் வேந்தராயுள்ளாரது வ
 னவியதில்லைவரைப்பின் மெல்லியகழிசூழ்ந்த கண்டலேசான்றாக,
 இன்னையாண்க்கண் எண்ணக்கலந்தகள்வர் ஒருகால் வரக்கண்ணு
 டியே! துணையிலாதேற்கொருசொல்லருளாய். எ-று.

மெல்லங்கழியென்பது உமொருபண்புத்தொகைமுடிபு. மென்மை-நிலத்தின்மென்மை. சுழிசூழ்புண்ணெயெனக்கூட்டிக. உண்டலைபெண்ணுமைகாரம் அசைநிலை. கரியாகக்கொண்டெனவொரு சொல்வருவித்து இரண்டாவதாக வுரைப்பினு மமையம். எஞ்ஞான்றுமனத்தொன்றாகத் தாமொன்றுமொழிந்தாரென்னுந் கருத்தார்த் கள்வொன்றாள் கள்வர்க்கண்டிலையேயென்பதுபாடமாயின் உருபுவிளக்க. கங்குலெல்லாங்கண்டிலையேயென்று கூட்டியுரைப்பினுமமையம். கண்டேகூறுகின்றிலையென்னு முணர்வினனாகவின்த், எப்பிழிகளினியாயிற்று. அத்துண்மருங்குல்களவிபென்றியையும். மெய்ப்பாடு-அழகை. பயன்-அயர்வுயிர்த்தல். (௩௭௭)

நிவஸகண்டுனாத்தல்.

நிலைகண்டுனாத்தலென்பது - தலைமகள் தன்னுட்கையாற்றைமதியொடுகுவருந்தாதின்றமை சிறைப்புறமாகக்கேட்டதலைமகள், ஆற்றாமையான் இலவரைப்பின்கட்புகுந்துநிற்ப, கோழியெறிப்பட்டு, நீயிவ்வாறில்வரைப்பின்கட்புகுந்துநின்ற கண்டவாறில்லைப்பெரும்பான்மைநினைபாது மற்றொன்று நினைப்பராயின் அவருயிர்வாழ்வல்லோ துனியிவ்வாறெழுதற்பாலைபலையெனவரைவுதோன்றக்கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பற்றென்றிலார்பற்றுத்தில்லைப்பரன்பரங்கூர் நினைன்ற *
பற்றென்றாவன்புதல்வனென்றீபுகுந்துநின்றுன் *
மற்றுன்றுமாமலரிட்டுண்ணவாழ்த்திவந்துத்தலன்றி *
மற்றொன்றுசிறிப்போல்வல்லளோமங்கைவாழ்வகையே. (௩௭௮)

நினைநினைத்தனன் டின்னிடைமாதென
வரைவுதோன்ற வுரைசெய்த அ.

(இ-ள்.) துறக்கப்படுவனவற்றின்மேற்பற்றொன்றுமில்லாதவர்கள் அறிந்துபற்றுத்தில்லைக்கணுளாகியபரனா பரங்கூன்றின்கணின் அப்புற்றொன்றாவனனுடைய புதல்வனாகிய முருகவேளைப்போல நீயில்வரைப்பிற்புகுந்துநின்றுன், கண்டவாள் இந்நிலத்திற்குரியாகிய முருகனென்றுகருதி வளத்தைபுடைய நெருங்கிய பெரியமலர்களை யிட்டுவாழ்த்தி, நினைவணங்குகே பிழிதொன்றைநினைவராயின், மங்கையிரிவாழும்வகைவல்லோ? அதனால்த்வாறெழுதற்பாலைபலையே. ௭-று.

பாக்குந் தினிந் தபுத்தல்வென்னவியையும். மல்லல் - சடைக்கு
 றைந் துநின்றது. மற்ருென்றுசெந்தித்தல்- இவன்காரணமாகவந்த
 னென்னதருதுதல்.முருக்கென்றலே பெரும்பான்மையாகவின்,
 உண்மையுணர் தலைமற்ருென்றென்றான்.எதஞ்செய்யக்கருதுதலெ
 ன்பாருமுளர். மெய்ப்பாடி-அச்சம். பயன்-வரைவுகடாதல். ()

இரவுறுதுபாங்கடலொடுசேர்த்தல்.

இரவுறுதுபாங்கடலொடுசேர்த்தலென்பது- தலைமகனையெதிரீ
 ப்படமாட்டாதுவருந்தாநின்றதலைமகள், இத்தையிரவெல்லாம் எ
 ன்னைப்போல நீயுந் துன்பமுற்றுக்கலங்கித்தெளிகின்றிலை. இவ்வி
 டத்து நின்னையும்கண்டு சென்றாளுளரோவெனத் தானுறுதுபாங்
 கடலொடுசேர்த்திக்கூறுதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பூக்கணவெனைப்பொடியாய்விழவிழித்தோன்புலியு *
 ரோக்கணமேவிப்புரண்மவிழுந்தெழுந்தோலபிட்டுத் *
 தீங்கணந்தோரலுந்தேறாய்கலங்கிச்செறிகடலே *
 பாங்கணந்தார்நின்னையும்முளரோசென்றகன்றவரோ. (௧௪௯)

எநிலேற்கண்ணி யிரவருதுபா ன்ரு
 செறிகடலிடைச் சேர்த்தியுரைத்த னு.

(இ-ள்.) பூவாகியகணையையுடையவெனைப்பொடியாய்விழிவ
 ண்ணம்விழித்தவனது புலியூர்வரைப்பிற்கெறிந்தகடலே,நீயாங்க
 கியணந்தகரையைப்பொருந்திப் புரண்மவிழுந்தெழுந்து கூப்
 பிட்டுத் துன்பமுற்று ஒராவங்கலங்கித்தெளிகின்றிலை அதனால்அ
 ணைந்தவர் நின்னையும்கண்டுசென்றார் அவ்விடத்துளரோ? உரைப்
 பாயாக. எ-று.

பொடியாய்விழ விழித்தோனென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்
 னீரவாய்ப் பொடியாக்கினுனென்னும்பொருள்வாய், வேளையெ
 ன்னுமிரண்டாவதற்குமுடிபாயின. புலியூர்கடலே கலங்கித்தே
 ருயென்றுகூட்டினுமடையும். செறிகடலென்புழிச் செறிவு- எல்
 லைகடலாநிலைமை. பிரிவாற்றாதார்க்குஅணைமேவுதல்- பஞ்சிபனை
 மேவுதல், அணைந்தாரொன்பதாஉம் சென்றகன்றவரொன்பதாஉம்
 அமிககாய் உளரோவென்னும்பயனிலைகொண்டன. ஆங்கு-அநை
 நிலையுமாம். மெய்ப்பாடி-அநுகை. பயன்-அயர்வுயிர்த்தல்(௧௪௯)

அலாநிவுறுத்தல்.

அலாநிவுறுத்தலென்பது - தலைமகளீரவுறுதுபாங் கடலொடு
 சேர்த்தியருந்தாநின்றமைகிறைப்புறமாகக்கேட்டதலைமகள்,குறி

பிடைச்சென்றுநீத்புகோழியெதிர்ப்பட்டு, நீன்னருளாய்தீன்ற விது எகனாக்கலராகாதின்மது இனி நீயில்வாரொழுகா தொழிய, வேண்டுமென அலாநிவுதத்திவரவு விலக்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அலராயிரந்தந் துவந்தித் துமாலாயிரங்கரத்தா *
 லலராந்கழல்வழிபாடுசெய்தாற்களவில்லொளிச *
 ளலராவிருக்கும்படைகொடுத்தோன்றில்லையானருள்போல் *
 தலராபினைகின்றதம்பல்கைம்மிக்கையெமையருளே. (11அய்)
 அல்லேலண்ணன் மனமகிழரு ள்
 பலராலியப் பட்டதென்ற அ.

(இ-ள்.) மால் தாமலாமலராயிரத்தைக் கொண்டுசென்றிட்டுவ ணங்கித்தன்னாயிரங்கையா ணுமலர்போலுங்கழலைவழிபடுதலைச்செ ய்தவற்கு அளவில்லாதவொளிகளிலிரியாநிற்கும்ஆழியாகியபடை யைக்கொடுத்தவன், தில்லைக்கண்ணன், அவனதருள்போல, ஐயமேன, தில்லுடையெமையாகியவருள், அம்பல்கைம்மிக்கலராய் விளையா தின்மது இனித்தீர்க்குதெய்வாயாக. ஏ-று.

அலராயிருக்குமென்பது ஓர்நிகழ்ச்சாலச்சொல் தில்லையானருள் பெற்றோர் உலகியல்பினராய்தில்லாமையின், அவ்வருளுலகத்தார்க் கலராமென்பது கருத்து “நாடவர் நத்தம்மையார்ப்ப வார்ப்ப, என்பது உமக்கருகதேபற்றிவந்தது. அம்பல்-பரவாதகளைவு என் னை” அம்பலு மலருங் களவு, என்றாகலின். (11அகி)

இரவுக்குறிமுற்றிற்று.

ஒருவழித்தணத்தல்.

இவ்வாயிரவுக்குறிபுணர்ந்து, அவரொழுந்ததென்றுவிலக்கப்ப ட்டபின்னர் ததெருண்முவரைதழை. தெருளாழிநின், அவ்வலரடங் கச் சிலறாளொருவழித்தணந்துறைதல், உடன்கொண்டுபோதல், தோழியாண்வரைவுமுறிக்கப்பட்டு அருங்கலவிநித்து வரைந்து கோடல் இம்முன்றிதுளொன்றுமுறைமையென்ப அவற்றுள்,—

ஒருவழித்தணத்தல்வருமாறு. குத்திரம். அகன்றனைவுகூற லாழி யொடுகேட்டலாழியொடுபுலத்த லன்னமோடாய்த், லாழிகருகா த்த லாழியினுத்தல், சுடரொடுபுலம்பல் பொழுதுகண்மியங்க ள், லையுளெய்தல் பரிவுந்துரைத்த, லன்னமோடாழிதல் வரவுணர்ந்

ஆனாத் தல், வருத்தங்கூறல் வருபதின்மூன்றும், திருத்தியவொரு வழித்திறனாகும்மே.

(இ-ள்) அகன்றணைவுகூறல்- கடலொழிவரவுகேட்டல்-கடலொழிபுலத்தல்-அன்னமோடாய்தல்- தேர்வழிநோக்கிக்கடலொழிகூறல்-கூடலிழைத்தல்-சுடரொழிபுலம்பல்- பொழுதுசண்டியங்கல்- பறவைபொழிவருந்தல்- பங்கயத்தோடு பரிவுற்றுணாத் தல்- அன்னமோடழிதல்-வரவுணர்ந்துணாத் தல் - வருத்தமிகுதிக்கூறல் எனவியைவபதின்மூன்றுமொருவழித்தணத்தலாம் எ-று. அவற்றுள்,—

அகன்றணைவுகூறல்.

அகன்றணைவுகூறவென்பது - அலர்நிவுறுத்ததோழி, இத்தன்மைபயநினைந்து நீ சிலநாளகன்றணைவாயியின் அப்பலுமன்றாமடங்கி இப்பொழுதே அவளுக்குப்பழியில்லையாமெனத் தலைமகனுக்கிசைய அகன்றணைவுகூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

புகழும்பழியும்பெருக்கிற்பெருகும்பெருகிநின்று *
நிகழுநிகழாநிகழ்த்தினல்லாலிதுநீநினைப்பி *
னகழுமதி லுமணிநில்லையோனடிப்போதுசென்னித் *
நிகழுமவர்செல்லல்போலில்லையாம்பழிசின்மொழிக்கே. (௩௮௧)

வழிவேறு படமன்னு ம்

பழிவேறு படுமென்ற னு.

(இ-ள்.) காரணவசத்தாற்பிறந்தபுகழும், பழியும் அக்காரணங்களைவிசேசெய்தொருவன்வளர்க்குமாயிற்றாய்வளரும், அக்காரணங்களையிடைபறாமற்செய்துநிகழ்த்துவனாயின் அவ்வாறுவளர்ந்துநின்ற மாபாதுளவாய்ச்செல்லும், இவ்வாறல்லது அவைதாமாக நிகழா, அதனால் இப்பெற்றியை நீ கருதுவையாயின், அகழையுடனில்புமணிந்ததில்லைக்கண்ணாணுடைய அடியாகியபேரதுகள் தஞ்சென்னிக்கண்ணிளங்கும்பெரியோரது பிறவித்துன்பம்போல இச்சின்மொழிக்குப்பழியிப்பொழுதேயில்லையாம். நீ நினையாமையிற் பழியாகாதின்றது. எ-று.

நிகழுநிகழாநிகழ்த்தினல்லாலென்புழி நிரணிறையாகக்கூட்டப்பட்டது. அகழுமதி லுமலங்காரநீர்மையவென்பதுபோதா, அன்னிதில்லென்றார். அகழுமதி லுமழகுசெய்தவென எழுவாய்க்கிபுரைப்பினுமமையும். வழிவேறுபடுதல்-இவ்வையெய்துமுபாய்க்களவன்றிவனாவாய்வேறுபடுதல். மன்னும் - அசைநிலை. பழிவே

துபடுதல்- பழித்தன்மைதிரிந்துசெடுதல். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடி-அச்சம். பயன்-அலரந்வுநீஇவவைவுகடாதல்(அஅச)

கடலொடுவரவுகேட்டல்.

கடலொடுவரவுகேட்டலென்பது-ஒருவழித்தனத்தற்காற்றாது வருந்தாநின்றதலைமகள், நம்மைவிட்டுப்போனவர் மீண்டுவரும் பரிசுனக்குலாத்தாரோவெனக் கடலொடுதலைமகன் வாவுகளாநின்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

ஆரம்பாந்துகொடுபொருநீர்முகில்மீன்பாப்பிச் *
சொம்பாத்திறிகழந்தொளிதோன்றத் துறைவச்சென்றார் *
போருட்பரிசுபுகை நன்கொபுலியூர்ப்புனிதன் *
சேரம்பரிசுநிறியெற்றிச்சிறந்தார்க்குஞ்செறிகடலே. (அஅஉ)

மணந்தவரொருவழித் தனத்தற்கிரங்கி
மறிநீராசெரு மெறிகடற்கியம்பியது.

(இ-ஈ.) புலியூர்க்கணா ஈனாகியதாயோனது புகழையுடைய அம்பாசஞ்ஞத்தது கரையைமீட்டி மிக்கொலிக்குமவளாயிகவாதகடலே, முகைதுப்பாந்து தினாகடம்முட்பொருங்கடனீர் முகிலையுமீட்டியுந்தன்கட்பாப்பிச்சொத்தவாகாயமேபோலவிளங்கியொளிபலப்படுத்தித் துறையைபுடையவர் நம்மைவிட்டுச்சென்றவர் மீண்டியருட்பரிசு உனக்குகூடியினகூறா உரை. எ-து.

பாப்பியென்னும்வினையெச்சம் சேரம்புரமென்னும்வினைத்தொடையின் முன்மொழியோடுமுடிந்தது. பாப்பிவினக்குமென ஒருசொல்வருவித்துமுடிப்பினுமமையும். பாப்பியென்பதற்கு முன் மீன்பாப்பியென்பதற்குரைத்ததுணாக்க. திகழ்ந்தென்றதனால் ஓசரிமிகுதிவிளங்கும். பொதருமென்பது போருமென இடைகருதறந்து நின்றது. ஈண்டேனையுமமுண்மையில், உரையுறையுமயின்மையதிக. (அஅஉ)

கடலொடுபுலத்தல்.

கடலொடுபுலத்தலென்பது - கடலொடுவரவுகேட்டதலைமகள், அது தனக்குவாய்திறவாமையில் என்வனாகொண்டபோருநீதிறியபாண்டேக்க நீகூறாதொழிகின்றதென்னென்பதின்னும் அககடலொடுபுலத்துகூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பாணிகர்வண்டினம்பாடப்பைம்பொன்றருடென்செய்திதஞ் *
சேணிகர்காவின்வழங்கும்புண்ணிதுறைசெய்ய்பாடிக்கொள் *
[சுரு]

வாணிகர்வெளிவளைகொண்டகன்றூர்இறம்வாய்திறவாய் ன
பூணிகர்வாணாவன்புலியூர்சுற்றம்போர்க்கடலே. (௪௮௯)

செறிவளைச் சின்மொழி
பெறிகடற் கியம்பிய ஆ.

(இ-ள்.) பூணையொக்குமொளியையுடைய அரவையணிந் தவன
ஆ புலியூரைக்குழந்தைகாரொருகலையுடையகடலே, பாணா
யொக்குமவண்முனங்கள்சென்றுபாடத் தாதாகியபசும்பொண்ணை
ப்புலப்படுத்தாநின்ற போதாகிய வெண்குழியைத் தமதுசேய்மை
க்கண் விளங்குகாவினின்று அவற்றிற்குக் கொடுக்கும்புண்ணைகளை
யுடைய துறையைபணந்தசேர்ப்பையுடையராகிய தீங்களினொரு
ளிபோலுமொளியையுடைய என்வெள்வளைபைத் தம்மொடுகொ
ண்டு மானவாதுதிறத்தை எமக்குக்கூறுகின்றிலை நீகூறுதொழிபி
ன்றகெல்! எ-று.

கிழிசென்று கிழிக்குப்பெயராகவுணப்பாருமளர். வாய்திற
வாயென்பதற்குக் கூறுவாயாகவென்றுரைப்பினுமமையும். ()

அன்னமோடாய்தல்.

அன்னமோடாய்தலென்பது-கடலொடுபுலந்து கூறியதலைமக
ள், புணையொடுபுலந்து, அகன்றவர் அகன்றேயொழிவரோ யா
னறிகின்றிலை நீபாயினுஞ்சொல்லுவாயாகவென அன்னமோ
டாய்ந்துவரவுகேளாநின்றல். அதற்குச்செய்யள்.

பகன்றாமரைக்கண்டெகடந்தோன்புலியூர்ப்பழனத் *
தகன்றாமரையன்னமேவண்டுநீலமணிபணிந்து *
முகன்றும் குழைச்செம்பொன்முத்தணிபுண்ணியின்னும்முளையா
தகன்றாகன்றேயொழிவர்கொல்லோநம்மகன்றுறைய. ()

மின்னிடை மடந் தை
யன்னமோ டாய்ந்த ஆ.

(இ-ள்.) பகனென்னும் பெயரையுடைய வாறுத்தனது தாமரை
போலுங்கண்டெகடஅவனைவென்றவனதுபுலியூரைக்குழந்தைபழன
த்தின்சுணுண்டாகிய அகன்றதாமரைக்கண்வாழும் அன்னமே, வ
ண்டாகியநீலமணியையணிந்து தாதாகியசெம்பொண்ணையும் அரு
ம்பாகியமுத்தையுமணிந்தமுகத்துத் தாய்ந்தகுழைவையுடைய பு
ண்ணை இந்நிலைமைக்கண்ணுமொன்றுசொல்லுகின்றதிலை. அகன்
தவர் நமதகன்றதுறையை பகன்றேவிடுவரோ? அறியேன், நீபு
ளா. எ-று.

20.

முசுன்றமுக்குனிதபெய்துபுலகொடுபெருநீட்டநின்றது. யானி
த்தன்மையெனுகவும் மணியணிந்தின்புற்று நிந்தின்புறபுன்னை என
க்கொன்றுசொல்லுமோ அன்னமே எனக்கு நீகொறன்பதுகருத்
து கண்டிதம்மோடுதாம்விளையாடும் விளையாட்டை உறந்தேறி நி
வரோவென் னுக்கருத்தான், தம்மகன்றுறைபையகன்றேயொழிவ
ந்கொல்லோவென்றான். (௪௮௪)

தேர்வழிநோக்கிக் கடலொடுகூறல்.

தேர்வழிநோக்கிக் கடலொடுகூறலென்பது- அன்னமொடுவரவு
கேட்டதல் மகள், அதுவும்வாய்திறவாழையின், இனிபவரவருகி
ன்றாரவர எம்முபிர்க்குப் புற்றுக்கோடினியினுவே இதனைநீய
ழிபாடுதொழிவாயென அவன்சென்றதேர்வழிநோக்கிக் கடலொடு
கூறநின்றல் அகற்குச்செய்யுள்.

உள்ளுமுருகியுரோமஞ்சிவிர்ப்பவருடையவளுட் *
கொள்ளுமவரிவொர்கூட்டந்தந்தான்ருகிக்கும்புலியூர் *
விளாளும்பரிசுசென்றார்வியன்றோவழிதூரந்தண்டாய் *
புள்ளுந்திரையும்பொரச்சங்கமார்க்குமபொருகடலே. (௪௮௫)

மீன்றோப்துறைவர் மீன்றான் வு

மான்றேர்வழி நயவழியெலென்றது.

(௫-ள்) புள்ளுந்திரையுந்தம்முட்பொரச் சங்கொலிக்குங்களை
பொருங்கடலே, உள்ளுமுருகி மயம்மயிர்சிபிப்பவருடையவரு
கியது ஁ட்கொள்ளுமடியாருள் எமக்கோர்கூட்டத்தைத்தந்தவன்
நின்று கூத்தாடுப்புலியூரைநீங்கும்வண்ணம், சென்றவாதுபெரிய
தேர் போனவழியை நின்றுகொளாற்றாதுதொழியவேண்டும். எ
ம்முயிர்க்குப்பற்றுக்கோடினியினுவே எ-து.

உள்ளுமென்றவும்தையாந் புறக்கண்கண்ணிர்தழுவப்பட்டது
஁ட்கொள்ளுமவர்வெருமைகொன்ற உடையவனென அவன்பெ
ருமைவிளக்கும்பெயராண்டுக்கூறினார். விள்ளுநால் செலவாந்வரு
கொரியமாதலில், விள்ளும்பரிசுசென்றாரென்றான். கண்டாயெ
ன்பது முன்னிலையகைச்சொல். குனிக்கும்புலியூர் தூரச்சிபைய
நிலையாது நீங்கிய வன்கண்ணையார் இனிவருவொன்று நகையிலம்
புறந்தேர்ச்சுவுடையினும் யாங்காணநீயதனையழியாகொழியென்,
துகருத்து. விள்ளும்பரிசுசென்றாரென்பதற்குப் புலியூரைநீங்கி
றம்பொல யான்னுண்டபுறம்வண்ணமெனினுமமையும். விள்ளுந
வாட்டிதந்தலென்று, அலர்கூறி நகுமவண்ணஞ்சென்றவொன்றி

ஹமமமபும். பொரச்சங்கமாரிக்குமென்புழிப்பொருஞ்சங்கெசர்
ஸியுமெனவொருபொருடோன்றியவாறுகண்டுகொள்சு கூட்டந்
தந்தாரொன்றுபாடமோதி ஆட்கொள்ளு மவரைப்போலின்புற எ
மக்கோர்புணர்ச்சியைத் தந்தாரொனத தலைகன மேல்வற வுரைப்
பாருமுனர், அலங்காரம்-அல்பொருட்டற்குறிப்பேற்றம். (௩௭௨)

கூடலிழைத்தல்

கூடலிழைத்தலென்பது - தேர்வழிதோக்கிக்கடவொடுகூறுநி
ன்றசிலைகள், இம்மணற்குயிற்றின்கண் நீத்தகண்மவள்ளலை உள்ளத்
தைறெகிழ்த்து இவ்விடத்தேதாவல்லையோவெனக் கூடற்றெய்வ
த்தைவாழ்ந் திக்கூடலிழைத்துவருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆழிநிஞ்சு அம்புலிபுருடை யாணருள்ளித் *
தாழிநிஞ்சு அணைநிணை நினைத்தகண்ருடெருகண் *
ருழிநிஞ்சு அங்குடிவகைகொடுதையாடல்ப *
வழிநிஞ்சு அந்தரங்குதற்பிடியாவுளம்வள்ளையே. (௩௭௩)

நீடலந் துறையி ன்
கூடலிழைத்த னு.

(இ ள்.) ஆழிநிஞ்சுத்தமண் முழுதையுந் திருத்தும்புலியுரையடை
யுணரருள் போல இன்புறவளித்துக்கடல்வந்து நிர்த்துமணற்கு
ன்றின்கண் என்னை நீத்தகண்மவரவரவேண்டுமென்று கூடலையிழை
த்துச் சுழிக்கண்கைச்சொலி யாவ்வுருந்தாமல், ஐயமே, காந்
வாயாக, அவனுள்ளதைறெகிழ்த்து வள்ளலாயிணைத்தரவல்லையா
யின். யானிரககிலேறேன். எ-று.

முதற்கணுழி ஆகுபெயர் ஆழிநிஞ்சுத்தும்புலியுரையடைத்தரூப்
பிறவுமுறைப்ப லாவந்துபெயரும்பெருமணவடைகனாமைப்
பின்னிணையாகுகொடியோர் நுனிவருதல் யான்டையதென்னுந்
ருதக ன் ஆழிநிஞ்சுத்தமணற்குன்றி நீத்தகண்ருடெருகண். ஐய
வென்றது-கூடற்றெய்வகதை. நீடலந் துறையென்பதற்குக் கபடி
லந் துறையென்றதுவந்தது. (௩௭௩)

கூடரொடுபுலம்பல்.

கூடரொடுபுலம்பலென்பது- கூடலிழைத்துவருந்தாநிற்றலை
மகள், அவ்வவர்போக்கும் அவர்குளநலம் என்னவருத்தாநிற்ற
னையுமேல் நீயுமேகாநி றுய் யானினியுய்யுமாறென்னென
கச் செல்லாநிற்றகூடரொடுபுலம்பாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நார்த்தரங்கந்திராநோணிகுருக்கடல் மீ னெறிவோர் *
 போர்த்தரங்கந்துறைமானுந் துறைவர்தம்போக்குமிக்க *
 நீர்த்தரங்கன் றிலலைப்பலுழம்பொழிந்த செப்பம் னுஞ்செழு *
 நார்த்தரங்கஞ்செய்யுமாலுய்யுமறென் கொலுழ்குடலோ. (நான்கு)

குணகடலெழுசுடர் குடகடற்சூளிப் ப
 மணமலிகுழலி மனம்புலம்பிய து.

(இ-ள்.) கரியதிரையும், திரையாநின்ற நோணியும், சுருவுடல் மீ னெறிவோருடல், கடலும், போரைத்தருமங்கங்கனையும் அக்களத்தையுமொக்கும் துறையையுடையவரது பிரிவும், சிறந்த நார்போராகிய அரியபர்களுடைய வென்பையணிந்தவனது தில்லைவைப்பினுண்டாகிய பலுழம்பொழிந்தகண் நிண்ணிற் பிரியேன் என்று சொல்லும் வஞ்சினமும், என்மேனியை நோயுற்றார் மேனியாகச் செய்பாநின்றன. விழாநின்றுகூடலோ, யானுய்யுடையிவென்றோ! கூலுவாபாக-
 ள-து.

குதிநார்த்தரங்கந்திராநோணிகுருக்கடல் மீ னெறிவோர் கரும், போர்த்தரங்கந்துறைமானுந் துறைவர்தம்போக்குமிக்க *
 நீர்த்தரங்கன் றிலலைப்பலுழம்பொழிந்த செப்பம் னுஞ்செழு *
 நார்த்தரங்கஞ்செய்யுமாலுய்யுமறென் கொலுழ்குடலோ. (நான்கு)

பொழுதுகண்டு மயங்கிவெல்பது-சுடரொழிபுலம்பாநின்றவள்,

கதிரவன்மறைந்தநான், காப்பவர்சேயர், அதன்மேல்வீசிடத்தது மீ
 னுண்டவன்னைகளும்போய்த் தஞ்சேக்கைகளையடைந்தன இவ்வி
 யானுற்றாயாறெவனெனவென மாலைபொழுதுகண்டு மயங்காநிந்
 தல. அதற்குச்செய்யுள்.

பகலோன்கரந்தனன்காப்பவர்சேயர்பற்றற்றவர்க்குப் *
 பகலோன்புருநர்க்குப்போக்கியோனெவரும்புகல *
 தகலோன்பயிதிலலைப்பைம்பொழிந்தசேக்கைகளுக்கினவா *
 லகலோங்கிருங்கழிவாய்க்கொழுமினுண்டவன்னைகமேன. (நான்கு)

மயறருமாலை வருவதுகண் பி

சுயறருகண்ணி சவலையுற்ற து.

[சுச]

(இ-ள்.) கதிரவன் மறைந்தால், இம்மால்க்காலத்துவருந் துண்ட தைதக் காக்குமவர் செயராயிருந்தார், அதுவேயுமன்றி இவ்வா லோக்கிருக்கழிபிடத்துக்கொழுமீனையுண்டவன்னங்கடாமும்இங் விடததைவிட்பித் தஞ்சேகலக்களைநோக்கின. இனிபென்செய் வேல்!ச-று. புலன்செறித் பற்றற்றவர்க்குப் புகலிடமாபுள்ளான், த ன்கட்பருவார்க்குப்பி ன்போதரவியவன், எல்லாருமேத்தத் தகுத் தையுண்டவன், அவன்பயிநுந்திலவ்வரைப்பிற்பைம்பொழுகளி னுளவாகிய சேக்கரகவளெனக்கூடமிக.

ஓர் முதல்-ஓதமெய்திருபுர்தல் கொழுமீனென்பது ஓர்சாதி. (.)

பறவைபொய்வருந்தல.

பறவைபொய்வருந்தலென்பது-பொழுதுகண்மியங்காநின்ற தலைமகள், இத்திலைமைக்கண் ணும் என்னுண்ணோயறியாது கண் ணோட்டமின்றித் தம்வயிரோம்பாநின்றன இவ்வெண்ணை பாவமெ னவண்டானப்பறவைபொய்வருந்திக்கூறுநின்றவ். அதற்குச்செய் புள்.

பொன்னுமணியும்பவளமும்போன்றுபொலிந்திலங்கி *
மின்னுஞ்சடையோன்டபிழூர்விரவாதவரினுண்ணோ *
மின்னுமறிகிலவாலெண்ணபாவமிருக்கழிவாய் *

மன்னும்பகலெகழிந்நினைதேரும்வண்டானக்களே. (நாஅக)

செநிபிலிககம்பிகச் சித்திரைப்பேதை

பறவைமலைவைத்துப் பையுளெய்தியது.

(இ-ள்.) என்னுற்றமைக்குப்பரிசாரமாவறியாதுஞ்சிந்தியாது இருக்கழியிடத்துப் பகலேபுகுந்து விரும்பித் தமக்குணவுதேயி ம்வண்டானங்ளாகியகுருகள் என்னுண்ணோயறியாநின்றிலைமைக் கண் ணுமறிகின்றனவிலை இவ்வெண்ணை பாவம்!ச-று. பொன்போ லப்பொலிந்துமாணிக்கம்போலவிட்டுவிளங்கிப் பவளம்போலமி ன்னுஞ் சடையபுடையவனது புலியுரைக் கலவாதாரைப்போல பானுறுமுண்ணோயெனக்கூடமிக.

உறுமெனவொருசொல் வருவித்துணாக்கப்பட்டது. முன்னநிற் தனவிவிலையாயினும் இனியறியவேண்டு மென்பதுகருத்து. புலி யுராவிரவாதாரைக்கண்ணோட்டமிலராகலிற் புலியுராவிரவாதவரினி ன்னுமறிகில வென்றிபைத்துணாப்பினுமமையும். நிரணிநையாகக் கொள்ளாது எல்லாமெல்லவற்றின்மேலுமேறவுணாப்பினுமமை புழும். மன்னும்-அசைநிலை. (நாஅக)

பங்கயத்தோடுபரிவுற்றுணத்தல்.

பங்கயத்தோடுபரிவுற்றுணத்தலென்பது - பங்கயயோடுபரிவுற்றுணத்தலாவது, இவைபெயர்வருத்தங்கண்டு இவள்வருந்தாமல் விரைபவரவேண்டுமென்று ஞாயிற்றைநோக்கித்தங்கைகுவிப்பாநின்றனவாநலால் என் மாட்டன்புடையனபோலுமெனப் பங்கயத்தோடுபரிவுற்றுக்கூறுநின்றல் அகற்றுகச்செய்யுள்.

கருங் பழி ரக்தபைசிகாணசீதிலிலைவெய்க்காடரிசின்டா *
தோடுங் பழிகாதரமுபயயி பச்சமற வொன்றை சிலைஞ்ஞந் *
தரு பழிகாதமகலுமென்றாழென்ற நறுகண்ணி *
புருங்கழிகாதலவளசங்களுகப்படுமவர்களைகடையா. (நாகுய)

முருகவிழ் கா லன்
வொய்பரிவுற்ற லு.

(இ-ள்) திலைக்கண்ணுரைப்ப எம்முடைய உரையார் பங்கயவிராருங்கேயழிபுடச்சுத்தையுடைய முயல்பயிஸசபுடையதெனியிலைஞ்ஞந் து அரியவாகியபிக்ககரதடகடாட்டீபாநாநிபததவென்றாந்நிவன்பிவொள்கணமற்றுமென்பது வருத்தகெருபுழிபிபகலணங்காடையுடையபைபந்தால் பிசகலணமுயலவொன்றாந்நிவர்க்கணனீர்வாராநில்தகழிகாதலையடையதாமலாகாவிடையதுவரவேண்டுமென்று அஞ்ஞாயிற்றைமீறாமல் தகமலாபுடைய நோக்கப்பிரியவாநின்றன இவைபெயர்மாட்டன்புடையனபோலுமென்று.

காணலின்வணசங்களுளனவுங் திலையெய்க்காடரி செற்றவெனவுக்கூட்டிக காணலிற்கககூட்டிடு மணவிபைப்பினுமையபுடையாணற்பொய்கையின்வனசும் காணலிவ்வணசுமெனப்பட்டன. அந்நனுகண்ணீர்வருமென்பது இருபொருட்டாகவிட, மலரிந்நனுகளாகியநீர்வருமென்றுணக்கம் இப்பெருநடகு அலர்ந்தென்பதெனக்ஞதைந்துநின்றதாகக்கொள்க. கழிமோற்றம்மைப் பிரியவாந்நனுகழிதுவரவேண்டுமென வணசங்கள் கைகூப்பாநின்றனவென்று அவற்றிற்கிரங்கினுளாகவுரைப்பினு மமைபுங். அலர்ந்தவென்பது பாடமாயின், அலர்ந்த வணசமெனவியையுங். (நாகுய)

அன்னமோடழிதல.

அன்னமோடழிகலென்பது - பங்கயத்தனதோக்கிப்பரிவுற்றின்தவள், உலவமெல்லாந்நுயிலாநின்ற விந்நிலமைக்கண்ணும் பாண்டியிலாமைக்குக்காரணமாகிய எவ்வருத்ததனத்தெனியு அங்கு

தீவகொல்லாது தான்றன் செவலைப்பொருந்திக் கவற்சியிங் நிதி
அரிநாநின்றதென அன்னத்தோடழிந்துகூறுநிதமல். அதற்குச்
செய்யப்.

மூவறழிஇயவருண்முதலோன்நில்லச்செவ்வன்முற்றீர் *
நாவறழி உயலிந்நானிலந் துஞ்சுறயந்தவின்டச் *
செவறழிஇச்சென்றுகான் துஞ்சுமயான்றுயிலாச்செயிரொங் *
காவறழிஇயவர்க்கோதாதளியகளிபயின்னமே. (ளகக)

இன்னகையவ ளிரவருதுய

மன்னத்தோடழிந்துகூத்த

(இ-ள்.) மூவலைப்பொருந்திய அருளையடையமுதல்வன்,நில்லை
க்கணுளனாகியசெவ்வன், அவனுடைய கடலாற்றமுடப்பட்டநாவலை
ப்பொருந்திய இந்நானிலமுழுதுந் துஞ்சாநின்றது. இப்பொழு
தினும் யான்றுயிலாபைக்குக் காசணமாகிய வருகததை எமது
காவலைப்பொருந்தினவர்க்குரையாதே அளித்தாகிபசளியின்னட்டி
வரிடத்துநின்றும்போய்த் தானயந்தவின்பத்தைச் செய்யுஞ் செ
வலைத்தழுவி ஒருகவற்சியின்றித் தான்றுயிலாநின்றது. இனிபினு
கூறுவார் பாவர்!-ஈ-ஹ.

மூவலென்பது ஒருகிருப்பதி பாலைக்குநிலமின்றையின், நா
னிலமெனப்பட்டது. நயந்தசெவலைப்பொருந்திய களிப்பால் அ
ன்னஞ் சென்றுரையாமையல்லது அவொம்மைக்காவாது விடா
ன்னுங்கருத்தான்,எங்காவறழிஇயவர்க்கெவ்முள் ஓராகென்பதனை
முற்றுகவுரைப்பினுமமையும். நெய்தற்றிணைகூறுவார் கோத்துன்
னடியமென்பதுதொட்டுப் புகழுமபழிபுமென்னுங்காறும்வரப்
பாட்டொன்பதும்இரங்கனியித்தமாகக்கறிஞுவழித்தனைத்தற்று
றையிடத்து ஆரம்பாந்தென்பதுதொட்டு இதன்சாறுமவர இப்
பாட்டுப்பத்தும் இரங்கலேகூறுதலாற்றிணை-நெய்தல்.என்ன-வர
ட்டம் உரிப்பொருளாதலின். கைகோள்-கற்பு. மெய்ப்பாடு-அழு
கை. பயன்-அபரிவுயிர்த்தல். (ளகக)

வரவுணர்ந் துரைத்தல்.

வரவுணர்ந் துரைத்தலென்பது - தலைமகன் அன்னத்தோடழிந்துவ
ருந்தாநித்ப,தலைமகனொருவழித்தனைத்துவந்தமை சிறைப்புறமா
கவுணர்ந்ததோழி,வனைகளிறுத்தநிற்கின்றனனில்லை,நெஞ்சம்நெ
கிழ்ந்துநாகாநின்றது, கண்கள் ஆயினிந் திக்கனுழாநின்றன, இவை
இவ்வல்லாம் யான்சொல்லவேண்டுமெனில்லை,நீபேசுண்டாய், இதனைச்

சென்று அவர்க்குச்சொல்லுவாயென மதியொடுகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நில்லாவனாநெஞ்சநெக்குருகுந்நெய்க்கண்மியிலக் *
கல்லாகநிர்முத்தங்காற்றுமெனக்கட்டுமொககதிலலைத் *
தொல்லோனருள்களில்லாரிற்சென்றாற்சென்றசெல்லக்கண்டா *
பெல்லாரிமதிபேயினுநினைப்பானிந்நிரக்கின்றதே. (11௭௨)

சென்றவர்வரவுணர்ந்து நின்றுவணிலை மை

சிறப்புடைப்பாங்கி சிறைப்புறத்துணைத்த னு.

(இ-ள்.) ஒளியார்ந்தமதியே,திலலைக்கணுளாகுமிய தொல்லோன னு அருளுடையாரல்லாதாபாப்போலக் கண்ணோட்டமின்றிப் போனவர் போதலாணுண்டாகிய இன்னுமையை நீயேகண்டாய், யான்சொல்லவேண்டியதில்லை. வளைகணிதத்த நிற்கின்றனவிலலை, நெஞ்சநெகிழ்ந்துருகநின்றது,நெய்க்கண்கமியிலாவாய்க்கண்ணை நீ துளியாகிய ககிர்முத்தங்களை விடாநின்றனவென்று அவர்க்குச் சொல்லவாக,நினை யானிந்நிரக்கின்றதிது. ௭-று.

துயிலக்கல்லாவென்பது ஒருசொல் முத்தங்காலுமென்பது உம்பாடம். எல்லாமதியே பென்பது பாடமாயிற் செல்லவெல்லா மென்றுகூட்டியுரைக்க. மெய்ப்பாடு - அச்சம். பயன் - வரைவுட டாதல். (11௭௩)

வருத்தமிகுதிசூறல்.

வருத்தமிகுதிசூறலென்பது-சிறைப்புறமாகமதியொடுவருத்த மிகுதிச் சென்றெதிர்ப்பட்டுவலஞ்செய்துநின்று,நீ போய்,அவர் பாடாநின்றவருத்தம்என்றாற்சொல்லு மளவல்லவென வரைவுதேர் ன்றத்தலைமகளவருத்தமிகுதி தோழி கூறுநிற்றல்.அதற்குச்செ ய்யுள்.

வளருங்கறிபவியாமந்திநின்றுமம்மார்க்கிடமாய்த் *
தளருந்தவரைத்தண்சிலம்பாதனதங்கமெங்கும் *
விளரும்விழுமெழும்விம்முமெலியும்வெண்மாமதிநின் *
றெளிருஞ்சடைமுடியோன்புவிழூரன்னவொண்ணுதலே (11௭௪)

நீங்கி யணந்தவந்தா ப்

பாங்கி பகர்ந்த னு.

(இ-ள்.) வளராநின்ற மிளகுக்கொடியைத் தமக்கேற்றவுணவென் றவியாத இளையமந்திநின்று வருத்தத்திற்கிடமாய்நிலைதளரும்பெ ரியவரைகளைபுடைய தண்சிலம்பையுடையாய், வெள்ளியபெரிட

மதி தின் றுவிளங்குஞ்சுடையானியன்ற முடியையுடையவனதுபுனை
பூரைபொக்குமொண்ணுகல் தன்மேனிமுழுதும்பசக்கும்,அமளி
க்கண்விழாநிற்கும்,எழாநிற்கும், பொருமாநிற்கும், நின்வன்கண்
மைபைநினைந்து மெலியாநிற்கும், அசனெனின்னநிலைமையெனன்
றென்னாற்சொல்லப்படாது எ-று.

வளருபிளங்குநி கண்ணிற்கினிதாயிருத்தவின் இது நமக்குத் து
ய்க்கப்படாதென்றுணராத இளமந்நி அத்தைத்தின்னு வருந்துமா
றுபோலக் கண்ணு டனமுடகிமுமுருவினையா ய நிண்ண நின்பெ
ருமைபுணரா தெனாப்பட்டிவ நந்தாநின்றுள்ளென வுன்னுறைகாண்
க. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை

இவ்வாறெருவழித்தணந்துவந்து வரைவுமாட்சிமைப்படவும்
பெறும. அன்றிபமுடன்போக்குநிகழப்படும். (மக்கக)

ஒருவழித்தணத்தல்-முற்றிற்று.

உடன்போக்கு.

இவ்வாறெருவழித்தணத்தல் நிகழாதாயின்,உடன்போக்கு நிக
ழும். அதுவருமாறு.

சூத்திரம். பருவக்கூறல் படைத்துமொழிதல்லொடு, மருவமர்
கோதையை மசுட்பேச்சுரைத்தல், பொண்ணிவுரைத்தல் பொரு
ள்விலைகூற, லன்னமென்னடையா ளருமைசேட்டழித, மளர்வறிந்
துரைத்த ருழ்ச்சுழலாட, னுளநினைவுரைத்த லுடன்சொணிசேற
ற், கருமைபுரைத்த லாதாக்கூறல், மருவியதடங்குபல் வாழாளென்
றல், பொருவருகற்பின் புனைநலனுரைத்த, றுணிந்தமைகூற றுணி
வுடேட்ட, றுணிவறிவித்த ரெல்லெநாண்விட, றுணிவெயிசுரைத்
தல்கொண் டகலெனவுரைத்த, லடிவழிநினைந்துநின் றவனுளப் வா
டல், கொடியிடைபாளைக் கொண்டுசென்றுப்த்த, லோம்பறித்து
ரைத்தல் வழிப்படுத்தாரைத்த, மேம்படுகோதையைத் திறலடுவே
லொன், பைபக்கொண்டேகல் பயங்கெடவுரைத்தல், மையமர்கண்
ணியை வழிபயர்வகற்ற, மெறிவிலக்கல்லொடு நெறியிடைக்கண்
டவர், செறிவெறித்துரைத்தல் சேயினையாளுடன், வழிவிளையாட
ல் வழிபெறுர்வருவோ, கொழினகாணிமை யிது வெனவுரைத்த, ன
னகர்தூட்டல்லொடு நகரிடைப்புக்குட், பதிபரிசுரைத்தல் பாங்கி
கூய்க்கிட்ட, மதிதுதலாளை வளர்த்தவன்சேட்ட, லறத்தொடுநிற்றல்

அகேட்டமூலம், நிறப்பாமின்னிச் செவிவிசுவன்றுரைத்த, வடிநினைந்திரங்க வதுதாய்க்குரைத்தன், மடவரல்போக வாடியரைத்தல், கிளிமொழிக்கிரங்கல் கிளர்குடர்ப்பராய்த், வளிபெறுபருவத்திற்கு வள்கவன்றுரைத்த, னாடத்துணித நற்றாய்ப்பந்தவர், கூடக்கொடுபெணக்கொடிக்குறிபார்த்தல், சோதிடங்கேட்டல் சுவடுகண்டறித, நெதமுற்றவைகண் டாங்கியுரைத்தல், வேட்டமாதரைக கண்மினியவல், புறவொயிபுலத்தல் குரவொயிருந்த, நிறவருந்தவத்தொழி செல்லாநின்று, மாவிரதியரை வழியிகடவினாவல், சீவநியந்தம்மைவிருப்பிவினாவல், புணர்ந்துடன்வருவோரைப் பொருந்திவினாவல், மணந்தருகுமுலான் மன்னிபநிவேயாமி, வேங்கைபட்டது கண்மினியத்த, லாங்கவரிபை பணிபவட்கெடுத்துரைத்தன், மீளவுரைத்தன் மீளாதவனாக, கூழ்முதையிதுவென வலகியல்புரைத்த, லமுங்குதாய்க்குரைத்தலைம்பகீதாடாறு, முழுங்கொலைவேலோதுடன் போக்கோகுடி

(இ-ள்.) பருவங்கூறல்-மகட்பேச்சுரைத்தல்-பொன்னணிவுரைத்தல்-அருவிலைபுரைத்தல்-அருமைகேட்டழிதல்-தளர்வறிந்துரைத்தல்-குறிப்புரைத்தல்-அருமைபுரைத்தல்-ஆதரங்கூறல்-இறந்துபாடுரைத்தல்-கற்புநலனுரைத்தல்-துணிந்தமைகூறல்-துணிவொயிவினாவல்-போக்கறிவித்தல்-நாணிழந்துவருந்தல்-துணிவெறித்துரைத்தல்-குறியிடங்கூறல்-அடியொயிவழிநிறைந்தவனுளம்வாடல்-கொண்டிசென்றுய்த்தல்-ஒம்பபித்துரைத்தல்-வழிப்பித்துரைத்தல்-மெல்லக்கொண்டேகல்-அடவெறித்துரைத்தல்-ஆயர்வகற்றல்-நெறிவினக்கிங்கூறல்-கண்டவர்மகிழ்தல்-வழிவினையாடல்-நகரணிமைகூறல்-நகர்காட்டல்-பதிபரிசுரைத்தல்-செவிவிதேடல்-அறநிறையிற்றல்-கற்புநிலக்கிரங்கல்-கவன்றுரைத்தல்-அடிநின்றிறங்கல்-நற்றாய்க்குரைத்தல்-நற்றாய்வருந்தல்-கிளிமொழிக்கிரங்கல்-கூடரோடாத்தல்-பருவநிறைந்துகவறல்-நாடத்துணிதல்-கொடிக்குறிபார்த்தல்-சோதிடங்கேட்டல்-சுவடுகண்டறிதல்-சுவடுகண்டாங்கல்-வேட்டமாதரைக்கேட்டல்-புறவொயிபுலத்தல்-குரவொயிருந்தல்-விரதியரைவினாவல்-வேதியரைவினாவல்-புணர்ந்துடன்வருவோரைப்பொருந்திவினாவல்-விபந்துரைத்தல்-இயைபெடுத்துரைத்தல்-மீளவுரைத்தல்-உலகியல்புரைத்தல்-அமுங்குதாய்க்குரைத்தல்-என்னவினையம்புத்தாறும் உடன் போக்காம் ஏ-று-அவற்றுள்,

பருவங்கூறல்.

பருவங்கூறல் என்பது-அலர்நிபுறுத்ததோழி, இவன் முல்மு

திரிவுகண்டமையான் மகட்பேசுவாரீக்குளமர் மாறாதுகொடுக்கவு
 ன்கூடும் அதுபடாமனிநீப நீமுற்பட்டிவரைவாயாகவெனத் தலை
 மகனுக்குத் தலைமகளது பருவங்கூறுநிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்
 ஓராகமிரண்டெழிலாபொலிர்வோன் நிலிலைபொண்ணுதலக் *
 கராகம்பயின்றமிழ்தம்பொதிந்தீர்க்குஞ்ஞாண்டகாதத்தின் *
 பராகஞ்சிதர்ந்தபயோதரமிப்பரிசேபணத்த *
 விராகங்கண்டால்வள்ளலேயிலலைபேயெமொண்ணுவதே. (நாகுச)

உருவது கண்ட வ
 ளருமை புரைத்தது.

(இ-ள்.) ஒருமேனி பெண்ணழகு மாணழகுமாகிய விரண்டழ
 காய் விளங்கு மவன துதிலிலக்கணுறாளாகிய வெண்ணுதலுடைய
 பூசப்பிவண்பயின்று அமிர்தத்தைப்பொதிந்து நெய்த்தகணங்
 காகியசெம்பொன்னின் பொடியைச்சிதறினமுலைகள் இப்படியே
 பெருகுகதிர்ப்பைக்கண்டால், வள்ளலே, இவன்மாட்டெமர்நினை
 ப்பதிலையே சிலவுளவாய் எ-று.

இராகம் வடமொழிச்சிதைவு, ஈண்டுநிறமென்னும்பொருட்டு.
 இராகம்-முடுகுதலென்பாருமுளர். திலையொண்ணுதலிராகமெ
 னவியையும் மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (நாகுச)

மகட்பேச்சுரைத்தல்.

மகட்பேச்சுரைத்தலென்பது-பருவங்கூறியகோழி, படைத்து
 மொழியான் அயலவர்பலரும் மேன்மேலும் பொன்னணிபக்கரு
 தாநின்றார் நீ விராய வரைவொழி வருவாயாதல் அன்றிபுடக்கொ
 ண் டிபோவாயாதல் இரண்டினுள்ளொன்று துணிந்துசெய்யக்கருது
 வாய் அதனயின்றேசெய்வாயாகவெனத் தலைமகனுக்கு அயலவர்
 வந்து மகட்பேசல்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மணியக்கணியுமரஞ்சமஞ்சிமறுகினிண்ணோர் *
 பணியக்கருணைதரும்பாஸ்நிலைபன்னாடிமத்ததுத் *
 துணியக்கருதுவதின்றேதுணிதுறைவாநிறைபொன் *
 ணணியக்கருதுகின்றார்பலர்மேன்மேலவலவரே. (நாகுச)

படைத்துமொழிகளவியிந்பணிமொழிப்பாங்கி
 யடந்திரீவெலோற் கறியவுரைத்தது.

(இ-ள்.) துறைவா, திலையைபொப்பாடிமத்தது நீ துணிந்துசெ
 ய்யக்கருதுவதனை இன்றேதுணிந்துசெய்வாயாக. அயலவர் நிறை
 த்தபொண்ணமேன்மேலுமணியக்கருதுகின்றார் பலர். எ-று. மணி

பாதிப அக்கையணிபுமசின், நஞ்சையஞ்சிக் கல்கிச்செழன்று செ
வாசென்றுயணிப அந்நஞ்சான்வருமிடர்க்கு மருந்தாகத்தன்சரு
ணையக் கொடுக்கும்பான், அவனது தில்லைபெனக்கூட்டிக.

அக் குமணிபெனினுமமைபும். அலங்காரம்- ஒற்றுமைக்கொரு
வதல. மெய்ப்பாடு-பெருமிதம் பயன்-அது. (ராகு)

பொன்னணிவுரைத்தல்.

பொன்னணிவுரைத்தலென்பது- படைத்துமொழிபான் மாட்
பேசுக்கறினதொழி, ஏறுதிபாகமுன்றிற்கணிற்றுமொசொமிபணி
லமுழங்கக் காப்பணிந்து பொன்னணிபப் புகுதாறிற்று, இனி
நிற்கருத்தென்னெவனத் தலைமகனுக்கு அபலவர் பொன்னணி
வுரையாற்ற்தல். அதற்குச்செய்யுள்.

காப்பணிபொன்றிலலைப்பல்புமுருவுநிலைநிபயதம் *
காப்பணிந்தார் பொன்னணிவாரிலிக்க புழுவூட்டிவதவ *
காப்பணிவான்றோப்கொடிமுன்றினிந்நிலையேயீடுமுமி *
காப்பணிலங்கண்முழங்கத்தழை குமணமுரசே. (ராகு)

பலபரிசினுலு மலர்வதங்கண்ணி எய
தன்னுதற்பாக்கி பொன்னணிவசென்றது.

(இ-ள்) கமழ்பூந்துறைவனே, பாம்பாகிபவணியையுடையவன
து தில்லைக்கணுளளாகிய பலவாகிப பூக்கள் பொருந்திய துண்ணி
யவோதியையுடையான நல்லகாப்பையணிந்தார்கள். இனிப்பொ
ன்னையணிவார். கலிபாணத்துக்குப்பொருந்தியகோப்புக்களையணி
ந்தவானத்தோயுங்கொடிபோயுடைய முன்றிற்கணிற்றுமணமு
சங்களிவை ஏரொடுகுமுமிப் பெரிபசுங்கங்வுள் முழங்கத் தாமொ
லியாநின்றன. இனிப்பாப்பது செய்வாயாக. ஏ-று.

தில்லைப்பல்புவென்றியைப்பினுமமைபும் காப்பென்றது-கா
வலை அணிவாசென்றது-முற்றுச்சொல் கோப்பணி முன்றிலென
லியையும். மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (ராகு)

அருவிவையுரைத்தல்.

அருவிவையுரைத்தலென்பது - பொன்னணிவுரைப்பக்கேட்டத
லைமகன், பாண் வரைவொடுவருதற்கு நீ முலைப்பரிசுக்குறுவாயாக
வென, எல்லாவல்கமுறல்கினும் எமர் அவருடையசிறியலிடசரு
விலையாகச்செப்பவோட்டார் இனிப்பொயமுலைக்கு நீ விலைகது

[சுரு]

வெதன் னோவெனத் தோழி, விலையருமைகூறுநிற்றல். அதற்குச் செய்துள்.

எனும்பாலணிபிறைபம்பலத்தோனெல்லெசெக்குதுவோர் *
நலம்பாவிபமுற்றுநல்கினுங்கல்வரைநாடாம்பம் *
சிலம்பாவழிககண்ணிசிறிநிடைக்கேவிலைசெப்பொட்டார் *
கலம்பாவிபமுலையின்வினைபெண்ணீகருதுவதே. (௩௯)

பேதைபாறிவு பேதைமையுடைத்தென
வாதரத்தோழி யருவிலையுடைத்தன.

(௩-ள்.) சிலம்பா, எனும்புகளானலங்கரிக்குமிறைவன், அம்பலத்திண்கண்ணான், அவனெல்லெக்கட்செல்லக்கருதுவானது நலமைபாற்றவுலகமுழுதையும் நீ கொய்ப்பினும், எம்முடைய தமராசிய கல்வரைநாடார் வடுவகிழ்போலும் கண்ணையுடையானது சிறியவிடைக்கேவிலைபாசிக்கொல்லுதலியையார், கலம்பாத்தமுலையின்விலைபாக யாதனைநீகருதுவது! ஒன்றற்கும் அவருடம்படார். எ-று.

எனும்பாற்செய்த வணிபென்று ஒருசொல் வருவித்துணாப்பாருமுளர் எல்லேசேறல்-அறிவாலவனைபணுகுதல். தில்லைபெல்லையெனினு மனமயும். அவர்நலம்பாவாவிடமின்மையின் எஞ்சாமைமுழுதுமென்பார், நலம்பாவிபமுற்றுமென்றார் என்றது-அவரீவன்முத்தராயிருத்தல். அஃதாவது சீவனுடனிருக்கும்போதேமுத்தியைப்படைந்திருத்தல். முத்தியாவது-எங்குமொக்கவியாத்தியையடைந்திருத்தல். இது அகண்டபரிபூரணரென்றபடி. அம்ம-கேளென்னுங்குவிப்பிண்கண்வந்தது. சிற்றிடைக்கேபென்னுமேசாரம் பிரிநிலை. இவனுயர்ந்தகலைமகளுசலால், தன்மரைக்கல்வரைநாடொன்றும், பேதையொன்றும், கூறினாள். மெய்ப்பாசி-பெருமிதம். பயன்-தலைமகளாகருமைபுணர்த்தல். (௩௯)

அருமைகேட்டழிதல்.

அருமைகேட்டழிதலென்பது-அருவிலைகேட்டகலைமகன், நீயலளகருமைகருதானது அவளதலையவங்களினுண்டாகிய நயத்தைப்பற்றியிடாது நயிக்காதின்றும் இனி மதியைப்பிடித்துத்தரவேண்டியழும் அறியாக்குழலியைப்போலக் கிடந்தாற்றுவாயாகவெதைநன்னைஞ்சோடழிந்துகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்துள்.

கேடம்பற்றுகங்கட்கழுமுழப்போன்றினிவிழிவிழி *
புளம்பற்றுகங்கட்கழுமுழப்போன்றினிவிழிவிழி *
புளம்பற்றுகங்கட்கழுமுழப்போன்றினிவிழிவிழி *

சுயம்புந்நாவிடைகூரெயிந்நாறல்சுழன்மொழியி
னயம்பற்றிநின் னுறியிங்கித்தளாகின் றறன்னெஞ்சமே. (௩௩௩)

பெருமைநாட்டத்த வ
ளருமைசெட்டழிந்த னு.

(இ-ள்) அரண்துதிக்கலைய யொப்பாளுடையமுலை, புற்றின்க
ண்வாழும்பாம்புப்பொலுமிடை, கூரியவெயிற்றின்க ணூரியநீர், கு
ழல்வாசைபோலுமொழி, என விவற்றிங்கித்திடந்த இன்பத்தை
யேகருந் விடாது நின் னு அவளதருமைசருதாயாய் நநிடுகிவருந்தா
நின் றநலவநெஞ்சமே, விசும்பைப்பொருந்திய திங்களைத்தரவே
ண்டியமுங் குழவியையொத்து, நீரருமையைப்பொருந்தியகண்
ணையுடையயாய்ப் பொருமிப்பொருய், இனிக்கிடந்தலறுவாயா
க ள-று.

சுழன்மொழியினென்னும் இன் - பலபெயரும்மைத்தொகை
யி றதிக்கண்வந்தசாரியை இன். மெய்ப்பாடி-அழகை. பயன்-ஆத்
முமைநீங்குதல். (௩௩௩)

தளர்வறிந் துணாத்தல்.

தளர்வறிந் துணாத்தலென்பது-வரைவுமாட்சிமைப்படாதாயின்
நிபவளைபுடன்கொண்டு போவென்பது பயப்ப, கடலைபுங் காணலை
புறோக்கிக் கண்ணீர்கொண்டு தன்னுபத்தானாபெல்லாம் புலவிந்
கொண்டாள் அவள்கருதியதின்தென்று தெரியாதெனத் தோழி
தலைமகளதுவருத்தங்கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மைதயங்குந்திரைவாரியைநோக்கி மடலவிழ்ப்புங் *
கைதையங்கானலைநோக்கிக் கண்ணீர்கொண்டெங்கண்டிதில்லை*
பொத்தயங்குந் துண்மருங்குனல்லாணாபெல்லாம்புல்லினாள் *
மைதயங்கும்மரவம்புரையும்மல்குந்பைந்தொடிபே. (௩௩௩)

தன்னிறைவன் றளர்வறிந் து
கொண்டுநீங்கென்குறித்துணாத்தது.

(இ-ள்) படம்விளங்கும் பாம்பையொக்கும் அல்குலையுடைய
பைந்தொடி, கருமைவிளங்குந்திரையையுடையகடலைபுறோக்கி, ம
டலவிழா நின்ற பூவையுடையவாகிய தாழையையுடைய காணலையு
றோக்கி, கண்ணீரைக்கொண்டு, பின் எம்முடையகண்டாது தில
லைகண்ணுளாகிய பெரியபாதவிளங்கும் துண்ணிய மருங்குலையு
டையதன் னுயத்தாராகிய தல்லாணாபெல்லாம்புல்லிக்கொண்டான்.

அவள்கருதியதொன்றுண்டுபோலும். ௭-று.

சண்ணீர்கொண்டென்றது - பெண்களுக்கியன்பாண்குணமென்று, நெடுங்காலங்கூடமருவினாவிட்டிருந்திருக்கின்ற துயரத்தாற்றென்றியதொன்று, இக்காலமெல்லாம் உங்களைச்சேர்ந்து போந்தபெருமலத்தான் இப்பெருநலம்பெற்றெனென்னு முவனகக்கண்ணீரொன்றி. இப்பெருநலமென்றது-உடன்போக்கை. ஆதலான், நல்லாறாயெல்லாம் புல்லிக்கொண்டு சண்ணீர்கொண்டாள் பொய்போலுமகையுமருங்கு வென்னுமமையும். குறித்துரைத்தது-கொண்டிருந்திருப்பது பயப்பவரைத்தது. (௩௯௯)

குறிப்புரைத்தல்.

குறிப்புரைத்தவென்பது - வருத்தங்கூறிப் போக்குணர்ந்தி அதுவழியாகறிந்து, எண்ணப்பெல்லிக்கொண்டு தன்னுடையபூவையையும் பந்தையுடையவையையும் கிளியையும் இன்றென்கைத்தந்தாள் அதுநிலையே ரெட்டைப்போதலக்கருதிப்போலுமெனத்தோழி தலைமகனுக்குத் தலைமகளது குறிப்புரைப்பாற்றிறல். அதற்குச்செய்யுள்.

மாவைவந்தாண்டமென் னெக்கிதென்பநகரவண்டில்லைமல்லற் *
கோவைவந்தாண்டசெவ்வாய்க்கருங்கண்ணி நிப்பறியேன் *
பூவைதந்தாள்பொன்னம்பந்துதந்தாளென்னைப் புல்லிக்கொண்டு.
பாவைதந்தாள்பைங்கிளியளித்தாளின்மென்பைந்தொடியே. (௨௩௩)

நறைக் குழ வி
குறிப் புரைத்தது.

(இ-ள்.) என்னுடையபைந்தொடி, இன்றெண்ணப்பெல்லிக்கொண்டு தன்பூவையென்கையிற்றந்தாள், பின்பொற்றகட்டாற்புனைந்தபந்தைத்தந்தாள், பின்றன்பாவையைத்தந்தாள், பைங்கிளியையுடனித்தாள், மானைச்சென்றடிமைக்கொண்ட மெல்லியநோக்கையுடையாளு கூற்றையுடையவாறு வளையிதிலை வரைப்பினுண்டாகிய வளத்தையுடைய கொவ்வைக்கனியைச்சென்றாண்டசெவ்வாயையுடைய இக்கருங்கண்ணியதுருத்தநிலைநிலேன், நின்றுடன்செல்லப்போலும் ௭-று.

புல்லிக்கொண்டபாவையைத்தந்தாளென்றியைத்து, பாவைமேலுள்ளவன்பால் அதனைத்தருவுழிப் புல்லிக்கொண்ட தந்தாளென்றுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு - பெருபிதம். பயன்-உடன்போக்குணர்ந்ததுதல். (௨௪௦)

அருமையுரைத்தல்.

அருமையுரைத்தலென்பது- குறிப்புரைத்துப்போக்குடம்பறித்தியதோழிக்கு, கொங்கைபொறுதறழிகாநின்ற இடையினைபுடையாளது மெல்லியவடிக்கு யான்செல்லும் வெஞ்சுரந்தகாது அதன்மேலும் எம்பதியுஞ்சேப்த்து அதனால் நீகருதுகின்ற காரியமிதவுமருமையுடைத்தெனத் தலைமகன் போக்கருமைகூறுநிறல். அதற்குச்செய்யுள்.

மெல்லியல்கொங்கைபெரியமின்னேரிடைமெல்லடிபூக் *
கல்லியல்வெம்மைக்கடங்கிநீதிக்கற்றுவானமெல்லாரு *
சொல்லியசீர்சுடர்த்திங்களங்கண்ணித்தொல்லொன்புலிபூ *
ரல்லியங்கோதைதல்லாரெயல்லைசெய்த்தெம்மகனகமோ. (உளக)

கானின்மையு மானின்மெய் மையு ம்
பதியின்சேட்சிபி மிதுவெனவுரைத்த னு.

(இ-ள்.) வானுலகெங்கும் ஆண்டையாரற் கற்றுச்சொல்லப்பட்டுகையுஞ் சடையுடையதிங்களாய்க்கண்ணிப்புமுடையபழையோனதுபுலிபூரில் அல்லிபங்கோதைபயுடையநலாய், மெல்லியலுடையகொங்கைகள் பெரிய, அவற் கூறக்காங்குயிடைத்துடக்கதரன் மின்னுக்குறோயிருந்தது, மெல்லியவடிகள் பூவேயாயிருந்தன, கல்லிண்கணுண்டாகிய வெம்மையையுடையகாரி அவ்வடிக்குத்தகாதரய்க் கடியதீயாயிருந்தது, அதன்மேல் எம்முடையவகன்றதகரும் எல்லைசெய்த்தாயிருந்தது, அதனால், நீகருதியது பெரிதுமரிது என்று.

கல்லானியன்றகடமெனவிபைப்பினுமையு ம். எல்லைசெய்த்தென்பன ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு அகனகொன்னுமெழுவாய்க் குமுடிபாயினு வானொல்லாமென்பதூஉம்பாடம். இதுவென்பதனை எல்லாவற்றோரங்கூட்டி. மெய்ப்பாசி-இனிவரல். பயன்-தலைமகணிலைமையுணர்ந்துதல். (உளக)

ஆதரங்கூறல்.

ஆதரங்கூறலென்பது- போக்கருமைகூறியகலை மகனுக்கு, நின்னொருபொருள்பெறின் அவனாகுவெஞ்சுரமுற்கண்சுரமாம்நீயருமைகூறுது அவனாக்கொண்டிம்பாவெனத் ததாழி தலைமகன்நாதரங்கூறுநிறல், அதற்குச்செய்யுள்.

[சுள]

பிணையுக்கலையும்வன் பேய்த்தேரினைப்பெருநீர் தசையா *
 லணையுமரம்பதிரம்பியவத்தமுமைமெய்பே *
 பிணையுமளவுமில்லாவிதைபோனுறைநிலைத்தண்பூம் *
 பணையுத்தடமுமன்றேறிந்நொடேகினைம்பைந்தொழிக்கே. ()

அழற்றடம்புரையு மருஞ்சுரமது வு
 நிழற்றடமவட்டு நின்னொடேகினைன்றது.

(இ-ள்.) பிணையுக் கலையும் மிக்கநீர்வேட்கையாற் பெரியபேய்
 'த்தேரினைச்'சென்றனாகும் முரம்பானிரம்பியசுரமும், ஐயனே, நி
 ன்னொடுகெல்லில் மெய்யாக எம்பைந்தொடிக் கு ஒப்புமெல்லை
 யுமில்லாத இறையோனுறைகின்றநிலைவரைப்பிற் பூக்களையுடை
 யருளிர்ந்தமருக நிலமும் பொய்கையுமல்லவோ! நீ யிவ்வாறுகூறு
 வதென்! ன-று.

முரம்பு-கல்விரவியுயர்ந்திருக்குநிலம். எனினென்னும்வினையெ
 ச்சம் பணையுத்தடமுமாமெனவிரியுமாக்கத்தோடு முடிந்தது. அ
 ழுற்றடம்-திக்காய்கலம் விகாரவகையால் தடா-தடமென்றின்றது
 அழலானிறைந்தபொய்கையெனினுமையும. அலங்காரம் - புக
 ழாப்புசெய்தி. (உாஉ)

இறந் துபாடுனாத்தல்.

இறந்துபாடுனாத்தலென்பது - ஆதரங்கூறியதோழி, நீயடன்
 கொண்டுபோகாயாகில் அலரானுங் காவன்மிகுதிபானும் நின்னை
 பெதிர்ப்பரிதலரிதாகலின், தடந்துறந்த கயல்போல இறந்துபடு
 மெனத் தலைமகளிற்றந்துபாடு கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

இங்கயலென்னீபணிக்கின்றதேந்தலிணைப்பதில்லாக் *
 கங்கையஞ்செஞ்சடைக்கண்ணுதலண்ணல்கடி கொடில்லைப் *
 பங்கயப்பாசடைப்பாய்தடநீய்ப்பட்டர்தடத்துச் *
 செங்கயலன்றேகருங்கயற்கண்ணித்திருஅதலே. (உாஉ)

கார்த்தடமுங் கயலும்போன்றீ ர்
 வார்த்தடமுலையு மன்னனுமென்ற து.

(இ-ள்) இணைக்கப்படுவதொருபொருளுமில்லாத கங்கையை
 யுடையவழகியசெஞ்சடையையும் கண்ணையுடையதுதலையுமுடைய
 யவண்ணலது காவலைப்பொருந்தியதில்லைவரைப்பிற் பங்கயத்துள்
 பசியலிலையுடையபரந்தபொய்கை நீ; கருங்கயல்போலுங்க
 ணையுடைய இத்திருஅதல் அகன்றவப்பொய்கைக்கண் வாழுஞ்

செங்கயலன்றோ! அதனால், ஏந்தால், தின்னோடேருமிடத்து வே
றொன்றொரு துன்பம்வருவதாக இவ்விடத்து நீயயன்மைகூறு
கின்றதெல்! செங்கயற்குப்பங்கயத்தடமல்லதுவேறுவேண்டப்ப
டுவதொன்றுண்டோ! எ-று.

கண்ணுதலாகியவண்ணலெனினுமமைபும். உடன்கொண்டிபேர
காயாயின், அல்லாணுக்காவல் மிகுதியானுதினைத் தலைப்படுதலரி
தாவநிற் றடந்துறந்தகயல்போல இவளிறந்துபடுமென்பது கரு
த்து. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடி-பெருமிதம். பயன் - உட
ன்போக்குவற்புறுதல்.

(உளக)

கற்புநலனுணாத் தல்.

கற்புநலனுணாத் தலென்பது- சிலைமனைப்போக்குடம்பித்தி
யதோழி, கலை மனநுழைச்சென்று, மாணியகூடப் பாதுகாக்கப்ப
யிவனவற்றுள் தாண்டோலச்சிறந்ததுபிறிதில்லை அத்தன்மைத்தா
கியநாணுக் கற்புப்போலச் சீரியதன்றென உலகியல் கூறுவான்
போன்று, அவன் உடன்போக்குத் துணியக் கற்புநலங்குறுநிறம்-
அதற் றுசெய்யுள்.

தாயிற்சிறந்த துணாண்டையொரு கற்புநலங்கொல்

*

வேயிறசிறந்தமென்றோனிண்குந் பிள்ளிமுடிகுந் தீய்

*

கோயிசிறந்துசிறந்தம்பலதகாடுமென்கூத்தப்பிரான்

*

வாயிறசிறந்தமதுயிறசிறந்தமது துக்கலே.

(உளச)

பொய்பொத்தவிடை போக்குத்துணி ய

வைபத்திடை வழக்குணாத்

து.

(இ-ள்.) நங்கோயிடத்துப்பொலிந்துமெவிச் சிறந்தம்பலத்தி
ல்கணிக் குறும் எம்முடையகூத்தனாகிய பிரானது காயி ன்கண் ட
ப்பொழுதுமவந்து சிறந்தமென்கூரணமாகிய வாயிறசிறந்தம்பல
புடையபாகிய மதுகுறும், மகளிராகுப்பழிநீங்கிப் பாதுகாத்த
லில் தாண் தாய்போலச்சிறந்தது, அத்தன்மைத்தகாடுதான், அது
கமைந்தவேய்போலச்சிறந்த மெல்லியதோள்வொழுடையாய், தி
ண்ணியகற்புப்போலச் சீரிநன்று. எ-று.

தாயினுஞ்சிறந்தன்றுநாணென்றுணாப்பினுமமைபும் தானெ
ன்பது ஒருபொருட்குரிமைபாகலிற்றயெனவொருமை கூறினா
ர். “எவலிணையர் தாய்வயிற்று, கரிப்ப என்பதுபோல அமைபுமா
றுமுடைத்து. அன்றியும், “உயிரினுஞ் சிறந்தன்று தானேநா
னினுஞ், செய்யுநீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்று, என்குறாகலிணை

வாயிற்சிறந்தமநியிற்சிறந்தவென்பதற்குத் தாய்போல் நாண்சிற
த்தலும் நாணிணங்கற்புச்சிறத்தலுமாகிய இரண்டும் கூத்தப்பிரா
ன்வாயிற்சிறந்ததூல்கவிடத்துச்சிறப்புடையபொருளென் னுரை
ப்பினுமமையும் இதுகுறிப்பெச்சம். போக்குத்துணிய - போக்
குத்துணியும்வண்ணம். மெப்ப்பாடி- அது. பயன் - தலைமகனையு
டன்போக்குநேர்வித்தல். (உாச)

துணிந்தமைகூறல்.

துணிந்தமைகூறலென்பது-உலகிபட்கூறுவாள் போன்றுகற்பு
வழிநிறுத்தி, எம்பெருமான் நினைநீரில்லாத வெய்யகரத்தே உ
டன்கொண்டுபோவானாக நினைவாநின்றான் இதற்கு நில்கருத்தெ
ன்னோவெனத் தோழி தலைமகனுக்குத் தலைமகனினையு கூறுநிற்ற
ல். அதற்குச்செய்யுள்.

குறப்பாவைநின்றுமுல்வேங்கையம்போதொடு கோங்கம்விராப்
நறப்பாடலம்புனைவாரிநினைவாரிதம்பிரான்புலியூர் *
மறப்பானிப்பதொர்தீவினைவந்திடிற்சென்றுசென்று *
பிறப்பானிப்பினும்பின் னுந் துன்னத்தகும்பெந்நியோ(உாடு)

பொருவேலண்ணல் போக்குத்துணிந்த் மை
செருவேற்சண்ணிக்குச் சென்றுசெப்பிய து.

(இ-ள்.) குறப்பாவாய், தம்பிரானதுபுலியூரை மறக்கக் கூடுவ
தொருதீவினைவினைவுவருமாயிற் பலயோனிகளினுஞ்சென்றுசெ
ன்றுபிறக்கக்கூடினும் பின் னுஞ்சென்றுசோத்தகுந்தன்மையை
புடையவர் நின்றமுனீன்கணுண்டாயிவவேங்கைப்பூவோடு கோங்
கம்பூவைவிரவித் தேனையுடையபாதிரி மலரைப்புனைவாராக நினை
வாநின்றார். எ-து.

புனைவாரென்னுமுற்றுச்சொல்-செயவெனெச்சமாகத்திரித்து
ரைக்கப்பட்டது. புனைவாராயுடன்போதலைநினைவாநின்றாரென்னு
ரைப்பினுமமையும். நினைவாரென்னுமெதிர்காலத்துமுற்றுச்சொ
ல்-நிகழ்காலத்துக்கண்வந்தது. கோங்கம்விராய்ப்பாடலம்புனைவா
ரிநினைவாரென்றதனான், நீரிலாத்நிலைநின்றொடுமெல்லுற்றாரொ
ன்பதுகூறினாராம். புலியூரையுணர்ந்தார்க்குப் பின்னைமறத்தல்
நினைநீரில்கருத்தான், மறப்பானிப்பதொர்தீவினைவந்திடினெ
ன்றான். புலியூரையொருகாலுணர்ந்ததுணையானே பிறவிகெடும
ன்றோ அவ்வாறன்றியநினைமறந்தவாற்றானே பிறக்கக்கூடினுமெ

ன்னுக்கருத்தால், பிறப்பானபிப்பினுமென்றான். அவர்நாணி உ
டன்போகாதாண்டிந்தெனிக்கப்பட்டு அவரைப்பெயிர்ப்படாற்று
த்தல் அன்பென்றென்னுக்கருத்தால், பிறப்பானபிப்பினுமென்றான்
நன்னுத்தகும்பெற்றியொன்றான். பெற்றியொன்பதனை விண்ணு
க்குறிப்பு முற்றாகவுரைப்பினுமமைபும். உன்னத்தகும் பெற்றிய
ொன்பதுஉம்பாடம். மெப்ப்பாடி-அது. பயன்-தலைமகன் உடன்
போக்குநேர்ந்தையுணர்ந்ததல். (உாடு)

துணிவொடுவினாவல்.

துணிவொடுவினாவென்பது- தலைமகனின்வுடையதலைமகள்
அவனின்வின்படியேதுணிந்துநின்று, இந்நீரினலாகவுடையகாதி
தேயிப்பொழுதுவர நம்மையுடன்கொண்டு போகைக்குக்காரண
மென்றோவெனக் தோழியையினுவாற்றிநல். அதற்குச்செய்யுள்.
நிழற்றலைநெறிநீரில்லைகானகமோரிசத்து *
மழற்றலைவெம்பாற்றென்பொன்றொருநிலையம்பலந்தான் *
சுழற்றலைவத்துக்கைப்போதுகன்கூப்பக்கல்லாதவாற்றான் *
குழற்றலைச்சொல்லிச்செல்லக்குறிப்பாகுநல்வகாற்றவர்க்கே. ()

கலம்பன்றுணிவொடு செலுகாநினைந்து
கலம்புனைகொம்பர் கலக்கமுற்றது.

(இ-ள்.) நிழலிடந்தீந்தவழி நீருடைத்தன்று, இருருந்நுழ
ண்டாகிய ஓரிகூப்பிடுங்காதி அழனுதிபோலுதுநிலையுடையவை
ப்பாரலையுடைத்தென்றுசொல்லுவர், தலைவம்பலத்தின்கண்ணு
னதுகழல்களைத் தந்தலைமேலவைத்துக் கையாடியபோதுகளைக்கூ
ப்பப் பாலாதவரைப்போல, இத்தன்மைத்தாகிய நெறிககண், குழ
லிடத்துச் சொற்போலுஞ்சொல்லையுடையாய், நவிகாற்றவர்க்கு
ச்செவலககுறிப்புண்டாகின்ற இஃதென்றோ! என்று.

நீரில்லையென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொல்லீரவாய் நெறியென
னுமெழுவாய்க்குப்பவனியையின. நெறிகண்ணிலையெனவிரி
ப்பினுமமைபும். நிழலிடந்தீயோடொக்குநெறி, அந்நெறிநீரு
டைத்தன்று, காண்கமெக்குமோரிகூப்பியும், அக்காணகம்அழற்ற
லைவெம்பாறையுமுடைத்து என்றுரைப்பினுமமையும். இப்பொரு
ட்குக் காண்கமோரிகத்துமென்பதற்கு நெறிநீரில்லையென்றாற்
குரைத்ததுணைக்க, மெப்ப்பாடி- அழகை. பயன்- ஆற்றாமநீன்
குதல். (உாசு)

போக்கறிவித்தல்.

போக்கறிவித்தலென்பது- இப்பொழுதுகவர்போனைக்குக்காரணமென்றோவென்று கேட்டதலைமகளுக்குநீங்கள் உடம்புமுயிரும்போல ஒருவனாயொருவரின் ரிபமையிராயினீர், இத்தன்மைத்தாகியபுதுவகாதலையிற்றுவைத்தும் அவற்கு ஒருமேதம் நினைதென்றஞ்சி யானவனைவாவுவிலக்குவேன், அவனுடவ்வாறு வருதலை யொழிந்து வரைவொழிநிற்பொன்முதலாகியவெல்லாவற்றையுநினைந்து முலைப்பரிசும்பெறினும் நாமர்நின்னைக்கொடார் சொல்லுமிடத்து இதுவன்றோ நீருஞ்சாரம்பாணைக்குக் காரணமென்றுதோழிதலைமகனதும்காகறிவிப்பாற்றிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

காயமுமாவியுநீங்கள் சிற்றம்பலவன்கயிலைச் *
சீய்ப்புமாவும்வெரிவா வென்பல்செறிநினைநீர்த் *
தேயமுமாயாவும்பெறினுங்கொடார்நமரின்னசெப்தித் *
ரோயமுநாடுமில்லாச்சாரம்போக்குத்துணிவித்தவே. (உளஎ)

பொருசுடர்வேலவன் போக்குத்துணிந்த மை
யரிவைக்கவ ளறிபவுரைத்த து.

(இ-ள்.) நீங்கள் உடம்புமுயிரும்போல ஒருவனாயொருவரின் ரிபமையாதவன் பையுடையீர், இத்தன்மைத்தாகியபுதுவகாதலையினை யாது, சிற்றம்பலத்தான்கைலையிற்சீயத்தையும் அவ்வாதகொடுவிலங்கையுஞ்சி யானவனைவாற்பாலையல்லையென்றுகூறுவேன். அவ்வாறுவருதலையொழிந்து வரைவுவேண்டின், நெருங்கியநிலைகளை யுடைய கடலாற்குழப்பட்ட இந்நிலத்தையும் பொன் முதலாகிய வெல்லாவற்றையும்கொறினும், நமர் நின்னைக்கொடார்கள். அதனான், நீரும்க்கள்வாழுமிடமுமில்லாத சாங்களைப்போதலத்துணிவித்தன சொல்லுமிடத்து இத்தன்மையனைவன்றோ! எ-று.

நீங்கள் காயமுமாவியும்போல வின் ரிபமையாமையின் அவற்கு ஒருமேதநினைதென்றஞ்சி அவன் வாவுவிலக்குவேனென்றாளாகவுரைப்பினுமமையும். துணிவித்ததென்பது பாடமாயின், துணிவித்தகளைச்செப்பினின்னவெனக்கூட்டியுரைக்க. அறிப- இன்னகாரணத்தானென்றறிப. மெப்பப்பாடு- பெருமிதம், பயன்- உடன்போக்குமாட்சிமைப்படுத்தல். (உளஎ)

நாணிழந்தவருந்தல்.

நாணிழந்தவருந்தலென்பது- உடன்சொண்டுபோகைக்குக்கார

ரணங்கேட்டலைமகள், ஒருநாளுமெண்ணெயிட்டுநீங்காது என்னுடையவளரிந்தபொலிவுடைதீதாங்கியநான் கற்பினெதிரிநிற்கமாட்டாது என்னெயிட்டுநீங்காத எண்ணக்கழிவதாக மகளிர் எழுபிறப்பின் கண்ணுக்குமுயிற்பிறவாதொழிகவெனத் தானதற்குப்பிரிவாற்றாமைபான் வருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மற்பாய் மிடைபோன்மகிழ்புலியுரென்னெயிம்வளரிந்த *
பொற்பார்நிருநாண் பொருப்பர்விருப்பபுகுந்துறந்த *
கற்பார்க்கியங்காலகலகிப்பறிதெறியக்கழி *
விற்பாற்பிறவற்கவேனெயர்வாழியெழுமைமுமே. (உாஅ)

கற்பநாணிணு முற்சிற்றந்தமையிற்
செனெறிசெல்ல வாணாதமுனிந்தது.

(இ-ள்.) வளத்தையுடையபாயும் விடையையுடையவன்விழும்புழியுழி என்னேயிற்றோன்றி என்னோடொக்கவளரிந்த பொலிவார்த்திருவையுடையநான், பொருப்பர்மேல் யான்வைத்தவிருப்பம் இடையேபுகுந்துதள்ள, நின்றநிலைநூல்து, கற்பாங்கியிறைந்தகடியகாற்றலைத்துப்பிடுக்கி (உயிர்த்தவாயைப்பறையெறிய, எண்ணக்கழிவதாக. இனிமகளிர் எழுபிறப்பின் கண்ணுக்குமுயிற்பிறவாதொழிக. எ-று.

நாண்கழிகவெனவியையும் வாழி-அசைநிலை. கற்பாங்கியங்காலென்பதூஉம்பாடம். முற்சிற்றந்தமையின் - முயலெண்ணெய்சிறந்தமையின். மல்லல்-மல்லெனக்கடைக்குறைந்துநின்றது. பெய்ப்பாடு-அது பயன்-உடன் போக்குவலித்தல். (உாஅ)

துணிவெடுத்ததுரைத்தல்.

துணிவெடுத்ததுரைத்தலென்பது-தலைமகளைக்கற்புவுழிநிறுத்திச்சென்று, நின்றுநோய்போதுமிடத்து நீசெல்லுங்கற்காரம். அவளதுசிறந்தக்கு நற்றளிரம்போலுமெனத் தோழி தலைமகனுக்கு அவருணியெடுத்தாக்கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கம்பஞ்சிவந்தசலந்தாணங்குத்துத்தறிவிலை *
நம்பஞ்சிவநகநற்றளிர்கற்குரமாருநம்பா *
வம்பஞ்சிவாவம்புகமிகநீண்டரிசிந்துகண்ணாள் *
செம்பஞ்சியின்மிகுக்கிற்பதைக்கும்மலர்ச்சேறடிக்கே. (உாஅ)

செல்வமாதர் செல்லத்துணிந்தமை
தொல்வரைநாடற்குத்தோழிசொல்லியது.

(இ-ன்.) நம்பா, அம்புகளஞ்சித்தாணியிற்புக்கொளிப்ப மிகநீ
ண்டு செவ்வரிசிறிபகண்ணையுடையாளுடைய செம்பஞ்சியின்
மிதிப்பினுறநிற்கும் மலர்போலுஞ்சிறிபவடிக்கு நீசெல்லுந்கல்
லையுடையனாம் நல்லதளிரம்போலும் இவளது துணியினிருந்தவா
ற்றான். எ-று. அச்சத்தாலவருநடுக்கத்தைவெகுண்ட சலந்தரன
தாசத்தைமுனிந்த தில்லையினம்பனது சிவநகரின் தற்றளிரொனக்
கூட்டிக.

சிவநகரென்பது ஒருநிருப்பதி. செம்பஞ்சியின் மிதிக்கிற்ப
தைக்கும்மலர்ச்சீரடியென்பன ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டுநின்ற
ன, ஓத'னையதிகாரப்புறண்டையாற்கெளக. அரிசிற்துகண்ணாது
எண்ணுமாறனுருபு தொகச்சொல்லாதவிடத்துத் தொக்குநின்ற
தெனினுமமைபும். அரிசிற்துகண்ணாள்மலர்ச்சீரடியென்றகூட்டி
வாருமுளர். தொல்வரை-பெரியவரை. மெய்ப்பாடி- அது. பயன்-
உடன்போக்குவற்புறுத்தல். (உரக)

குறியிடங்கூறல்.

குறியிடங்கூறவென்பது- துணியெயித்துரைத்ததோழி, தாழா
து இவ்விருட்காலத்துக் கொண்டுபோவாயாக யானவளைக்கொ
ண்டுவாராதின்றேன் நீமுன்புலந்தெதிர்ப்பட்ட அக்குறியிடத்து
வந்து தில்லெனத் தலைமகனுக்குக் குறியிடங் கூறுதிறல். அதற்
குச்செய்யுள்.

முன்னோன்மணிகண்டமொத்தவனம்பலந்தம்முடிதாழ்த் *
துன்னுதவரீவினைபோற்பாந்தோக்குமெனதுயிரோ *
யன்னாரும்பெறலாவியன்னாபருளாசையினாற் *
பொன்னார்மணிகிழ்ப்பூவிழபாம்பினைபொங்கிருளே. (உரம)

மன்னியவிருளித் துன்னியகுறியித்
கோங்கிவர்கொங்கைய நீக்குகொண்டென்றது.

(இ-ன்.) எனதுயிரொப்பொப்பானது அரியபெறுதலையுடையது
வினையொப்பாய், தினதருண்மேலுள்ளவாசையாற் பொன்போ
னும் திறைந்ததல்லமகிழின்பூவிழஅவைவிழுவின்றலோசையைநீ
செய்யுக்குறியாகவோர்ந்து பாம்பிவரும்புமிக்கவிருள் இக்காலத்
துக்கருமையாள்எல்லார்க்குமுன்னாபவனதமிழியிடற்றையொத்
து அவனதம்பலத்தைத் தம்முடிசுளைத்தாழ்த்து திண்பாதவாது
திவினைபோலக் கருமையோயிபாந்துமிக்கும். எ-று.

ஆவியன்னாபதருளென்னுரைப்பாருமுளர். மணிகிழ்ப்பூவிழ

வென்பதுபாடமாயிற் பூவிழவென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டி மணிமகிழென்னுமெழுவாயையமைத்தனவாகவுணர்க. இனித்தாழாதவிரட்டாலததுப்போகவேண்டுமென்றும் இரவுக்குறிக்கணவரும் அறையிருக்கணவந்து அக்குறியிடத்துநிஸ்வென்றுக்கடறினாம். துன்னியகுநி நீழுன்புலந்திவளையெதிர்ப்பட்டகுறியிடம் மெப்ப்பாடு-அது பயன்-குறியிடமுணர்ந்ததால்

அடியொடுவழிநிவனந்தவனுளம்வாடல்

அடியொடுவழிநிவனந்தவனுளம்வாடலென்பது-தோழிகுறியிடைநிறுத்திப்போகாநிற்ப,தலைமகன் அவ்விடத்தேநின்ற, அனிச்சப்பூப்போனும் அழகியவடிகள் அழங்கடம்போதுமென்றால் இதற்கென்னதுன்பம் வந்தெய்துங்கொல்லோவெனத் தலைமுகளடியொடு தாண்டெல்லாநிற்றவழிநிவனந்து,தன்னுள்ளம்வாடாநிற்பல். அகற்குச்செய்யுள்.

பனிச்சந்திரனொடுபரப்புவன்குறும்பரன்புலியு *
 ரனிச்சந்திரமொஞ்சீரடியாவவழல்பழுத்த *
 கனிச்சந்திரளன்னகற்கடம்போந்துகடக்குமென்ற *
 னீனிச்சந்தமேகலையாட்கென்கொலாம்புகுந்தெய்துவதே. ()

நெறியுறுகுழிபொடு நீங்கத்துணிந் த

உறுசுடர்வேலோ னுள்ளம்வாடிய னு.

(இ-ள்.) குறிச்சிசையுடையாகியோடு பரந்தபுணைபுடைய கங்கையைச்சூழும் பரணதுபுலியூரில் அனிச்சப்பூப்போனும் அழகியவடிகள், அன்னோ, தீப்பழுத்த பழந்தினது சிவந்தநிரள் போலுங்கற்றிரளையுடையாட்டை இங்குநின்றும் போந்துகடக்குமாயின், நிறக்கையுடைய மேகலையுடையாட்கு இனியென்றாரணமாகவந்தெய்துந்துன்பம் வேறென்! எ-று.

சூவ- இரங்கற்குறிப்பு. மெப்ப்பாடு - அழகை. பயன் - நெஞ்சொடுசாவுதல். (உரையு)

கொண்டுசென்றுய்த்தல்.

கொண்டுசென்றுய்த்தலென்பது-தலைமகன் குறியிடைநின்ற, அடியொடுவழிநிவனந்து,தன்னுள்ளம்வாடாநிற்ப,அந்நிலைமக்கண்,நின்றுள்ளத்துக்கருகியதனை இப்பொழுதுநினக்குத்தெய்வந் தாராநிவறது என்றோழியையுங்கொண்டுவந்தேன் டியிவளக்கை

தொள்ளெனத்தோழி தலைமகளைக் கொண்டுசென்று, அவனொரு கூட்டாநிதநல. அதற்குச் செட்டியன்.

வைவந்தவேலவாசுழ்வரத்தோவரும்வன்னுள்ளத் *
தெய்வந்தருமிருள்வகுமுழுதுஞ்செழுமிடற்றின் *
வைவந்தகோல் தலைவாழ்த்தார்மனத்தின்மூத்தநர்போன் *
மொய்வந்தபாவிநெளிபுத்தயிலுமிடமுதெயிலே. (உரையு.)

வண்டமர் சமுதிரைய *
கண்டுகொள் சென்ற ன்.

(இ-ள்.) வளவ் பயிட்டுற்றின் கட்டிமுண்டாகிய கோணத்திலு
கலைய வாய்த்தாதாருடைய மனம்போல உலகமுழுதும் இருள்
செய்யாநின்றது, அதிலுள்ளையவாழ்த்துவாருடைய மனம்போல
பெருமையுண்டாகியபொய்கைகள் கலக்கமுற்றுத்தெளியாநி
றன, இம்முதியோர் துயிலாநின்றது, அதனால், கூர்மையுண்டாகிய
வேலையுடையவனாபர்குழத்தேரின் கண்களும்வளவல்ல, நன்குள
ளத்துகருதிய னைத் தெய்வம் இப்பொழுத்தநின்ற முடியுடைய
ஸ்ரேஸ்திராபுய்கொணர்ந்தேயும், காண்பாடும். வ-று

வள்ளலென்பது ஈண்டுமுன்னிலைகளை வந்தவனைக்கொண்டு,
வள்ளலுள்ள மென்றுவந்திருக்காப்பிணமையுடைய குழி, மகதா
வருமென்றுபாடபோதி ஊர்காகுமுடிவா ஊர்வருமுடிவாய்
வருபினியொழியுமென்றுபாடுபாருமுளர் தெய்வப்பாடி. உடரு
மிதம் பபுன்-தலை மகளைத் தலைமகனுடன்பந்தல. (உரையு.)

ஒப்பிடுதது நாததல்.

ஒப்பிடுதது - தலைமகன் - கொண்டுசென்றுவந்து இருவ
ரையுடையவருஞ்செய்துநின்ற, மறைநிலைநாய் ஈழம் உடன்முழுதும்
வற்றிஈழம், இவளிடத்துநின்றருடிரயாந் பாதுகாப்பாயெனத்
தோழி தலைமகளைத் தலைமகனுக்கொம்புத்துவாயாநிதநல. அது
ற்குச்செட்டியன்.

பறந்திருந்தும்பரபதைப்பிப்பிடரும்புரங்காப்பச் *
சிறந்தெரியாடிதென்னிலையன்னமுறத்துச்சிலம்பா *
வறந்திருந்துன்னருளுமபிநிசாயினருமறையின் *
நிறந்திரிந்தாரிகலியுமுற்றும்வந்துபிசேசெணிலத்தே. (உரையு.)

தேம்பற் மகாநதைய *
போம்பிடுதது ன்.

(இ-ள்.) சிலம்பா, இருந்து உம்பரிடை விடாது நடுங்கப் பறந்து செல்லும் புறங்கள் கெடப் பொலிந்து கரிபான் விளைபாடு மலனது தெற்குக் கண்ணுண்டாகிய இல்லையைப் பொப்பாளிடத்து அநந்திருந்து கற்குக்காரணமாகிய உனகருளும் வேறுபடுமாயின், உவ்வகன்ற நிலத்து அரியமனறகளின் முறைமைபிறழக் கட்டி மெஞ்சாது வற்றும் எ-று.

அநந்திரிற் சென்பது பாடமாயின், அநந்திரிந்தருமறையில் நிறுக்கிந் தென மரறிபுறாக்க. அநந்திரிந்தாற போல நின்னருளுடைய தியாயி வன்னவொரு சொல் வருவித்துரைப்பினுமையும் அருகற்புலமனபடா உற்பாடம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயல் - ஒம்பரித்தல். (உரையர்)

வழிப்படுத்தினாத்தல்.

வழிப்படுத்தி நாத்தலென்பது - ஒம்பரித்துணாத்ததோழி, ஆயமுடையுமாயிற் றவாராமல் இவ்விடத்தே நிறுத்தி இவ்விடத்துள்ள அலையுமொருவாற்றா ளீக்கி யானும்வந்து துங்கணககாண்டேனா, நீயிருந் திருவொட்சென்று தும்பதியிடைச் சேர்வீராமியென்ன இருவரையும்வழிப்படுத்தினாத்தல். அதற் குச்செய்யுள்.

நன் டொல்லையாயமுமொளவையுநீ கவிவ்வுர்க்கெனவைநீர்த் தாண் டொல்லைகண்டிடக்கூரிதனும்மையம்மைப்பிடித்தின் னாண் டெல்லையின்பந்தந்தவன்சிற்றம்பலநிலவு டேசண்டெல்லையாநகர்வாய்ச்சென்றுசேர்கிறுத்தகவே. (உரையர்)

மதுறுகலியை வழிப்படுத்துப்

பதியயிற் பெயரும் பாங்கிபகர்ந்தது.

(இ-ள்) எம்மைவழிந்துபிடித்தாண்டு இன்று எல்லையநீக்கிய விசைபத்தைத்தந்தவனான சிற்றம்பலம் நிலைபெற்ற சேய்தகாங்கிய இல்லைய கிப பெரியறகரிடத்து நீர் பொலிவுதாசெ சென்று சேர்வீராமிய, ஆயமுடையுமாயிற் றவாராமல் இவ்விடத்தேநீங்கியி ஓளின்கண்ணுண்டாகிய அலையொருவாற்றா ளினையநீக்கி யானுணர்வதான து மமைவினாயக் காணக்கூறவதாக எ-று.

சேண்டெல்லையென்பதற்கு மதுறுமுதலாயினவற்றானுயர்ந்தகி ல்லைவயினுமமையம் ஒல்லைகண்டிடவன விகாரையகையால் வலவெழுத்துப்பெறுகதிருந்து. மெய்ப்பாடு - அழகை. பயல் - அச்சுநதவாத்தல். (உரையர்)

மெல்லக்கொண்டேகல்.

மெல்லக்கொண்டேகலென்பது- தோழியைவிட்டு உடன்கொண்டுபோகா நின்றதலைமகன் தின்னோடுசேறலான் இன்று இக்காபி திருந்தச்செய்யப்பட்டாற்போலக் குளிர்ச்சியையுடைத்தாயிருந்தது, இனி நில்சேறடிவருந்தாமற் பையச் செல்வாயாகவெனத் தன்னாயவெள்ளத்தோடும் விளையாடுமாறுபோலத்தலைமகளை மெல்லக்கொண்டுசெல்லா நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பேணத்திருத்தியசேறடிமெல்லச்செல்பேராவம் *
பூணத்திருத்தியபொங்கொளியோன்புலியூர்புரையு *
மாணத்திருத்தியவான்பதிசேருமிருமருங்குங் *
காணத்திருத்தியபோலுமு ஓளுமன் னுகாணங்களே. (உரையிடு)

பஞ்சிமெல்லடிப் பணைத்தோளி யை
வெஞ்சுரத்திடை மெலிவகற்றிய து.

(இ-ள்) பெரியவரவங்களைப்பூணும்வண்ணம் அவற்றின்நீதி தோழிலைநீக்கிய பெருகுமொளியையுடையவனதுபுலியூரையொக்குமாட்சிமைப்படக் குற்றங்கடிந்துசெய்யப்பட்டபெரியவர்கள் நாஞ்செல்லுநெறியி னிருபக்கமுமொன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கும்முழு னுளவாகியவர்கள் நாஞ்சென்றுகாணும் வண்ணத்திருந்தச்செய்யப்பட்டபேராலும். அதனால், யான்விருப்பும்வண்ணங் கையுனையப்பட்ட சிறியவடிவையுடையாய், பையச்செல்வாயாக. எ-து.

பேணத்திருத்தியசேறடியென்பது- சினைவாகிய தன் பொருட் சேற்றவடையுதித்துநின்றது. அவந்திருத்தியவென தியையும். வான்பதிசேருமென்பதற்குப் பதி நெறியைச்சேர்ந்திருக்குமென்றுகாப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடு- உவகை, பபுன்-தலைமகனை யயர்வகற்றுதல். (உரையிடு)

அடலெடுத்தாத்தல்.

அடலெடுத்தாத்தலென்பது - மெல்லக்கொண்டு செல்லாநின்றவன், சேய்த்தாகச்சிலவாவாக்கண்டு தலைமகளுக்குநிற்ப, தின்னையன்மராயின் அஞ்சுவேன் அல்லது நால்வகைத்தானையுந் திரண்டிவரினும் என்னையில் வடித்திலங்காநின்ற எவ்வெவ்வாய்க்கிறா போதான இவ்வையிவ்விடத்தே காண்பாயாகவென்று, அவளதச்சந்திரத்தன்னடலெடுத்தாத்தாயாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கொடித்தேர்மறவர்குழாம்வெங்கரிநிறாகூடினென்னை *
 வடித்தேரிலங்கெஃகின்வரபீக்ருதவாமஸ்னுமம்பலத்தோ *
 னடித்தோலரென்னவஞ்சவனின்னையொண்ணின்மன்னுங் *
 கடத்தேர்குழன்மங்கைகண்டடிதழிவின்டோய்கனவலாயே. ()

வரிசிலையவர் வருகுவொன ப்

புரிதருகுழலிக கருளவனுதாத்த னு.

(இ-ள்.) நிண்ணையன்மாராயின், நிலபெறுமம்பலத்தின்கண்ணு
 னுடைய அடிகளை யாராய்ந்துணராதாணப்போல அஞ்சுவேன்,
 அல்லது கொடியையுடையதேரும், வீரரதுதிரளுப், வெய்யகரிநி
 ரையும் அனைத்துத்திரண்டுவரினும் என்னைகையிலடிக்கப்பட்ட
 குவினங்காநின்றனஃகின்னதுவாபக்குஇறாபுகவமாட்டா, நிலபெற்
 றறறுதாற்றத்தை வண்டிகளாராய்ந்துவருங் குழலியுடையமங்கா
 ய், விண்ணினைத்தோயாநின்ற இப்பெரியவலையிடத்திபான்செய்
 வதனைக் காண்பாயாக. எ-று.

கூடினென்பதற்கு என்னைக்கிட்டினென்றுரைப்பினுமனையும்.
 அடித்தேர்பலரென்பதுபாடமாயின், என்னவென்பதனை உவமவு
 ருபாக்காது இவரையடித்தேர்பலரென்று பிறர்கருதவென்றுரை
 க்க. கண்டடி.ரென்பதுஉம்பாடம். மன்னுங்கடிபெல்பதற்கு வ
 ண்டெனவொருசொல் வருவித்துரைக்க. வரிசிலையவர்களுவொ
 ன-வரிசிலையவர்வாராநின்றார் இவரையாவொன மெய்ப்பாடி - பெ
 ருமிதம். பயன்-தன்வலிபுணர்த்தியாற்றுவித்தல்.

இடைச்சுரத்து அவடமொதிர்படைதொடரிந்நுநிப்பவழிவரு
 வார் விலக்கி வலாவித்துக்கொடுப்ப. என்னை “இடைச்சுர மருங்கி
 னவடமொய்திக்- சடைக்கொண்டு பெயர்த்தலிற் கலக்கொ ராய்
 திக்-கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை புளப்பட-வப்பாற்பட்டவொ
 ருநிறத் தானும்,என்றார் தொல்காப்பியனார். (உரமன்)

அயர்வகற்றல்.

அயர்வகற்றலென்பது-அடலெடுத்தாத்து அச்சுநீர்த்துக்
 கொண்டு போகாநின்றவன், இதுதுன்பக்கடறு கடந்துசென்று
 இப்பொழுதே நாயின்பப்பதிகாணப்புகாநின்றேம், இனிநாக்
 கொருகுறையிலையெனத் தலைமகளதுவழிவருத்தந்திரக் கூறுநி
 ற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

முன்னேருண்முன்னுமுன்னுவினையின்முனகர்துணை *
 மின்னாக்கடநிதிப்போழ்தேகடந்தின்னுகாணிஞ்சென்று *

பொன்னூரணிமணிமாளிகைத்தென்புலியூர்ப்புகழ்வார்
தென்னுலவையுடையானடமாடுசிறம்பலமே. (உரையுள்)

இன்னல்வெங்கடத் தெறிவேல வ

னன்னமன்னவளயர்வகற்றிய னு.

(இ-ள்) எல்லார்க்கும் முன்னுயவனதருளை முற்பிழப்பின்கண் ணுநிற்பாத தீவினையையுடைய நீசர்சேருந் துன்பத்தைச் செய் யுட்பாலை நிலமிதின யிப்பொழுதேகடந்த, பொன்னிறைந்தவ டுலையுடையமணியால்விளங்கும் மாளிகைகளையுடைய தென்புலி யூர்க்கடபுகழ்ந்துரைப்பார் தென்னையென்றுபுகழ என்னையு டையான் திற்கூத்தாடுஞ்சிறம்பலத்தை இன்றுசென்றுகாண் பேட்டிதுவண்டே நமக்குவருகின்றவின்பம்! எ-று.

தென்புலியூர்க்கிறம்பலமெனவியையும். உடையாரென்பது பாடமாயிடு, அதனைமனையென்றுபுகழ் பொருசிறப்புகடையாரெ ன்றுரைப்பினுமையும் மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-தலைம சேர்பயர்வகற்றுதல். அலங்காரம்-கூற்றிடத் திருபொருட்கண்வந் தவுபர்சுகிவெற்றுமை. (உரையுள்)

நெறிவிலக்கித்கூறல்.

நெறிவிலக்கித்கூறலென்பது - அபர்வகற்றிக்கொண்டுசெல்லா நின்றதலை, கண்ணினிச்செல்லு நெறிக்கண் நன்மக்களிடலை நீதனியை இவளவாடினான் பொழுதுஞ்சென்றது ஈண்டுத்தங்கப் பேர வாயாகவென, அவ்விடத்துள்ளமோர் வழியிலக்கித்கூறுநின்றல். அ தறமுச்செய்யுள்

விடலையற்றாரிலவெம்முனைவேடந்தமியைமென்பு *

மடலையுற்றார்முழுவவாடினன்னமன் னுகின்றம்பலவர்க் *

கடலையுற்றாரினெறிப்பொழிந்தாங்கருகல் சுருக்கிக் *

கடலையுற்றான்கடப்பாரிலலையின்றிக்கபுஞ்சுரமே. (உரையுள்)

சுரத்திடக்கண்டவர் சுடர்க்குணமுமாதொ டு

சுரத்தணிவிலலையித் தங்குகென்ற னு.

(இ-ள்) விடலாய், இனிச்செல்லுநெறிக்கண் நன்மக்களிடலை, உ ள்ளார் வெய்யமுனையிடத்துவேடனோ, நீதனியை, மெல்லியபூவி னிதழைப்பொருந்தி நிறைந்தகுழலையுடையாள் வழிவந்தவருத்த ததால்வாடினான், நிலைபெற்றசிறம்பலத்தைபுகடையவர்க்காடபு ித்தம்மையைப் பொருந்தினவர்களுல்லாணாட்போலவிடிக்கமொ ழிந்து அவ்விடத்து அருக்கின்றன்கடிகளேச்சுருக்கிக் கடலையெ

ன்றுற்றான், இக்கடியசுரத்தையிப்பொழுது கடப்பாருமில்லை, அதனாலின்றுதென்ருவாபாக. எ-று.

வேடொச்சாராததன்மக்கள் இவர்க்கணிபாரதலின், அவனா உற்றுள்ளார். வேடரிவற்றாரில்லைபென்று நன்றிசெய்யாரொன்பதுபயப்பவரைப்பினுமமையும். மடலென்று - தாழப்பூமடலைபென்பாருமுளர். சிற்றம்பலவர்க்கெண்ணுநான்கனுருபுபகைப்பொருட்கனவந்தது. அருக்கன்பெருக்கியென்றும் பெருகியென்றும் பாடமாயின், கெடுதலை மங்கலமாபிற்கூறிற்றென்க. (1)

கண்டவர்மகிழ்தல்.

கண்டவர்மகிழ்தலென்பது-நெறிவிலக்குற்று வழிவருத்தந்தீர்ந்து ஒருவனாயொருவர்காணலுற்று இன்புற்றுச்செல்லாநின்றஇருபுறையுங்கண்டு, இவர்கள் செயலிருந்தவாற்றான் இப்பெருஞ்சாரஞ்செல்வகன்றுபோலும், அதுகிடக்க இதுகாணிப்புறவுடைத்தாவமேதா நாடகசுவையுடைத்தா யிருந்ததென எதிர்வருவார் இன்புற்றுநகர்ந்துகூறுநின்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

அடபனை எட்டுசொல்லிடுங்கெல்லுமாடவலைவன்றன் *
பின்புறா தோளிலருமிப்பெருஞ்சுரஞ்செல்வதன்று *
பொன்பனைகண்ணிறையுறைதில்லைப்பொலிமலர்மே *
என்பனைத்தன்னைவருவண்ணளிபோன்றொளிர்நாடகமே(உரையின்)

மேலுடமுற கடத்து

கண்டவருரைத்த

து.

(1-ள்.) சிறப்புறமும் அசைதடையுங்காண்டற்கு அன்பானனைத்துவழிபெச்சொல்லையுடையானதுபின்னே ஆடவனொருகாற்செல்லாநின்றான், முன்செல்லநாணிப்புறக்கொடையும்வலிசெல்லங்ங்காண அவனதுபின்னே வேய்போலுந்தோள்களையுடையாள் நெயும்பொழுது செல்லாநின்றான், இருந்தவாற்றான் இவரது செயலிப்பெரியசுரத்தைச்செல்கையன்று, பொன்பொருவழிவுகொண்டிப்பெருத்தாற்போலு மிறையுறைதென்றதில்லைவரைப்பின் தல்லபனைபிற்பொலிந்தமலரிடத்துக் குளிர்ந்த நறவையுண்டவன்மிகனைபொத்து இன்பக்களியுண்மயங்கிவிளக்குவதொருநாடகம் எ-று.

பெருஞ்சுரஞ்செல்வதன்றென்பதற்குப் பெருஞ் சுரந்தொலைவதன்றெனினுமமையும். பொன்பனைத்தாற்போலு மிறையென்பாருமுளர். கண்டார்க்கின்பஞ்செய்தலின், நாடகமென்றார். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு-அழுக்கையன்-நெறிவிலக்குதல்.

திருக்கோவைபார்.

வழிவிவராயாடல்.

வழிவிவராயாடலென்பது - கண்டவரீமகிழ்ச்சி கொண்டு செல்லா நின்றவன், நெறிசெல் வருத்தத்தினெகிழ்ந்த மேனியையுடைய நினைக்கண்டு கண்டி கண்டகடம்மாற்கொள்ளும்பயன்கொண்டனம், இனிச்சிந்திருந்து இக்கமிக்நகானகத் தன்னெண்ணுமளவுஞ் செவிநிறைய நினைமொழிபருக வருவாயாகவெனத் தலைமகளுடன் விவராயாடாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கண்டகடம்மாற்பயன்கொண்டனங்கண்டிநிகாரிகைநின் *
பண்டகடமென்மொழியாரப்பருகவருகவிண்ணே *
விண்டகடநாயகன் நிலையின் மெல்லியல்பங்கமனந்தோன் *
நண்டகடம்பைத்தடம்போற்கமிக்நகானகத்தன்னென்னவே. (உஉஉ)
வன்றழற்கடத்து வடிவேலண்ணல்
மின்றங்கிடையொடு விவராயாடிபது.

(இ-ள்.) நெறிசெல்வருத்தத்தினெகிழ்ந்தமேனியையாகிய நின்னைக்கண்டு, கண்டகடம்மாற்கொள்ளும்பயன்கொண்டனம். காரிகைநீர்மைபாய், இனிச்சிந்திருந்து நின்னாபண்ணினதுமுறைமையையுடைய மெல்லியமொழியைச் செவிநிறையப்பருகுவான் இவ்விடத்துவருவாயாக, விண்ணுலகங்கடம்முடையதலைவன், தில்லைக்கண்ணாகிய மெல்லியல்கூற்றையுடையான், எம்முடையவிறைவன், அவனதுகுளிர்ந்தகடம்பையிற்பொய்கைபோலக் கடியகான் கங்குளிருமளவும். எ-று.

தன்னென்னவிண்ணெவருகவெனவினையுந். கடம்பைபென்பது ஒருநிறுப்பதி. கடம்பைத்தடம்போற்கமிக்நகானகக் குளிரும்வண்ணம் நின்மொழியைப்பருகவென்று கூட்டினுமமைபும். மெய்ப்பாடு-உவமை. பயன்-மகிழ்தல். (உஉஉ)

நகரணிமைகூறல்.

நகரணிமைகூறலென்பது-இருவருந்தம்முளிற்புற்றுச்செல்லா நின்றமைஎன்க, இனிச்சிந்திருநெறிசென்று அக்குன்றத்தைக்கடந்தால் அம்பதியாகிய நகரீவிளக்கித்தோன்றாநிற்கும் அத்துணையுங்கடிதுசெல்லிராதினென எதிரீவருவாரீ அவர்நகரணிமை கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மின்றங்கிடையொடுநீவியன்நிலைச்சிற்றம்பலவர் *
குன்றங்கடந்துசென்றானின்நோன்றுக்குருஉக்கமலந் *

தூசுநங்கிடங்குந் துறை துறைவள்ளை வெள்ளை நகையாச் *
சென்றக்கடைதடமும்புடைசூழ்தருசேணைகோ. (உஉஉ)

வண்டமர் சூழலியொரு

டு

கண்டவ ருரைத்த

து

(இ-ள்.) மின்போலுமிடையையுடையாளோடு நியகன்றதில்லை
யிழ்ச்சிற்றம்பலத்தைபுடையவரது குன்றத்தைக்கடந்து அட்பாற்
சிறிதுதெறியைச்சென்றால், நிறத்தையுடையதாமரைப்பூநெருங்கி
ய அழகியகிடங்கும் வள்ளைப்பாடலைப்பாரிம் வெள்ள முறையை
புடையமகளிரீ துறைதொறுந் துறைதொறுஞ்சென்று உவ்விடத்
தூச்சேரும்பொய்கைகளும் பகீர்த்துச்சூழ்ந்த அததில்லையாகிய
வயர்ந்த நகர் இடையறாதுதோன்றும், அத்துணையுங்கூறுசெல்
வாயாக ஈ-று

சூழலியொரு கண்டவர்-சூழலியொருதலைமகளை கண்டவர். மெ
ய்ப்பாடு-பெருமிதம் பயன் இடமணிததென்றல். (உஉஉ)

நகர் காட்டல்.

நகர்காட்டலென்பது- நகரணிவுமக மக்கேட்டு இன்பறக்கொ
ண்ட செல்லாநின்றுதலைமகன், அன்னத்துன்னிப் பிறையணிந்து சூ
லத்தையுடையதாழிய மாளிகையேற் கொடிதூடங்கடதில தோன்
ருநின்ற அப்பெரியநகர்காண் நம்முடையநகராவதெனத் தலைம
களுக்கும் தன்னுடையநகர் காட்டாநின்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

மின்போல் கொடிதெறிவான்காடலுட்டினாவிரிப்பப் *

பொன்போல்புரிசைவடவகைகாட்டப் பொலிபுழியூர் *

மன்போற்பிறையணிமாளிகைசூலத்தவாய்மடவாய் *

நின்போனடையன்னத்துன்னி முன்றோன்றந லீனாகோ. ()

கொடுங்கடங்கடந்த சூழமுமகமாதர்க்குத்

தடங்கிடங்குசூழ் கண்ணகர்காட்டிய து.

(இ-ள்.) நினைடைபோலு நகடையையுடைய அன்னக்கடுன்னி
மன்னைப்போலப்பிறையையணிந்தமாளிகைகள் அண்ணப்போ
லச் சூலக்கவையாய் முன்றோன்றுகின்ற தலைபெரியநகர், மடவாய்
ஒளியானும் தூடக்கத்தானும் மின்னப்போக்குங்கொடிகள் பெரி
யவானமகையகடலுட்டினாய்ப்பாரப்பப் பொன்னையிவற்றபரி
*கசமேருவைக்காட்டப் பொலிபுழியூர்காண், தொழுவாயாக-ஈ-று.

போலென்பது-அசைநிலை. நிறத்தாற்பொய் போலும் புரிசை
யென்பாருமுள்ள சூலத்தவாயென்னுஞ்சினையிணையெச்சம்முன்

நேர்மையென்னுமதல்வினை யோடுமுடிந்தது. அன்னியென இடத்திற் பிற்பொருளின்வினை இடத்தின்மேலேறிநின்றது. (உஉஉ)

பதிபரிசுரைத்தல்.

பதிபரிசுரைத்தலென்பது- நகரிகாட்டிக்குக் கொண்டு சென்று அந் நகரிடைப்புகுது உவ்விடத்துள்ளுள் ன்றுகள், வானிகள், பொழில் கள், மாளிகைகள், செய்யப்பதி, இவையெல்லாந்தனித தனிகாட்டி, இதுகாண் நம்பனயாவ தெனத் தலைமசுஞ்சுத் தலைமகன் பதிபரிசு காட்டாநிற்றல் அதற்குச் செய்துள்.

செய்குன்று ஸையிடைசீரம் ரீவாவிகும்பியங்கி *
 நெகிழ் மதிங்கெனப்பாறும்பொழிலவைஞாங்கொக்கும் *
 பொய்குன்றவேதியோதிடமுந்திடமிந்திடமு *
 மெய்குன்றவாரிசிலையம்பலவங்கிடமுந்திழையே. (உஉஉ)

சுரோணியசீர நகரீ கண்டுசென்றடைந் து
 பண்ணிவர் மொழிகுப் பதிபரிசுரைத்தது.

(இ-ள்.) உவை செய்குன்றுகள், இவை நல்லமலையுடையவானி கள், அவை எசும்பிசு கணியங்குதலான்வருந்துந் தங்கள் அயர்வுயி ரீக்குமபொழிலகள், உவ்விடம் மிசையெங்குமுலகத்திறமொய்மு தல கிபகுன்றந்கிட மன நயவார்மறைசொலுமிடம், ஏந்திழாய், இவ்விடமும் எய்தற்குக் கருவியாகிய குன்றமாகிய நிண்டவிலை யுடைய அம்பலவந்திருப்பிடம், இத்தன்மைத்தவ்வா.எ-று.

இவையென்பது-தன் முன்னுள்ளவற்றை. உவையென்பது-மு ன்னி நறவாநிற்சிநிது சேயவற்றை. அவையென்பது- அவற்றினு ஞ்சேயவற்றை முன்சொல்லப்பட்டவையென்றி இன்னையுங் கூறுகின்ற அனற்பதுகருதலாகினீ, இந்நிடமுமென்னு மும்மை இறந்தது தழீறியவெசவும்மை உந்திடம் இந்நிடமெனச் சட் டுதுதிநிந்துநின்றன பண்ணிவர்மெ மு-பண்போலுமொழி. இ ஸையிரண்டற்கும் மெட்ப்பாமி-பெருமிதம். பயன் - இடங்காட் டிதல். (உஉஉ)

செவிலிதேடல்.

செவிலிதேடலென்பது- இருவரையும்வழிப்படுத்திவந்து பிரி வாற்றாதுகவலாநின்றதோழியை, எம்பின்னை பெய்குற்றது நீகவ ளாநின்றாய் இதற்குக்காரணமென்னோவென்று வினாவிச்செவிலி தலைமசுனத்தேடாநிற்றல். அதற்குச்செய்துள்

மயிலெனப்பேர்ந்திளவல்லியினொல்கிமென்மாண்விழித்துக் *
 ஞாயிலெனப்பேசுமெங்குட்டென்குற்றதென்னெஞ்சுகத்தே *
 மயிலெனப்பேர்ந்தறியாதவன்தில்லைப்பல்பூக்காழலா *
 மயிலெனப்பேருங்கண்ணையென்கொலாமின்றயுரிசிறதே. (

கவலையுற்ற காதற் றோழியை
செவிலியுற்றுத் தெரிந்துவிடுப

(இ-ள்.) மயில்போலப்படைபெயர்ந்து இளையகொடிபோல
தூடங்கி மெல்லியமான் போலப் பித்துகருமி ஸ்போலச் சொல்லு
ம் எமதுபிள்ளை யாண்டையது? என நெஞ் சிங்கண்ணை தனக்கு
ப்பயிற்சியென்றுபலர் சொல்லுவண்ணை என் நெஞ்சினின்று நீ
நீகிபறிபாதவனது திரவையிற வகாகிய பூகூனையுடைய சூழலையு
டையாய், வேலபோலப் பிறநூங்கண்ணையுடையாய், நீயின்றவரு
ந்துகின்றதென்னே! எறு.

எங்குற்றதென்பது ஓ நசொல் எண்ணெஞ்சகத்தே பயிலென
 ப்பேர்ந்தறியாகவென்னபதற் கு என்னெஞ் சிங்கண்ணேநீப்பயில்
 வேண்டிமென்றொருகாலயாங்கூறப் பின்னிங்கிப்பதியாதவென்ன
 றுணாப்பினுமமையும் சண்ணிக் கென்பதுபாடமாயின், அவள்கா
 ணமாக்கப்போலும் இவளவருந்துகின்றதென்று உய்த்துணர்ந்
 து அவுட்குநீ வருநீதுகின்றதென மெனவினாவிற்றாகவுணாக்க.
 மெய்ப்பாடி-மருட்கை பயன்-சுலமகட்குற்றதுணாதல். (உஉச)

அறத்தொடுநிற்றல்.

அறத்தொழுத்திற்வென்பது- தேடாநின்றசெவிலிக்கு, நீபேர
ய்வினையாடச்சொல்ல யாங்களிப்போய்த தெய்வக் குன்றிடத்தே
யெல்லாருமொருங் கு ளீனையாடாநின்றேமாக அவ்விடத்தொரு
பெரியோன் உழியேதார்கூடிப்போயினான் அதனைக்கண்மிநின்ம
கள் இததாராயென்பாவைகஞ்ச்தாருமென்றான், அவனும் வேண்
டியதுமறகுதுகொயிட்பாருவிற்பிதிதொன்றுசிற்தியாதுகொயி
த்து நீக்கினான். அன்றறியாப்பருவத்து நிச்சிந்தனை “உற்றார்க்
குரியர் பொற்றொடி மகளிர், கொண்டார்க் குரியர் கொய்த்தார்,
என்பதனையின் மட்கொண்டாள்போலும். யாணித்துணையுயறிவே
னென்று உடன்போக்குத்தோன்றக்கூறி, தோழி அறத்தொழிநிஸ்
லாதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆளரிக்கும்மரிதாய்த் துல்லபாவருக்கும்மெனிதாய்
 ஞானரிச் சூனிற்பாசைவருமெனித்தழறிசுழ்வேநீ

கோளரிக்கண்நீரிகரன்னொரொளவர்தொளஉமலரித்தார் *
கோளரிக்கண்ணிகொண்டாள்வண்டலாயத்தெம்வாணுந்வே(௨௨௫)

சுடர்சூழம்பாங்கி படைத்துமொழிகளவியிற்
சிறப்புடைச்செவிலிக் கறச்சொடுநிறை அ.

(இள்) ஆட்செய்தல் அரிக்குமரிதாய் அவ்வாட்செய்தல் தில்லைக்கென லாரிக்குவொளிநாந்தாணையனடயவரது இம்மலையிடத்துத் தழுவின்னரிதும் வேலையுடைய கோள்வல் அரி மலிந்து மறுதலையொலவரொருவரது நிறச்சையுடையமலரானிடம் தாரைவாள்பொறுஞ்செவ்வரிபரந்த கண்ணையுடையளாகிய எம்முடையவரானுதல் வண்டலைச் செய்து வாயகதி எகண்ணைதன்பாவைக்கென்று அமரிந்துகொண்டாள். இதுகூண்புறநிலை எழு.

ஆளரி ஒரொரு நாசுகூர் லாசு பாலெடுனுமளமபம் கேளரிக்கொளரிக்கொன்பகராகக் கோளரிக்கொப்பா ய அதன்மை உரொணினுமளமபம் இசைநின்னகண்வண்டலாயத்தெம்மலிகிகரண்டாளெனலியையுத் தாளரிக்கண்நிலைநாந்தாணையனடயவரது இம்மலையிடத்துத் தழுவின்னரிதும் வேலையுடையமலரானிடம் தாரைவாள்பொறுஞ்செவ்வரிபரந்த கண்ணையுடையளாகிய எம்முடையவரானுதல் வண்டலைச் செய்து வாயகதி எகண்ணைதன்பாவைக்கென்று அமரிந்துகொண்டாள். இதுகூண்புறநிலை எழு.

சற்புநிலைபாதிநிலை.

சற்புநிலைக்கிரங்கெனப்பது-சேழிபுறத்தொடுநிற்பக் கேட்ட செவிலி இஃகமராயினும் இவன்பருவம் நுகர்தலான அதுகிடக்க, இனிபவருகருதன்மையாவது அதுவையுடையவையுடையபிரிதி லையெனத் சற்புநிலைக்கிரங்காநிற்றல் அது நுகர்தலான

வழித்தான்வகிரமலர்கண்ணிக்குத்தக்கின்றுதல் மூன்று *
கெழித்தான்வகெடலிடுறல் லோர்நிலைப்புல் மலர்கேழ்க்கிர *
மழித்தான்வகெடத்தன்மருங்கு மூங்கித்தழிது மெய்வுற *
தெழித்தான்வகெடத்தன்மருங்கு மூங்கித்தழிது மெய்வுற *
தெழித்தான்வகெடத்தன்மருங்கு மூங்கித்தழிது மெய்வுற *
தெழித்தான்வகெடத்தன்மருங்கு மூங்கித்தழிது மெய்வுற *

விற்புறாறுதலி சற்புநிலைகேட்டு

கோடாபுள்ள நீடாயமுடைய

(இ-ள்.) அறமேவாயினும் வழித்தான்வகிரப்பட்ட மலர்ந்தகண்ணையுடையாட்கு இம்முதுக்குறைவுதகாது. மலர்ந்தகண்ணையுடையாட்கு இம்முதுக்குறைவுதகாது. மலர்ந்தகண்ணையுடையாட்கு இம்முதுக்குறைவுதகாது. மலர்ந்தகண்ணையுடையாட்கு இம்முதுக்குறைவுதகாது.

அடிநினைந்திரங்கல்.

அடிநினைந்திரங்கலென்பது- நிலைமைநினைந்துகவலாநின்றசெவிலி, அணிச்சப்பூமென்மிதிப்பினும் ஆற்றாதுபதைத்துப்பொங்காநின்றவடிகள் இன்று செறிந்தபரலையுடைய காட்டின்கட்பாவி பவரென்னோவென அவளடிநினைந்திரங்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தாமேதமக்கொப்பமுமற்றில்லவர்தில்லைத்தண்ணிச்சப் *
பூமென்மிதிக்கிற்பதைத்தடிபொக்குறங்காய்மயிரியுந் *
தீமேலயிலபோற்செறிபரற்காணிற்சிலம்படிபா *
பாமேதடக்கவருவினையென்பெற்றவம்மனைககே. (உஉஅ)

வெஞ்சரமும்மவள் பஞ்சிமெல்லடியுஞ்
செவிநினைந்து கவலையுற்றது.

(இ-ள்.) தாமேதமக்கொப்பமாக வேறொராப்பில்லாதவரது தில்லைபற்றினிர் தவணிச்சப்பூவின்கீழ்மிதிப்பினும் தடுக்கித் தவனடிகள் பணயி கொப்புட்கொள்ளும் நங்காய், எரியாநின்றதீயின்மேற்புத்த வேலபோலச் செறிந்தபரலையுடைய காட்டின்கட்கிலையையுடைய அவ்வடியைப்பாவி அரிபணிநையையுடையேன் பெற்ற அன்னைக்கு இன்றுதடக்கவியலுமோ! ஆண்டென்செய்கின்றாள்! எ-து.

செறிவு - ஒத்தபண்பன்று. நிலத்தைச்செறிந்தபரலெனினும் மையும் அயிலபோல்செறிபரலென்பதுபாடமாயின், அயிலபோலுஞ்செறிபரலென்றுணர்க்க. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு- அழுக்க. பயன்-ஆற்றாமையுற்றதல். (உஉஅ)

நற்றாய்க்குணாத்தல்.

நற்றாய்க்குணாத்தலென்பது- அடிநினைந்திரங்காநின்றசெவிலி, கற்புமுகிரீவுதோன்றதின்று என்னை யிடைவிடாமற்றேடியழாநின்றபேதையறிவு இன்றென்னைத்தேய்விபா நின்றதென்று அவன் உடன்போனமை ஆற்றாது நற்றாய்க்குக் கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சமுவினையிறைசொரிற்றமியமென்றேதளர்வுந் *
தமுவினைசெய்யுறையாவஞ்சொற்பேதையறிவுவிண்ணோர் *
குமுவினையுப்பறஞ்சுண்டம்பலத்துக்குனிக்கும்பிரான் *
செமுவினதாள் பணிபார்பிணியா லுற்றுத்தேய்வித்ததே. (உஉஆ)

உ ட ன் போ க் கு.

முதிர்முலைமடந்தைக்கு முன்னிபதறிப

திசும் மனைக்கிழைக்கஞ்சு செவிலி செப்பிய

(இ-ள்.) தன்னைத்தழுவின என்னைகிழிதுசோருமாயின், நூந்த மியமென்றேகருதி நிறந்து உள்ளந்தளர்ந்து அழுந்தொழிவை செய்பும் அழகிபொல்லையுடைய பேதைமகநிவு விண்ணோ னு திரள் பிழைக்கத் தானஞ்சையுண்டி அப்பலத்தினின்றாகுடாபி னைவனுடைய வளவியகாஞ்சோப் பணிபுதார்பிணிப்பாழும் பி ணியாண்மிக்கு என்னைக்குறைவித்தது எ-று

உய்யறஞ்சண்டென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு உய்வித்து என்னும்பொருளவாய், அழுவினயெனனு மிரண்டாவதற்குமுடியாயின அறிவைக்கருத்தாகாகவு மபிணியைக்கரு விபாகவுங்கொள்க. முன்னிபது-வந்தது. மெய்ப்பாழும்பயனும் - அவை. (உஉ௯)

நற்றாய்வருந்தல்.

நற்றாய்வருந்தலென்பது-உடம்போனமைகேட்டு உண்டிமிக் வோம்தின்று, ஓதோதிலன்பின்னே தன்மோழியைவிட்டு, என்னை ய முன்னேறுதது, சோராதாரமுள்ளே ஊர் அலர்நூற்ற அருந் தாரம்போயிடுள், இனி யாவென்கவனமாற்றுவெனென நற்றாய் பி ரிவாற்றாதுவருந்தாநிறைவு அகற்றுகெய்திள்.

பாழியன்மென்மொழிவன் மனப்பொருதெயோதிலகிழிள் *
 நோழியைநீத்தென்னைமுள்ளே நூறுநூறு நூகண்முன்னே *
 வாழியியமுதூர்மதுகச சென்றாளன்று மால்வனகிழ *
 வாழிதந்தானம்பலம்பணியாழினருஞ்சாமே. (உஉ௮)

கோடாய்கூற

நீடாய்வாடியது.

(இ-ள்.) யாதோசையினியல்புமொழும் இயல்பையுடையமென் லியமொழியையும் வலியமனத்தைமுமுடையபேதை ஒருநொது மலன்பின்னே தன்னோழியைவிட்டு, என்னைமுற்காலத்தே நீக்கி, இம்முதூரிலுள்ளார் அலரொழிதுக்கலக்கச் சோரதாரமுள்ளே, திருமால்வனக்குதலான் அன்றாழியைக்கொடுத்தவனது அம்பலத் தைப்பணியாதாரப்போல அரியசுரத்தைச்சென்றாள். இனிவெ ன்கவனமாற்றுகேன்! எ-று.

இத்செறிக்கப்பட்டபின்னர் பாராமுகத்தொன்பதனை உடண் போனபின்னருணர்ந்தாளாகியின், என்னைமுன்னே நூற்றென்றா ள். வாழி-அசைநிலை. மெய்ப்பாழும் பயனும்-அவை. (உ௨௯)

கிளிமொழிக்கிரங்கல்.

கிளிமொழிக்கிரங்கலென்பது-பிரிவாற்றாதுவருந்தாநின்றவன், அவன்போனபோக்கன்றி, இக்கிள்ளை என்னெஞ்சையிராநின்ற தென்தன்ருய்செல்வுணர்ந்து வருந்தாநின்ற கிளியினது மொழிகேட்டாங்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கொண்ணுனைவேலம்பலவற்றொழாரிற்றுன்றற்கொடியோ *
 என்னெஞ்சென்றனென்னெஞ்செருமெனவயரா *
 வெண்ணைபோயினளியாண்டையென்னெப்பருந்தடுமென் *
 நென்னைபோக்கன்றிக்கிள்ளையென்னுள்ளத்தையிரவன்றதே. (1)

மெய்த்தகைமாதாது வெஞ்சுராஞ்செல்ல த
 தத்தையைநோக்கித் தாய்புலம்பிய அது.

(இ-ள்) கொற்றொழிலமைந்த னுனையபுடைத்தாகிய குலவே லையுடைய அம்பலவனை வணங்காதாடைப்போல, கொடியான் மலை நெறியையெவ்வண்ணஞ்சென்றான் ஆண்டெவ்வண்ணந்தங்குமெ ன்றியான்கூற, தன்ருய்செல்வுணர்ந்துமயங்கி என்னுடைய அன் னைபோயினாள் அவளெவ்விடத்தாள் இனிவெண்ணெப்பருந்துகொ ள்லுமென்றுசொல்லி, என்னுடையவண்ணைபோக்கொழிய அவன் கிளியென்னெஞ்சையிராநின்றது. எ-று

என்னெஞ்சென்றனன் என்னெஞ்செருமென்று நினைந்தய ராவெனக் கிளிமேலேறவுடைப்பினுமையையும் என்னெனைபோக் கன்று நரிசின்றிக்கிள்ளையென மறுத்துடைப்பினுமையையும். மெ ய்த்தகை-மெய்யாகியகற்பு, புனையாவழகுமாம். மெய்ப்பாடும் ப லஹம்-அவை. (உகக)

சுடரோடிரத்தல்.

சுடரோடிரத்தலென்பது- கிளிமொழிகேட்டாங்காநின்றவன், பெற்றவென்னோடு தன்கிளியிருந்துவருந்த இதனையுந்துறந்து அறிவுமுதிர்ந்து, அழற்கடஞ்சென்றமுதத்தை நின்கிளிகளா ன்வாட்டாது தாமரைமலர்போல மலர்த்துவாயாகவெனச் சுட ரோடிரந்துகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பெற்றேனெடுங்கிள்ளைவாடமுதுக்குறைபெற்றிமிக்கு *
 நற்றென்மொழியழற்காண்டந்தாண்முதநானதுகப் *
 பெற்றேன்பிறவிபெருமற்செய்தோன்றில்லைத்தேன்பிறங்கு *
 மற்றேன்மலரின்மலர்த்திரற்றேன்சுடர்வானவனே. (உகஉ)

வெஞ்சுரத்தணிக் கெனச் செஞ்சுடாவற்கு
வேய மர்தொளி தாயர்பாரப து.

(இ-ள்) சுடாகிபவானவனே, பெற்றவென்னோடு நீதன்கிளியிடு
ந்துவருந்த இதனையுந் துறந்து அறிவுமுதிர்ந்தனியல் புமிக்கு நக்
லீத ஈமோலு மொழிநாயபுடையாள் அழலையடைய காட்டின்
ணடங்கவள துமுதத்தை நின்வெங்கிளிகளானவாட்டாது, வளவிய
வன்வடபுடைய தாமரைமலர்போல மலர்த்துவாயாக, நின்னை பா
னிர ந்தேனினி ன். எ-து, ஒருவாற்றாற்றல்நையணுதப் பெற்றேறாது
ய யான் பிராபிறையிப்பெருதவண்ணஞ் செய்தவனது தில்லையி
ன் மதுமிசுமற்றேன்மலர்வெனக்கூட்டுக.

பெற்றேறொடுமென்பது என்னை? ஷுமாம் தணிக்வென்னு
மிறுதியசுரங்குறைந்துநின்றது. மெய்ப்பாதிப் பயனுங்- அவை.

பருவநிறைந்துகவற னுசுவறன்.

பருவநிறைந்துகவறவென்பது- கா ரோடாந்து வருந்தாநின்ற
வள், சுற்சிக்குமுதுபென் டருமின்றிக் காணவணக்குச் செய்யத்த
குக்குற்றேவல் செய்யவல்லவன் மொய்மலர்வென்று அவளதுபருவ
நிறைந்துகவறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்

மைம்மலர்வாட்டபடை பூற்குச்செய்யுந் நற்றென்மற்றென் *
மைம்மலர்வாட்டகண்ணியல்லன் கொல்லித் தோயாட் மலர்வாய் *
மொய்ம்மலர்க்காத்தனப்பாத்தனெவ்நெண்ணித் துண்ணென் றெனினிதுக் *
மைம்மலராற்கண்புதைத்துப்படைககுயிடங்காரமயிலே. (உருக)

முற்றா முலைக் கு

நற்றாப் சவன்றது

(இ-ள்) தில்லைபாணுடைய இம்மலையிடத்து மொய்ம்மலர்க் கா
ந்தனதுபூவினைப் பெருப்பாம் பென்றுகருதித் துண்ணென்றும
றைந்து கைம்மலர்களாற்கண்புதைத்துநிற்கும் எம்முடைய கா
ர்மயிலாகிய என்னுடைய மையமுகுபெற்ற வார்போலுங்கண்
ணையுடையாள் கூர்மையையுடைய மலரணிந்த வாளாகியபடைக்
கைத்தையுடையபூரணுக்குத் தான்செய்யத்தகுங்குற்றேவல்களைக்
சுற்சிக்குமுதுபென் டருமின்றித் தானேசெய்யவல்லளாமோ! ஆ
ண்டென்செய்கின்றாள். எ-து.

மற்றென்பதுஅசை. மொய்ம்மலர்க்காத்தன்-முதலாகிய தன்
பொருட்சேற்றவடையிடுத்துநின்றது. பிரிவினான் பகண்மேற்செ
ல்லுங்கழிபெருங்காதலளாதலின், எக்காரமயிலென்றும், எவ்வாட்

கண்ணியென்றும், பல்சாற்றன் னோடமித்துக்கூறினான். தில்லையான்
மலைவாய்ப் பதைக்குமெனவியையும். நோக்கென்னுமலங்காரமா
ய்ப் பாம்பிற்கஞ்சுமயிலென இல்குணமமித்துவந்ததென்பாருமு
ளர். மெய்ப்பாயும் பயனும்-அவை. (உருக)

நாடத்துணிதல்.

நாடத்துணிதலென்பது - பருவநிலை துவலாநின்றதாய்க்கு,
நீ வலந்துமெய்யவேண்டா, யான் அவள்புக்கவிடம்புக்குத் தேயி
வேனெனக்கூறி, செவிவி அவளை நாடத்துணியாநிற்றல். அதற்கு
ச்செய்யுள்.

வேயினதோளீமெலியல்விண்ணோர் தக்கன் வேள்வியின்வாய்ப் *
பாயினசீர்த்தியனம்பலத்தானைப்பழித்துமும்மைத் *
தீயினதாற்றல்சொங்கண்ணிமுந் துதிசைதிசைதாம் *
போயினவெல்லையெல்லாம்புக்குநாயிவன்பொன்னினையே. ()

கோடாய் மடந்தை யை

நாடத் துணிந்த து

(இ-ள்.) விண்ணவர் தக்கனதுவேள்வியின்கட் பார்த்தபுகழையு
டைபனாகிய அம்பலத்தானை யிகழ்ந்துகூறி முன்றன் றொருதியா
கிய தீயினதுவலியையுந் தலையையுங் கண்ணையுமிடந்து திசைதி
சைதோறுந் தாம்போயினவெல்லையெல்லாம்புக்குப் பொன்னி
னைத்தேயிவேன், வேயின்றன்மையவாகிய தோள்களை புடையாய்,
நீ மெலியவேண்டா. எ-று.

சொக்கபொருட்குந் தொகுதிக்கு மொற்றுமையுண்மையில்,
ஆற்றல்முதலாயினவற்றையிழக்கவே விண்ணோர்மேலேற்றினார்.
திசைதிசைபென்பது உம்பாடம். மெய்ப்பாயி- அமுக்கையசை
நந்தபெருமிகம். பயன்- நற்றயையாற்றுவதில். “ஊடப் பேரு
ந்ச் சேரிபுஞ்சாத்துந்-தாமே செல்லுந் தாயரு முளமே,, எனரு
நாகலிற்செவிவித்தடப்பெறும். அலங்காரம்-முயற்கிலிலக்கு. ()

கொடிக்குறிபார்த்தல்.

கொடிக்குறிபார்த்தலென்பது - செவிநாடத்துணியாநிற்பு,
அவ்விருவையு மிப்பொழுதேவரும்வண்ணம் நீசரைந்தால், தின
க்கு உணங்கலையஞ்சாதிருந் துண்ணலாம் அதுவன்றித் தெய்வத்தி
ற்றுவைத்தினுததைபுடையபலியையும் தினக்கேவரைந்துவைப்
பேன் அவ்வாறுகனாவாயாதென நற்றாய் கொடிக்குறி பாராநிற்
றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பணங்களைஞ்சாறும்பருவாவார்த்தவன்நிலைபன்ன
மணங்கொளஞ்சாயலுமன்னனுமின்னேவாக்கொந்தா
னுணங்கலஞ்சாதுண்ணலாமொண்ணிணப்பவிபொக்குவன்மா
குணங்களைஞ்சாற்பொபிபுந்நலசேட்டைக்குலக்கொடியே. (

தஞ்சாவூர் நகராட்சி
செயல்பாட்டுப் பராமுறை

(இ-ள்.) பெரிய குணங்களைத்தான் விளங்கும் தல்லைசேட்டையையுடைய சீரியகொடியே, படங்களைந்து ஆடாநிற்கும் பரியவாவைச்சாத்தியவனது திலையைப்போலும் நறுநாற்றம்பொருந்திய அழகியமென்மையையுடையாரும்மண்ணும் இப்பொழுதேவரு மவண்ணம்நீயழைத்தால், பாமோப்பாமையின் உணக்கலையஞ்சாதிருந்து தினக்குண்ணலாம் தெய்வத்திற்குக்கொடுத்த நல்ல நினைத்தையுடையபலியையும் தினக்கேவளைந்துவைப்பேன். அவ்வாறு கரைவாயாச. ௪-௩.

ஒக்ருவென்பதற் குத்தருவேனென்றுரைப்பினுமமைபும். குணவீடுநீந்நாவன- மறைந்தபுணர்ச்சித்தாதலும், கலங்காமையும், பொழுதிருவாதிடம்புகுகலும், நெடுகக்காண்டலும், மடியின்மைபும். சேட்டை - உறுப்பைப்புடைபெயர்த்தல். சொடி-காக்கல். நவசேட்டை குலக்கொடியேயென்றுபாடமோதி, சேட்டையாகியதெய்வத்தின் நல்லகொடியேயென்றுரைப்பாருமுளர். சொற்புட்பராயது - வருவதுசொல்லுதலையுடைய புள்ளை வேண்டிக் கொண்டது. (உருகு)

சோதிடங்கேட்டல்.

சோதிடங்கேட்டலென்பது-கொடிநிமித்தம்பெற்று இக்காவ
ன்மீனாயின்கண்ணே பாங்கள்மணஞ்செய்ய அவ்விருவரையும் இ
ன்னும்பெறுமாறுண்டாயிச், ஆராய்ந்துகொல்லுமின்ன அ
றிவானாக்கிட்டிச செவிலி சோதிடங்கேளாற்றல். அதற்குச்
செய்யுள்.

முன்னுங்கடுவிடமுண்டதென்றில்லைமுன்னேனருளா *
 லின்னுங்கடையிக்கடிமனைக்கேமற்றிபாமயா **
 மன்னுங்கடிமலர்க்கூந்தலைத்திரான்பெறுமாறுமுண்டே ***
 னுன்னுங்கடதின்றியோதுங்களுண்மறையுத்தமகோ. (உகங்)

சித்தந்தாளர்ந்து தேடுங்கோடர்
உபத்துணர்வேரனா யுடாமினென்

திருக்கோவைபார்.

(இ-ன்) பரந்து செல்லும் கடியலிடத்தை யுண்ட தென்றி னெக்
கண்ணாறுகிய எல்லார்க்குமுன் குயவனதருளால் இக்காவையுட
யமனை யிச்சண் மனைதையாஞ்செய்ய நிலபெற்ற கடிமலரை
யுடைய கூந்தலை யுடையாளை இன்னுந்தான் பெறுமாறு முண்டா
யின், நான்மகையையுடையதலைவிரீ, நும்முன் ளத்தா குராய்யின்
கள், ஆரப்பந்து குற்றத்திரைச் சொல்லுமின்கள். எ-று

அருளாற்பெறு காறுமுண்டேலெனவியையும். நெவர்கென்றி
ராப்ப நஞ்சைநீண்டதெனும். வகம்மலர்க்கண் வந்திருந்ததாகலின், சு
ருதப்பமும் வெவ்விடமெனினுமமையும். அங்கமுயராத தான்க
முமலர்க்குந்நிலைப் பெறுமாறுமுண்டேலென் றுணர்ப்பிழைம
யும். இப்பொருட்குத் தானென்றது தலைமகனை தீதின்றியுண்ணு
ங்கெனினுமமையும் உய்த்துணர்வோரை - வெளிப்படாதபொ
ருளேயே னுக்களா னுணர்வோரை. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பா
டு-மருட்கை. பயன்-எதிர்காலச்செய்கையுணர்ந்தல். (உசுசு)

சுவடுகண்டறிதல்.

சுவடுகண்டறிதலென்பது-சோதிடம்பெற்றுச்செல்லாநின்றவ
ள், இம்முரம்பிச்செய்கிடந்த இவை நினைவேனெடுத்தவளாத்த
மாணியழைந்து, உரை அக்களவனடியாமெனச் சுவடுகண்டறிபா
நிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்.

தெள்வன்புணர்ச்சென்னியோனட்பலஞ்சிந்தியாரினஞ்சோர் *
 மூன்றுவன்பரன்முரம்பத்திச்முன்செய்வினையெனெயித்த *
 வெள்ளிவன்படைக்கண்ணிசேறடிப்பிடுகிவைபுநீருவையகி *
 கள்வல்பகட்டுரவோனடிபெய்றுகருதுவனே. (உகங)

சுவடுபடு கடத்து சி

செவிலிகண் டறிந்த	அ.
-------------------------	-----------

(இ-ள்.) தெள்ளியபெரியபுனல்புடைத்தாகிய சென்னியைப்
புடைப்பவனதம்பலத்தைக் கருதாதாரது இனஞ்சேரும் முள்ளையு
ம்வலியபாலைபுழுதைய இம்மூரம்பின் கட்டிடந்த இவை மூற்கா
லத்துச்செய்யப்பட்ட தீவினையைபுடைய பாடுபெய்துவளர்த்த
ஒள்ளியவலியபடைபோலுக்கண்ணினைபுடையாளுடைய சிறிபவ
முச்சுவடாம். இனி உவற்றை அக்கள்வனாகிய பகலிபோலும் வலி
யைபுடையானுடைய அடிச்சுவடென்றுயித்துணராதீன்றேன்-எ-ம
இக்கிவை உரிசுவையென்பன ஒருசொல். (உருள்)

சுவடுகண்டிதாங்கல்

சுவடுகண்டிதாங்கலென்பது-சுவடுகண்டிதாங்கல் அல்லாததேநின்று தலிசின்மேன்மிதிப்பினும் படைத்ததுக்கொப்புட்கொள்ளாநின்ற இ-கான்மலர், இன்றொருவிடலிசின்னேபோதற்குத்தகுநகாலு எவ்வாறெடுத்தனவென அடிச்சுவடுகண்டிதாங்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பாலொத்தநீற்றம்பலவன்கழல்பணிபார்ப்பினிவார்ப்பி ✽
கோலத்தவிசின்மிதிக்கற்படைத்தகடிக்கொப்புட்கொள்ளும் ✽
வேலொத்தவெம்பாற்காணத்தினின்றுருர்விடலிசின்னேபோந் ✽
காலொத்தனவினைபென்பெற்றமாணிழைகாண்மலரே. (உருஅ)

கடத்திடைக்காரிகை யடிக்கலங்கண் பி
மன்னருட்கோடா யின்னவெய்திய து.

(இ-ள்.) கோலத்தைபுடைய தலிசின்மேன்மிதிப்பினும் பாலொத்தநீற்றையுடைய அம்பலவனது கழல்களாப்பணிபார்ப்பினு வருத்தம்போலும்வருத்தம்பாய்ப்பற்றிநிதி அவிவடிக்கன்பெய்கொப்புளங்கொள்ளும், தலிசின்மேன்மெற்ற மாணிழையுடைய அத்தன்மையவாகிய காலாகியமலர்கர் இன்று வேலையொத்த வெய்யபாலையுடைய காட்டின்கண் ஒருவிடலிசின் போதற்குத் தகுநகாலையொத்தன, இதனைமெய்வாறு ஆற்றவல்லவாயின. எ-து.

தவிசு - தறிக்குமுதலாயின. கான்மலரென அவற்றைமலராகக் கூறினமைபாற் காலொத்தனவெனவுவமித்தான். பிணிபார்பென்றும், பிணிபோலென்றும், காலொத்திராவென்றும், பாடமோதுவாருமுளர். காலென்றது-அடியை. (உருஅ)

வேட்டமாதரைக்கேட்டல்.

வேட்டமாதரைக்கேட்டலென்பது-சுவடுகண்டிதாங்காநின்றது, அதுவழியாகச் செல்லாநிறுவளவு, இவ்வாறு அறிபாப்பருவத்தளாய்த் தனக்கிளையிலாதனாத்தின்கண் அயலாநொருவனுடன் போற்றான் அவனை நீண்டாயோவென வேட்டமாதரைக்கேளாநின்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

பேடைப்பருவம்பின்சென்றதுமன்றிலெண்ப்பிரிந்தா ✽
ஹு கதக்கலமருமவல்லியொப்பாண்முத்தனில்லையென்று ✽
னோதிற்காத்தயலாநொடின்றேகிண்கண்டனைபே ✽
போதிற்பொலிபுந்தொழிந்புனிப்பற்றூற்பொற்றொடியே. ()

[ருச]

மென்மலர்கொப்பும் வேட்டமாதரை ப்
பின்வருசெவினி பெற்றினிருப து.

(இ-ள்) பூவிக் கப்பொலிபுந்தொழிவினையும், புவிப்பல்பு
கூடயகமுததிரையுமுடைய பொற்றொடியாய், பேதையாகியபரு
லங்கழிந்தது சுரம்போந்தபின், இவ்வாறாய்ப்பருவத்தளாய் மூ
ன்றிற்கணைக்கிற் றிதுநீங்கிற்றமியளாய், நயிக்குதலான் ஊதை
பூந்தழலும் வலிபையொப்பாள், முத்தனது திலிபையொப்
பாள், அவள் வெம்மைமுகலாயினவற்றற்றனக்கென்னு மியப்பி
ல்லாதசுரத்தின்கண் அயலானொருவனோடு இன்றுபோயினாள், அ
வனே நீகண்டபோரா? அவளெவ்வண்ணம்போயினாள்? எ-று.

தில்லைபுள்ளுரென்பதூஉம்பாடம். பெற்றுவிருப தென்ப
தூஉம்பாடம். (உருக)

புறவொடுபுலத்தல்.

புறவொடுபுலத்தென்பது - வேட்டமாதரைக்கேட்டு அதுவ
ழிபாகச்செல்லாநின்றவள், எதிலனுமாய்த் தமியனுமாயவன்சொ
ற்றணையாக வெப்பசுரத்தேமாதர் சென்றால் திலையுடையபுற
வே, இது நினக்குத்தகுதியன்றென்று கூறிற்றிலை நீ வாழ்வாயாக
வெண்புறவொடுபுலந்துகூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

புயலன்றலர்சடைபேற்றவன் தில்லைப்பொருப்பாசி *
பயலன்றனைப்பணியாதவர் போன்மிகுபாடஞ்செய்தேத் *
சுபலன்றமியனஞ்சொற்றுணைவெஞ்சுரமாதர்சென்ற *
லியலன்றெனக்கற்றிலைமற்றுவாழிபெழிந்தறவே. (உருசய)

காட்டுப் புறவொடு

வாட்ட முரைத்த து.

(இ-ள்) நீநாஅன்றுவிரிந்த சடையின்கணேற்றவன் தில்லைக்க
ணுளனாகிய பொருப்பிற்காசியது கூற்றையுடையான், அவன்ற
னைப்ப பணியாதாராப்போல மிக்கபாவத்தைச்செய்தேற்கு எதி
லனுமாய்த் தமியனுமாயவனது அழகியசொல்லே துணையாகமா
தர் வெப்பசுரத்தைச்சென்றால், எழிலையுடையபுறவே, இது தகுதி
யன்றென்றுகூறிற்றிலை, வாழ்வாயாக. எ-று.

இதுகூறிற்றாயின் அவன்செல்லாநென்பது கருத்து பொரு
ப்பையன் மகளாதலிற் பொருப்பாசியெனத் தந்தைகிழமை
மகக்குககூறப்பட்டது. பாவஞ்செய்தேற்கியலன்றெனக்கற்றிலை
பெணக்கூட்டிக், வெஞ்சுரமாதல்கண்டாலென்பது பாடமாயின்,

ஆதலென்பதனை எல்லாவற்றோடுநிகட்டிக. வெஞ்சாரம்போதக்க
ண்டாலென்பது உம்பாடம். (உரையு)

சூரவொடுவருந்தல்.

சூரவொடுவருந்தலென்பது - புறவொடுபுலந்துபோகாநின்ற
வள், என்னுடையபாவை நின்னுடையமுன்னே இக்கொதிக்குங்
கடத்தைக் கடப்பக்கண்டு நின்றும், இன்னவாறுபோனென்று எ
னக்குவாய்நிறக்கின்றிலை, இதுநினைக்குநன்றோவெனக் சூரவொடு
வாழியுரையா நின்றல், அதற்குச்செய்யுள்.

பாயும்விடையோன்புலியூண்பவென்பாவைமுன்னே *
காபுக்கடத்திடையாழகாடப்பவுக்கண்டுநின்ற *
காபுந்நிறவாய்குழையெழில்வீசவண்டோலுறுத்த *
நீயுநின்பாவையுநின்றநிலாவிழீள்சூரவே. (உரையு)

தேடிச்சென்ற செவிவித்தாய நீ

ஆடற்சூரவொடு வாழியுரைத்தது.

(இ-ள்) குழை எழிலைச்செய்ய வண்டுகள் நிற்பாவையையோ
லுறுத்த அப்பாவையுநீயும் நின்றநிலாவும் பெருந்தூரவே, பாய்
ந்துசெல்லும்விடையையுடையவனது புலியுணையொக்கும் என்
னுடையபாவை நின்முன்னே கொதிக்குங்கடத்திச்சுண்ண அசைந்
துஅதனைக்கடப்பவும் விலக்காதுகண்ணிநின்ற, அத்துணையேயன்
நி இன்னவாறு நிகழ்ந்ததென்று எனக்குவாயுந் நிறக்கின்றிலை, இ
து நினைக்குத்தகுமோ! எ-று.

நிலாவினைபெண்பதுபாடமாயின், வழிச்சூரஞ்செல்லக்கண்டும்
வாய்நிறந்து ஒன்றுக்கொன்று குழையெழில்வீச வண்டோலுறு
த்தநின்று விளக்கினைபென்று கூட்டியுணக்க குழையெழில் வீச
வண்டோலுறுத்தவென்பன - அணியாகியகுழை எங்கு'வென்ப
தூஉஞ் செவிவிப்போலாட்டவென்பதூஉந் தோன்ற நின்றனை. இ
ப்பாட்டைந்நிற்கும்மெய்ப்பாடி - அழுக்கை. பபுன்-ஆறறையுநீ
ய்குதல். (உரையு)

விரதியனாவினாவல்.

விரதியனாவினாவென்பது-சூரவொடுவருந்திச்செல்லாநின்ற
வள், பத்தியர்போல ஒருபித்தி தன்பின்னேவா ஒருபெருந்தகை
முன்னேசெல்லக் கண்டிரோவென விரதியனாவினாவாநின்றல்,
அதற்குச்செய்யுள்.

சுத்தியபொக்கணத்தென்பணிகட்டங்கஞ்சுந்தைவெண் *
பொத்தியகோலத்தினிப்புலியூம்பலவர்க்குற்ற *
பத்தியர்போலப்பணத்திறுமாந்தபயோதரத்தோர் *
பித்திதற்பினைவாமுன்வருமோவொர்பெருந்தகையே. (உசஉ)

வழிவருகின்ற மாவிரதியை

மொழியின் களென்று முன்னிமொழிந்தது.

(இ-ள்.) சுத்தியபயடைத்தாகிய பொக்கணத்தையும், என்பாடு
பயணிபயையும், கட்டங்கமென்னும் படைக்கலத்தையும், குழந்தை
டையினையும், மெய்ப்புழுதும்முடியவெண்கோலையுமுடை
யிர், புலியூர்க்கணுண்டாய் அம்பலத்தையுடையவர்கண் பிக்கப்
த்தியையுடையவாப்போலப்பெருத்திறுமாந்த முலைவையுட
யாரொருபேதை தனக்குப்பின்வர ஒருபெருந்தகை முன்னேவ
ருபோலேனாயின். எ-று.

சுத்தி - பிறர்க்குத்திருநீறுகொடுத்தற்கு இப்பிவடிவாகத் தலை
யோட்டானமைக்கப்படுவதென்று. என்பணியென்புழி இயல்பு
ய்கட்டங்கமென்புழித் திரிபும், விகாரவகையாக்கொள்க. கடங்க
மென்பது-மழு இது கட்டங்கமெனநின்றது. வெண்கோலம்-நீற
ணிந்தகோலம். பத்தியர்க்குப் பணத்தல்-உள்ளத்திற்குளும் இன்
புறவால்மேனிக்கண்வருமொளியும், ஒரிகாமையும், இறுமாத்தல்-
தாழாதவுள்ளத்தராப்ச் செம்மாதல். முலைக்குப் பணத்தல்-பெ
ருத்தல். இறுமாத்தல்-எந்நூதல். வெண்பத்திய கோலத்தினி ரான்
தபாடத்திற்கு வெண்ணீற்றற்பத்திபடவிட்ட முண்டத்தையுடை
யகோலமென்றுணர்க்க. (உசஉ)

வேதியனாவினாவல்.

வேதியனாவினாவென்பது-விரதியனாவினாவி, அதுவழிபாச
ச்செல்வாநின்றவள், மான்போலுறோக்கினையும், மயில்போலுஞ்
சாயலுமுடையமான் ஓரோந்தகோடு தும்மெதிரே வரக்கண்ட
கோவென வேதியனாவினாவற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வெதிரேய்சரத்துமென்றோலேய்சவல்வெள்ளை நூலிற்கொண்மு
வதிரேய்கறையினிவ்வாறுசெல்வீர்தில்லையம்பலத்துக் *
கதிரேய்சடையோன்காமாணெனவொருமான்மயில்போ *
லெதிரேவருமேசாமேவெறுப்பவொரோந்தலொடே. (உசக)

மாதிரியின் வருஞ்செவி வி

வேதியனாவிரும்பினாவது.

(இ-ள்) மூங்கிற்றண்டுபொருந்தியகையினையும், மெல்லியகலைத் தோலினைப் பந்தகவலியையும், வெள்ளை நூலினை யும், கொண்டு முடிவின் அமுதக்கம்போலும் மறைபொலியினை யுமுடைய இந்நெறிச்செவ்வீரர், ஒருமான், தில்லையம்பலத்தின் கணுளனாகிய மதிசேர்ந்தகடைபையுடையவனது கரத்தின்மான் போல மருண்ட நோக்கத்தாளாய், மயில் போலவதைந்த சாயலளாய், வருத்தஞ் சுரந்தானே கண்டு துன்புற ஓரேந்தலோடு தும்மெதிரோவந்தாலோ, உலாமின், எ-று.

தோலேய்ந்தகவலின் கணுண்டாகிய வெள்ளை நூலினை யுமெனினுமமைபும். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு - அது. பயல் - தலைமகனாக்காண்டல். (உச்சு)

புணர்ந்துடன்வருவோரைப்

பொருந்திவினாவல்.

புணர்ந்துடன்வருவோரைப்பொருந்திவினாவென்பது - லேதியனாவினாவி, அதுவழியாகச் செவ்வாநின்றான், அது உலாமின், என்னுற்றேடப்படுகின்றார் மீண்டாரென்றுகருதி மகிழ்ந்தேன், இவ்வாறும்மோடொத்தமேதகவையுடைய இவ்வொழுக்கத்தையேபுண்டார் இருவர் முன்னேபோயினரோ? உலாமின்.

மீண்டாரெனவுந்தேன்கண்டு துன்புறப்படுகையே *
புண்டாரிருவர்முன்போயினோபுலியுண்டேன் *
முண்டானருவனாயாபியன்னுணக்கண்டனபலே *
துண்டாவிளக்கையாயென்னயோவண்ணெல்லியதே (உச்சு)

புணர்ந்துடன்வரும் புரவலனொருபால்
அணங்கமர்கோதையை யாராய்ந்தது.

(இ-ள்) மீண்டாரென-போயினரோ. என்பது தும்மைக்கண்டு என்னுற்றேடப்படுகின்றார் மீண்டாரென்றுகருதி மகிழ்ந்தேன், இவ்வாறும்மோடொத்தமேதகவையுடைய இவ்வொழுக்கத்தையேபுண்டார் இருவர் முன்னேபோயினரோ? உலாமின். எ-று. புலியூர்-சொல்லியதே. என்பது. புலியூர்க்கண் ஒருபொருவாகமதித்தது என்னென்றின்றுண்டவனது கிடந்தற்கரியமலையிடு ஆவியைப்பொப்பனை யால்கண்டேன், துண்டவேண்டாத விளக்கைப்பொப்பாய், அவனதயல் அன்னெனசொல்லியதுயாது? அதனைப் பட்டுச்சொல்லுவாயாக. எ-று

அருவணாக்கட்கண்டேனெனக் கூட்டினுமமைபும். ஆளியன் னென்றதனால், நின்மகட்குவருவதோரிடையுநிலையெனக்கூறி னானும். தூண்டாவிளக்கு - இவபொருளுவமை. மணியின் எக்கெணி னுமமையும். அணங்கமர்கோதையை-தெய்வநாற்றமமர்ந்தகோ தையபுடையானோ. ஆராய்ந்தது-வினாயகூடெய்ப்பாடி-உருவக யைச்சார்ந்தவுவகை. பயன்-அது. (உசச)

வியந் துணாத்தல்.

வியந்துரைத்தலென்பது - புணர்ந்துடன் வருவோனாவியுள், அதுவழிபாகப்போகாநிலைறவன், தன்மகனினிற் நிலையையும், அவ னையின்மேலேவினான் வேங்கைபட்டிக்கிடந்த விடையபுங்கண் டி, வியந்துகூறுநின்றல். அதற் குச்செய்யுள்.

பூங்கயிலாப்பொருப்பல் பிருப்பலியூர்தென்னத் *
 தீங்கையிலாச்செய்யாணியிற் பிவிடஞ்சென்றெனந் *
 வேங்கையிலாவாயிற் வியந் கைப்படுத்திக்கிடந்த *
 வாங்கயிலாற்பணிசெண்டதுநின்மறலாண்டகம். (உசரு)

வேங்கைபட்டலும் பூங்கொடியிலையு ம்
 நாடாவருங்கோடாகூறியது.

(இ-ள்.) பொலிவினையுடையகலையமாகியபொருப்பையுடையவனது திருப்பலியூர்தென்பதால் கூற்றத்தையுடையவளல்லா த என்மதிபார் நின்றது இவ்விடத்துள்ளு தன்னோடெதிரிந் தபுலியில்வாயின்கட்பெரியகைப்பயி னுவிழுந்துகிடந்தலுந் மவண்ணத் தின்னிதிருப்பையுடைய ஆண்டகையிலாந் தணிசெண்டது அவ்விடத்து, அகஞல், அவசியப்பாயினதெனியி ன்மே ள்-து தீடையிலாபெய்யுழி இன்மை - உடைமைக்குமறு வையால் வின்மை. மகாபாசகயிலெந்தவழிச் சென்று நின்மனளாகலிற், அதனைஇவ்விடமென்றும், வேங்கைபட்டவிடத்தையவ்விடமென னுங்கூறினா. வேங்கை தன்காதலியையனுகாமல் அதுவரும்புழிச் சென்றேற்றாதுதலிற் சென்றென்றான். சென்றபணிசெண்ட தெனவியையப். மெய்ப்பாடி- அது. பயன்-ஆற்றுகைநீருதல்.

இயைபெடுத்ததுணாத்தல்.

இயைபெடுத்ததுவாந்தலென்பது - வேங்கைபட்டதுசெய்யபெய் ந்து, அதுவழிபாகச்செல்லாநின்றவன், எதிர்வருவான் டுடையவ ன், கூறுநி மறவனாக்குய்ந்தபுலக்கண்டோம், அந்நிற் றுந் துடமுலையிற்றுசெல்ல துறவையென்றி, எல்லாவற்றது முடைய

வாசிப தன்காதலியோடு ஒருவழியாய்வினைபாடுப் புயிபூரணென் றேருநி, பாங்கெல்லாமொத்து, மிகவும் அவ்வழினைத் தொழ நினைந்தகாம், அந்நன்மைசொல்லவதொன்றென எதிர்புரு வார் அகலியைபெடுத்தக்கூறாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்.

மீசொருததிதிகழாரும்வெள்ளைசெம்படமிமின்ன *
வெய்வொழிபு புலையாளொடொன்றும்புலிபூரணென்றே *
தன்மொழுகெழினைத்தொழுவதென்றெனமெனதோநன்மைதால் *
பூமிநாதிடைக்கண்டனபெண்ணீர்சொன்னகொள்கையோ (உசக)

சேமினமயோதி செம்மைபோத

ஆயினமுபயங்கனென் றயிர்த்தேமென்றது.

(ருள்) அன்றா, நீகூறியகோட்பாட்டையுடையானாக்குன்ற தீதிடைக்கண்மீட்ட, அவ்விருவருமியைந்துசேறலிற், மின்னிரா ன்டாநாதின்ற ஆவனதுகடலும் அளந்துகெட்புப், அவனது வெண்ணிலிற் அளந்துசெம்பட்டுப், விளங்க, ஒருவழியையொத் தபலி, தொழுவதென்றபுமுடையளைய தன்காதலியொடொரு வ துவாய்ப்பாட ம்புலியூரணென்றே ருநி, பாங்கெல்லாமொத் துப் பெருகுபடி துக்கமெதொழினைத்தெய், அந்நன்மையெத்த னமையத்தோநன்மைதால்! அதுசொல்லவதொன்றென்று, ஏ-று

சென்னதோநன்மையென்றேருண், அஃதொன்றென்குறப்பட் டதம் தானென்பது-அதையில், கொள்கையொடு பெரிதுமுரு பு-பொரவலையாற்றுகிறது. என்னதென்பதா பென்பதுஉம் பாட்டி, பென்பதும் உகைக. பயன்-செயிலியை பெய்திருவருவர் னுறப்பென்பல்.

(உசக)

யினவுரைத்தல்.

மீளவாழ்ந்தலென்பது- இயைபெடுத்துரைத்தல், அவ்விருவ ரும ஒரிநகரணென்றிப்போய்த் துலைபினைல்லையச சென்றனை வர், திரிநீ செவ்வதென்று, மீளவநேகாரியமெனத் தெழுகெடலா று என்றசெவ் விகய, மீளக்கூறாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்.

மீளவருசெவ்வதென்றனை யிலிவெங்கடத்தக்கடமாக் *
வெய்யுச் செய்தகிழவோடுபிங்கிளர்கெண்டையன்ன *
நபயதுசெய்தகண் னுளிந்தெழிஞ்சுநீந்தியெய்மை *
யாவவதுசெய்தவன்றியிலையெல்லையது குகோ. (உசக)

கயிகடங்கடந்தவம கைத்தாட்டகுரைத்

தபகல் மில் மீண்டு தடமினென்ற

(இ-ள்) புடைபெயராநின்றசெண்டைபோலும் நீடலைச்செய்தகண்ணையுடையாள், வெய்யவிச்சுரத்தின்கண், அத்தன்மைத்தாகிய கடமாவைப்பிளத்தலைச்செய்த கிழவோனோடும் இந்நெடியகாத்தைநீற்றி, அவ்விருவரும் ஓரிமிக்கணிய்நிப்போய், எம்மையாளுதலைச்செய்தவனது தில்லையினெல்லையைச்செய்நனைவர், அதனால், அன்னாய், செயற்பாலது மீள்வதே, சேறலன்று எ-று

சுரங்கடத்தல் இருவர்க்குமொக்குமென்னுட், நீள்வதுசெய்தகண்ணாணிநீறியெனத்தலைமகன்மேற்கூறினார், 'வெருகா உயிர்கவள் பருகி' மெல்லடிக்காவாசலின். அனுகூலமொண்டழித கலைமகள் தொழிலுமுண்மையில், நீற்றியென்னு மெச்சுட், வினைமுதல்வினை கொண்டதாம், * திரித்துணாப்பாருமுளர், கிழவோனோடுமென்றதனால், அவன்பற்றுக்கோடாக நீற்றினுளென்பது விளக்கினார். இனிஓழிவை-என்னொழிவாக்கியுணாப்பினுமமையும் உம்மை-அசைநிலை.

(உாசஎ)

உலகியல்புணர்த்தல்.

உலகியல்புணர்த்தவென்பது - மீளக்கூறவும் மீளாதுகவலாநின்று செவிலிக்கு, சந்தனமுமுத்துஞ் சங்குந் தாம்பிறந்தவிடங்கட்கு யாதும்பயன்படாது, தம்மைவிரும்பியணிவாரிடத்தே சென்று பயன்படாநிற்கும், அதுபோலமகளிருந் தாம்பிறந்தவிடத்துப்பயன்படார், நீகவலவேண்டாவென, உலகியல்புகூறாநின்றல். அதற்குச்செய்ப்புள்.

சுரும்பிவரச் சந்துநொழிகடன்முத்துமவென்சங்குமெங்கும் * விரும்பினார்பாற்சென்று மெய்க்கணியாம்பிபன் கற்கையென்னு பெரும்புனல்குடும்பிரான்சிவன்சிற்றம்பலமைய [ம்]

சுரும்பனமென்மொழிபாரமந்நீமைமயர்க்குணுநர்க்கே (உசஅ)

செவிலியது கவலைதி

மன்னியவுலகியல் முன்னியுணர்த்து.

(இ-ள்) தறுதாற்றத்தாற்குரும்புசென்று பாக்குஞ்சந்தனமுந் தொட்கப்பட்டகடலின்முத்தும் வென்சங்கும் எத்தேயத்துந்தாம்பிறந்தவிடங்கட்கு யாதும்பயன்படாது, தம்மைவிரும்பியணிவாரிடத்தே சென்று அவர்மெய்க்கு அணிபுகாநிற்கும். அகன்றக

* "முதலில் மூன்றாம் வினை முதன முடியின்... என்பதும் பொதுவாக உயிர் உற்றே வினையாதல்கென்றெனும் வரையறுப்பில் வினைமுதல வினையுடையது அல்லையென்பதில் நினைவு, இஃதொருமுதல்தான். இது சேனாவையுணர்த்து நான்... அந்நார்க்கு, உலக முயற்சியும், உலகியல்..."

கைகவென்றிதழ்பெரும்புணலைஞ்ஞமீம்பிரால், செவன், அனைந
சிற்றம்பலத்தைதெயாக்குங் கரும்புபோலும் மெல்லிய மொழியி
ண்புடையமகளிரும், ஆராய்வார்க்கத்தன்மையர், நீ கவலவேண்
டர். எ-து.

சங்கு-மணியாயும் வணையாயும் அணியாம். எங்குமணியாமென்
லியையும் சிற்றம்பலத்தாமன்னுங் கரும்புமென்மொழிபாரொ
ன்பதுபாடமாயின், சிற்றம்பலத்தையுடைய தில்லையினுளகாக் க
ரும்புபோலும் மென்மொழியையுடையாரொன்றுணர்க. உசஅ)

அழுங்குதாய்க்குரைத்தல்.

அழுங்குதாய்க்குரைத்தலென்பது-உலகியல்கூறவும் மீளாது
நின்று, தானெடுத்தவளர்த்தமைசொல்லிக் கவலாநின்ற செவிவி
யை, முன்னிலைப்பறமொழியாக, இவர்தாய்இலவிச் செண்ணித்தவ
ளர்த்தவர்போலும், அவர்போய்த் தம்மையிருவனாய்க் கூட்டுவித்
தசெய்வப்பதியாகிய தில்லையிடத்துப் பழனங்களைச் சென்றணவ
ரெனத் தம்முட்கூறுவார்போன்று கூறி, மீட்டிக் கொண்டுபோகா
நிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

ஆண்டிலெடுத்தவராமென் தாமவரக்குவர்போய்த் *
தீண்டிலெடுத்தவர்தீவினதீர்ப்பவன் தில்லையின்வர்த் *
ஆண்டிலெடுத்தவராதெங்கொடெற்றப்பழம்விழுந்து *
பாண்டிலெடுத்தபொருமணைமூப்பழனங்களை. (உசக)

செழும்பணை யணைத்த மை
அழுங்குதாய்க்குரைத்த து.

(இ-ள்) இவர்தாய் அவ்விடத்து இல்லின்கணெடுத்தவளர்த்த
வர்போலும், யாவராயினுந் தம்பையணுகிச் செவந்தரகத்தழந்தா
மலெடுத்தவரதுதீவினையைத்தீர்ப்பவனது தில்லையின்கண், தா
ண்டிலெடுத்தவராகியவரால் தெருகொடுமோத, அசைப்பழம்விழுந்து
கண்ணம்போலும்பூக்களையுயர்த்தியபலவாகிய தாண்டிலையகற்பி
க்கும்பழனங்களை அவர் சென்றுசேர்வர். இனிப்பாரிடமில்லை. எ-று.

தில்லையின்வரப்பழனங்களைனலியையும் ஆண்டிலெடுத்தவ
ராமவராமென்று தம்முட்கூறிப்பிச்செவிலிகளுக் கூறினாராக
வுளக்க இவ்வாறுபகராது, செவிவிக்கட்ப முழுவதூஉந் தம்மு
ட்கூறினாராகவுரைப்பினுமமையும் தூண்டிலானியக்கப்பட்ட

வராலென்னுமமைபம். இவைமுன்றற்கும் மெய்ப்பாடு - பெரு
மிகம் பயன்-செவிலிக்குலகெய்குறி அவனைமீள்வித்தல்.நில்லா
வனைதொட்டி இதுகாறுமவரப் பாலத்திணைகூறிபவாறறிக உசை

உடன் போக்கு முற்றிற்று.

வரைவுமுடுக்கம்.

இவ்வாறுடன் போக்கு நிகழாதாயின்,வரைத்துகோடனிகழும்.
அது நிகழுமிடத்துத் தோழியான் வரைவுமுடுக்கப்பட்டும் வரை
பொருட்டிரிந்துவந்தும் நிகழுமென்ப. அவற்றுள்,

வரைவுமுடுக்கம்வரும்பாறு, சூத்திரம். வருத்தநிகுற வவன்மறு
த்துணாத்த, லுள்ளதுகூற லேசந்கூறல், பகல்வரலென்ற நெழு
திரந்துணாத்தல், சிறைப்புறங்கூறல் மந்திமேல்வைத்தல், கண்ம
யிலாமை கண்டாருணாத்தல், பகலுடம்பட்டாள்போன் நிரவா
லென்ற,விரவுடம்பட்டாள்போன்று பகல்வரலென்ற,நிரவும்பக
லும் வரவொழிகென்றல், காலங்கூறல் கூறுவிக்குற்றல், செலவுகூ
றல் பொலிவழிவுணாத்தலென, நீண்டிளவியு மியட்டிகாலை,வா
ரணீமுலையாய் வரைவுமுடுக்கம்.

(இ-ள்.) வருத்தமிகுதுகூறி வரைவுகடாதல் - பெரும்பான்மை
கூறி மறுத்தல்- உள்ளதுகூறிவரைவுகடாதல்-அத்கூறிபிரவரவுவி
லக்கல்-பழிவரவுணாத்துப்பகல்வரவுவிலக்கல்- தொழுதுநீளுகூற
ல்-தாயறிவுகூறல்-மந்திமேல்வைத்துவரைவுகடாதல்- தாவன்மேல்
வைத்துக்கண்மியிலாமைகூறல் - பகலுடம்பட்டாள்போன் நிரவ
ரவுவிலக்கல்-இரவுடம்பட்டாள்போன்று பகல்வரவுவிலக்கல்- இ
ரவும்பகலும்வரவுவிலக்கல்- காலங்கூறிவரைவுகடாதல்-கூறுவிக்கு
ற்றல்-செலவுநினைந்துணாத்தல்- பொலிவழிவுணாத்து வரைவுகடா
தல் எனவிவைபறினும் வரைவுமுடுக்கமாம். ஏ-று. அவற்றுள்,

வருத்தமிகுதுகூறிவரைவுகடாதல்.

வருத்தமிகுதுகூறிவரைவுகடாதலென்பது-அலாறிவுறுத்தநீதா
ழி, அலராணங்காவன் மீகுதுயானு நீலனைபெதிர்ப்படமாட்டா த
ழுதுவருந்தாநின்றவளிடத்து நின்றாள்ருக்கி மவாமென்னோ
டுவனத் தலைமகளது வருத்தமிகுதுகூறித் தலைமகனை வரைவுகடா
வாறிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

எழுங்குலைவாழையினின்சுனிதின்நிளமந்தியந்தண் *
 செழுங்குலைவாழநிழலிற்றுயிச்சிலம்பாமுனைமே *
 லுழுங்குலைவேற்றிருச்சிற்றம்பலவரையுன்னலர்போ *
 லழுங்குலைவேலன்னகண்ணிக்கென்னோநின்னருள்வனகயே. ()

இரவுக்குறியிடத் தேந்திழைப்பாடு கி
 வரைவுவேண்டிதல் வரவுரைத்தது.

(இ-ள்.) எழாநின்ற குலைகளையுடைய வரழைத் திரளின்கணுண்
 டாகிய இனியகணிகளேதிறன்று இவையமந்தி வளவியகுலையையு
 டைய அவ்வாழைத்திரளினது நல்லகுளிர்த்தநிழல்தன்னை வெருவுத
 லின்றித்துஞ்சுஞ் சிலம்பையுடையாய், பொரிடத்துழுங் கொலை
 வேலையுடைய திருச்சிற்றம்பலவரைநினைபாதாரைப்போல வருந்
 தாநின்ற உலத்தொழிலமைந்த வேல்போலுங்கண்ணையுடையாட்
 கு நனைருட்கூறியாதோ! இவளதாற்றாமுகமருந்தன்முன்னு.

நின்னருள்வனகயென்னோவென்பதற்கு இவ்வாறு வருந்திய
 டிறத்து இனிநீசெய்யக்கருதியவகையாகோ உண்ணு மையமம்.
 அழுங்குலைவேலென்பதுபாடமாயின்று, எழாநின்ற கொலைவேல்
 போலுங்கண்ணையுடையாட்கென்றுரைக்க, எழுங்குலை-இளங்குலை.
 செழுங்குலை-முதிர்ந்தகுலை எழுங் கைய முன்நீச்சு குலையு முடைய
 மையான் இடையறாதுபழுக்கும வரழைத்துநின்று நண்ணுண்டாகிய
 கணியைறுகின்றது,மந்தி வேறொன்றான் வெருபாது அவ் வரழை
 முனின்மீழின்புற்றுத்துயிலுமாறுபோல, ஆராவியட்டி கட்டாட்டி
 றுகராத நீவரைந்துகோடலான் இடையறாகுபேரின் பந்துயிற்று,
 அண்ணை சொல்லாதுண்ணங்காது நின்றாணிதற்கீழ் இவ் வன்னடற்
 றவாழ்த்தல்வேண்டியென உன்னுறைகாண்க. மெய்ப்பாய - அரண்
 மம், பயன்-வரைவுசடர்தல். (உருங்)

பெரும்பான்மைகூறிமறுத்தல்.

பெரும்பான்மைகூறிமறுத்தலென்பது - வரைவுகடாவியதோ
 டிக்கு, யானவளைதெய்வமானுடமென்றறிந்து வரைந்துகோட
 ம்மு இக்குவீரிடத்துத் தோன்றாநின்றவிடம் தெய்வமாளிராதிட
 மோ, அன்றிக் குறத்தியரிடமோ,கூறுவாயாகவெனத் தலைமகன்
 றலைமகன்ப்பெரும்பான்மைகூறி மறுத்துரையாற்றல். அதற்
 குச் செய்புள்.

பரம்பயன்றன்னடியேனுக்குப்பார்விகம்பூநிருவி *
 வரம்பயன்மாலதியாத்திலைவானவன்வானகஞ்சே *

ரார்பையரிதம்மிடமோவன் றிவேழத்தினென்புநட்ட *
 ரூரம்பையரிதம்மிடமோவிடந்தோன்றுமிக்குன்றிடத்தே. ()

குலம்புரி கொம்புக்கு *
 கிலம்பன் செப்பிய து.

(இ-ள்.) இக்குன்றிடத்தத்தோன்றுமிடம் கில்லையின் வானவன்
 'து வானவத்தைச் செர்ந்த தெய்வமகளிர் தமதிடமே? அன்றி யா
 லையினென்பை வேலியாகதட்ட ரூரம்பைகளையுடைய டுறத்திய
 ரிடமோ? நீ கூறுவாயாக எ-று. எல்லாப்பொருட்டும் அப்பாலா
 யவன், ஆயினுந் தன்னடியேற்குப் பெறுமடையனுள்ளான், பா
 ரையம்விசும்பையுமுறிருவிநிற்றலாற் றன்னெல்லையை அயனுமா
 னுமறியாத தில்லையின்வானவனெனக்கூட்டுக.

என்றது- அவனை யெட்டவுஞ் சட்டவும்படாத தெய்வமென்றி
 ருத்தலான், அவள்வாழ்மிடத்தை அரம்பையரிடமென்றே ஒரு
 துவல், அன்றியினுரையென வரைவுட்ப்படாது கூறியவாறு. மெ
 ய்ப்பாறி-மருட்சி. பயன்-இரவுக்குறியிடமுணர்த்துதல். (௨௫௦)

உள்ள துகூறியவரைவுகடாததல்.

உள்ள துகூறியவரைவுகடாததென்பது- பெரும்பாலானாக றி ம
 றுத்த தலைமகனுக்கு, இவ்விடம் எந்தையதுமுன்றுட்டி, எமக்குந்
 ருர் குறவரோ, எம்மைப்பெற்றா னென்கொடிச்செய்யாந்களுந்
 னங்காப்போஞ் சிலர், தீவனவகவன டாமையின் எம்மைட்டிலைந்
 துரைக்கவேண்டியதில்லையெனப் பி ன்னுந் வரைவுதோன்றத் தேர
 ழி தங்களுண்மைகூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

செருர்கவண்வாப்த்தமணியிற்சினையெ ினிமென் *
 றிறுல்கழிவுற்றெஞ்செறுகுடினூந்துமிடம *
 புறவரைபுற்றார்குறவர்பெற்றாளுந்கொடிச்செய்யார் *
 பெருவருளம்பலவன்மலைக்காத்தும்பெரு புணை. (௨௫௨)

இன்மைபுரைத்த மன்னனுக் கு
 மாழைநோக்கி தோழியுரைத்த து.

(இ-ள்.) செருர்கையிற்கவண்டப்பாமல் அதுவிட்டவாணியாந் சி
 தைத்தபெருந்தேன், இழுமென்னுமோசையைபுடைத்தாப்புகுற
 லினின்றாகழிதலையுற்று எமதுசெறுகுடிதைந்நாடும்வீட்டம் எந்
 தையதுமுன்றுட்டி, எமக்குற்றார் குறவர், எம்மைப்பெற்றாளுந்
 கொடிச்செய்யாரும் தன்னன்பரல்லது உம்பர்பெரு வருளையுட

ஸடய அம்பலவண்துமலைக்கட்பெரும்புணத்தைக்காத்தும், அதன ஸ்நீயிர் வரைவு வேண்டாமையினை மறைப்பினர் துணைக்கவேண் புவதில்லை எ-று.

“கோவைபுந் தொகையு மாவயின் வரையார், என்பதனால், இது தொடர்நிலைச்செய்யுளாதலிற் றூம்பைபர் தம்மிடமோவென் றுவினாவப்பட்டவிடம் எஞ்சிற்றுமுடிநுந் துமிடமெனவும் ஒருபு ணத்தைச்சட்டி. இதெந்தையுறாவரை யெனவுந்கூறினாராக வுரை ப்பினு மமைபும். சிறுரொறிந்தமணிபாற் பெருந்தேய் சிறுதந் து அங்கிருலைவிட்டுக்கழிந் து, சிறுமுடிவிற்பாந் தாற்போல, அயலா ர்கூறும் அலரான் து உதுமறைந்தவொழுக்கம் து மவயினடங்கா து பலருமறியவெளிப்படா நின்றதென உள்ளுறைகாண்க. மெய் ப்பாடு-மருட்சி. பயன்-குறியிடமுணர்ந்துதல். (௨௫௨)

ஏதங்கூறியிரவரவுவிலக்கல்.

ஏதங்கூறியிரவரவுவிலக்கலென்பது- உண்மையுரைத்துவரைவு சடாயதொழி, நீவகாவொடுவாராயிற் சிங்கத்திரண்டு தனக்கியா னையாகியவுணவுகளைத்தேயுமிருளின்கண், நினதுகைவேல் துணை யாகநீவந்தருளாநின்றவிடத்தே எங்களுக்குத் துன்பமாகத் தோண் றுநின்றது இனியிவ்விருளிடவாராதொழிவாயென ஏதங்கூறித் தலைமகனையிரவரவுவிலக்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சுடந்தொறும்வாரணவ்வினாடிப்பல்சேபங்கங்கு *
விடந்தொறும்பார்க்குமியவொருநீயெழில்வேலின்வந்தாற் *
படந்தொறுநீயரவன்னம்பலம்பணியாரினெம்மைத் *
தொடர்ந்தொறுந்துன்பென்பதேயன்பநின்னருடோன்றுவதே.

இரவருதுயர மேந்தலுக்கெண்ணி ப்

பருவரலெய்திப் பாங்கிபகர்ந்த து.

(இ-ள்.) பலவாகியசேயம் வாரணமாகியவல்சிகாரணமாகத்தேடி க்கங்குற்பொழுதின்கட் காடுகடோறுங்காட்டினிடங்கடோறுஞ் சென்று, பார்க்கு நெறியின்கட் டனியையாகிய நீ எழிலையுடைய வேல் துணையாக வந்தால், அன்பனே, எம்மிடத்துண்டாகியநின் னருள் எம்மைவிடத்தே தொடர்ந்தொறுக்குந் துன்பமென்னுமு ணர்வே எமக்குத்தோன்றுவது. எ-று. படந்தொறுமுண்டாகியநீ யையுடைய அரவையணிந்தவனதம்பலத்தைப் பணியாதானாப் போலவருந்த எம்மையொறுக்குமெனக்கூட்டுக.

என்றது, எமக்கு நீ செய்புந்தலைபளிறை பாங்கன் துன்பமாக
வேயுணராரின்றோம் எ-று. நாடுதல்- மனத்தாலாராய்தல். பாங்கி
தல்- கண்ணுக்குத்தல். வேலினென்னுமைந்தாவது ஏதுவின்க
ண்வந்தது. ஒறுக்குமென்பது-ஒறுமெனவிடைக்குறைந்துநின்ற
து. எம்மைநீவிடாதுதொடருந்தொறுமென்னுமடையம் இதற்
குத்தொடருமென்பது இடைக்குறைந்துநின்றது. நின்றுநொ
ன்னுமெழுவாய்- துன்பமென்னும்பயனிலைகொண்டது. மெய்ப்
பாடு-அச்சம். பயன்-இரவுக்குறியதேதக்காட்டிவரைவுகடாதல்.()

பழிவரவுரைத்துப்பகல்வரவுவிலக்கல்.

பழிவரவுரைத்துப்பகல்வரவுவிலக்கவென்பது-இவ்விருளினடை
வாராதொழிகின்றது பகல்வரச்சொன்னவாறுபெனவுட்கொண்
டு, பகற்குறிச்சென்றுநிற்பது, தோழியெதிர்ப்பட்டிப்பகல்வந்து எ
மக்குச்செய்யாநின்றமெய்யாகியவருள் புறத்தாரநின்று வெளிப்
பட்டிப்பழியாகப்புகுநின்றது, இனிப்பகல்வரவொழிவா யாக
வெனப் பழிவருதல்கூறிப் பகல்வரவுவிலக்காநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்.

சுளிற்றுற்றசெல்லக்ளையறிப்பெண்மரங்கைஞ்ஞெயிர்த்துப் *
பிளிற்றுற்றவானப்பெருவரைநாடபெடைதடையோ *
டொளிற்றுறமேனியகிழற்றம்பலநெஞ்சுராதவர்போல் *
வெளிற்றுற்றவான்பழிபாட்பகலிச்செய்யுமெய்யருளே. (உருசு)

ஐங்குணமொழுகு மடல்வேலண்ணலைப்
பாங்கியைய பகல்வரவுவென்றது.

(இ-ள்.) அசும்பின்கட்பட்டிக் சுளிற்றுற்றவருத்ததைப்பிடி தீர்
குகின்றவிடத்து மரத்தைக்கையான் முறித்துப் பிளிற்றுதலையுற்றவா
னத்தைத்தோயும் பெரியவனாயையுடையநாடனே, அண்ணப்பெ
டையினதுநடைபோலுநடையையுடையாளொழுகடி விளக்குத
லையுற்ற மெனியையுடையவனது சுற்றம்பலத்தை நெஞ்சாலுறு
தாராப்போல யாமிடார்ப்பட வெளிப்படுதலையுற்ற பெரியபழி
யாகாநின்றது நீ பகல்வந்து எமக்குச்செய்யும் மெய்யாகியவரு
ள். எ-று.

மெய்யருளென்றது-மெய்யாகவருளுகின்றயேனுமென்றவா
று. வழியல்லாவழிசுச்சுறலான் அசும்பிற்பட்டிகளிற்தினை வாக்கு
தற்குப் பிடிமுடியுடையுற்றபோல, இவ்வையெய்துதற்குபாயமல
லாதவிவ்வொழுக்கத்தினுவிருப்பினினை இதனினினை மாற்றித்

ந்ரு யான்முயலாநின்றேனென உள்ளுறைகாண்க. மெய்ப்பாடு-
அது. பயன்- பகற்குறிவின்கிவரைவுகடாதல். (உரு௪)

தொழுதிரந்துகூறல்.

தொழுதிரந்துகூறலென்பது-பகல்வரவுவிலக்கினதொழி, இவ
னிரவுவரவுவகூடுமெனவுட்கொண்டு, நின்றையெதிர்ப்பட வேண்
டி-அழுதுவருந்தாநின்ற இவள்காரணமாக, அரிசனும் யாளிகளும்
வெருவி யானைகள் திரண்டு புடைபெயராத மிக்கவிருளின்கண்
வாராதொழிவாயாகவென்று, நின்சூழ்க்களைக்கைபாற்றொழுது, நி
ன்னையிரந்தேனென வரைவுதோன்றத் தலைமகனைத் தொழுதிரந்
துகூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

கழிசுட்டலைமலைவொன்புலியூர்கருகாதவர் போற் *
சூழிசுட்களிறுவெரீஇயரிபாளிகுழிஇவழங்காக் *
கழிசுட்டரவின்வரக்கழல்கைதொழுதேயிரந்தேன் *
பொழிசுட்பயலின்மயினிற்றுவுளபிவள்பொருட்டே. (உரு௫)

இரவரவி னேதமஞ்சி
சுரிதருகுழம் ரோழிசொல்லிய

(இ-ள்.) பொழியாநின்றகண்ணிற்புனலையுடையதோர்மயில்
போலத் துவளாநின்றவிவள்காரணமாக, அரியையும் யாளியையு
ம் வெருவிக்க் குழிந்தகண்ணையுடையவாடிய யானைகள், ஓரிடத்தே
திரண்டுநின்று, அங்கிடத்துநின்றும் புடைபெயராத சிறந்தவச்ச
த்தைச்செய்யுமிரவின்கண் வாராதொழிவாயாக, நின்சூழ்க்களைக்
கைபாற்றொழுது, நின்னையிரந்தேனிடனை. எ-று. கழிந்தகண்ணை
யுடையதலைமலையையசூடுவோனது டுலியூரைக் கருதாதாரைப்
போல வெருவியெனக்கூட்டுக.

சூழிவழங்காவென்றுபாடமோதி, அரியையும் யாளியையும் ரு
ழியையும்வெருவிவழங்காவென்றுரைப்பாருமுளர். கழி-அசைத்
தைச்செய்யுமியல்பாற் சிறத்தல். கழிசுட்டரவினென்பதற்குக்கழி
சிறப்பின்கண்வந்து அரையிரவின்கணென்பது படநின்றதெனி
னுமமையும். பொழிசுட்பயலின்மயினிற்றுவுளமென்றதனால், இ
வ்வாறிலுள்ளற்றொனெனினும் நீ வரற்பாலையலைமலையென்றுகூறி வரை
வுகடாவினாளும். வழியிடவருமேதங்குறித்து இவ்வாறானின்றவி
வள்பொருட்டென்றுரைப்பினுமமையும். கருதார்மனம்போலெ
ன்பது பாடமாயின், மனம்போலுங் கழிசுட்டரவெனவியையும்.
மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-இரவுக்குறிவிலக்கிவரைவுகடாதல். ()

தாயறிவுகூறல்.

தாயறிவுகூறலென்பது - தொழுதிரந்துகூறவும், வேட்கைமிக வாற் பின்னுக்குறியிடைச்சென்றுநிற்பது, அக்குறிப்பறிந்து, நங்காணலிடத்து அரையிரவின் கண் ஒருதேர்வந்ததுண்டாகக்கூடுமெனவுட்கொண்டு, அன்னை சிறிதேகண்ணுஞ்சிவந்து என்னையும்பார்த்தாள், இருந்தவாற்றான் இவ்வொழுக்கத்தையறிந்தாள்போலும். எனமெனத்தோழி தலைமகளுக்குக்கூறுவாள்போன்று சிறைப்புறமாகத் தலைமகனுக்கு வணவுதோன்றத் தாயறிவுகூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

விண்னுஞ்செல்வையாவெறியார்கழல்விழ்சடைத்தி *
வண்ணன்சிவன்நில்லைமல்லெழிற்காணலையிரவி *
எண்ணன்மணிநெய்தேர்வந்ததுண்டாமெனச்சிறிது *
எண்ணுஞ்சிவந்தன்னையெண்ணெயுநோக்கினள்காரியிலே (௨௫௬)
சிறைப்புறத்துச் செம்மல்கேட்ப ப
வெறிக்குழற்பாங்கி மெல்லியற்குணாத் து.

(இ-ள்.) காரகாலத்துமயிலையொப்பாய், திலையிலவளவியவெழியையுடையகாணலிடத்து அரையிரவின் கண் மணிகளை யுடையதலையாயதொருநெய்தேர் வந்ததுண்டாகக்கூடுமெனவுட்கொண்டு, அன்னை சிறிதேகண்ணுஞ்சிவந்து, என்னையும்பார்த்தாள், இருந்தவாற்றான், இவ்வொழுக்கத்தினையறிந்தாள்போலும். எ-து. விண்ணுளராணும் எல்லாப்பொருளையுங் கடந்தப்பாற்சென்ற செல்வையறியப்படாத நறுநாற்றமார்ந்தகழலினை யுந் தாழ்த்தசடையினையுமுடையதீவண்ணன், சிவன், அவளதுநில்லையெனக்கூட்டுக.

எல்லாப்பொருளையுங்கடந்து நின்றனவாயினும், அன்பர்ச்சணியவாய் அவரிட்டநறுமலரான் வெறிகமழுமென்பது போதாவெறியார்கழலென்றார். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-படைத்துமொழியால்வரைவுகடாதல். (௨௫௬)

மந்திமேல்வைத்துவரைவுகடாதல்.

மந்திமேல்வைத்துவரைவுகடாதலென்பது - சிறைப்புறமாகத் தாயறிவுகூறிச் சென்றெதிர்ப்பட்டு, ஒருகயிவன் நன்மந்திக்குமாங்கனியைத் தேனின்கட்டோய்த்துக்கொடுத்தது, அகர்வித்துத் தம்முளிர்ப்புறுவதுகண்டு, இது நங்காதலர்க்கு நம்மாட்டரிதாயிற்றென நீவரையாமையறினந்தாற்றாளாயினுளென மந்திமேல்வைத்துத் தலைமகனாவருத்தங்கிறுவரைவுகடாவாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

வான்ரோப்பொழிவெழின்மாங்கனிமந்தியின்வாய்க்கடுவன் *
 மேன்ரோப்தருத்திமகிழ்வகண்டாடிருநீண்முடிமேன் *
 மீன்ரோப்புனற்பெண்ணைவைத்துடைபாளைபுடேனி வவத்தான் *
 வான்ரோப்பமதிற்றில்லைமாநகர்போலும்வரிவண்டே. (உருள)

வரிவளையை வரைவுகடா வி
 பரிவைத்தாழி யுரைபகர்ந்த ஆ.

(இ-ள்.) நீண்டதிருமுடிக்கண் மீனைப்பொருந்திய புணலாகிய
 பெண்ணைவைத்து எல்லாவற்றையுமுடையவனாயுந் திருமேனிக்
 கண்கவைத்தவனது வானைத்தோயுமதிடையுடைய திவ்யபாகிய பெரி
 யநகரைப்பொக்கும் வரிவளை, வானைத்தோயும் பொழிலின் ஊண்
 டாகிய நல்லமாங்கனியைக் கடுவன் தேனின்கட்டோய்த்து மந்தி
 யின்வாய்க்கொடுத்து அகர்வித்துத் தம்முளின்புறுமவற்றைக் க
 ண்டான் ௭-று.

என்றதனால், துணைபுறங்காக்குங்கடுவனைக்கண்டு, விவந்துகருமி
 க்வாறுசெய்யாநின்றன, இதுநங்காதலர்க்கு நம்மாட்டரிதாயிற்றெ
 ன நீவனாயாமையெதினைந்தாற்றாளாயினுள்ளொளாம். அருத்தி
 யென்பதற்கு-மெடுஞ்சுரநீற்றியென்றதற்குரைத்ததுரைக்க காண்
 ரோப்பொழிவென்பதாஉம்பாடம். உரிவளையைவரைவு- வரிவளை
 யைவரைதல். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்தபெருமிதம். பய
 ன்- வரைவுகடாதல். (உருள)

காவன்மேல்வைத்துக்

கண்மியிலாமைகூறல்.

காவன்மேல்வைத்துக்கண்மியிலாமைகூறவென்பது-மந்திமே
 ல்வைத்துவரைவுகடாஉப்பட்டதலைமகன், இது நங்காதலியிடத்து
 நமக்கரிதாயிற்றெனத் தாணுமாற்றானாய், இரவுக்குறிசென்றதிற்
 ப, அந்நிலைமைக்கண் இவ்விடத்துள்ளார், இவள் காவற்பறைநீகட்
 குந்தோறுந் கண்மியிலாமைக்குக்காரணமென்றோவெனத் தம்முந்
 ட்கூறுநிற்றல். இதுவுஞ்சிறைப்பிறமாவரைவுகடாநலைப்பயக்கு
 ம் அதற் பூச்செய்யுள்.

நறைக்கண்மலிகொன்றையோனின்றாடகமாடுநிலைச் *
 சிறைக்கண்மலிபுனற்சீர்நகர்காக்குஞ் செவ்வேளினாஞர் *
 பறைக்கண் பரிப்பயிற்சோறும்படா முலைப்பைந் தொடியாள் *
 கறைக்கண்மலிகுநீர்வெற்கண்படாதுகலங்கினவே. (உருள்)

[௫௮]

தரர் காவலி. ன்
மிருகநி கா த ல்.

(இ-ள்) ரதநாற்றத்தைபுடைய தேன்மலிந்தகொன்றையையுடையவன் நின்றகூத்தாடுந் தில்லைபாதிபிறையிடத்து அதுபொருமன் மிகும்புணையுடைய கிரியற்கரை இராப்பொழுதில்கட்காக்குஞ்செவ்வையுடைய இளைஞரதுபறைக்கண் படுந்தோறு ம்படுந்தோறும், படக்கடவவல்லாத முலையையுடைய பைந்தொடையாளுடைய கறை தன் கண்மிக்க சதிரிலேல்போலுங்கண்கள் ஒருகாலும்படாவாய் வருந்தின ன்-று.

நாடகமென்றது-நாண்டிக்கூத்தென்னுந் துணையாய்நின்றது. கலங்கினவென்பதற்குத் துயிலாகமயான் நிறம்பெயர்ந்தனவென்றும அழுதுகலங்கினவென்றுமுரைப்பாருமுளர் காவல் மிகுதியும் அவளகாற்றாடையுக்கறி வரைவுகடாயவாறு இஃதிலைஞர்குந் தென்னாது துறைகூறியசொத்து. மெய்ப்பாடி- அழகை. பயன்-வரைவுகடாதல்.

(உருஅ)

பகலுடம்பட்டாள் போன்

நிரவரவுவிலக்கல்.

பகலுடம்பட்டாள் போன் நிரவரவுவிலக்கலென்பது-சிறைப்புறமாகக்கண்டயிலாமைகேட்டதலைமகன், ஆதரவுமிடவாவெதிர்ப்படலுற்றுநிற்பத் தோழியெதிர்ப்பட்டி,நீவற்கொழுநாநின்ற இப்புலராவிரவும் பொழியாமழையும் புண்ணின் கணுமழையும்மேல் மலராம்படி பெங்களைவருத்தாநின்றன, இதற்கொரு மருந்திலை போதுவனாயிடத்தெனப் பகலுடம்பட்டாள் போன் நிரவரவுவிலக்காநின்றல். அதற்குச் செய்துள்.

கலராயினர்நினைபாத்தில்லைமம்பலத்தான்கழற்கண் *
பிலராயினர்வினை போவிருநீக்கிமுழங்கியிண்ணிப் *
புலராவிரவும்பொழியாமழையும்புண்ணின் னுழைவேன் *
மலராவருமருந்தும்மில்லையோறும்வனாயிடத்தே. (உருக)

வினாதரு தா ரோ
நிரவர வென்ற து.

(இ-ள்) தீமக்களாயுள்ளார்கருதாத தில்லைமம்பலத்தானுடைய திருவடிகட்கு அன்புடையரல்லாதாரது தீவினைபோல இருள் செறிந்துபுலராதவிரவும், மின்னிமுழங்கிப்பொழியாதபோன்று பொழியாதமழையும், எமக்குப்புண்ணின் கணுமழையும்மேல் மல

ராமவண்ணக்கொடியவாய் வாராநின்றன, இதற்கொருமருந்துமி
ல்லைபோ அம்வரையிடத்து! எ-று.

மருந்தென்றமைபான் வரையிடத்தென்றான் ஒருநிலத்துக்கலை
மகனாகவிச், அம்வரையாகிய இவ்விடத்திதற்கொர்மருந்திலை
போவென ஒருநிலைக்காகவுரைப்பினுமமையும். வருத்துசலே
பன்றித் தணிதெலுமுண்டோவென்பதுபடநின்றமையின், மருந்
துமென்னுமும்மை- எச்சவும்மை. இரவின்கண்வந்தொழுதுநிற்
பவும், இரவுறுதுபாந்தீர்க்கு மருந்தில்லைபோவென்றுகூறினமை
பான், வரைவல்லதுஇவ்வாறொழுதுதல அதற்குமருந்தன்மென்று
கூறினாராம். மெய்ப்பாடு- அழுதை. பபன்- இரவுக்குறிவில்க்குதல்.

இரவுடம்பட்டாள்போன்று

பகல்வரவுவில்க்கல்.

இரவுடம்பட்டாள்போன்றுபகல்வரவுவில்க்கலென்பது - இவ
ள் மருந்தில்லைபோவென்றது பான் இரவுக்குறிச்செல்லின் மழை
க்காலிருளானெதிர்ப்படலருமைபான் வேட்டையுற்றுப் பகற்குறி
புடம்பட்டானெனவுட்கொண்டு, பகற்குறிச்செல்லாநிற்ப, தோழி
யெதிர்ப்பட்டு, பகல்வந்தருளாநின்றது அவளுக்குவருகமுறம்
படிபாக மிக்கவலராசாநின்றது, அதனாற் பகற்குறிவரப்பாலைபல்
லைபென, இரவுக்குறியுடம்பட்டாள்போன்று பகற்குறிவில்க்காதி
ற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

இறவரையும்பர்க்கடவுட்பராய்நின்றெழியியுன்னிக்

*

குறவரையார்க்குந்ருளிர்வரைநாடகொழுப்பவன

*

நிறவராமேனிபன்சிறம்பலநெஞ்சுருகவர்போ

*

ஹவராமேகலையாட்கலராம்பகலுன்னருளே.

(உகூம்)

இகலடு வேலோய்

பகல்வர வென்றது.

(இ ள்.) தொடர்ந்துபெய்யாதுநடை எழிலிபெய்தலைநினை
ந்து மலைமேலுறையுந்தெய்வங்களைப்பராவிக் குதவரநின்றாப்ப
ரவஞ்செய்யுந்ருளிர்ந்தவராமேலுண்டாகிய நாட்டையுடையாய்,
கொழுவியபவனமாகிய நிறத்தையுடைய வரைபோலுந் திருப்ப
னையையுடையவனது நெறம்பலத்தை திற்பாதவரைப்போவரு
ந்த, அரைக்கணிந்தமேகலையையுடையாட்குப் பகலுண்டாமுலா
ருள் மிக்கவலராசாநின்றது, அதனானீவரால் எ-று.

குறவரையென்புழி ஐகாரம்-அசைநிலை, அசைநிலையென்புழி

குறமலையென்றுரைப்பாருமுளர். வரைபயமுடையதாடென்னும
மையும். குறவர் பரவும்பருவத்துத்தெய்வத்தைப்பரவாது, பின்ம
மைமறுத்தலானிடர்ப்பட்டி அதனைமுயல்கின்றதென்போல, நீயுங்
பாயங்காலத்துவரையாது, இவனைபெய்துதற்கரிதாயினிடத்து
துன்புற்றுவரையமுயல்வையென உள்ளுந் தகாண். “உள்ளுந் த
தெய்வ மொழிந்தவை நிலனெனக்- கொள்ளு மென்ப குறிப்பறிந்
தோரே, என்பவாகலிற் தெய்வத்தைநீக்கியுமமைகொள்க. பெ
ப்பாடி-அது பயன்-பசற்குறிவினைக்குதல். (உசு. 5)

இரவும்பகலும்வரவுவிலக்கல்.

இரவும்பகலும்வரவுவிலக்கலென்பது- இரவுடம்பட்டாள்போ
ன்று பசல்வரவுவிலக்கலென்பது, நீபசல்வரின் அலர்மிகுதியானெ
ந்களுக்குமிக்கபழிவந்தெய்தும் இராவரின் எவ்வாற்றாறுநின்ற
பெய்திர்ப்புமெல்லுமையாற் சிறிதுப்பயனில்லை. அதனால் நீயிரு
பொழுதும்வரப்பாண்பல்லையென இரவும்பகலும் வரவுவிலக்க
நின்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

சுழியாவருபெருநீர்சென்னிவைத்தெண்ணத்தன்ருழுட்டிற் *
சுழியாவருள்வைத்தசிறுநீர்ப்பலவன்காந்தருமான் *
சுழியாவரும்புரிமென்குழவாடிமத்தையமெய்பே *
புழியாம்பசல்வரின்மீயிரவேனும்பயனில்லையே. (உசு. 6)

இரவும்பகலும்
வரவொழி சென்றது.

(இ-ள்.) ஐயனே, நீபசல்வரின் சுருண்டமெல்லியகுழியுண்ட
பாடிமத்து மெய்ப்பாகவே அலருண்டாம். இராவரின் எதிர்ப்படுத
லுமையாற் சிறிதுப்பயனில்லை, அதனால் நீயிருபொழுதும்வா
ல். ஏ-று. சுழியாநின்றவரும் பெரியநீரைச்சென்னியின்கண்வை
த்துத் தனக்குத்தொண்டிபடுதற்கண் என்னை நீக்காத தன்னருளா
ன்வைத்த சிறுநீர்ப்பலவனது காத்தின்கண்வைக்கப்பட்டமான் போ
லவிழித்துவரும் புரிமென்குழவாவெனக்கூட்டுக.

பாந்துவரும்பெரும்புனை வேகந்தணித்துத் தன்சென்னியி
ன்கண்வைத்தாற்போல நிலவாதுபாக்கு மெஞ்சையுடையேனைத்
தன்னருட்சண்டக்கிணென்பது சுருத்து. தன்ருழும்பினின்ற
ம் பாணிக்காலமக்குக் காரணமாகிய அருட்கணெண்ணைவைத்தவ
னென்னுமமையும். மெய்ப்பாடி-அது. பயன்-இரவுக்குறியும்பச
ற்குறியும்விலக்கி வரவுகடாதல். (உசு. 6)

காலங்கூறிவரைவுகடாதல்.

காலங்கூறிவரைவுகடாதலென்பது- இருபொழுதும்வரவுவில் கிணதோழி, மதி நிரம்பாநின்றது,வேங்கை பூவாநின்றன, இனிதினக்குவகாவொழிவருகற்குக் காலமிதுவெனக் காலங்கூறிவரைவுகடாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மையாரீகதலிவனத்துவருக்கைப்பழம்விழுதே *
 னெப்பாதயின்நினமந்திகள்சோருமிருஞ்சிலம்பா *
 மெய்யாவரியதெனம்பலத்தான்மறுபூர்வொள்வெற்பின் *
 மொய்யார்வளரினவேங்கைபொன்மாலையின்முன்னினவே உசுஉ
 முந்தியபொருளைச் சிந்தையில்வைத் து
 வரைதருகிளவியிற் றெரிபவரைதத து.

(இ-ள்.) இருளாரீந்தவாழைக்காட்டின்கண் வருக்கைப்பலாநின்பழம்விழுகலா னுண்டாகியதேனை இனையமந்திகளறியாதேபுண்டு பின்னளிபாற்சோரும் பெரியசிலம்பையுடைபாய்,மதி நிரம்பாநின்றது, அம்பலத்தானுடைய இவ்வெற்பின்கட்செறிவாரீந்தவளராநின்றவினையவேங்கைகள் பூத்துப் பொன்மாலையோலத்தோன்றின,இனி மெய்யாகவுனக்கரியதியாது! எ-று.

கதலிவனத்துண்டாகியதேனென்றதனற் கதலிக்கனிபொருகூடுதல்பெற்றும். ஊர்கோடல்- குறையின்றி மண்டலமாகவொளிபாநிதல். அல்லதுஉம் பரிவேடித்தலெனினுமமையும். நின்மலைக்கண் விலங்குகளுமித்தன்மைத்தாகிய தேனைக்குறிபாதுண்டு இன்புறாநின்றனவாகலிற் குறித்தவற்றினினக்கரியதிபாது இதுவன்ரோபருவமுமென வரைவுபயப்பக் கூறியவாறுயிற்று. மந்திகடேருமென்பது பாடலாயின், தேனையறியாதுண்டு அகங்குலையி குதியாற் பின்னதனைத்தேர்ந்துணருமென்றுரைக்க வேட்டபொருள் உள்ளத்துமுற்பட்டித்தோன்றுதலின்,வரைவை முந்தியபொருளென்றாள். வரைதருகிளவி - வரையுக்கிளவி. மெய்ப்பாடி- பெருமிதம். பயன்-வரைவுகடாதல். (உசுஉ)

கூறுவிக்ஞற்றல்.

கூறுவிக்ஞற்றலென்பது - காலங்கூறிவரைவுகடாவ்வும் வரைவுடம்படாமையின் அவடன்கெகோண்டே கூறுவிப்பாளாக, அலரான்வருநாணியுங் காணுமையான்வருமாற்றாமையையும் பற்றிக் கிடந்த நம்மல்லலை நம்மரற் நலையளிக்கப்படுவார் இவ்வாறுவரு

ந் துதறகாதெனத் தாமாகவறிகின்றிராயின் தாஞ்சொல்லுந்தன்
மைகளென்னோவெனப் புலந்து, நீயாகிதுஞ்சென்றுகறென்ப
து குறிப்பாற்றோன்றத் தலைமகள் வரைவுடம்படாமைபைத் தோ
ழி தலைமடக்குக்கூறுதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தேமாம் பொழிற்றிலலைச் சிற்றம்பலத் துவிண்ணோர் வணங்க *
நாமாதரிக்கறடம்பயிலவோண் நண்ணாதவரின் *
வாமாண் கலைசெல்லநின்றாரகிடந்தமம்மல்லக்கண்டார் *
ருமாவறிகிலிராயினென்னாஞ்சொல்லுந்தன்மைகளே. (௨௩௩)

ஒத்ததொவ்வா துணைத்தகோழி
கொத்தவிழ்கோவைபாற் கூறுவிக்குற்றது.

(இ-ள்.) தேமாம் பொழிவுடையதில்லை சிற்றம்பலத்தின்
ண் விண்ணோர் வணங்கவும் நாம்விரும்பவும் கூதிறைச்செய்வாண்
ச் சேராதான்போல வருந்த, அழகுமாட்சிமைப்பட்ட மேக
லைகழலும்வண்ணக்கண்டி தலையளிசெய்யாதுநின்றவர் பெருகிக்
கிடறதம்மல்லக்கண்டால், நம்மாற் தலையளிக்கப்படுவார் இங்
வாறுவருந் துதறகாதென்று தாமாகவறிகின்றிராயின், தாஞ்சொ
ல்லுமியல்புகளெல்! ஏ-று.

வாமம் - வாமமெனவிடைக்குறைந்தது. அலரான்வருநா
ணியையும் காணுத மபான்வருமாற்றாமைபையும் பற்றிக் கிடந்த
ம்மல்லலென்றாள். ஒத்ததொவ்வாதென்பதனை ஒத்துமொவ்வாம
வெணத்திரிக். அநாவது - இராவருதலுடம்பட்டாள்போன்று
பகவ்வாறென்றலும், பகவ்வருதலுடம்பட்டாள்போன்று இரா
வாரவென்றலும், பின் இருபொழுதையுமுதத்தலும். (௨௩௩)

செலவுநிறைந்துணைத்தலை.

செலவுநிறைந்துணைத்தலை-வரைவுடம்படாமையிற் றோ
ழிதலைமகனோடுபுலந்துகறக்கேட்டு, அக்குறிப்பறிந்து, இக்கல்ல
தரின் கணீர்வந்தவாதென்னோவென்று வினவுவாண்பெற்றேமா
யின் இத்தன்மைபயுடைததாபிப மிக்கவிருளின்கண் பாடலுரு
ழைச்சேறலரிதன்று, சென்றேமாயினும் அவ்வாறுசெலவனுவாரி
ல்லைபெனத் தலைமகள் செலவுநிறைந்துகூறுதிற்றல். அதற்குச்செ
ய்யுள்

வல்லியினென்னுயளர்புத்தகழகல்கும்பிருளியாய்ச் *
செல்வரிதன்று மல்குத்தம்பலவரைச்சேறலர்போற் *
கொல் கரிசியங்குறுகாவதைபிழைதாணிடைச்செல் *
கல்லதொள்வந்தவாதென்பவர்ப்பெறிந்தாரியினே. (௨௩௪)

**பாக்கிதெருக்கப் பணிமொழிமொழித்
தெக்கமழ்செல்வந்தர்ச் சிறைப்புறக்கிள**

(இ-ள்.) சாரீசைத்துமயிலைபொப்பாப், சிற்றம்பலவரைச் சேராநாணப்போல வருந்தச் சீபக் கொக்கரிசைசென்றனைபாகவுண்ணம் பிடி தானிரண்டற்குமிடையேசென்று புருக்கல்லதரின் கண் நீர்வந்தவாறெங்கனெயென்று சொல்லுவாராப் பெற்றோமாயிற் குறும்பியாகிவருணவுகாரணமாகக் கரடி உபரித்தபற்றை பகழாதிற்ப மிகாதின்றவிருளின்கண் அவரிருந்தவழிச்சேறவரிதன்று, சென்றேமாயினும் அவ்வாறு சொல்லுவாரில்லை. எ-து.

செல்வரிதென்பது- செல்வழிக்கணென்பதுபோல மெய்யிற் றுடம்படுமெய். செல்வவென்பதுகடைக்குறைந்து நின்றதெனி னுமமைபும். மன்- ஒழிபிசைக்கண்வந்தது. கல்லதர்-கற்கண்ணை தர். கல்லதரினென்பது பாடமாயின், வந்தவாறென்னென ஒருசொ ல்வருவித்துரைக்க. பணிமொழி மொழிந்தென்பதனை மொழிய வெணத்திரித்து, சிறைப்பறக்கிளவியாயிற்றெனவொருசொல்வரு வித்துரைக்க சிறைப்புறக்கிளவியாயிற்றெனவே, சிறைப்புறமா தல் குறித்தாளல்லென்பதுபெற்றும் இவையிரண்டற்கும் மெ ய்ப்பாடு- அமுலையைச்சாரீந்தவிளிரவால், பயன்-அது. (உ-ள்.)

பொலிவழிவுரைத்துவரைவுதடாதல்

பொலிவழிவுரைத்துவரைவாததென்பது- தலைமகள் தன்னை யெதிர்ப்படலுற்றவருந்தாதின்றமை சிறைப்புறமாகக்கேட்டத லைமகன் குறியிடைவந்துறிற்ப, தோழியெய்திர்ப்பட்டு, என்னைபா டு காவலை நீவி நின்வயத்தளாயிற்று பொலிவழிந்து வருந்தா தின்றவளை நீவரைந்துகொள்ளாது இவ்வாறிகழ்ந்து மதித்தற்குக் காரணமென்றோவெனத் தலைமகளதுபொலிவழிவுகூறி வரைவுக

* “உயிரீற்றின்மூன் உயிரீமுதல்வரின் உயிரோடுயிர்த்து மயக்க மின்மையிற் புணர்ச்சியின் விட்டிசைத்து திற்றுமாதலின், உடம்படாதவவலிர்ண்டு உடம்பு திற்பெருட்டு இடையேவருமெய்யை உடம்படுமெய்யென்பவாகலின், வரு முயிரோற்றொத்தமைப்பட்டுப் புணர்ந்தருளிய மெய்யீற்றின்வழித்தோன்றுமெ ய்யை உடம்படுமெய்யென்பது பொருந்தாது.,, தன்னால்கிருத்தி காசுஉ-ரு-ம்.

“விண்வத்துக்கொட்டும். எம். செல்வழிச்செல்க. எம். சார்வழிச்சார்ந்த னுதகைகள். எம். மெய்யீற்றமூன் உயிர்வருங்கால் இவ்வுடம்படு மெய்யன் றெனக்கூறும் வகரத்தோன்றின.,, காசும-குத்திரம்.

“விண்வத்துக்கொட்டும்விண்ணத்தமர- என்புழி வகரம் உடம்படாததாற் றை உடம்படுத்த வந்ததல்லாமையின், இன்னோரெனவை உடம்படுமெய்யெனப் பொய்பெறுமாறில்லையென்பது.,, தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி.

டாவாநிர்நல். அதற்குச்செய்யுள்.

வாரிக்களிற்றிண்மருப்புமுத்தம்வரைமகளிர் *
 வேரீக்களிக்குமவிழுமலைநாடவிநிதினாவி *
 ஞரிக்களிக்கமநிநன்மாச்சடைமுடிநம்பர்திலலை *
 யேரீக்களிக்கருங்குஞையிந்நீர்மைமெய்வெய்துவதே. (௨௬௮)
 வரைவுவிரும்பு மன்னுயிர்ப்பாங் *
 விரைதருமுவி மெனியுரைத்த *.

[இ-ள்.] களிற்றிண்மருப்புக்களினின்று முக்க முத்தங்களை வரை
 யின்வாழ்மகளிர் வேரீக்குவிழையாக முகந்துகொடுக்குஞ் சிறந்த
 மலைக்கண்ணாடாகிய நாட்டையுடையாய், விரியுந்திரையையுடைய
 யாறாகிய பெண்ணிற்குக்கொடுத்தற்குப் பொருந்திய நல்லபொரு
 த்சுடையுடைய நம்பாது தில்லையினுள்ளாகிய ஊரையு
 டைய இக்களிக்கரு மஞ்ஞையொப்பாள் தன்நன்மையையிழ
 ந்து இக்கண்மையெய்துவதெல்! நீயரை. எ.று.

மலையையுடையநாடெனினுமறையும். விரிநிலையெனப்பது
 அவழிச்சாரியை. விரிதிரையையுடைய நாரியெனினு மறையு
 ம் நாரிக்களித்தமரென்பது பாடமாயின், நாரிக்களித்தலால் அவ
 ள் மருஞ்சுடையென்றுரைக்க. களிக்கருங்குஞ் - களியையுடைய
 களியடஞ்ஞை அனைதற்கரியகளிற்றிண்மருப்பினின்று முக்க முத்
 தத்தின்கருமையைக்கருதாது தமக்கின்பஞ்செய்யும் வேரீக்குக்
 கொடுத்தாற்போல, எண்ணையாது காலநீவி, நினைவத்தளாகியவி
 வளதருமைகருதாது நினக்கின்பஞ்செய்யும் கனவொழுக்கங்கா
 ணமாக இகழ்ந்து மதித்தாயென உள்ளுறைகாண்க. மெய்ப்பா
 ரும் பயனும்-அவை. (௨௬௮)

வரைவுமுக்க முற்றிற்று.

வரைபொருட்பிரிதல்.

வரைபொருட்பிரிதல்வருமாறு-குத்திரம். முலைவிலைகூறல்வரை
 ஆடம்பரித்தல், வரைபொருட்கேகலை யுரையவட்கென்றவீகூறெ
 ன்றல் சொல்லாதேகல், பிரிந்தமைகூற நெஞ்சொழிகூற, நெஞ்
 சொடுவருந்தல் வருத்தங்கண்டுரைத்தல், வற்புறுத்தல்லொயி வன்பு
 றையழிதல், வாய்மைகூறன் மன்னவன்மெய்யுரை, தேறுதபுலம்
 பல் காலமறைத்துரைத்த, னாதுவாவுரைத்த னாதுகண்டமூங்கன்,

மெலிதகண்டு செவிவிபுணர்த்தன், மேவிபசெவிலி கட்டுவைப்பி
தலை, கட்டுகுற்றநிறநல் கட்டுவித்திகூறல், வேலனைபழத்த வின்
னமெப்பதல், விலக்கதினத்த விலைமையுணர்த்த, மறத்தொழிநிறநல்
பந்திர்த்த, வவன்வெறிவினக்கல் செவிவிக்குத்தொழிபறத்தொழி
நிறந னற்றகுப்பக்குச்செவிவி, பறத்தொழிநிறந தேர்வாவுணர்த்தன்,
மணமுரள்கெட்டிமெழிந் துணர்த்த, லையுந்துக்கல்க வவனிதிகாட்
ட, லாறைத்தட்டன்கூறியமுன் றாய், வினாமலர்க்குமுனாய் வரை
பொருட்பிரிதல்.

(இ-ள்.) முலைவிலகூறல்- வருமதுகூறியவரைவுடம்படுத்தல்- வ
ரைபொருட்பிரிதலையுணர்பெனக்கூறல்- நீயேகூறென்றல்- சொல்
லாதேகல்-பிரிந்தமைகூறல்- நெஞ்சொழிகூறல்- நெஞ்சொழியு
ந்தல்- வருத்தங்கண் பிறைத்தல் - வழிபொழுதுவற்புறுத்தல் - வன்
புறையெதிராழிந்திரங்கல் - வாய்மைகூறியருதந்தணித்தல் - தே
ருதுபுலம்பல்-காலமறைத்துரைத்தல்- தூதுவாவுணர்த்தல்- தூது
ண்டழுங்கல்-மெலிவுகண்டு செவிலிகூறல்- கட்டுவைப்பிததல்- க
க்கமுந்துநிறநல் - கட்டுவித்திகூறல்- வேலனைபழத்தல்- இன்ன
வெய்தல்- வெறிவிலக்குவிக் கதினத்தல் - அறத்தொழிநிறநல்புண
ர்த்தல்- அறத்தொழிநிறநல் ஐயந்திரக்கூறல்- வெறிவிலக்கல்- செவி
விக்குத்தொழிபறத்தொழிநிறநல் நற்றகுப்பக்குச்செவிவிபறத்தொ
ழிநிறநல்-தேர்வாவுகூறல்-மணமுரள்கெட்டிமெழிந் துணர்த்தல்-ஐ
யுந்துக்கல்கல்- நிதிவாவுகூறநிறநல் என விவைமுட்பத்துமுன்
றாய் வரைபொருட்பிரிதலாம் எ-று அவற்றுள்,

முலவிலகூறல்.

முலைவிலகூறலென்பது-வரைவுமுடிக்கப்பட்டதலைக்கல், பா
ன்வரைவொழியருதற்கு நீசென்று அவனைபன்மானாமுலைவிலகே
ட்பாயாகவென, எல்லாவற்றாறு நின்வகையை பெயமோற்றுக் கொ
ளின்னவது விலகூறுவராயின் அவளுக்கேழுலகும் விலபோதா
தெனத் தொழி முலைவிலகூறநிறநல். அதற்குச்செய்புள்.

குறைவிற்குக்கல்விக்குஞ்செவ்விற்குநின் குலத்திற்கும்வந்தோர்க
நிறைவிற்குமேதகுநீதிக்குமேற்பினல்லாநினையி *
விதைவிற்குலாவனாயேநிவண்டில்லையனேழம்பொழிவு *
முறைவிற்குலாதுதலாள்விலபோமெய்ம்மையோதுதரீக்கே. (1)

கொலைவேற் கண்ணிக்கு
விலையில பென்றது.

[கூறு]

(இ-ள்.) வரைவுவெண்டி தீபெம்மாட்டிக் குறைபுடைபையாப்
நிற்குமதனானும், கல்லிமிருகியானும், செல்வானும், தங்குலத்தி
ற்கேற்றநிக்குலததானும், நீவிமக்கவத்தசான்றோரது நிறைவானு
ம், மேலுசெற்குதகு நீதியானும், நிஸ்வாவையெம ரேத்தகல்கா
ளினலலது விலைகூறுவராயிஸ், ஆராயுமிடத்து பெய்ம்ம மசால்
லுவார்க்குவிந்மபாலவளைந்த ஸுதலையுடையாட்கு ஏழுலகு பல்லை
பாமோ! நீலைக்குறைபாட்டெழு. எவ்வாப்பொருட்கு மிறைவல, வி
ல்லாகியவர்கள் தலைபடைய வரைபயேந்துவான், உள்ளியதுவலைக
ண்ணும், அவனுடைய ஏழ்பொழியுமெனக்கூட்டுக.

செல்வு- இருமுதுமுரகராத்லகாண்டாடப்படுகல நிறைவு-அ
நிலையாகுமபவவாழுக்கம் நீதி- உள்ளப்பொருத்தமுதலும
முதுபொருத்தல உறைவிலென்பதற்கு - உறைவியுடைய விஸ்
வெண்ணுமபயம். (உசுஎ)

வருமதுகூறுவரைவுடப்படுத்தல்.

வருமதுகூறுவரைவுடமபர்த்தலென்பது-புனைகூறுபதே
ழி,நீவனாவொடுவாரது இவருள்செய்யாதித் தவிது கொட்பத்
துகமேகதுவானுல நம்மெவ்வாரீகரும் பொலவாதாம், அதுபடாம
ல் எமராத்ருமிககபட்ட அருங்கலக்கண் வினாயவாவிட்டி அ
வனாவரைந்தெய்துவாய கவென மேல்வருமிடுக்கண்கூறித் தலைம
கூணவரைவுடப்படுத்தா நிற்கல். அதற்குச்செய்யுள்.

வடுத்தனநீள்வடிக் கீக்கணவிலெண்ணிததிலகாணைகக்குத் *
தொடுத்தனநீவிநித்தெய்தத்துணிபெய்ணைத்தன்ருழும்கிற் *
படுத்தனநீள்வடிக் கீக்கணவிலெண்ணிததிலகாணைகக்குத் *
தொடுத்தனநீவிநித்தெய்தத்துணிபெய்ணைத்தன்ருழும்கிற் *

தொடுத்தனநீவிநித்தெய்தத்துணிபெய்ணைத்தன்ருழும்கிற்
தொடுத்தனநீவிநித்தெய்தத்துணிபெய்ணைத்தன்ருழும்கிற்

(இ-ள். எண்ணைத் தண்ணுமைக்கட்படுவித்த தல்லநீண்டகழி
புடையலீசரது செற்றப்பலத்தைத் தாம்புணியாதார்ப்புத் தகை
வாகிய தீதுவன உணக்குவாக்கெழுமையின், இரவின்னனுடைய
நிஸ்வாருள் எமக்குப்பொலவாததுஅதுணை வடுகவையகப நீண்ட
கவென மேல்வருமிடுக்கணையுடையது தாயமுத்துப்பொலுமபா
னியயுடைய முதுவாறுக்கு எயராத்ருமககபட்டன வாகிய
பொருள்கண் நீகரவிடய வரைந்தெய்தத துணிவாபாக ஏ-று.

நீள்வடிக் கீக்கணவிலெண்ணிததில வானகைக்கெழுமை

வரைபொருட்பிரிவு,

பிரிவுமையும்கூட. தொடுத்தன - புலவர்களுக்கப்பட்டன. பரித்த
 னைநீள்கழுவென்பதாஉம்பாடம் சிற்றம்பலத்தாம்பணியார்க்குநீ
 தனதாய்வருகையாவது கொடுப்பும்வருகை, அடுத்தனதாய்வரினெ
 ண்பதற்கு நீவுரினெமக்கெய்கதனதாமுளவாமென்று பொருளுரை
 ப்பா நமுனர் அடுத்தனதாய்வரினென்பது பாடமாயின், தானெ
 ண்பது அநுசந்தில் இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு - பெரு மித
 ம் பப்ஸ்-அது. (உ-உ-உ)

வரைபொருட்பிரிவையுரையெனக்கூறல்.

வரைபொருட்பிரிவையுரையெனக்கூறவென்பது - மேல்நாம
 னு கூறி வரைவுடம்பயித்தினதொழிக்கு, யான்போய் துமர்கூறு
 நிதியமுந் தேடிக்கொணர்ந்து மையும்கூறுமேவுவன, நீ சென்
 னு அயன்வாடாநவண்ணம் யான்பிரிந்தவையுநி ஆற்றுவிரிதகி
 கொண்டிருப்பாயாகவெனத் தலைமகன் குண்வரைபொருட்குப் பி
 ரிதி நறமை கூறாநிறல் அத்தற்குச்செய்யுள்.

குன்றங்கிடையுங்கடந்துமர்கூறுநிதிசொணர்ந்து *
 மின்நகிலுடையும்கையும்கூறுமேவுவனம்கடலஞ்சேர் *
 மறைந்திடையருதேகம்பய்வாஞ்செய்யுளென்பொருட்கு *
 சென்றங்கிடையொன்றவாடாவகைகெட்டித்தொழிப்ப *
 ஓங்கவளவயி னீங்கலுற்றவ *
 இன்னுயிர்த்தே.ழிக்கு முன்னிமொழிந்த *
 (இ-ஈ.) மின்போலுமிடையையுடையாய், இனிக்குன்றங்கிடையு
 க்குக்கையுடைய ஈரத்தையுங்கடந்துபோய், துமர்கூறுநிதி
 யத்தத்தேடிக்கொணர்ந்து, மையும்கூறுமேவுவன, நீ சென்
 னு மொழியிளையுடையாய், நீ சென்று அம்பலத்தையேசேர்ந்த மன்ன
 ன்றங்கும் இவ்வுடையுடைய, வாஞ்செய்யுளென்பொருட்கு
 க்கும் பொன்னை, இடைகொண்டிவாடாவண்ணம், அல்லிபுத்தையு
 கொல்லவெண்ணு வன கொல்லுவாயாக. ஏ-அ.

குன்றங்கிடையென்பது - மெலிந்துநின்றதெனினுமையும்கூறு
 னும்கையினென்பதாஉம்பாடம். எண்ணப்பட்டவற்றெழுப்படாது
 அம்பலஞ்சேர்மன்னெனையகூறியவதஞல், அம்பலமையுடையவா
 டாய்க்கூறினார் இடைகொண்டென்பது இடை - காலம். பெய்
 ப்பாடு-அச்சுதனதச்சாநாநாபெருமிதம் பதவி- வரைபொருட்பிரி
 வையுந் தலைமகன் ஆற்றுவிரிதகி.

குன்றங்கிடையென்பது - மெலிந்துநின்றதெனினுமையும்கூறு
 னும்கையினென்பதாஉம்பாடம். எண்ணப்பட்டவற்றெழுப்படாது
 அம்பலஞ்சேர்மன்னெனையகூறியவதஞல், அம்பலமையுடையவா
 டாய்க்கூறினார் இடைகொண்டென்பது இடை - காலம். பெய்
 ப்பாடு-அச்சுதனதச்சாநாநாபெருமிதம் பதவி- வரைபொருட்பிரி
 வையுந் தலைமகன் ஆற்றுவிரிதகி. (உ-உ-உ)

நீயேகூறென்றல்.

நீயேகூறென்றலென்பது - பிரிவுறிவிப்புக்கூறினதலைமகனுந்
குந்தியிரவுவரினும் பகற்பிரிந்துசெல்வையெனவுட்கொண்டு நின்
மேலேகூடிப்பவப்பொழுதும் யானாயிர்வாமேனென்றறினைந்நிரு
ப்பாளுக்குத் தாமேனென்னுமுமாமுன்னுந் நின்மீறிவை நீயே
சொல்லிப் போவாயாகென அவன் விரைபவருவது காரணமா
கத்தொழி தலைமகனுபிரிவாற்றாமைய கூறுநின்றல். அதற்குச்செ
ய்ப்புள்.

கேழேவனாயுயில்லோன்புலியூர்ப்பயிர்க்கிளையான் *
யாமேல் மொழிபாளிரவரினும்பகற்சேறி யென் னு *
வாமேனென்னிருக்கும்வரிக்கண்ணிற் பநிசு முட்டித் *
தாமேனென்னுடைக்கடெசல்லியேயாதலிவள்ளலே. (உககை)
காய்கழிர்வேலோய்கண்குழையவட் கு
நீயேயுரை நிவ் செலவென்ற னு.

(இ ன்.) ஒட்டிவளையலென, தனக்குவமைபாக யாவையுமு
டைபனவல்தவனது புலியூர்க்கட்பயினுக்கிளையையொக்கும் பா
மேலானைப்பாது பொழிபையுடையான், இரவின்வரினும் பகற்பி
ரிந்துசெல்வையென்று அதுநேயேயுட்கொண்டு நின்னெடுகூடி
யவப்பொழுதும் யானாயிர்வாமேனென்றறினைந்நிருக்கும்வரிக்க
ண்ணினைபுடையானை வசமாக்கிப் பெற்றதொர்செவ்வியில் தா
மேனென்னும் உராமுன்னுந் நின்மீறிவை நீயேசொல்லியேவா
யாக. எ-று.

இனி மென்மையும் மென்மொழியுடைமையும்பற்றி, மென்
மொழியையுடையாட்குவமைபாய்வந்தது. யாமேலானை செவிக்கி
ளினாதல்பற்றி மொழிக்குவமைபாய்வந்தது. புலியூர்ப்பயினு
மொழிபாளெனவியையும். வாமேனெனவிருக்குமென்பதனைமு
ற்றாக்கி மொழிபாளிவாறுசெய்யும் அவ்வரிக்கண்ணியை யென
ஒருசுட்டிவருவித்துரைப்பினுமமையும் வருடி-வருட்டியெனபி
க்குநின்றது. வாமேனெனவிருக்குமென்றதனால், இத்தன்மைத்
தாவவலிவனது பிரிவாற்றாமையை மறவாதொழிபெய்ந்தமென்
றளாம். இடைக்கெனென்றது - இவ்வொழுக்கத்தால் நனைக்குவரு
மேதறினைந்நு ஆற்றாளுஞ் செவ்வியென்றென்றவாறு வழக்கண்
னையென்பதுஉடம்பாடும், மெய்ப்புறம்-அச்சம், பயன்-தலை
கனதாற்றாமையுணர்ந்துதல.

(உககை)

சொல்லாதேகல்.

சொல்லாதேகலென்பது-தீயேகூறென்றதோழிக்கு, பாணெய் வாறுகூறினும் அவள்பிரிவுடம்படாளாதலின் ஒருகாலும் வரைந் துகொள்கையில்லை யான்விரைவருவேன் அவ்வளவும் நீயாற்று வித்துக்கொண்டிருப்பாயாகவெனக் கூறித் தலைமகன் தலைமகனா க்குச் சொல்லாதுபிரியாநின்றான். அதற்குச்செய்யுள்.

வருட்டிற்றினைக்கும்வசிக்கின்றனக்குமனமகிழ்த்து *
கெருட்டிற்றெனியலள் செப்புமவகையில்கோருக்கன் *
குருட்டிற்றுகச்சென்றகோன்புலியூர்துறகாரமனம்போன் *
நிருட்டிற்றுகுழவாட்கெனவனெ சொல்லியேருவனெ. (உளவ)

நிறாவளை வர ட
வரைபா தகன்ற ன.

(இ ள்.) துகலுந்தோரு முகலாயினவற்றைத் தைவந்து ஒன்று சொல்லக் குறிப்பேனாயின், இஃ தென்செருகிச் செய்கின்றா னென் னு மயங்காதிர்கு, இன் சொல்லின்வசித்து ஒன்று சொல்லுது வேனாயின், அக்குறிப்பறிந்து உண்ணியிக்காநிற்கும், இனிவெளி ப்படப்பிரிவுணர்ந்திப் பொருண்முடித்துக் கடிதின்வருவென னு ருளற்றுத்தெளிவிப்பேனாயின், மனமகிழ்த்து அதனைத்தே ருள், இவ்வாறொழிய அறிவிக்கும்வகை வேறில்லை, அதனாற் றரு ண்டகுழல்புடைபாட்குப்பிரிவை எவ்வண்ணஞ் சொல்லிப்போ வேன்! ஒருவாற்றாணுமரிது. எ-று. பெருமையையுடைய அருஞ் சன் குருடாகிய இழிபிறப்பித் புருவண்ணம் அவனைவெருண்டத லைவனது பலியுரையதுகாதாரீமனம்போன்று இருட்டிதலையு டைய புரிசுழல்வெனக்கூட்டுத.

வருட்டினென்பது - வருட்டினெனநின்றது. எருவதேயென்ப துஉட்பாடம். மெய்ப்பாடி-அழுக்க. பயன் - வரைவுமாட்டினெம் ப்படுத்தித்தற்குப்பிரிதல். (உளவ)

பிரிந்தமைகூறல்.

பிரிந்தமைகூறலென்பது-தலைமகன், முன்னின்று பிரிவுணர்ந் தமாட்டாமையிற் சொல்லாது பிரியாநிற்ப, தோழிசென்று, தம ராற்றொழிக்கப்பட்ட வெல்லாநிதியத்தையும் ஒருங்குவசனிட்டிநி ன்னைவரைந்துகொள்வானாக அழற்கடதெறியே பொருள் தேட ப்போனான், அப்போக்கு, அழற்கடஞ்சென்றமையான் தமக்குத்

துன்பமென்பேனோ வரைவுகாரணமாகப் பிரிந்தாளுதலின் நம
க்கின்பமென்பேனோவெனப் பொதுப்படக்கூறி, வரைவுகாரண
மாகப் பிரிந்தாளுதலின், இது நமக்கின்பமேயெனத் தலைமகள் வ
ருந்தாமல் அவன்பிரிந்தமைகூறுநின்றல். அதற்குச் செய்துள்.

நல்லாய் நமக்குற்றதென்னென்றுரைக்கேனமர் தொழித்த *
வெல்லாநிதியுமுடன் விடுப்பானிமையோரிதைஞ்சு *
மல்லார் கழலழல்வண்ணரிவண்டில்லை தொழார் எல்லாத் *
செல்லாவழற்கடமின்று சென்றார் நஞ்சிறந்தவரோ. (உளக)

தேங்கமழ் குழலிக்கு ப்
பாங்கி பகர்ந்த னு.

(இ-ள்.) நமக்குச்சிறந்த அவர், நமராற்றொடுக்கப்பட்ட வெல்
லாநிதியத்தையும் ஒருங்கேவர விடுவான் வேண்டி, இமையோர் செ
ன்றுவணங்கும் வளமார்ந்த கழலையுடைய அழல்வண்ணரது வள
வியதில்லையைத் தொழாதாரல்லது நம்போல்வார் செல்லாத அழ
லையுடையகாத்தை இன்றுசென்றார். அதனான், நல்லாய், நமக்குவந்
ததனை யாதென்று சொல்லுவேன்! எ-று.

என்னென்றுரைக்கேனென்றதனான், தொழித்தது விடுப்பச் செ
ன்றாராகலின் இன்பமென்பேனோ, அழந்தகஞ்சென்றமையாற்
துன்பமென்பேனோவெனப் பொதுப்படக்கூறுவான் போன்று,
வரைவுகாரணமாகப் பிரிந்தாராகலின் இது நமக்கின்பமேயென்
றுந் துவித்தாளாம். தொழார்களல்லார் செல்லாவென்று பாடமோ
துவாருமுளர். மெப்பாயி-அழுதை. பபன் - வரைவுநீட்டியாமை
புணர்த்துதல். (உளக)

நெஞ்சொடுகூறல்.

நெஞ்சொடுகூறலென்பது-பிரிந்தமைகூறக்கேட்டு வருந்தாநி
ன்றநெஞ்சிற்று, நமக்கேதம்பயக்குமொழுக்கமொழிந்து குந்
றந்தீர்ந்தமுறைமையாகியவொழுக்கத்துப் பிரிந்தலிது நம்மை
க்கெடுக்குமென்று நீகருதின் இதுவொழிய நமக்கின்புற்றவாழு
முபாயம் வேறுளதோவெனத் தலைமகள் அந்நெஞ்சினதுவருந்
தந்தீர்க்ககூறுநின்றல். அதற்குச் செய்துள்.

அருந்தும்விடமணியாமணிகண்டன் மற்றண்டர்க்கெல்லா *
மருந்துமயிரிதமுமாகுமுன்னென்றில்லைவழ்த்தும்வள்ள *
நிருந்துங் கடனெறிசெல்லுயிவ்வாறுகிதைக்குமென்றால் *
வருந்தும்மடநெஞ்சமேயென்னயாமினிவாழ்வகையே. (உளஉ).

வண்பொருட்பிரீதல்.

கல்வணநாடன் கொல்லாதக
யின்னொளிமருங்கு நன்னொளிதளர்ந்தது.

(இ-ள்.) உண்ணப்பட்டநஞ்சுநின்று அலங்காசமாய நீலமணி போலுங்கண்டதன்மையுடையவன், தேவர்க்கெல்லா முறுதியுடைய மருந்தும் இன்னவையையுடையவமிந்தமுமாகாநிற்கும்முன்னோன், அவனதுநிலைபவாழ்த்தும் நம்வள்ளல் நமக்கேதம்பயக்கு மொழுக்கமொழிந்து குற்றந்தீர்த்திருக்கு முறைமையாகிய இந் நெறியைச்செல்கின்ற இந்நீதி நம்மைக்கெடுக்குமென்று நீசுரு தின்,வருந்துகின்றவறியில்லாதநெஞ்சமே,பாமின்புற்றவாழுமு பாயம் வேறியாது! எ-று.

அருந்துமென்பது-காலமயக்கம். அருந்துதற்கொழிந்முடியு தன்முன் நஞ்சுக்கண்டதிது நிறுத்தப்பட்டணியாயிற்றாகனில்,நி கழ்ச்சாலத்தாற்கூறப்பட்டதெனினுமமையும். மற்று-அசைநிலை.தி ருந்துங்கடனெனியென்பது- தித்திக்குந்தேனென்பதுபோல இ த்தன்மைத்தென்னுநிகழ்ச்சாலம்பட நின்றது. திருந்துங்கடனெ னியைச்செல்லுமென்றும், களவாகியவிவ்வாற்றைச சிதைக்குமெ ன்ன்றும்,முற்றாக அதுநிதுரைப்பாருமுளர். (உளஉ)

நெஞ்சொடுவருந்தல்.

நெஞ்சொடுவருந்தலென்பது-பிரிந்தமைகூறக்கேட்ட தலைந கள்,அன்றவணாவிடாது எண்ணிவிட்டு அவரதுதேர்ப்பின் சென் றநெஞ்சம் இன்றுமயவாறுசெய்யாது எண்ணவருத்தா நின்றநெ ணத் தன்னெஞ்சொடுவருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

எர்ப்பின்னை தோண்முன்மணந்தவனேத்தவெழிநிகழுஞ் *
தேர்ப்பொன்னைவென்றசெநிகழலோன்றில்லை சூழ்பொழில்வாய்க்
கார்ப்புன்னை பொன்னவிழ்முத்தமணலிற்கலந்தகண்ணார் *
தேர்ப்பின்னைச்சென்றவென்னெஞ்சென்கொலாமின்றுசெய்கின்றதே

வெற்ப னீங்க ப்

பொற்பு வரடிய

(இ-ள்.) அழகையுடைய பின்னையென்கின்றதேவியுடையதோ ன்களை முத்தகாலத்துக் கலந்தமாயோன்றின்றுபரவளழியில்லிளங்கு ஞ்செம்பொன்னைவென்ற திருவடிசுனை யுடையவனது தில்லைக்கட் சூழ்ந்தபொழிலிடத்துக் கரியபுன்னை பொன்போல மலராதின் ற முத்துப்போலு மணலையுடையதோரிடத்துக் கூடி நீங்கினவர,

து தேர்ட்டிச் சென்ற என்னெஞ்சும் இவ்விடத்தின்று செய்க்கின்ற தென்றோ! அறிவீன்றிலென் -று.

எசுசுவெழிநிகழுமெனவியையும் என்னோநிதில்லாது அகர் தோப்பின்போனவெஞ்சும் இன்றெண்ணெவருத்துகின்ற வீண்தெ ஸ்மென்று நெஞ்சொழிநொந்துகூறினாசவுரைப் பிணுமமைபு ப். மெழி-முதும,முத்தமணலும், அம்மொழிதொகை தேய்வி ன்றதேயென்பதுபாடமாயின்,அவ்வவரை விடாதுசென்றநெஞ் சும் செல்லாது ஈண்டிடுகருமெண்ணிப்போல் இனமுதேய்க்கின்ற தென்றொன்று கூறினாசவுரைகரு மிவயிரண்டற்கும்மெட்ப் பாடி-அழுநகடப-ஆற்றாமநீங்குதலு. (உஎ௭)

வருத்தங் கண்ணோத்தல்.

வருத்தங்கையினாத்தலென்பது-உலேமகள் தன்னெஞ்சொழி வ ருந்தாதிருக்க கண்டிதொழி,இத்தன்னை உதாபிப வெற்பாக்களிற் றுநாடாவினாயவரை வெரவருவர், ஆகலாக நீயினொருமையய லடபாத்தொழிவாயாகவென்று அவனொருத்தந்தொகைநுநிறதலு. அ தற்குச்சொல்லு.

காணார் நுநிறி-விபுறவாங்குகணைத்தணையா *
மான்மர் நொக்கிடநோக்கென மாறற மெருதமடக்கூர் *
காணமர் வெற்பரிவன் மடலையிச் சமன்னைகனை வகலிப்போற் *
நேனமா சொல்லிச் சல்லார் செல்லலசெல்லநிறுதுதலே. (உஎ௮)

அமுது நுகோகையினை விழுமுதுமெனத லைய
நீங்கலெனப் பாங்கிபகாந்தது.

(உ-ள்) மென்பபொருந்துஞ்சொல்லெபடையாய்,காணின்கனை மருங்குநிறவா செவியுறும்வண்ணம் விரித்த கணையபத் தாமெ ப்பகருநீக்கவற்றினோக்குந் தந்தணைவிடராகிய மாணப்பொ ருந்நிய நோக்கததைபுடையவாது நோக்கோடொகருமென்று கருதி அம்மாண்குநிறித்த நல்லதொவடையமடக்குமமுநிறநீங்கும் வெற்பர் செல்சா நூர்வா,உளவியநிலையின்மன்ன வணங்கா தாராப்போல்தருதுதலு,இன்னுமையபடையா நோர்வாய-று

தொடைமடக்குமென்னுஞ்சொற்கள் இனய் துஒருசொல்லா பீக் குன்றவகொன்றுமெழுவாய்க்குந் கணையபெய்னுமிரண்டா வதற்கும்முடிபாயின துணையாமென்பது“ஏவெனையரிதாய்,எ-ன் பதுமேபால மயக்கமாத்தின்றது. மாணமர்நோக்கியர் நோக்கென் டபுனை உறழ்வாறுவமைப்பாற்படுக்க. கொலைத்தொழிலாளருந் து

நீதுணையரோடொப்பனவற்றிற்கு மிடர்செய்யாதவெற்பாரத
லின், நீய்வயாவருந்த நீட்டியாரொன்பது வருத்தம். (௨௪௪)

வழியொழுதிவற்புறுத்தல்.

வழியொழுதிவற்புறுத்தல்வென்பது- தலைமகளது வருத்தங்களை
உதொழி, அவ்வளவழியொழுதிபாற்றுவிக்வேண்டிமளவாகவும்,
ஆற்றாமைக்குக்காரணமாகிவற்றைக்கூறிக் தானும் அவளோடு
வருத்தமுற்று, அதுகிடக்க இம்மலர்ப்பாவையெய்யன்னாட்கு இவ்
வேறுபாடுவந்தவாறென்றேவென்று அபலவர் ஐயுறுநிற்பாராத
லான் நிறுத்தவேண்டி மளவது அவ்வளவழியொழுதிவற்புறுத்தாதி
ற்றம். அத்தகுச்செய்யுள்.

மதுமலர்ச்சோலையுமவாய்மைபுமன்புருவிவெங்காண் *
கதுமெனப்போகபுறியுமிருந்தருமுடனிக்ஊழ்ந்தா *
பெறுதுமலர் மீதாக்கவொர்மூலமுடைப்பாய்விடைமீதாக்கலர்போ
லினுமலர்ப்பாடுவகொடுக்கும்ருந்தவாறென்பதொத்திழையே. ()

புதிருககருவியு
கெழிவொருபுது.

(௨-ம்) அவ்வாறுபாடுபதொழிற்றமதுமலனாயுடையசோ
லைமலர், அன்றுநிலனிமலரிம்பன் பிளியி - நெறவென்பதுபுதி
யவெதின - இன்னுமெய்ம்மைமையாய், வழிமுயற்சிபுருகவன்
பையும், தம்மோலிருவிவைத்துப் பிண்கதுமென வெங்காணிற்
போகிபொங்கையும, போர்த்தேயிநீயினது செய்தற்குமுமை
பையும், நினைந்து நீஊழ்ந்தாலுந்நிழாய், வலர், மலர்ப்பாவை
யவ்வொடு இவ்வளவுபாடுவந்தவாறென்றேவென்றுறுது, அ
தருவிபாற்றுவாயாக-து கய்கவொருமுடிவையுடையது - இ
துவெனவயக்கருகாதர் பொலவந்தவாறென்றேவென்ககடயிக.

அன்பு-வழிமுறைபாற்றருங்காது கடிதுளருங்கிற்பெற்றுங்க
ருத்தாற் கதுமெனப்போககுமென்றான் அருககுமென்றதனால நீ
ட்டத்தல்கருகினுளாம் வழியொழுதிபாற்றுவிக்வேண்டிமளவாக
யின்று, ஆற்றாமைக்குக்காரணமாகிவற்றை மிகுத்துக்கூறினுளாம்.
இவ்வாறுபாடற்கும்மெய்ப்பாடு-இனிவரலைசார்ந்தபெருமிகம்.
பயன்-தலைமகளோபாற்றுவிக்வேண்டி. (௨௪௫)

வன்புறைபெய்திரழிந்திங்குல்.

வன்புறைபெய்திரழிந்திங்குலென்பது, வழியொழுதிவற்புறுத்
தினதொழியோய், தலைமகன்வரைவநீய்தவாற் தமக்கொருபுறுத்

சோடன்திவருந்துந் திருவினையுடையார்க்கு அவன்வரைவுயிசவு
மன்கிடைசா னுற்றேனெனத் தலைமகள் வன்புறையெதிரழிந்திரக்
காற்றறவு. அதற்குச் செப்பள்.

வந்தாய்பவரையிலாமயிற்முட்டையினையமந்நி *
பந்தாடிமுடையோழிந்பவரநாடன்பண்போளினிதே *
கொந்தார்புறங்கொன்றைக் கூத்தன்மென்றிலலை கொழார்சூழப்
போம், சிந்தாகுலமுற்றுப்பற்றின்நிறைபுந்திருவினாகம்க. உள்

வன்கறையேலோன் வரைவுநீ ட
வன்புறையுநித்தவன் மனமுக்கிய து.

(௮-நா.) கொந்தாரிந்த நற்பகொன்றையையணிந்தகூத்தனது
தேறல்கிண்கணக்கடைய திலலை வயவணங் காதாதுதிரள்போல ம
னக் கவககதையுற்றுத் தமக்கார்பற்றுக்கோழின்றிலாருந், துந் தி
ருவினையுடையோடும், சென்றாபியானையுடத்தல்லாத மயினி
ன்முட்டையகூட்டியமந்நி பந்தாடினையாமும் பெரியபொழி
கூடியுடையபவரையெ வரைகனையுடைய நாட்டையுடைய வனதுயல்
போ, ௮-நா. ௭-று.

வையுந்திருவினையென்றது நையுந்துணையாயிறந்துபடாதி
ருந்தி அயனையெபற்றான்று இப்பறையெனும் நயினையா
பிடியாக்கென்றனாம். எனவே, யானதுபெறுநாறிலலைவென்றா
ளாம உற்றவாயிடுகொன்புறவில்லாகையினையுமுட்டையால்
சுற்றவருகதேபிதாறலினமந்நி, மயினி வையுந்தமும் முட்டையி
ன்மென்கமைய பாராது பந்தாடினையெனக் காறலரந்வி
னவப்படாந என்காமதந்த நீயினென்றதயாமையார் எனதுவ
ருக்கீழும் சோத்தி னது மென்கமையும் பாராது, இவ்வாறுரைக்கி
ன்றையன் உன்னுறவகையாற்றேழி வயெதருங்கி வன்புற
பெறுநாழிந்தவாறுகணியுகொள்க. அல்லதுஉம், வந்தாய்பவர்தோ
ழிபாகவுந், இளமந்நி தலைமகனாகவும், பந்தாடிதல் தலைமகனதுவ
ருததம்பாராது தான்வேண்டியவாரொழுதுமவன்தொழுக்கமாக
வுந், உணாபினைமையும். திருவினையென்கையென்பதுபாடமாயி
ன, இவ்வாறு வகைகளையெனப் வாழுந்திருவையுடையேற்கெ
னவுகாக்க இகழ்த்துக்கிரு-ஆருபெயர். மெய்ப்பாடி-அமுன்கைய
ச்சாரிந்தபெருநிதம். பயன்-அது. (௨௪௭)

வாய்மைகூறுவருத்தந்தணித்தல்.

வாய்மைகூறுவருத்தந்தணித்தகென்பது- வரைவுநீழிலான் வ

ன்புறையெதிரிநின்றவருந்தாநின்ற கலைமகளுக்கு, அவர் சொன்ன வார்த்தை நினைக்குப்பொய் பெண்பதேகருக்காயின், இவ்வுலகத்து மெய்பென்பது சிதினயில்லை யெனத் கொழி தலைமகனது உய் மைகூறி, அவன்வருததந்தணியாநிற்றல். அதற்குச் செய்து.

மொய்பென்பதேயி நடுகொண்டவனென்னதன்மெய் பொய்
செய்பென்பதேசெய்தவனில்லைசொந்தம்மீர்ப்பர் சொல்லும்
பொய்பென்பதேகருக்காயின்புரிசூதநீபொற்கொடியாய் *
மெய்பென்பதேதுமற்றில்லைகொலாமப் பரியலிடமே. (உஎஎ)

வேற்றடங் கண்ணி யை

யாற்றுவிரித னு.

(உ-ள்) வலிமைபெயருடைய வன்புக் கீழ் அனங்கவரியாகக் கொண்டவன், என்னத் திருநாடைய வலியுடைய ஓசைகாட் கொள் யென்று வெளிப்படுத்திநின்ற கொடியுதல். நீபொற்கொடியானது நிலைவனாட்பிழைண்டாகப் பூங்கொடியை உடையவரென்ப பையருடையவரு சொல்லும் பொய்யென்பதற்கு, எந்த நாயிற், கருண்டுகூலியுடைய பொற்கொடியாய், இவ்வுலகத்து மெய்பென்பது சிதினயில்லைபோலும். எ-று.

அரிமுசலாயி னொன்பாகலின், மொய்பென்பென்றார். இழித் தனை கைக்கொள்வாளுகலின், என் பையணிபாகவும் என்னை யடிமை யாகவுங்கொண்டா னென்பது கருத்து. மெய்ப்பாபிம் பப யம்-அவை. (உஎஎ)

தேருதுபுலம்பல்.

தேருதுபுலம்பலென்பது- தலைமகனதுவாய்மைகூறி, நுத்தற் துணியாநின்றதோழிக்கு, யானவர்கூறியமொழியின்படி, மெய்ம்மைபைக்கண்ணிவைத்துத், என்னை ஒருமுறிமேபுட என்வயமா ய்நிற்கின்றனவிலை, அதுவையுமன்றி, என்வாயிருந் பொறுத்தற் கரிசாகாநின்றது, இவையிங்வாறுதற்குக்காராகம் யா கொன்றதின ன்நிலைனெனத் தான்தேறாமையுநிப்பலம்பாநிற்றல். அதற்குச் செய்து.

* மன்செய்தமுன்னுன்மொழிவழியேயாநவாபிமைகூறி *
மென்செய்ததெஞ்சுநிறையிலலாவெனடிவீரகரிநாய் *

பொன்செய்தமேனிபங்நிலையுற்றார் பொய்யுடையார் *

முன்செய்ததீங்குகொல்காலததுநீர்மைகொல்கொல்காலே. (உஎஎ)

தீதறுகண்ணி மேற்றத்தேறா

பொதுறஞ்முலி பலம்பெய

(இ-ள்.) மொய்க்குமுலையுடையாய், முற்காலத்தினுமண்ணன் நம்
கீதகூறியமொழியின்படிபே அதன்மைத்தாகியமெய்க்கையைய
கூர்ச்சினைத்துநின்றனெஞ்சமுநிறையுமென்வரையவாய்நினை
நில, இவைபென்செய்தன! அதுவேயுமன்றி, என்னியவையுந்
பெண்ணப்பொத்தமேனியையுடையவனது தில்லையுந்
பொலவருத்தம்பொறுத்தவரினாகாதின்றது, இவையிப்பொறு
தற்குக்காரணம் யான்முன்செய்ததீநினையோ? அன்றிப் பிற்புக்கா
மல்லாதவிக்காலத்தினிப்பலபோ? அந்நிபயில்க. உ-அ.

மொழிவழிபேயகண்மெனவியையும். நெஞ்சதில்லாமையாகி
து-நம்மவாழ்வினாகாதின்றது, இவையிப்பொறு
தற்குக்காரணம் யான்முன்செய்ததீநினையோ? அன்றிப் பிற்புக்கா
மல்லாதவிக்காலத்தினிப்பலபோ? அந்நிபயில்க. உ-அ.

காலமறைத்துணாத்தல்.

காலமறைத்துணாத்தலென்பது - தேறாமைகூறிப்பலம்பாறி
தலைமகள், காந்தள்கருவுறக்கண்டு, இவ்வாறுவருவதிகாலமெ
ன்று கலங்காறிப்பநம்முடையவையொன்றினைகடவுள்காரணமா
கக் கடைவுடையபராவ, அக்கடவுளானாணையாற் காலமென்புந்
காந்தள்காரணமென்று கலங்கவேண்டாவெனத் தோழி, அவ்வா
யாற்றாவித்தந்தருக்காலமறைத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.
கருந்தினையோம்பகடவுட்பராவிநமர்கலிப்பச்
சொரிந்தனகொன்முக்காந்தகன்பேராளாற்றொழுமிந்
பரிந்தெனயாண்டசிறம்பலத்தான்பாக்கிந்நினைந்தி
னினிந்தனகாந்தள்வெருவாகொனவெனவெனயே. (உஎஅ)

காந்தள்கருவுறக் கடைவுண்மழக்கென்

தேற்றிழைப்பாக்கியினிதியம்பெயது.

(இ-ள்.) வெள்வனையையுடையாய், சரியதினையையோம்பவே
திக் கடைவுடையபராவி நமாரவாரிப்ப, அக்கடவுளானையாற்

ஈழநாடு காலமச் சிறந்ததாய்தொரிந்தன, அதனைக்கொண்டுவரு
தி, உப்பரங்குன்றின்கட்காந்தெருங்கிபலிந்தன, அதனால் நீகா
கொன்றஞ்சவேண்டா. எ-று. பொறுத்தற்கரிதாகச்சொந்த தன்ன
பெரிபவருளான் அடிமைக்குத் தகரதவெண்ணத் தன்னடிமைக்க
ண்ணைகூட்டி நடுவிதலை மயின்றிப் பரிந்தாண்டசிற்றம்பலத்தா
னது பரங்குன்றினெனக்கூட்டுக.

சடவுண்மையு-கடவுளாற்றாப்பட்டமையு. மெய்ப்பாடு பொரு
மிதம். பயன்-ஆற்றுவித்தல். (உளக)

தூ துவரவுணத்தல்.

தூ துவரவுணத்தலென்பது - காலமதக்கொழுதி, ஒரு தூ துவ
ந்துகொன்றுநின்றது, அஃதின்றார் தூதென்று தெரியாதெனத்
தானின்புறவோடுநின்று அவன் மனம்கிழப்பது தலைமகளுக்கு
தூ துவரவுணையா நின்றல். அதற்குச் செய்புள்.

வென்றவர்முப்புரஞ்சிற்றம்பலத்தினின்றுமெள்ளி ௪
குன்றவர் குன்றுவருடாக்கடினாற்றம்பலத்து ௪
சென்றவர்தூதெனல்லோவிருந்தேமையுஞ்செல்லச்செப்பா ௪
நின்றவர்தூதெனல்லோவந்துதொன்றுநிறைவையே. (உளக)

ஆங்கொரு தூ துவர ப்
பாங்கெண் மிகாத்த தூ.

(இ-ள்.) நிறைவானபயனுடையாய், ஒரு தூ துவந்துகொன்றுநி
ந்தது, இதனால் குன்று அருள்செய்துநின்றது வந்துகடிப் பின்ன
மைப்பிரிந்துசென்றவர் தூதோ? அன்றி அவரிடையிருந்தே
மிடத்தும் இன்னுமையைச் சொல்லா நின்றவெனினார் தூதோ? அ
றிபென் எ-று முப்புரத்தவென்றவர், சிற்றம்பலத்தின்கணின்
ருமெள்ளி குன்றையுடையவர், அவரது குன்றுவருளென்க
கூட்டுக.

கூடினொன்பது - பெயர்ப்படநின்றதெனினுமமையு. இருந்
தேகமென்பது மிரண்டாவது ஏழாவது பொருட்டெனவந்தது.
இரண்டாவதாயேநின்று இன்னுமையைச் சொல்லா நின்றவரை
ணத்தொழிப்பெயரோபிழுத்ததென்பாருமுளர் ஆங்கொரு
தூது - ஏனென்தூது மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்தமருட்
கை. பயன் - ஐயந்தீர்தல். (உளக)

தூ துகண்டமுங்கல்.

தூ துகண்டமுங்கலென்பது-தூ துராவூர்ப்பக்கேட்ட சலைம
தள் பனமகிழ் த்வாழ்நின்று, இதேதயலார் தூ தாகலான் இவைவரு
வன செல்வனவா தாநின்றன, கா தலர் தூ து இன்றுவாரா திருக்கிற்
து என் செய்க்கருதியெய்றநிபின் நிலைமென்று ஏதிலார் தூ து
கண்டமுங்கல்நிற்றல அத்தற்குச்செய்யுள்.

வருவன செல்கண் தூ துளே திலவா ன் டலிபூ
ரொரு வுண்டரிந் ட பககலிகளா ள் னுருகதி
தருவன செய் தென ாலிகொண்டேகியெய்றென்கிற்றிப்பைம்
பிடுவினகாதலம் து செய்வானிற் திருக்கிற் தந்த. (உஅக)

ஆயலுற்ற தூ துராவூர்ப்பக்கேட்ட சலைம
தயலுற்றமணனி பவலுற்றது.

(இ ள்) ஏதிலவாகிய தூ துகள் வருக என போவனவாயிராநின்ற
தூ துராவூர்ப்பக்கேட்டருகிய ஒப்பிலாதானது அன்பையுடை
பவடைப் பிபால யானின்புறவுள் ஒருகுர்வணைந் தரப்படுவன
வடிக் தின்பக்கலவிகலோ முன்செய்து, பின்னெனதானினைத் தா
நிகைவாழ்மையா என்மென்குததில்கட் டம்மையிருத்தினகாதலி
ந், இவ்விவானவாருக்கின்றது ஏதுசெய்க்கருதி? ஏ-று.

ஒருவனதன்பு- ஒருவன்கண் ட பு உள் ஒருருகத்தருவனவென்ப
தற்கு உள் ஒருருகம்வண்ணஞ் சிலவற்றைத்தருவனவாகியகலவிப்பு
ன்றுரைப்பினுமையுடும். தன்மெய்ப்பன்பர் போல யானும்குப்புற
வுள் ஒருருகக்கலவிகலோ முன்செய்து பின்னெனதானிபோயினுற்
போலத் தாம்பிரிந்துபோய் ஒருருகத்துங்குட்புலகுதானது யானி
னைந்து வருந்திச் செய்தகாதலர் இன்று ஏதுசெய்க்கருககிற்
ருன வேறுமொருபொருடோன் தியவாறுகண்டுக்கொள்க. அயல்-
ஆயன்மை. மெய்ப்பாழும் பயனும்-அவை. (உஅக)

மெலிவுகண்டுசெவிலிகூறல்.

மெலிவுகண்டுசெவிலிகூறலென்பது-ஏதிலார் தூ துகண்டமுங்
காநின்றதலைமகளைச் செவிலியெதிர்ப்பட்டி, அடியிற் கொண்டு
முடிசாறுதோக்கி, இவள் பண்டைத் தன்மையளவன், இவ்வாறு
மெலிதற்குச் செயினதாட்சியித்பட்டனள்போலு மென்றநிகி
நி லெனென்று அவளதுமெலிவுகண்டுகூறத்திறம். அத்தற்குச்செ
ய்யுள்.

வேயினெ னன்றோண்மெலிந்தொளிவாடிவிழிநிதாய்ப்
பாடினெ னகலைபண்டையனல்வளப்பவளசசெவ்வி
யாயினவீசன மாரீர்க்க உரண் சிற்றம்பலத்தான்
சேயினதாட்சிபிற்பட்டனளா மிததிருத்திழையே. (௨௮௨)

வட்டமர்புரி குழ லெண்டொழிமெலிய
வாடாநின்று கொடாக்கறிய

(இ ள்) பெய்க்கினமாயி மென்றோண்மெலிந்து கதிர்ப்புவா
டிவிழிநிதாய்ப்பிழிந்து வேரூப்பப் பரந்தமேகலைபயபுண்டயா
ள் பண்டைச்சன்மையனல்லளாயினான், அகலால் இத்திருத்திழை
சேயி னதாட்சிபாகியபிடித்துப்பட்டாள்போலும். ௪-௫. சிருமே
ணி பவளத்தினதுசெவ்வியாகியவீசன், தேவர்க்குதந்தவன், சிற்ற
ம்பல நி டிக் கண்ணான், அவனுடையசேயெலக்கூட்டுக.

ஒளிவாடிவென்பதும், விழிநிதாய்வென்பதும், சின்னவி
னைப்பப் பட்ட பாபினமேகலைவன் னுஞ்சொற்கள் ஒருமொன்
னாக உட்பயிர்விட, ஆகுபொயொனப்படும் செவ்வி-கருகுதலு
ம்மெ லுந் குதலுமில்லாதறிந். ஆட்சி - அவனதானையான மக்க
னுக்கணையலாகாதறிந். (௨௮௩)

கட்டுவைப்பித்தல்.

கட்டுவைப்பித்தல்வென்பது-மெலிவுகண்டசெவ்வி, அல்லதுப
ருவங்கூறி, இவ்வணங்குற்றநோயைத் தெரியவறிந்துகொல்லுபி
னெ டக் கட்டுவித்ததிக்குரைத்துக் கடம்பவைப்பியாதிற்றல். அதற்கு
ச்செய்யுள்.

வண்பொருற்றிகொங்கைகருதுதநீலசொற்றெளிவுந்நில
ருணங்குற்றநிகொள் ளும்பருவமுருள்சுறுகாவுகாரர்
தினங்குற்றவேற்கியவன்சிற்றம்பலவெஞ்சுருதவர்போ
லணங்குற்றநிறாயறிந்துவாயாடுமினன்னையே. (௨௮௪)

மாலகொண்ட கட்டு

கால் கொண்ட

(இ ள்) சுணங்கைப்பொருற்றியகொங்கைகள் குதின்றன்மை
யையுற்றனவில்லை, கொற்கள் குதலைமீக்கி வினங்குதலையற்றன
வில்லை, தன்மையுந் தீமையறியும் பெண்குணப்பப் பருவத்தைப்பி
பெரு வகக்குரு. இவ்வினமை இதுவாயிருந்தது. அகலையிடு,
இவ்வணங்குற்றநோயைத் தெரியவறிந்து கொல்லுவிடாடிவ்.

எ-று சென்றசோதவசாரூபைய நினைத்தைக்குற்றஞலவேவையு
பையெனது சிற்றம்பலத்தை நெஞ்சாலுறுதாராப்போல அ
ணக்குற்றவெனக்கூட்டுக.

இளமைகூறியவதனாற் பிறிதென் னுதித்திக்கப்பட்டாளெ ட் ப
துகவினாராம். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு-மருட்சை பய
ன்-தலைமகட்குற்றதுணர்த்தல். (உஅக)

கலக்கமுற்றுநின்றல்.

கலக்கமுற்றுநின்றவென்பது - செவிவிட்டுவைப்பிபாநிற்பு,
இவனாள் மொடியவாறுமுழுதையும் புலப்படுத்தி, நம்மை வருத்
தி, அபலார் அன்று மொழிபாத பழியையும் வெளிப்படச்சொல்
லி, எம்மிடத்துண்டாகிய நாணினைபுத்தள்ளி, எம்முடியினைபுற் று
ற்றப்படுத்தியவலவே இக்கட்டுவித்தி நிற்கப்புருகின்றதெனத்
தோழி கலக்கமுற்று நில்லாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மடிட்டபன்றேயெம்வயிற்பெருநாணினிமாக்குடிமா ந
முட்டபன்றேநிற்பதோடியவாறியனாள் மெலலாந் ந
காட்டியன்றேநின்றதில்லைத்தொல்லோனைக்கல்லாதவார்போல் ந
வாட்டியன்றேநெருமலாரிமொழிபாதனவாய்திறந்தே. (உஅச)

தெய்வத்திற் றெரியுமெ ண
எவ்வத்திற் றெவெய்த ண.

(இ-ள்.) இவனாள் மொடியவாறு முழுதையுட் புலப்படுத்தி, அ
ன்றுதொட்டுநின்ற தில்லைக்கணுளாகிய பழையோனைக் குருமு
கத்தாலநியாதாராப்போல் வருந்த நம்மைவாட்டி; அலர்நூற்றி
அவ்வேக்குமலாராகியவலார் அன்றுமொழிபாத பழியையும்
வெளிப்படச்சொல்லி, இப்பொழுதெம்மிடத்துண்டாகியபெரு
நாணின் மான்வித்தல்லவே, எம்பெருங்குடிபைக்குற்றப்படுத்தி
யல்லவே இக்கட்டுவித்திநிற்பது, இனிவென்செய்துட்! எ-று.

முன்வித்தற்கண் முட்டியெனநின்றவாறுபோல மாள்வித்தற்
கண் மாட்டியெனநின்றது. தள்ளியெண்ணும்பொருள் படநின்ற
தென்பாருமுளர். நிற்பதென்றனை முன்னையதனோடுகூட்டுக
இவனென்றது கட்டுவித்தினைப்பெய்ந்து, இவனிற்பதெனக்கூட்டிக்
தலைமகள் கூற்றாகவுரைப்பினுமமைபும். தில்லைக்கணின்மதான் இ
ந்நாளென்றுணரலாகாமையில், அன்றேநின்றவென் றார் செய்வ
ம்-கட்டுக்குரியதெய்வம். மெய்ப்பாடு- இளிவால், பயன் - அறத்
தொடுநின்றற்கொருப்படுத்தல். (உஅச)

ஃபரணை நாமறிந்தவாறியாதினுவெனின், இக்களவொழுக்கந் தெ
ய்வயிடை திற்ப்பாண்மை வழியோழி நடக்குமொழுக்க
மாதலானும், சிறந்தபலத்தானியல்பு தெரிந்தோதேயென் றியன்
கொல்லுதலானும், அறிந்தாம். இப்படிவருமொழுக்கம் அகத்த
யி ட்டு முக்கமென்பதனைமுதுபெண்டி ருமறிந்து போதுகையா
னும், இன்னுரைக்கிறுதி முதுபெண்டி ளு முகநோக்கியே சிற
மடபலத்தானியல்பு தெரியாதெனவுரைத்தாள், அவருமக்கருத்தே
பற்றியும் அச்சையுரைத்தாரீ, இக்கருத்தினுலுநாமறியப்பட்டது
இனிப்பலாகாயுட் சற்றத்தானாயநீக்கவேண்டுகையாலும், இக்கள
வொழுக்கமுடையிடத்து வேலனைக்கவகையும், வெறித்தொழில்
கொள்கையும், அவ்வெறித்தொழிலைபறத்தொடுநின்றவிலகா கக
யும், அகத்தமிழிலக்கணமாகையின், முருகணங்கென்றே கூறப்
பட்டது கூறியவாறாவது-குறிக்கிலக்கணம் நெல் மூன்றுமரையி
மொன்றுடபடுகை. அஃகாவது- அடியுங்கொடியுமவகையும் இ
தலிற், அடியாவது மயிர், கொடியாவது கோழி, உவையாவது
வேல். ஆதலான் முருகணங்கெனவே கூறப்பட்டதெனவறிக. ()

வேலவளையுடைத்தல்.

வேலனைபழைத்தலென்பது- சட்நிலித்தி முருகணங்கென்று கூ
றக்கேட்டு, இப்பாலனிக்குடியின்கட்பிறந்து நகையிய்வாறு நி
ற்பித்தபண்டினுக்கு வேலன்புகுந்து வெறியுமாயிசு, அகண்டேன்
மறியுமறுக்கவெனத் தாயர் வேலனைபழையாறிற்றல். அதற்குச்
செய்யுள்.

வேலன்புகுந்துவெறியாகவெண்மறியறுக்க *
காலன்புகுந்தவியக்கழல்வைத்தெழிற்றிலலைநின்ற *
மேலன்புகுந்தென்கணின் றானிருந்தவெண்காடலாய *
பூலன்புகுந்துப்பரிசினிநிற்சித்தபண்டினுக்கே. (உருசு)

வெறியாடிய வேலனைக்கூஉ ய்
நெறியார்குழலி தாயர்நின்ற து.

(இ-ள்) தண்ணையடைந்தவந்தண்ணை எதஞ்செய்யக்குறித்து அ
வ்விடத்துப்புகுந்தகாலன்வனிகெட ஒருகழலைவைத்து எழிலையு
டையதிலைக்கணின்ற எல்லாப்பொருட்டுமேலாயல்லான், புகுந்
தணியனாயென்னிடத்துநின்றவன், அவனிருந்த வெண்காடடை
யொக்கும் இட்டிள்ளையிக்குடியிற்சிறந்து வெறியாமினித்தலாகிய
இம்முறைமைக்கொன்மை நிற்பித்தபண்பாள், வேலனைப்புகு
ந்துவெறியாமொருசுபலியாகவெள்ளியுமறியுமருக்க. (உருசு)

வெநியாடுகூடென்பது இன்னவந்தெனினுக்கருத்தால், மறிய
 னுக்கவெனப் பிரித்துக்கூறினோம். சுழல்வைத்தென்றான், எனினா
 கச்செய்தலாந் பாகவென்னும்பான்மயக்கம் அதிகாரப்புறன
 டையாற்கொள்க பரிசினின்றுத்தவென்புழி ஐந்தாவது ஏழாவ
 தன்பொருட்கண்வந்து, இறுபான்மை இச்சாரியைபெற்றாநின்ற
 னு ஏழாவதற்கு இன்னென்பதோருருபு புறனடையாற்கொள்ளி
 னுடையது. பெய்ப்பாடி-இளியால் பயன் - தலைமகனதுவேறு
 பாயிந்திருதல்.

இன்னலெய்தல்.

இன்னலெய்தலென்பது - வெநியாதெற்குத்தாயர்வேலையை
 னைப்பக்கேட்டதலைமகன், இருவாற்றானும் தமக்குயிர்வாழுநெ
 றியிலைபெனத் தன்னுள்ளேகூறி, இன்னலெய்தாநின்றல். அதற்
 குச்செய்யுள்.

அயர்ந்துமவெநியாவிசெருத்தும்விளர்ப்பயலார் *
 பெயர்ந்துமொழியாவிடினென்னைபேசுவபேர்ந்நிருவ. *
 ருயர்ந்துமப்பணிந்துமுணராணதம்பலமுன்னலிற் *
 னயர்ந்துமபிழிந்நெழுதியினென்னுந் துறைவனுக்கே. (உஅஎ)

ஆடியவெநியிற் கூடுவதறிபா னு
 தன்னறங்கோதை யின்னலெய்திய னு.

(இ-ள்) வெநியைவிரும்பியாடியும் மறியின் தானையைக்கெடுத்தி
 னும் பிண்ணுநிறவேறுபாடொழியாசாயின், அயலார் கூறுவனவெ
 ன்னுத்! வெநியாட்டாபெயிதிருவ, இவ்விளர்ப்பொழியுமாயின்,
 னயாமுற்றும், அத்துறைவனாகருநாமென்னுந்! இருவாற்றானு
 முயிர்ப்பாழ்கலரி, னு எ-று. பான்மலையன் பான்மலைவென்றதம்மு
 ன்மாமுட்பட்ட பிரமண மாலுமாகியவிருவா அந்நிலைமையினின்று
 ம்பெயர்ந்து தழற்பிழம்பாகியதன்வடிவையறியவற்ற ஆகாப
 திதி எமற்சென்றுயர்ந்துமநிலத்தில் கீழ்ப்புக்குத்தாந்ந்நும், அ
 நியப்படாதவனைதம்பலத்தை நின்றுதாநாடப்போலத் தயாமுற்
 றுமெனக்கூட்டுது.

மறிபறத்தற்கு முன்னாத்ததனைக்க. பெயர்ந்துமெனமெ
 லிந்துநின்றது. உணரானென்றது செயப்படுபொருட்கண்வந்த
 னுதனைப்பிரிதல் துன்பாய் இன்றியமையாதபாம்பித்தன்மை
 யமாவுட, அளிக்கின்றிலெனவெட்கொண்டு, அவனை நாமுன்ன
 நெருங்க முயங்குமன்பாமாபெல்லாம் இன்றென்னுமென்னுங்கு

ருத்தால், என்னுதுமென்றான். பிறிதுமொழியினென்பது உடம்பியின், வெறியினுற்றணிபாதாதலின் இந்நோய்பிதிவென்று பிறர்மொழியினென்றுரைக்க. பெட்ப்பாடு- அச்சத்தைச்சார்ந்தமருட்கை பயன்-தலைமகள் தன்னெஞ்சொடுகொல்லியாற்றாதல். ()

வெறிவிலக்குவிக்கறிவராதல்.

வெறிவிலக்குவிக்கறினதென்பது- இரவாற்றாதுமக்குயிரிவாழ்நெறியிலைபாதலாற்றாதுவறக்குற்றநோயைப் பிறர்சினதசைப்படிசை, நாண்மிறந்தும் வெறிவிலக்குவிப்பனெனத் தலைமகள் கோழியைக்கொண்ட வெறிவிலக்குவிக்கறினயாதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சென்றாகிருத்தியசெல்லனின்ருள்கள்சினதப்பொன்றான்
 னின்றவழிதன்றேயினைறில்லைதொழாநினைந்து
 மொன்றாயிவட்குமொழிதல்கில்லைமொழிபாதுமாயேன்
 குன்றாதுறைவர்க்குஅவையுணர்ப்பனைக்கூர்மறைமே. (உஅஅ)

அபறருவெறியின் மயறருமென
 விலக்கின்ற குவக்கொடிநினைந்தது.

(இ-ள்.) இதைவனதுதில்லைவத்தொழாதாணாப்போலவருந்திப் பும், நாணிதுறிலக்கொன்றாயிருக்கும் என்றோழியாகியவிவட்கு மொழியமாட்டிகிலைன், மொழியாதொழிந்தாலும் வேறோராற்றாதுயிரிவாமேல், ஆயினும், இனிமன்றஞ்சுன்றுகளார்ந்ததுறைவையுடையவாகருசுறைந்தபான் இயக்கமறையையிலட்குணாப்பேன், புணர்ந்துபோயினர் மிகவுமுண்டாகிய இந்நோயைத்தீர்ப்பார் முருகனாகப் பிறராக, இதற்கியாதுமியைபிலாதாரசிலராயின், இதுபெரிதுமநிது எ-று.

நன்றாவழிதன்றேயென்பது குறிப்புநிலை. குன்றாதுறைவர்க்குஅவையெனவந்தவதனால், நாண்மிறந்தும்மறையுணர்த்தற்குக் காரணக்கூறினாம். இந்நோயையேநிலார்சினதப்பவிடேன், மறையுணர்த்தாலினும் வெறிவிலக்குவேனென்னுங்கருத்தால், நன்றாவழிதன்றேயென்றான் மயறருமென-வருத்தநமக்குணடாமென. பெட்ப்பாடு- இனிவாலைச்சார்ந்ததனை. பயன் - வெறுவிலக்குசந்தொருப்பறிதல். (உஅஅ)

அறத்தொடுநிற்றவாயுரைத்தல்.

அறத்தொடுநிற்றவையுரைத்தென்பது-நாண்மிறந்தும் மறையுரைத்தும் வெறிவிலக்குவிக்கறினயாதிற்றதலைமகள், மேலறத்த

தொழிற்பாளராக, அயலாளராக, ஊர்நகர, அகநெய் பள்ளியா
யும்வெகுள்வளாக, அகன்மேல்நீ பெண்முறியாளராக, நீதே
யாகிற் குளுந்துத்தருவேனா, யாவயொன்றை நிறுத்தி
பாயாகவெனத் தொழிந் துக் கூறுநின்றவ அதுகுடிசையா

யாபுந் தெறுகவல்லவோகாவு" நகுச

நீபமுனிதநிசுழ்ந்ததுகூறுவல்லவனுமடய

வாயுமனமுத்திரிமாயினற அலைவாழ்ச்சி இநர்ஃபாற்

மாயலிங்கசூரிக் கிருஷ்ணசூரனவன் ஈடர்களுழைய. (உறுமை)

மேலிதழைக்கொண்டு வெருவாந் தீராயி க்

சுறத்தொழிந்த வாயி னமுபுணர்த்து ௩.

(இ-ள்) கடரீக் குழையையுடையாய், எனதுவாஸப்பண்ணத்த
ராம் சிரிபாஷிதையனது திலகலைபவாழ்குதாயாணாடம்பாஸித் தா
யேன், நீமேரு பாயின் நிதக்ருக்கடிய குளுறையபந் தருமேன்,
அயலாசோசு, உபநருவதாக, அவற்றின்மேலே யயநிவாகுந்
வானாக, அதுவேபுமஸி, நீபுமென்னமுனிவாயாக, புந்நெய்
பான்குறவேன், மேட்பாயாக. எ-று.

தூயேனென்றது தீந்ருகந்ததுள் வத்தேனெல்லெனொ ஸ்றவாறு.
தூயெனெனக் கென்பது பாடமாயிசு, எனக்கியாயன் தூய்யெனென்
றுரைக்க அறத்தொழிநிற-அறத்தொழுகுடிநி ளற. அவரி டி. புணா
த்கெனவினையம். பரிபாயம், பொருண்முரஹு டாம். மெய்ய
பாதி-பெருமிதம். பயசி-அறத்தொழிநிறம். (உருபு)

அறத்தொடுதிறல்.

அறத்தொழிற்றவென்பது-அறத்தொழிற் பாராது முன்னேற்றுவாய்செய்து எப்பெருமாற்றிப் பழிவருவகையா யென னுமையத்தொழிற் குறுபாழுப்பெருநாள் உடற்காசாரிடத்தே வண்டல்செய்துவிடாபாடாதின்றே மாதுகூற்றோர் உருத்தொன் றவுடம்பவண்டல்மேகநு யாம்பிடுந்தென றுவது. திருப்பாடி அந் திருக்கொய்யச சிதிதபடைபெயர்ந்தாய், அந்நாளை மறக்கடல் மீகாற்றுமிகுதலாற் ககா மேமேறு கிடவ மேற்பா ருற்ற ஁உற, யான்றோழி மயா தோழியோவென்று திண்ணவிரிவீர்த்து, அ கண்ணாங்கி, அவனாருளொழிவந்து தருகையைத்தந்தாய், யாது ம யக்கத்தாமே யதனை நிச்சகையென்றுதொட்டேன், அவனும பிவி தொன்றுஞ்சிந்தியாது, என்னுயிர் கொண்பதந்து, என்னைககா கூண்பததுப்போயினாள், அன்று என்னைவினா றினககதனைச்

வழக்களிற் றந்தண் ணிவந் தன லென நுநப் பாய்நிடி.

※

பழக்கவரம்பினைவெய்தி மறைத்து மயிக்கவேள்.

(உகக)

பிலிப் துருவீநியம் 4 நெகருமேர

11

யலங் கற் றுழலிக் கறியவு.காதல

2

(இ-ள்) முனிர் கபுருந் தாயுடைய படுவெரிநிற்பாந்ந் செல்வோர
னுங்கனனைபுடையாய்க், கூறலாகாதஅகற்றிந் செல்வோர்
யதானசுரந் தவிர்த்து, குழியாக்குமெய்யுடையவையு
டையையுடையவனுக்குவந்தபுதிவின, அநவம்பாதிப்பாதிவா
தம்முடையயாபுடையும். அனுமையுமறி, உலகத்திற்கெல்லாம
லரம், அகநாந்நிக்குத்க்கலரிக்கடறினாயினும் இவற்றைநாபய
வைத்குரெசரலும்பரிசுகளென்றே! எ-று.

[illegible]

வெளிநிலைகள்.

வெநிலிலக்கொண்டபுற - ஸ்லோகம் இப்பதினானு வெநிலிலக்கொண்ட
தேசென்று, வேண்டுகோளும், பழனிகுடையிற் றுவென்குடையக வர்
தெய்துகுடித் தகடிக் கொள்கிற, வெந்நொழிற் றுதும் புகழ்
குடியாய்த் தகவ்குறு திண்ணைப் போக, இவ்வகத்தின்குடி
டையாளியெயன, மேலறத்தொடுநிற்பாராகத் தோழி அவரு
ல்கொற்றிய, அதற்குச் செய்புள்.

விசியுடைமரணக் கீவரி விலக்கலமப்பலத்துப்

4

பதியுடையாண்பாங்குநிநிற்பாய்டுனலயாமொழுக்கி

✱

கதிபுலையாஸ்ததீர்த்(தோணிற்சவேறுகருதநிம்ஸிம்

✱

மதுபுலையாள் தெய்வமேயில்லெகொல்லினிவையதெழுத, (உசு.)

அறத்தொடுநின்ற திறத்தினின்பாங் இ
வெறிவிலக்கிப் பிரிதூறாதது து.

(இ-ள்.) இவ்வெறிபாட்டுவிழுவின் வேரீபுண்ணவிதிரபுடையவர்
கள் வேரீபுண்ணவமையும், பாமதனைவிலக்கேம், அதுகிடக்க, அம்
பலமாகியவிருப்பிடத்தையடையானது பரங்குன்றினிடத்துப் ப
ரந்தபுனலோடே யாமொழுக்க, எடுத்தற்பொருட்டு ஆண்மீவா
வையுடையவரையனுடைய ஒளியையுடையதோள்கணித்க, இந்
றோய்திரீத்தற்கு வேறே நபாயத்தைக்கருதுந் திண்பிப்பாலா
வுடையாச், தெய்வமே, இவ்வுலகத்து இப்போது தலைபோனம் எ-ன

இவ்வாறு கூறவே, நீ கூறியவென்னை என்று கேட்ப அறத்தொடுநி
நின்பாளாவது பயன். அப்பலத்தென அத்துள்ளாரிய அல்கழிந்
தெனவரது. ஓரித்தொடுநுக்கப்படாமெய்த் படியுடைய
மெய்து சொல்லப்படாதவன் அப்பலத்தெனவந்து பதியுடைய
பயனினின்றுணைப்பதுபடவுரைப்பினாமையம். பரங்குன்றினென்
பதற்குப் பாலன்புருத்திப் பரிசினி நித்திகவென்றகற்குரைத்த
துரைக்க ஒழுகவென்னுவினைபொச்சம கதியையுடையானென்
து மர்க்கத்தைபுட்கொண்டவினைந்நிப்பப்பெயரோடுமுடியு
கதி-ஆண்மீச்சென்றவெனவு. கதிந்தொணித்தவென்பதற்கு எயி
த்தற்பொருட்டு அவன்றோள்வந்து நித்திகவென்று பொருளுரைத்
து, அவ்வெசகதிக்கு முடிபாக்கினுமமையும். மதியுடையாரில்
லைகொல்லப்பென-ருதிப்பறிலை. அறத்தொடுநின்ற திற-தினில-
அறத்தொடுநின்ற கணமையதாச பிரிதூ-புனலிடை பவம்வந்து
வினவுதாமி. மெய்ப்பாடி-பெருமிதத்தைசார்ந்ததனை. பயன்-ரு
திப்பினுள் வெறிவிலக்குதல். (உணஉ)

செவிலிக்குத்தோழியறத்தொடுநிற்றல்.

செவிலிக்குத்தோழிபறத்தொடுநிற்றலென்பது - வெறிவிலக்கி
நிப்ப, நீ வெறிவிலக்குதற்குக்காரணமென்னெனவென்று கேட்டசெ
விலிக்கு, நீப்பாப்ப புணக்கக்கச்சொல்ல, யாங்காப்பொய்த்தினைக்
கிளிகழ்பாநின்றோம், அவ்விடத்தொருயானவந்துநி மெகனையே
தஞ்செய்யப்படுக்கது, அதுகண்டி அருளுடையானெருவன் ஓடிய
ந்தனைத்துப் பிரிதொன்றுஞ்செந்தியாமல் யானையக்கடிந்து அ
வளதுயிர்கொடுத்துப் போயினான், அறிபாப்பருவத்து நிகழ்ந்
தனை இன்றியும்பருவமாதலான், “உற்றார்க்குரியர் பொற்றொட
மகளிர், என்பதனைபுட்கொண்டு, இவ்வாறுண்மெலியாநின்றார்,

இனிபடுப்பது செய்வாபாகவெனத் தொழி அறத்தொடுநிலாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மனக்களிபாயின்று பரன்மகிழ்தூங்கத்தன்வார்கழங்க *
 னெனக்களிபாநிற்குமப்பலத்தோனிநுந்தன் கயிலைச் *
 சினக்களிபாணகடிந்தாரொருவர் செவ்வாய்ப்பசிய *
 புணக்கிளியாங்கடியும்வரைச்சாரற்பொருப்பிடத்தே. (உக௩)

சிறப்புடைச் செவிவி

கறத்தொடுநின்ற

(இ-ள்.) உள்ளக்களிப்புண்டாய் இன்றியான் மகிழ்தூங்கும்வண்ணம் எனக்குத்தன்னுடைய நீண்டகழலையுடைய திருவடிகளை யளிபாநிற்கும் அம்பலத்தானது பெரிதாகிய குளிர்ந்தகயிலைக் கண் எம்புனத்தின்கண்வருஞ் செவ்வாயையுடைய பசியகிளிகளை யாங்கடியும் வரைபடியினுண்டாகிய பொருப்பிடத்தின்கண்வந் து, ஒருவர் எம்மேல்வருஞ் சினத்தையுடைய னளிபாணையமாற்றி னார், இனிபடுப்பது செய்வாபாக. எ-று

கயிலையென்றது-கயிலையைபணந்தவிடத்தை, கடியும்பொரு ப்பெனயினையும். வரை-உயர்ந்தவரை. பொருப்பு-பக்கம். கி லிகடியும்பருவமென்றதனாற் கற்பிக்குமிதானொள்ளாம மு தலாயினகறினுளாம். மெய்ப்பாடி-அது. பயன்-வெளிப்படையா கறத்தொடுநின்றல். (உக௪)

நற்றாய்க்குச்செவிவி யறத்தொடுநின்றல்.

நற்றாய்க்குச்செவிவிபறத்தொடுநின்றவென்பது-தொழிற் க் தொடுநிற்பக் கேட்டசெவிவி, இளைபாாகிய இலவாழ்க் கச்செ வ்வத்தையுடையவிவளை என் சொல்லிப்புகழுவோம், முன்னு முன்வெயிறு முன்பாதவினமைப்பருவத்தே அறிவுமுதிர்ந்தா னெனத்தலைமகனது கற்புமிகுதிதோன்ற நற்றாய்க்கறத்தொடுநி லாநின்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

இளைபாளிவளை யென்கொல்லிப்பாவுதுயிரொயிறு *
 முனபாவனவிசிறுதுக்குறந்தாண்முடிசாய்த்திமையோர் *
 வடபாவமுதலாவருதிருச்சிறம்பலத்துடன்னர் *
 தின்பாவருமருவிக்கயிலைப்பயில்செல்வியையே. (உக௫)

கற்பினிவழாமை நிற்பதெடுத்தோள்

குலகொடிதாயர்க் கறத்தொடுநின்றது.

(உ-ள்) இமைபோர் தம்முடியைச்சாய்த்துவணங்கியும் வாழ்ந்திபம் வருந்திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண் உரனாகியமன்னனது தினோ - துவருமருவியையுடைய சயிலைக்கடப்பியுற்றதிருவாட்டியை, இனையாராகிபவிவளை, என்சொல்லிப்புகழ்வோய்! முன்னெழுமிரண்டையிது முனையாதவிளமைக்கண் அறிவுமுதிர்ந்தாள் எ-று.

தினோதாய் - ஈண்டிடைவிடாது அவ்விடத்தோடுபயிதாய் - கற்பினிண்வழாமைநிற்பிதத்தெரிததேதான் - கற்பினின் வருவாயலறிவுகொளுத்திப் பள்ளித்தவன். மெய்ப்பாடு உவமை. பயன் - நற்றாய்க்கறத்தொடுநிற்பல.

(உருஉ)

தேர்வரவுகூறல்.

தேர்வரவுகூறலென்பது - நற்றாய்க்குச் செவிலியறத்தொடுநிற்பலாநிற்ப, அந்நிலைமைக்கட்டலைகனது தேரொலிகேட்டதோழி, உவமையோடுசென்று, தலைமகளுக்கு அதன்வரவெய்தித்துக்கூறாநிற்பல். அதற்குச்செய்யள்.

கள்ளினமார்த்தனனது மலன்கொன்றையொன்றில்லாதார்ச்சடல்வாய்ப் *
புள்ளினமார்ப்பப்பொருநிரையார்ப்பப்பலவாகடம் *
வள்ளினமார்ப்பமதுகரமார்ப்பவலம்புரியின் *

வெள்ளினமார்ப்பவரும்பெருந்தேரின் மெய்மெய்லியே. (உருதி)

மணிநெய்த்தேரோ னணிநிலின்வருமென

யாழியன்மொழிக்குத் தோழிசொலியது.

(உ-ள்) மெய்விபால், களை வாய்முணங்கனார்த்தனனனும் வளவியகொன்றைப்பூவையுடையனது திலையைப்போந்தகரியகடலிடத்து ஆண்பிப்படியும் புள்ளினங்கனார்ப்பக் கரையைப்பொருந்திரைகளார்ப்ப, அவ்வரவாரத்தோடு மங்கலங்கூறும்புலவர்கடமது வள்ளியினமார்ப்ப, நறுவிரையால் வண்டுகளார்ப்ப, வலம்புரியினது வெள்ளியினமார்ப்ப, இன்று நங்காதலர்ப்பெருந்தேர்வாராநின்றது. எ-று.

கரந்தவொழுங்கது மணிபொலியலித்துவந்ததேர், வரைந்தெய்க இவ்வரவத்தாயிம்பெருமென மகிழ்த்துகூறியவாறு. கள்ளென்பது - வண்டினுள்ளொருசாதிவென்பாருமுளர். புள்ளினத்தையும் பொருநிறையையும் அவன்வரவிற்கு உவந்தார்ப்படனபோலகூறினான். இதனை மிகைமொழிப்பாற்படுத்திக்கொள்க முன்னர்த்தலைமகன்மிகரிந்தகாலத்துத் தலைமகனதாற்றாமையைத் தாயாற்றுவிக்கமட்டினது பொறுத்துக்கண்டிருந்த புள்ளினமூங்கடலும் அ

வனது தேர்வரவுகண்டு, இனிப்பிரிவுப்பிரிவாற்றாமை யுமின்றி வென்று மகிழ்வற்றார்க்கனவென்றாக. அணிநிலையில் வருவதும், மெய்ப்பாதி-பெருமிகம் பயன்-தலை மகனையுடையதல்ல, வரைவுமெய்த்தனமாயுணர்ந்துதலுமாறு. (உசக)

மணமுரசுசேட்டுமகிழ்ந்துரைத்தல்

மணமுரசுசேட்டுமகிழ்ந்துரைத்தலென்பது - தோழி தலைமகனாக நிகழ்ச்சிவரவுகளுபின் அந்நிலைமையில் மணமுரசுமகனாக மகனாயினுள்ளார், இஃதிலேநோக்கி பொலியாற்றித்து மணமுரசுசேட்டுகொண்டு, யாம் பூரணபொற்குடந்தோரணமுதலாயினவற்றால் மனையயலங்கரிப்போமென மகிழ்வொழிகுறித்தல். அதற்குச்செய்யுள்.

பூரணபொற்குடம்வைக்கமணிமுத்தம்பொன்பொதிந்த *
தோரணநீமிகதூரிப் பார்க்கதொன்மாலயற்குந் *
காரணநீராரணிகண்ணுநிலைகடற்றிடையன்ன *
வாரணவுமுலைமன்றவலந்தேருமணமுரசே. (உசக)

நிலங்காவலர் நீனடனத் தி

னவந்தபடவர் நயந்துரைத்தது.

(இ-ள்) பழையபாடிய அரியபழங்குடிகாரணமுபுள்ளான், அது குண்டாகியதன்னைபுடையதுகூலியுடையான், அவனதுமேலையடைந்ததில்லையெனக்கும் வாராற்கட்டப்படி மளவைச்சென்றனவும முலையபுடையானது மணமென்று மணமுரசுசேட்டுகறித்தது, அதனால், வாயில்கடோறும் நீரானிறைக்கப்பட்ட பொற்குடத்தை வைக்க, மணியுமுத்தும் பொன்னின் கையுடையமாரணம் எங்குமோங்குவதாக, தூரியங்கணிப்பார்ப்பனவாக உறு.

வாரணவுமுலையென்பதற்கு வாரணப்பொருந்துமுலையெனினுமமையும். மெய்ப்பாதி உலகைபயன்-நகரியலங்கரித்தல். (உசக)

ஐயுற்றுக்கலங்கல.

ஐயுற்றுக்கலங்கலன்பது - மணமுரசுசேட்டவன் மகிழ்வொழிந்து மனையயலங்கரியாதிற்புகவக்கவிடையுடைதலாயது மனுகிறந்தநகரிக்கண் முழங்காதின்ற இப்பெரியமுரசும், யான்எவன்வொழிகின்றிலேவெனத் தலைமகள் கலக்கமுற்றுக்கொறுத்திறல். அதற்குச்செய்யுள்.

அடற்களியாவர்க்குமன்பர்க்கணிப்பவன் னுன்பலின்பம் *
படக்களியாவண்டறைபொழிற்றில்லைப்பரமன் வெற்றித் *
ந்

சுட்காணிபாணாவுக்குவர்க்கோவந்திறிந்நவர்க்கோ
விடக்களிபரதம்விழுநகரர்க்கும்விபன்முரசே. (உ௯௭)

தல்லவர்க்குமரதம் தல்லவர்க்குமரதே த
தெரிவரிதென வரிவைவலங்கிய த.

'(இ-ள்) மிகவுல்கனிப்புண்டாய நம்மு சிறந்தவில்லி சக்கை
முழங்கா நின்ற இப்பெரியமுரசும், வெற்றிக் கண் மததையுடைய
மகளி பாணைவய நம்மேல்வராமல் மாற்றினவர்க்கோ? அன்றி யா
துமியையிஸ்ஸாதவர்க்கோ? அநிலிந்நிலேஸ் எ-று பிறவியார்க்கு
ந்நுன்பமுமி ஸ்பமுங்கெட இப்பலகிய பேரி ஸ்பத்தை யாவரா
மினுமன்பராயினர்க்கு வரைபாதுகொடுப்பாள், களித்துவண்
டுகொளையிக்கும் பொழிலையுடையதில்லைக்கணுளாகிய பரமன்,
அவன் து வெற்றினைக்கூட்டுக.

அடற்களி- அடுதல்செய்யாதபேரின்பம். அடக்களியென்பது
பாடமாயிச், பேரி-ஸ்பம் பாணென்னுமுணர்வினைக் கெடுப்ப
வென்றுணர்க்க. மெய்ப்பாடு- அச்சத்தையசாத்தித்தமருட்கை. பப
ன்-ஐபத்திர்தல். (உ௯௭)

நிதிவரவுகூறுநிற்றல்.

நிதிவரவுகூறுநிற்றலென்பது- முரசொலிகேட்டு ஐயுற்றுக்கல
நிகா நின்ற கலைமகளுக்கு, நபர்வேண்டினபடியே அருங்கலக்கொ
டுத்து நின்னைவரைந்துகொள்வாராக, யானைகடிந்தார், நமதுகடை
முச்சொணர்ந்திறுத்தார் குறைவில்லாதநிதி, இதுனைநிகான்பாபா
கவெனத் தோழி மகிந்தருமணத்தொழிநின்று நிதிவரவுகூறுநிற்ற
ல். அதற்குச்செய்யுள்.

என்கடைக்கண் ணினும்பான்பிறவேத்தாவகையிரங்கித்
தன்கடைக்கண் வைத்ததண்டில்லைச்சங்கரன்ருதுயிலைத்
கொன்கடைக்கண்டரும்பாணைகடிந்தார்கொணர்ந்திறுத்தார்
முன்கடைக்கண் ணிதுகாண்வந்துதோன்ருமுழுநிதியே. (உ௯௮)

மகிந்தருமணத்தொழி வன்புகழ்த்தோழி
திகழ்நிதிமடந்தைக்குத் தெரியவுரைத்த து.

(இ-ள்) கடைபாகியவெண்ணிடத்தும், பான்பிறதெய்வங்களை
யேதாதவண்ணமிரங்கித் தனதுகடைக்கண்ணைவைத்த குளிர்த்த
திலலைக்கணுளாகிய சங்கரன் மேவுங்கயிலையிடத்துத் 'தமக்கொ
ருபயச்சுதாது நமக்கிறுதியைப்பயக்கும் பாணையைவன்று

புத்தயர், கொணர்ந்துவிட்டார், விட, நங்கடைமுன்வந்து நோன்
தும் குறவிலிலாதநிதி, இகனைக்கான்பாயாக எ-று.

எங்கடைக்கண்ணினுமென்பதற்கு மொயிமாற்றது எனது
டைபுகியநிலைமக்கட னுமென்முறைப்பினுமமையும். கண்ண
கஞ்ஞாலமென்புறிப்போலக் கண்ணென்பது ஈண்மிப்பெயராக
லின் எழறுருபுவிநிச்சுணக்க கடைக்கண்ணினுமென்னுமென்முற
றுவகச சொல்லும், எத்தாவதைபெய்னுமவினைபெச்சமுந் கடை
கண்ணவைத்தவெய் லும் வினைகொண்டன. கடைக்கணைப்பதனை
முடிவாகதி, என்முடிவொலத்தும் பிறவேத்தாவதைபெய்முறைப்
பாருமுள். கொண்கடைக்கண்டருமயெனயெயிப்பதற்கு, அச்சு
லைக்கடைக்கண்டருமயானையென்றுரைப்பாருமுள் வண்புத்தி-
அறகொயிதின்று கற்புக்காரத்தலாவ்வந்தபுத்தி மெய்ப்பாடு உவ
கை. பய - ஐயந்தோத்கல்.

(உகஅ)

வண்பொருட்டி நிதல் முத்திந்த.

மணஞ்சிறப்புரைத்தல்.

மணஞ்சிறப்புரைத்தலென்பது- வணந்தபின்னர் மணஞ்சிறப்
புக்கூறுநிறமல்.

அதுவருமாறு. ருத்திரம். மணமுரசுகூறல் மகிழ்ந்துரைத்
வ்வொயி, வடிபாடுகடல் வாழ்க்கைநலங்கடல், காநலங்கடல்பிறைக்கடல்
கற்பறிவித்தல், கற்புப்பயப்பாநீதல் காதுமருவுரைத்தல், கல
விபுரைத்தல் கருதியவொன்பது, நலமிதுபுணையெனநாடுநிகழல்.

(இ-ள்) மணமுரசுகூறல்-மகிழ்ந்துரைத்தல்-வாழ்க்கைநலங்கடல்-
காநலங்கடல்பிறைத்தல்-கற்பறிவித்தல்-கற்புப்பயப்பாநீதல்-
கலவிபுரைத்தல்-கருதியவொன்பது-மணஞ்சிறப்புரைத்தலாம் எ-று அவற்றுள்,

மணமுரசுகூறல்.

மணமுரசுகூறலென்பது- வண்பொருட்டி நித்துவந்தபின்னர்
அருங்கலம்பித்தற்கு முன்நிற்குகளின் தலைமடையமுரசுமுடி
க்காறிப்பக்கணியி புகிழ்வுற, நின்றகொழி, நாத்துயர்நீர நம்பிய
ன்கட்புகும்புதின்று யாண்கடிந்தார்முரசு முடிபாடுநின்றது, இ
னிபென்னகுறையுடையோமென வணவுதொம்மறியு, தலைமட
ளுநரு மணமுரசுகூறுநிறமல். அதற்குச்சொல்லுள்.

[௭௮]

பிரசுத்திபலம் புனையாவிட்டால் மிகைதான் *
முரசந்திக்கு முருகியதீதுமெவர் க்குமுன்னு *
மரசுப்பலத்துறியுந் பிரான நன்மைநுகரிற் *
புணர்ச்சிமேல்வாய் துயர்திரப் - குந் துறியின்றி. (உக்க)

வரைவுதோன்ற மகிழ்வுறுதோ பூ
நிறாயினக்கு நின்னுரைத்த து.

[illegible]

புதுச்சேரி : அருகாடு மணக்கூட்டு - கனாயயர் பரீனியென்ப
சா உய்ய உய்ய படிப்பவருக்கு உபாபாதி எழுத்துவியாணத்தி
ச்சுற்றுப் படித்தல்பா நாளுதிர் துறவென்றுரைப்பாறு முனர்.
மெய்ப்பாடு-ஆது பயகு-தலமகையுக் கிழித்தல. (உரை)

மகிழ்ந் துணிந்தல்.

மகிழ்ந்து ஊர் திரைவென்பது - அரசு பரவொகையேகட்டதோழி, இ
லப்பெற்றதென்பது - நகரிய தன்னாள் வாடாபடவென்றது, அதத
ழைவே பற்றுக்கொடாக ஆர் திரைநெய்தலொன்றைத் தயாமலவ்ந்து
ன்னுள்ளோடகிழ்ந்துகூறுநிறைவு அததென்கொடியபா.

விருந்துவிடுபவன்வயிற்றெகாண்டவன்யானென்பொழுதுமுன்னு
 மருந்தினைசமுதன்மாற்றிநீயான்நிலைவாழ்ந்தனாடோ
 விருந்தினைவண்டவானெயிமுல்வலஞ்செய்திடப்பா
 வருந்தினைகண்ணுமலவுதிடுமமடனருந்தனமுடே. (கந)

மலர் விபசுநிதிக் பெருமனுடைய கோதை யை

தாய் ஒரு தாய் நாய் தன்னைப் பிழிந்தே .

(சி.வி.) சிலம்பன் மற்றும் கிபெறுகுதங்கியதன்முகள், இப்பொழுது முன் தீ.வா.வலம்புகாஸ்பி பின் கட்டினிடப்பகத்துத்தேதான் ம. அருங்கதியை காணாமலாவந் தில்லையை வாழ்ச்சினைப்போவ வாடாதிருது யிள்ளுகினை, எ-று.அவ்வாறு திட்ட அவர்வயிற்றான்

கொள்ளுப்பெருந் தநிலைய என்முறிநு ஸ்டாக்கிங்கெகண்டவன்,
 யாவெ ஸ்டீபாபுது துறந்நுமவன்எனநு சுவையுட பிதாயிதீராம
 ருந்து, பெயர்ந்தனக்கெனியவையிறும நுகைசூகதற்பும்மாநு கும
 ரிபால, அ. ஸாதி நிலையணக்கடங்க.

[illegible]

ஆகவே நெய்யில் மிதநீர்நீர் பக்கலாகியிருப்பதனாலும் நீர்நீர்
 னுள் எப்பதவிராம்பாடிக் குதல் இப்பாடல், கதம்பாடிக் குதல்
 யுடையது.

வழிபாடுகூறல்.

வழிபாடுகூறலென்பது - மணமுடிவாய் நின்று மணபணைகளை வந்தகைகிழித்து, காலரீர் உடமட முழிஞ்ஞம்பால ஒருவனா ய்பொருவர் விழிப்பை மகிழாமையால் இப்பகருதல் நம்மடவர்தம்மால் பிதவாகவேணுகூசநீர்தமதமுடிப்பாணி செய்து, நினைவுப்பவாநி திற்றலுபுடையதாகி விவ்வெழுதிப்பதினமுழுநாதி நுபாபாப தோழி கலைக்கிறல்மகள் உழிவியாளுகாலைநாடியு காதுநிழலு ஆதற்குச்செய்யுள்.

சீரியலாவியும்பாக்கையெண்ணத்தெற்குப்பாயாந்
காரியல்வாட்சயணியைக் கண்கொள்ளுகலெருத
வேறியுஞ்சந்துங்கியறந்தென்கந்திறியிற்றபரனினே
காரியல்கண்டறிந்தோடிகளே நான் திருமலைமலர்வரை.

(முடி)

மணம் பகாண பத்தி - 1950

சுணை மலர்க்குடி விதேவாழி மதாபாசுரம்

(இ-ள்) அன்றாடம், காட்டு அனுபவங்களைத் தவிர்ப்பதற்காகத் தனியாகப் பிள்ளைகளைப் பிடித்து வளர்த்துக் கொடுத்திருப்பதால், அவர்களுக்கு அந்த அனுபவம் கிடைக்காமல் போயிருக்கிறது. எனவே, அவர்களுக்கு அந்த அனுபவம் கிடைக்கவாய்ப்பு ஏற்பட வேண்டும். எனவே, அவர்களுக்கு அந்த அனுபவம் கிடைக்கவாய்ப்பு ஏற்பட வேண்டும்.

திருக்கோவைபாரி.

தைக்கடலில் சாமிநாம்புதான் தோன்றிவிடுவதற்குத் தனமாமும் இடத்திற்குத் திரைநூறு, மிடுமூலம் இயைந்து தம்பெருமையைப் பிடிப்பதித்தினற்போல இயைந்து, இவளது வழிபாட்டின்கண் ணேநிற்பர் எ-று.

எண்ணகலாரொன்றதனாற் காதுவியாதலும், கற்பினின்பொன்ற தனால் வாழ்க்கைத் துணையாதலுங்கூறப்பட்டன ஆவியும்வேரியும் தலைமகட்டுவமைபாகவும், யாக்கையுஞ்சந் தும் தலைமகற்குவமை பாகவுமுணாக்க. சிறித்துவமைபாக்காது, இவாதுகூட்டத்திற்கு அ வற்றதுகூட்டமுவமைபாகவுணாப்பினுமமைபும். காரியல்கண்ட ரீவண்டில்லவணங்குமென்றதனான், இவாதுல்வாழ்க்கை இன்று போல என்றும் நிகழுமென்பதுகறினாளாம். இன்னேயென்ப து பாடமாயில், இப்பொழுதேயென்றுணாக்க. மெப்ப்பாடு- உவ கை- பயன்-மகிழ்வித்தல். (காசு)

வாழ்க்கைநலங்கூறல்.

வாழ்க்கைநலங்கூறலென்பது- மணமனைகண்டசெவிலி, மகிழ் வோமிசென்று, சிவமகளுடையவிலவாழ்க்கைநலத்திற்கு உவமை கூறி, நிச்சனுடையவிலவாழ்க்கைநலமல்லது வேறுவாழ்வுலை யென நற்றாய்க்குத் தலைமகனது வாழ்க்கைநலங்கூறிற்றல். அது ந்குச்செய்யுள்.

தொண்டினமேவுஞ் சாடர்க்காழலோன் றில்லைத்தொன்னகரிற் *
கண்டினமேவுமினீ பவணின் கொழுநன் செழுமென் *
றண்டினமேவுநின் டோளவன்யானவடற்பணிவோள் *
வண்டினமேவுந்ருழலாளயன்மன்னுமிவ்வயலே. (காஉ)

மணமனைச்சென்று மகிழ்கருசெவி வி

பணிமனைக்கிழத்திக் கதன்சிறப்புரைத்த னு.

(இ-ள்.) தொண்டரதுணத்தைப்பொருந்துஞ்சாடர்க்காழையுடையவனது திலைபாகிய பழையநகரிடத்தியான்கண்ட அவளதில்லம் மெவப்பரி நாமதில்லத்தோடொக்கும், அவள் நின்றோடொக்கும், தண்டாகியபின்னைதொக்கும்வளவியவாய் மெவ்வியவாகிய துண்ணியதோர்க்கையுடையான் நின்றொழுநனோடொக்கும், அவடன்னேப்பணிந்து குற்றேவல்செய்வான் என்னோடொக்கும், வண்டினம்பொருந்துந்ருழையுடையாளதயல் இவ்வயலோடொக்கும், வேறுசொல்லாவதில்லை. எ-று.

கண்டவென்பது-கடைக்குறைந்துநின்றதுபென்மர்க்கு உறு

நினி தாதேனுக்கித் துணைபெய்துநாடினார். தன்மனைமெ
ன்புழி உன்மென்புழி மனமுழி அனந்தநிலை. பெரும்பா
ன்மைபுமென்பது படவின்மேல் தனித்து மனமுழி நிலைபெய்து
னை தன்மைவினை பென்று, அவளில் வாழ்க்கையேர் கண்டேனென
முன் பொதுவையெய்துநாடிப் பின் சிறப்புவையெய்துநாடி மீறாவு
ரைப்பாருமுளர் மெய்ப்பாறும் பபனும்-அவன். (காசு)

காதல்கட்டுரைத்தல்.

காதல்கட்டுரைத்தலென்பது- அவளில் வாழ்க்கைநலங்கிடக்க அ
வன் அவன்மேல் வைத்தகாதலான் இவையேயெய்திப் பொறுதபா
மென்றுகருதி நுதலின்கண் இன்றியமைவாத காப்பாடியபொட்
டையு மணிபான், இஃதவன் காதலெனத் தலைமகனது காதல் மிதுநி
கூறுநிற்பது. அதற்குச் செய்யுள்.

பொட்டணியானுதல்போயிற்றுமெய்ப்போலிதலெயென்பு *
ணிட்டணியான்மறல் சிம்மலரன்நிமிதுப்பக்கொடான் *
மட்டணியார் குழல்வையான்மலர்வன்நிறுதலஞ் சிக் *
கட்டணியார் சடைபோல் நிலைபோலிதல் காதலென. (காசு)

சோதி வேலவன்
காதல்கட்டுரைத்தல்.

(இ-ள்.) மருதமாகக் கட்டப்பட்ட அழகிய நீண்டசடைவையு
டையவனது தில்லைவையொப்பாடல் னுடைய காதலர், பொய்
போலுமிதல்போயிற்றுமென்றுகருதப்பூண்பூட்டி உடைய
மெல்லுநோதலஞ் சிக் தவிசின் மிதிப்புழிபம் மலரின ிழி மிதி
ப்பலிடான், வன்முற்றுமொய்க்த ள்கித் தோதையு டையவனொ
க்குழலிடத் துமலர்க ளவையான், இவைகொல்லுகின்றதென்! பொ
றுதபாமென்று நுகலின்கட்பொட்டையுமிடான். எ-று.

கட்டணியார் சடையென்பதற்கு மிக்க அழகையுடைய சடை
யெனினுமமையும். தவிசின் மிசையென்று பாடமோதுவாருமு
ளர். (காசு)

கற்பறிவித்தல்.

கற்பறிவித்தலென்பது-தலைமகனது காதல் மிதுநி கினைவெளி
வி, அதுகிடக்க, அவளவனையொழிப வேறொருதெய்வத்தைத் தெ
ய்வமாகக்கருதாநதவான், அவன்மற ினைவையெய்தாத பகைவரைச்
சென்றுகிடத்தி நிறைகொள்ளச்சென்றானும் திறைகொள்ளிவந்
து அவனதுநிலைத்தல்து ஆண்டுத்தங்கியறிபான், இஃதவநியல்

பெனக்கூறி நற்றாய்க்குத் தலைமலையுடையதறிவிபாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

தெய்வப்பணிகழலோன்றில்லைச்சிற்றம்பலமனைபா *
பெய்வப்பணிநகறிபாளென்றுநின்றதின்றைமலங்காத *
செய்வப்பணிபசுசென்றாலுமன்வந்தன்நிசசேர்ந்தறியான் *
பெளவப்பணிமணியன் னாரிடரிசெனபான்மைகளே. (காச)

விற்பொலி றுதலி

கற்பறி வித்த து.

(இ-ள்.) பிறரால் உழிபடப்பெற்ற தெய்வங்கன்வணக்குந் திருவடிகளை யுடையவனது இல்லையிற்சிற்றம்பலத்தை யொப்பாள், என்னா ன்றும் வேறொரு தெய்வத்தைப்பணிந்தறியான், முன்னின்ற நிறைகொடாத பண்கவர் வந்து பண்பும்வண்ணம் வினையிற்சென்றாலும், அம்மன்னவர் அவளிடில்லந்து வந்தலனது ஆண்பித்தங்கி யறிதால், பெளவச் சந்தமணிபோலப் பெருந்ருதைதுப்பிறந் தனாமோதியலபு இன்னமுறைமைகளை யுடைய. எ-று.

செய்வு-செய்வ மென விரிக்கும்வழிவிரித்துநின்றது. தெய்வம் பணியச் சென்றாலுமென்பதற்குத் தெய்வர் அம்பையணிபவென்று, பெளவப்பணிமணியென்பதற் சூக் கடலீடத்தும் பாம்பிடத் துமுளவாகிய முத்தும் மாணிக்கமுமென்று முறைப்பாருமுளர். விற்பொலி றுதலி விற்பொலுறுதலி. (காச)

கற்புப்பயப்புரைத்தல்.

கற்புப்பயப்புரைத்தலென்பது- கற்பறிவித்தசெவிலி, அவள் அங்னையொழியலணங்காடையின் அவனுருக்களிறும் வினையிற் சென்றால் அவ்வினைமுடித்துக் கொடுத்தவந்து தன்பந்நியிடத்த ல்லது ஆண்பித்தங்காதாதலான், அவளதுகற்பு, அந்நிக்காலத்துவட மீனையும்வெல்லுமென அவளதுகற்புப்பயந்தமை நற்றாய்க்குக் கூறாநிற்றல் அதற்குச் செய்யுள்.

சிற்பந்திகழ்நுதிண்டதிறில்லைச்சிற்றம்பலத்துப் *
பொற்பந்தியன்னைசுடபவன்பூவணமன்னபொண்ணின் *
கற்பந்தியாய்வடமீனுக்கடக்கும்படிகடந்து *
மிற்பந்தியாய்நிறைவல்செல்லாதவ னீர்க்களிறே. (காடு)

கற்புப் பயந்

த

அற்புத முரைத்த

து.

(இ-ள்) துண்டொழிவினக்குந் திண்ணியமதிபுடைய தில்லயிற்சிற்றம்பலத்தின்கணுளாகிய பொற்றகட்டுநிறைபொலுந்

மணஞ்சிறப்புரைத்தல்.

சுடைபுரையிலுள்ள பூவணத்தைப்போக்கும்பொண்ணினதென்பு அந்திகொலத்துளாசுபவடமீனையும்வெல்லும், அதனாகியிதனுக்கொண்டானையபிடைபூரிசுநி யினிதின்முடித்து அவனாரும் மகததானீரியனென்று நியுத்தைக்கடந்தும் இவனின்செட்டன்பத்தியிடத்தல்லது தக்காது. ஏ-து.

பொற்பந்தியின்னை சடையென்பதற்கு அழகிய அந்நிவானம்
போலுஞ்சடையென்பாருமுனர் அந்நிக்காலத்துக் கற்புடைமக
ளிராற்றொழப்பரிகலிநீ, அந்நிவாய்வடமீ லெண்ணுள் கற்புப்பய
நீதவற்புகமாவது - படிசுடந்துங் கடிதுவரு ம்வண்ணம் எயித்துக்
கொண்டவினை கையிடைபூயிற் றியினிதுமடித்தல். (கூளகு)

மருவு தலுரைத்தல்.

மருவதனுதாதகலென்பது-கற்பப்பயப்புனாததெவினி, வேந்திற்குற்றாழிப்பிரிபினும் அவனாருந்தேரும் வினைமுடித்துக் கன்னிவாபிவல்லதுபுறததுக்ககிராது, அவனும் அவனையொழியமற்றோர்செய்வமும் மனந்தானுநினைந்தறிபாள், இஃதுவர்காதலெனை அவ்விருவர்காதலுமருவதலகருநின்றல். அதற்குசெய்யுள்.

மன்னவன் நெர்முனை மற் செல்லு மாயினு மாவரி யீய
தன்னவன் நெர்புற நகர்ப்புல செல்லா துவர ஏண ஆற்
சென்னவனே துதித்த ம்பல நகரின் மறைந்தே யவர்க் செல்லா
முன்னவன் முயல்வனா ளு மறோர்ப் தெய்வமுன்னவன். (காநகர்)

இருவர் காது வ

மருவத லுமாத்த

(இ-ள்.) மன்னவனது படை முன்னமேலே வப்பட்டுப் போமாயி
னும் பெரியவரிடேய் றறையாப்பா னுருந்தோர் தன்னியினல்
லது புறத்துக் கங்காதுவாகுணாகுபி வகன்வனனிலைததப்பயிற்
சிற்றம்பலத்தி ன்கண்ணாறு, தானல்லாதவரியபன் முகலாகிய சேவர்
க்கெல்லாம் முந்நேயுள்ளான், அவனது முழலைவாப்பா னும்
வேறொரு தெய்வத்தை தெய்வமாகக் கருதாள். எ-று.

மற்றெத்தெவர்கட்குமெல் பதூஉம்பாடம். (காஞ்சி)

கலவியின்பங்குறல்.

கலவியின்பக்கவழிவெளிப்பாடு - இருவர்களுக்கும்ருவியுள்ளதென
செயிவி, இவ்விருவருடையகூதலுக்களிப்பும், இவ்வெள்ளத்தி
டைபயமுற்றப்படுகின்றதோருயிரி ஒருடம்பாற்றியுற்றதலாராமை

பான் இரண்டுடம்பைக்கொண்டு, அவ்விற்பவெள்ளத்திடைக்கிடந்து, திளைத்ததனோடொக்கும், அதுவன்றி அவ்விற்பவெள்ளம் ஒருகாலத்தும் வற்றுவதும் முற்றுவதுஞ்செய்யாதென தற்றாய்க்கு அவரது கவையின்பங்கூறுநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆனந்தவெள்ளத்தழுந்துமொராருயிரீருருக்கொண் டானந்தவுள்ளத்திடைத்திளைத்தாலொக்கு மம்பலஞ்சே
 ஶானந்தவெள்ளத்தெறையு மலானருள் பெற்றவரி
 ஶானந்தவெள்ளம்வற்றாதுமுந்முதிவ்வணிநலமே. (காள்)

நன்னுதன்மடந்தை தன்னவங்கண் டி
 மகிழ்தூங்குளத்தோ டிருளைகூறிய னு.

(இ-ள்) இருவரதுகாதலங்கனிப்புட், இவ்வெள்ளத்தினையழுந்திப்புகுகின்றதோருயிரீ ஒருடம்பாற்றுத்தலாராயுயிர் இரண்டுடம்பைக்கொண்டு அவ்விற்பவெள்ளத்திடைக்கிடந்து திளைத்ததனோடொக்கும், அதுவேயன்றி, அம்பலத்தைச்சேர்ந்தவ்விற்பவெள்ளத்தைச்செய்யு மொலிக்குங் கழலையுடைத்தாகிய திருவடியையுடையவனதருளைப்பெற்றவரின்பம்போல இவ்விற்பவெள்ளமும் ஒருகாலத்தாங்குறைவுபடாது, இவ்வணிநலமுமுதிநாது என்று.

இவ்வையந்திற்கும்மெய்ப்பாடி-உவகை பயன்-மகிழ்தல் காள்
 மணஞ்சிறப்புநாதால் முற்றிற்று.

ஓதற்பிரிவு.

இனி ஓதற்பிரிவென்பது-வரைந்துகொண்டபின்னர்த் தலைமகனுக்குமுதற்பிரிவு ஓதலாதலாற் கவையின்பிக்குதிகுறி நீங்காநிற்பல். என்க. “ஓதல் பாவல் பகைதணி வினையே, வேந்தற் குற்றழி பொருட்பிணி பரத்தைபெய், றுந் தவ்வாரே யவ்வயிற் பிரிவே,” என்றோதப்படுகலின், முதற்பிரிவோதலாயிற்று. என்க, இவ்வண்ணம் ருண்ணோதலிற் றி இவ்வைவரைத்தபின்னர் ஓதநின்றானோவெனின், அல்லன், முன்னரகளைப் பொருவிற்றானென்று கூறப்படுதலால் ஒதிமுடிததானென்பது. இவ்வைவரைத்தபொருடார்த்தமாகிய தருமார்த்த காடங்களைப்பொழிய வேறம்புருடார்த்தமாகக் கூறப்படுவன உளவோவென்பதன பாராயவேண்டிக்கருத்தினனானுலானும், கவையிற் ற மன்னிற்றாழ்ந்தானாத் தனதுகவையிக்குறிகாட்டி அவர்களையறிவித்தல் தருமநூல்விதியாதலானும், பிரியுமென்பவாகலின்.

அதுவருமாறு - குத்திரம் அல்லிநலக்கூறல் பிரிவுநிலைவுரைத் தல்கலக்கநிகண்டினாததல் சாதலரிதமதுவாய்மொழிகூறல் வரு வனநாள்சூத்திரமையிற் அல்லி நேருங்காலே.

(இ-ள்.) கல்விதலகூறல்- பிரிவுநீண்டது நாத்தல்-சலகைகண்டு
நாத்தல்- வாய்மொழிகூறித்தலை மகளவருந்தல் எனவியைநான்ற
ம் ஒத்தபிரிவாம். எ-று. அயற்றுள்,

கல்வி நலங்கூறல்.

கல்விநலநிகழ்வுகள் - வரைந்துகொண்டிருக்கிறார். இதற்குப் பின்பு பி.பி.பி.யுடைய நிறைபுகள், கலை மகளுக்குப் பிரிவுணர்த்துவானாகப் பிடிவழங்குதல். சுமாராக நன்றி மக்கள் கையிலாவது தன்மை யாவரெனத் தோழியாக கல்விநலநிகழ்வுகளை நிறைவு. அதற்குச் செல்வங்கள்.

சீராளனில்லாத் திருக்கழுதருதல்விச் செம்பொன்வரையி
 ஞாநாளனில்லாவளவு சென் றாந் ப்பலத் துக்கிச்
 வேராளனில்லாவொருவரிருக்கழலுண் னினையோ
 வேராளனில்லாவளவினராகுவோந் திருக்கழையே. (கா.அ.)

கல்விக்கலவரர் செல்வத்தவொண ச்

செறி சூழற்பாங்கிக் கறிவறிவித்த து.

(இ-ள்.) எந்நூலாய், தன்மைக்கெல்லையில்லாத விளங்குதல்கள்வி
யாகிய மேருக்குள் தங்கினது மிக்கவளவில்லாத வெல்லை ரயய
டைந்தவர்கள் அம்பலத்தின்கணிசாத ஓளையை மிஸ்ஸாத ஒப்பிச்
லாது ஓடைய பெரியதிருவடி களை யற்றது தின்னத்தவரைப்போ
ல தன்மைக்கெல்லையில்லாத தன்மையராகி. எ-று.

செம்பொன்வகையென்றான், தாய்மையும் பெருண்டது கனல்
காணமுண்டமையால். கந்தநினைக்கின்றானா
லான், ஆரளவில்லாவளவு சென்றொன்றான் ஆரளவு-காதலும் பு
னைபுழுதலாயினானவு ஓரளவென்பது-காட்சியும். என்னுமானமு
முதலாயினவளவு இது குறிப்பெச்சம். செல்வத்தவர்-உலகநாழிக்
கைச்செல்வத்தவர். அறிவறிந்தது- அறிப்பப்படுவதையறிந்தது
பாங்கிபறியறிந்ததென்பது பாடமாரியின், சிலைமரனதுகுறி
ப்பைபக்கண்டு தோழி தலைமகளுக்குக் குறிப்பிட்டுத் தனியொளகவுரை
க்க. மெய்ப்பாடு-பெருமியம். பயன்-பிரிவுணர்த்தல். (சுருது)

பிரிவுநிர்வாகராத் தல்.

பிரிவுநிலை வுநாத்தத்தில் என்பது-கல்விநலங்கேட்டதோழி, அவள்

[ଆମ ଶ୍ରୀ]

வீதலுற்றார்தலைமையன் தில்லைமிக் கொண்கழற்சே
காதலுற்றார் நன்மைகல்வி செல்வீதருமென்பது கொண்
டோதலுற்றருந் துணர் தலுற்றார் செல்லன் மல்லதற்காண்
டோதலுற்றார் தின்புணர் ஸூலையுற்றபுராவலரே. (கருக)
கல்விக்ககல்வர் செல்வத்தவரென ப்
பூத்குழன்மடந் தைக்குப் பாங்கிபகர்ந்த னு.

ஐந்தான் உயர்ந்தகாக்கிடைத்து அவரோடுசாவித் தமதுகல்
விமிகுதியையறிபவற்றொன்றுரைப்பாருமுளர். உணர்ந்தவற்றொன்று
பதனை முற்றுகவலாப்பினுமமையும். நின்முனர்முலையுற்ற
வென்றதனான், முலையிடத்துத்தியிலினைந்து நீட்டியது வருவ
வொன்றும், புலவொன்றதனான், நின்னவந்தொலையாமற் காப்ப
வொன்றுக்கறிப் பிரிவுடம்படுத்தானாம். செவ்வத்தவொன்றது-ந
ண்டுத்திலமகனை. மெய்ப்பாடி- அமுக்கையச்சார்ந்தபெருமிதம்.
பயன்-பிரிவுணர்்த்துதல். (காசு)

கலக்கங்கண்டுரைத்தலென்பது-பிரிவுநினைவுரைப்பக்கேட்டதலைமகளது கலக்கங்கண்டதோழி, அன்பர் சொற்பாவிரும்பினொன்ன, அச்சொல் இவன்செவிக்கட்காய்த்தலெல்போலச் சென்றெய்திற்று, இனி மற்றுள்ளபிரிவை எண்ணமாற்றுவனெனத் தன்னுள்ளேகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

**உற்பாமிந்நிறில்லைச்சிற்றம்பலமதுகாதல்செய்த
விற்பாவிலங்கென்கோணவிரும்பலர் போலவன்பர்**

சொற்பாவிரும்பினொன்னமெல்லோதுசெவிப்புறத்துக், *
சொற்பாவிலக்கிலவேல்லுளித்தாங்குக்குறுகியதே. (கூரடி)

ஓதற்ககல்வர் மெதக்கவொன ப்

பூங்கொடிகலக்கம் பாங்கிகண்ணொத்தது.

(இ-ள்.) கல்லாற்செய்யப்பட்ட பாந்தமதிலையுடைய தில்லைக்க
ட்சிற்றம்பலமதனைக்காதலித்த வில்லாகச்செய்யப்பட்ட பாந்த
மலையையுடைய எம்முடையகோண விரும்பாதாராப்போல்,
நம்மன்பர் சொல்லாணியன்ற பாவாகியநூல்களைக் கற்கவிரும்பி
னொன்றுசொல்ல, அச்சொல் மெல்லோதுயையுடையாளது செ
'லிக்கட் சொற்றொழில்பாந்த விளக்குமிலையையுடைய வேல்செ
ன்று மூழ்கினுற்றோலச் சென்றெய்திற்று, இனிப்பிரிவைபெய்க
னமாறுமுள்ளு.

பொருப்புவில்லிமெல்லிருப்புடையார் கல்விக்கடனீர்ந்தவரு
ந்தாமையின் விரும்பலர்போலச்சொற்பாவிரும்பினொன்றாகி.
இனி வருந்தவென்பதோர்சொல்லிலிசித்து விருப்பலர்போல
வருந்த அச்சொற்றொறுகியதென்றுரைப்பினுமையும. பூங்கொ
டிகலக்கம் பாங்கி தன்னுள்ளேசொல்லியது, கலமகற்குகையிய
தெனதுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாமி - அழுக்கை. பயன் - செல்வ
முயருவிதல். (கூரடி)

வாய்மொழிகூறித்தவலமகள்வருந்தல்.

வாய்மொழிகூறித்தலைமகள்வருந்தலென்பது - கலக்கங்கொ
ணத்ததோழிகு, முன்னிலைப்புறமொழியாக நின். பிற் பிரியேன்
பிரியுமாற்றேனென்று சொன்னவர்தாமே பிரிவாராயின, இதற்கு
நாஞ்சொல்லுவ தென்னு வெனத்தலைமகனது வாய்மொழிகூறித்
தலைமகள்வருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்ப்புள்.

பிரியாமையுமுயிரொன்றாகும்பிரியிற்பெரிதூந் *

தரியாமையுமொருக்கேநின்றுசாற்றினினைதயன்மெய்யிற் *

பிரியாமையெய்துநின்றோன்றிலைப்பேரியலாரான்ன *

புரியாமையுமுவேயினியென்றும்புகல்வதுவே. (கூரடி)

தீதுகல்விக்குச்செல்வன்செல்லுமெனப்

பொதுறுகுழலி புலம்பிய

(இ-ள்.) தையலாடனது திருமேனியினின்றும் பிரியாமையை
ச்செய்து நின்றவுனது தில்லையிற் பெருந்தன்மையையுடைய ஓர்
நம்மிற்பிரியாமையையும், இருவருக்குமுயிரொன்றாகியும்,

பிரிசிந்பெரி தமாற்றாமையையும் ஒருங்கே அக்காலத்து நம்மு
ன்னின்று கூறினார், இப்பொழுது அவற்றைப் பிரியாமை பொய்
பாகக்கண்டமையின், உயிரிவேறுபடக்கருதுதலும் பிரிவாற்றாத
னுமாகிய அன்னவற்றைச் செய்பாமையும் இப்பிரியாமையோ
டொக்கும், ஒன்றிநாஞ்சொல்லுவதென்! எ-று.

தைவன் செய்யிறபிரியாத பேரன் பிடுனாது தில்லைக்கட்பயின்
றும் அன்புபேருது பிரிதல் எங்ஙனம்வல்லராயினொன் னுங்கரு
த்தால், பிரியாமையசெய்து தின்றோன் தில்லைப்பேர்ய லுரொன்றா
ள். பிரிவுகாணப்பட்டமையின், அன்னவென்றது ஒழிந்தபிரி
டையமேயாம். அன்னபுரியாமையுமிதுவேயென்பதற்குப் பிரி
வுமுதலாகிய நமக்கின்றாதவற்றைத் தாம் செய்பாமையுமிதுவே
யாயிருந்ததெனினுமடையும் இன்னல்புரியாமையு மிதுவேயெ
ன்று பாடமோதுவாருமுளர். மெய்ப்பாரும் பயனும்- அவை.)

ஒன்பிரிவு முற்றிற்று.

காவற்பிரிவு.

இனிக் காவற்பிரிவென்பது எல்லாவுயிர்களையும் அரசன் பாது
காக்கவெண்ணுந்தருமநூல்விதியால் அக்காவற்குப் பிரிதல்.

அதுவருடாறு- சூத்திரம் பிரிவறிவித்தல் பிரிவுகேட்டிரங்கல்,
வருபவையிரண்டும் காவங்காவல்

(இ-ள்) பிரிவறிவித்தல்- பிரிவு கேட்டிரங்கல் எனவியையிரண்
டுங் காவற்பிரிவாம் எ-று. அவற்றை,

பிரிவறிவித்தல்.

பிரிவறிவித்தலென்பது- தருமநூல்விதியால் நமர் உலகத்தைப்
பாதுகாப்பான் பிரியக்கருதாநின்றொனத தலைமகன் காவலுக்கு
ப்பிரியக்கருதாநின்றமை தோழி தலைமகனாக்கறிவிப்பாற்றல். அ
தற்குச் செய்யுள்.

மூப்பா னிப்பாவன் முன்னவன் பின்னவன் முப்பாங் கள் *
ஹிப்பான் லியன் நிலையானருளால் விநிதீருலகக் *
காப்பான் பிரியக்கருதுகின்ற நமர்கார் க்கயற்கட் *
மூப்பானவொன்றும் புரிதாங்குழற்பூங்கொடியே. (காங்உ)

இருநிலக்காவற் கேருவர் நமொன ப்
பெருருளடர்வேலோன் பேரக்கறிவித்தது.

(இ-ள்.) கரிபகயல்போலுங்கண்ணினையும் பூவின்கண் நறுநா
ற்றமுடைமையாகி பறச்மைவிளங்குஞ் சருண்டதாழ்த்தகுழியை
முடைய பூவெகாடியை யொப்பாய், எல்லார் பாக்கைக்குட்புண்
னே தனதிகையாற் கொள்ளப்பட்டிருமேனியையுடையனாகவி
ன் எல்லார்க்குந் தாழ்மூப்பான், பிள்ளோன்றியபாக்கையையுடைய
பா ரெல்லாரும் மூப்பவும் தான் நிலைபெற்றவிளமைபையுடைய
னாகவின்கொல்லார்க்குமினோயான், உலகத்திற்குமுன் னுள்மோன், அ
தற்குப்பின் னுமுள்ளோன், மூன்றுபுரங்களையுடையகொப்பான், அக
ன்றதிலைக்கண்ணூர், அகன்கைவலால் நமர்விந்நதீராந் துழப்பு
ட்டவுலகத்தைக் காக்க வைண்டிப் பிரிபகைகுதாநிலைநூர் எ-று.

நிலைபா னேவலாவது எல்லாவுயிர்களையுமரசன் காக்கவென்னு
ந்தரு உதாவிதி காத்தலாவது-தன்னினை செய்வாரானும் கள்வரா
னும் பணகவரானும் உயிர்கட்குவருமசசததை நீக்குதல நிலைபா
னருளா வென்பதற்கு அவனருளா னுலககதைக்காக்குந் தன்னை
யை யெய்துஞானவிந் அகாவற சூப்பிரிகிசுந்ரா னெய் னுண்டி
னுமையும உயிப்பாபி அழு வகையசகார்த்த பெருமிதம்.
பயன்-காவற் சூப்பிரியும்பிரிவுணாததுகல. (காமயக)

பிரிவுகேட்டி மங்கல்.

பிரிவுகேட்டி மங்கல் வென்பது-பிரிவறிவித்ததோழிக்குமுற்கால
த்திற் குரவர்களாற் பாதுகாக்கப்படு நம்மை வந்த யகன்கை
றப்பக, அதனைவிடத்தி நம்முயிர்தந்தவர், இவ்வுற கம்மலலதில்
லாக இககால துத் தாம் தினைந்நி நுககின்றதின வோ, இது தமக்கு
த்தகு மாவெனத தலைமகனுபிரிவுகேட்டித் தலைமகளிரந்நாநி
ற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

சிறுகட்பெருநகத்திண்கோட்டுக் கழைசெவிச்செம்முதமாத்
தெறுகட்டழிபமுன் னுய்யசெய்தோர்களுப்புச்சிலையோ *
னுறுகட்டழனுடையோ னுறையம்பலமுன்னலரித் *
னுறுகட்டழி குழலாயிதுவோலின் னுருதிவ்ந்தே. (காமயக)

மன்னவன்பிரிவு நன்னுதலறிந்
பழங்கனெய்தி பழங்கல்சென்ற

(இ-ள்.) பூவிற்றேனையுடைய நெருங்கியசருண்டகுழியை
யாய், சிறிபகண்ணினையும், பெரியகையினையும், திண்ணியகோட்டி
னையும், குறைந்தசெவியினையும், சிலந்தமுதத்தினையுமுடைய பா

பண்பாடு-20.

பண்பாடு வளமுடன் பிழைக்கெடக் குரவாற்பாதுகாக்கப்படு
முற்காலத்து நம்மையுயித்தவரி, கருப்புவிலையுடையவனைச்
சென்றற்ற அண்ணிற்றையுடையவனுறையும் அம்பலத்தையுன்
னாணாப்போலக் கண்ணோட்டமின்றித் தம்மல்லதில்லாத இக்
காலத்து நினைக்கின்றதிதுவோ! இதுதருமோ! எ-று.

கருப்புசகிலயோனென்பதனை எழுவாயாக்கியுரைப்பினுமமை
யும், கொறுசட்டழிஇமுன்னமய்ச்செய்தோரென்பது பாடமா
யின், கொறுகின்றவிடத்துத் தழுவி முன்னம்மையுயித்தவரென்
னாக்க. மெய்ப்பாடி-அழகை. பயன்-செலவழுங்குவித்தல். ()
காவறபுரிவு முற்றிற்று.

பகைதணிவிவரைப்பிரிவு.

இனிப் பகைதணிவினைப்பிரிவென்பது- தம்மிற்பகைத்தவேந்
தனைப் பகைதணித்தது இருவரையும்பொருந்தப்பண்ணுதல்.

அதுவருமாறு குறிஞ்சிப் பிரிவுகூறல் வருத்தத்தணித்த, விருப
கை தணித்தற்க்கெவென்ப.

(இ-ள்) பிரிவுகூறல் - வருத்தத்தணித்தல் எனவிவையிசன்மீது
பகைதணிவினைப்பிரிவாம். எ-று. அவற்றுள்,

பிரிவுகூறல்

பிரிவுகூறலென்பது- ஒருவாதுள்ளி குறியை ஒருவர்கணித்த
ற்கரிதாவிட இருவேந்தரி தம்முள் பகைத்து உடன்மடியப்புகு
தின்னாரொனக்கேட்டு, அவ்விருவராமடக்கவல்ல திறலுடையரா
வின், அவரைப்பகைதணித்து அவர் தம்மிலொன்றுபடவேண்டி
திண்ணப்பிரியக்கருதாதின்றாரொனத் தலைமகன் பகைதணிபகப்பி
ரியலுறாதின்றமை தோழி தலைமகளுக்குக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்
செய்யுள்.

பகைதணித்தற்கரிதாமிருவேந்தர்வெம்போர்மிடைந்த *
பகைதணித்தற்குப்படர்நன்றிநமர்பல்பிறவித் *
தொகைதணித்தற்கென்னபாண்டு கொண்டோன்நல்லச் சூழ்பொழில்வாய் *
பகைதணித்தற்கரிதாம்புரிதாழ்த்தருமொய்குழலே. (கூறியது)

துன்னுபகைதணிப்ப மன்னவன்பிரிவு

தன்னுந் தோகைக்கு முன்னிமொழிந்தது.

(இ-ள்) பேரருளிணராதலின் தாமளிக்குமிடத்துப் பலபிறவி
த்தொகையுள்வருங்கழிபெருந்துன்ப முடையாராயேவேண்டு

தவின் எண்ணெயடிமயக்கொண்டதன் தூ. திண்ணைக்கட்குமுந்தபொ
ழிவிடத்துளவாகிப் போதுகளாற்றனது தறுதாற்றமாத்துத்தணி
தாஞ் சுருண்ட தாழ்ந்த நெருங்கிய குழலையுடையாய், ஒருவருள்
ளமிகுதினை ஒருவரினிகேற்கரிக்காநின்று இருவேந்தாறு வெ
ப்போர் நெருங்கிய பகையை மாத்துதற்கு, நமர் போகநினை
ந்தார் எ-று.

எளிதினிற்சந்துசெய்வித்துக் கடிதின் மீள்வொன்பது பபப்
ப், மிகைதணித்தற்கரிதா மிருவேந்தொன்றகளுல் ஒத்தவலிபின
ராதலும், வெம்போர்மிடைந்த வென்றதனால் ஒத்ததொலிவினா
தலுங்கூறினாராம். மிகைதணித்தற்கரிதாம்பகை பெனவியையும்.
மெய்ப்பாடி- அழுதையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - பகைத
னியினையிடைப்பிரிவுணர்த்துதல். (கா.யச)

வருத்தந்தணித்தல்.

வருத்தந்தணித்தலென்பது-தலைமகனதுபிரிவுகேட்டு உள்ளு
டைந்து தனிமையுற்றவருந்தாநின்றதலைமகனே, நினைவிட்டி அ
வர்பிரியார், நீநெருப்பையுற்றவெண்ணெயும் நீரையுற்றவுப்பும்
போல இவ்வாறுருகித் தனிமையுற்று வருந்தாதொழிபெனத்
தொழி அவளதுவருத்தந்தணிபாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நெருப்புறுவெண்ணெயுநீருறுமூப்புமெனவிஃங்கனே
பொருப்புறுதோகைபுலம்புறல்பொய்யன்பர் போக்குமிக்க
விருப்புறுவோகாவின்னோரின் மிகுத்துறண்ணாகழியத்
திருப்புறுகூலத்திஞென்றில்லைபோலுந்திருநாறலே. (கா.யசு)

மணிப்பூண்மன்னவன் மணப்பதில் லை

அஞ்சல்பொய்பென வஞ்சியைத்தணித்த னு.

(இ-ள்.) தன்சண் மிக்கவிருப்புறுமவரை விண்ணோரினு மிகச்
செய்து பகைவர் மாய விதிர்க்கப்படுஞ்ஞாலவேலையுடையவனது
தலைமையையொக்குந் திருநாதல், பொருப்பைச்சேர்ந்த மயில்
போல்வாய், தீயையுற்றவெண்ணெயும் நீரையுற்றவுப்பும்போலஇ
வ்வாறுருகித் தனிமையுறதொழி, அன்பர் போக்குப்பொய். எ-று.

மிகுத்தென்னும் வினைபெச்சம்-திருப்புறுகூலமென்புழித் தி
ருப்பென்பதனோடுமுடிந்தது. மெய்ப்பாடி - பெருமிதம். பய
ன்-தலைமகனையாற்றுவித்தல். (கா.யசு)

பகைதனியினப்பிரிவுமுற்றிற்று.

வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவு.

இனி வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவு என்பது ஒருவேந்தனுக்கொரு வேந்தன் ஒருவர் துவந்தடைந்தால் அவனுக்குத் தவிசெய்யப்பிரி யாதிற்தல்.

அதுவருமாறு- குக்கிரம்- பிரிந்தமைகூறல் பிரிவாற்றாமை, காரியசைவத்தல் காரணோக்கி, வருந்தியுரைத்தன் மலர்க்குழல் ரிவை, கூதிரிகண்டிகவறல் குளிர்முன்பணிக்கவ, னோர் தகூற மீனா க்கிப்பின்பணிக், னுங்கியுரைத்த விளவேனில்கண்டவ, னிலெய்த வினுவவர்குறித்த, பருவமாமென வரவுகூறல், பருவமறத்து னாத்தன் மறுத்துரைத்தல்லொடு, தேர்வரவுகூறல் வினமுற்றிதி னைத, னிலெய்தினைந்துரைத்தன் முகிலொடுகூறல், வரவெய்து னாத்தன் மறவாமைகூறல், மற்றிவையோட்பிமுற்றாழிப்பிரிவாம்.

(இ-ள்.) பிரிந்தமைகூறல்- பிரிவாற்றாமை காரியசைவத்தல்- வரவுகூறல்-கூதிரிகண்டிகவறல்-முன்பணிகுநொந்துரை த்தல் பின்பணிநினைந்திரங்கல் - இளவேனில்கண்டவெய்தல்- பருவங்கூட்டிவற்புறுத்தல்- பருவமன்றென்றுகூறல்- மறுத்துக் கூறல்-தேர்வரவுகூறல்-வினமுற்றிதினைத்தல்- திலெய்தினைந்துகூ றல்-முகிலொடுகூறல்-வரவெய்துரைத்தல்-மறவாமைகூறல் என வினவபதினாறும் வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவாம். எ-று. அவற்றள்,

பிரிந்தமைகூறல்.

பிரிந்தமைகூறலென்பது- தம்மைவந்தடைந்தவேந்தனுக்குத் தாமதவிசெய்வாராக வெய்யபொரையுடையபாசறைமேலநம ன்சென்றார், இனியவ்வேந்தன் பகைவராலிடப்பட்டமதில் இன் றென்றாய்முடியுமோவெனத் தலைமகன் வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிந் தமைதோழி தலைமகனுக்குக்கூறாத்திறல். அதற்குச்செய்யுள்.

போதுகுலாயபுனமுடிவேந்தரிதம்போர்முனைமேன் *
மாதுகுலாயமென்னைக்கிசென்றார்நமர்வண்புலியூர்ச் *
காதுகுலாயகுழையெழிலோனைக்கருதலர்போ *
லேனுகொலாய்வினாகின்றதின்னொன்றாயிமதினே. (கூறல்.)

விறல்வேந்தர் வெய்முனைக்க

முறல்வேந்தர் செல்வொன்ற

(இ-ள்.) மடவழகுபெற்ற மெல்லியநோக்கத்தையுடையாய், புவழகுபெற்ற பேணிச்செய்யப்பட்டமுடியையுடையவேந்தர்

தமது போகையுடைய பாசறைமேல், நமர் சென்றார். வளவிய புலியூர் காதலகுபெற்றகுழைபாலுண்டாகிய எழிலையுடையவனைக் கருதாதானாப்போல ஒன்றாவிடப்பட்ட மழில் இன்றியா தாய்முடியுமோ! எ-று.

வினைமுடித்துக்கடிதுமீள்வொன்பதுபயப்படுங் குரிமெனினி ன்நேயழிபுமென்று கூறினாமை. கொல்லென்பது அசைநிலை. சென்றொனத்துணிவுபற்றி இறந்தகாலத்தாற்கூறினார். நிறல் வேந்தொன்றது, சாகிபற்றியன்று தலைமைபற்றி. மெய்ப்பாடு- அருமைபச்சாரிந்தபெருமிதம். பயன்- வேந்தற்குற்றாழிப்பிரிவு னைந்ததுதல். (கூறியன்)

பிரிவாற்றாமைகாரிமிசைவைத்தல்.

பிரிவாற்றாமைகாரிமிசைவைத்தலென்பது-பிரிவுகேட்டதிலைக் கள், தனதுவருத்தங்கண்டு காதலர்வினைப்பிரிபு நீ நுந்ஞல் வினைமுடியுமாறென்றோவென்றதொழிக்கு, பாணவர்பிரிந்தகருந் வருந்துகின்றேனல்லென், இக்காரிமுதலசென்று அப்பாசறைக்கண்னே தோன்றுமாயின், நம்மைநினைந்தாற்றாராய், அவ்வினைமுடிக்கமாட்டாரென்று அகற்குவருந்துகின்றேனெனக் காரிமிசைவைத்துத் தனதுவருத்தங்கூறுநிறம். அகற்குச்செய்யுள்.

பொன்னிவளைத்தபுனஞ்ஞநிலவிப்பொலிபுலியூர்
வன்னிவளைத்தவளர்சடைப்பாணவணங்கலர்போற்
றுன்னிவளைத்ததந்தோன்றற்குப்பாசறைத்தோன்றுங்கொலோ
யின்னிவளைத்துவிநீர்கவரும்வியன்முதலே. (கூறியன்)

வேந்தற்குற்றாழி விறலொன்பிரி
எந்திழைபாங்கிக் கெடுத்தானாத்த

(இ-ள்.) பொன்னி சுற்றுத்தலாணுண்டாகிய புனலாற்றாழிப்பட்ட நிலைபெற்றுப்பொலிகின்றபுலியூரில் வன்னித்தளிரார் சூழப்பட்ட நெடியசடையையுடையவனை வணங்காதானாப்போல இடர்ப்படப் பகைவகாக்கித்திசு சூழ்போகிய நம்முடையதோன்றற்கு மின்னிபுலகத்தைவந்துவளைத்துப் பாந்தகடலைப்பருகும் பெரி யமுதில் பாசறைக்கண்ணே சென்றுதோன்றுமோ! எ-று.

வளைத்தலை விரிநீர்மேலேற்றினுமமையும். தோன்றுமாயின் அவர் ஆற்றாவவொனயானுந்நேருகின்றேனென்பது கருத்து. பொன்னிவளைத்தபுனலென்பதற்குப் பொன்னிபாற்றைகயப்பட்டபுனலென்றும், வன்னிவளைத்தவென்பதற்குத் திபைவளைத்தா

ற்போலுஞ்சடைபென்றுமுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு- அழு
கை. பயன்- ஆற்றுவித்தல். (கூயள்)

வானோக்கிவருந்தல்.

வானோக்கிவருந்தலென்பது- உற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன், பார்
ப்புக்களோடு பெடைக்குருகைச் சேவல் தன் சிறகாடுவெடுக்கிப் ப
னியான்வரும் மிக்கருளினாப்பாதுகாங்கின்ற இரவின் கண் எனது
போதரவு அவனுக்கென்னாங்கொல்லோவெனத் தலைமகனது வடி
வைநினைந்து வாண நோக்கிவருந் காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கோலித்திசுழ்சிறகொன்றினெடுக்கிப்பெடைக்குருகு *

பாலித்திரும்பனிபார்ப்பொடுசேவல்பயிலிரவின் *

மாலித்தனையறியாமறயோனுறையம்பலமே *

போலீத்திருதுதலாட்கென்னதாங்கொலென்போதரவேகூறாஅது

வானோக்கி வடிவுநினைந்தோன்

வானோக்கி வருந்தியது.

(இ-ள்.) பார்ப்புக்களோடு பெடைக்குருகை விளங்காநின்றசிற
கொன்றினெடுக்கொலிப்பாடுக்கிப் பாதுகாத்துக் கொண்டற்றவ
லையான்வரும் மிக்கருளினாச் சேவல் தானுழக்குமிரவின் கண், டிர
லாந்சிறிதுமறியாதஅந்தணனுறையும் அம்பலத்தைப்போல்வாளா
கியதிருதுதலாட்கு எனதுபோதரவு எத்தன்மையதாருமோ! எனது

இரவின்னல் னதாமெனவியையும். நாம் இக்காலத்து நங்காதலி
க்குப் பனிமருந்தாயிற்றிலேமென்னும் உள்ளத்தானாகவின், பெ
டைபொய்க்கிய சிறகைத் திசுழ்சிறகெனப் பணைந்துகறிஞன்.
போலித்திருதுதலாட்கென்பதற்கு அம்பலம்போலும் இத்திரு
துதலாட்கென்றுணாப்பினுமமையும். இத்திருதுதலாளென்றான்,
தன்னெஞ்சத்தளாகவின். மெய்ப்பாடு- அச்சம். பயன்- மீடற்கொ
ருப்படுதல். (கூயஅ)

கூதிர்கண்டுசுவறல்.

கூதிர்கண்டுசுவறலென்பது- விழாநின்றபணியிடத்து எல்லாரு
ம் நெருப்புத்திரைமேவாநிற்ப மலைத்திரையேறித தூணியில்
லாதாடைத்தேயும் புயலினம் நமக்கேயென்றித நம்மையடைந்தார்
க்குகவிசெய்யச்சென்றார்க்குஞ் சென்றுபொருந்துமோ, பொரு
ந்துமாபின், நம்மைநினைந்து ஆற்றாராய், அவ்விடமுடிக்கமாட்
டாரெனத்தலைமகள் கூதிர்கண்டுசுவரநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கருப்பினமேவும்பொழிந்நிலைமன்னன்கண்ணாராளால் [ய்
விருப்பினமேவுச்சென்றாரீக்குஞ்சென்றல்குந்கொல்விழ்ப்பணிவா
நெருப்பினமேநெடுமா லெழிஞ்ஞன்றச்சென்றாகுநிற்ற *
பொருப்பினமேறித்தமிழைப்பார்க்கும்புயலினமே. (கூறியது)

இருங்குநி ரொதிர்வுகண் டு

கருங்குழலி கவலைபுற்ற து.

(இ-ள்.) விழாநின்றபனியிடத்து எல்லாரும் நெருப்பத்திர
ளே மேவாநிற் ப நெடியமாயவனதெழி ல்கண்டார்க்குப்பலப்ப
டசென்று அவ்விடத்துநின்ற மலைதிரையேறித் துணையிலலா
காணத்தேறும் புயலினங்கள், கருப்புத்திரள்பொருந்தும்பொழி
லைபுடைய துலைபி ன்மன்னவர்க்கண்கண்டாகப் மிக்கவருளான் வி
ருப்பையுடைய தம்மினந் தம்மாலுதலிபெற்றுப்பொருந்தும்வ
ண்ணஞ் சென்றாரீக்குஞ் சென்றுதங்குமோ! என்று.

அ ல்குதலாண்வருந்துபருந்துதனோக்கிச் சென்றாரீக்குமென நா
ன்காலதனார்க்குநினுள் நெருப்பினமேயென்பதனைப் புயன்மே
லேற்றி இடிநெருப்பென்றுச், சென்றென்பதனை மலைமேலேற்றி
உயர்ந்தென்றும், உரைப்பினுமமைபும். மெய்ப்பாடு - அழகை
பயன்-தோழியையாற்றாவித்தல். (கூறியது)

முன்பனிக்குநொந்துரைத்தல்.

முன்பனிக்குநொந்துரைத்தலென்பது- மக்களேயன்றிப் புள்
னாந்தம்பெடையைச் சிறகொடுமிக்கிப் பிள்ளைகளையுந்தழவி இ
னஞ்சூழ வெருவாது துயிலப்பெறுகின்ற இம்மயங்கிருக்கண், இ
டையருது விழாநின்ற பனியிடைக்கிடந்து வாடித் துயர்வாயாக
வென்று என்னைப்பெற்றவனை நோவதல்லது யான் யானாநோவே
னென முன்பனிக்காற்றாது தாயொடு நொந்துகொழுநிற்றல். அதற்
குச் செய்யுள்.

சுற்றினவிழ்ப்பனி தாங்கத்துவண்டு துயர்கவென்று *
பெற்றவளேபெண்ப்பெற்றாள்பெடைசிறகொடுமிக்கிப் *
புற்றிலவாளுவ ஸ்நிலைப்புள்ளுந்தம்பிள்ளைதழீஇ *
மற்றினஞ்சூழ்ந்து துயிலப்பெறுமிம்மயங்கிருளே. (நூலு)

ஆன்றபனிக் காற்றாழி ந்

தீன்றவனை யேழைநொத்தது.

(இ-ள்.) புற்றையுடையவல்லாத ஒணியையுடையபாம்பையணி
ந்தவனது தில்லையின் மக்களேயன்றிப் புள்ளும் பெடையைச்சூ

நகாநெடுக்கித் தமதுபிள்ளைகளையுந் தழுவி இனஞ்சூழ்ந்து வெருவாது துயிலப்பெறுகின்ற இச்செறிந்தவிருட்கண்ணே மேனி பெங்குஞ்சுற்றி ழீழாநின்ற பனி இடையறாதுநிற்ப, அதற்கோ ச்மருந்நின்றித் துயர்வாயாகவென்று, எண்ணியின்றவளே நன்றாள், இனி யான் யானாதோவது! எ-று.

சுற்றின ஶங்க வெனவினையும. மயங்கிருட்கட்டுயர்வாயாகவெனக் கூட்டுக. சுற்றினவென்பது பெயரொச்சமுமாம். மற்று - அசைநிலை புற்றிலவாளாவனென்பதற்கு முன் னுரைத்ததுணாக்க பெய்ப்பாயி-அது. பயன்-ஆற்றாமையிக்குதல். (௩௨௮)

பின்பனி நிவன நதிராங்கல்.

பின்பனி நினைந்திராங்கவென்பது- இப்பெரியபனி வையமெங்கும்பரந்து துவல்களைப்பரப்பியவாறு அவன் பொறுக்குமளவன்று, தவளைச் சொல்லுகின்றதென், எனக்குமாற்றுதலரிதென்பதுபோதர, பிசுத்தனிமையையுடையார்க்கு இப்பனி, வான் சரத்தைத்தருமாயின், அதனோடொக்குமெனத் தலைமகன் தலைமகள் துயரநினைந்திராங்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

புரமன்றயரப்பொருப்புனில்லைநிப்புத்தேனிந்நாப்பட் *
சிரமன்றயனைச்சென்றோன்றில்லைச்சிற்றம்பலமனையான் *
பரமன்றிரும்பனிபாரித்தவாபரந்தெங்கும்வையஞ் *
சரமன்றிவான்றருமேலொக்குபிசுத்தமியருக்கே. (௩௨௯)

இரும்பனியி னெதிரிவகண் டி

சுரும்பிவர்குழலி துயரநினைந்தது.

(இ-ள்.) பெரியபனி வையமெங்கும்பரந்து துவல்களைப்பரப்பியவாறு தில்லயிற்சிற்றம்பலத்தைப்பொப்பாளதளவன்று, பிசுத்தனிமையையுடையார்க்கு இப்பனி, உயிர்கவரவெருண்டு, வான்சரத்தைத்தருமாயின், அதனோடொக்கும். எ-று. புரம்பருந்த அன்று பொருப்பாகியவில்லைபேந்தித் தேவநிவே அவர்க்குத்தலைவனாகிய அபிணயன் திராமரித்தவனது தில்லைச்சிற்றம்பலமெனக்கூட்டுக.

படந்தெங்குந்தருமேலென்றினைப்பினுமமையும். இக்காலத்து அவளாற்றுகை சொல்லவேண்டுமோ எனக்குமாற்றுதலரிதென்பது போதரத் தமியருக்கென்ப்பொதுமையாற்கூறினான். இதனைத் தோழிசுற்றுகவுரைப்பாருமுளர். மெப்ப்பாடி-அது. பயன் தலைமகளையாற்றுவித்தல். (௩௩௦)

இளவேனில்கண் டி ன் ன லெய்தல்.

இளவேனில்கண் டி ன் ன லெய்தலென்பது-மேன்மேலுந் தி ன் ம் பெற்றிருளாநின்ற இக்குயில்கள், மாம்பொழிலைச் சுற்றி வந்து பற்றின, இனிபுயிர்வாழ் மாறொன்றுங் கண்டிலெனத் தலைமகள் இளவேனில்கண் டி ன் ன லெய்தாநின்றல் அதற்குச் செய்துள்.

வாழ்ம்படி யொன் றுங்கண்டல வ்வாழி பி ட் மாம்பொழிந்தேன்
சூழ் மகசு சுற் றுப்பற் றினவா ந் தோண்டையங் கணிபா
யாழிச் செ லுழி மங் கசுபங் கெ ள் ற் றம்பல மாசரிபாக
சூழி அமலி மனம்போச் சீருளா நின்றகே ளெமே. (௩௨௨)

இ ள் ன லெனின் முன் னவதுகண்
மென்னவகப் ப்பதை யின் ன லெய்துப டு.

(இ-ள்) அழகிபெகாண்டைக்கணிபோலும் வாயிடுளப்ப, யாழ்மா ளைபோலுமினிப மொழிபிடுளமுடைய மங்கையது கூர்சுறு பு டையானது சிற்றம்பலத்தைவிடும்பாத உண்வாந்தெருகுநு மன ம்போல, ஒருகாலக்கொருகால் நிறம்பெற்றிருளாநின்ற குயில்க ள், இம்மாம்பொழிந்தக் குடைதலாற் மேல்குற்று முகமெங்குட்ப வ ந்துபற்றின, இனிபுயிர்வாழ்மாறொன்றுங் கண்டிலம். ஏ-று.

வாழி பென்றது-வாழ்வாயாகவெண் னும்பொருட்டாய் எநிரிமு கமாக்கிநின்றது தேன்சூழ்முறைசுச்சுற்றுப்பற்றின் லென்பதுபா டமாபின், மலருமளவுங்காலம்பார்த்துத் தேன்கள்சூழ்முறைபெ ண்க மெப்ப்பாழி-அது பயச்-ஆற்றான நீக்குதல். (௩௨௨)

“இழவி நிலையே வினையிடத் துனாயார்-வென்றிக் காலத்து வி னங்கித் தோன்றும், என்பதனான், இக்கிளவியைந் தும் காலநிகா ட்டவேண்டி இத்துறையுட் கூறினாற்பொது ஒருத்தர் கககொள்ள.

பருவங்காட்டிவறப்புறுத்தல்.

பருவங்காட்டிவறப்புறுத்தலென்பது-தலைமகன் கால்பருவற் கு க் குறித்துப்போகிய கார்ப்பருவத்தின துவரவுகண்டு கலங்காநின் றதலை மகனாக்கு, இக்கார்ப்பு வறவிடத்துப்பரந்தையால், நம் மைக்கலந்தவாதுதேர் இயற்கை நாயக இக்கேவாந் திறபக்கா ணப்பரிவதே இனிபுள்ளதெனத் தோழி அப்பருவந்தண்ணேகா ளாட்டி, அவனைவறப்புறுத்தாநின்றல் அதற்குச் செய்துள்.

[௪௨]

பூர்ப்பெருந்தேவதேவரண்டபாம்பன்புவிழாரம்மிடற்றின் *

பாண்டிச்சேரி அய்யனார் வரலாற்று மலர் நூற்றாண்டு நினைவு இதழ் *

உரையக 'சுயம்' நடவடிக்கையினைப்போற்றுவதற்காக உலகத்தின் *

பாண்டித்ய நேரிஞ்ஞாலயெழில்வாய்த்தபலிமுகிலே. (கஉக)

சாழ்க நமெனக் கலங்குமாதலா தீ

மேதந்திரமென வெளிவித்தது

[illegible]

தேரின் சீகராவதனக்காணுமகல் லவே இனிபள்ளதெனமொழி மாந் திபுறாப்பி னு மறையு ம் காண்மலவொன்பதாஉட், எழிலாய வெவபதுஉற்பாடும் மெய்ப்பாடு- அமுதையைச்சார்ந்தபெரு மிதம் டபன-தலைகோவற்புறுத்தல் (கஉசு)

பருவமன் றென்று கூறல்.

பருவமென்றென்ற கூறலென்பது-காரும் வந்தது காந்தளும்ம
ராதி என்ற காந்தளி மாராதி நந்த கெல் மீது வெல்லு கவங்காநின்
135ல் மகளுகூ, இற்றம்பலததில் உணை குடமுதா முழுக அ
தையறிபாது காமெனறுகொண்டு இக்கந்த மனமலாந்னை, நீரித
னைப்பருவமென்றகவங்காதொழியெனத் தலைமகன் வரவுநீட்டித்
தலால் தோழி அவள்கலககந்திரப் பருவநதைப் பருவமென்றென்
றுகூறாநின்றவ. அதற்குச்செட்டியர்.

டு : விதரற்காடு னசகரேனஞ்சிற்பலத்தடியேன்

என் கரக்கார்மிடற்றோடமாடக் கண்ணார்முழவந்

துவிதாற்சொனவார், தனவார்ப்பதிதோகசுன் (சுழல்போன்) *

ஹனிதாக்காந் துமபாந் எனப்பாநிதிகலர்ந்தனவே. (கஉச)

கா. ம. ரங்கசுந்தரன் மேல்நிலைப்பள்ளி

கிஸ் நனைத்தோழி பன் றென் றுமறுத்தன.

(௧௦௦) அடியேன் கனிப்பையுண்டாக்கச் சிற்றம்பலத்தின்சண்
 னே கியயிடற்றையுடையவன் கூத்தாடாநிற்ப,முகமமைந்தமு

‘கோவிலுள் துளியைத்தருதலையுடைய முகில்’பால் முழங்கின, முழங்கி, உத்தர முழுவமென்றனரான காந்தருந்திரனும் உத்தரமுழுவையான துறநாற்றமளிகளைக் கொண்டாடப் போவது அறிப்பக்க நாட்பரப்பி அலரிந்தன, அதனும், தோயுடைய அன்னமே, இதனைக்கொண்டு தெளிபறபாயலல். எ-று.

கவிச்சுவைப்பது - கவிச்சுவைப்பது நின்றுகொண்டிருக்கும். பாரித்தென்பது உவமச் சொல்லெனிய உவமையுடைய மெய்ப்பாடு - பெருமிதம் பயன்-தலமகமளிவற்புணர்த்தல். (கஉ௮)

மறுத்தகுதியுறல்.

மறுத்தகுதியுறல் - பருவமவற்றை நோழிக்கு, காந்தரோயல் திருத்தவும் பொய்யாவெனத் தோகரியானதுபலனைக்காட்டி, துறநாற்றமென்பது அவ்வளவு தலைமகள் மறுத்துக்கூறுகிறது. அதன் சுவையுடைய.

கேன்றிகவி - கவிச்சுவைப்பது நின்றுகொண்டிருக்கும். கோன்றிகவி - கவிச்சுவைப்பது நின்றுகொண்டிருக்கும். பொன்றிகவி - கவிச்சுவைப்பது நின்றுகொண்டிருக்கும். கோன்றிகவி - கவிச்சுவைப்பது நின்றுகொண்டிருக்கும். ()

பருவமவற்றை பாங்குபத
மருவமர்கோதை மறுத்துரைத்த

(இ-ள்.) கோவெப்பாடு, திருச்சுவைப்பது நின்றுகொண்டிருக்கும். கவிச்சுவைப்பது நின்றுகொண்டிருக்கும். கோன்றிகவி - கவிச்சுவைப்பது நின்றுகொண்டிருக்கும். பொன்றிகவி - கவிச்சுவைப்பது நின்றுகொண்டிருக்கும். கோன்றிகவி - கவிச்சுவைப்பது நின்றுகொண்டிருக்கும். ()

கவிச்சுவைப்பது - கவிச்சுவைப்பது நின்றுகொண்டிருக்கும். கவிச்சுவைப்பது - கவிச்சுவைப்பது நின்றுகொண்டிருக்கும். கவிச்சுவைப்பது - கவிச்சுவைப்பது நின்றுகொண்டிருக்கும். கவிச்சுவைப்பது - கவிச்சுவைப்பது நின்றுகொண்டிருக்கும். (கஉ௮)

தேர்வரவுகூறல்.

தேர்வரவுகூறலென்பது-மறுத்துக்கூறினதலைமகனாக்கு, கொண்டன் கூர் எட்டுத்திசைக்கண்ணும்வாராநின்றமையில், இதுபருவ நெடுநிலையுடன்றமன்னர் தம்முட்பொருந்துதலான் நம்பக்கல நகரிகேர் நம்மில்லின்கணின்துவந்து தோன்றமென்று அவன் கலக்காதீரத் தோழி தலைமகனதுதேர்வரவுகூறுதிறல். அதற்குச் செய்துள்.

திருமாலறிபாச்செறிகழற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தெங் [பம்
கருமால்விடையுடையோன்கண்டம்போற்கொண்டலெண்டிசை
வருமா லுடன்மன்பொருந்தறிருந்த மணந்தவர்கேர் *
பொருமாலறி தகணல்லாயின்றுதோன்றுநட்பொல் னகரிக்கே. ()

பூங்கொடியருள ப்
பரங்கி தெருட்டிய அ

(இ-ள்.) திருமாலறிபுப்படாத செறிந்த வீரக்கடியுடைய திருவடியையுடைய தில்லையிற்சிற்றம்பலத்தின்கண்ணுளாகிய எங் முடையகரிய மாலையுடையயுடையனது கண்டப் போல விருண்டு கொண்டல்கள் எட்டுத்திசைக்கண்ணும் வாராநின்றன, அதனால், உம்மிற்பொருட் பெரியவேல்போலுங்கண்ணையுடைய தல்லாய், நம்மைக்கலந்தவாதுதேர், உடன்ற மன்னர் தம்முட்பொருந்துதல் திருந்துதலால், நம்பொண்ணையுடையவில்லின்கண் இன்றுவந்துதோன்றும். எ-று.

உடன்மன்பொருந்தறிருந்த மணந்தவொன்பதற்கு மன்னர் பொருந்துமவண்ணம் அவரைச்சென்றுகூடினவொன்றுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடி-பெருமிதம். பயன்-தலைமகளை யாற்றுவதிதல். (கஉள்)

விவரிமுற்றிவிவரிதல்.

விவரிமுற்றிவிவரிதலென்பது- வேந்தற்குற்றமுழிப்பிரிந்ததலை மகன், விவரிமுற்றியபின்னர், கயலையும்வில்லைபுன்கொண்டு மன்கோபமுங்காட்டி ஒருதிருமுகம் வாராநின்றது, இனிக்கடிதுபோதுமெதைத் தேர்ப்பாகன்கேட்பத் தலைமகன் துமுதெரினந்து கூறுதிறல். அதற்குச்செய்யுள்.

புயலோங்கலர்சடைபேற்றவன்சிற்றம்பலம்புகழு *
மயலோங்கிருங்கனிபண்ணவாருணன்வெற்பின்வைத்த *

வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவு.

கயலோகிருஞ்சிலைகொண்டு மன்கோபமுக்காட்டியருஞ்
செயலோங்கெயிலெலிசெய்செயினிச்சொர்க்கருமுக்கே. (கஉ௭)

பாசறைமுற்றிப் படைப்போர்வேந்தன்
மாசதுபூணமுலை மதிமுக்கினைந்தன்.

(இ-ள்.) செய்கலைபுடைய உயர்ந்தமதிலை எரிபாக்கியபின் இன்
து திருவையுடைய தொருமுக்காய்போலுங்கண்ணையுட், மிகப்
பெரியவிற்ப்பாலும் புருவத்தையுமுடைத்தாய்த் தங்கியவிற்திர
கோபம்போலும் வாயையுங்காட்டி, வாராநின்றது, இனிக்கடின
போதும். என. நீரை உயர்ந்தவிரிசடையின்கணைற்றவனது சிற்
றம்பலத்தையே பரவும் மயக்கத்தையுடைய உயர்ந்தபெரியவெளி
யானையுடைய வரகுணன் இம்மயத்தின் கணவையத்தையெனக்க
கூட்டுக.

இன்று ஓராணையோலை அனையன்பொழியாக்கியவையுமீ விரி
லையுமுடைத்தாய் மன்னன்முனிலையுங்காட்டி வாராநின்றது என
சிலைடைவகையான் ஒருபொருடோன்றியவாறவிட விரிப்பை
விடாச்சம். பபன்-தேர்ப்பாகக்கேட்டுக்கடினதுதாதல். (கஉ௭)

நிவஸனமநிவாநத்துகடறுந்

நிலைமதினைத்துகடறலென்பது- வினைமுற்றியபினை எவன்
முக்கண்ணிவாராநின்றவன், பறக்கள் தந்துணையொடு குயிலொரு
முன்றிற்கண்ணிளையபிளக்கணி இதுதமக்கரி, வாயிறதென்று என்
னிலைமதினைந்தாற்றியிலாளாவன், நீயிலையத்தேனாகவென்றுச்
வாபாகவெனக்கலைமகளதுநிலைமதினைத்து தேர்ப்பாககூடுக்குக்
கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிறந்திறநிகழ்செய்ச்சிறம்பலஞ்சென்றுசேர்ந்தவந்தம் *
பிறந்திறநுனைந்துபெருகுதேர்பிறக்கும்மெளரியா *
நிறப்பொற்புரிசுகடறுகினிந்துன்னிமடறடைப்புள் *
கிறப்பிறந்துயின்னுமுற்றத்தினைதேருமெழினகேக்கே. (கஉ௮)

பொற்றொழிநிலைமை மற்றவனனைந்
திருந்துதேர்ப்பாகற்கு வருந்துபுகன்றன்.

(இ-ள்.) மிக்கவொளிவார்த்திறம்கதையுடைய செய்பொருளு
னியன்ற உயர்ந்தமதிையுடையவழிநிறெருவின்கட்சேர்ந்து வி
ளையாயும் மென்னடைவையுடைய மாடப்பறக்கள், இறந்தினை
ட்டியின்னுமுற்றத்தின்னைதேர்ந்துண்ணும் அகவளிமுற்றவெ
[௭௭]

புலியுடைய இல்லத்திற்குச் செற்புக்களாற்பொலியஞ்செவனது
சிறம்பலத்தைச் சென்றடைந்தவர்கடம் பிறவிடோல விலாந்
துமுநிலுவதாக இத்தேர் எ-று.

டருககள் துணையோடுதுயின்னு முன்றியின்கண்விளையாடுவ
னகண்டு ஆற்றகிலாளென்பதுபோகா, இறப்பிற்றயின்னுமுந்
துயினைத்தெருநிமன்றான். சிறம்பலஞ்சென்றுசேர்ந்தவர் பிற
பயிற்றுக்கிடபேரின்பமெய்துமாறுபோல யாதுஞ்சுரஞ்செவ
னதுபுக்கட பெருந்தோண் முயங்குவெண்னுக்கருத்தாற்பிறப்
பிறபுணந்துபெருடுகதேதொன்றான் தன்னுமென்பதுஉம்பா
டா. மெய்ப்பாடு - உவமை. பயன் - கேட்டபாசன்னிலாந்து தே
ர்வண்ணுவானுஉல். (கஉஅ)

முகிலொடுகூறல்.

முகிலொடுகூறலென்பது-காரோட்டங்கண்டபாசன் அதனோ
டுவீரையத்தேமோட்டாநிற்றான், பிரிகலால் திருந்தியவழிகெல்
லாம் அழிந்து ஒன்புறநின்றவளது சேரியறகரின்கண், வாராநின்
றவெனது தேரினமுற்பட்டிச சென்றியங்காதொழியவேண்டும்,
இயங்கவும், அதற்குயிபாங்கேட்ப பூழங்காதொழியவேண்டும்
எனதலைக்கண், முடிவற்றதுச செல்லாநின்ற முகிலொடு கூறுநிற்ற
எ. அசற்குசசெப்பிள்.

அருந்தோழித்தனமாலமென்றோலமிரமிருமயோர் *
அருந்தோழியப்பலத்தோன்மலாததான்வணங்கலரிபோற் *
திருந்தோழிந்துபழி கண்டருடு செவ்வீசேற்றசர்க்கெல் *
வருந்தேரிதல் முடிவற்றதுசே முழங்கேலவளமுகிலே. (கஉஆ)

முடிவற்றதுசே முடிவற்றதுசே முடிவற்றதுசே
செழுமுகிந்துகாத்தது.

(இ-ஈ) தஞ்சையருந்தவேண்டும், இதனாழகழிந்தோமென்
து முறைபிரிந்தேவர்க்கு அந்நஞ்சாவ்வரும் இடர்க்குமுருந்தாப
வன், அழகையுடைய அம்பலத்தின்கண்ணான், அவனதுமலரிடோ
லுங்காணாவணக்காதாணாப்போலத்திருந்தியவழிகெல்லாமழிந்து
அன்பகதையுண்டாக்கும் இல்லாழ்க்கைச் செவ்வதையுடையவள
து அழகையுடையவளின்கண், வளமுகிலே, வாராநின்றவெனது
தேரிதனின் முற்பட்டிசென்றியங்காதொழியவேண்டும். இயங்கி
னும் அத்தியயங்கேட்ப பூழங்காதொழியவேண்டும். எ-று.

எரணியென்பதற்கு மிகவுழுவென்றும், பழங்கண்டருமென்பதற்குத் துண்பதெனையெனத் தருமென்று முணாப்பினுமனையும் உழங்கெனென்பதற்குப் பெய்யவேண்டாமென்றுரைப்பாருமுளா. நகர்- இல்லெனினுமனையும். முணாவன்- இறநான். பெயப்பாடு-அது பயன்-கேட்டபாகன்றேர்வினைந்துகடவுதல்.

வரவெடுத்தாராத் தல்.

வரவெடுத்தாராத் தலென்பது-கலை மகன் முகிலெவ்வாராநிற்பக்கண்டதோழி, வணங்கு வாராகவுடம்பட்டவர் கொடுத்திதையையும் வணங்காது மாறுபட்டவரையாளங்களையும் தமதுதேருக்கு முன்னாகக்கொண்டு, வீரமுரசாரிப்ப, ஆலியாநின்ற மாவினோயி மவந்தனுவினார், இனிதமக் கொருருறையிலையெனத் தலைமகளுக்கு அவ்வவரவெடுத்தக்கூறுநிற்றல் அதற்குச் செய்யுள்.

பணியாரி குறழ்வுடழிவோனறிவெச்சிறம்பலமனைய *
மணியா துற மடமாசேவபாவிசநம்மலன் முனைய *
பணியாறு நெய்ப்பகைநெய் சிவமுங்கொண்டுவண்டே *
எணியாமுரசிவெருவாடுகுறவோடனுகின்கீர். (கூறு)

வினைமுற்றிய நேந்தன்வர வ
புணரினது உலாழி பொற்றொழுகுதல்து.

(இனி.) பணியாகியபீண்டகுறழ்பாணுண்டாவை அமகையுடையவனது துல்லெனின நற்பலம் தவையாகுந் திவம் திவோடதீயுடகுழலையுடைய மடம்பகையுடைய மாசே, (பாவிச, நம்முடைய மயன், வந்துவனக் வாராகவுடம்பட்டவர் கொடுத்திதையையும், பணியாறு மாறுபட்டவரையாளங்களை யும் தமதுதேருக்கேழுமுற்றுக் கொண்டு, அசியப்பபட்ட வானையுடைய வீரமுரசுகொண்டும், ஆலியாநின்ற முரசாரிமேருயிக்குந்தனுவினார் எனது.

வண்டேவரவென்பதனைத் தொகுக்கும்புதிததொரு துக்கநிதிரெனினுமனையும் இப்பொருட்டு முன்னாகவந்துபணியாரென்றுரைக்க மெய்ப்பாடு- உவகை பயன்-தலைமகளைமகிழ்வித்தல்.

மறவாமைகூறல்.

மறவாமைகூறலென்பது- வினைமுற்றியபந்து தலைமகளோடுபள்ளியிடத்தாருகிய கலைமகன், நீயிரி வினையிடத்தெம்மை மறந்திடுபெய்த நீது திசுபான் பாசறைக்கடடாழ்த்தண்டதது, என் முகிலிலங்கி நன்று, அவன் என்னுடைய நெஞ்சுகவிட்டுநீதி மரிசை அபுதலைய, யான்மறக்குமாறென்றோவெனத் தானவனா மறவா

கைகருநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கருந் தவனைக்கடிமாமலர்முத்தங்கலத்தில்க்க *
 நெருங்குவனைக்கிள்ளை நீங்கிற்றிலனின் றுநான் முகனே *
 டொருந் தவனைக்கரத்தானுணர்நாவன் நிலையொப்பாய் *
 மருந் தவனைத் துமண்பாசறைநீடியவைகலுமே. (௧௧௧)
 பாசறைமுற்றிப்பைந்தொடியொடிருந் *
 டாசறுதொழிக்கு வள்ளலுரைத்த *.

(இ-ள்) நான்முகனேடுகூடச் சங்கையேந்திய கையைபுடை
 யவனுமறிபாதவனது தில்லைபொப்பாய், முனைமருந்தருந்ந்
 து மண்ணதுபாசறைக்கண் பரன்றழ்த்துவகற்கண் ணும், கண்
 னாகியகருங்குவனையது புதியபெரியமலர் கண்ணிரங்கிய முத்தத்
 தைக்கலத் து விளங்கி நின்று நெருங்கினவனை யையுடைய இக்களி
 யைப்பொப்பாய் ஒருகாலமுமென்னைவிடாநீயகிழ்நிலள், அதனாற்
 திரிவிடலை. எ-று.

வைகலுமென்பதற்கு வைகறேறுமென்றுரைப்பாருமுளர்.
 மெய்ப்பாடும் பயனும்- அவை. (௧௧௨)

வேந்தற்குந் துழிப்பிரிவு முற்றிற்று.

பொருள்வயிற் பிரிவு.

இனிப்பொருள்வயிற் பிரிதலென்பது- குரவர்களாற்படைக்கப்
 பட்டபொருள்கொண்டு இல்லறஞ் செய்தால் அதனெவரும்டய
 ன் அவர்க்காமத்துணைபல்வது தமக்காகாமையால் தமதுபொரு
 ள்கொண்டில்லறஞ் செய்தற்குப் பொருடேடப் பிரிவாநிற்றல்.

அதுவருமாறு-குத்திரம் வாட்டகூறல் பிரிவுநினைவுரைத்தலா
 நிறுதுபுலம்ப லாற்றாமைகூற, நினைபெயர்ந்துரைத்தல் பொரு
 த்தமறிந்துரைத்தல், பிரிந்தமைகூறல் பிரிவாற்றாமையா; னீரவுறு
 துபரத்திற் கிரக்கியுரைத்த, விசழ்ச்சிநினைந்தழித்த ஹருவுவெளிப்
 படுத, னெஞ்சொடுநோத னெஞ்சொடுபுலத்த, னெஞ்சொடுமறு
 த்த னுணெண்ணிவருந்த, லேறுவாவுகண் டிரங்கியுரைத்தல், பருவ
 ங்கண்டிரங்கன் முகிலொடுகூற, நேர்வாவுகூற லினைப்பொதிர்கோ
 ட, லுண்மகிழ்ந்துரைத்த லோதியவிருபதுமாமதிதுதலாய் வான்
 பொருட்டிரிதல்.

(இ-ள்.) வாட்டங்கூறல்-பிரிவுநிலையுரைத்தல்-ஆற்றாதுபுறம்ப
ல்-ஆற்றாமைகூறல்-நினைபெயர்த்துரைத்தல்- பொருத்தமறிந்து
ரைத்தல்-பிரிந்தமைகூறல்-இரவுறுதுபாக்கிற்றெரிக்கிபுரைத்தல்-இ
கழ்ச்சிநினைத்தழிதல் - உருவுவெளிப்பட்டுநின்றல் - நெஞ்சொளி
நோதல்-நெஞ்சொழிபுலத்தல்- நெஞ்சொழிமுறுத்தல் - நாளை
ணிவருந்தல்-எறுவரவுகண்டிரங்கிபுரைத்தல்-பருவங்கண்டிரங்கல்-
முடிவொழிகூறல்-தேர்வரவுகூறல்-இனையொதிர்தோடல்-உண்டி
முற்றுரைத்தல் எனவியைவயிருபதும் பொருள்வயிற் பிரிவாம்.
எ-று. அவற்றுள்,

வாட்டங்கூறல்.

வாட்டங்கூறலென்பது- பொருள்வயிற் பிரியதுகுறித்தகலை
கண், இருமையும் பொருளானே முற்றுப்பெறுமென்று யான்
பொதுவகையாற்கூற, அக்குறிப்பறிந்து கண்பனியர, இத்தன்
மையளாய் வாடினான், இனி பெயர்நாற்பிரிவுரைத்தலரிது, நீயுணர்நீ
துமாற்றாணுணர்ந்தெனத் தோழிகுத்தலைமகளது வாட்டங்கூ
றுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

முனிவருமன்னருமுன்னுபொய்ஞன்முடியுமெனப் *
பனிவருங்கண்பரமன்நிருச்சிற்றம்பலமனைபாய் *
துனியருநீர்மையிதெய்வென்றுதூதீர் தெளித்தளிப்ப *
நனிவருநாளிதுவோவென்றுவந்திதமுநன்னுதலை. (கருஉ)

பிரிவுகேட்டவரிடவாட்டம்

நீங்கலுற்றவன் பாக்விக்குரைத்தது.

(இ-ள்) துறந்தாருமரசரும் கருதுவனவாகிப் மறுமையுமி
மையும் பொருளான் முற்றுப்பெறுமென்று பொதுவகையாற்
கூற, அக்குறிப்பறிந்து, கண்கள் பனியாராநின்றன, இவ்வாறுப
னிவருங்கண்ணோடி அறிவழிந்து வருந்தியவிடத்து, பரமனது
திருச்சிற்றம்பலத்தைப்பொப்பாய், நீதுன்பவருந்தன்மை இஃ
தென்னாரணத்தான்வந்தது யான்பிரியெனென்று தூயநீரைத்
தெளித்துத்தலைபளிசெய்ய, அறிவுபெற்று, அறிவழிந்தகாலத்தை
ப்பிரிந்தகாலமாகவேகருகி, நீநனிநாழ்த்துவருநாளிதுவோ
வென்று நன்னுதலான் வணங்கினின்றான், இவ்நீயுணர்ந்துமாற்றா
ணுணர்ந்து. எ-று.

பரமன்நிருச்சிற்றம்பலமனைபாளென்று பாட்டமோதுவருமு
ளார். நீயெனவுந்தாழ்த்தெனவுமொருசொல்வருவித்துரைக்கப்ப

ட்டது நனிவந்திக்குமெனினுமமைபும். துறந்தாரகரு துவதாபிய
மறுமையின்பமும், அரசரகரு துவதாபிய விம்மையின்பமென்
து, நிரனிதைபாகக்கொண்டு, அவரிருநுநங்கரு துவனவாகிய டிப்
பொருளிரண்டையும் பொருண்முடிக்குமென்று பொதுவதை
பாற்கூறினெனக்கொள்ச. மெய்ப்பாடு-இளியரலச்சார்ந்தபெரு
ருமிதம். பயன்-பிரிவுணர்த்துதல். (௩௩௨)

பிரவுநிவனவுரைத்தல்.

பிரிவுநினைவு ராத்தலென்பது-வாட்டங்கேட்டதோழி, பொரு
ளில்லாதார் இருமையின்கண்வருமின்பமும் அநியாபொனவுட்
கொண்டு, அருஞ்சரம்போடி, நமர் பொருடேடநினைபாநின்று
ஒணத் தலைமகளுககுத் தலைமகனது பிரிவுநினைவுரையாநிறைவு.
அதற்குச்செய்யுள்.

வநியாரி நுமையநியா னெமன்னுமாநிதிக்கு *
நெநியாருஞ்சரஞ்செல்லுந்நூர் நமர்நீண்டிருவ *
ரநியாவளவுநின்றுநீண்டிவசகிற்றம்பலமைய *
செநியார்கருநிழலவெண்ணைகைசெல்வாய்த்திருநுதலே. (1)

பொருள்வயிற் பிரியும் பொருவேலவெனென்ச
சுருளுருருதலிக்குத் தோழி சொல்லியது.

(இ-ள்.) மாலும்பிரமனுமாகியவிருவர் அடியுமுடியுமநியாத
வெல்லையின்கண் நீண்டுநின்றுவனது திருச்சிற்றம்பலத்தையொக்
கரு செறிந்த நீண்டகரியநுழலினையும் வெள்ளிபறகையினையுஞ்
செய்வவாயினையுமுடையதிருநுதலி, பொருளில்லாதார், இம்மைய
மறுமையுமாகிய இருமையின்கண்வரும்இன்பமுநியாபொன்
துகருதித் தொலையாதுநிலைபெறும் பெரியருட்பொருடேடுக
றகுநியநிதற்கரிய அருஞ்சரத்தை நமர் போகலுந்நூர் எ-று.

செநியாரென்பதுஉம் பாடம். சிறுகானெநிலவாகியவருஞ்
சாசுமனினுமமைபும். மெய்ப்பாடு-அழுதையச்சார்ந்தபெரு
மிதம். பயன்-பிரிவுடம்படுத்தல். (௩௩௩)

அற்றதுபுலம்பல்.

ஆற்றதுபுலம்பல்என்பது-பிரிவுநினைவுரைப்பேசுட்டதலைம
கர், வந்தோழியாகியகொடியவன், இததல் மையையறிந்திருந்
து, அன்பு பிரிவொனக்குவார்ப்பூமிவநிதற்கு வானுறைகழிந்தா
நம்பலக் கூறினான், இதற்குபாண்கூறுவதுண்டோவென ஆற்ற
து புலம்பாநின்றது, அதற்குச்செய்யுள்.

சிறுவாளுந்நிறுமுன்னஞ்சின்னப்படுங்குவளைக் *
 செறிவாள்வழித்தனடொழியெழுதிந்காப்பதனசே *
 யறிவாளொழிசுவகஞ்சனமப்பலவர்ப்பணிபார் *
 குறிவாநிறெறிசெல்வரன்பொன்றம்மகொடியவளே. (௧௭௭)
 பொருடர்ப்பிரியு மருடருபவனெனப்
 பாங்கிவகரப் பூங்கொடியுலம்பிய

(இ-ள்.) தோழியாகியகொடியவள், அஞ்சனமெழுதியுள் எழுது
 கின்றகாலத்தினையுங் காதலர் தோன்றலுமொன்றாகவெழுத
 னதெயாழிவதறிவாள், அம்பலவனாவணநிகரதாரர் அம்பலங்காடை
 க்குக் குறிபாக வாழுந்தியநெறியை அன்பர் செல்வொன்றுஒளி
 யையுடையசிறிபவகிர்சிறிதுற்றுச் சிறிதுமுன்னப்பொடிபடுங்
 குவளைப்பூவிற்கு எறிதற்குக்கருவிபாகிய வாளையுறைகழித்தாள்,
 யான்கூறுவதுண்டோ. எ-று.

கொடியவளேயென்பதுபாடமாயிற் கொடியாகியவன்பொ
 ண்கூட்டாக அம்ம-அசைநிலை. மெய்ப்பாடி-அழகை. பரப் செ
 லவழுக்குவித்தல். (௧௭௭)

அற்றமுமைகூறல்.

ஆற்றமுமைகூறலென்பது- தலைமகளதுவருத்தங்கண்டதோழி,
 காதலர் காணாததையுடைய காதலைப்போய்ப் பொருடேட்கி
 னையாதின்றொன்று யான்கொல்லுமளவில், அவளதுமுலையுள்
 ண்ணும் பொண்ணும் முத்துந்தாராநின்றன, இவற்றிசெய்தென்ன
 தேய்ப்பொருள் யாகோவெனத் தோழி தலைமகனுக்கு அவளது
 பிரிவாற்றமுமைகூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வானக்கடிமதிறநிலையெங்கு த்தனையேத்தலர்போற் *
 கானக்கடஞ்செல்வர்காதலொண்ணக்கழிமுலையென் *
 மானக்கணகந்தருமலர்சென்னைமுத்தம்வாரிக்குற் *
 தேனக்கதாரின்னென்னோவினிச்சென்றுநெர்பொருளே. (1)

எனமுயழுங்க
 தோழி சொல்லிய

(இ-ள்) முகில்களையுண்டத்தாகிய காலகையுடைய மதிநாற்றமு
 ப்பட்டதில்லைபில் எங்குத்தலைவாழ்த்தாதார்போலக் காதலர் காண
 ததையுடைய காதலைச் செல்வொன்றுசொல்ல, ஒளியையுடைய
 முலையன் கொண்டாடப்படுவபொண்ணுத்தாராநின்றன, உலர் பொ
 ண்குமண்கள் முத்தத்தைப் பெருக்கிண்டாக்காநின்றன, அ-று.

சேனையுடைய மலர்ந்த தாடையுடைய மலர்ந்த இனிச்சேட்சென்று
தேறிப்பொருள் பாது! ஈ-று

மாணமென்ற து-அளவை, அளவைபென்றது- பிரமாணம். மா
ற்றாவிப்பொன்னென் றுரைப்பினுமமைபும். மண்ணென்பது
நாண்டிமண்ணிலைக்கண்வந்தது, இயல்புள்ளி பென்பாருமுளர். மெ
ய்ப்பாடி-இனிவாலைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்- அது. (௧௧௫)

திண்ணபெயர்த்துரைத்தல்.

திண்ணபெயர்த்துரைத்தலென்பது- யான் அவர்க்கு நினதாற்றா
மைகூறினேன், இனியவாற்றினவறியேனென்ற தோழிக்கு, தாம்
எனக்கருளைப்புலப்படுத்திப் சொற்களத்தையும்மறந்தோ, காவல
ர் தீவினையேற்குப் பொருளைத்தரத் தோடங்குடென்றதெனப் பிரி
வுள்ளிப் பாலைநிலத்தாகியதலைமகனை மருகநிலத்தனாகித் தலைம
கள் புலந்துகா றுநிறம். அதற்குச்செய்யுள்.

சுருடருசெஞ்சடைவெண்கடரம்பலவன்மலயத் *
திருடருபூம்பொழிலின் னுயிர்போலகடல்நிலைசைத்த *
சுருடருமின் சொற்களத்தையும்மறந்ததஞ்சென்றோ *
பொருடரக்கிறவுன்றதுவினையேறவுப்புரவலரோ. (௧௧௬)

துணைவன்பிரியத் துயருறுமனத்கொடு
திண்ணபெயர்த்துதிட்டுத் தேமொழிமொழிந்தது.

(இ-ள்) சுருண்டசெஞ்சடைகண்ணளிந்த வெண்கடையுடை
த்தாகிய மதியையுடையவம்பலவனது பொழிபில்மலைக்கண் இ
ருண்டபூவையுடையபொழிவிடத்து, இஃ னுயிர்போல இனியரா
வ் ஒன்றுபட்டுவந்துகூடி, நமக்குச்சொன்ன அருளைப்புலப்படு
ததும் இனிய சொற்களெல்லாவற்றையுமறந்து தாம் அருஞ்காஞ்
சென்றோ, காவலர் தீவினையேற்குப் பொருளைத்தரத்தொடங்கு
கின்றது! இது தருமோ! ஈ-று.

இருளைத்தருமென்றுரைப்பினுமமைபும். உடம்போடியிச்சை
க்குமாறுமேலாகக் கடந்தெனினுமமைபும் திண்ணபெயர்த்துதிடுதல்-
பிரிவுள்ளிப்பாலைநிலத்தாகியபாலை மருகநிலத்தனக்குதல். மெய்ப்
பாடி-அழுதது. பயன்-செலவழங்குவித்தல். (௧௧௭)

பொருத்தமறிந்துரைத்தல்.

பொருத்தமறிந்துரைத்தலென்பது-திண்ணபெயர்த்துக்கூறின
தலைமகளுக்கு, யாமெல்லாஞ்சொன்னேமாயினும் காதலர்க்குநீ

னைவு பொருண்மேலேயாயிருந்தது, இனி யாஞ்சொல்லுவதென்
னோவெனத் தோழி தலைமகனது பொருத்தமறிந்து, தானதற்கு
நொந்து கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

முயவரிநின்றேத்தமுதலவனாடமுப்பத்துமும்மைத *
தேவர் சென்றேத்துஞ்சிவனில்லைபும்பவஞ்சேர்வழுத்தாப் *
பாவர் சென்றல்குநரகமணயபுணையழற்கான் *
போவரிந்நகரதலொன்றமுணாடபதூநிகொடியே. (கக௯)

பொருள்வயிற்றிதிவோன் பொருத்தறினத் து
கருளுறுகுமலிககுத் தோழிச் சொலிய து.

(இ-ள்.) நான் முகனும் மாலும் இந்நிரண்டு மகிபமு ரிதிற்று
பரவு, எல்லாப்பொருட்டுக்காரணமாகியவனாடறிப்ப, முடிபத்
துமும்மைபாகிபவெண்ணையுடைய தேவர்களிடைய வழுதது
ஞ்சிவனது தில்லைப்பட்டததை நன்மைபுடமுத லீயைப் பார் செ
ன்றுகவிஞரகத்தை யொக்குஞ் செய்வாந்மேலான பதூ வ டர
காட்டைப்போவார்போன்றிருந்தார் நங்காவர், பூம் கொடியே
ல்வாய், இனிநாஞ்சொல்லுவதுண்டோ! ஏ-து

முப்பத்துமும்மை- முப்பத்துமூரதுகொண்டியெளிவான
மையம். சேவருத்தாயெகபன ஒருசொல்லினை பட்டி, அம்
பலத்தைபென்னுமிரண்டாவதற்குமுடிபாயின பொருத்தம்-ம
ளவததுநிகழ்ச்சி. சொல்லாதுபொருள்வயிற்றிதிவோன் பொருத்தறி
ந்து தோழிச் சொல்லியது மெய்ப்பாயிற் பயனும்-அவை (கக௯)

பிரிந்தமைகூறல்.

பிரிந்தமைகூறவென்பது- பொதுவாகயானுணர்ச்சிநினைமா
ரின், இனிசிறிபதுநிறகான் என்றோமெனத் தலைமகனுணர்ந்தத
து பிரியாநிற்பதுநின்றுமல் னின் றபிரிவுணர்ச்சிநிறல் நீமேயினிய
ளிவாயிவைபெயனவுட்கொண்டு, பொருண்முடிததுக் கடிதின்மீள்
வாசக நால்வகைத்தானையோடு நம்மன்னர் வினையிற்சென்ற
னெனத் தோழி, தலைமகனுக்குத் தலைமகன்பிரிந்தமை கூறுநின்ற
ல் அதற்குச் செய்யுள்.

சென்மாத்நினைவகைதிர்தாத்நினைச்சித்தம்பலத்து *
வென்மாத்நினைக்கழலனைத்தெரியாமிகைதகிதமும் *
பொன்மாப்புரிசைப்பொழிந்திருப்பூணையனைபொன்னே *
வன்மாத்களிற்றொடுசென்றனரிந் தநம்மன்னவமே. (கக௯)

எதிர்நின்றபிரியிற் கதிர்நீவாநித

ஞனரீத்தாதகன்றான் மணித்தேரோனென்றது.

(இ-ள்.) தெற்காகியபெரியதிசை குற்றநீக்க எனதுகருந்தலைக் கூட கழல்வளைவைத்துத் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தின் கண்ணியோடா முமிசைவனது விளங்கும்பொன்னுணியன்ற பெரியமதிவாழ்முழ ப்பட்ட வபாழியுடைய திருப்பூவணத்தைப்பொக்கும் பொன் னே, நம்மன் னர் வலியபெரியாளிறுகளோமியி வினைகுறித்து இ ன்றுசென்றார் எ-று.

நால்வகைததானையோடுஞ் சென்றானினுமமையும். மதிற் கால்காய்க்கற்றுக்களிறுந்நதமையின் அதனையேகூறினார். வினை வயிற் பிரிவுழித் தான் சிறந்தமையின், ஒழி உயர்பின்வழிவந்ததாம் வேறுவினைபொயிராய்க் களிந்தறையுடையராய்ச் சென்றா ரென்ப துபாடறி சிற செனினுமமையும். ஊர்ந்தகளிற்றென்று ஒழி கருவி ப்பொருட்க ண்வந்த தெனினுமமையும். செல்வொன்றது சென் றாந்நதமையான், சொல்லாதுபிரிந்தானாம். மாவென்பது வில ங்கென்று நாய்த்தலைபென்றுரைப்பா நுமுளர். வாடுதற்கு-வாடுத லான். மெட்ப்பாமி அழுதை பபன்-பிரிவுணர்த்துதல். (௧௩௮)

இரவுறுதுயரத்திற்கிரங்கியுரைத்தல்.

இரவுறுதுயரத்திற்கிரங்கியுரைத்தலென்பது-பிரிவுகேட்டதலை மகளகாற்றமுதற் கண்டதோழி, இவ்வுறுப்புக்குறைபோடெங்கு நீநிரிந்தினைத்து, அருக்கனதுதேர்வருதல் யாண்டையது, இவளா ற்றுதல் யாண்டையதென, அவளிரவுறுதுயரத்திற்குத் தானிரக்க முற்றுக்கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

ஆழிபொன்றீரடியும்மில்பாகன்முக்கட்டில்லையோ *
ஊழிபொன்றதனநான்குமைப்பூதமுமாறொடுங்கு *
பேழியன்றுகடலும்மெண்டிசையுந்நிரிந்தினைத்து *
வாழிபன்றோவருக்கன் பெருந்தேர்வந்துவைகுவதே. (௧௩௯)

அயிறருகண்ணியைப் பயிறருமிரவினுட்
டாங்குவதரிதெனப் பாங்கிபகர்ந்தது.

(இ-ள்.) காணுள்ளதொன்று, பாகன் இரண்டடியமுடையணல் லன், இவ்வுறுப்புக்குறைபோய், ஐந்துபூதமுந்தோன்றியவாறொ டுங்கும் மூன்றுகண்ணையுடையதில்லையானுடைய ஊழியுமொவ் வாத பெருமைபுடையது தாங்கியாமத்தின்கண்ணுய், ஏறாயிய ன்ற ஆழ்ந்தகடல்களையும் எட்டுதகிசைகளையந் நிரிந்தினைத்தன்

நேர அருக்கனதுபெருந்தேர் ஈண்டுவந்து தங்குவது, அதனால் அதன்வரவு பாண்டையது! இவளாற்றுகள் பாண்டையது! எ-து.

நாடியுமென்பதனை எழுவாயாக்கினுமமையும். நாடினத்திரிந் தெனவினையும். இப்பன்றவென்பது கடைக்குறைந்துநின்றுது. வாழி-அகசுநிலை. ஒன்றாகவென்பதனை தாக்குமென்றுமொழுவாய்க்குப் பபனிலையாக்கியுரைப்பினுமமையும். இது மூலம ஆன கனொழிக்கும் ஏழ்கடலுமென்றெண்ணிக்கடல்வெருகெற்றியை புண்மைபாள், ஐயுதத்திற்றித்தனக கூறினொன்பாருமுளர். இரவுப்பகலுமொப்பவருமாயினும் இரவுறுதயாத்திற்சாத்தருமை பாள், இராப்பொழுது பலகால்வருவதுமொப்பப்பயிறருயிரவென்றார். மெய்ப்பாடு-அழகை. பயன்-செல்வமுக்குவித்தல். ()

இகழ்ச்சிநிலாந்தழிதல்.

இகழ்ச்சிநின்றதழிதவென்பது- தோழி இரக்கமுற்றுக்கூற நிற்பு, முற்காலத்து அவருலகின்மேல் வைத்தனனரித்தியவழி நீட்டித்துப்பிரிவாராயினும், இப்பொழுதைக்கவிர்பிரியானொன பாண் அவரிடமிருக்கின்றிருந்தேன், முன்னின்றுபிரியுணர்ந்தின் இவளுயிராதரியாசென்று அவருணர்த்துதலையிசுழந்துமொழி, அதன்மைபவாகிய இரண்டுகழ்ச்சியுப், என்னையித்தன்மைத்தாக உழிவிபாநின்றனவெனத் தலைமகள் இகழ்ச்சிநின்றதழியாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பிரியானொனவிசுழந்தேன்முன்னம்பான்பிண்ணையற்றிரியிற்
தரியானொனவிசுழந்தாரிமன்னிதாந்தக்கண்வெள்ளமிக்க
வெரியாமொழிவழிகுதும்மெழிவம்பலத்தொனவார்க்கு
முரியானருளில்போலன்னவென்னைபழிவித்தலே. (கசுடி)

உணர்த்தாது பிரிந்தாரொ
மணித்தழிமுழலி வாடிய

(இ-ள்) முற்காலத்து அவருலகின்மேல்வைத்துக்கூறியவழி நீட்டித்துப்பிரிவாராயினும் இப்பொழுது பிரியானொன பாணிகழ்ந்திருந்தேன், என்னததாம்பிரியின்ருராகவுணர்நின் இவளுயிர்தாங்காளை, உன்னர், தாம்பிண்ணுணர்த்துதலையிசுழந்தாரி, அதன்மைபவாகிய இரண்டுகழ்ச்சியும், தக்கனதுவெள்ளியின் முத்திநிறைந்த மிகவழுவதையுதித்த எழிலுடைய அம்பலத்தான்பாலர்க்குமாயவ, அவனதருளில்லாதானாப்போல வருந்த ஏன்வாயுழிவித்தன. எ-து.

உண்மைபாற்காரணமாவனவும், உணரப்பட்டபாற்காரணமாக
 ன்வும் எனக் காரணமிருந்ததன, அவற்றுட் பிரிவு தரிபாமைக்கு
 உணரப்பட்டபாற்காரணமாகியிரு பிரியினென்புழிப் பிரிகின்ற
 நாகவுணரீனென்பது ஆற்றலாற்பெற்றும், புலிவரினஞ்சுமென்
 டுழிப்போல. எரியாழிவழிகுமென்பதற்கு எரியினதெழில
 ழிகுமென்பார், ஆணாக்கினவிகொடுத்திழித்துக்கூறினாரெனினு
 மையுடும் அழிக்குமென்பது- காலமயக்கம் கற்பந்தோறும்
 அவ்வாறு செய்கலில் தீகழ்காலத்தாற் கூறினாரெனினுமமையும்.
 உணர்த்தாது பிரியினும் ஒருவாற்றாணுணர்ந்து பின்னு மாற்றாது
 வளாவெனில், தீயதுபிதகாணப்படுமென்பதாகலானும், முன்னி
 னுணர்த்தல் வல்லனல்லாமையானும் அவ்வாறுபிரியுமென்க.
 மெய்ப்பாமி-அது பயன்-ஆற்றமைநீங்குதல். (௬௪௨)

உருவுவெளிப்பட்டுநின்றல்.

உருவுவெளிப்பட்டுநின்றவென்பது - தலைமகள் இடங்கிதினை
 த்தழிபாறிந், காணுணர்த்தாதுபிரிந்தாமயுட்கொண்டுபொருள்
 உலித்தெனஞ்சொழி செல்லாநின்றதலைமகள், காணுந்நிசைதோறு
 ந்பயலையும் விடையுஞ் சிவந்தகனிபையும் முலையையுட்கொண்டு
 ஒருபூங்கொடி தோன்றாநின்றதனைத் தலைமகள் ஒருவைநினைந்
 தும்தம்போகமாட்டாது மீளாநுற்றுச் சுரத்திடைநிலலாநின்றல்,
 அதற்குச்செய்யுள்.

சேணுந்நிகழ் மதிந்சிற்றம்பலவன் நெண்ணீர்க்கடனஞ் *
 ருணுந்நிகழ் துமொருவன் நிகழ் துமலங்கினைலாக் *
 காணுந்நிசைதோறுந்நிகழ் துமலங்கினைலாக் *
 பூணுந்நிகழ் துமலங்கினைலாக் தோன்றுமொந்நிகழ் துமலாக். (6)

பொருள்வயிற் பிரிந்த வெளிபுறுமேலவன்

ஒக்கழந்தததுப் பூங்கொடியையநினைந்தது.

(௭-௪.) செய்கைக்கண்ணு ம்வினங்கும் மலையுடையசிறந்த
 பலத்தையுடையான் தெளிந்தநீராயுடையதலினஞ்சை உணவா
 கவுஞ்செய்யுமாப்பிலாதான், அவனாற்செய்யப்பட்ட முலகினெ
 ன்கும் பார்த்துந் திசைதோறுந் தண்ணுக்கியகரியகலையும் வ
 யாறியசெய்யவனியோடும் பசும்பொன்னினியன்றபூணுபந் தம்
 முட்புணர்ந்தமுலையையுமுடைத்தாப் ஒருபூங்கொடி தோன்ற
 நின்றது. எ-று.

தஞ்சுண்டலையுக்குற்றீர்க்குமெனவுணர்ப்பினுமமையும். உண
 ணுந்நிகழ் துமென்பது அதுசெய்யுந்தன்மைபென்னும்பொ
 ருட்டாகலின், தீகழ்காலத்தாற் கூறினார். (௬௪௩)

நெஞ்சொடுநோதல்.

நெஞ்சொடுநோதலென்பது - மீளநின்ற தலைமகன், பிச்சுநுற் பொருண்மேற்செல்லாதின்ற வுள்ளத்ததைப் நின்று மீளமாட்டாது, இவ்விரண்டனுள் இப்பொழுது நீ யேதுக்குப்போகமுயல்கின்றாயெனத் தன்னெஞ்சொடுநொற்குகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பொன்னணியீட்டியவோட்டருநெஞ்சமிப்பொங்குலெங்கா *
 னின்னணிநிற்குமிதென்னென்பதேயிமையோரிதைஞ்சு *
 மன்னணிதிலைவளநகரன்னவன்னநடையான் *
 மின்னணிதன்னிடைக்கோபொருட்கோநீவினாகின்றதே. ()

வல்லழற்கடத்து மெல்லெயிலினைந்
 வெஞ்சுடர்வேலோ நெஞ்சொய்நொந்த

(இ-ள்.) பொற்றிரளையீட்டியவாட்டைட்டந்தருநெஞ்சமே, இப்பொழுது நீவினாகின்றது, இடையோர்சென்று வணங்குமன்னனை அழகியதில்லையாகிய வளநகரையொக்கும் அன்னத்தினடைபோல நடையுடையாளது மீள்போலும் தன்னியிடைக்கோ, எடுத்துக் கொண்டபொருட்கோ, இரண்டற்குமல்லவோ, இவ்வழல்பொங்கு வெங்கானத்தைச்சேர்ந்து போவதும் மீள்வதஞ்செய்யாது நிற்கின்றவிலேயோதென்று சொல்லப்படுவது? எனது.

தன்னியென்பது நானியெனவிடைக்குறைந்துநின்றது. அடனி பென்றுபிரித்து வெங்கானின்கண்ணித்தாக நிற்பதென்றுரைப்பினுமமையும். இமையோரிதைஞ்சுந் திலைவளநகரெனவியையும்.

நெஞ்சொடுபுலததல்.

நெஞ்சொடுபுலத்தலென்பது - நெஞ்சொடுநொற்குகூறுநின்றவன், பேயிடத்துஞ்செய்தலரிதாப்பிரிவை இவ்விடத்தையளிதாக்ருவித்துச் செய்தாகிய இவ்விடத்துப்போந்த நினைதிக் கனவுக்கஞ்சத்தக்கதெனப் பின்னும் அந்நெஞ்சொடு புலத்துகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நாய்வயினுள்ளுருமுயில்வேனைற்றெண்ணிகொண்ட *
 தீவயில்மேனியல்கிறம்பலமன்னசின்மொழிநயப் *
 பேய்வயினும்மரிதாருப்பிரிவெளிதாக்குவித்துச் *
 செய்வயிற்போந்தநெஞ்செயஞ்சத்தக்கதுண்கிணவே. (சுசக)

அழற்கடத் தழுக்கமிக் கு
 நிழற்கடர்வேலோ னீயிவாடிய அ.
 [என]

(இ-ள்.) நாயினிடத்துள்ள நன்மையுமில்லாத வெண்ணை நல்லத் தொண்டாகக்கொண்ட தீயிடத்துறும்போது நிறத்தையுடைய வனது சிற்றம்பலத்தையொக்குஞ் சிலவாகியமொழியையுடையா னிடத்துப் பெயினிடத்துஞ் செய்தவரிதாம்பிரிவை வளிராக்குவி த்துச் செய்ததாகிய இவ்விடத்துப்போந்த நெஞ்சமே, உனதுநி ண்ணவ அஞ்சத்தக்கது. எ-று.

நற்றொண்டென்புழி நன்மை சாதிவடை. சின்மொழியையெ ன்னுமிரண்டாவது ஏழாவதன்பொருட்கண்வந்தது. (கசு க)

நெஞ்சொடுமறுத்தல்.

நெஞ்சொடுமறுத்தலென்பது - நெஞ்சொடுபுலந்துகிறிப் பி ண்ணும் பொருண்மேற்செல்லாநின்றவுள்ளத்தோடு தலைமகனை நி னைந்து, வித்தன்மைத்தாகிய பொண்ணைவிட்டு வேறுபொல்மேடி யோ, எம்மைவாழச்செய்வது, இதற்கியாமுட்பட்டேம் நாமேந டக்கவெனச் செலவுடம்படாது பொருள்வளித்த நெஞ்சொடு ம றுத்துக்கூறுநின்றல். அதற்குச் செட்யுள்.

தீமேவியநிருத்தம் நிருச்சிற்றப்பல மனைய *
புமேவியபொண்ணைவிட்டுப்பொல்மேடியிப்பொங்குவெங்கா *
னாமேநடக்கவொழிந்தனம்பாநெஞ்சம்பெஞ்சியன்ன *
வாமேகலையைவிட்டோபொருடேநீந்தெய்கைவாழ்விப்பதே.()

நீனெறிசென்ற நூறிணரித்தாரோ ன்
சேனெறியஞ்சி மீனெறிசென்ற னு.

(இ-ள்.) நெஞ்சமே, தீயபப்பொருந்திய நிருத்தத்தையுடைய வனதுநிருச்சிற்றம்பலத்தையொக்குப் பூவின்கண்டேவியபொ ண்ணைவிட்டு வேறுபொண்ணைத்தோடுநின்று இவ்வழல்பொங்கும் வெங்காளின் நாமே நடப்பிராமின், யாமொழித்தேம், பொரு டேடியெம்மைவாழச்செய்வது வஞ்சியையொக்கு மழகியமேக லையையுடையான விட்டோ, யாமிதற்குடம்பட்டேம். எ-று.

இதவுட்பெருந்திணைப்பாற்படும். மீளநினைந்ததுணையல்லது மீண்டலனென்பார் மீனெறியையுள்ளத்தாற்சென்றதென்றுரை ப்ப. இப்பாட்டு நான்கிற்கும் மெய்ப்பாடி - அச்சம். பயன்-செ லவழுங்குவித்தல். (கசுச)

நாளெண்ணிவருந்தல்.

நாளெண்ணிவருந்தலென்பது - தலைமகனதுவாவுநீட்டநினைந் துவருந்தநின்று தலைமகனதுவருத்தநிகண்டதோழி, இவனைநோ

பொருந்தச்சென்றவர் சென்றநாளே ண்ணத்தன்மைபாற் பல
காலிமதலின் நிலனுங்குழிந்து விரலுந்தேய்த்ததென, அவன் செ
ன்றநாளெண்ணி வருந்தாபிறழல். அதற்குச்செய்யுள்.

தெண்ணீர் ண்கிவன் சிற்றம்பலஞ் சிற்றிபாதவரிற் *
பண்ணீர் மொழி யிவனோட்பையுளெய்தப்பணித்தடங்க *
ணண்ணீருகவொளிலாடிடநீயி சென்றார் சென்றநா *
ளெண்ணீர் ண்டயினில ண்ணங்குழியும் விரலிடடறவே. (௧௪௫)

சென்றவாற்றித்தது நின்றுநனிவாமி ண்
குழிருங்குந்கறகுததோழிநனிவாடிபது.

(இ-ள்.) தெண்ணீர். நாசஞ் சூடியகிவனது சிற்றம்பலத்தைச் சிற்றி
பாதவனாட்போல வருந்தப் பண்ணீர் மையையுடைய மொழி
யையு டையவிகளை நோய்ப்பொருந்தக் குளிர்சகையுடையபெரி
யகண்ணத்து நீர்வார, மேனியொளிலாடி, காலநீடப் பிரிந்தவ
ர் பிரிந்தநாளா ள ண்ணத்தன்மைபாற்பலகாலிமதலின் விரல் தே
ய நின்றுங்குழியும். இயிவெகவனமாற்றுத்! எ-று.

ஒளிலாடின மொன்பது பாட்மாயின், விரலிட்டென்பதனைத்
தொழி மெசென்றாக. மெய்ப்பாமி - அழுதை. பயன் - தலைமகளை
பாற்றுவதின. (௧௪௬)

ஐயுவரவுகண்டாங்கியுரைத்தல்.

ஐயுவரவுகண்டாங்கியுரைத்தலென்பது - பொருண்முற்றியிள
லுறாநின்றகலை மகன், மாலெக்காலத்து நா கொடுவாராநின்ற ஐயவ
ரவுகண்ட, இச்செந்தகெககர்மலை அவன் பொறுக்குமனவயிதெ
ன ஆரக்கிக் கூறுதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சுற்றம்பலமின் மைகாட்டித்தன் றெஞ்சுழந்ததொல்லோன் *
சிற்றம்பலமீனயாள் பரமன் றுதிண்கோட்டா ண்வண்ணப் *
பற்றங்குதந் துநன்கு கொயிம்பொன் றாடமணிபுலப்பக *
கொற்றமருவுகொல்லேறுசெல்லாநின் றகூர்ஞ்செக்கோ. (௧௪௭)

நீடியபொன்னி னெஞ்சுநெகிழ்ந்
வாடியவன் வாவுற்ற

(இ-ள்.) திண்ணியகோட்டான் திறத்தையுடையபுற்றையிடந்
இரும்பார்ந்தமணி யொளிப்ப வெற்றியைப்பொருந்தின கொல்
லவல்ல ஆனேறு தல்வநாகோயிம் ஊர்வியிற்செல்லாநின்றன, சி
றக்குஞ் செக்கர்வாண்புடையமலை, சுற்றத்தாற்புயலின்மையய
நிவித்துப் பிறவிமருந்தாதற்குப் புழையுபவாய்வுருகின்ற தன்சுழ

சுற்றம்பயணபுடைத்தன்மைமெய்னிணுமமையும். மண்ணப்ப
 ற்றெப்பதூஉம் பாடம். நேடியபொன்னினென்பது பாடமா
 யிச், நேமிதல்-தேமிதல். மெய்ப்பாடி-அச்சம். பயன்-தேர்ப்பா
 டின் மீள்வதற்கொருப்பிதல். (கசக)

பருவங்கண் டிரங்கல்.

பருவங்கண் டிரங்கலென்பது-ஏறுவாவுகண் டிரங்கமுற்றுவாரா
 நின்ற தலைமகன், இம்முகில்கள் ஒன்றோடொன்று தம்பிக்கிவரவு
 தலாந் பொழில்கடோறும் மயில்கள் திரண்டாடா நின்ற இக்காரி
 காலதது, அவளெண்ணெந்நிறந்தாற்றாளாக் கொல்லோவென அப்ப
 ருவங்கண் டிரங்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கண் ணுழையாதுவிண்மேகங்கவந்துகண்மயிற்ருத் *
 கெண்ணுழையாத்தழைக்கோலிநின்றுமினமலர்வாய் *
 மண்ணுழையவுமறிதில்லைமண்ணன் னின்னருளபோற் *
 பண்ணுழையாமொழியாளென்னளாங்கொன்மன்பாவியற்கே. ()

மன்னியபருவ முன்னியசெலவீன்

இன்னலெய்தி மன்னலெய்திது.

(இ-ள்) விண்ணிடத்து முகில்கள் ஒன்றோடொன்றுவிரவுதலா
 ற் கண்சென்றுதுழையமாட்டாது இனமலையுடை யவிடபெங்
 றும் மயிலின்கள் திரண்டு எண்ணெய்புகாத ஸ்ரீலிபைநிதிது
 நின்றாடாநிற்கும், மண்ணிடத்தெல்லாவுயிர்களும்றிபுந்திலையின்
 மண்ணது இனியவருள்போலும் பண்ணையாதகேமொழியை
 யுடையாள், தீவினயேற்கு எத்தன்மையளாமோ! அநிகின் நி
 லென். எ-று.

எண்ணென்பது- உணவாகியவெண்ணென்பாருமுளர். பண்
 ணுழையாமொழியென்பதற்குப் பண்ணப்பட்டவுழையாகிய
 ரம்புபோலும் மொழியாளெண்ணுமமையும். மண் - அசைநிலை.
 மன்னியபருவமுன்னியசெலவீனின்னலெய்தி- நிலைபெற்றபருவ
 தது முற்பட்டசெலவினான் வருத்தமெய்தி. மெய்ப்பாடிப்பய
 ணும்-அவை. (கசக)

முகிலொடு கூறல்.

முகிலொடுகூறலென்பது- பருவங்கண் டிரங்கி விராவோடுவா
 றாநின்றதலைமகன், இவ்விடத்தெல்லாம் முற்பட்டாயினும் மு

தூபெண்டிர் திரண்டி அவனின் குணம் காண்பதற்கு இன்னுதையெ
 வுக்குப் பூசனை செய்யாதிதரும் நீண்டகாலத்திற்கு என்னின்முற்ப
 டாகொழியாதுவென, முன்னுதையெவனின் முன்னொயி
 கூறுதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அற்புகாட்டினி ன்ருடிசிறம்பலக்கதா மிடற்றின் *
 முற்பநிதின் முகிலெ ினி ன்முன்னென்முதுநொர்சூழி *
 விற்படுவா னுதலாள்செல்லநீர்ப்பாண்வினாடலர் தூய *
 நெற்படுவான்பலிசெய்தயராநிற்குநீணகர்க்கே. (கசஅ)

எனைப்பலதுபரமோ டேகாநிற்றவ ன்
 தூண்ககாரதற்குத் துணிந்துசொல்லியது.

(இ-ள்) மாணிக்காலத்து இருளுண்டாகாநிற் பபுறங்காட்டினி
 ண் நின்றுவான், சிற் றம்பலத்தின்கண்ணை, அவனது மிட
 றுபோலநின்ற முற்படாநின்ற நீண்டமுகிலே, இவ்விடத்தெ
 ள்லாம் முற்பட்டாயினும், முதுபெண்டிர் திரண்டி விற்குமு
 மொளிறுகலானது இன்னுதையெ நீக்கவேண்டி தறுநாற்றகதை
 யுடைய மலர்களைத் தூவி நெல்விரலிய தூயபலியைக் கொடுத்த
 இன்னுதையெ வுக்குப் பூசனைசெய்யாதிதரும் பெரியவிவரத்திற்
 கு என்னின் முற்படாதுவெ ன்று.

வான்பலிசெய்தயராநிற்குமென்பதற்குப் பலிகொடுத்துவிரிச்
 செய்யாநிற்குமெனினுமமைபும். ஆடுசிறம்பலவெனெட்டதூய
 டூயம் தூண்ககார்-வினாவையுடையகார். தூண்ககாரென்பது பர
 டுமாயிசு, இனத்தையுடையமுகிலென்றுரைக்க மெய்ப்பாயி-அ
 ன்று. பயன்-பாகுநிறைவினையக்கடாவுதல், (கசஅ)

தேர்வரவுகூறல்.

தேர்வரவுகூறலென்பது- பொருள்வயிற்றிரிந்ததலைமகன்
 கிலையென்றுபுகாநிற்ப, இம்முகில் இவனதாவியை வெகுளாநின்
 றதாலத்து ஒருதேர்வந்து கர்த்தமையான் இனிவரக்கடவதனை
 வென்னுமாநிலையெனத் தோழி தலைமகளுக்குத் தேர்வரவு கூறு
 திற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பாணியைவெல்லும்பரிசில்லையெமுகில்பாவையெஞ்சி *
 ராணியைவெல்லக்கறக்கின் றபொத்தத்தினம்பலத்துக் *
 காவியைவெல்லுமிடற்றேனருளிற்கதுமெனப்போய் *
 மேவியமாநிதியோடன்பர் தேர்வந்துமேவிவதே. (கசஆ)

வேந்தன்பொருளொடு விரும்புவருமெ ன
எத்திவழப்பாக்கி யினிதியம்பிய னு.

(இ-ள்.) மூகில பாவையடிமுகியசீர்மையைபுடையவுயிரைச் செ
ருப்பான்சுறாநின்றபொழுதின்கண், அம்பலத்தின்கணுளானுகிட நீ
செய்யுடைவெவ்வ மிடற்றையுடையவனதருள் போலப் போய்ததே
டிய பெருநிற்போய் அன்பர்தேர் கனமெனவந்துபொருந்தித்
து; அதனா வரக்கடவதெனவெல்லுமாரிலையேபோலும். எ-று.

இனி ஒருவாற்றானும் இவனாயிர் வாழ்தலறிதென்றிருந்கணம்
இதுபாவிய தலின் இந்நைற்பொழுதுகவாது தேர்வந்தமசென்னு
கூடுததாற்பாவியைவவனும்பரிசில்லையென்றான். தமிழரை
அற்றம்பாத்தவெல்லக்கருதிச் சிலர்வெருளின்கைநகாலத்து அதி
தயிபார்க்குத் துணையாயொருதேர்வந்துகாட்சென வேறுமொ
ருபொருள் விளக்கினவாறாக அருளின்மேலியதெனவியையும்.
அருளான்வந்துமேலிற்றெனினுமையும மெய்ப்பாமி - பெரு
ய்தம. பபன்-ஆற்றுவததல. (௬௪௯)

இனையொதுர்கோடல்.

இனையொதுர்கோடலென்பது- தோழி தலைமகட்குத் தேர்வா
றுகருநிற்ப, இந்நிலைமைக்கண், இவளானிசெவ்வதற்குமுன்னே,
சூழ்ந்தொகுநிதியோடு அன்பர்தோவந்துதோன்றற்று, இவ்நூ
ழின்வலியது வேறொன்றுமில்லையெனப்பொருண்முடிதுவா
காநின்ற தலைமகன்கு சென்று இனையர் எதுவகள்ளாநிறதல்.
அதற்குச்செய்புள்.

வாழிச் சொழி மங்கபங்கல் சிற்றம்பலத்தானமைத்த *
ஓழிச் சவனிய வகான் மெல்லையொளிமேகலையுருளும் *
சீழும் சிவன மெல்லியலானிசெல்லாதமுன்னை *
சூழ்ந்தொகுநிதியோடன்பர்தேர்வந்துதோன்றியதே. (௬௫௦)

செநிகழலவன் நிருநர்புகுத ர
எறிவெலினைரு ரொதுர்கோட னு.

(இ-ள்) ஒளியையுடையமேகலை தன்னிலையினின் றும்போகா
நின்றது, லரியையுடையவன்கள் கழன்றுவிடாநின்றன, இந்நிலை
மைக்கண் மெல்லியலுயிர்செவ்வதற்குமுன்னே சூழ்ந்துவருந்
திரண்டநிதியோடு அன்பரதுதேர் வந்துதோன்றிற்று, அதனான்
வாதோலசபோலுமினியமொழியையுடையமங்கையது கூற்றை
புடைபான், சிற்றம்பலத்தின்கண்ணுள், அவனாமைக்கப்பட்டன

நின்வலியதொன்றிபாது! ௭-து.

மெய்ப்பாடு-உவகை. பபன்-மெய்ப்மகிழ்ச்சி. (௧௫௭)

உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

உண்மகிழ்ந்துரைத்தலென்பது- பொருள்முடித்து இளைஞ
ரொகிர்தொள்ளவந்து புருந்தலைமகன், தலைமகளுடன் பள்ளியி
டத்தனையிருந்து, இம்மாணப்பிரிந்து பொருள்தேடி யான்வெயி
பகரஞ்சென்றதுன்பமெல்லாம் இவ்வகொங்கைகள் என்னுறுபு
புக்களிடமழங்க இப்புவணைமலையையாமுன்னம் துலங்வுற்ற
தெனக கன்னுள்ளே மகிழ்ந்துகூறாநின்றல் அதற்குச் செப்பின்.
மாரி மன்னுசாயலிம்மாணப்பிரிந்துபொருள்வளர் பான்
பெரி மன்னுவெருகாஞ்சென்றதெல்லாம் விசுர யோசனையுட்க
ருபிர மன்னுகொல்லிமெய்கொங்கையெனைமகிழ்ந்துவையத
துபின்மன்னுபுவணைமலையையாமுன்னுவருந்த. (௧௫௮)

பெருநிசியாயி திருமனைபுகுந்தவன்

வன் மனைசுகிழிதியோ மிளமகிழ்ந்துரைத்தான்.

(௧௫௯) மாரிபொருமென்மையபுடைய இம்மாணப்பிரிந்
து பொருளையிட்டுவான் வெயினிலபெற்ற மெய்பகர்த்தைச்செ
ன்றதுன்பமெல்லாம்விமலையபுடையவனது புரிபுரிடத்துள
வாகிய டையிலோகைபோலுஞ்சொல்லி நடையா நடைய மென்
விபகொங்கைகள் என்னுறுபுக்களிடத்திற்-மூழ்குந்
னிலபெறும் புவணையிடத்தணைவகை முன்னம் மாயிற் ௭-து.

இம்மாணென்றது, பிரிதற்கரியவிந் கண்மையென்றவாறு.
எல்லாமென்பது முழுதுமென்னும்பொருள்பட நிபதோருரி
ச்சொல். பன்மையொருமைமயக்கமென்பாருமுளா. மெய்ப்பா
டுமப்பனும்-அவை. பபன் மகிழ்ச்சிதவாயம். (௧௬௦)

பொருள்வயிற்றிரிவு முற்றிற்று.

பாத்தையிற்பிரிவு.

இனிப் பாத்தையிற்பிரிதலென்பது-தலைமகனைவரைத்தெய்தி
யபின்னர், வைகலும் பாடுவதுகரவாறெருநுவல் இடையே டுளிக
காடிபுதுகார்த்து அதனினிமையறிந்தாற் பால, அன்னுளையி
னிமையறிதற்குப் புறப்பெண்டிர்மாட்டிப் பிரிபாநின்றல். அல்
லதுடம், பன்னும்பாடலுமுதலாயின காட்டிப் புறப்பெண்டி

சிவன்னைக்காத்தித்தாரி நூலெல்லார்க்குத்தலைவனாகலின் அவர்க்கு மிகப்பஞ்செய்யப் பிரியாநின்றவென்றுமாம். அல்லலால், கலைம களைநீட்டலினைத்தந்தருப் பிரிகளென்றுமாம். இவ்வாறெழுமிந்நுத் தனக்கின்பம்வேண்டிப்பிரியவனாயின், “கண்ணிகேட மீண்டியிரித் து த்தறிபு மைம்புலனு- மொண்டொடி கண்ணை யள” என்பதனா ல், இவனாக்ருத் தலைமகளென்னும்பெயரோபிமாறுபட்டுத் தன்னு பெருமையோபி மாறுபடாநிற்கும்.

அதுவருமாறு- சூத்திரம். கண்டவர்கூறல் காத்தற்றோழி, பொ ளுறையவந்துரைத்தல் பொதுப்படக்கூறி, வாடியபுருங்கன் மாறு கொண்டவனெழுமி, கணவிழந்துரைத்தல் விளக்கொடுவெறுத்தல், வாரம்பகரிந்து வாயின்மறுத்தல், பள்ளியிட்டத்தூடல் பணிமொழி யாடல், செவ்வணியிடுக்கவில்லோர்கூற, பலவநியுரைத்தவளமுக்க மெய்தல், செவ்வணிகண்ட வாயிலவர்கூறல், மனைபுகல்கண்ட வா யிலவர்கூறல், முகமலர்ச்சிகூறல் முனிலதெனினெனக், காலநீச ழுவுரைத்தல் கலவிபெய்தலை, பெய்துரைத்தல் மொழிகவலிகருதி ப், புலத்தல்குறிப்பறிந்து புலந்தலைகூறல், வாயிலவர்கூறத்தல் புளவரவுரைத்த, நேர்கண்ணிமெய்க்கல் செடியர்விழுகிற, தம் முன்னுரைத்த மண்ணையித்த, எனையத்துரைத்தலொழி நாண் கண்ணைத்தல், பாணல்வரவுரைத்தல் பாங்கியியற்பழித்த, ஹுழை யரிப்பற்பழித்த லொண்ணுதலாளவற், கியற்படமொழித வியல்பு னைந்துரைத்தல், வாயில்பொது மகன்றிறநினைத்தல், வாயிற்கணி ன்று தோழிக்குரைத்தல், வாயில்வேண்டத் தோழிகூறல், மண்ணி யதோழி வாயில்வேண்டல், மனையவர்க்கிடுகல் வாயின்மறுத்தல், பாணனெழுமிவெகுடல் பாணன்புலத்தல், விருந்தொழிசெல்லத் து ணிந்தமைகூற, லாடறணிவித்த வணந்தவழிபூடல், புனலாடறிவி த்தமை கூறிப்புலத்தல், கலவிகருதிப் புலவிபுகறல், மிகுத்துரை த்தூடல் ஹுழைவேற்காண்பூடலை வாடியுரைத்த, துனிபொழி த்துரைத்த துகளொன்றில்லாப், புதல்வன்மேல்வைத்துப் புலவி ிரித்தல், கலவியிடத்தூடல் முண்ணிகழுவரைத்தல், பாதைதையக்க ண்டமை பயன்படக்கூற, லாதுபமெயித்துரைத் தூடலீர்த்த, வெ ண்ணுறொன்றிவை பாதைதறிப்பிரிவெனப், பண்ணாமொழியா ப்பகரித்திகுறோ.

(இ-ள்.) கண்டவர்கூறல்- பொறுையவந்துரைத்தல்- பொதுப்பட க்கூறிவாடியபுருங்கல்- கணவிழந்துரைத்தல்- விளக்கொடுவெறுத் தல்- வாரம்பகரிந்துவாயின்மறுத்துரைத்தல்- பள்ளியிட்டத்தூடல்

பாத்தையிற் பிரிவு.

செவ்வணிவிடுக்க விடலோர்கூறல் - அபலநிவுரைத்தவனாழக்கொம்பு
ய்தல-செவ்வணிகண்டவாயிலவர்கூறல் - மனைபுகல்கண்டவாயிலு
ர்கூறல் - முகமலர்ச்சிகூறல் - காலநிகழ்வுரைத்தல் - எய்தவெயிற்று
ரைத்தல் - கலவிகருதிப்புலத்தல் - குறிப்பறிந்து அபலநிமைகூறல்
வாயிலவர்கூறல் - புணல்வரவுரைத்தல் - தேர்வரவுகண்டியிழிந்த
கூறல் - புணல்வினையாட்டிற் றம்முஞ்ஞாந்தல் - தண்ணிவிந்து
ரைத்தல் - நகைத்துரைத்தல் - நாணுதல்கண்டியிழுத்துரைத்தல் - பா
ணன்வரவுரைத்தல் - தோழி யிப்பழித்தல் - உழையரிப்பழித்தல் -
இயற்படமொழிதல் - நினைந்துவிபந்துரைத்தல் - வாயில்பெருகாம
கன்றிறநினைதல் - வாயிற் கணின் தோழிக்குரைத்தல் - வாயில்வே
ண்டதும் தோழிகூறல் - தோழியாயில்வேண்டல் - மனையவர்க்குமுதல்
வாயின்மறுத்துரைத்தல் - பாணனொடுவெகுடல் - பாணன்புலந் து
ரைத்தல் - விருந்தொடு செல்லத்துணிந்தமைகூறல் - ஊடறணிவித்
தல் - அணைந்தவழியூடல் - புணலாட்டுவித்தடைகூறிப்புலத்தல் - கல
விகருதிப்புலத்தல் - மிகுத்துரைத்தூடல் - ஊடனிடவாடியுரைத்த
ல் - துணிபொழிந்துரைத்தல் - புதலவன்மேல்வைக அப்புலவிதீர்க
ல் - கலவியிடத்தூடல் - முன்னிகழ்வுரைத்தூடலீர்த்தல் - பாத்தை
யைக்கண்டமைகூறிப்புலத்தல் - ஊதியமெயித்துரைத்தூடலீர்தி
தல் என விவை நார்பத்தொன்பதும் பாத்தையிற் பிரிவாய். எ-று.
அவற்றுள்,

கண்டவர்கூறல்.

கண்டவர்கூறலென்பது - தலைமகன் பாத்தையர் செரிக்கச் செ
ல்லாநிற்ப, அப்பாத்தையர் அவனை ஒருங்கெதிரீ கொண்டு காற்று
ம்பற்றிப்போர்செய்யா நின்றமையின, இஃதெவன்காதலிமாட்டெ
ன்னொருமன் அவ்விடத்துக், கண்டவர் தம்முட்கூறுநின்றல். அதற்
குச்செய்யுள்.

உடுத்தணிவாளாவன் தில்லைப் பூர்வரவொருங்கே *
பெய்ததணிகையேறினவனை யார்ப்பனிளமயிலேர் *
கடுத்தணிகாமர் கருப்புருவச்சிலைக் கண்மலர்ம் *
படுத்தணிவாளினைப் போர்என்றுப்பற்றினர் மாகிரமே. (கடுகா)

உடுத்தகுவோலோன் பாத்தையிற் பிரிப தி
திண்டேர்வீதியிற் கண்டோருரைத்த னு.

(இ-ள்.) கச்சாகவும் உடுத்தணியாகவுமணிந்த வளர்வையுண்ட
யவனது தில்லைத் தணுனாழகியபூரன் தில்வீதிக்கண்வா, தெரிந்த
[எஅ]

ணியப்பட்ட கைக்கணுளவாகிய இனவனைகளொளிப்ப, இனமயி
லெழிலுபொத்து, மிகவழகையுடைய கரிபபுருவமாகியவின்
லோபி கண்மலராகியவம்பைச்சேர்த்தி, அணிகளுண்டாகியவொ
ளையயுடைய மகனார் ஒருக்கே சுற்றத்திசைகளைப்பற்றினர், இ
வ்வென்காதலிமாட்டென்றும்! ஏ-து.

அணி காமர் என்பன ஒருபொருட்கினவியாட், மிகுதிதொன்
ற நின்றன. ஒன்றாகவெழுந்து அணிபினுக் கையினுமுளவாகிய
சங்கொலிப்ப இனமைக்கணுண்டாகியவுள்ளவெழுச்சிமிக்கு வி
ல்லோடம்பையறித்துப் பற்றி அரைக்கணியப்பட்டவுடைவானை
யுடைய இனமொர் திசைமுழுதுஞ்சூழ்ந்து பற்றினவொன்ப
திதுமொர் பொருடோன்றி நின்றவாறுகண் றவொள்க. கருப்புரு
வசசிலையென்பது பாடமாயின், புருவமாகியகாமனது உட்கை
யுடையகருப்புச்சிலையோடு கண்ணாகிய கன்னையுடைய மலரம்பை
யறித்தென்றுரைக்க. சுற்றம்பற்றிய காதிரமென்பது பாடமாயி
ன், சுற்றம்பற்றி மெயாநிற்ப, அவ்விடத்து நகைக்குறிப்பாலெடு
க்கப்பட்டு இவர்கைகள் வளைபொலிப்பத் தலைமேலேறினவென
க் கூட்டியுரைக்க. இதற்குச் சுற்றம்பற்றிப் போர்செய்யாநிற்ப
ப்படைக்கலமெடுத்துச் சங்கொலிப்ப அணியுக்கையுமொருந்
கெழுந்தனவெனப் பிறிதுமொருபொருளாகல்களாக. இதற்கு
ப் பிறவுரைப்பாருமுளர். உரத்தருவேல் - உரத்தாற்றக்கவேல்.
மெய்ப்பாடு-மருட்சை, வியப்பாகலின். பயல்-பிரிவுணர்த்துதல்.

பொறையுயர்த்துரைத்தல்.

பொறையுயர்த்துரைத்தலென்பது - நலைமகனைப்பாத்தையொ
திர்கொண்டமைகேட்டநலைமகள் நெஞ்சுடைந்து புறத்துவெளி
ப்படாமற்பொறுத்தமைகண்டதோழி, யானிவ்வாறுகவும் கலங்
காதுநின்றபெரும்பொறையாட்டினை யான் இன்றுபேசுவன்
என்னென்று அவளையுயர்த்துகூறுநின்றல். அதற்குச்செய்டள்.

சுரும்புறுகொன்றையன்றெல்புலியூர்ச்சுருங்கும்மருங்குற் *
பெரும்பொறையாட்டினைபென்னின்றுபேசவபெரொளிநீர்க் *
சுரும்புறையூர்வலந்தகன்றென்னென்றுகண்மணிய *
மரும்பொறையாகுமென்னுவிபுந்தேய்வுற்றழிகின்றதே. (௧௫௬)

களள்ளிழ்கோதையைக் காதற்றேழி

உள்ளவிழ்பொறைகண் மலந்துரைத்தது.

(இ-ள்) பெரியவொலிக்குநீரையுடைய சுரும்புதங்குமுறையு
டையவன் கலந்துவைத்துநீங்கினென்று ஒருதுதவான் என்க

ஈன்மணியும் பயனின்மைபாற் றாந் தந்நரிபபாரமாகாதின்றன, னானதுயிருந் தேய்ந்தழிபாநிற் றது, பாணியாருவுந் கலக்காது திற் ற பெரும்பொறைபையுடையவளை பாண் இன்றுபேசுவன வென்! ஈ-று. அரும்புகள்வாழுகொகைப்பூனியுடையானது பழையபாசியபுளிபூந் தருக்கினமருக்குவையுடையபெரும்பொறைபாட்டியைப்பெணக்கட்டிக.

ஈன்கண்மணியுந் தேய்வுந்நழிபாநிற் றது ஆவியுமரும்பொறைபாகாதின்றதென்று கூட்டுவாருமுளர் உள்ளனிழ் பொறை- நெஞ்சுடைந்துபுறத்துவெளிப்படாதொறை. மெய்ப்பாடி- அழுதையைச்சாரீந்தவுவகை. பயன்-தலைமகளைவியத்தல (௧௫௬)

பொதுப்படக்கூறிவாடியமுங்ங்.

பொதுப்படக்கூறிவாடியமுங்கலென்பது - பொறைபவந்துரைத்ததோழிக்கு, முன்னிலுட்பறபொழிபாக, தமதறலக்கவாக்கொடுத்த வேறுதுணையின்மையிற் ற தண்ணையபே தமக்குகணையாகக்கொணர்திடந்து என்னைப்போலவுயிர்தேய்வார் இனி யாவரோவெனப் பொதுப்படப் பாத்தையர்க்கிரங்குவாள்போன்று, தலைமகனது கொடுமைநினைந்துவாடாநிற்றல். அதற்குச்செய்புள்.

அப்புற்றசென்னியன் தில்லையுறானவருறுதோ *
யொப்புற்றெழினலமுரண்கவாவுள்ளும்புறம்பும் *
வெப்புற்று'வெய்துயிர்ப்புற்றுத்தம்மெல்லணையேதுணையாக் *
செப்புற்றகொங்கையர்யாவர்கொலாருயிர்தேய்பவரோ. (௧௫௭)

பொத்திகழாவன் மற்றிசூதில்லை ப்
பிரிந்தவரோடு இருந்துவாடிய அ.

(இ-ள்.) நீரடைந்தசென்னியையுடையவனது தில்லைபை மன பொழிமெய்க்காலணுகாதாடப்போலக் கண்ணோட்டமின்றி எழிலுடைய நலத்தை ஊரண்கவர்ந்துகொள்ள, அத்தில்லையையுருதாருறுதோபையொத்து அகத்தும்புறக்கனம் வெப்பத்தைபற்று, வெய்தாகவுயிர்த்தலையுற்று, வேறுதுணையின்மையிற் ற தன மெல்லணையே தமக்குத்துணையாகச் செப்புப்பொலுக்கொங்கையையுடையமகளிர் ஆருயிர்தேய்வார் பிரியாரோ யானல்லது எ-று

இக்கண்மையாய் என்போல இனி யாருயிர்தேய்வார் யாரோ வெனப் பாத்தையர்க்கிரங்குவாள்போன்று, தலைமகனதுகொடுமைகூறினாக்கவகை. தில்லையுருதவருறுதோவென்பது டாட

பேயின், எழின்னவரன் கவரத் தில்லையையறா அத்தீவினயாருறு
நோயையொத்தென்றுணர்க்க ஊரே ஐடிருந்து வாடியது - ஈ
ரன்ருநைநினைந்து அதனேடிருந்துவாடியது பெய்ப்பாடி -
அமுக்க பயன் - ஆற்றாமைநீங்குதல். (௧௫௪)

கனவிழந்த னாத்தல்.

கனவிழந்துணைத்தலென்பது - தலைமகனது கொடுமைநினைந்து
கிடந்து வாடாநிலைமையுள், கனவிடைவந்து அவனமார்புதர
த் தானதனை நனைவென்றுமயங்கப் புலந்து அவன் ஐநிபணரத்தி
ழந்ததெனபததோழிக்ஞ்செகலல்! நிறைவு - அதற்குச் செய்யுள்.
தேவாகுரரிட நஞ்சுங்கழலெனநிலை செகலாபோ *
லாவாகனவுமிழந்தேனனவென்றமளியிங்மெற் *
பூவாகலம்வந் தூரன் றாப்புலம்பாய்நலம்பாய் *
பாவாய்தழுவிற்றிலென்னிழிததேனரும்பாங் யனே. (௧௫௫)

கனவிற்றிடக்கித தீட்டிபுன லாரனை க்

கனவிற்றிடக்கித காரிகையுணாதது து.

(௧-ள்.) நலம்பாந்தபாவாய், அமளியின்கண் மாலையையுடைய
மார்பை ஊரன்வந்துதர, அவனே ஐநிபணரையிற் பின்னார் எனி
மைமாய், நனைவென்றுமயங்கித் தவறுநினைந்து புல்லிற்றிலென், வ
த்தூணையெய்நிப் பொறுத்தற்கரிய தீவினையையுடைய - வி
ழிப்பதுஞ் செய்தேன், அதனால், தேவாகுரருமிட நஞ்சுங்கழலை
புடையவனது தில்லையையச்செகலாநாடாப்போல், ஐயோ! கனவா
னவருமினபததைபுமிழந்தேன். ௭-து

தில்லையேசெகலாபோலென்புழி ஒத்தபண்பு - துன்பமுறுதலும்
இன்பமிழத்தலுமாய் (௧௫௬)

விளக்கொடுவெறுத்தல்.

விளக்கொடுவெறுத்தலென்பது - கனவிழந்தமைகூறி வருந்தா
நின்ற தலைமகன், நீபாயினான் கலந்தவர்க்குப் பெய்யம்முடங்காடி
க் கரத்தல் பொருத்தமன்றென் நிலையெய்நி விளக்கொடு வெ
றுத்துக்கூறு நிறல் அதற்குச் செய்யுள்.

செய்யம்முக்கநீலமலர் தில்லையிற்றம்பலத்தரற்குக் *

கைம்முக்ககூம்பகழல்பணிபாரிற் கலந்தவர்க்குப் *

பெய்யம்முக்ககாட்டிக்கரத்தலுபொருத்தமன்றென் நிலையே *

செய்யம்முக்கமாந்தியிருண் முக்கிழிதெய்துஞ்சுடரே. (௧௫௭)

பஞ்சணைத்துயின்ற பஞ்சிங்மெல்ல டி.
அல் படுதநூங்குச் செஸ் கடர்க்குரைத்த இ.

(இ-ள்.) நெய்ம்முகத்தைப்பருகி இருண்முகத்தைக்கிழிக்கும் நெடியசுடரே, எம்மைக்கலந்தவாசுரப் பொய்யையுடையமுகத் தகராட்டித் தெளிந்தாராவஞ்சித்தல தஞ்சயல் மறல் ஊழறிந் திலம்பு, வேறுகூறுவார் யாவர் ௭-று செய்ம்முக ஹாராய நிறி வப்பு மலாநிசற திலைபிற்சிற்றடபலதகிலைகூறுவா னுகிய அர ணுக்குக் கைம்முகங்கூவியக் கூலைப்பணியாதாரைப்போலக் க ண்மீண்டுட்டமும் மெய்ம்மையும்மெறித் காத்தலென்கூடற்க.

செய்ம்முகம்-செய்ம்முன், கைம்முகம்-கைத்தலைய. காத்தை-
மறைத்தலென்னுமனையும். நெய்ம்முகம்- சுடனாய் நெய்த் தலையு-
ம். நெய்ம்முகமாந்தி யிருண்முகங்கீழு நெய்துடனோ என்றன
உணவாகிப் நெய்யை மாந்தி மேனிபொலியை யுடையயாய்ப்
பகைசெஞ்சூகும் பெருமையை யுடைய யாடலின் அக்களிப்பி
றாக்கண்டது கூறியதிலு. எ-று. இவையிரண்டுக்கும் மெய்ப்பா
டு மபயனுள்-அ ௧௦. (௧௫௬)

வாரம்பெர்ந்தவாயிஸ் மறுத்தனாத்தல்.

வாரம்பகாநகரையி ன்மறுநனூர்த்தமலம்பநா- ப்ளகல்கொடு
 றெறுத்துவருந்தா யிற் ததலை உகல, தலைமகலி பரதனையிற் பரிந்
 னூர்ந்நவாயிற் கணிற்ப, வண்மீடாரனையர் ஸூலவா, பூர்வாண
 யர் மவரிராதுபாற், நாழும் அவை தலையிற் பறி, மொருது வ
 ற்றுவலொவ்வக ள்ளோ நமக்காகுகாரிய, நாழ் அயல்புயிடவகற்
 பரதலையிலெ ல்ளவாயி னோர்விகாராகு, நாணது பாலு
 த்மீதப் ளாய அலிபிட த்துலாந் த்துலாந் மீ. 30 மூலா, மீ. 30
 வலம்புய் யாண்ம னனைப் பரகலகலாந் உருவ னாய ககலகல
 த்துலொனன மறுத்துக்கூருந்நிறநி ஆதமந்நகலாந் பூர்.

பூக்குவளைப் பெரலி உரையுமுரன் பொற்றோவினொய்
மாங்குலனைத் தூவவத்தாரேணுங் கொளநங் ளரையாந்
தீங்குவளைத்தவிட லோன்றிநீங்கி னிறந்ப்பலந் தயிலா
யோகி ளவளைக்கரத்தாரிக்குரிக்கோமன் னுரையாநோ. (கருநா)

வார்ப்புனா ஊர னேர்திகழ்வே மலையி ன்
கார்ப்புனா ஊர னி வாரப்பகர்த்த னு.

(இ-ள்.) டெர்விலுமுடைய சுவடாட்டிவாணியைத் தெரிபமா
லைப்பயம் ஊனது பொன்போலும் கோரிணையபுந் தம்பிசு
சீதுமோதுவைத்து வேண்டியாரொள்வாராகுபனகவரதரணந்

[४८]

தீர்க்கெய்த வளைக்கப்பட்டவிடையுடையவனது தில்லையிற்சிற்பம் பஞ்சத்துக்கப்பலாகியவிடத்தவாமும் உபர்ந்த வளைபயபடைய கையையுடையார்க்கு மண்ணின் உறையரைபாகக் கொடுத்தாய். எ-று.

உறையரை- முற்றாடற் தீங்குவளைத்தவிலலொன்னென்பதற்குத் தீர்க்கெய்தவென ஒரு சொல்லருவியாது அரணத்தைத்தீங்குவளைத்தற் குக்காரணமாகியவிடிலென்றுகாப்பி னுமையுந், ஒங்குவளைக்காரத்தாரென்புழி ஒங்குதலை வளைக்காரத்தார்தமென்றாகவிடையரைபர்ந்தவனை யெனினுமமையும். அழித்தோமென்றசொல்லுந், தனதுரிமையினுளாம். மண்- அசைநிலைபாக்கி, மாலைபயபுந்தோனையுமபுத்தோமெனினுமமையும் மெய்ப்பாபும் பயனுந்-அவை. ()

பள்ளியிடத்தூடல.

பள்ளியிடத்தூடலென்பது- வாயியமறுத்தகலைமகள், ஆற்றாமையே வாயிலாகப் புகுபுப் பள்ளியிடத்தூடலாகிய தலைமகன்முற், நினைபிடவிடாதுகூர்த்தற் கு முற்காலத்துக் தவதனசெய்யபாச தீயினையெனநோவாது, இன்னிவ்வாறுகியநினை நோவதென்றோ, அதுகிடகா, நிந்தாதவிமார் பறம்பகறறு நினைகுப்பதிதாசசெய்தஅப்புலலுதலை யாஞ்செய்யமாட்டேம், அதனாலெம்மைத்தொடாதே, எங்கலையைவிடவாயாகவெனக் கவனிகருதிப் புலவாநிறல். அற்றக்குச்செய்யுள்.

தாஞ்செய்திலாதவெந்தீயினையெம்புன்மைத்தன்மைக்கெள்ளாது தெவஞ்செய்துநின்றுநிலிபின்னுணநோவதெனகசன்முத்தன் கிவன்செய்தீரருளார்நிலைபூநினைச்செய்யமுபார் * தாஞ்செய்தபுலவங்கண்மாட்டேத்தொடலென்பதற்கலைபே (சுருது

பி. உவர்கத்திற் றெரு உவர்கோவை

ஆடவன் தன்மேலு முடியுதாதது.

(இ-ள்.) உலகத்துள்ளுமொலவர்க்குந் தந்தை, இயல்பாகவே பாகசுநிகளினிவ்விவன், எவ்வுயிர்க்கும் எப்பொழுதும் நன்மைபாசசெய்கலாற் கிவன், அவனாற்செய்யப்பட்டசீர்பயவருணியற்றந்த தில்லையிதூரனே, முற்காலத்துத் தவதனசெய்யாத வெய்யதிவினைபயபுடையபாம் தின்னாலாதிகப்படாத எமதுபுன்மைத்தன்மைகாரணமாக எம்மையேபிகழாது தினக்குததுன்பத்தைச் செய்பாதின்று இப்பொழுது இனிதினைநோதவென்னுட அதுகிடகா, நின்றுடைய செய்குழபார் தினக்குப்பதிதாசசெய்தபுலவகலனை யாமாட்டேம், அதனால் எமது தலைமேலையெத் தெரடாதொழி, விடவாயா. எ-று.

எவ்வம்- எவ்மெனநின்றது. காதலில்லையாயினுந் கண்ணோட்ட முடைமையான் இகழ்ந்துவாளானிருப்பமாட்டாடையின், எடபுல விபான் நிகைகுத்துன்பமாந்துணையே யுள்ளதென்னுக்கருத்தான், எவஞ்செய்துநின்றென்றான். இனிமென்பது- நீர்வாயுருபின பின்னென்னும்பொருட்டாய் நின்றது. செவ்வென்பதேருள நுட்பு ல்லையு வென்றதனான், நின்றனற்காயப்பட்டாராயினுந் காலிகை ப்பட்டதின்றியெனவும், தஞ்செய்தலாகவெந்தீவினையெனநின்றதனான், எம்மாற்காதலிக்கப்பட்டாராயினுந் காயப்பட்டதின்றே மெனவும் கூறியவாரும் புலவென்பது புல்லமெனவீரிந்தநின்றது. புல்லமென்பதனைப் புன்மைமென்று நிர்செயினடியார் பதி தாகச் செய்தகறிகளைப் பொறுக்கமாட்டேமென் னுரைத்திடு மமைபும். எவன் செய்துநின்றெனப்பாட்டோடி, கருஞ்செய்தலாக வெந்தீவினையேம் இன்றுண்ணறோவது என்செய்துநின்றென்று மன்னத்தனென்றுமுறைப்பாருமுளர் எங்காதென்பது உபபா டம் மெப்ப்பாடி-வெழுளி. பயல்-புணாதல். (௭௫௮)

செவ்வணிவிடுக்கவில்லோர்குறல்.

செவ்வணிவிடுக்கவில்லோர்குறவென்பது இக்கொள்கைகள் தா ன்வித் தளராநின்ற மருங்குலையுடைய இவள் வந்திடுவாயத்காரி முன்னே, அப்பரத்தையர்மனைக்கண் இப்போது இக்கவிநிவித் தச்செல்லாநின்றவிது நயக் கிகவுடிலிவரவுடைதடுவான் மெய் வணிவிடுக்கவினையாநின்றவில்லோர் தடமுடகூறுநின்றல். அதற் குச்செய்யார்.

தனிபறப்பொக்குமிக்கொக்கைகடாநீங்கித் தளர் ருந்தால் *
பிணிமறப்பேகதென்றின்றுறையுமாலரவுந் துறைய *
மணிபறக்கெண்டவன்றிலலைத்தொலையநலனாரகன் முன்னே *
பணிபறத்தோன்றுறுட்கிடை யார்களடயின்மனைக்கே (௭௫௯)

பாற்செல்லொழிநார் மெற்செவ்விரும்பல்

பொல்லாசென்னவில்லோர்புறன்றது.

(இ-ள்) பிரதந்தப்பகையாடைய அரையவும் பிரதையம் அழகுறத் தனக்கணிபாக கொண்டவனது தில்லையிற் பழைய இடையததுள்ளாரகிய நல்லாரென்னமுன்னே அரவுபோகத் தோன்றும் றுட்குயிகடையயுடையார்கள் தெருங்கும் பரத்தை யர்மனைக்கண், தணிதலுறும்வன் னம் வளராநின்ற இக்கொள்கை களைத் தாங்கித் தளராநின்ற மருங்குலையுடைய இவள் வருந்த இப்

சீவெண்டி, செம்மலருஞ் செம்பட்டுஞ் செஞ்சாந்தும் நமதுதிருநாவுக்கரசுமேனியின் கண் வந்துதோன்றினவெனப் பார்த்தைவாயிலவர் தம்முண்மதித்துக்கூறுநிற்தல. அநற்குச்செய்யுள்.

சிவந்தபொன்மேனிமணிதிருசென்றப்பலமுடையான் *
 சிவந்தவந்தாளணிபூர்த்துவகிவலாறுநாப்பான் *
 சிவந்தபைம்போதுவஞ்செம்மலர்ப்பட்டுநகட்டாநீமுலைமேற் *
 சிவந்தவஞ்சாந்தமுந்கேயறினயந்திதிருவணக்கே. (ருசுக)

மணிசூழைமழப்பிற வுணர்ந்தவந் த
ஆயினழரபகண்ட வாயிலவருநாதிசுற.

(2) செம்பொன்போலுமே விளையும் யமணியிருக்கிற்
தம்பலக்கோட்டையான், அவனது சிவநிலைபதாள்களோடும்
கணியாக் கும் ஊரற்றுவலகியின்னநினைபயறிவிப்பாமை வேண்டி
மதுநிறையுடைவாமெனக்கடைக்கி மீட்டுவதென்பதும், ஏழகியின்
யிப்புகூடுதலுழிப்பாரிம், கடமையிந்தமுலைமேலுண்டாகியபயமு
கியெனயி சூழ்சமுடிவார் துநோன்றித் தருமக்குறைவார
மல் ஊரற்றும் ஏக வேண்டிம். எ-று.

உலகப் பழாநூல். உலகத்தாற்போலச் செவ்வணியாலறிவித்
தலிள் உ ட் - ர ட் சக்ரம். நானினையூற்றென்பது உம் பாடம்.
மெய்ப்பாடி பெருமிகம். பயன்-புப்புலாந்துதல். (ககக)

மனோபுரம் + ஸ்டீட்வாயிலவர்கூறல்.

மீனப்பகலகன் - வாரிலவர்கூறலென்பது - செம்பாவிக்கண்டது
உலகன் பரத்தையிடத்திலின்று வந்து தலையிழிபிட்டு மனைவயி
ற்புதகிரிபு, பண்டாரவுப்பகலும் வாயிலெபறது யின்றுணங்
று உலகன் பரத்தையிடத்திலெபறது உலகன் பரத்தையிடத்திலெபறது
யிழிபிட்டு புதுவாழின்று, மனைவயிழிபிட்டு உலகன் பரத்தையிடத்திலெபறது
உலகன் பரத்தையிடத்திலெபறது உலகன் பரத்தையிடத்திலெபறது உலகன் பரத்தையிடத்திலெபறது
உலகன் பரத்தையிடத்திலெபறது உலகன் பரத்தையிடத்திலெபறது உலகன் பரத்தையிடத்திலெபறது

ஞாப்பபி கூழைநிலவளின்மி சம்பலத்தாழ் ன்றையா *
 மராப்பபி னுண்ணி டையா ரடவ்மா ரொவோரி ட்பன் *
 டிராப்பக மி னுண னீயீங்க டையி த னுணைப் பி பாழ் ன்ற செவ்று *
 கராப்பயில புத்த னு னா ன்புருய் கடி மனைக்கே. (கூரட)

கடன, பதனூரன் கடிமனப்பருத ர
வாழ் தவாயிலவ ராய்த் துரைத்தி து.

[५८]

(இ-ள்.) முக்காலத்து இரவுப்பகலுந் தான் வாயிப்பெறாந் தின்று வாயிம் இக்களிர்ச்சியையடையகடையை நீட்டியாது இதுணைக்காலத்திற்கழிந்து கரம்பயில்கின்ற பூப்பணைபடையுடையாள் இக்காலையடையமனைக்கூட்பகாநிற்றும், அதனும் குராப்பூப்பயின்ற குழையுடைய டெளிணும் மேம்பட்டு அம்பலத்தான் குழையாகிய அரவுப்பாறும் ஸ்ரீமணியவிடையினை யுடையார் புலந்தடங்காதார் இனி யாவர்! மணக்கடன் பூண்டலான் கல்லாருமடங்குவர். ஏ-று. (ககஉ)

கரம்பயிலென்பது கராப்பயிலெனவலிந்துநின்றது. பெய்ப்பாடி உவகை. பயன்-மெய்மடிகழ்தல்.

முகமலர்ச்சிசூறல்.

முகமலர்ச்சிகூறலென்பது-பரத்தையிழ்விந்ததலைமகள் செவ்வணிகள்-நிலந்தானென்றுசொல்லுமளவில், தலைமகனது கண்கள் சிவந்தான, அப்புலவிநோக்கத்தெதிர் காதலனோக்க, அச்சிவப்பாறி முகமலர்ந்தமையை அவ்விடத்துக்கண்டவர் தம்முடகூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வந்தான் வயலணிப்பூரெனச் சினவாண்மலர்க்கண் *
செந்தாமரைச்செவ்வி சென்றகிற்றம்பலவன்னருளான் *
முந்தாயினவியனோக்கெதிர் நோக்கமுகமரிவிற *
பைந்தாக்குவளைகள் பூத்திருள் சூழ்ந்துபயின்றனவே. (ககக)

பூப்புனலூரன் புகமுகமலர்ந் த
தேம்புண்கோதை திறம்பிறருரைத்தது.

(இ-ள்.) வந்தான் வயலணித்தபூரெனச்சொல்லுமளவில் சினவாள்போலுமலர்க்கண்கள் சிவந்ததாமரைப்பூவினது செவ்வியையடைந்தன, கிற்றம்பலவனருளான் முன்னுண்டாகிய டெரிய அப்புலவிநோக்கெதிர் காதலனோக்க, கதுமெனப் பின் முகமாகிய மரிவிற பைந்தாணையுடைய குவளைப்பூக்கள் மலர்ந்திருண்டு நெருங்கின, என்னவில்லறக்கிழத்தியோ! ஏ-று.

இயனோக்கென்றுபிரித்து முன்னுண்டாகிய துனித்தலியல் பையுடைய நோக்கென்றுரைப்பினுமமையும். கண்களதுபிறந்ச்சிப்பன்மையாற் குவளைப்பூக்கள் பல கூடினாற்போன்றிருந்தனவென்பது போதாபயின்றனவென்றார். காதலனோடு பழகினவென்னுமமையும். தலைமகற்குப் புலனிக்காலத்துவருந்துன்பமிருதியும் புலனித்கைத்துவருமின்பமிருதியும் நோக்கி, கிற்றம்பல

வனநுளவெனக்காரணத்தை மிகுத்துக்கூறினார். மெய்ப்பாநிம்
பயனும்-அவை. (ககக)

காலநிகழ்வுணாத்தல்.

காலநிகழ்வுணாததலென்பது பாத்தையிற்சிரிந்து வந்ததலைம
கனது ஆற்றுகமவைத் தலைகள் நீக்காதிருப்ப, வண்டுதுயலவி
தலவற்போதானும் அந்நிப்பிறையானும் கங்குற்பொழுதானும்
ஆற்றாதுப்புகுதலாதிற்றுந் இனி நீபுலக்கற் பாலையலையென
உழைபர் கூறுதிறந் அதற்குச் செய்துள்.

விவ்விதகப்போதுவ்விரும்பாவரும்பாலியர்களுவ்விற்
செவ்விதகப்போதுவெனியுடைபோய்நிலையம்பவன்கும்
மலயிதகப்போதுவ்வின்ககம்வண்டுதவின்கோய்யுதையோ
டெவ்விதகப்போதுயலயெவ்வலாரற்கெதூர்கொண்டதககக
இதழ்வதெவந் கொண்கழ்வதுவ்யாறெனச்
செழுமலர்க்கோதையுழையாறாதது.

(இ-ஈ.) காமககையிலம்பாங்குபுத சளிர் ஆதாமில்லாத அநிய
சுறிப்பையுதையவர்க்கா தனக்குச் செய்த அன்பில்கண்ணேட்டசு
செய்வோர், கையாங்குபுதயில்கணுளநாகிய எரியையுதையான்,
அவனதுநிலைப்பலந்தகைச் சூழ்ந்த மலயிகையில்கோதாகிய
வெண்கரியக வண்மீசுறாத விண்ணையடைந்த பிறையோயி இரா
ப்பொழுது கையாங்குபுதயில்கணியலும் மீவையுதைய வயலூர்
ற்கு மாறுவகாண்டது எ-று.

என்றது-வண்டுது மலயிதகப்போதானும் அந்நிப்பிறையானு
ந் கங்குற்பொழுதானும் ஆற்றாதுப்புகுதலாதிற்றுந் இனி நீ
புலக்கற் பாலையலையென வாயி மீனரிந்தவாறு. விலயிகைப்போ
தாற் புலக்கணவிரும்பாத அரும்பாலியவொயினுமமையும். கை
ப்போதுவ்வின்கணெயரியையுதையானெனினுமமையும் இதழ்
தல்- தலைமகனாற்றுகமநீக்காதிருதல். எலவி உடாற்புலாயிலாக
வேற்றுக்கொண்டது புலவாதுண்ணெகிழ்ந்தாளென்றிலகோதாயி
கழிக்குற்றதன் இதுவன்றோ பொழுதென உழைபர் தம்முட்புற
க்கூறினாகவுரைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாநி- பெருமீதம், ப
யன்-தல்லமகளைச்செய்ப்பாற்றுவித்தல். (ககச)

எப்தலெடுத்துணாத்தல்.

எப்தலெடுத்துணாத்தலென்பது-பாத்தையிற்சிரிந்துவந்ததலை
மகன், பூப்பிழிந்தகிழந்தியைப் புலவிதீர்த்து இன்புறப்பன்

ணி எய்தலுற்றமகிழ்ந்தமைபை அப்பிடத்துள்ளார் எடுத்துக்கூறு
முற்றிய ஆதற் றெய்யுள்.

புலவிக்ஞாபொரச்சீறம ப்புலவெஞ்செய் னியுயர்ப்பதி *

கலவிக் கட ஸ்டீக் லீக் டு சென் றெட் டு கசுட். மகாண முத்தி * *

தில்லி ௪ மமதுவார்தீதம்பலததுநின்று னுள் போன் *

அலவியலாத்தனஞ் சென்றெய்தலாயின ஆர ஸூகமே. (கூகூடு)

சீர்பலுவகிற் திகழ் வரகக். 12

வார்ப்பனலூர்ன் மகிழ்வுற து.

(இ-ள்) புலவியாகியதுரை வந்துமாறுபாடுக காசலி நெற்றடியாகிய பொலிவினைபுடையவனியைத் தனசென்னையிலும் கலான் அப்புலவிநீங்க,கலவியாகியகடனா குகிலை சென்னா பற்றி,ளயி னாகியவொளிபொருந்தின முதுபுனகாட பொருநாற் சிறைந்த நீ ராகியமதுவைப் பருகி,அப்பலதகுமில்லவன (கலவியாகியது ஒருநூலாயுந் தளந்தலிலலாதமுலைகள ஊரந்தச் சென்றுபெறலாயின. எ-று

புலவநாதித் தீநாகள்வந்துமோசச் சிறிபவழை அடையபொ
லிவையுடையமரசகல னைக் கடையினெல்ல வியி னெல்லெனத் தக் க
டனு கலந்து கவிங்கமாகியதேய ஈர்மென்மீர் தி ஓவ பொ
ருடறுபுழுகுதுக்கள் தன்கடா ன்நுநாடுபற அகல்வ துள்ளம
துக்கி னுகர்ந்து அப்பலகாழிநீற்பனாருளை யாயந ன்னா
ன்றி சீகழ லாதபொரு ளெ லாழிதலாயின வவனவேறுவமா
ருபொருள்விளகியவாறாக சிறிபவழை சீரக்கூடி - சீர்
மையியன்றவுடையுள்ளவன்பெயலாத னெ லாங்ககூடி..
சீரியது கு-தேவருலகு மாம் இவவுந்தொழையகூடிது. மகி
ழ்வுற்றவென இவ்வூர் கூற்றெ ன்ருது துறைகூற்றூர்.மெய்ப்பா
டு-உவகை. பயன்-மெய்ப்பாட்டுதல். (நகரநு)

கலவிக்ருதிட்புலத்தல்.

கலவிகருதிப்புலத்தலென்பது - புலவிடத்து இன்பறப்பு
ணரப்படமி மயங்காறின்ற தலைமகள், தனக்கவன் பெய்தலையபி
யை நினைந்து, இவ்வாறருளுமருள் ஒருஞான்று பிழர்கருமாமெ
னவுட்கொணமி பொருமியழுது, பின்னுமவனோடு கலவிபுது
ப் புலவாநிறறல். அதற்குரசெய்யுள்.

செவ்வாய் துடிப்பக்கருங்கண் பிறழ்ச்சிற்றம்பலத்தெம்
 டொய்வார்சடைபோனருளில் முயங்கியவந்ரு டின்ருள்

வெவ்வாயிற் பிப்பொருளிடிக் குழந்தையுள் துறந்ததா *
 'வெவ்வாறருள் தீர்ப்பாருள் பாரினை நீர்நனைக்கையே. (௧௯௬)
 மலையியவுவகிற் றுண்ணியவையெயர்
 உலகிசுருதிப் புலனியெயர் பாய்ந்து.

(இ-ள்.) இவ் வகையையுடையாள், வெவ்வாயுடைய பிப்பாய் விய
 கண்ணியிறழ்ச்சி துறப்பதைத் திண்கூறுவது எயர் முடிய பெரு
 ம்பய நீண்டசுமையையுடையவனது (பிப்பற்றவாழ்பவாள் முயல்
 இவ் டக்கனியின்மயற் கிண்கூறுவது, வெவ்வாய் நயக்கருவாய் முள் ளு
 குஞ்சுண்ட பிறர்க்கு உடையன ஒன்றாய் விடுவாய், வயல்வயல்
 ததையுடைய பெரு பிப்பிற் பிப்பாய்ப்பொருளியுடைய புலனையுடைய
 திண்கூறுவது.

அருளிச் செய்து கொடுத்தபுழி அருள்பெற்றவர் உலகையு
 யாவை ளுறையாக்கித் தன அருளின் முயல்வையையுடைய முயல்.
 வெவ்வாயிற் பிப்பையுடையவன் குலையிற் வாய்ப்புடையவன் திண
 துறவு கையுடைய பிப்பாய்ப்பொருளியுடைய திண்கூறுவது (இ-ள்) வெவ்வாய்
 டய்க்கியவாறொரு க்குருளிற் குதலையுடைய க்குருதி மலையிய
 ளுடையவன் வெவ்வாய் திண்கூறுவது (பிப்பாய்ப்பொருளியுடைய
 திண்கூறுவது வெவ்வாய் திண்கூறுவது வெவ்வாய் உல
 கையையுடையவன் வெவ்வாய் திண்கூறுவது வெவ்வாய் உல

குறிப்பதற்கு: புலந்தமைகூறுவர்.

குறிப்பதற்கு: புலந்தமைகூறுவர். வெவ்வாய் திண்கூறுவது
 திண்கூறுவது திண்கூறுவது வெவ்வாய் திண்கூறுவது
 மகர், பிப்பாய்ப்பொருளியுடையவன் திண்கூறுவது
 விபலையிற் பொருளியுடையவன் திண்கூறுவது
 திண்கூறுவது வெவ்வாய் திண்கூறுவது
 திண்கூறுவது வெவ்வாய் திண்கூறுவது

மலையிற் பொருளியுடையவன் திண்கூறுவது *
 பலையிற் பொருளியுடையவன் திண்கூறுவது *
 வலையிற் பொருளியுடையவன் திண்கூறுவது *
 உலையிற் பொருளியுடையவன் திண்கூறுவது. (௧௯௭)
 குறிப்பதற்கு: புலந்தமைகூறுவர்
 மலையிற் பொருளியுடையவன் திண்கூறுவது

(இ-ள்.) மலையின் ஒருவன், மலையையுடையவன் திண்கூறுவது
 உலையையுடையவன் திண்கூறுவது, குறிப்பதற்கு: புலந்தமைகூறுவர்
 [அக]

நீள்தென்று கூறிப் பள்ளியினின்று மிழிந்து நின்று, காமனெய்த அலாய்மபவெருண்டு அன்றழல்கி பகண்ணை விழித்தான் தம்பலத்தை வணங்கி. தீயமக்களைப் பொருத சிறியவள இந்நிலைமை கசட்கருதிப்பெண்ணே! எ-று.

மெழிந்து நில்லுநென்பது விரையமிழிந்தாளென்பது படந்திற்று. கலரைப் பொருக சிறியாளென்றது- தீமக்களென்று சொல்லும்பொருத்தையையும் பொருதவர் தீமக்களென்று கூறியதையும்கூறியதொன்றாவது குறிப்பினை குறிப்பென்றது- இவ்வாறான பிறர்க்காருமென நினைந்து இவ்வகைபுலந்தாளென்று தலைமகன்கூறியகூறல்பற்றித் தாருக நினைந்து நம்மையொழிந்து பிறருமுண்டாகக்கூறி வருதலான் இத்தவடனி பலரைப் பொருவகைப்படுத்தாள் குறிப்பாலே தலைமகன்குறிப்பையறிந்து, இவ்வகை தலைமகன்புலம்பா வாயிலகடம்முட்கொலவியது இதுவுமது. மெய்ப்பாடி- அருடவி. பபன்- பூபந்திரை. பள்ளி பிடத்தாளாகிய தலைமகன் ஊரையிலுக்கியதோரகாரணம்பற்றி இவ்வகையுரைத்து- தலைமகனோழி தலினைஞ் சொச்சாவினொன்பது. தலைமகன் தலினைஞ் சொச்சாவினெனின், அதுபொருந்தாது. (கூஎ)

வாயிலவர் வாழ்த்தல்.

வாயிலவர் வாழ்த்தலென்பது- செவ்வணியிடுக்கப் பூப்பியற்செவ்விரெகடாமல் மெலிவறிந்து இவளதுபொலிவோடு வந்தகைமபானு வண் மெய்பே தக்கவாய்மையெனத் தலைமகனை வாயிலவர் வாழ்த்தா நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

விண்ணப்பொலியுதல்வேற்பொலிகண்ணி மெலிவறிந்து *
வண்ணப்பொலிவாயிவந்தகைமபானின் றவாலை மூக்குந் *
நிலைப்பொலிபயன்சிற்றம்பலஞ்சிற்றைசெய்பவரின் *
விண்ணப்பொலிவலுநான்மெய்யேதக்கவாய்மையனே. (கூஉஅ)

தலைமகனது தகவுடைமை

நிலைகுவாயி னின்றுருகாத்தது.

(இ-ள்) விற்பொலுதுதலையும் வேல்போலுக் கண்ணையுமுடைபானது வாட்டமறிந்து விரைய இவளதுபொலிவோடு வந்தகைமபால், வானத்துள்ளார் நின்றவழுத்திந் தில்லைக்கட்பொலியுந் தவனது சிறம்பலத்தைக்கருதுவாரைப்போல வளத்தாற்பொலியும் வயலையுடையதுரையுடையவன் மெய்ப்பாக தல்லமெய்ய்மையனா-று.

எல்லையென்னுமைகாரம் இக்கதிதறயாய்வந்தது காரலவ்வா
இவர் இடையில் நிற்பொலிந்தை மயற் பொலிவொடென ஒழிக்
கொய்த்துக் கூறினார். பொலிந்திற்பலிமொனாபயம் மல்லல்
கடைக்குறைந்து ஐகாரம்விந் துயின்றது மல்லல் பொலிமொன்
பதுஉம் பாடம். மெய்ப்பாடி உவகை. பயன்-உயிழ்தல் (௯௭௮)

புனல்வரவுணாத்தல்.

புனல்வரவு நாத்வென்பது - கலிமகாநாடன் மணவயிற்றங்கிபி
ன்புறாநின்றவனது கோள்களைப் பாத்தையப் பொருந்திமகிழ்ப்பு
துப்புனல்வந்துபாந்தது, இனிப்புனலாட்டித் துற இவன்காகியபு
லக்ரும்போலுமொன, வயத்தாரி தம்முட்புனலவரவு கூறுநிற்றல்.
அதற்குச் செய்யுள்

சூன்முநிர்து நறநடைப்பெடைக்கிறுணைச்சேவல்செய்வாள் *
மேன்முநிரிமேழக்கிண்பெய்ந்நெய்க்குமொ. மொனாநின்றிண்டோண்
மாசுமுநிரி நோக்கினல்லாரமகிழ்த்துலையானருமொ *
பொன்முநிரி பொய்கையிற்பாய்ந்ததுவாய்ந்தபுதுப்புனலே. ()

பனலாநிறவெனப் புணந்துகொண் டு

மனபுருநீசுவனை வையமுறைத்த து

(இ-ள்.) சூன்முநிரிந்த துள்ளுநற நடைய புடைநீகாகிய பெ
டைக்கு ஈலுமிலலச் செய்யவேண்டித் துணைபாகியசேவல், தே
ன்மொனாநுஞ்சாதுமுநிரிந்தகருந்நினைது மெலவியபூவைக்கோதுந்
தலைமையபுடை ஓரானது திண்ணியதோள்களை மாணினதுநோ
க்கம்போலுமொககியபுடைய நல்லாரகூடி இன்புற, திலையா
னகருளை பொய்கையிறி முநிரிந்தபொய்கையுள் நல்லபுதுப்புனல்
பாய்ந்தது, இனிப்புனலாட்டித் துற தன்காதலியைச் சிவப்பிக்கும்
போலுமொன

சூன்முநிரிகலாந் குறுகலடியிழைவிந் துள்ளுநற நடையென்றார்.
திவ்வையான நன்பெற்றவர்போல் நல்லாரமகிழ்வவையுணாப்பாரு
முளர். சேவலன்னந் தன்சூன்முநிரிந்தபெடைக்கு ஈலிவையிழை
த்துப்பாதுகாககியுறம்போல இவனுந்திறகாதலிக்கு வேண்டி
வனசெய்து மணவயிற்றங்கியின்புறங்கியுறவென உள்ளுறைகா
னக. துள்ளுநடையென்றுபாடமோதி, சூன்முநிரிதலாறபயில
அடியிழைநடையென்றுரைப்பாருமுளர். வெண்பூவென்பதுஉம்
பாடம். மெய்ப்பாடி-பெருமிதம். பயன்-பிரிவுணர்ந்துதல். ()

தேர்வரவுகண்டுமகிழ்ந்துகூறல்.

தேர்வரவுகண்டுமகிழ்ந்துகூறவென்பது - புனல்வரவுகேட்டத

கை நகர புனலாட்டிவிழவிற்குப் பரத்தையர் சேரிக்கட்செல்லாநி
ற்பு, இவனைப் புணர்ந்திருத்தக்க சுவத்தினை முற்காலத்தே செட்
திகவு, தேர்வந்துதொண்டிற்று, இனிச்சென்று இவனதுதோளினை
யைத் தோய்ப்பினெனத் தேர்வரவுகண்டு பரத்தையர் தம்முண்மதி
நூலாகுகாறுபிறழல். அதற்குச்செய்யுள்.

சேயோயென டன் னுதீழ்ப்புன லூரன் றின் டோளினை *
டோளிப் புணர் தயந் தொல் னைம் செய்தோசுடர் வின்ற வொலந் *
தீ தாயெய னான் னுதிற்றப் பலவர் திலையெநநகர் வாய் *
யீசெய மயனவடிவீர் தெந்நீந் தேர்வந் துமேயி யதே. (கூய)

பாடி நாமணித்தேர்செலப் பரத்தையர்சேரி க்
கய நாமணித்தவையியர் கட்டிபார்த்த னு.

(இ-ய) பாடாரி நிறமடிவு தியேபெய்ந்துசொல்ல நினைபெற்ற
கிற்றப்பலவாறு நிலையநகரிடத்துப் ளீராகிய பூவவொக்குமடி
யையுடைபிடி, தெரு பக்கா நன்னிவந்துமேயிற்று, இவனைப் புணர்
தற்குத் தக்கவரவாலதமுற்காலத்துச்செட்டிர்கன், வடிவு மு நகவே
ளேபெய்து மொல்ல நிலைபெறுநின்ற இனிப்புனலையுடைத்தாகிய
ஞ லாபுலையலசது பின்னையதோளினைப் பா யினினைமிக். எ-று

ஒன்றற்கொத்தினையாயிருக்கலின் இவனைப்பனத் தனித்தனிகு
றப்பட்டன இசவுட ண்டனிமிதமம் கோலமொற்பாலது கொ
லமெனக்குறுபிடி நிறது. கயன்மணிக்கண், சிபெப்பது பாடபா
யின்பரத்தையர்சேரிக்கட்டலைமகனது தோடுகலலக் தலைபக
மொன்று பார்த்தாம். இப்பொருட்டு தெந்நீந் துமதுதேரிக்க
ண்வந்து உதித்தென்றுணர்க்க. மெய்ப்பொய் - உவகக பயன்-தலை
மகன்வரவு சேரிப்பரத்தையர்க்குப் பாங்காயிடு அயாக்குணர்த்
தல். (கூய)

புனல்விளையாட்டிற்றம்முளுநாததல்.

புனல்விளையாட்டிற்றம்முளுநாததலென்பது - தலைமகனுடன்
புனலாடாநின்றபரத்தையர் சேடிமார் அரமங்கையரைப்போல
ப்புனலாடாநின்ற அவ்வவமொயென்று விளிகது, நாமெல்லாமித்த
ன்மையேமாக வானாமங்கையொன்றுசொல்லுவண்ணம் மற
றெருங்கிவந்து இவனைத்திரித்துக்கொள்ள வொழிததுப் பின்வரு
ந்காது முன்னுறக்காப்போமெனத் தம்முட்குறுநிற்றல். அதற்கு
ச்செய்யுள்.

அரமங்கையொனவந்துவிழாப்புருமல்வவரீவா *
 னரமங்கையொனவந்தணுதும்மவளன்றுகிராற் *
 கிரமங்கையனைச்செற்றோந்நிலைச்சிற்றம்பலம்வழுத்தாப் *
 புரமங்கையரினபாபையகாத்தனம்பொற்பனாயே. (௬௭௧)

தீம்புனல்வாயிற் சேயிழைவருமென *
 காம்பனதோளியர் கவந்துகடயிறைத்தன.

(இ-ள்) அரமங்கையரைப்போலவந்து புனலாடநிழலின்க
 ட்புகாநின்ற அவரவனோறாமெல்லாம் இத்தபுமைமையேமாந வானி
 டத்தரமங்கையொன்றுகருதும்வண்ணம் அவள வந்தணுகாநின்றா
 ன், அணுகித் தன்னிடத்திலுநாத்நிப்ப, அன்று கவியிடத்து உதி
 ரால் அயனார் கிரந்தடித்தவனது இயலையிடுகின்றம்பலத்தை கரு
 த்தாந புரங்கைய மங்கையரைப்போலப் பின்வருந் தாழ்மையுடைய
 ற்பரை வியப்பமுன்னுடைத்தாகக் காப்பேய் எ-று.

அரமங்கையர்-தேவப்பெண்களுக்கும்பொதுப்பெயர் வான
 ரமங்கையொன்றது அபரிந்தமலகிப உருப்பகி திலோத்தமை
 முகலாயினுரை. வானரமங்கையொன்றது சாறுவ நோக்கிநின்
 றது ஐப்பொற்பனாயெனக்கூட்டினுமையுள். அவளென்றது
 ம் சேயிழைவென்றதும் பரத்தையரிற் தலைவியாயிப் பிற்பாதினை
 யை. “பரத்தையாபி வெனவிரு வீற்றாள் - கிழவோட கூட்டாதி
 கிளப்புப்பய விலவே, என்பதனான இது கிழவோடகூட்டாகதிள
 ப்பாபினும், இப்பரத்தையரது மாறுபாபி தலைவ னாநின்றபு
 மிதமமாகித் பயனறு வடகதாம், மெய்ப்பாபி - அச்சப. பயசி- து
 லைமகனைத்தங்கட்டாழித்தல். (௬௭௨)

தன்விரிவியந் துரைத்தல்.

தன்னையியந்துவாத்தென்பது-செய்யாந்நிலைவருந்நானமு
 ன்னாறுத்காப்பீபெமென்று தம்முட கூறுவதெனவே, இவனை
 மாப்புகுளும்பரத்தையர் மடந் திவனமுள் கையலாமல் விசேக
 னாநிற் றான் மாட்டிவல்லத்தந்தழாநிற்றது ம்மனைப்பொதியாவி
 ன்நிறெனப்பரதலைத்தலைவி தன்னையியறதுவறுநிற்றல். அது
 ற்ருச்செய்யவர்.

கனலூர்வனைதுணையுந்கெடச்செற்றசிற்றம்பலச்செதம் *
 மனலூர்சுடமேய னருள்பெற்ற மினபாப்புபுய *
 மினலூர்நகையவர் தப்பாலருளிலக்காவிடின்யான் *
 புனலூர்நையிடுபுபுனலூர்கணப்பூந்கொடியே. (௬௭௩)

[௮௨]

அரத்தத்துவரீவாயிப் பரத்தைத்தலை வி
முனிவுதோன்ற தனிபுகன்ற னு.

(இ-ள்.) கனடபரந்தகணைபாற் றுச்சூர்வெட வெருண்டசிற்ற
ம்பலத்தின் கணுளாகிய எம்முடைய அனலையொகருஞ் சடை
பயபுடையவன ஈரணப் பெற்றவர்போ ள் செம்மாந்து அவனை
ச்செறியப்பல்லாறின்ற ஒளிபரந்தறகையையடையவர் சம்மீடத்
து அவனருள் செலவாமை விலக்கேறுபிற், யான் புன லூரணப்
பிரிநடுருக்கும் பனல்பாக்குங்கண் ணையடைய அயனடனைக் கழி
தியாகிய அப்பூங்கொடியாகிந்றேன் எ-று

கணைதுணையெனச் செய்புனின்பநோக்கி மிகாதுநின்றது க
ணையென்பதனை யெழுவாயாகிய யுரைப்பாருமுளர். “பரத்தையி
ற்பிரித்த நிலை திரிவினநேரென்பதனா ளுவாநிலந் தம்மில்லே
றுபாடில்லாமையறித. பெய்ப்பாடி- வெருளி. பயன்- தனதுபிரி
ணந்தல். (௧௪௨)

நகைத் துணாத்தல்.

நகைத்துணாத்தலென்பது-பரத்தைத்தலைவி தன்னைவியந்துக
றினாளுந்து கேட்டதலைமகள், எங்கைச்சியார்தமக்கும் ஒருநங்
கைச்சியார்தோன்றினபொழுதே தம்மிறுமாப்பொழியாத தம்
முடைய இணைமுலைகளினதுறுமாப்புந் ஒழிப்புகுநின்றன, இ
தன்மையறிபாது கம்மைத்தாம் வியக்கின்றதென்றேனென்ப பர
தையைநோக்கி நகைகளுக்கூறுநிறற். அசற்குரசெய்யுள்.

இது டாப்பொழியுமன்றேதங்கைதோன்றினென்பெ னங் கையங்
கிறுமான்றித்தசிற்றம்பலத்தா ளிலைபூரன்றின்மீடாள் என்கச்
பெறுமாத்தொநிந்தன்னபேரணுக் கப்பெற்றபெற்றியினே
டிதுமாப்பொழியவிறு டாப்பொழிந்தவினைமுலையே. (௧௪௩)

வேந்தன்சிரிய வேர்திழைமடந் தை
பரத்தையைநோக்கி விரிந்துணாத்த னு.

(இ-ள்.) அங்கைக்கண்ணே சிறியமானத்தரித்தசிற்றம்பலக்கை
னது தில்லைக்கணுளாகிய ஊரனுடைய திண்ணியதோள்வளைப்
பெறுதலானுண்டாகிய பெருமையொழிந்தன்னவாகிய அவனோ
டுண்டாய் பெரிய அணுக்கைப்பெற்ற தன்மைகளோடுந் தான்
செம்மாத்தலையொழிய, இணைமுலைகள் எத்துணைபொழியப்புகா
நின்றன, இனித் தனக்குகாருதங்கைதோன்றின், என்னுடையவெங்
கையும் செம்மாத்தலையொழியுமன்றே, அதனான் வருவதறிபாது
நண்ணப்புகழ்கின்றான். எ-று.

எங்கையென்றது- எந்தங்கையென்றவாறாயினும், என்னெங்கையென வுறையுமிகுதி கூறி நகையாடினாள் மாத்து - சலைமகற்ருளியளாய்நின்றவான் உண்டாகியவரிசை. பெற்றி - மணக்காற்றன்னமறித்தல தன்னபெற்றியெனவியையும் பெற்றியி டுறையி மென்னுமுன்மை தொகுத்திற்றது. ஒழிந்தவென்னுமிறந்தகாலம் வினாவுபற்றிவந்தது. மெய்ப்பாயி - வெருளியைச்சார்ந்தமூகை பயன் - பாத்தையதுகிறுமைபுணர்த்துதல். அவ்வகை பாதிக்கூறியவஞ்சினம் தன்பாங்காயிரூரற்கேட்டகலைமகள் பாதிக்கூட்டாங்காயிரூர்கேட்ட இவ்வகைசொன்னுள்ளென்பது. ()

நாணுதலகண்டிமிசூத்துரைத்தல.

நாணுதல்கண்டிமிசூத்துரைத்தலென்பது- சலைமனைப் பாதித்தபர்வசம் புனலாடவிட்டிச சூரிவாரினறிச செப்பின்கணிபட்டடைத்துத் தமிழையவைகுட்டிப்போலவாள் இவ்வென்கருத்தகார்பழியாடெனக்கருதி நாலி அதன்மறைத்திருந்தகைமகண்டிசாழி, இவளதுகற்புமறலனும் நல்லபகுதியையுடையவனவாயிருந்தனவென அவள் நலத்தை மிசூத்துக்கூறுநின்றல் அசற்குசசெய்யுள்.

வேயாது செப்பினடைத்துத்தமிழைவகுப் லீயினென் *
தீயாடிசெற்றம்பலபையாடிவழைபூரனுக்கள் *
நேயாட்டி யெனநாலி யென்கண்கணிந்து மனைமறைத்தாள் *
பாயாமியலபிவன்செப்பநற்பாலவிபல்புகளே. (௧௨௪)

மன்னவன்பிரிய நன்மனைகலமுதலி வேய

நாணுதல்கண்ட வாணுதலுரைத்தது.

(இ-ள்) சூடாது செப்பின்கணிபட்டடைப்பத் தனிநிலைவாகும் பூவப்போலுந் தீயின்கருவிவானது செற்றம்பலத்தை யொப்பா வுடையவழைபூரனுக்கு இன்று தகாதபழியாடெனக்கருதி நாலித் தனகாற்றாமை யென்னிடத்தும் இவ்வண்ணமே மறைத்தாள், அதுதலால் இவளதுகற்ப நமக்குத் தாயாமியலபையுடைத்து, இவளுடையநாணமுதலாகியவிடல்புகள் நலகூற்றன. எ-று.

தமிழைவகுப்பீ- அக்காலத்தினிகழ்ந்த வேறுபாட்டிற்குவமை. அப்பலம் - இயற்கைநலத்திற்குவமை 'பாணனுரைத்தலெதல்பதாஉம் பாடம் மெய்ப்பாயி- அழுக்கை பயன்-சலைமகனதுபெருமைபுணர்த்துதல். (௧௨௪)

பாணன் வரவுரைத்தல்.

பாணன் வரவுரைத்தலென்பது - நாடுளுமிகனியிருந்து வருந்தா திறைகலைகளுங்கு, இராப்பொழுதெங்கடென்று திசையைக்கட கடையும் வாவல் இறைநேருங்காலமன்மையாற்பகற் பொழுதில்க ணுறையம் மாம்போலுந் தமிம்பாமையறியாது விற்றனிப்பு பா ணனுமறம்பேவந்தற்குத் துயிலெழுமங்கலம் பாடவருவ நின்று னொனதேகாழி பாணன்வரவு கூறுநின்றல். அநங்குச்செட்டிள்.

விறையம்பாணனுட்பேவந்தற்குத்தலையிறையபைத்த *
திறையிலபாழ் வகாண வந்ததுநின்றாங்குச் சிறாததுகைபோம் *
பறையிலவாவலபகலுறைமாபரம்போலுமன்ருது *
வறையிலகலபுறலையித்தியோபையறிந்திலகோ. (௧௭௮)

இகலேவலவனகல வறியாப்பாணனைப்

புலிசுழ வமாதர்க்குப் பாங்க்பகாந்நது.

(17-ள்) விறையம்பாணனும் திசையிறையாலமைக்கப்பட்ட வெற்பியிலும்பாமற நம்பேந்தற்குத் துயிலெழுமங்கலம்பாட க்கொண்டுவந்ததிறின்றாரிசு, அறம்போலுக்கலுமையபுடையத ல்லாய், இராப்பொழுதெங்கடென்று திசையைக்கடக்கும் பறத் தலாகிய வியலியியபுடைய வாவல் இறைநேருங்காலமன்மையாற் பகற் பொழுதெங்கலுறையம் பெரியமரம்போலும் இராப்பொ ழுதித்தணையிலவநோமை இவரறிந்திலம்போலும் எ-து.

செறதி-வினைஞாட்டலையாதல், “எம்மிறைநல்வினைவாசிக்கு மே, என் பவாகலிய இறையமத்தையொழுகுநீர். சென்றுபகலு றைமாமரமென்றியப்கிலுமலையும் பறத்தல் - பறவென இ டைக்குறைந்ததில்தது. போலவென்பது பாடமாயின், பகலு றையுமாமரம்போலத் தமிம்பாமைய நபமையெனவராகக மன் னும்-லுவும் அசைத்தல். மெய்ப்பாடு-அது பயன்- பாணனுட்கி றையியம் வரவுணர்ந்திசு சிவப்பாற்றுகிதகல் என்னை, இவர் வந்து றிற்றைத்தற்குத் தலைவிறம்மை இவ்நகையாடியவந்தொன்று ம லிந்தாளாகத் தோழி இவரவகசெயலையறிந்தாரலென்றும், த லைவர்க்கியல்பு நம்பிடத்தவருசலும் அவரிடத் துசேறலுபென லும் இயலபுசொல்லுலாந் சிவப்பாற்றுகித்தாளாய் (௧௭௮)

தோழியியற்பழித்தல்.

தோழியியற்பழித்தலென்பது-பாணன்வரவுரைத்ததோழிஇ

பெரியூர் அலாரிட்டு நஞ்சுலால் எம்முடையவளின் திசைதகவி நஞ்சிலிணைத் தலைமகனையிவற்பழித்துக்கூறுதி. மல. அ. தஞ்சை வெப்பா.

தற்கிணியி லுந் துதி செடோளி ரா கிலேசென்றபல சூதுக்
கொக்க ளிறகசனிக் குறிவழுந் தென் கொட்டில் வ
வைய சன நகயிவழைபல யாவாழிவல்லு, சொற்
புகழ் சுற்றி குஞ்சுபோல் வற தெவ்வீடு வல்லவாயினவே. (கௌண்ட)

தலை உகனெதி தக பிலி.நா.ந

சென்னை நகராட்சி தீர்மானம்

[illegible]

புயல்வாறின் ஸ்பந்தம் பொருணசையுள்ள நிராகரணம் கா
மத்திற்குரிய ஒரு நாட்டினு மலமடும். தந்த மகனா துதவியினமை
யென்பதா உம்பாடம். (நுகிரா)

உழைப்பரியற்பழித்தல்.

உழையர் பற்பழித்த வெண்பயி-மொழி, தலை நகலொழிவாழ்ப்பதிக்
கருநிதிநீபக் கேட்டி, தன்மட டனபுடைநெஞ்சு உயுடை
விவள் ம்புதுற இதற் படுபொருளாயின வடனூரன் மறப்பிலவன்
உழையர் அவனையிப்பற்பழித்துக் கூறுதிநறவு. ஆதற்குள்வெய்
யுள்.

அ. அ. ப. ர. உ. ரெஞ்சத்திலுள்ள பேதுறவம்பலத்தடியா
 லொம்பிடைவந்தகழிநீர்வாய்நாடியிருக்காழிபத்
 தாள்பெடைநையத் தையழிந்தனவஞ்சலஞ்சலத்தின்
 வயிபெடைமேற்றயிது வயவலாண்வரப்பிலனே. (கௌ.)

அரத்தமெவண்ணல் பரசுதையிறுப

ஞானமுழுகத்தவனா ன் ஞானமுயருவாநீத

(இச்) அடியவ்வொன்புகளினிடையே அமித கங்கநீர் அடிய
ஒட்டிய கண்ணே நின்றிருநொணு பெரியகழியலின் கண்

[۹۴]

பெடைவருந்தத் தருகெகெட்டு அன்னஞ் சஞ்சலத்தினதுவலிய
பெடைமேற்கிடந் துறக்கு மவலாற்சூழப்பட்ட ஊனாபுடைய
வன் தன்மாட்டன் டையுடையதெஞ்சதையுடைய இவன் மயங்கா
திற்ப இதற்குப்பிரியாடையிற் தகவிலன். எ-று.

அன்புடைநெஞ்சத்திலுள்ளென்றதனாற், பரத்தையரதன்பிலிடை
கூறப்பட்டதாம் இருஞ்சுழிபலூர் ரொணவியையும் சுழிபலென்ப
அ-ஓ நதிருப்பதி வன்பெடையென்றதனாற் பரத்தையரது வன்
கண்ணை விளங்கும் ஒருசொல்வருவியாதுபெடாதுதலால் வரம்
பலவென்றுரைப்பாரமுளர் உள்ளுரையுமம் வெளிப்பட நிற்
தது. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாயி - அநுசூதையசகர்ந்தத
னையபயன்-தலைமகனையியற்பழித்துத் தலைமையையாற்றுவதிதல)

இயற்படமொழிதல்.

இயற்படமொழிகலென்பது- தலைமகனையியற்பழித் தவர்க்கு
அன்றுதம்பொருட்டாக நம்பனத்திற்கண்ணெ மாந்தகழியெந்
திவந்தார் இன்று என்னெஞ்சத்தின்கண்ணார், அதகிடகக, பரந்
துறங்கிண்ணையின் அமளியிடததுவந்து என்பயோசனைதப்
பிரியாதார், இத்தன்மையாரை நீங்குகொடுமைகூறுகின்றதென்
னோவெனக தலைமகள் அவனையியற்படமொழியாற்றறல். அதற்
குசெய்யுள்.

அஞ்சார்புஞ்செற்றசிறம்பலவரந்தென்கயிலை *
மஞ்சார்புனத்தன்றுமாந்தகழியெந்திவந்தாரவரென் *
வெஞ்சார்லிலகினுநீங்கார்தனவுசனவுமுண்டேற் *
பஞ்சாரமளிப்பிரிதலுண்டோவெப்பயாதரமே. (கௌஅ)

வரிசிலையுரன் பிரிகபழித் த

உழைபர்ம்கட்ப வெழினகையுரைத்த து.

(இ-ள்.) இவறவென்று உட்காநாருடைய புரங்களைக்கெடுத்தி
தசெற்றம்பலவரது அழகியகுளிர்த்தகயிலைக்கண் மஞ்சார்த்தபு
னத்தின்கண் அன்று மாந்தகழியென்பெந்திவந்தாராகிப அவர் இ
ன்று நனவின் என்னெஞ்சத்தின்கண்ணார், யான்றிப்பினும் அவ்
விடத்தினின்று நீங்கார், துயிலுமுண்டாயிற் பஞ்சார்த்தவடளி
கண் எப்பயோதரத்தைப் பிரிதலுண்டோ! நீர் கொடுமைகூறுகி
ன்றதென்! எ-று

அஞ்சார்-தறுகண்ணொனினுமமையும். தனமுயெந்திவந்தாரொ
ன்பதனை முற்றென்று, இளவந்தனைசெய்து நம்மைப்பாதுகாசி

தார் இன்றிவ்வொரு மூலமொன்றுரைப்பினுமமைபும். கனையுந
ண்டெவென்பதற்குத் துயிலப்பற்றாக கனையொன்றினென்றுரைப்
பினுமமைபும் எனது நெஞ்சாரொன்பது உம் ஊரணைப்பிரிசுபுதி
த்தவென்பது உம் பாடம் மெப்ப்பாடி-பெருமிதம். பயன் - தலை
மகனையியறப்படமொழிந்தாற்றுகல. (௧௭௮)

நினைந்துவிபந்துவிபந்துரைத்தல்.

நினைந்துவிபந்துரைத்தவென்பது - புனலாடப்பிரிந்து பாதி
தையிடத்தொழுகாதின்ற கலைமகன், யான் தன்னைநினைபாது வே
றொன்ற மெல உள்ளத்ததைச்செலுத்துவழியும் தானென்னை நி
னைந்து என்னுள்ளம்புகாநின்றான், அங்ஙனம் நினைந்தவென்பது
புந்தோறும் பள்ளத்துப்புதுப்புதுவென நினைத்தநிலைநாது எ
ன்னைநாது காநின்று, ஆகலாற் பிரிந்து ஈண்டிருத்தல் மிகவு
மரித்ததைத் தலைமகனையினைந்து விபந்துகூறுநின்றல் அதற்குச்
செய்யுள்.

நெள்ளம்புனற்கங்கைதங்குஞ்சுடையன் சிற்றம்பலத்தான் *
கள்ளம்புதுநெஞ்சர்காணுவிற்றையுறையாழிபயன் *
ஞான்றம்புது மொருகாநிபாதுள்ளியுள்ளதொறும் *
பள்ளம்புகும்புனல்போன்றகத்தேவரும்பான்மைமனே. (௧௭௯)

மெல்லியற்பாத்தையை விரும்பிமேவினோன்
அல்லியங்கோதையை யகனமர்ந்துரைத்தது.

(இ-ள்.) நெள்ளிய நல்லபுனல்புகுடையகங்கைதங்குஞ் சடை
யையுடையவன், சிற்றம்பலத்தின்கண்ணான், பொய்துழையுநெஞ்
சத்தையுடையவர் ஒருஞான்றுங்காணுதவிற்றவன், அவனுறையின்
றகாழியையொப்பான் யான் தன்னைநினைபாது வேறொன்றன்
மேலுள்ளத்தைச்செலுத்துவழியும் தானென்னை நினைந்து ஒரு
காணும்பிரிபாது என்னுள்ளம்புகாநின்றான், அங்ஙனம் நினைந்த
வென்பது புந்தோறும் உயர்ந்தவிடத்தினின்று பள்ளத்திப்பு
கும்புனல்பொத்துத் தடுப்பரிபளாய் என்மனத்தின்கண்ணொரு
றைமையளாகாநின்றான். அதனுட்பிரிந்தீண்டிருத்தல் அரிதுபோ
லும் எனது.

நெள்ளம்புனல் - மெல்லம்புகும்புபொல்லதோர் பண்புத்தொ
லை மெப்ப்பாடி - மருட்டை, பயன் - பாத்தையினிங்கித்தலைமக
னிடத்தானது. (௧௮௦)

வாயில்பெருதுமகன் நிறநினைத்தல்.

வாயி, பெருதுமகன் நிறநினைதலென்பது - பாத்தையிற்றிசரிநினைவோங்குநீததலை மகன் வாயிற்சென்றின்று, இரதன்மையான் என்னவந்சுணுகின்நிலன்பான் இனிமென்றிதையும் சொல்லுகைய எய்வாறுநனைந்துவதென்று வாயில்பெருது மகன்நிறநினைப்பாநிறம் அதற்குச்செய்யுள்.

தேனுவல்நிறைகருகொன்றையன்சிற்றம்பலம்வழிதும் *
வாண்டுகிழைநகரவாய்மையன்மன்னுஞ்சுபலிபெயர் *
பாண்டியன்நிறைநாமலமுதலன்னவன்வந்தனைபா *
தேனுவல்நிறைகருகொன்றையன்சிற்றம்பலம்வழிதும் *
பெற்றொழுகாதார்நற்கடைகுறுகி *
நிழையவாயிலிற்வாடினன்மொழிந்தது.

(இ-ள்) தேனுவல்நிறைகருகொன்றையன்சிற்றம்பலம்வழிதும் வரவிடத்துளவாகியவளவியளிபுங்கமா எனக்குத்தருமெய்ம்மையபுடையான், நிலைபெற்றகுதலையபுடைய இனிப்பவையபுடையான், எளியகடல் தந்த பெருமையபுடைய அமிர்தத்தைப்பொப்பான், அவன் என்னைவந்தனைமெய்நிலன், நறுநாற்றத்தால்வண்டுநிறையபுடைய கொங்கையபுடையான் பான் பொருந்துவது இனிமெய்வாழை-என்று.

தேனுவல்கருமவன்மெனினுமமையும், அமுத்துவார்பெறும்வாணென்பதுவழிதும்வாணென இடத்துநிழிப்பொருளினொழுகில் இடத்துமேலெறிந்து, இப்பொழுது குலையைபுடையதாங்கியவாயன் மேல்வளவிய நூற்றுறைமொச்செய்யினன்கிடையத்தைச்செய்யும் அமிர்தவன்னவன்வந்துகாப்பிடுவமையும். வாயிலிற்வாயிலால் மெப்ப்பாமி-அழுகையபன்வாயிலகோடலொழுகொழுகொல்லியது.

வாயிற்கணின்னுதோழிக்குரைத்தல்.

வாயிற்கணின்னுதோழிக்குரைத்தலென்பது-வாயில்பெருதுமகன்நிறநினைப்பாநிறந்தலைமகன், நல்லநாட்டுப்பொலிபுமகளிராதநகண்ணினைப்பான்வந்த அச்சத்தால்வந்த மயக்கத்தால்உண்டாகியவாட்டத்தை நீக்காத இவ்விரதம் பாதாமென வாயில்வேண்டித் தோழிக்குக் கூறுநிறம். அதற்குச்செய்யுள்.

கயல்வந்தகண்ணிபர்கண்ணினைப்பான்மிருகாதரத்தான் *
மயல்வந்தவாட்டமகந்நூல்தமென்மாமதிபி *

பெரியவந்தவாடரவாடவைத்தோனப்பநிலையு
புயலவந்தமாமிநிறிப்பைநனாபிப்பொலிபவரே. (க.அ.ம)

பெருந்தகையாயில் பெருகுதி ண்

றநுந்கைப்பாங்கிக் கறிபவுலாத்த அ.

(இ-ள்) எகரூபித்துவந்த ஆடாவைப் பெருமைபெய்யுடைய
பெருமையின்பக்கீது அதனைவருந்தாமற்செய்து ஆடவைத்தவன
து அப்பலம் திலபெற்ற புயலதக்கிய பெரியமதியுடையது. இ
லவரான இந்த நல்லதாட்டிற்றொலியும் மகனார், சுயலபோலும்
உடையபுடைய யிசுண்டினையால் ஒருகாலத்தொருகால மிகாதி
றா அப்பதால்வந்த மயக்கத்தாலுண்டாகிய வாட்டத்தை நீக்காத
இவ்விதம் வாடாது! எ-து.

[illegible]

ஊனப் பூவுதிர் ஹண்டாது போர்க்குங்கான-னி நற மதி வாண்மும்
கத்து நீங்கயற்கண் செய்த-வுறையியுய்யாநோழிகுணங்குமெ
ன்முலையே தீர்க்கும்போலும், என்றும், சொல்லியவாறுமீபா
லக கண்ணுனுண்டாகிய நோய்க்குக் கண்மீண்மருந்தாமென்று
சொல்லியவாறபெணக்கொள்ச. மெய்ப்பாறும் பயனும்-அவை.
நோழியவாயில்லேகாடற்சிவ்வகைசொன்னுணர்பது (௧௮௧)

வாயில்வேண்டத்தோழிகுறல்.

வாயில்வேண்டத்தோழிகுறல் என்பது- வாயில் கொடிபகல்
மகனாகு, பண்டி நீர் வரும் வதியிடை வருமேயெழுந்த நுண
மென்றது கண்ணறயகல் நற்றுகைமொத்த எம்மாதற் நுந்,
இன்று எப்பொருந்தாதாசெருபே அனா எம்மாதற் வாய்
நதோமேலேறிப்போதாறியின்று, இவ்வய்குறல் எம்மாதற் நுந்
ருளெனத் தோழி அவன்செய்துகாறியிற்று. அகல் பூசெய்யுள்.
கூற்றயினசினவாளியெண்ணீர்கண்கள் மீளாநிழிற் பூசு *
போற்றன்செறியிருட்டொக்கமெண்ணீர்க ஹதவன்நபுணிற் *
நற்றுவெனநீர்வருவதுபண்டிநெ மகநீர்வருவது *
நேற்றி கொடி நெய்நீர்வருவது பண்டி (௧௮௨)

வைவேலண்ணல் வாயில்வேண்டி
பையரவல்கும் பாங்கிபகாந்தது

(இ-ள்.) கூற்றம்போலக் கொடியவாகிய சிவந்தவயுடைய வா
ளிகளை ஊறுசெய்வனவாகக் கருதாது கண்ணைக்கொள்பிசை
ற்போலச் செறிந்தவிருளின் மிகுதியைத்தான் இடைபூசுநினை
பாது கண்ணைபகன்ற ஈன்றணிகமையையுடைய நற்றுவெனயொத்து
ப்பண்ணிநீர் எம்மாட்டுவருவது, இன்று எம்முடையவீசாது நில்
லையிலே எமதுபொருந்தாதாது கொடியையுடைய நெய்யுண்
தியில் எம்மாட்டுந் துவந்த தேர்மேலேறிப் போதாறியிந், இது
வன்றோ எம்மாட்டு நம்மருளாயினவாறு. எ-று.

ஆளியெண்ணீர் பொக்கமெண்ணீர் என்பனவற்றை முற்றுக
வுரைப்பினுமமையும். கண்களுக்குக் கோமென்றது பார்வை.
இவையிழித்தலென்பது கண்மணியைவாங்குதல். தானென்பது
அதுவன்றி இதுவொன்றென்பதுபட நின்றதோரிடைச்சொல்.
அசைநிலையெனினுமமையும். நற்றுவென்து கயிஞ்சுல் நாகன்
றிப்பலகையேன்றதுவை. மெய்ப்பாறும்- வெருளி. பயன்-வாயின்ம
யுத்தல். (௧௮௩)

தோழியாயில்வெண்டல்.

தோழியாயில்வெண்டலென்பது-கலைமகனாக் குடிவென்றெய்த
து கூடாது சென்று, அன்று தம்புனத்தின் கண்ணெவந்து யானை
தூதர் செய்து கொள் காந் தம்புனருமையறினையானது (அன்று தம்
வாயிற்சிறிவாய்வு, வேட்டைகப்பெருக்கற் கம்பிடத் துச்சிறப்பரிசு
து உட்காந்தவாய்வுக்கி வ்றிலர், இகங்கியாஞ்செய்யுமாறென்மு
லெனாத கலைமகனாத தோழி வாயில்வெண்டாதிற்றல். அதற்குச்
செய்தல்

வியந்தலைநீர்வைபெயர் யேயிறைஞ்சலின் டோய்குடைக்கீழ் *
வயந்தலைகூர்ந் தென்று வாய்கிறவாரவந்தவாளர்க்கள் *
புயந்தலைநீர் புயியூரணிநுஞ்சும்பொருப்பிற் *
கயந்தலைபாணை கழந்தவிருந்தினர்கார்பயிலே. (௧௮௫)

வாயில்பெருகு மண்ணென்ற ப
ஆயிறையவட்டத் தோழிசொல்லிய து

(இ-ள்) காரிகாலத்துமயில்வெப்பாய், வணையை பெயர்க்கவந்த
வாளியைபுண்டய ஆரக்கனது கையாந் தலைபு உடலினிங்கப்பெய்த
ரரன் வானாவிருக்குந் கலைப்பொருப்பின் கண்மெய்விபலிசை
புண்டய பாணையை தம்மேல்வார மல அன்றுமாந்றிய தம்புனந்
தினர், தமதுவிண்னைத்தோயாநிசுற குடைக்கீழ்க் கடலாந் குழ
ப்பட்டவுலகத்துள்ளா வாலாரும் வியந்துசென்ற அகனமரிபு
றைஞ்சுத தாந்தமதுபெருமையினையாழ் தம்புனடையாது திசு
வேட்டைகப்பெருக்கற் தம்பிடத்துகா சிறப்ப ஒன்றுஞ் செயல்பு
ன்றிவர், இனி மறுத்தலரிது. எ-து.

வெண்டலென்பது-வாய்க்கு வடக்கிவிறஞ்செய்வனவிரையார். வார- வயமெ
னதிறைந்து பெருந்த துணைபல்லது ஒருமுயற்சித்தாலுடையாய்,
இருகப்பெய்குள். சிறப்பிலெழும் துவிக்காயாடுவழி போந்தவாய்
சென்றதிறைஞ்சலின், நுந்தினவொன்றார். இந்நெய் கப்பிட்ட
விடத்து ஊர்வகாலமதுபுருந்தாய்ச்சென்ற குடியின் விருந்தி
வொன்றொன்றினுமையுமு, “புகாஅக் கலைப் புக்கெதிர்ப் பட்டி
ழிப்பகாஅ விருந்தின் டுதிக்க கண்ணும், என்பது இலக்கண
மாதலின். கார்ப்புணைவேயென்பதும் பாடம் மெய்ப்பார்-
இளவரல், பயன்-தலைமகனைச் சிவப்பாற்றுவதித்தல். (௧௮௫)

மனைபவர்ப்பெய்தல்.

மனைபவர்ப்பெய்தலென்பது-தோழி வாயில்வெண்டற் தலைமக

ள் துணிக்கநோக்கங்கண்டு, ஓகைகொண்டு செல்லவேண்டிக் காத
லன்வந்தானென்று சொல்லுமளவில் இவளுடையகாவியங்களை
க் கழுநீர்ச்செவ்வியைவெளவுகல்கற்றனவென மனையவர் தம்மு
ண்மகிழ்ந்துகூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தேவியங்கண்டுகழ்மேனியன்சிற்தம்பலத்தெழுது *
மோவியங்கண்டன்னவொண்ணுதலானக்கோகையப்ப்பான் *
மேவியங்கண்டனையோவந்தனெனவெய்துயிர்த்துக் *
காவியங்கண்டுகழுநீர்ச்செவ்வியெளவுகல்கற்றனவே. (௧௮௪)

கன்னிமாளுகி கன்னிறுநாக் க
மன்னியபனையவர் மகிழ்ந்துரைத்த து.

(இ-ள்) தேவியவ்விடத்துவிளங்குமேனியையுடையவனது சி
ற்றமடலத்தின்கண் எழுதப்பட்ட ஓவியத்தைக்கண்டாற்போலு
ம் ஒண்ணுதலையுடையாள் தனக்கு ஓகைகொண்டு செல்லவேண்டி
க் காதலன்வந்தான் வந்துபொருந்துகின்ற இயவொளிகேட்டனை
யோவென்று கண்டார் வந்துசொல்லக்கேட்டு, செய்தாகவுயிர்த்து
துக்குவளைப்பூப்போலுங்கண்கள் கழுநீர்மலர்ச் செவ்வியை
வெளவுதல்வல்லவாயின, இனியென்னிகழுநீர்! ஏ-று.

அங்கட்டிகழ்மேனியென்பது மெலிந்துநின்றது. தேவியுட
யவழகியதன்மலர்கள் சென்றுவிளங்குமேனியையுடையவனெ
ன்னினுமதையும். மேவியங்கண்டனையோவந்தனெனவென்பதற்
கு, அழகியகண்டன்வந்தானென்று மேவிபரைப்பவென்றம
தையும் ஐயோவென்றது உவமைக்கண்வந்தது வெய்துயிர்த்ததற்
குவினமுதல உயிர்த்தற்குக்கருவியாகியபொறிபெரிநுமதையு
ம். மெய்ப்பாடி-அழகை. பயன்- தலைமகள் வாயிடுனராண் புன
ர்த்துதல். (௧௮௪)

வாயின்மறுத்துரைத்தல்.

வாயின்மறுத்துரைத்தலென்பது-பனையவர் துணிகண்டுமகிழா
நிற்ப, இவளை நமக்குத்தந்தபின்னர் நம்முடையவாயத்தார்முன்
னே நங்காதலர் இன்றுநங்கடையைக்கண்டார், இதுவன்றோ நம்
மாட்டி அவரருளெதை தோழிக்குத் தலைமகள் வாயின்மறுத்துக்
கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

உடைமணிகட்டிக் கிறுதேருருட்டியுலாத்தருமிற் *
நடைமணியைத்தந்தபின்னர் முன்னு முகன்மாலியா *
விடைமணிகண்டர்வன்மடல்மென்றோகையன்றார் கண்முன்னர்
கடைமணிவாணனையாயின்னு கண்டனர்காதலரோ. (௧௮௫)

மடவர த்ரோழி வாயில்வேண் ட

அடல்வேலவ ஞா நுஞ்ஞாந்த து.

(இ-ள்.) மூத்த னுப்போனும்மாணியையடை ய நன்கையாயுடையா யி, உடைமணியையணாயிற்கட்டி, சிறுமேளா முட்டி உலாவு. இ வ் வய் நுதலைபுடைய இந்தமணியை நடைபாதைதாழி, முறையி ன் னு நான்முகனாமா, னுநம் சடியுமறியாத விடைவையுடையா ணிச ண்டர, ஞா வளவியசுல்லியின் மெலிய யிலையாபிடாரிகளெழுந் னே நங்குடையக் காதலர் இன்றுகண்டார், இதுவன்மீது நயமா ட்டி ஆவரஞள். எ-று

கட்டிவென்பது ஈண்மீது தங்கியெண்ணுப்பொருட்டார்தின்ற னு. நடைமணியென்றது புதலவனை. விடமணிகண் டொன்பதா உ ம் பாடம், மெய்ப்பாடி-வெகுள் பயல்-வாயில்மறுத்தல் (அரு)

பாணவெருவெருஞ்ஞாதல.

பாணவெருவெருஞ்ஞாலென்பது, தோழி, ஞாயிர்மறுத்த த லைமகா, பி பணிதது அந்நீதிசொதலுஞ் டெரியகொ னு நிமிசா, லவேண்டிமே, டுதுவிடக்க, கொற்சேரிந் னுதிவிறுத்த புலையா ள ட்டியிலக்க, டி ன்னையடைய நலகலெ பொய்யைப்பொருந்தி நிற் க, ஞா த்ரோ நீம்பாந், கொள வாயி லவேண்டியபாணவெருய் வெரு லைக்கொழித்தல். ஞாந்ருளசெய்யுள்.

மைகொண்டகண்டிரவாய்கொண்டநிலைகொண்டிரவாய் *
மெய் கொண்டவன்வினொலியென வினொலவருவாட்டியார் *
வைகொண்டவுகி கொற்சேரிநில் நிற்பெய்கொண்டவன்வைகொண்டபு *
பொய்கொண்டிநிற்சொற்சொடலையாநிலைகொண்டபொற்சொடலையா. ()

மண்ணியாழ், பாணன் வாயில்வேண் ட

மண்ணிடமடந்தை வெருவெருஞ்ஞாந் து.

(இ-ள்.) கருடையப்பொருந் திபகண்டகல தாயுடையவரது வ யலைப்பொருந்திய திலைக்கல னுளராகிய மைமக்கியலுநாயு டையவர் நிகைண்டெய்க்கையப்பொருந்திய வல்பையுடைய றென்று நீகொல்லவேண்டிமே! அவர் எம்மிடத்துநிற்காதலுஞ் டெரியரன்றோ, அதுவிடக்க, கூர்மையைப்பொருந்திய உட்கியா க் கொற்சேரியின்கணவிறு எம்மில்லத்து நின்னுடையநா லைப் பபொய்க்கையைப்பொருந்திநிற்கலுன்றோ, டிலைஞாய் டு, நி ல்னி, ஈண்மீது போந்தது! இது சான்றும்! எ-று.

[அரு]

மெய்கொண்டவன்பினொன்று சொல்லுகின்றதென் நின்று
யிலவர் விள்ளாவநுள் பெரியரன்றோவென்று காப்பினுமமைபும்.
ஊகிகொற்சேரியின்விற்றென உவமவினை உவமிக்கப்படும் பொ
ருண்மேலேறிநின்றது. அடுக்கு- பன்மைக்கண்வந்தது. ஆத்தின்
வியைப்பகளை மூன் னிலக்கண்வந்ததாவது காப்பினுமமைபும் வி
த்குநின்னென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாழிம்பயனும்-அவை. ()

பாணன்புலந் துணாத்தல்.

பாணன்புலந் துணாத்தலென்பது- தலைமகள் வெகுண்டு நாயாழி
ற்பு, தின்புருவநெரிய வாய்துடிப்ப என்னெயறிதற்குக் கவலை
யுக்கவேண்டா, நினதுகரியகண்களின் சிவப்பாற்று வாயாக, நீ வெ
ளுளப்படுவதன்று, நினக்குப் பலலாண்யி செல்வதாக, யான்வேண்டி
டியளித்ததுப்போக நினைமையைவலங்கொள்ளா நின்றே நெனை
வாயிவபெருமையிற் பாணன் புலந்துகூறுநிறல. அதற்குச்
செய்யுள்.

கொல்லாண்டிலநீருமருப்படை யோன்றளிர்நிலையன்ருப் *
வில்லாண்டிலநீருமருவநெரிநீர் செவ்வாய்துடிப்பத் *
கல்லாண்டெடேல்கருங்கண்சிவப்பாற்று கறுப்பகற் று *
பல்லாண்டடியேனடிவலங்கொள்வன்பணிமொழியே. (சுஅஎ)

கருமலர்க்கண்ணி கனன்றுகட்டுணர்ப்பப்
புரிமாழ்ப்பாணன் பறப்பட்டது.

(இ-ள்.) கொற்றொழிந் அய்விடத்துள்ளங்கும் மருவாதிபப
ட்டையபுடையவனது (சுளிர்ந்ததிலையையொப்பாய், விலையடி
மைக்கொண் டெனவகாநின்ற புருவநெரியச் செவ்வாய்துடிப்ப
எறிதற்குக்கலை அய்விடத்தெற்க்கவேண்டா, கரியகண்களைச் சிவ
ப்பாற்று வாயாக, வெளுளப்படுவதன்று, நினக்குப் பலலாணிகள்
உளவாகவேன்றிப், பணிமொழியையுடையாய், யான்வேண்டிய
சேயத்துக்குப்போக அடியேன் நினைமையை வலங்கொள்ளாநி
ன்றேன் என்று.

கருங்கண்ணினது சிவப்பெனினுமமையும். பல்லாண்டென்ற
து-தலைமகளுடனுண்டாகியவெறுப்புத்தீர்ந்து கூடியிருமென்று
சொல்லிபது துமக்குத்தவறாயிற்றாயின் பல்லாண்மும் இப்படியி
ருப்பி னொன்றாள். இப்படியிருப்பி னொன்று-பல்லாண்டுமிப்படி
த்கனித்திருப்பி னொன்று வனமாகத் தன்பாணவார்த்தைசொல்லி
புறாதென்றாக. புருவநெறிக்கவென்பதூஉம் வெவ்வாயென்பு

தூஉம் பாடம். புரி-நரம்பு. மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-சிவப்பா
ற்றுவித்தல். (சுஅஅ)

விருந்தொடுசெல்லத் துணிந்தமைகூறல்.

விருந்தொடுசெல்லத்துணிந்தமைகூறலென்பது-வாயிலுடெழு
து பாணன் புலந்தநீங்காநித்ப, யாவர்க்கும் வாயினேராது வெ
குன்றிநாத்தலாற் றழல்வேல்போலமிளிர்ந்து முத்தம்பயக்கூடுமி
வனா நடபகண்கள் விருந்தொடுவந்தா லன்னு லசாவுறு ளளவற்
பண்டைநிறமாகிப கருங்குலையதுசெவ்விடாந்த, என்னபணைய
றக்கழற்செய்வவென இல்லோர் தம்முட்கூறுநிறமல். அதற்குச்
செய்யுள்.

மதக்ககரிபுரியோன்றில்லையான்வரவென ளுந் *
தத்தைக்கவிமுகத்தொமரைத்தழல்வேல்மிளிர்ந்து *
முத்தம்பயக்கூடுமிவிருந்தொடுசெல்லும்கூறல் *
கித்தக்கருங்குலையதுசெவ்விடாந்த, என்னபணைய *
பலவளைபரிசுக ண்
டில்லோரியபடியது

(இ-ள்.) களிப்பையுடைத்தாகிய பாணியின் குறையுடையவனது
தெய்வபுரணது வரவென்று சொல்லத்தொடங்குதலும் கிளியின்
மொழிப்பா ளும் மொழியையுடையவனது முகமாகியதாமரைக்க
ண்ணென் குழையுடையவேல்போலப்பிறந்துநீர் கருவியாகியமு
த்தத்தையுடையதாக்காநித்ப கண்ணாகியசெவ்விடாந்த, விருந்
தொடுசென்று சொல்லுவதற்குமுன், விரையப்பண்டைநிறமாகியப
ரிபகுலையதுசெவ்விடாந்துமேவின, என்னமணையறக்கழற்செய்யு
ளது

மத்தம்-மதமென்பாருமுளர் ஊர்வரவென வினையெச்சமா
கப்பிரிப்பினு மமைபும், கித்தமென்பதனைச் செய்யப்பட்டதென்
னும்பொருளதோர் வடமொழித்திரிபென்பாருமுளர் விருந்து
வாயிலாகப் புக்கவழி இல்லோர் சொல்லியது. மெய்ப்பாடு- உவ
மை. பயன்-மெய்ப்புமித்தல். (சுஅஅ)

ஊடறணிவித்தல்.

ஊடறணிவித்தலென்பது-விருந்தேற்றுக்கொண்டதலைமகனா
ழைச்சென்று, நம்முடையதொன்றலைத்தனக்குத்தணையாகக்கொ
ண்டிவந்து தொன்றதலான் நினதுளத்துக்கவந்தியையொழிந்து
இனிநம்மரசுக்குக் குற்றேவல்செய்வாயாகவெனத் தொழி அவனை
பூடறணிவிப்பாநிறமல். அதற்குச்செய்யுள்.

கலவற் கொள்பெரித்தொகைபாய்தரக்கட்டிடைபாட்டுவந்த
நீ மனம் உயர்ச்சிபெற்றவன் மனம் உயர்ச்சிபெற்றவன்
கலவற் கொள்பெரித்தொகைபாய்தரக்கட்டிடைபாட்டுவந்த
நீ மனம் உயர்ச்சிபெற்றவன் மனம் உயர்ச்சிபெற்றவன்
கலவற் கொள்பெரித்தொகைபாய்தரக்கட்டிடைபாட்டுவந்த
நீ மனம் உயர்ச்சிபெற்றவன் மனம் உயர்ச்சிபெற்றவன்

தோஷம், துணியொடு தோழிகள் 6

வரலாற்றுக் கட்டளைபடி வருத்தத்திலிருந்து

(இ-ள்) அவ்விதிகொள்ளுதற்கேதுவாகியபெயர்ந்திரன் காரணத்தினைப்பாராநிற்ப்புறங்காட்டின்கண் ஆற்றலைவிருப்பிய மகடங்கிலலாபொண்கு கிலையைவொப்பாய், சமுவிமுத்தங் கொண்டு சுவலிபட்டேறியிருந்த மழுடைபதோன்றல்ததமக்கு உணையனகமுடிவற்று மீகாபுறுதலால், தினனுள்ளதுக் கவறசியபதீக்கி இவ்மரபுநிகரத்திற்கு வலவசெயற்பாலை. எ-று.

தமிழ்நாட்டிலுள்ள அனைத்து மக்களும் சுவர்க்கணங்கிரு
ந்தவனான பரமபூர்வப் பெயரிடப்பட்டு- பெருமிதம், பயன்-நலம் உண்டாக
வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

(முடிவு)

அவ்வணந்தவழியூடல்.

ஆகோந்தவழியூடலென்பது-தோழிபாண்டல்தணிவிக்கப்பட்டிருப்பாவிடமிடத்தாளாகியபதலைமகள், நீசெய்கின்றவழியெய்யழியின் தீர்ச்சாகவிடார் திண்ணெவெருள்வார், அதுகிடக்க, யாம் மேனிமுழுதுஞ் சிறுசிறுநுண்ணாடாக்கப்பட்ட பாலபுலப்பிற்றின் மையபுடைப்பும், அதுமேல் யாரும் நீசெய்கின்றவிககவளத்தெவிரும் பேயும் அதனால் எங்காவதுதொடாதுநிதி, மிகவைவிடிகாராகளனத உலகுகளறையெண்ணத்தவழி ஊடாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

செழுந்தரித்துவயற்றிற்ற ம்பலவந்திசிலைநகர்வாய் *

வேறுவதிகந்தகணலிநாயார்வெஞ்ஞவர்கெய்ப்பாலன்செய்த *

பாருண் திகழும்பரிசினமேவும்படி துவவேங் *

காஞ்சான் குருடகுருடனோஸ்விப்தீ. ஸ்டலெங் கைத்தலமே. (ந.கம)

தெளிபுனலூரன் சென்றணைந்தவ பூரி

ஒளிமதிநுதலி யு'சயுரைத்த

(இ-ங்.) சேல்கிளங்கும் வயலையுடைய சிற்பம்பலவரது தில்லை நகரிடத்து அரசாகிய வேல்போலுநீக்கணையுடைய தின்காதலிமா ராகிய அப்பாயவார் நீ செப்பின்றயிதனையறியின் தின்னைவெகுள்வர், அதுவேயுமன்றி, மோலி சிறுவனா ளுண்டாக்கப்பட்ட பால்புல

ப்படுத்தித் தன்மையையுடையோமாவின் தினக்குத் தகேம், இகன்
மேலே யாமும் நீயும் மேலுறாணின்மையேம்கூடிய கள்ளத்தன
விரும்பேர, அதனால் எங்காலைத்தொடர்தொழி, எம்மைத்தொ
டரவேண்டா, எங்ககத்தவத்தைதழீண்டற்பாலையல்ல, விடுவாயா
௧.௪-௩

திசுழ்வயற்றில்லை யெனவியையும். பால் திசுழுமென்னும் இட
த் திசுழ் பொருளின் வினா மெய்பாடியவிடத்து மேலேறிநின்ற
து.நாக்கிடத்தும் தாண்டிப்பது அசைநிலை. பரிசினமேனும் மென்
பதுவும் பாடம். மெய்ப்பாய்-வெகுளி. பாயல்-ஊடலிங்குதல்.)

புனலாட்டுவித்த நமைகூறிப்புலத்தல்.

புனலாட்டுவித்த நமைகூறிப்புலத்தலென்பது - அனைத்தொழிந்
டாதின்றதலமகள் ஊடலீராநின்ற தலைமகனோடு, இயர்செய்த
பிழைபெயல்வாம் பொறுக்கலாம், பலருமறியவொருத்தியைப்பு
னலாட்டுவித்து அதுசெய்பாதார்போல என்மையின் கண்ணிவர்வ
ந்துநிற்கின்றவிது எனக்குப்பொறுத்தலரிதெனத்தணிக்கத் தணி
யாதுபரத்தைபைப் புனலாட்டுவித்த நமைகூறிப் புலவாநின்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்.

செந்தார்நறுங்கொன்றைச்சிற்றம்பலவந்தி லேறநரோர் *
பந்தார்விரலியைப்பாய்புனலாட்டிமன்பாவிவெந்து *
வந்தார்பரிசுமன்றாய்நிற்குமாறென்வளமணியிற் *
கொந்தார்தடந்தோள்விடங்காலயிற்படைக்கொற்றவரே. (௧௫௧)

ஆங்கனாக் கழுக்கமெய் தி
வீங்குமென்முலை விட்டுகாத்த னு.

(இ-ள்) கொத்துமாலேநிறைந்த பெரியதோளியையும் நஞ்சை
க்காலுங்கூரிப்படையினையுமுடைய பொற்றவர் தீயினையேற்கு
எனது வளமணியில்வந்து நிற்கின்றபடி, பந்துபயிற்றவிரலா
ளொருத்தியைப் பாய்ந்தபுனலையாட்டுவித்தா வெளிப்படத்தவ
றுசெய்து வந்தார் சிலர் நிற்கும்பரிசுமன்றாய் மனத்தவறுசெய்
யாகார் வந்துநிற்குமாறு வந்து நின்றாயிசீ, அதுபொறுத்தல
ரிது. ௪-௩. செய்ய தாராகிய நரிபகொன்றைப்பூவினையுடையசி
ற்றம்பலவாது தில்லைபாடியநகர்வரைப்பிற் பாயும் புனலையாட்டி
யெனக்கூட்டுக.

திலைநகரோர்பந்தார்விரலியெனவியைப்பிணுமமையும். மன்-ஒழிபிறைககண்வந்தது, அகசநிலையெனினுமமையும். ஒருத்திபைப்புணாட்டி நந்தார்பரிசுடய்க் கொற்றவர் பணைககண்வந்துநிற்குமாறென்னைன்று கூட்டியுணாப்பிணுமமையும். கொத்தமலை-பலவாயொன்றுகிபமலை. ஆங்கதனுக்கு- அப்படிற்றுதிலையால். விட்டினாத்தது- வெளிப்படவுணாத்தது. மெய்ப்பாரும்பயனும்-அவை. (௧௬௧)

கலவிகருதிப்புலத்தல்.

கலவிகருதிப்புலத்தலென்பது- புணாட்டுவித்தமைகூறிப் புலவாநிலைநதலைமகன், ஊடநீர்க்கதுதலுந்தோருமுதலாயினவற்றைநதலைவந்துவருமுத்தலையளிசெய்யாநிலைநதலைமகனோடு, எம்முதலபசிரியவிலவில்கண்வந்து அன்று நீயிர்செய்தலையளிஎங்கட்கு அன்றுவேண்டினுமாயினும் இன்று உமதுதிருவருள் எங்கட்கு நீயிர்வந்த இத்துணையுமமையும் வேறு நீயிர் தலையளிசெய்யவேண்டியதுகிலையெனக் கலவிகருதிப் புலவாநின்றல், அதற்குச்செய்யுள்.

மின்றுந்நிபசெஞ்சடைவெண்மதியன்விதியுடையோர் *
சென்றுந்நிபசுழற்சிற்றம்பவன்மென்னம்பொதியி *
என்றுஞ்சிறிபவரிடமெனிலநல்லூரமனோ *
வின்றுந்நிருவருளித்துணைசூழாமன்னைக்கருக்கே. (௧௬௨)

கலைவளரல்சூழலை மகன்மன்னோடு

கலவிகருதிப் புலவிபுகன்றது.

(இ-ள்.) மின்னையாத்தசெஞ்சடைக்கண்வைத்த வெண்பிறையையுடையான், நற்பாலையுடையோர் சிற்றின்பத்திற்குக்காரணமானபுலன்களைவிட்டுச்சென்று நினைந்தகழலையுடைய சிற்றம்பவன், அவனதுதெற்கின்கணுண்டாகியபொதியிலிடத்து எமதுகுடிபெரிதுஞ்சிறியவரதுகுடி, அதனுன், நல்லூரையுடையாய், முற்காலத்து நின்றலையளிவேண்டினுமாயினும், இப்பொழுது உனதுதிருவருள் எங்கட்குநீவந்தவித்துணையுமமையும், நீ தலையளிசெய்யவேண்டியதுண்டோ. எ-று.

மன்னும் ஓவும் அகசநிலை. சாலுமன்னைன்புழி மன்னும் அகசநிலை போலும். மெய்ப்பாடு வெகுளி. பயன்-புலத்தல், புலவிநீங்கிபுதுஉமாம். (௧௬௨)

மிருத்தூர்த் தூடல்.

மிசுத்தூதராத் தூடலென்பது-கலவிசுருதிப்புலவாழிசீர்தலைம
களி, புணர்தலுறுநிசீர்தலைமகனுடன் நீர் விழுமிபறாட்டி விழு
மியறல் ஊர் விழுமிபகுதியினுள்ளீர், எம்போன்வாரிடத்து இவ்
வாறுபுணர்தல் விரும்புதல்து மக்குவிழுமியவலலவெனமிசுத்தூ
தராத் தூடாநின்றல், அதற்குச்செய்யுள்.

செழுப்பிப் பாளி நகரத்திற்றம்பலவர் சென்றபரிந்துரை

கழுமிபகடத்தர்சடிபெழிமேழி இவ்வாழி ரோ

விழுமியதாகிய விழுமியதன் லாவனிலும் தழியி

விழுமியவல்லிகொல்லோட்டிவினாவாறுவிழுந்துபுலகே. (கக்கா)

தா கிழநா மி ன் னுஞ் சூர் 17

ஆடமுயல்கள் மீது மீது நாதம் ஆ.

(இ-ள்) வளவிப மாளி அங்குமருதம்பட்டசிறைப்பலத்தைப்
டையார், ஜம்பங்கிந்தைக்கட்டுறொறுபொருத்புகுகடர், அங்கு
அகாவலபுடையவுகமேழிநாந்நாஞ்சிறைநாடாடாடாடாடா
த்தநல்லூரிற் சிறந்தருடியிலுள்ளி, எங்கோல்வாரிடத்தி
லமைப்பாங்கிபநெறியைவிருப்புகடாடாடாடாடாடா
லும். எ-று.

வாழியும் அரோவும் அகைநிலை. விருந்துவதென்பதறி, இன்ன வாறு விருந்துவபோலவனவென்பது கருத்தாகனென, ஒருமைப்பன்மைமயக்கம் அமைபுமாறு முறையிது இன்னவாறென்பதறிநு இன்னவண்ணம்விருந்துவலெனினுமையும விருந்துவலென்பது உம் பாடம். ஆடல்-றுடக்கம். மெய்ப்பாறும் பயனும-அவை.

ஊடகவீடவாழ்வுரைத்தல்.

ஊடனீடவாழியுரைத்தவென்பது- தனித்தெத்தனியான மிருத
 னுரைத்துத் தலைமகள் மென்மேலுமுடாநிற்ப, அன்று அம்பலை
 மிடத்துத் தன்னைவெய்துதற்கோருபாயில் நிவருந்நாநிற்ப யா
 னுய்யுமவண்ணந் தல்லினை மலர்க்கண்ணினது இரவிமோகத்த
 கைத்தந்தநருளி என்னைத்தவவயமாகிய நம்பெண்ணமுதம் அ
 னுவன்று, இது நம்மைவருக்குவதோர்மாயமாமெனத் தன்னெ
 ஞ்சிறஞ்சொல்லி ஊடனீடத் தலைமகள் வாடாநிற்பல். அதற்கு
 ட் லெய்யுள்.

திருநெல்வேலிப் பதினாறு மீறம்பலவார்தேன்னம்பொதுயி

விருந் தீர்த்துயவந்துணை மலர்க்கண் ணினி னி ன் னோக்கமுளிப் *
 10

பெருந்தேனென்றெஞ் சுசப்பிடித்தாண்டறம் பெண்ணமிழ்தம்
வருந்தேவதுவென்றிது சீவாவருவதொர்வஞ்சனையே. (௧௯௪)

ஓடா ஓட

ஸீடா வாடியது.

(௧௯-ள்.) ஒருநாற்றாறுநிதிருந்தாதயான் பிறவித்துன்பத்திற்
பிழைக்கவந்துநின்றசுற்றாட்டலரதுதெற்கின்கணுளதாகியபொ
தியினிடத்து ஒருமுயாசியின்நியிருந்தபாணாய்ப்புவண்ணம்வ
ந்தது, என்னுளையுண்ணும்பலரிட்பாணுக்கண்களினது உள்ளக்க
ருத்ததைவெளிப்படுத்தியும நேற்றிசுடியநோக்கமாகிய இனிய
கவடக்கம்முருகுவதைமுன்னென்கருத்தந்து, பெருந்தேன்போ
லவினியார், என்னெஞ்சமுருக, எண்ணப்பிடித்துத் தன்மையபாக்கி
யநமதுபென்வாழ்வுடைய அமிழ்தமாகிய அது நுகவந்து,
இதுவொ வருவதொருமாயம், அசனான் நீவருந்தாதொழி. எ-று.

நகரம்- ஒழியிசைக்கண்வந்தது. தன்னைநோக்கியொருமுயற்
சியில்லாதயான் பிறவித்துன்பத்தின்பிழைக்கத் தாமனவந்து த
ன்னை டலரிக்கண்ணினதியியகனடக்கமேருக்கததைததந்து பெ
ருந்தகற்போலிவினியார், என் வன்பனநெகிழ எண்ணவலிந்து
பிடித்தடிமைக்கொண்டபெண்ணமிழ்தமென வேறு மொரு
பொருள்விளக்கியவாறுகண்டகொள்க. மெய்ப்பாடி-அமுசைப
யல்-தலைமகளை சுகிப்பாற்றுவதித்தல். (௧௯௪)

துணியொழிந்தானாத்தல்.

துணியொழிந்துனாத்தலென்பது - ஊடஸீடலால் தலைமகன்
நாராறுவாயிலகண்டதலைமகள், அன்று நங்குன்றிடத்து மிக்கவிரு
ளிங்கண்ணை அரிதிரண்டு யானைவேட்டஞ்செய்யும் அதரகத்து
தமதுமேலே துணைபாசவந்து இயல்பைப்பொருந்தியவன்
பை நவகுத்தந்தவர்க்கு இன்றுநாமுடம்படாது நிற்குமிந்நிலை
மை என்னுமெனத் துணியொழிந்து அவனோடு புணர்ச்சிக்குட
ம்படாநிந்தல் அதற்குச்செய்யுள்.

பொன்மன் ஊடஸீடதந்தாரிக்கென்னிலையிமையோரிதைஞ்சுஞ்
செய்க்மனைஞ்சொக்கழற்கிற்றம்பலவார்தென்னம்பொதியிற் *
யன்மன் ஊடஸீட நின்பொருவேறுணையப் பொம்மெண்ணிநள்
யன்மன் ஊடயானை தாரந்தரிசேருமதரகத்தே. (௧௯௫)

தன்மையினாரன் மிகுபதநோக்கிப்
பலிமலர்க்கோதை துணியொழிந்தது.

(இ-ள்) இஃமையோரிதரஞ் சும் னுண்செயல் தந்தியை நன்னை
கீழலணிந்த திருமடியையுடைய சிற்றம்பலவரனு லெடுத்தினை
ஊனாகியபொதியிலிடத்துப் பவறங்கிய பித்தரின் தந்தியிற்
விருளின்கண்ணே, பக்கதனுக்கங்குப் பானையோடுபாட்டி, அரி
மா அனவடக்கவிடந்தேறும் வழிபக்தனாத தமது விபத்தியிலே
ஊனையாகவந்து, இயற்பாகியநிலைபொறவன்பை நமகராதேந்த
வர்க்கு, யானியவாறுடம்படாதுநிந்தியில் ஏன்றும்! இவ்வாறு
என.

பெயரெச்சத்திற்கும் பெயர்க்கும் ஒருசொல் விரிமையுடைய
ஊமையின், இயன்மன் னுமன் பெனத் தொகையாற நிக் பெயர்ப
ப்பொருத்தியபல் பெண்ணுமையுடைய. அசைக்கதுவதெனவொ
ருசொல்வருவின னுணக்கப்பட்டது பவறமல்லு நுள்நிலைப்புத
ந்தாரிக்கனக்கூட்டி. தந்தியிற்-கருதியாள் தந்தியை - புத்தியு
பையிக்கவாவு. தருதியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை -
தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை -

புதல்வன்மேல்வைத்துப்புவரினாதல்.

புதல்வன்மேல்வைத்துப்புவரினாதல் - இவ்வாறு
கூக்குடிப் பிந்தியுதிப் பிண்ணுப்பாற - தந்தியை - தந்தியை -
தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை -
தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை -
தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை -
தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை -
தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை -
தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை -

கந்தித்தந்தையன் னுருசிற்றவ்வைபார்க்கொக்கண்டினை ழுட்டித்
தெரிந்தென - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை -
தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை -
தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை -
தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை -
தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை -
தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை -

புதல்வன்மேல்வைத்துப்புவரினாதல்

தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை - தந்தியை -

(இ-ள்) தேன்றாகியகொளையுடைய தந்தியை - தந்தியை -

[அ]

யையுடையவீசாது இமையோரால்வணக்கப்படும் வளவியதில்
லையிலுளராகிய நல்லோரொல்லார்க்கும் பொதுவாகியதம்பதை
வதக் கொண்டு வந்தோ, புதல்வா, நீயெம்மைக் கொண்டாயிவது?
அதுநிற்க, இது நினக்குத்தருகின்றவிடத்து நிறந்ததை, ஒளிவிட்
டமுதுவல்பொருந்திய நின்சிறியவண்ணைமாராக அண்ணைக்கப்பு
வித்து அவர்காளுகவண்ணம் ஒருவாற்றாணின்னைபெய்திப்பட்டு,
எவ்விடத்துநின்று, எவ்வண்ணமிதனை நினக்குத்தந்தாட? நீயிது
சொல்லவேண்டும். ௭-று.

மெய்ப்பாடி இளிவரலைச்சார்ந்தநகை. பயன்-ஊட னீங்குதல்.

கலவியிடத்துடல்.

கலவியிடத்துடல் என்பது- புதல்வனைவாயிலாகப்புகுப்பது
விதிந்ததுப் புணர்ந்துறுநிறந்த நிலைமையைத் தலைமகள் ஒருகார
ணத்தால்வெகுண்டு, அவன்மார்பகத்துதைப்ப, அவ்வெகுடல் திர
வேண்டி அவனவள்காலைத் தன்றலைமேலேற்றுக்கொள்ள, அது
குறையாக அவன் புலந்தழாநிறந்தமையை அவ்விடத்து உழைய
ர் தம்பட்டகூறுநிறந்தல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிலமலிபாணு மெங்கையதாகமெனச்செழுப்பூண் *
மல்லடலி மார்பினுநதப்பத்தந்தான் நலைமன்னிநிலை *
புலைமலி மீவற்படைபூர னிற்கள்வரி லென்னவுனிகி *
கலைமலிகா றிகைகண்முத்தடாலைகனுழந்தனவே. (௩௬௭)

சீதழக்குடைந்த நானிலார்த்ததாவ ன்
நன்மைகண்டு பின்னுந்தளர்ந்த து.

(இ-ள்.) பாவ்வெகுண்டு மலைபோலும்வளவியபூணையுடைய த
ன்மார்பகத்துமிதிப்ப, அவ்வாகத்தைச் சிலமோலும் வாணுகலை
யுடைய எங்கையதென்றேகருதித் தன்சென்னியைத்தந்தனன், அ
தனால் மன்னது திலையில் உலையிடத்துண்டாகியதொழிலான்
மிக்க வேலாகியபடையையுடையபூரணப்போலக் கள்வரி ல்லை
யென்று கருதி, மகளிர்க்குத் தக்க யாழ்முதலாகிய கலைநளான் மி
க்ககாரிகைநீர்மையையுடையாளுடைய கண்கள் கண்ணீர்த் துளி
த்தானாயாகிய முத்தமாலையைப் பொருந்தின, அதனால், இவள்
புலத்தற்குக்காரணம் வேண்டுவதில்லைபோலும் ௭-று

இதுவுந் துறையுடையகருத்து. மெய்ப்பாடி - இளிவரலைச்சார்ந்த
நகை. பயன்-தலைமகளிச்சிவப்பாற்றுவித்தல் பின்னவாயிலாக
புதிக்க தலைமகன்மேற்றுக்கொண்டு பள்ளியிடத்தாளாக மேற்

சொன்னவகையே உண்ணிவ்நெழுந்தபொருமை காரணப் பெற்றுத் தோன்றியது, தோன்றத் தல்மகன் ஆற்றாருயின் உகவாற்றா மகனும் சிவப்புற்றுவித்தல். சில மகளிடத்தும் சிலைமகனிடத்தும் இவ்வகைகிழந்ததுகண்யிதோழியிற் கொண்டுள்ளபடி. தலை மகன் குஞ்சு கொண்டு வெளி னுடையம், என்னை. “உகவையுபர்வுங் கிழவோன் பணிவு-நினைவுங் காலைப் புலையு ளுரிய” என்றார் அகலகாப்பியனார். தல்மகனவ்வகைசெய்யவும் பெறுபவன்பது. (௩௯௭)

முன்னிகழ்வுரைத் தூடநீர்த்தல்.

முன்னிகழ்வுரைத்தூடநீர் கீதவென்பது. கவலியிடத்தூடாதின்ற உண்மையை, பாங்கொடிய நெறியைச் சென்று கிறியஞ்சின் கண் மறையதட்பள்ளியிற் இச்செறிந்த மெல்லிய முலைகள் எம்மார்பிடவந்த உகத் தங்கிய கிறியதுயிற் குமாறு கண்டிலம் அதனை நீபுள்ளியு மறிவுபோவென முன்னிகழ்வுரைத்துத் தலைமகன் அவனையு நீராற்றினான். அதற்குச் செய்யுள்.

ஆதூர்சடைமுடியம்பலத்தண்டாண்டம்பெறினு *
மா தூர்மழவி நடையர்கண்டிலம்வன்கதிர்வெதுப்பு *
நீதூர்கொடுநெறி சென்றிச் செறிமென் முலைநெருங்கச் *
சீதூர்மறையதளிற்றங்குங்குந் கிறியதுயிலே. (௩௯௮)

முன்னிகழ்ந்தது நன்னுதற்குரைத் து
மன்னுபுன லூர் மகிழ்வற்ற து.

(இ-ள்.) தவநாற் ற இளையவேந்தையுடையாய், ஆறுபாந்தசடைமுடியையுடைய அம்பலத்தின் கணுளராகிய அண்டாதண்டமுழுதையும் பாம்பெறினும், ஞாயிற்றிதூண்டைய வளவியகதிர்கள் வெதுப்பிய நீறுபாந்த கொடிய நெறியைச் சென்று, இச்செறிந்த மெல்லிய முலைகள் எம்முடையமார்பினிடவந்தடர, நெறியாற் கிறியஞ்சின் கண் மறையதட்பள்ளியிற்றங்கிய இரவிற் கிறியதுயிற் குமாறு கண்டிலம், அதனை நீபுள்ளியு மறிவியோ. எ-று.

அண்டாதண்டமுழுதும்பெறுதலால்வருமின்பமும் அத் துயிலால்வந்தவின்பத்திற்கு மாறல்லவென்றவாறு. இளவேறு புதல்வன். தமக்குத்தக்கபள்ளியுமிடமுமின்மையிற் கிறியதுயிலென்றான் துயிலும்பொழுதிற் றயிலாப்பொழுது பெரிதாகின் அவ்வாறுகூறினெனினுமமையும். துயிற் கொண்டுநான் கணுருபு விசாரவலையாற்றொக்குநின்றது. முன்னிகழ்ந்தது கூறுவானாய் உ

ண்ணிந்தவெப்பாற்றுவித்தது. ஞெழுக்கவென்பதூஉம் மாவத
ஞென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாற் உவகை. பயன் - தலைமகளை
மகிழ்வித்தல். (கக௮)

பரத்தையைக்கண்டமைகூறிப்புலத்தல்.

பரத்தையைக்கண்டமைகூறிப்புலத்தலென்பது-முன்னிகழ்வு
ரைக்தூ-நிர்த்தது இன்பறப்புணரப்பட்டதலை மகள், பிறர்க்கும் நீ
இவ்வாறு நடப்பது செய்கிறென்று கூற, நினைபெழிபயாவே
ஞெருத்தியையுமறியேனென்றதலை மகனுக்கு, நின்பரத்தை போ
கா, நின்பவள் நடவாழிற்கணின்னு தெருருட்டிவினயாடாநின்றபு
தல்பனைக் கண்டு நினைமகனென்றபற்றுக் தழுவி, நீ செய்புறவே
ண்டா, அவன் உன்மகள், உறவு மெய்ப்பாடுபவமுமே, ஈதும் உனதி
ல்லம், ஈதன் பவருவாயாகவென்றிபாண்கூற, அது ஓகப்பித் தானு
ணிடீட்டாயினான், பானவனையறியேனாக நீ மாயங்கூறவேண்டிய
திலலை யெனக காண் பரத்தையைக்கண்டமைகூறிப் பின்னுமவ
ஞெரிப்புலாற்றிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஐபுறவாநிறம் மகன்கடைக்கண்டிவண்டேருருட்டு *
சையுறவாடம் மெய்வதத்தழுவமற்றுன்ம்கனே *
மெய்ப்பாறாயிதான்னிம்மலயுருகெனவென்கிச்சென்றான் *
கையுறவாயிடுபொன்புலெயுரண்காரிகையே. (கக௯)

பரத்தையைக்கண்ட பவளவாய்மாத ஈ
புரத்தெழெம்மலணணற்குரைத்த து.

(இள்.) நமதகம் மகன்கடைக்கண்டிநினைமகனென்றையுற்று வள
வியசிறுதேரையருடம்மையுற்றவாட்கண்ணையுடையபுதல்வனை
த் தான்வந்துசமூவ, அதனைக்கண்டு, அவன் உன்மகனே, உறவு மெ
ய்ப்பாடுபவமுமே, இதுவும் தினதிலல்லம், ஈதன் பவருவாயாகவென்றி
பாண்கூற, கையைப்பொருந்திய மாய்மறியையுடையவனது பு
லியுறாப்போலுங்காரிகை நாணிப்பெயர்ந்தாள், அதனால், பான
வனையறியாதேனாக நீ நினைத்து மாயங்கூறவேண்டியதினலை-து.

ஐபுறவாகவெனத்திரித்துக்கொள்க. அரத்தருநெறிவேலென்ப
து பாடமாயி-ன், அரத்தொழிவாற்றக்க நெறிவேலெனவுரைக்க.
மெய்ப்பாற-நாக. பயன்-கிவப்பாற்றத்தல். ஆற்றாமையே வாயி
ரைகப்புகதலை மகள் தலைமகளைச் சிவப்பாற்றுவிப்பான் நினை
ன்மொழிகொனக்கல்லுபாள் நீ மெயுளற்கெவல் றுற்குத் தலைம
களிவ்வ மகமசான் றுளென்பது. (கக௯)

ஊதியமெடுத்தாத்தாடநீர்த்தல்.

ஊதியமெடுத்தாத்தாடநீர்த்தலென்பது - பாத்தையைக்கண்டமைகூறிப்புகர்த்து வேறுபட்ட நிலைமகளுக்கு, இத்தன்மைபரைய் பாவர்க்குமுதிபமாகவின், அன்பானன்றிபருளாற்பாத்தையர்க்குந் நிலைபளிசெய்பவேண்டுமென்றே, புறப்பெண்டுகைப்போல் பாமவனோடுபுலக்கற்பாலேமல்லேம், அவன்வரும்பொழுது எதிர்தொழுதும் போம்பொழுது புறந்தொழுதும், புதல்வனைப்பயந்திருக்கையன்றோ நமக்குக்கடனாவதெனத் தோழி நிலைமனதாதிபமெடுத்தாத்தா அவனைபூடநீர்த்து, அவனோடுபொருந்தப்பண்ணாதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

காரணிகற்பகக்கற்றவார்தற்றுணைபாணரொக்கல் *
 சீரணிசிற்தாமணிபணிதில்லைச்சிவனடிக்குத் *
 தாரணிகொன்றையன்மக்கொரிதஞ்சக்சிதிவிதிசே *
 ருருணியுற்றவர்க்கூர்ன்மற்றிபாவர்க்குமுதிபமே. (சா)

இரும்பரிசி லேற்றவர்க்கு ளி
 விரும்பினரீமகிழ மெவுதலுணர்த்த ளு.

(இ-ள்.) ஊரன் வேண்டாமெக்கொடுத்தலிற் காரோடொக்கும், வேண்டக்கொடுத்தலின் அழகியசெப்பகத்தோடொக்கும், நண்ணியகல்வியனாகவின் கற்றவர்க்கு நல்லவுசாத்தனை, இசையுணர்வானுங்கெழுதகைமைபானும் பாணர்க்கு அவர்கற்றத்தோடொக்கும், தின்னத்தகொடுத்தலிற் சீரையுடைய நல்லசிற்தாமணியோடொக்கும், அழகியதில்லைக்கட்சிவனதுதிருநடக்குத் தாராகி அவனாணிபப்பிங் கொன்றைப்பூவின் நன்மையைபுரடையன், சான்றோர்நமக்குத் தொலையாதநிதியாயிருத்தலிற் சக்சிதியோடொக்கும், நடடார்க்கும் பகைவர்க்குந்நதப்பாதுபயன்கொடுத்தலின் விதியோடொக்கும், சுற்றத்தார்க்கு அவர்வேண்டியசெய்யவிருக்கலின் அணித்தாகியபூருணியோடொக்கும், அதனான் வகாவின்னி எல்லார்க்கும் இவன்பெறுப்பயன். எ-று.

தாரணிகொன்றையனென்பது குறங்கனென்பதுபோல உவமைப்பொருட்படநிகற்றெனினுமமையும். விதிசேருருணியென்பதற்கு முறைமைபாற்சொப்படுபூருணியெனினுமமையும்.

தக்காரிக்குள் சுற்றத்தார்க்குங்கொடுத்தல் வண்மைபன்மையின்
அவரை வேறுபிரித்துக்கூறினான். ஊடநீர்ந்துகூடியவழித் தலை
மகட்கு உண்ணின்றிவப்ப ஒருகாரணத்தாற்சிறிதுபுலப்பட,
ஊரையாவர்க்கு முதுபிபமாகலின் அன்பானஸ்தி அருளாற்பாத்
தையர்க்குந்தலைபளிசெய்யுமன்றே, அதனான் நீபுலக்கற்பாலைபல்
லையென்று குறிப்பினற்றோழி சிவப்பாற்றுவித்தது. மெய்ப்பாட்டு
உவகை. பயன்-மெய்ப்புமகிழ்தல்.

இவ்வகை கூத்தர் மகிழ்ந்து இன்னபோல்வன தலைமகனது கு
ணங்களைப் பாராட்டினாரென்பது. என்னை, “தொல்லவை யுரை
த்தலு நுகர்ச்சி பேத்தலும்- பல்லாற்றாணு முடலீற் றணித்தலு-
முறுதி காட்டலு மறிவுமெய்ந் நிறுத்தலு - மேதுவி னுணர்த்த
லுந் துணியக்காட்டலு-மணிநிலை யுரைத்தலுங் கூத்தர்மேன , எ
ன்றார் தொல்காப்பியனார். ‘இப்பாட்டு ஐவகைத்திணைக்கும் உரித்
தகாலிற் பொதுவகைத்தெனப்பெறுமென்பது. (சா)

பாத்தையிற்சிறிவுமுற்றிற்று.

திருக்கோவையாருரை முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அகலிடந்தா	சடு	ஆனந்தமா	நாகு
அகல்கின்ற	யஉ	ஆனந்தவெ	உஎஉ
அகிலின்புகை	நாசு	இங்கயவெ	நாஅசு
அக்கின்ற	சுஅ	இயன்மன்	நசசு
அக்குமரவு	நா	இரதமுடை	ருள
அஞ்சார்	நகய	இரவணையு	நடியன்
அடற்களி	உகக	இருங்களி	ருக
அடிச்சந்த	எஎ	இருந்ததி	உசுக
அணியுபயி	யக	இளைபாளி	உகக
அங்கி	சுஎ	இறவனா	உகக
அப்புற்ற	நாயக	இறுமாப்	நஉஎ
அயர்ந்தும்	உருரு	இன்னறவார்	நசுக
அரமங்	நஉரு	நசற்கியான்	நாரு
அருந்தும்	உசஉ	நண்டொல்	நகரு
அருந்தோழி	உகய	நவினையாட	நஉசு
அவராயிர	நசுக	உயித்தணி	நகசு
அழுந்தே	நாருரு	உடைமணி	நகசு
அளவியை	யக	உணர்ந்தார்	யஎ
அளிநீடள	நயஉ	உயிரொன்று	உசு
அளிய	சுசு	உருகுதலை	நக
அறுகா	நஉக	உருப்பிழையன்	நகக
அற்புதி	நாரு	உறமாம்பவ	நய
அன்பனை	நசுக	உள்ளப்பி	யசு
அன்புடை	நஉக	உள்ளமுருகி	நஎக
ஆண்டுவெயி	உஉக	உறுங்கண்	சுக
ஆரத்தனழ	கய	உளர்வாயொழி	எசுக
ஆரம்பா	நசுக	எயிற்குல	சய
ஆலத்தினு	நசு	எனும்பாலு	நஅஉ
ஆவாவிரு	எஉ	எழிலவா	சுக
ஆவியன்னு	சச	எழுங்லை	உஉக
ஆழமன்முன	சுக	எளிதன்நி	ருஉ
ஆழிதிருத்	நஎஉ	என்னை	உசுக
ஆழிபொன்	உசுக	என்னநி	ருய
ஆளரிக்கு	உசுக	எர்ப்பின்	உசுக
ஆறுர்	நசுக	ஏழுடை	யரு

நிலையா
பாட்டு.

20

பெரிசுமீ

உதம்புதியுடையது	சேன்னை.	20.	கார்த்திக்	நள
வனப்பது	எருது	காவிரின்	சா	
ஐயறவர்ப்	கசாடி	கானமர்கு	உசா	
ஞராகமிர்	எடியி	குடிக்கவர்	உடுஅ	
ஒருங்கட	இசை	குயிலினன்	உடுஅ	
ஓங்குமொரு	எசுக	குயில்	கசு	
உடந்தொறு	உஉடு	குராப்பயில்	கனய	
கணியார்	நாகள்	குருநான்	சா	
கண்டம்	உள	குலவின	எசு	
கண்ணுழை	கனச	குலளைத்	கஅ	
கதித்திற	கசாடு	குலளைக்கரு	இசு	
கம்பஞ்சுவற்	நாகச	குறப்பாவை	நஅஅ	
கயலுள்	சாய	குறைவிற்கு	உகள்	
கயல்வற்ற	ககஉ	குன்றங்கி	உகக	
கருங்கண்	இசு	கூடாரர்	நாடு	
கருங்கழி	நாளி	கூம்பலங்	உடி	
கருக்குவளை	உகஉ	கூளிநிறை	நாசக	
கருந்தினை	உசஅ	கூற்றுயி	ககசு	
கருப்பின	உஅசு	கேழேவரை	உசய	
கலராயினர்	உகய	கொழுத்தோர்	நாகள்	
கலைக்கீ	இசு	கொழிக்கா	கசு	
கவலத்தெர	கசாய	கொல்லான்	ககஅ	
கழிகட்டலை	உஉள்	கொழுந்தார	நயக	
கழிகின்ற	எள்	கொன்னுனை	உளஅ	
கழைகான்	நள	கோங்கிற்	உஉ	
களிறற்ற	உஉள்	கோம்பிக்	உக	
கள்னினைமா	உகஉ	கோலத்த	சள	
கற்பாமதிற்	உளச	கோலித்தி	உஅஉ	
கற்றிலக	கூடு	சங்கற்	அசு	
கனலூர்	கஉடு	சிந்தாமணி	உக	
கனைகடற்	நகச	சிலம்பணி	இடு	
காகத்திரு	எசு	சிலம்பி	கசு	
காமரை	நாடு	சிலந்தபொ	கனய	
காம்பினை	சஉ	சிலப்பொன்	கக	
காபமுமா	நகய	சிறப்பிற்றிச	உஅக	
காய்கின	எசு	சிறுர்கவன்	உஉச	
காணினி	கசுக	சிறுசட்	உள	

பாட்டு.	பச்சம்.	பாட்டு.	பச்சம்.
இறுவாளுகி	- உகடு	தழங்குமரு	- ஈஉஉ
இறைவான்	- - உஅ	தழுவினவை	- உளசு
இற்பத்திசும்	- உளய	தள்ளிமணி	- ஈஉஉ
சோளவில்லா	- - உளக	தாதிவர்	- சச
சூரிபலாவி	- - உளள	தாதேய்	- அச
சுணங்குற்ற	- - உருச	தாமேசமத்	- உளசு
சுத்தியபொத்	- உளயசு	தாயிந்திறந்	- ஈஅள
சுருடரு	- - உகசு	தாருறு	- ஈளசு
சுரும்புவர்	- உளய	தாரென்ன	- றுசு
சுரும்புறுகொ-	- - களய	தாழச்செய்	- - - சச
சுரும்புறுநீல	- ஈருசு	திக்கினில	- - - கஉசு
சுழியாவரு	- - உகஉ	திருந்தேனு	- - - கசசு
சுற்றம்பல	- களசு	திருமாலறி	- உஅஅ
சுற்றினவீழ்	- உஅசு	திருவளர்	- - - க
சுற்றுஞ்சடை	- ஈஉள	தினைவள	- - - ஈயச
சூளாமணி	- - - சசு	திமேலிய	- - - களஉ
சூர்முதிரர்	- - கஉசு	தெநிகம்பழ	- - - கஅ
செந்தார்	- - கசசு	தெண்ணீர்	- - - களசு
செந்தீற	- - சசு	தெய்வம்	- - - உளய
செம்மலரா	- ஈசரு	தெவ்வரை	- - - ஈய
செய்குன்று	- - உளஉ	தெளிதாரம்	- - உஅசு
செய்ம்முசு	- களயஉ	தெளிவளர்	- - - உச
செவ்வாய்	- - கஉய	தெள்வன்	- - - உளயஉ
செழுங்கார்	- - ஈசஅ	தெள்ளம்	- - - கசசு
செழுநீர்மதி	- - ஈயஅ	தென்மாதி	- - - உகள
செழுமிய	- - கசசு	தேமாம்பொ	- - - உகசு
சென்றார்	- - உருசு	தேமென்	- - - கஉ
சேணிற்	- - - கய	தேவரிற்	- - - உஉ
சேணுந்	- - கள	தேவாசுர	- - - களயஉ
சேயேயெ	- - - கஉசு	தேவியங்க	- - - - கசசு
சேருன்றிசு	- - கசய	தேன்வண்டி	- - - ககஉ
சொற்பால	- - - கசு	தேன்றிக்கிலங்	- - - உஅள
சொத்துன்	- - - ஈசசு	தொண்டின	- - - உளஅ
தணிபுறப்	- - - களயரு	தொத்திங்	- - - ஈயள
தலைப்படு	- - - கஉ	தோலாக்கரி	- - - ஈசு
தவஞ்செய்	- - - களயசு	தடனும்	- - - எள
தவளத்த	- - - கஅ	தந்தீவா	- - - ஈருக

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
நால்வேயி	- - - - - ௩௩	பாயும்விடைய	- - - - - ௩௪
நல்லாய்	- - - - - ௩௪	பாயும்விடையோன்	- - - - - ௩௫
நல்லினை	- - - - - ௩௫	பாலொத்த	- - - - - ௩௬
நறமனை	- - - - - ௩௬	பாலியை	- - - - - ௩௭
நறைக்கண்	- - - - - ௩௭	பிணையுங்க	- - - - - ௩௮
நற்பகற்சொ	- - - - - ௩௮	பிரசந்திகழு	- - - - - ௩௯
நாகந்தொழ	- - - - - ௩௯	பிரியாமை	- - - - - ௪௦
நாய்வயினு	- - - - - ௪௦	பிரியாரொன	- - - - - ௪௧
நிருத்தம்	- - - - - ௪௧	பிழைகொ	- - - - - ௪௨
நில்லாவின	- - - - - ௪௨	புகழும்பழி	- - - - - ௪௩
நிழற்றலை	- - - - - ௪௩	புணர்ப்போ	- - - - - ௪௪
நினைவித்து	- - - - - ௪௪	புயலன்ற	- - - - - ௪௫
நின்னுடை	- - - - - ௪௫	புயலொங்	- - - - - ௪௬
நீகண்டனை	- - - - - ௪௬	புயல்வள	- - - - - ௪௭
நீங்கரும்	- - - - - ௪௭	புரங்கட	- - - - - ௪௮
நெருப்பறு	- - - - - ௪௮	புரமன்	- - - - - ௪௯
நேயத்தகாய்	- - - - - ௪௯	புலவித்தி	- - - - - ௫௦
பகலோன்	- - - - - ௫௦	பூங்கனை	- - - - - ௫௧
பகன்றாமரை	- - - - - ௫௧	பூங்கயிலர்	- - - - - ௫௨
படமாசுனை	- - - - - ௫௨	பூங்கனை	- - - - - ௫௩
படையார்	- - - - - ௫௩	பூங்குவன	- - - - - ௫௪
பணங்களஞ்	- - - - - ௫௪	பூண்டபென்	- - - - - ௫௫
பணந்தாழ	- - - - - ௫௬	பூரணபொற்	- - - - - ௫௬
பணிவார்	- - - - - ௫௭	பெற்றேனெ	- - - - - ௫௭
பண்டாவி	- - - - - ௫௮	பேணத்திருநீ	- - - - - ௫௮
பாப்பயன்	- - - - - ௫௯	பேதைப்பரு	- - - - - ௫௯
பரிவுசெய்	- - - - - ௬௦	பைந்நாணா	- - - - - ௬௦
பருங்கண்	- - - - - ௬௧	பைவாயாவ	- - - - - ௬௧
பல்லிலனாக	- - - - - ௬௨	பைவாயாவு	- - - - - ௬௨
பறந்திருந்து	- - - - - ௬௩	பொட்டணி	- - - - - ௬௩
பற்றென	- - - - - ௬௪	பொதுவினிற்	- - - - - ௬௪
பனிச்சந்திர	- - - - - ௬௫	பொய்யுடை	- - - - - ௬௫
பனித்துண்	- - - - - ௬௬	பொருட்பர்க்	- - - - - ௬௬
புனைவளர்	- - - - - ௬௭	பொருளா	- - - - - ௬௭
பாசத்தின	- - - - - ௬௮	பொன்னணி	- - - - - ௬௮
பாணிகர்	- - - - - ௬௯	பொண்ணை	- - - - - ௬௯
பாப்பணி	- - - - - ௭௦	பொன்னொ	- - - - - ௭௦

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பொன்னிவ	உஅக	முன்னுமொ	நாடுமி
பொன்னும்	நாச	முன்னுனரு	நாச
போதுகுலா	உஅல்	முன்னுன்	நாச
போதோ	ய	முந்தகர்தி	காச
மடுக்கோ	காச	முப்பாணி	உளச
மணியக்க	நாச	முலர்நின்	உளச
மதுமலர்ச்	உசடு	முலறநீடு	நாச
மத்தகஞ்	நாச	மெய்பே	காச
மத்தக்கரி	காச	மெல்லியல்	நாச
மயிலென	உளச	மேனிய	அச
மயின்மன்	காச	மைகொண்	காச
மருந்துநம்	நாச	மைதயங்கு	நாச
மலரைப்	காச	மைத்தழை	காச
மலவன்	நாச	மைவார்	உளச
மற்பாய்	நாச	மைவார்	காச
மனக்களி	உளச	மொய்யென்	உச
மன்னவன்	உளச	மோட்டங்	நாச
மன்செய்த	உச	யாபுந்தெறு	உளச
மன்னுந்	நாச	யாழார்	காச
மாடஞ்செய்	நாச	யாழியன்	உளச
மாட்டியன்	உளச	யாழின்	காச
மாதுடங்கொ	நாச	யாழுமெழு	அச
மாதுற்ற	நாச	வடிக்கணி	காச
மரவைவந்	நாச	வடிவார்	நாச
மாற்றேனெ	நாச	வடித்தன	உளச
மிகைதணித்	உளச	வடித்தான்	உளச
மிற்போல்	உளச	வண்டலு	உளச
மின்றங்கி	உளச	வந்தாய்	உளச
மின்றுன்	காச	வந்தான்	நாச
மின்றொத்தி	உளச	வரிசேர்	அச
மின்னங்க	நாச	வருக்குன்ற	உளச
மீண்டாரொ	உளச	வருட்டிற்	உளச
மீள்வது	உளச	வருவன்	உளச
முதுவலக்	உளச	வரைபன்	நாச
முனிதரு	காச	வல்லியினெ	உளச
முனிவரு	உளச	வழிபுது	நாச
முன்னுங்	உளச	வழுவானிய	நாச

[சு]

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
வனருக்கிறி	௩௭௭	விவந்தலை	௭௭
வனாபயிற்	௩௭௭	விவந்தலை	௭௭
வநிபாரிநு	௩௭௭	விவந்தலை	௭௭
வாரிசுகளிற்	௩௭௭	விநியாற்	௭௭
வாழும்பது	௩௭௭	விநியும்	௭௭
வானக்கடிகு	௩௭௭	விண்ணிறவா	௭௭
வானாழை	௩௭௭	விநயற்	௭௭
வானோரூப்	௩௭௭	வெநியேய்	௭௭
விசும்பி	௩௭௭	வென்றவர்	௭௭
விசும்புற்	௩௭௭	வேபாது	௭௭
விடலை	௩௭௭	வேயினதோ	௭௭
விநியுடை	௩௭௭	வேயினமெ	௭௭
விண்ணிற	௩௭௭	வேய்தந்த	௭௭
விண்ணுதி	௩௭௭	வேலன்பு	௭௭
விண்ணுஞ்	௩௭௭	வைம்மலர்	௭௭
விண்ணை	௩௭௭	வைவந்த	௭௭
விண்டலை	௩௭௭		
விபந்தலை	௩௭௭		

பாட்டுமுதற் குறிப்பகராதி

முற்றிற்று.

தமிழ்ப்புலமை.

க. தமிழ் கற்கப் புழுஞ் சைவசமயிகள் முன்னர்ப் பால்பாடிக்
களைப் படித்துக்கொண்டு, இலக்கணங்களுக்காகக் கற்றறிந்து
இயன்ற அளவு பிழையின்லாமல் எழுதவும் பேசவும் பழகுக.

உ. நிகண்டு கற்று, அகணுள் அடங்கிய சொற்களையும் அவைகளின் பொருள்களையும் அறிந்துகொள்க.

சு. திருவள்ளுவர்குறள், நாலடியார் முதலாகிய நீதிநூல்களைப் பதப்பொருளுடனே கற்றறிந்துகொள்க.

ச. சமயநிகை பெற்றுக்கொண்டு, சைவர்களுக்கும் இஸ்லாமிய மையாச் சிறப்பினவாகிய தேவாரம், திருவாசகம், திருவிதைப் பா, திருப்பல்லாண்டு என்னும் அருட்பாக்களைப் பண்ணுடல் ஓதவும், சுத்தாங்கமாக ஓதவும், பழகிக்கொள்க.

ரு. பெரிபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம், திருவாதவூரடிக் புராணம், கந்தபுராணம், உபதேசகாண்டம், கோயிற்புராணம், காசிகாண்டம், கூர்மபுராணம், சேதுபுராணம், காஞ்சிப்புராணம், திருத்தணிகைப்புராணம், பதினொர்த்திருமுறையிற் பிரபந்தங்கள், குமாரசுவாமிகள் அருளிச்செய்த பிரபந்தங்கள் முதலாகிய இலக்கியங்களை ஆராய்ந்தறிக.

சு. நன்னூல் விருத்தியுரை, அசப்பொருள் விளக்கவுரை, புறப்பொருள் வெண்பாமாலையுரை, காரியையுரை, வெண்பாப்பாட்டியலுரை, தண்டியவங்கரையுரை என்னும் இலக்கணங்களைக் கற்றறிந்து, தாம் கற்ற இலக்கியங்களில் இவ்விலக்கண விதிகளை அமைத்துப் பழகுக.

எ. இன்னும், சாஸம் உரையின், தொல்காப்பியம் இளம்பூரணருரை, சேனாவரையருரை, நச்சினர்க்கிணியருரை, பிரயோகவிவேகவுரை, இலக்கணக்கொத்துரை, தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தி, இறைபுராசப்பொருளுரை என்னும் இலக்கணங்களுடையும் கற்றறிக.

அ. புகோளநூல், சகோளநூல், அங்ககணிதம், வீச்சகணிதம், கோத்திரகணிதம் என்னும் நூல்களைக் கற்றறிக.

சு. தருக்க நூல்களைக் கற்றறிந்து, எடுத்த விடயத்தை நியாயம் வழு வாமல் எழுதவும் பேசவும் பழகுக.

தமிழ்ப்புலமை;

ய. திருவள்ளுவர்குறள் பரிமேலழகருரை, திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார் நச்சினுர்க்கெனியருரை, எல்லாநச்சினுர்க்கெனியருரை என்பனவற்றைக் கற்று, இடைவிடாது பலகாலும் உளங்கொளப்பயிலுக.

யக. விசேஷ திணைநுபெற்றுக்கொண்டி, சைவசமயநெறியுரை, சிவசுருமோத்தரவுரை, பாமநதியிரபாணு, சதுர்வேததாற்பரியசங்கிரகம் முதலாகிய சமயநூல்களாக கற்றறிசு.

யஉ. கல்விக்குப் பயன் அறிவும் அறிவுக்குப் பயன் ஒழுக்கமுமாம் ஆதலால், தம்வாழ்நாள் முழுவதும், சி திநிதை, சூத்ரிநிநிதை, சிவனடியார்நிநிதை, வேதாகமநிநிதை, சிவதந்திரவியங் கச்சிசு, கொலை, சளவு, புலாலுணல், கள்ளருந்தல், பிறர்மனை விழுதல், வணாவியம்மகளிர் விழைதல், பொய், கொடுக்காறு, புறக்கூறு, செய்ந்தமிழி மறந்தல் முதலாகிய பாவங்கள் ஓழ்நிகழ, சிவ சிவபாணம், சந்தியாவந்தனம், பஞ்சாங்காசெபம், சிவபூச, மலிந்திரா ராயணம், சிவாலயசேவை, மாநேகராபுரம், சிவ சிவருபித்தியாருரு தந்தை தாய்தமைடன் முதலிய டெரிபிதாக்களோழிபய ள், இரக்கம், பொறை, அடக்கம் முதலாகிய புண்ணிடக்கண உடைய ராய் ஒழுருசு.

யக. இருமையிற் பத்துக்கும் து எக்காரணமாகிய பொருளை, மெலுதினானுக்குச் சிந்தையினும் சேய் பயவாத தவநிபரலே, ஈட்டிசு.

யச. நிதிநியகரு லீதுக்கும் பொருளிட மிசலுக்கும் உரியகாலம் அல்லாத மந்தமகாலடெல்லா, சிந்திதும் வீண்படாமல், புண்ணியநூல்களை ஆராய்வினும், நன்மாதொழக்காக்களுக்குக் கலவிசுற் றுகதலினும், பலருக்குப் பயன்படும் நூல்களைமீயறும் உணாக லாபேறும் செய்தலினும், போகருசு.

யரு. இவ்வாறே கல்வியறிவிவாழுக்கல்வியிற் கெடுத்து விளங்கும் பரிபகற்புரிகள் சுற்றருவை அடைந்து, திருவாண திணைநுபெற்றுக் கொண்டு, ஞானசாந்திரகீரனாகிய (க) திருவுந்தியார், (உ) திருக்கணிந்துப்படியார், (சு) சிவஞானபோதம், (ச) சிவஞானசித்தியார், (ரு) இருபாயிருபது, (ஊ) உண்மைவிளக்கம், (எ) சிவப்பிரகாசம், (அ) திருவருட்பயர், (ஊ) விருவெண்பா, (ஐ) சீபாநிபிட்டம், (ஓ) ஓருடை, (யக) கொடிக்கவி, (யஉ) நெடு எவியாது, (யக) உணலுடநெறிவிளக்கம், (யச) சங்கற்பிரகாசம், (யரு) எல்லாம் எனச் சிந்தித்தநூல்களை உணர்ப்புடனே விழப்படி செய்து, சீபாயிற் பற்றறி

நதுகொண்டு, இச்சாதீதிரங்களின் அனுபவப்பயனாய் உள்ள கொ
த்திரவடிவாகிய மேற்கூறப்பட்ட தேவாரம், திருவாசகம், திருத்
கோவைபார், திருவிசைப்பார், திருப்பாவை என்னும் அருட்பா
க்களின் உண்மைப்பொருள்ச் சிவனது திருவடிகளாட்டக்கணம்,
நின்றுவும், இருந்தாலும், கிடந்தாலும், நடத்தாலும், நெஞ்சு நெக்
குருக, கண்ணீர்வார, மெய்ம்மயிரிசிலிர்ப்ப, சிந்திதும் மறவாது அச்
சிவனது திருவடிகேழ்த்தாங்குத் உண்மைநிலையைப்பெற்றுவாய்க;

“கற்க கசடறக கற்பவை கற்றபின் *
நிற்க வதற்குத் தகை” *

“கற்றதனா ஸாயபயனென கொல் வாலிவன் *
நற்றா டொழாஅ ரெயினர்” *

“நின்று மிருந்துங் கிடந்து நடந்துநின் *
எய்துஞ் சிவனா ரீணை” *

இவ்வையனவ சமயிகள் மேற்கூறப்பட்டவற்றுள் சமயநாடி
கொழித்து ஒழிந்தனவற்றையும் தங்கள் சமயசித்தாந்தங்களைப்
புறந்தறிந்து, அவையங்களின் விதித்தபடி ஒழுங்கு.

தமிழ் கற்றவர்களை நடுநிலைமையில் ஞானவானுடைய கைசெய்
து, அந்நிலைமையில் நின்ற மறுக்கப்பட்டவர்களுக்கு அவ
ரவர் தகுதிக்கேற்ற பெயரும் சிவனமும் கொடுக்கும் சபையார்
இக்காலத்தில் இல்லாமைமால், தமிழ்க்கலையில் வல்லவர்களும் வ
ல்லவர்களல்லாதவர்களும் ஒப்ப மறுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதனாலு
ம்தான் தேசத்தாருக்குத் தமிழ்க்கலையில் விருப்பமும் முயற்சி
யும் சிறிதாயினும் இவ்வாறான பண்டிதோடிக் கலையிற் சிறப்
புற்று விளங்கும் மகிமை பொருத்திய மடாதிபதிகள் பெருங்க
ருணைகூறிந்து, காலந்தோறும், தமிழ் கற்றவர்களுள் தங்கள் சந்
நிதானத்துக்கு விண்ணப்பஞ் செய்து கொள்ளவர்களைப் பரி
சுத்திசெய்து, வல்லவர்களென நன்கு உரிமைப்பட்டவர்களுக்கு அ
வரவர் தகுதிக்கேற்ற பெயரும் சிவனமும் கொடுத்தருளுவாரி
ளாயின், எம்மொழியினும் இனிய நமது தமிழ் பொழி பிதவளந்
ந்தேசக்குடே. ஏனென கொல் அப்பலத்துக்கேதுமே!!! ஐய
போ! இதற்கு யாதுசெய்யலாம்!

தமிழ்ப்புத்தாங்கள்.

க. முற்காலத்தில் உள்ள மக்களும் பொருத்திய பலரோளாலே விழிற் செய்யப்பட்ட தூல்களான்றும் உரைகளுந்நும் அளவி லாதவைகள், அச்சிற்ப்பிப்பிககும் வழங்கிய உரைமையால், இந் துபோயின் இறவாது இக்காலத்தில் உரைப்பவைகளாம் செய்முத்திரைகளிலே எழுதும் சொல்லுமிடத்தும் நிறைந்தும் பிறந்தும் துள்ளிப் போயு பின்பு உரைப்ப, மிடங்கனிச் சமத்திரம் அருகி டு உரைப்பாண. அ. உரைப்பா யா யினும் ஒன் றைக் கற்க எழுதப்பெவர் அது இப்பகுதி உய் துராய்ச்சுதிகல் அரிது. அதிற்சொல்லு, பெறுதல் அரிது. நெய்நா ளாகச் செய்த பெரு முயற்சியி ற்லே பெற்றாளுந், எழுத வல் லார்க்கிடைத்தல் அரிது. கிடைத்தாலுந், எழுதுகூடா பிகப் பெ ரிதாலால் எழுதுவித்துக் கொள்ளுதல் அரிது எழுதுவித்துக் கொண்டாலுந், ஒத்துப்ப ரி வயிபிற் கொள்ளுதல் அரிது ஒத் தப்பாணயிடபிக கொண்டாலுந், கற்கும் போது, அந்முயற் றுதலும் பொருள் துணைதலும் உரைமையால் விவரம் வருத்தம் மிகப் பெரிது. ஒருதாலக் கற்கற்கே இப்படித் தாலநீட்டமும் பெருமுயற்சியும் பொருட் செலவும் வருத்தமும் உரையாமாயிற், கிவ வாழ்நாளையும் அதற்குள்ளே பலபிணிகளையும் சவலைகளையு முடைய சிற்றறி நினராய்ப மனிதர்கள் சிலகாலத்திலே பலநூல் களைக் கற்று வல்லராதல் எப்படி! இன்னொன்றே, நமது தேசக் காரக்குத் தமிழ்க் கவிபிலிலே விருப்பமும் முயற்சியும் வரவாக் குன்றுகின்றன. இவ்வேதுவினும், இப்பொழுது எச்சிறுக்கு ம் தூல்களும் விரைவின் இறவாது விபிமென்பதற்கு ஸ்பயில்லை. ஆதலால், வரவாக்கும் எனினிற் பயன்படும்பொருட்டி, முக்கிய மாய் உள்ள தூல்களையும் உரைகளையும் பலவிடங்களினி டுறும் வ ருவிக்கப்பட்ட பலபிரதிருபத்களைக் கொண்டு ஒருவாறு பரிசேசு தித்து, அச்சிற்ப்பிப்பித்துப் பிரகடனஞ் செய்தலவேண்டியு.

உ. செய்யுள் வடிவாகிய தூல்களும் அவைகளின் உரைகளுந் க ற்றுவல்லவர் சிலருக்கன்றி மற்றவர்க்குப் பயன்படாமை. ஆ தலால், விவேகமில்லாதவர்களுக்கும், விவேசமுள்ளவர்களுக்கும்

இக்கிவிசுபாசுஷியைச் சுற்றிலும் லௌகிகமோச் செய்தலினு
ம் கங்கா காவதவதப் பெரும்பரம்கையும் போக்குகிறபாகருந்
ருள், பவண்கருகும் எளிதற் பயன்பற்றிப்பொருட்டி, நீட நூல்க
மோர், சரித்திரம்கோயி, ச யநூலம்கோயி, லௌகிக நூலம்கோயு
ம் பின்படையாகிய வசனநடையிற செய்து, அசனிற்பதிங்கி
த்தூட்டிசகடனற் செய்தல் வேண்டிம்.

கவிப் பொருளோடு செவ்வப் பொருள் ஒரு குறைய ம
கிடை பொருந்த் பமடாநிபுகளும் பிரபலம் தருகா விழ்
நாட்டிலும் தம் பாவலியிலும் அபிபா முடைய பாவல், த
கீழ் தங்காஸ் இயற்ற உதவி செய்து, பெருபாலிகை நிறை
வேற்றவார்களாயிற், தமது நாட்டில் எய்யொழி பெருகினிய
தமது தமீன்மொழி வளர்த்தோங்கும்

[illegible]

இனி அச்சுற்பதிப்பிக்கப்படும் புத்தகங்கள்.

[illegible][illegible][illegible]

இரஞ்சயிசம்.

[illegible][illegible][illegible]

